

กระแสคาริสมาทิก

(The Charismatic Movement)

โดย
ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์

กระแสคาริสมาทิก

(The Charismatic Movement)

- ส่วนที่ 1. ทั้งหมดเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ-ตามพระคัมภีร์หรือลोकวง
- ส่วนที่ 2. การรักษาให้หายโดยพระเจ้าและพวกผู้รักษาให้หาย-บางคนได้รับการรักษา หลายคนไม่ได้รับ

กิตติกรรมประกาศ

ผู้แต่งได้ทำการศึกษาค้นคว้าอย่างครอบคลุมและถี่ถ้วนในการจัดเตรียมหนังสือเล่มนี้ เขาอยากแสดงการขอบคุณอย่างจริงใจสำหรับการให้ความร่วมมืออย่างกรุณาของสำนักพิมพ์ต่อไปนี้และผู้แต่งเหล่านี้ที่อนุญาตให้ยกคำพูดจากหนังสือหลายเล่มดังต่อไปนี้:

Miraculous Healing โดย Henry W. Frost จัดพิมพ์โดย Fleming H. Revell Company;

They Speak With Other Tongues โดย John L. Sherrill สงวนลิขสิทธิ์ 1964 โดย John L. Sherrill จัดพิมพ์โดย McGraw-Hill Book Company;

Healing: A Doctor in Search of a Miracle โดย William A. Nolen สงวนลิขสิทธิ์ 1974 โดย William A. Nolen, M.D., จัดพิมพ์โดย Random House, Inc.;

Tongues in Biblical Perspective โดย Charles Smith จัดพิมพ์โดย Brethren Missionary Herald Books;

These Are Not Drunken As Ye Suppose โดย Howard M. Ervin จัดพิมพ์โดย Logos International;

The Baptism of the Holy Spirit and the Value of Speaking in Tongues Today โดย Oral Roberts;

New Testament Teaching on Tongues โดย Merrill F. Hunger จัดพิมพ์โดย Kregel Publications; และ

The Mission of the Holy Spirit โดย H.A. Ironside จัดพิมพ์โดย Loizeaux Brothers, Inc.

ส่วนที่ 1

ทั้งหมดเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ-ตามพระคัมภีร์หรือลोकวง?

โครงร่าง ส่วนที่ 1

บทนำ

- I. เรายอมรับผู้คนที่ในกลุ่มเพื่อนเทศออสต์โดยรวมว่าเป็นคริสเตียนที่เน้นรากฐานและเชื่อพระคัมภีร์
  - A. เราแสวงหาการร่วมสามัคคีธรรมกับเหล่าผู้เชื่อพระคัมภีร์ที่รับความรอดแล้วและดำเนินตามทางพระเจ้า
  - B. เราให้เกียรติการยืนยันกรานของกลุ่มเพื่อนเทศออสต์เรื่องฤทธิ์เดชของภาคพันธสัญญาใหม่
- II. เราได้แสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างถึถ้วนและอย่างอดทนจริง ๆ ในเรื่องนี้ที่เกี่ยวกับฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์และของประทานต่าง ๆ ของพระวิญญาณ!
  - A. ความจริงใจของเราถูกพิสูจน์ที่การเสียสละอันใหญ่หลวง
  - B. ด้วยความหวังโยอันบริสุทธิ์เราแสวงหาการประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์
  - C. ใครเล่าได้ตั้งใจศึกษาเหล่าผู้เขียนของกลุ่มเพื่อนเทศออสต์ที่ดีที่สุดมากไปกว่านี้?
  - D. ส่วนใดมาจากพระเจ้า? ส่วนใดมาจากซาตาน?
  - E. คำถามนี้ต้องถูกตอบโดยพระคัมภีร์ ไม่ใช่ประสบการณ์หรือความรู้สึก

บทที่ I: พระสัญญาเดียนั้นเรื่องภาษาต่าง ๆ หรือภาษา ต่างประเทศทั้งหลาย

- I. พระมหาบัญชา
- II. หมายสำคัญบางประการต้องตามมา
- III. หมายสำคัญเหล่านี้ตามมาก็ต่อเมื่อคริสเตียนทั้งหลายเชื่อ
- IV. “พวกเขาจะพูดด้วยภาษาใหม่หลายภาษา”

บทที่ II. “ภาษาต่าง ๆ” ตามพระคัมภีร์ เป็นภาษาต่างประเทศ

จริง ๆ และเป็นภาษาธรรมดา

การพูดในความเคลิบเคลิ้มเป็นคำต่าง ๆ ที่ฟังไม่รู้เรื่อง หรือในภาษาต่าง ๆ

ที่มีแต่พระเจ้าที่ทรงทราบ มาจากโลกของพวกเขาไหว้

- I. ภาษาต่าง ๆ ชนิดนี้เคยปรากฏเกือบทุกแห่งหนในศาสนาทั้งหลายที่ไม่ใช่คริสเตียน และในวรรณกรรมชาวโลกที่ไม่ใช่คริสเตียน
- II. เหล่านักวิชาการคริสเตียนที่เข้าใจผิด ซึ่งบางครั้งไม่ได้อยู่ฝ่ายพระวิญญาณมากนัก ได้อ่านความหมายแบบพวกไหว้เกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ เข้าในพระคัมภีร์
- III. ในกรณีต่าง ๆ ของพระคัมภีร์ที่ “ภาษาต่าง ๆ” ถูกกล่าวถึง มันก็หมายถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลายจริง ๆ

บทที่ III: ภาษาเหล่านั้น (ภาษาต่าง ๆ) ที่เพ็นเทคอสต์

- I. เราถูกบอกชัดเจนว่าเกิดอะไรขึ้นกันแน่ที่เพ็นเทคอสต์
- II. ของประทานตามพระคัมภีร์ที่เป็นภาษาต่าง ๆ-ฤทธิ์เดชแสนอัศจรรย์ในการพูดแก่ผู้อื่นในภาษาของพวกเขาเองเพื่อที่จะนำข่าวประเสริฐไปถึงพวกเขา
- III. ภาษาแสนอัศจรรย์ทั้งหลายที่เพ็นเทคอสต์เป็นแค่หนึ่งในสามการอัศจรรย์ที่เป็นเหตุบังเอิญ, กิจการ 2:1-4 บอกเรา
- IV. บรรดาภาษาต่างประเทศที่แสนอัศจรรย์ไม่ใช่ “หลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” เหมือนที่บางคนอ้าง

บทที่ IV: บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์หมายถึง

การประกอบด้วยฤทธิ์เดช

- I. Scofield Bible ที่เข้าใจผิดและคำสอนของกลุ่ม Plymouth Brethren
  - A. 1 โครินธ์ 12:13 ไม่ได้หมายถึงเพ็นเทคอสต์
  - B. การถูกประทับตราด้วยพระวิญญาณมาตอนรับความรอด
- II. เจตนาที่ชัดเจนของพระคัมภีร์ดูเหมือนว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึง “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน”
  - A. พวกเขาจะต้องรอคอยการประกอบด้วยฤทธิ์เดช
  - B. ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาน่าจะหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดช

- C. พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ภายในถูกประทานให้ก่อนหน้าพื้นเทคอสต์
- III. คำพยานของเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ดีที่สุดของหลายยุคสมัยก็คือว่า ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณนั่นเองเป็นหลักฐานของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ
- IV. คำเรียกอันหลากหลาย- “รับบัพติศมา”, “เต็มเปี่ยม”, “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์”, “ถูกเจิม”-หมายถึง “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน”
- V. “รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์” เป็นแค่หนึ่งในสี่การใช้เชิงเปรียบเทียบของ “รับบัพติศมา” ในภาคพันธสัญญาใหม่
- A. ซนชาติอิสราเอลที่ข้ามทะเลแดงถูกกล่าวว่าเป็นการ “รับบัพติศมา”
  - B. พระคริสต์ที่ทรงถูกท่วมท้นในการทนทุกข์ เป็น “บัพติศมา” หนึ่ง
  - C. ผู้เชื่อใหม่แต่ละคนที่ถูกรับเข้าในพระกายของพระคริสต์
  - D. รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นคำพูดเชิงเปรียบเทียบที่คล้ายกันซึ่งหมายถึง การถูกฝังยอมจำนนในฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์
- VI. คริสตจักรนั้นซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ ผู้ที่รับความรอดทุกคน ไม่ได้เริ่มต้นที่พื้นเทคอสต์
- VII. โครเนลิอัส “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”: นั่นก็เป็นที่มาของคริสตจักรเช่นกันไหม?

บทที่ V: จุดยืนของคริสเตียนตามประวัติศาสตร์ก็คือว่า

รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หมายถึง

การประกอบด้วยฤทธิ์ที่ทรงสัญญาไว้

- I. D. L. Moody สอนไว้เช่นนั้น
- II. Dr. R. A. Torrey บิดาแห่งสถาบันสอนพระคัมภีร์หลายแห่ง เชื่อเช่นนั้น
- III. The International Standard Bible Encyclopedia กล่าวเช่นนั้น
- IV. อรรถาธิบายสุดคลาสสิกของ Matthew Henry เข้าใจว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์
- V. Ellicott กล่าวไว้ว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึง “จมดิ่งเข้าไปในฤทธิ์เดช”
- VI. Dr. B. H. Carroll นักศาสนศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในหมู่พวกแบปติสต์ได้ กล่าวไว้ว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึง “ประสาทฤทธิ์เดชให้”
- VII. Dr. W. B. Riley กล่าวว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึง “การเทออกของพระวิญญาณที่พื้นเทคอสต์”

VIII. Dr. W. A. Criswell ใช้คำเรียกนี้ในฐานะการประกอบด้วยฤทธิ์เดช

IX. Dr. L. R. Scarborough

บทที่ VI: เหล่าของประทานของพระวิญญาณใน 1 โครินธ์ 12

- I. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำของประทานที่แตกต่างมาสู่เหล่าคริสเตียนที่แตกต่าง
- II. การแบ่งของประทานทั้งหลายนี้ให้แก่พวกคริสเตียนเป็นมาโดยการทรงเลือกของพระเจ้า ไม่ใช่ของมนุษย์
- III. ของประทานด้านภาษาต่าง ๆ มาหลังสุดและเล็กน้อยที่สุดในบรรดาของประทานของพระวิญญาณ

บทที่ VII: การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็น “หลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” หรือ?

- I. พวกเขาเห็นเทออสต์อ้างคำสอนนี้โดยไม่มีคำกล่าวสักข้อในพระคัมภีร์มารบรองมัน
- II. ไม่มีหลักคำสอนอื่นใดในพระคัมภีร์ในความเชื่อแบบคริสเตียนตามประวัติศาสตร์เคยถูกเชื่อโดยอาศัยความหมายโดยนัยบางอย่างและปราศจากคำกล่าวที่ชัดเจนในพระคัมภีร์
- III. หลายตัวอย่างในพระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณหรือรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณไม่จำเป็นต้องมีการพูดในภาษาต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย
  - A. พระเยซูไม่ได้พูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลาย
  - B. ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณไม่เคยพูดในภาษาหนึ่งที่อัศจรรย์
  - C. เหล่าผู้เชื่อในแคว้นสะมาเรีย ซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณในตอนแรก ไม่มีหลักฐานเรื่องภาษา
  - D. เปาโล ซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณในตอนแรก ไม่ได้พูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลาย
- IV. พระคัมภีร์มีคำบัญชาที่ชัดเจนหลายประการ พระสัญญาทั้งหลายเกี่ยวกับการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณที่ไม่เกี่ยวข้องกับการพูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลายหรือภาษาต่าง ๆ
- V. ตลอดหลายศตวรรษ เหล่าคริสเตียนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ หรือภาษาต่างประเทศทั้งหลาย
  - A. คุณจะไม่ยอมรับหรือว่า Spurgeon มีฤทธิ์เดชมหันต์ของพระเจ้า?
  - B. John Wesley
  - C. John Knox, George Whitefield
  - D. Charles G. Finney ชนะหลายแสนคน
  - E. D. L. Moody “ซึ่งรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ

F. ผู้ชนะจิตวิญญาณที่ทรงฤทธิ์คนอื่น ๆ ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ

**บทที่ VIII: จุดประสงค์ที่แท้จริงและหลักฐานของ
บัพติศมาหรือการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์**

I. พระคัมภีร์หลายตอนประกาศว่าการเติมเปี่ยมหรือบัพติศมานั้นของพระวิญญาณมีไว้เพื่อฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ

A. คำพยากรณ์ของโยเอลในกิจการ 2:14-21 แสดงให้เห็นความหมายของฟื้นเทคอสด์จนหมดข้อสงสัย

B. ลูกา 24:46-49 สอนว่าพวกเขากำลังรอคอยฤทธิ์เดชเพื่อจะชนะจิตวิญญาณ

C. ในกิจการ 1:8 พระเยซูทรงบอกพวกเขาถึงผลลัพธ์เหล่านั้นที่พวกเขาควรแสวงหาและคาดหวัง

II. หลายตัวอย่างในพระคัมภีร์แสดงให้เห็นเช่นกันว่าอะไรเป็นหลักฐานของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ

A. ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเห็นผู้คนมากมายรับความรอด

B. พวกเขา ซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกหลังจากฟื้นเทคอสด์ เห็นผู้คนมากมายรับความรอด

C. สเทเฟนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณชนะเปาโล

D. เหล่าผู้เชื่อแคว้นสะมาเรีย ซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ไม่ได้พูดในภาษาต่างประเทศ

E. เปาโล ซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ชนะจิตวิญญาณหลายดวง “ทันที”

III. เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อ้างว่าได้รับการเติมเปี่ยมหรือรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ชนะผู้คนหลายพัน ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ

A. Charles G. Finney

B. ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ A. B. Earle ชนะ 150,000 คนโดยไม่มีภาษาต่าง ๆ

C. Billy Sunday เคยชนะจิตวิญญาณอาจถึงล้านดวง ไม่มีภาษาต่าง ๆ เลย!

IV. คนเหล่านั้นที่เน้นมากที่สุดเรื่อง “การพูดในภาษาต่าง ๆ” ก็เน้นน้อยลงเรื่องฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ

บทที่ IX: ภาษาต่างประเทศทั้งหลายใน

1 โครินธ์ 13 และ 14

I. ภาษาต่าง ๆ ใน 1 โครินธ์ 13

- A. ภาษาต่าง ๆ ของพวกทูตสวรรค์
- B. “ภาษาต่าง ๆ” จะหมดสิ้นไปเมื่อไร?

II. เปาโลเขียนถึงพวกคริสเตียนชาวโครินธ์ในฐานะทารกที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังในพระคริสต์

- A. การแตกแยกและการวิวาทพิสูจน์ว่าพวกเขาอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง
- B. การล่วงประเวณีถูกยอมรับ ถูกปกป้องโดยคริสเตียนที่รักโลกเหล่านี้
- C. ถูกนำให้หลงเงินเกี่ยวกับเนื้อสัตว์ที่ถวายเป็นพรูปเคารพ
- D. เหมือนการกบฏและบาปของชนชาติอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร
- E. ความมีเมตตาที่โตะขององค์พระผู้เป็นเจ้า; หลายคนตายเพราะเรื่องนี้

III. การอภิปรายทั้งหมดในบทที่ 14 เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศทั้งหลาย

IV. ทั้งบทเกี่ยวกับการประชุมนมัสการร่วมกัน ไม่ใช่การอธิษฐานส่วนตัว

- A. เปาโลยืนยันว่าเขาต้องใช้ความคิดของเขา ความเข้าใจของเขาในขณะที่เขาพูด
- B. ทั้งบทนี้พูดถึงการประชุมนมัสการร่วมกัน ไม่ใช่การนมัสการส่วนตัว
- C. ทั้งหมดนี้ต้อง “เพื่อให้คริสตจักรจำเริญขึ้น” ไม่ใช่ความสนุกสนานส่วนตัว

V. การอภิปรายทั้งหมดเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศทั้งหลายซึ่งไม่ถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์

- A. คำว่าภาษา “ที่ไม่รู้จัก” (“unknown”) ไม่ได้รับการใส่ใจ แต่ถูกเพิ่มเข้ามา
- B. ทั้งบทไม่เคยพูดถึงภาษาต่าง ๆ ของพวกเขาว่าถูกพระเจ้าประทานให้เลย
- C. บทนี้พูดถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลายที่ผู้คนสามารถ “เรียนรู้” ได้

VI. การอัศจรรย์ทั้งหลายไม่เคยถูกใช้แบบผิด ๆ ไม่เคยถูกวางอยู่ใต้กฎทั้งหลาย ไม่เคยถูกองค์พระผู้เป็นเจ้า

ตำหนิ

- A. บรรดาการอัศจรรย์ในภาคพันธสัญญาเดิมไม่เคยถูกตำหนิ
- B. การอัศจรรย์ต่าง ๆ โดยเปโตรและเปาโลไม่เคยถูกตำหนิ ไม่สามารถถูกตำหนิได้
- C. ภาษาต่าง ๆ ภาษาต่างประเทศทั้งหลายที่เมืองโครินธ์ไม่ใช่การอัศจรรย์ เพราะพวกมันผิดและถูก

ตำหนิ

- D. พวกเพนเทคอสต์ยอมรับว่า “ภาษาต่าง ๆ” ของพวกเขา ซึ่งเหมือนกับภาษาธรรมดาทั้งหลายที่เมืองโครินธ์ ต้องมีกฎควบคุม

- E. Sherrill ยอมรับว่า “ภาษาต่าง ๆ” ของเขาต้องถูกปรับแก้เช่นกัน!
- F. Oral Roberts ยอมรับว่า “การตีความเรื่องภาษาต่าง ๆ” ของกลุ่มเพื่อนเทคอสต์ว่าไม่ใช่การอัครรรย และต้องใช้สติปัญญาแบบระมัดระวัง
- G. ผู้พูดภาษาต่าง ๆ กล่าวว่า “ภาษาต่าง ๆ ถูกใช้แบบผิด ๆ อย่างมหาดศาล”
- H. Gordon Lindsay พยายามอธิบายแต่ก็อธิบายไม่ได้
- I. W. Herbert Brown คิดว่าภาษาต่าง ๆ ที่เมืองโครินธ์ถูกใช้แบบเนื้อหนังและแบบเด็ก ๆ
- J. การอัครรรยต่าง ๆ ไม่มีทางผิดได้ไม่เคยถูกตำหนิเลย

บทที่ X: ภาษาต่างประเทศในกิจการ 10 และกิจการ 19

- I. ผู้คนในบ้านโครินธ์ในกิจการ 10
  - A. เมื่อถูกเห็นว่ารับความรอดแล้ว จึงสรรเสริญพระเจ้าในภาษาต่างประเทศทั้งหลาย
  - B. พวกเขา “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เช่นกัน
- II. อีกตัวอย่างเดียวที่เจาะจงที่ภาษาต่างประเทศถูกกล่าวถึงในการเชื่อมโยงกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในหนังสือกิจการ คือ กิจการ 19:1-7
  - A. จงหมายเหตุว่าภาษาต่างประเทศทั้งหลายเกิดขึ้นไม่บ่อยเลยจริง ๆ ในฐานะประเด็นหนึ่ง ไม่ว่าจะแบบอัครรรยหรือธรรมดา ในคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหลาย
  - B. ไม่มีคำสอนเกี่ยวกับ “ภาษาต่าง ๆ” ในจดหมายฝากภาคพันธสัญญาใหม่ฉบับอื่นใด

บทที่ XI: หลักคำสอนที่สองของกลุ่มเพื่อนเทคอสต์เรื่องภาษาต่าง ๆ

- I. พวกเขาเพื่อนเทคอสต์มีภาษาต่าง ๆ สองชนิด
- II. ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ Oral Roberts พูดเกี่ยวกับหลักคำสอนนี้
  - A. เขาคิดว่ามาระโก 16:17 สอนเรื่องการอัครรรยทั้งหลายแบบต่อเนื่องสำหรับคริสเตียนทุกคน
  - B. ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ Roberts คิดว่าพระเยซูทรงสัญญาเรื่อง “ภาษาต่าง ๆ” สำหรับทุกคน
  - C. บิดเป็อนการอ้างอิงใน 1 โครินธ์ 14
  - D. พวกเขาเพื่อนเทคอสต์ไม่สังเกตว่าคนทั้ง 120 คนที่เพื่อนเทคอสต์ได้พยากรณ์ เป็นพยาน เทศนา
  - E. เบโตรพูดกับพวกยิวที่กรุงเยรูซาเล็ม คนอื่น ๆ พูดกับพวกยิวที่ “ออกมาจากทุกประชาชาติได้ฟ้าสวรรค์”
  - F. พระคัมภีร์ไม่เคยบอกเป็นนัยเลยว่าควรอธิษฐานใน “ภาษาที่ไม่รู้จัก”

III. ความโง่เขลาของคำสอนนี้ของกลุ่มเพ็นเทคอสต์

- A. ของประทานเรื่องภาษาต่าง ๆ ไม่เคยถูกประทานให้ผู้คนมากมาย
- B. ของประทานแสนอัศจรรย์หรือพระราชกิจอื่น ๆ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เคยถูกปล่อยให้คริสเตียนทุกคนได้เลือก
- C. บรรดาของประทานของพระวิญญาณแต่ละอย่างเป็นของประทานแบบแยกเดี่ยว
- D. “การอธิษฐานในพระวิญญาณ” คือการพูดในภาษาต่าง ๆ หรือ? คุณ Roberts และอาจารย์กลุ่มเพ็นเทคอสต์คนอื่น ๆ ก็กล่าวเช่นนั้น

บทที่ XII: เกิดอะไรขึ้นจริง ๆ เมื่อผู้คนพูดในภาษาต่าง ๆ?

- I. ความสุข, ความทึ่ง, ความจริงใจ ไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ว่าผู้คนเชื่อถูกในศาสนา
- II. การพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องเป็นของคริสเตียน: แพร่หลายในศาสนาของพวกไหว้ผี
- III. พวกผู้พยากรณ์เท็จ เหล่าวิญญาณชั่วพยายามอยู่ตลอดเวลาที่จะนำผู้คนของพระเจ้าให้หลงผิด
- IV. อธิบายเรื่องภาษาต่าง ๆ อย่างไรดี?
  - A. เมื่อมีประโยชน์อย่างแสนอัศจรรย์ในการชนะจิตวิญญาณหลายดวงเหมือนที่เพ็นเทคอสต์ มั่นใจนับได้ว่าเป็นมาจากพระเจ้า
  - B. ถ้ามันเป็นเหมือนคนกลุ่มนั้นที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังและรักโลกที่เมืองโครินธ์ ผู้ซึ่งใช้ภาษาต่างประเทศทั้งหลายที่ผู้คนที่อยู่ที่นั่นไม่ได้เรียนรู้และไม่รู้จัก และเพื่ออยากอวด มันก็น่าจะผิดและเป็นแบบโลก
  - C. ถ้ามันถูกคิดค้นอย่างตั้งใจ พร้อมกับข้อปฏิบัติชัดเจนเกี่ยวกับการทำให้สมองว่างเปล่า พูดที่ละพยางค์ และทำต่อไปจนกว่าคุณปฏิบัติตามรูปแบบและวิธีปฏิบัติบางอย่าง จนกว่าคุณจะเริ่มคล่องในภาษาต่าง ๆ นั้นก็น่าจะเป็นรูปแบบหนึ่งของการสะกดจิตตัวเอง
  - D. การพูดในภาษาต่าง ๆ มักเป็นการหลอกลวงแบบจงใจ
  - E. บางครั้งแน่นอนว่าเหล่าวิญญาณชั่วเข้าสิงผู้คนที่เปิดจิตรับความประทับใจใด ๆ และที่พูดในภาษาต่าง ๆ
- V. บางสิ่งที่ร้ายแรงและน่าสะเทือนใจที่ทำให้เราเป็นห่วงมาก ๆ และระวังพวกกลุ่มเพ็นเทคอสต์
  - A. การตีความเรื่องภาษาต่าง ๆ ตามที่เรียกกันมักเป็นการหลอกลวง
  - B. รายงานแบบไม่ระวัง อ่อนต่อโลก ไม่น่าเชื่อถือ และขาดการแยกแยะอยู่เบื้องหลังคำกล่าวอ้างต่าง ๆ ของพวกเพ็นเทคอสต์
  - C. การคบหากับพวกสอนผิดและพวกที่ไม่กลับใจเชื่อ

บทนำ

เราถูกบอกว่าพวกคาทอลิกสี่พันคนได้มาประชุมกันที่ Notre Dame University เพื่อพูดในภาษาต่าง ๆ และเพื่อมาพบกับเหล่าผู้นำของกลุ่มคาริสมาติก

ใน *Baptist Bulletin* ฉบับเดือนพฤศจิกายน 1975 Ralph G. Colas กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้:

บาทหลวงคณะเยสุอิตของโรมันคาทอลิกคนหนึ่ง **Father Donald Gelpi** แห่งเมืองเบิร์คเลย์, รัฐแคลิฟอร์เนีย ได้เรียกร้องให้พวกคาริสมาติกของโรมันคาทอลิก “ระวังพวกเน้นรากฐานที่เปี่ยมด้วยความกริ้วโกรธ ไฟและกำมะถัน” เขาประกาศว่าพวกเน้นรากฐาน “หมกมุ่นอยู่กับการตีความพระคัมภีร์แบบเข้มงวด” **Gelpi** ผู้ซึ่งพูดที่งาน **Catholic Charismatic Renewal Conference** ในซานดิเอโกซึ่งดึงดูดผู้คน 3,500 คนมาจาก 20 รัฐและ 5 ประเทศอื่น กล่าวว่า “คนเหล่านั้นในการฟื้นฟูของกลุ่มคาริสมาติกกำลังถูกพระเจ้าเรียกให้ฟื้นฟูศาสนจักรโรมันคาทอลิก”

ขณะเดียวกัน ในมินเนอาโพลิส **Fourth International Lutheran Conference on the Holy Spirit** ซึ่งถูกจัดโดย **Lutheran Charismatic Renewal Services** ได้ดึงดูดผู้คนมากกว่า 20,000 คนงานรับใช้ผ่านทางวิทยุและโทรทัศน์ของผู้ประกาศ ๗ Oral Roberts, Kathryn Kuhlman, ของ Jimmy Swaggart และดารานั่ง Pat Boone ตลอดจนการถ่ายทอดทางวิทยุทั่วประเทศของ Dr. C. M. Ward แห่งกลุ่ม Assemblies of God ได้เผยแพร่กระแสคาริสมาติกไปอย่างกว้างขวางมาก ๆ

คำเรียก คาริสมาติก มาจากคำกรีก คาริสมา ซึ่งหมายถึง “ของประทาน” และการเน้นปกติอยู่ตรง “ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ” แทนที่จะอยู่ตรงของประทานอื่น ๆ ที่เหลือของพระวิญญาณซึ่งถูกพูดถึงใน 1 โครินธ์ 12

คริสเตียนที่ปรารถนาดีจำนวนมากจริง ๆ ได้ไปอยู่ในกระแสคาริสมาติกจนมันสมควรได้รับความสนใจและการสืบสวนอย่างจริงจัง และมันสมควรได้รับการตรวจสอบอย่างกรุณาด้วย เพราะว่ามันเป็นกระแสหลักอย่างหนึ่งของผู้ที่ตามทางพระเจ้าผู้ซึ่งอ้างว่าเราควรกลับไปสู่ภาคพันธสัญญาใหม่ พร้อมกับฤทธิ์เดชและความชื่นบานและของประทานแสนอัศจรรย์ทั้งหมดนั้นของเหล่าคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่

เราควรศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ในฐานะพี่น้องคริสเตียน ซึ่งปฏิบัติกับผู้อื่นที่เรายอมรับว่าเป็นคริสเตียนที่จริงจัง ที่แสวงหาที่จะมีความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ในความเต็มเปี่ยมของมัน

(ในที่นี้เราไม่พูดถึงพวกคาทอลิกหรือพวกสมัยใหม่นิยมหรือพวกลัทธิเทียมเท็จที่พูดในภาษาต่าง ๆ แต่พูดถึงเหล่าคริสเตียนที่จริงจังกลุ่มหลัก ๆ ที่พูดในภาษาต่าง ๆ และอ้างว่าทุกคนควรที่จะสามารถพูดในภาษาต่าง ๆ และมีของประทานต่าง ๆ ของพระวิญญาณ เราหมายถึงคริสเตียนที่ดีเหล่านั้นผู้ซึ่งเชื่อมั่นเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะรักษาทุกคนให้หายโรคและที่บางครั้งอ้างสิ่งที่ดีเหมือนเป็นการอัศจรรย์ปลอม ๆ)

ไม่ว่ากระแส glossolalia จะแพร่กระจายและกำลังเจริญเติบโตขนาดไหน (จากคำกรีก กลอสซา ที่แปลว่าลิ้นหรือภาษา และ ลาลีโอ ซึ่งแปลว่าพูด) นั่นก็ไม่ได้พิสูจน์ว่ามันถูกต้องในเรื่องหลักคำสอนที่เป็นข้อพิพาทนี้ นิกายคาทอลิกก็แพร่หลายมากกว่ากระแสใด ๆ ของโปรเตสแตนต์: นั่นพิสูจน์ใหม่นิกายคาทอลิกถูกต้องในการขายมิสซาเพื่อช่วยจิตวิญญาณ ในฐานะการฆ่าบูชาพระคริสต์อีกรอบเพื่อช่วยผู้คนออกจากไฟชำระ? มันถูกต้องไหมที่จะมีการสวดภาวนาต่อนางมารีย์และสอนว่าพวกบาทหลวงสามารถยกโทษบาปได้? พระสันตะปาปาเป็นพระเจ้าบนพิภพจริง ๆ หรือ? ไม่ใช่เลย แค่เพราะว่าหลายล้านคนเชื่อคำสอนผิดเหล่านี้ ก็ไม่ทำให้พวกมันถูกต้อง พวกพยานพระยะโฮวา, พวกคริสเตียนวิทยาศาสตร์, เหล่าผู้ติดตามของ Herbert Armstrong, และพวกมอร์มอนได้แพร่กระจายไปอย่างน่าอัศจรรย์ แต่นั่นก็ไม่ทำให้หลักคำสอนเฉพาะทางของพวกเขาเป็นตามพระคัมภีร์หรือถูกต้อง ดังนั้นเราจึงไม่ต้องยอมรับคำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ (เราถือว่ามันเป็นคำสอนผิด) ว่าถูกต้องเพราะว่าคริสเตียนจำนวนมากเชื่อมั่น มันยังต้องตั้งอยู่หรือล้มไปโดยอาศัยพยานหลักฐานจากพระคัมภีร์เหมือนเดิม

I. เรายอมรับผู้คนในกลุ่มเพ็นเทคอสต์โดยรวมว่าเป็นคริสเตียนที่เน้นรากฐานและเชื่อพระคัมภีร์

ผมขึ้นบานที่จะกล่าวว่าผมไม่ได้พบพวกถือแนวคิดสมัยใหม่นิยมในหมู่ผู้คนกลุ่มเพ็นเทคอสต์ คนเหล่านั้นที่ไม่ยอมรับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ การได้รับการตลใจของพระคัมภีร์ และความรอดโดยการสิ้นพระชนม์เพื่อโทษของพระคริสต์ เท่าที่ผมทราบ พวกเขาหนีพ้นการระบาศของแนวคิดสมัยใหม่นิยมได้ดีกว่านิกายใหญ่ ๆ ตั้งเยอะ อาจมีและไม่ต้องสงสัยเลยว่ามีผู้คนกลุ่มเพ็นเทคอสต์ที่ไม่ยอมรับข้อพื้นฐานที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้บางข้อ เนื่องจากคำสอนเรื่องภาษาต่าง ๆ มีพวกคาทอลิกที่ไม่ได้กลับใจเชื่อรวมอยู่ด้วย และเนื่องจากมันได้รับความเห็นชอบจากพวกเสรีนิยมบางคน เราจึงคาดหมายได้ว่ามีผู้ที่ไม่รอดและพวกเสรีนิยมอยู่บ้างในหมู่พวกเขา (John Sherrill, บรรณาธิกายกลุ่มเพ็นเทคอสต์ของ *Guideposts*, นิตยสารของ Norman Vincent Peale ยกคำพูดในเชิงเห็นด้วยกับ Dr. Henry Van Dusen ผู้ล่งลับและพวกเสรีนิยมคนอื่น ๆ) แต่กระแสนี้ถูกสานต่อในสายหลักในฐานะกระแสหนึ่งของเหล่าผู้เชื่อพระคัมภีร์ ซึ่งปกติแล้วเป็นคริสเตียนที่ทุ่มเท

A. เราแสวงหาการร่วมสามัคคีธรรมกับเหล่าผู้เชื่อพระคัมภีร์

ที่รับความรอดแล้วและดำเนินตามทางพระเจ้า

ในการรณรงค์ทั่วกรุงครั้งใหญ่ ๆ ผมตั้งใจที่ได้ต้อนรับผู้คนกลุ่มเพ็นเทคอสต์ที่ให้ความร่วมมือ เรามีความเข้าใจตรงกันว่าจะไม่มีการพูดในภาษาต่าง ๆ หรือการสอนเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ หรือการชำระให้บริสุทธิ์แบบหมดจดในห้องถามตอบ และไม่มี ความแตกแยกและการทะเลาะกันเพราะเรื่องเหล่านี้ แต่ทุกคนจะช่วยกันชนะจิตวิญญาณ เป็นพรแก่คริสเตียนทั้งหลายและเสริมสร้างคริสตจักรที่ดี ๆ ผมจะไม่ยอมเข้าร่วมการประชุมเพื่อร่วมมือกันในที่ ๆ ผมเห็นว่ามีการสอนคำสอนผิดเหล่านี้ แต่ผมยินดีที่จะมีการร่วมสามัคคีธรรมกับ

พวกเขาในเรื่องที่ไม่เป็นที่โต้แย้ง

โรม 14:1 กล่าวว่า “คนที่อ่อนแอในความเชื่อนั้น พวกท่านจงรับไว้ แต่มีใจเพื่อการโต้เถียงต่าง ๆ ที่เติมไปด้วยข้อสงสัย” คำสอนนั้นถูกทวนซ้ำในเพลงสดุดี 119:63: “ข้าพระองค์เป็นเพื่อนกับทุกคนที่ยำเกรงพระองค์ และกับคนทั้งหลายที่รักษาบรรดาข้อบังคับของพระองค์” เหล่าคริสเตียนที่ดำเนินตามทางพระเจ้าควรมีการผ่อนหนักผ่อนเบาบ้างและมีความรักในหลักคำสอนต่าง ๆ ที่สำคัญน้อยกว่า แต่ควรร่วมใจกันในหลักพื้นฐานที่ยิ่งใหญ่แห่งความเชื่อนั้น

ในช่วงปีแรก ๆ ของ National Association of Evangelicals ตอนที่ Dr. H. A. Ironside, Dr. Bob Jones, Sr., และผมเคยทำงานแข่งขันในสมาคมนั้น เราเคยมีการร่วมสามัคคีธรรมกับ Dr. Flowers ผู้ซึ่งตอนนั้นผมเชื่อว่าเป็นผู้อำนวยการทั่วไปของกลุ่ม Assemblies of God ในคณะผู้บริหารของ Bob Jones University ผมเคยมีการร่วมสามัคคีธรรมกับศิษยาภิบาลกลุ่มเพนเทคอสต์ที่โดดเด่นและดำเนินตามทางพระเจ้าคนหนึ่ง ในกระโจมหลังใหญ่ที่ใช้เสาไม้ต้นในการรณรงค์ทั่วกรุงของผมในเมืองสปริงฟิลด์ รัฐมิสซูรี คือนึงศิษยาภิบาลกลุ่ม Assembly of God ยี่สิบหกคนขึ้นนั่งบนยกพื้น ผมเคยกล่าวที่งานถวายโรงพิมพ์ของพวกเขา ผมได้ตีพิมพ์ใน SWORD OF THE LORD คำเทศนาดี ๆ สองหรือสามเรื่องโดย Dr. C. M. Ward นักเทศน์ทางวิทยุทั่วประเทศของกลุ่ม Assemblies of God

ผมขอกล่าวว่าผมยินดีมีการร่วมสามัคคีธรรมกับผู้คนกลุ่มเพนเทคอสต์ในที่ ๆ ผมทำได้โดยปราศจากการทะเลาะหรือการอ้อมอ้อมและไม่ถูกเข้าใจผิด ผมจะไม่ยอมมีการร่วมสามัคคีธรรมแม้กระทั่งกับแบปติสคนใดที่ไม่ยอมรับข้อเชื่อสำคัญที่ยิ่งใหญ่บางข้อ แต่ผมยินดีออกจับมือเป็นเพื่อนกับคริสเตียนทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้ว ดำเนินตามทางพระเจ้า เชื่อพระคัมภีร์และชนะจิตวิญญาณ แม้กระนั้น ผมก็ต้องสัตย์จริงต่อพวกเขาและต่อพระคริสต์และพระคัมภีร์ในการพยายามชี้ให้พวกเขาเห็นว่าผมคิดว่าพวกเขาผิดและไม่ทำตามพระคัมภีร์ตรงไหน

B. เราให้เกียรติการยืนยันกรานของกลุ่มเพนเทคอสต์เรื่องฤทธิ์เดชของภาคพันธสัญญาใหม่

ผมขอกล่าวเช่นกันว่าผมให้เกียรติการยืนยันกรานของกลุ่มเพนเทคอสต์ที่ว่าเราควรมีความเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณและของประทานเหล่านั้นของพระวิญญาณตามที่พระเจ้าประทานพวกมันให้อย่างหลากหลาย เหมือนที่พระองค์ทรงกระทำในสมัยพระคัมภีร์และเหมือนที่พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นได้ตอนนี้ ผมคิดว่าเราควรมีความสดชื่นและความชื่นบานนั้นของความเชื่อแบบคริสเตียนตามพระคัมภีร์ ผมไม่เชื่อว่าจะของประทานเหล่านั้นผ่านพ้นไปแล้ว ผมไม่เชื่อว่ายุคสมัยแห่งการอัศจรรย์ต่าง ๆ เป็นอดีตไปแล้ว แต่ผมไม่คิดว่าผู้คนกลุ่มเพนเทคอสต์คิดถูกในความคิดของพวกเขาเกี่ยวกับของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ เช่นในภาษาต่าง ๆ ที่ไม่รู้จักที่พวกเขาหรือใครอื่นก็ไม่รู้จัก ผมไม่คิดว่าพระเจ้าทรงเจตนาให้ทุกคนพูดในภาษาต่าง ๆ ผมไม่คิดว่ามีใครใน

สมัยภาคพันธสัญญาใหม่เคยพูดในภาษาใดที่ตัวเขาและคนอื่น ๆ ไม่รู้จักเลย หรือพูดในภาษาชนิดใดเพื่อความสนุกสนานและความเพลิดเพลินของเขาเอง

แต่ผมดีใจที่พวกเขาอยากได้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้ามาอยู่บนพวกเขาและตามแบบภาคพันธสัญญาใหม่ ข้อเท็จจริงที่ว่าผมไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของพวกเขาเกี่ยวกับความหมายทั้งหมดของมันก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาทำถูกแล้วที่อยากได้สิ่งที่พวกคริสเตียนเคยมีในสมัยพระคัมภีร์ อันที่จริงคนกลุ่มพื้นเทคอสต์ที่มีฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์และที่ชนะจิตวิญญาณ แบบที่พวกเขาบางคนกระทำ ก็เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า และผมคิดว่า ดีกว่าแบปติสหรือเพรสไบทีเรียนหรือเมธอดิสต์คนใดที่ไม่มีฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์และไม่ชนะจิตวิญญาณ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผมคิดว่าพระมหาบัญชาในการนำข่าวประเสริฐไปถึงคนทั้งโลกและชนะจิตวิญญาณก็สำคัญมากกว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ ตั้งเยอะ และการทำผิดในเรื่องพระมหาบัญชาก็แย่กว่าการทำผิดในเรื่องที่สำคัญน้อยกว่าเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ

เท่าที่ผมสามารถ ผมเจตนาที่จะเป็นกลางและชื่อตรงขณะที่ผมศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้และมีความรักแบบคริสเตียนต่อทุกคนที่รักและเชื่อวางใจพระเยซูคริสต์เจ้าอย่างแท้จริง คนเหล่านั้นที่มีใจรักพี่น้องควรอ่านด้วยใจที่เป็นกลางและความรักแบบเดียวกันและด้วยความหวังใอันบริสุทธิ์ที่จะทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า

II. เราได้แสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างถี่ถ้วนและอย่างอดทนจริง ๆ ในเรื่องนี้ที่เกี่ยวกับฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์และของประทานต่าง ๆ ของพระวิญญาณ!

ประการแรก ทุกคนที่รู้จักบรรณาธิการและผู้แต่งคนนี้อยู่ในการรับใช้นานห้าสิบสี่ปียอมทราบว่าผมไม่เสาะหาที่จะเผยแพร่มุมมองประจำนิกายใด ๆ เหล่าผู้นำประจำนิกายส่วนใหญ่และ เท่าที่ผมทราบ วิทยาลัยและพระคริสตธรรมประจำนิกายทุกแห่งในนิกายแบปติสได้ที่ใหญ่โตซึ่งผมได้เติบโตมาและได้รับการฝึกฝนและเริ่มต้นงานรับใช้ของผม ถือแนวคิดหลังพันปีหรือไร้พันปี แต่เมื่อเดินตามพระคัมภีร์อย่างจริงจัง ผมได้เริ่มเชื่อในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ก่อนยุคพันปีและหลักคำสอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผมเชื่อพระคัมภีร์ตามตัวอักษรในส่วนที่พวกเขาบ่อยครั้งไม่เชื่อ

A. ความจริงใจของเราถูกพิสูจน์ที่การเสียสะอันใหญ่หลวง

เพราะแนวคิดสมัยใหม่นิยมที่เพิ่มขึ้นซึ่งไม่อาจถูกแก้ไขได้ ผมจึงรู้สึกแล้วว่าผมต้องไม่ให้การสนับสนุนแก่ความไม่เชื่อแบบเปิดเผยในบรรดาพระคริสตธรรมและวิทยาลัยและตำแหน่งผู้นำประจำนิกายและวรรณกรรมของคณะกรรมการชั้นเรียนรวิ ผมจึงออกมาจาก Southern Baptist Convention นั่นทำให้ผมต้องสูญเสียเพื่อนฝูงที่คบมาทั้งชีวิตและความปวดร้าวใจและน้ำตามากมายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่เมื่อพระเจ้าทรงเป็นพยานของผม จุดมุ่งหมายของผมในตอนนั้นและตอนนี้คือ การหาน้ำพระทัยของพระเจ้าให้พบและกระทำตามนั้นและสัตย์จริงต่อพระองค์ไม่ว่าจะต้องแลกด้วยอะไร

ด้วยความทุ่มเทเต็มขั้นต่อพระคริสต์และพระคัมภีร์ ผมรู้สึกในตอนนั้นว่าผมต้องถอนตัวจาก National Association of Evangelicals ซึ่งผมได้ช่วยก่อตั้ง พร้อมกับผู้เน้นรากฐานคนอื่น ๆ และผมก็จริงจังในการเปิดโปงแนวคิดสมัยใหม่นิยมและเสรีนิยมในหมู่พวกแบปติสทอ ๆ กับในหมู่พวกเมธอดิสต์และพวกเพรสไบทีเรียนและพวกอื่น ๆ

ดังนั้นผมจึงไม่เข้าหาเรื่องนี้เพื่อนำเสนอมุมมองแบบแบปติส ความจริงอันเรียบง่ายก็คือ ผมสงสัยว่าพวกแบปติสโดยทั่วไปจะไม่เห็นด้วยกับคำสอนของผมตรงนี้ พวกเขาไม่เชื่อเรื่องภาษาต่าง ๆ แต่พวกเขาส่วนใหญ่คิดว่าบางทียุคสมัยแห่งการอัศจรรย์ต่าง ๆ ผ่านพ้นไปแล้วและของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ก็ไม่มีให้อีกต่อไปแล้ว และพวกเขาไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับในคำภาษานั้น ฉะนั้นผมจึงไม่ได้กำลังพูดจากมุมมองประจำวันภายใต้

B. ด้วยความหวังใยอันบริสุทธิ์เราแสวงหา

การประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผมต้องกล่าวอีกทีว่านี่เป็นเรื่องที่ผมเป็นห่วงอย่างจริงจังที่สุดเพราะใจของผมจดจ่ออยู่ที่การชนะจิตวิญญาณ โดยมีพระเจ้าเป็นผู้ช่วยเหลือของผม ผมได้พยายามนำการประกาศข่าวประเสริฐแก่มวลชนกลับมาในอเมริกาเมื่อมันเริ่มลดลงและเกือบหมดสิ้นไปแล้ว และเพื่อที่จะชนะจิตวิญญาณมากมาย ผมทราบในตอนนั้นว่าผมต้องมีฤทธิ์เดชของพระเจ้า และด้วยสิ้นสุดใจของผม ผมได้เสาะหาที่จะมีฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์บนตัวผมซึ่งผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ตามทางพระเจ้าคนอื่น ๆ มีและซึ่งเหล่าคริสเตียนในพระคัมภีร์มี ผมได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้เยอะจริง ๆ และเทศนาเรื่องนี้บ่อยจริง ๆ จนเพื่อนฝูงที่ดีของผมไม่สบายใจและเตือนผมว่าผมอาจกลายเป็นคนคลั่งศาสนา อาจลงไปนอนกลิ้งบนพื้นหรือพูดเป็นภาษาต่าง ๆ หากผมยังดื้อแพ่งในการรอคอยพระเจ้าและวอนขอฤทธิ์เดชของพระองค์ ผมบอกเพื่อน ๆ ของผมไปตอนนั้นว่าผมไม่คิดเช่นนั้นแต่ผมต้องทำให้เจอว่าพระคัมภีร์เองสอนอะไรอย่างชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้และผมต้องจ่ายราคาใดก็ตามที่ต้องจ่ายเพื่อจะมีฤทธิ์เดชของพระเจ้า

แต่ผมไม่ยอมได้ข้อยุติเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยอาศัยประสบการณ์ หรือว่าผมรู้สึกอย่างไร หรือว่าใครคนอื่นเคยทำอะไร แต่อาศัยพระวจนะที่ชัดเจนของพระเจ้าเท่านั้น ผมพูดไปตอนนั้นและผมขอกว่าตอนนี้ว่า ถ้าผมต้องพูดภาษาต่าง ๆ เพื่อจะมีฤทธิ์เดชของพระเจ้า ผมก็คงอยากได้ภาษาต่าง ๆ เช่นเดียวกับฤทธิ์เดชนั้นแน่นอนว่าผมไม่ได้พบเงื่อนไขนั้นในพระคัมภีร์ ผมได้ค้นพบการเติมเปี่ยมหรือบำบัดสมาของพระวิญญาณ แต่ไม่พบการหนุนใจให้ “พูดในภาษาต่าง ๆ” เลย

ผมได้ค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างถี่ถ้วนจนหนังสือของผม *The Power of Pentecost* ต้องใช้เวลาเขียนนานถึงประมาณสิบเจ็ดปี ตอนแรก ผมได้ค้นคว้าและค้นคว้าจนกระทั่งผมเตรียมหนังสือเล่มนั้นเกือบเสร็จ

สมบูรณ์แล้วในรูปแบบต้นฉบับ จากนั้นผมได้กล่าวว่าโดยพระคุณของพระเจ้า ผมจะตั้งต้นพิสูจน์มัน ผมจึงวางมันไว้ต่างหากจนกระทั่งพระเจ้าทรงอวยพรในงานรณรงค์ทั่วกรุงครั้งใหญ่ ๆ และจากนั้น เมื่อคำสอนของผมได้รับการพิสูจน์โดยประสบการณ์จริงและหลายพันคนได้รับความรอด ผมจึงได้นำเสนอ *The Power of Pentecost* นั้นไม่เพียงเป็นตัวแทนการคุกเข่าอธิษฐานนานหลายชั่วโมงและการศึกษาค้นคว้ามากมายและการค้นดูทุกข้อพระคัมภีร์เท่านั้น แต่เป็นตัวแทนงานรณรงค์ทั่วกรุงครั้งใหญ่ ๆ ในเมืองบัฟฟาโล่, คลีฟแลนด์, ชิคาโก, ไมอามี, ซานเปโตร, ซีแอตเติล, โอ๊คแลนด์, วินสตัน-ซาลेम และที่อื่น ๆ ผมไม่ได้เรื่องและอ่อนแอ แต่ผมขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงวางฤทธิ์เดชอันเปี่ยมสุขของพระองค์บนตัวชายไม่ได้เรื่องและนักพูดที่ไม่ได้เรื่องคนนี้ และพระเจ้าประทานพยานหลักฐานแล้ว

ใครบางคนที่พูดในภาษาต่าง ๆ กล่าวไข่มุมว่า “คุณพูดว่าคุณได้อิทธิฐานเกี่ยวกับฤทธิ์เดชหรือ?” ไข่มุมแล้ว คุณอาจอธิษฐานมากกว่าเพื่อขอภาษาต่าง ๆ แต่คุณไม่ได้อธิษฐานมากกว่าผมหรือเพื่อขอฤทธิ์เดชของพระเจ้า

นักเทศน์หญิงของกลุ่ม Holiness คนหนึ่งกล่าวว่า “อาจารย์ไรซ์คะ ดิฉันกำลังอธิษฐานขอให้คุณเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์นะคะ” ผมตอบกลับไปว่า “ผมดีใจที่คุณทำครับ จงอธิษฐานขอเช่นนั้นต่อไปครับ พระเจ้าทรงเป็นพยานของผมได้ว่า ผมอธิษฐานขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากกว่าสิ่งอื่นใด” แต่ผมบอกเธอไป เหมือนที่ผมบอกคุณตอนนี้ว่าผมไม่ได้กำลังแสวงหาสิ่งที่จะได้ตามมาตรฐานต่าง ๆ ของเธอ แต่สิ่งที่จะได้ตามมาตรฐานต่าง ๆ ของพระคัมภีร์ในฤทธิ์เดชของพระเจ้าและจิตวิญญาณหลายดวงที่ได้รับความรอด

C. ใครเล่าได้ตั้งใจศึกษาเหล่าผู้เขียนของ

กลุ่มเพ็นเทคอสต์ที่ดีที่สุดมากไปกว่านี้?

เช่นเคย มันยุติธรรมที่จะเตือนความจำคุณว่าผมได้ศึกษางานเขียนและคำสอนทั้งหมดของผู้คนที่ดีที่สุดของกลุ่มเพ็นเทคอสต์ หลายปีก่อนผมเคยมีหนังสือเหล่านั้นของ Donald Gee หนึ่งในนักเขียนที่โดดเด่นที่สุดของกลุ่มเพ็นเทคอสต์ ผมเคยหมายเหตุนั้นไว้ว่าเขาบอกว่าไม่มีคำกล่าวที่ชัดเจนในพระคัมภีร์เลยว่าการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณหมายความว่าคน ๆ นั้นต้องพูดในภาษาต่าง ๆ ผมได้อ่านสิ่งที่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ Wigglesworth กล่าวไว้

ในช่วงสองสามสัปดาห์หลังนี้ผมได้ค้นคว้าหนังสือประมาณสามสิบเล่มที่เขียนโดยเหล่านักเขียนกลุ่มเพ็นเทคอสต์คนสำคัญ ๆ ที่ผมได้รวบรวมและอ่านมาตลอดหลายปี นั้นรวมถึงสองสามเล่มที่เขียนโดย Kathryn Kuhlman; และยังมี *The Baptism With the Holy Spirit and the Value of Speaking in Tongues Today* โดย Oral Roberts ผมมี *Speaking in Tongues and Its Significance for the Church* โดย Laurence Christenson; *These Are Not Drunken As Ye Suppose* โดย Howard M. Ervin อาจารย์นี้

วิชาการท่านหนึ่งใน Oral Roberts University ในเมืองทัลซ่า; *They Speak With Other Tongues* โดย John L. Sherrill บรรณาธิการของนิตยสาร *Guideposts*

ผมมี *Have You Received the Holy Spirit?* โดย A. G. Dornfeld ด้วย ผู้กล่าวถึง Sword of the Lord และงานประชุมของเราเกี่ยวกับการฟื้นฟูและการชนะจิตวิญญาณที่เมืองวินอน่า เลค รัฐอินเดียน่า ในปี 1945 ว่า “งานประชุมครั้งนั้นได้ปฏิวัติงานรับใช้ของผมเลย พวกเราเริ่มเชื่อว่าพวกเราต้องจัดงานประชุมประกาศข่าวประเสริฐในคริสตจักรทั้งหลายของพวกเรา” แต่ต่อมาเขาก็ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของนักรักษาโรค Jack Coe และคนอื่น ๆ และได้กลายเป็นพวกเพื่อนเทคอสต์แล้ว

ผมมีแผ่นพับ *Baptists and the Baptism of the Holy Spirit* ซึ่งจัดพิมพ์โดย Full Gospel Business Men’s Fellowship International และถูกเรียบเรียงโดย Jerry Jensen เขาเป็นผู้หนึ่งที่กล่าวอ้างแบบไม่รู้เรื่องรู้ราวและแบบคนโง่ว่า “Dwight L. Moody, Charles G. Finney, และคนอื่น ๆ ได้เป็นพยานรับรองเกี่ยวกับการพูดในภาษาอื่น ๆ...” ซึ่งพวกเขาไม่เคยทำเช่นนั้นเลย

ผมมี *The Acts of the Holy Spirit Among the Baptists Today* ซึ่งถูกจัดพิมพ์โดย Full Gospel Business Men’s Fellowship International เช่นกัน; หนังสือเล่มใหญ่และครบถ้วนมาก ๆ *With Signs Following* โดย Stanley H. Frodsham ผู้โด่งดัง จัดพิมพ์โดย Gospel Publishing House ในเมืองสปริงฟีลด์ รัฐมิสซูรี; *The Last Chapter* โดย A. W. Rasmussen ผู้ดูแลของ Independent Assemblies of God International; *Baptism in the Holy Spirit: Command or Option?* โดย Bob Campbell; แผ่นพับที่ Johnnie Barnes เล่าว่าทำไมเขาผู้ซึ่งเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งของนิกายเมธอดิสต์ ถึงพูดภาษาต่าง ๆ ผมมีแผ่นพับสองฉบับโดย Gordon Lindsay, *How to Receive the Holy Spirit Baptism* และ *All About the Gifts of the Spirit*; ยังมี *What Is the Good of Speaking With Tongues?* โดย Harold Horton; หนังสือโดย T. J. McCrossan ผู้ลวงลับ ฉบับปี 1927, *Speaking With Other Tongues Sign or Gift, Which?* จัดพิมพ์โดย Christian Alliance Publishing Company

ผมคิดว่าผมกล่าวได้ว่าถ้าคนใดตั้งใจศึกษาหัวข้อหนึ่งอย่างถี่ถ้วนเพื่อจะทราบความจริงเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ และได้รับหลักฐาน ผมก็ทำเช่นนั้นแล้วเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ

อย่าให้ผู้ใดกล่าวว่าผมไม่ได้สืบสวนคำถามนี้อย่างจริงจังและอย่างตั้งใจและด้วยใจที่รักพี่น้อง ทศนคติที่กรุณาของผมเป็นที่ทราบกันดีว่าผมมีสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนกับผู้คนกลุ่มเพื่อนเทคอสต์และปฏิบัติกับพวกเขาอย่างกรุณา

D. ส่วนใดมาจากพระเจ้า? ส่วนใดมาจากซาตาน?

ใครบางคนถามว่า “คำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ นี้เป็นมาจากพระเจ้าหรือจากพญามาร?” เอาละ ขอให้เราพูดอย่างถ่อมใจและด้วยใจรัก ความหลงผิดทั้งหมดมาจากซาตาน และนั่นจึงหมายความว่าทุกคนที่ไม่ได้สมบูรณ์แบบไปเสียทุกอย่างจึงได้รับอิทธิพลอยู่บ้างจากความชั่ว

ยกตัวอย่างเช่น เมื่อแบปติสคนใด เป็นพวกไฮเปอร์คาลวินและไม่ชนะจิตวิญญาณเลย คำสอนผิดของเขา ก็มาจากพญามาร เมื่อเมธอดิสต์หรือเพรสไบทีเรียนคนใดประพรมน้ำเด็กทารกและเรียกนั้นว่าบัพติศมา นั้นก็ไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ และคำสอนผิดนั้นไม่ได้มาจากพระเจ้า และฉะนั้นเมื่อผู้ที่เป็นเพื่อนเทศออสต์คนใดยื่นกรานว่าการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ มีไว้สำหรับทุกคนและในความหมายสมัยใหม่ นั้นก็ไม่ได้มาจากพระเจ้า

นั่นไม่ได้หมายความว่า พวกเพื่อนเทศออสต์เป็นพวกพญามารมากกว่าไปกว่าพวกแบปติสและพวกเมธอดิสต์และพวกเพรสไบทีเรียนและพวกอื่น ๆ เราทุกคนเป็นมนุษย์ที่ไม่ได้เรื่องและอ่อนแอ พร้อมกับธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังเช่นเดียวกับธรรมชาติใหม่ ถ้าเราได้บังเกิดใหม่แล้ว; และฉะนั้นทุกคนจึงต้องพยายามวัดตัวเองโดยใช้พระคัมภีร์

ผมเชื่อว่าเรื่องภาษาต่าง ๆ นั้นเป็นสิ่งที่ผิด นั่นไม่ได้หมายความว่าในเรื่องอื่น ๆ พวกเพื่อนเทศออสต์จำเป็นต้องผิดไปด้วย บ่อยครั้งชายหรือหญิงคนใดที่เป็นเพื่อนเทศออสต์ก็เป็นคริสเตียนที่ดีกว่าคนที่เป็แบปติสหรือเมธอดิสต์ผู้ซึ่งไม่รักพระเจ้ามากขนาดนั้น ไม่อธิษฐานมากขนาดนั้น และไม่ห่วงใยจิตวิญญาณมากขนาดนั้น

E. คำถามนี้ต้องถูกตอบโดยพระคัมภีร์ ไม่ใช่ประสบการณ์หรือความรู้สึก

ใครบางคนอาจกล่าวว่า “คุณไม่มีทางรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้หรอกเพราะว่าตัวคุณเองยังไม่เคยพูดในภาษาต่าง ๆ เลย” ไม่ใช่เลย และผมไม่เคยเมาเหล้า แต่ผมรู้อยู่แล้วว่าการเมาเหล้าเป็นสิ่งผิด ไม่ ผมไม่เคยแต่งงานกับภรรยาสองคนเหมือนที่พวกมอร์มอนทำบ่อย ๆ แต่ผมก็รู้อยู่แล้วว่ามันเป็นสิ่งผิด ผมยังไม่เคยมีประสบการณ์อันเปี่ยมสง่าราศีนั้นของการรับขึ้นเมื่อพระเยซูเจ้าจะเสด็จมารับพวกวิสุทธิชนของพระองค์ในอากาศ แต่นั่นก็ไม่ได้ขัดขวางผมไม่ให้ทราบว่ามีสิ่งซึ่งพระคัมภีร์กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นความจริง ดังนั้น เรื่องนี้ต้องไม่ได้ข้อยุติโดยความรู้สึกต่าง ๆ ของผม โดยความประทับใจของผม โดยประสบการณ์ทั้งหลายของผม มันต้องได้ข้อยุติโดยพระวจนะของพระเจ้า

ในหนังสือของเขา *They Speak With Other Tongues*, Mr. John Sherrill เล่าว่าบรรณาธิการผู้นี้ของนิตยสาร *Guideposts* ได้ตั้งต้นที่จะศึกษาเรื่องภาษาต่าง ๆ และว่าในที่สุดตัวเขาเองก็พูดในภาษาต่าง ๆ ได้ แต่คุณควรหมายเหตุว่าวิธีการของเขาไม่ใช่วิธีการของผม ผมไม่ได้แสวงหาที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ ตอนนั้นผมกำลังแสวงหาที่จะมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อชนะจิตวิญญาณ เขาได้ภาษาต่าง ๆ และไม่ได้ชนะจิตวิญญาณ ผมได้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าและ โดยความรักเมตตาของพระองค์และโดยความช่วยเหลือของผู้คนมากมาย ผม

จึงได้ชนะจิตวิญญาณผู้คนหลายหมื่น

คนเหล่านั้นที่กำลังแสวงหาประสบการณ์เคลิบเคลิ้มและถูกปรับสภาพเข้าหามันก็อาจแสวงหาและพบภาษาต่าง ๆ แต่คนเหล่านั้นที่มาเผชิญหน้า เหมือนอย่างผม ความต้องการฤทธิ์เดชของพระเจ้าจริง ๆ เพื่อช่วยชนะจิตวิญญาณและมีความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่อย่างเต็มเปี่ยม ก็จะแสวงหาฤทธิ์เดชของพระเจ้า และพวกเขาไม่ต้องพูดในภาษาต่าง ๆ และจะไม่พูด นอกเสียจากว่าพวกเขาถูกสอนเช่นนั้นหรือนอกเสียจากว่าพวกเขาเปิดทางให้แก่ความรู้สึกส่วนตัวของตนเองและอาจถูกชักนำให้หลงเช่นนั้น ผมเข้าใจพระคัมภีร์เช่นนั้น

และบัดนี้ผมขอรับรองให้คุณตั้งใจอ่านหนังสือเล่มนี้ซึ่งเกิดจากการศึกษาพระคัมภีร์นานหลายปี การทุ่มเทอันบริสุทธิ์ให้กับมัน และมุ่งมั่นและการติดตามตัวอักษร

จอห์น อาร์. ไรซ์

1976

บทที่ 1

พระสัญญาเดี่ยวนั้นเรื่องภาษาต่าง ๆ

หรือภาษาต่างประเทศทั้งหลาย

ดูเหมือนเป็นการฉลาดที่จะค้นดูภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งเล่มและตั้งใจตรวจสอบพระคำทุกข้อที่พูดถึงเรื่องภาษาต่าง ๆ พระคำตอนแรกในข้อเหล่านี้ถูกพบร่วมกับพระมหาบัญชาในมัทธิว 16:15-18:

“และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก และประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษยทุกคน ผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด แต่ผู้ที่ไม่เชื่อจะถูกลงพระอาชญา และบรรดาหมายสำคัญเหล่านี้จะติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อ คือในนามของเรา พวกเขาจะขับผีออกหลายตน พวกเขาจะพูดด้วยภาษาใหม่หลายภาษา พวกเขาจะจับงูหลายตัวได้ และถ้าพวกเขาตีสิ่งใดที่มีพิษ สิ่งนั้นจะไม่ทำอันตรายแก่พวกเขา พวกเขาจะวางมือบนคนเจ็บป่วย และคนเหล่านั้นจะหายเป็นปกติ” ”

I. พระมหาบัญชานั้น

คำสอนหลักในที่นี้คือ พระมหาบัญชานั้น พระมหาบัญชานั้นถูกพระเยซูเจ้าประทานให้อย่างน้อยห้าครั้งในช่วงสี่สิบวันนั้นหลังจากการคืนพระชนม์ของพระองค์และก่อนการเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระองค์ ในมัทธิว 28:18-20; มาระโก 16:15-18; ลูกา 24:46-49; ยอห์น 20:21-23; และในกิจการ 1:8

ฉะนั้น ขอให้เรากล่าวว่าเห็นได้ชัดว่านี่เป็นพระบัญชาที่ครอบคลุมสารพัดที่พระเยซูทรงฝากไว้กับพวกอัครทูตและคริสเตียนทุกคน คนเหล่านั้นที่รับความรอดแล้วจะต้องรับบัพติศมา จากนั้นพวกเขาจะต้องถูกสอนให้ถือรักษาสิ่งสารพัดที่พวกอัครทูตถูกบัญชา ตามที่คุณเห็นในมัทธิว 28:19,20 นี้จะต้องต่อเนื่อง “ไปยังทั้งโลก” จริง ๆ พระบัญชานี้คือ จงไปถึงมนุษยทุกคน

เราจำได้ว่า พระคริสต์ได้เข้ามาในโลกเพื่อจะช่วยเหลือคนบาปให้รอด “นี่เป็นถ้อยคำสัตย์เชื่อและสมควรที่คนทั้งปวงจะรับไว้ ว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อจะทรงช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอด ในพวกนั้นข้าพเจ้าเป็นตัวเอก” (1 ทธ. 1:15) การกั้นผู้คนไม่ให้ไปนรกเป็นเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่หนึ่งเดียวของการรับสภาพเนื้อหนังของพระคริสต์ การถูกตรึงกางเขนของพระองค์ และการคืนพระชนม์ของพระองค์ มันเป็นสิ่งยิ่งใหญ่หนึ่งเดียวที่ทรงบัญชาแก่คริสเตียนทุกคนในพระมหาบัญชานี้ สิ่งอื่น ๆ ที่เหลือซึ่งเชื่อมโยงกับมันก็เป็นเรื่องจิวิภาที่ติดมากับพระบัญชาและหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่นี้ ทุกคนที่วางใจในพระคริสต์ก็รับความรอดและบังเกิดใหม่ตามที่ยอห์น 3:16 และพระคำอีกหลายตอนกล่าวไว้ ในที่นี้เราเห็นว่าคนทั้งหลายที่เชื่อและรับบัพติศมาก็รับความรอด แต่คนทั้งหลายที่ไม่เชื่อก็หลงหาย ตามที่ยอห์น 3:16 และพระคำตอนอื่น ๆ บอกเรา ผู้เชื่อได้รับความรอดแล้ว แน่แน่นอนว่าเมื่อรับบัพติศมา เหมือนคนทั้งหลายเคยรับในสมัยพระคัมภีร์ พวกเขาก็ยัง

รอดอยู่เหมือนเดิม

II. หมายสำคัญบางประการต้องตามมา

นักวิชาการบางท่านสงสัยว่าพระคำไม่กี่ข้อสุดท้ายในมาระโกเป็นของจริงหรือไม่ หมายเหตุของ Scofield เกี่ยวกับพระคำตอนนี้กล่าวว่า:

พระคำจากข้อ 9 ไปจนจบไม่ถูกพบในสำเนาคัดลอกฉบับโบราณที่สุดสองฉบับ นั่นคือ ฉบับ **Sinaiticus** และฉบับ **Vatican** และฉบับอื่น ๆ มีมันพร้อมกับการละและการเปลี่ยนคำบางส่วน แต่มันถูกยกคำพูดโดย **Irenaeus** และ **Hippolytus** ในศตวรรษที่สองหรือที่สาม

เราเชื่อมั่นทั้งหมดเป็นพระวจนะของพระเจ้าแม้ว่านักคัดลอกบางคนอาจจะมั่นใจในการคัดลอกพระคัมภีร์ก็ตาม มันง่ายที่จะเชื่อว่าเป็นพระวจนะของพระเจ้าเพราะว่าสิ่งเหล่านั้นที่ทรงสัญญาไว้ตรงนี้เกิดขึ้นตามหลังพวกอัครทูต เหมือนที่พระเยซูตรัสไว้ว่าพวกมันต้องเกิดขึ้น

จงสังเกตว่าสิ่งใดก็ตามที่ถูกสัญญาไว้ในที่นี้จะ “ติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อ”-เห็นได้ชัดว่า เราจะต้องเข้าใจตรงนี้ว่า ติดตามคริสเตียนทั้งหลายที่ชนะจิตวิญญาณผู้ซึ่งกระทำตามพระบัญชานี้ พระสัญญาไม่ได้ถูกกล่าวว่ามีไว้สำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่ชนะจิตวิญญาณ

มันเป็นความจริงเสมอที่ว่าในช่วงเวลาแห่งพระพรของการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ เมื่อผู้คนมากมายรับความรอด พระเจ้าได้ทรงกระทำสิ่งมหัศจรรย์บางประการเพื่อตอบคำอธิษฐาน โอ ผมเคยเห็นมาแล้ว ขอคุณพระเจ้า หลายต่อหลายครั้ง-การรักษาคนป่วยให้หาย การควบคุมดินฟ้าอากาศ แม้กระทั่งการขจัดออกไปให้พ้นทางโดยความตายคนทั้งหลายที่ขัดขวางงานของพระเจ้า ผมไม่เชื่อว่าพระเจ้าเคยให้คำตอบที่แสนวิเศษและน่าอัศจรรย์แก่คำอธิษฐานและการเผยให้ประจักษ์แห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าแก่พวกคริสเตียนที่เมินเฉย ไม่เย็นไม่ร้อน และสองจิตสองใจ พระพรเหล่านี้ติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อฟังพระมหาบัญชา มันคงไม่ถูกต้องที่จะสอนว่า คริสเตียนที่ใจเย็นชา ไม่สัตย์ซื่อ และกลับสัตย์จะมีพระพรแบบเดียวกันกับผู้เชื่อเหล่านั้นที่อยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าและมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อชนะจิตวิญญาณ

III. หมายสำคัญเหล่านี้ตามมาก็ต่อเมื่อคริสเตียนทั้งหลายเชื่อ

มันคงค่อนข้างโง่เขลาที่จะคิดว่าคนที่เชื่อเพื่อรับความรอดและรับความรอดโดยอัตโนมัติได้ทุกสิ่งที่เหลือที่ถูกกล่าวถึงในที่นี้ ไม่ใช่เลย คนเหล่านั้นที่เชื่อเพื่อรับความรอดก็ได้รับความรอด คนเหล่านั้นที่เชื่อเพื่อรับสิ่งอื่น ๆ ก็ได้สิ่งเหล่านั้นที่พวกเขาหวังใจองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อจะได้รับ

ยกตัวอย่างเช่น ในเรื่องของการรักษาคนป่วยให้หาย พระคัมภีร์กล่าวว่า “การอธิษฐานแห่งความเชื่อจะช่วยผู้ปวยนั้นให้รอด” (ยก. 5:15) พระคัมภีร์ตอนนี้ไม่ได้หมายความว่าความแน่นอนว่าคนที่เชื่อวางใจพระคริสต์เพื่อรับความรอดจะสามารถทำให้คนป่วยคนใดที่เขาอยากให้หายดีกลับหายดีโดยอัตโนมัติ ไม่ใช่เลย

ความเชื่อโดยเฉพาะสำหรับสิ่งต่าง ๆ โดยเฉพาะก็ได้รับพระพรเหล่านั้นที่ถูกบอกไว้

คริสเตียนจำนวนมากไม่เคยขับพวกผีออก นั่นมีให้แก่คนเหล่านั้นที่พระเจ้าประทานความเชื่อให้อย่างอัศจรรย์ที่จะขับพวกผีออก แน่แน่นอนว่า คริสเตียนจำนวนมากไม่สามารถยับยั้งขึ้นมาและปลดปล่อยจากการถูกมันกัด อัครทูตเปาโล บนเกาะเมลิตาในสายฝนและความเหน็บหนาว ช่วยก่อกองไฟให้พวกคนที่เผชิญภัยเรือแตก จากนั้นเราอ่านว่าพระสัญญาข้อนี้ได้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้วสำหรับเขา

“และเมื่อเปาโลได้รวบรวมบรรดากิ่งไม้และมัดไว้แล้ว และวางพวกมันบนกองไฟนั้น มีงูพิษตัวหนึ่งออกมาจากความร้อนนั้น และกัดมือของท่านติดอยู่ และเมื่อพวกชาวบ้านเห็นงูพิษติดที่มือของท่าน พวกเขาก็พูดกันในท่ามกลางพวกเขาว่า “คนนี้เป็นฆาตกรแน่นอน ผู้ซึ่ง ถึงแม้ว่าเขาได้รอดพ้นจากทะเลแล้ว แต่พระเจ้าทรงแก้แค้นไม่ยอมให้มีชีวิตอยู่” และท่านได้สะบัดงูนั้นเข้าไปในกองไฟนั้น และไม่รู้สึกรถึงอันตรายใด ๆ เลย” - กิจการ 28:3-5

เปาโลไม่ได้หาทางให้งูกัดและไม่ทำเช่นนั้นเพื่อโอ้อวดความเชื่ออันยิ่งใหญ่ของเขาด้วย ในความรักเมตตาของพระเจ้า เขาได้รับการปกป้อง ในกรณีนั้นโดยเฉพาะ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเขาได้รับความเชื่อและจึงได้รับการปกป้องจากโพงภัย คริสเตียนคนอื่น ๆ ที่ได้เชื่อวางใจพระคริสต์ก็พบว่าตัวเองได้รับการช่วยให้พ้นเช่นกัน และคริสเตียนที่มีหัวใจไม่ควรเสแสร้งเด็ดขาดว่ามันหมายความว่าคริสเตียนทุกคนควรเฝ้าระวังยับยั้งขึ้นมาและพยายามพิสูจน์ว่าตนมีความเชื่อมากขนาดไหน

พระคัมภีร์ตอนนั้นกล่าวว่า “ถ้าพวกเขา [คนเหล่านั้นที่ได้รับความเชื่อสำหรับโอกาสนั้น ๆ] ต้มสิ่งใดที่มีพิษ สิ่งนั้นจะไม่ทำอันตรายแก่พวกเขา” เราไม่มีตัวอย่างจากพระคัมภีร์ที่ถูกทำให้ไว้ นั่นจึงเป็นกรณีที่เกิดขึ้นยากมาก ๆ อย่างแน่นอน

ในเมืองฟอร์ทเวิร์ธ รัฐเท็กซัส ผมถูกเรียกให้ไปที่โรงพยาบาลเพื่อไปพบกับหญิงผู้หนึ่งที่ใกล้ตาย บ้านของเธอแตกสลาย และตั้งนั้นเพื่อจะฆ่าตัวตายเธอจึงกลืนเมอร์คิวไรไบคลอไรด์ไปสี่เม็ด เธอถูกคาดหมายว่าจะตายในไม่ช้า บัดนี้เธอสำนึกผิดแล้วกับบาปทั้งหลายของเธอและความพยายามฆ่าตัวตายของเธอ ผมอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงโปรดช่วยเธอให้หายดี นางพยาบาลข้างเตียงของเธอกล่าวเพียงว่า “เธอไม่มีทางหายหรอกค่ะ แม้หากว่าพิษนั้นไม่ฆ่าเธอ ผันงกระเพาะของเธอก็ถูกทำลายแล้ว และเธอย่อยอาหารไม่ได้แล้ว เธอไม่มีทางรอดหรอกค่ะ!”

แต่ไม่กี่วันถัดมาเมื่อผมกลับไปดูอาการของเธอ เธอก็หายดีแล้ว เธอลุกขึ้นและกลับไปโอกลาโฮมาอยู่กับครอบครัวของเธอและมีสุขภาพดีอีกครั้ง!

ผมไม่เสแสร้งว่าคริสเตียนทุกคนที่กินยาพิษจะได้รับการช่วยให้พ้น สิ่งที่เราทำไปนั้นโง่เขลาอย่างมาก ๆ และพระเจ้าไม่จำเป็นต้องรักษาเธอให้หาย แต่ในกรณีนี้การอธิษฐานแห่งความเชื่อได้ช่วยคนป่วยให้รอด

IV. “พวกเขาจะพูดด้วยภาษาใหม่หลายภาษา”

ใครจะพูดด้วยภาษาใหม่หลายภาษา? คนเหล่านั้นที่เชื่อว่าจะได้รับพระพรนั้น

“ภาษาต่าง ๆ” ในพระคัมภีร์ก็หมายถึงภาษาทั้งหลาย หากไม่ได้หมายถึงลิ้นที่อยู่ในปาก และเนื่องจากมันอยู่ในรูปพหูพจน์ “ภาษาต่าง ๆ” มันจึงหมายถึงภาษาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาของคน ๆ นั้นเอง-นั่นคือภาษาต่างประเทศทั้งหลาย จำไว้ว่า “ภาษาต่าง ๆ” หมายถึงภาษาธรรมดาที่เป็นภาษาต่างประเทศทั้งหลาย

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าสิ่งนี้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้วที่เฟนเทคอสต์ คนเหล่านี้ที่ปกติแล้วพูดภาษาอาราเมคและอาจพูดภาษากรีก Koine บัดนี้พูดกับคนเหล่านั้นที่มาจากสิบหกสัญชาติที่แตกต่างกัน (กิจการ 2) และพวกเขาได้ยิน “ได้ยินพวกเขาทุกคนพูดในภาษาของพวกเขาเอง” ในที่ ๆ พวกเขาเกิดมา นั่นเป็นการอัศจรรย์หนึ่งโดยเฉพาะสำหรับกรณีหนึ่งโดยเฉพาะและพระเจ้าประทานให้เพื่อตอบความเชื่อหนึ่งโดยเฉพาะ คริสเตียนเหล่านี้พูดใน “ภาษาใหม่หลายภาษา” นั่นคือ ภาษาต่างประเทศที่ใหม่สำหรับพวกเขา

คริสเตียนทุกคนควรขับพวกผีออกไหม? ไม่อย่างเห็นได้ชัด คริสเตียนทุกคนควรคาดหวังว่าจะดื่มยาพิษและได้รับการรักษาให้หายไหม? ไม่อย่างเห็นได้ชัด คริสเตียนทุกคนควรคาดหวังว่าจะเอามือวางบนคนป่วยและเห็นคนเหล่านั้นหายดีไหม? ไม่อย่างแน่นอน ถ้าอย่างนั้น คริสเตียนทุกคนควรคาดหวังว่าจะพูดในภาษาต่างประเทศ ที่พระเจ้าประทานให้อย่างอัศจรรย์ไหม? ไม่อย่างแน่นอน สิ่งเหล่านี้เป็นหมายสำคัญพิเศษหรือการมหัศจรรย์ต่าง ๆ ที่พระเจ้าประทานให้ตามที่จำเป็นเพื่อตอบความเชื่อโดยเฉพาะในแต่ละกรณี

จงสังเกตเช่นกันว่าเรื่องภาษาต่าง ๆ ในที่นี้แค่หมายถึง “ภาษาทั้งหลาย” มันไม่เคยหมายถึงสิ่งอื่นใดนอกจากลิ้นจริง ๆ ที่อยู่ในปากเราหรือภาษาธรรมดา ที่เฟนเทคอสต์มันแค่หมายถึงภาษาต่างประเทศเหล่านั้นที่เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อนำชาวประเสริฐไปถึงผู้คนที่อยู่ที่นั่นวันนั้น

เกี่ยวกับเรื่องนี้ เปาโลกล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ 14:10 ว่า “อาจมีเสียงพูดหลายชนิดในโลกนี้ และไม่มีเสียงพูดใด ๆ เลย ที่ปราศจากความหมาย” ไม่มีสิ่งที่เรียกกันว่า “ภาษาที่ไม่รู้จัก” นอกจากว่าคน ๆ นั้นอาจไม่คุ้นเคยกับภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่มีภาษาแห่งสวรรค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เคยประทานการพูดมั่วซั่วโดยปราศจากความหมายของมนุษย์ให้แก่ผู้ใดเลย นี่เป็นพระสัญญาหนึ่งเหมือนกับที่พระเจ้าทรงทำให้สำเร็จจริงแล้วที่เฟนเทคอสต์ ที่ว่าผู้คนที่มีความเชื่อเพื่อจะรับมัน เมื่อมีความต้องการมัน ก็จะได้รับฤทธิ์เดชนั้นเพื่อพูดในภาษาหนึ่งที่ใหม่สำหรับพวกเขา

และนั่นก็แทบจะไม่จำเป็นเลย เหมือนกับที่พระเจ้าไม่ทรงคาดหวังให้คริสเตียนทุกคนดื่มยาพิษและได้รับการรักษาให้หาย พระเจ้าก็ไม่ทรงคาดหวังให้คริสเตียนทุกคนพูดในภาษาต่าง ๆ เหมือนกัน มันคงโง่เขลาที่จะบังอาจทำให้เกิดโอกาสหนึ่งโดยจงใจดื่มยาพิษและคาดหวังให้พระเจ้ารักษาให้หาย และมันคงเป็นการบังอาจเช่นกันที่จะพยายามทำให้เกิดโอกาสหนึ่งเพื่อจะพูดภาษาต่าง ๆ ในเมื่อไม่มีความจำเป็นหรือไม่มีเหตุให้

ต้องพูดเลย

บทที่ II.

“ภาษาต่าง ๆ” ตามพระคัมภีร์ เป็นภาษาต่างประเทศ

จริง ๆ และเป็นภาษาธรรมดา

พวกนักเขียนกลุ่มเพ็นเทคอสต์ยืนยันกรานว่า “ภาษาต่าง ๆ” ที่เป็นแบบฉบับสมัยใหม่ของพวกเขาไม่จำเป็นต้องเป็นการเอ่ยคำพูดยามเคลิบเคลิ้ม บางครั้งมันเป็นแบบนี้-การเผยให้ประจักษ์ของการถาโถมทางอารมณ์ครั้งใหญ่-แต่พวกเขายืนยันกรานว่านั่นไม่เป็นความจริงเสมอไป และปกติแล้วอาจไม่เป็นความจริงก็ได้ แต่พวกเขาเชื่อจริง ๆ ว่าภาษาต่าง ๆ ปกติแล้วไม่ใช่ภาษาธรรมดา ๆ แต่เป็นภาษาแห่งสวรรค์ที่มีแต่พระเจ้าที่ทรงทราบ

ฉะนั้นพวกเขาจึงตีความ 1 โครินธ์ 14:2 แบบผิด ๆ ซึ่งกล่าวว่า “เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดในภาษาที่ไม่รู้จัก ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า” อัครทูตผู้ได้รับการตลใจท่านนั้น ซึ่งดำนิพวกเขาที่เป็นพยานในคริสตจักรโดยใช้ภาษาต่างประเทศหลายภาษาที่พี่น้องบางคนไม่รู้จัก กล่าวว่าพวกผู้ฟังคงจะไม่เข้าใจ แม้พระเจ้าทรงเข้าใจ พวกเพ็นเทคอสต์ชอบมากกว่าที่จะให้นั่นหมายความว่าผู้คนเหล่านี้ที่เมืองโครินธ์กำลังพูดในภาษาแห่งสวรรค์ที่พระเจ้าทรงรู้จักแต่ไม่มีมนุษย์คนใดรู้จักเลย นั่นไม่ใช่ความหมายของพระคำตอนนี้ ดังที่เราจะเห็นต่อไป

การพูดในความเคลิบเคลิ้มเป็นคำต่าง ๆ ที่ฟังไม่รู้เรื่อง หรือในภาษาต่าง ๆ

ที่มีแต่พระเจ้าที่ทรงทราบ มาจากโลกของพวกเขาไหวผิ

แนวคิดที่ว่า “การพูดในภาษาต่าง ๆ” หมายถึงการพูดคำมั่ว ๆ ขณะเคลิบเคลิ้ม ไม่ใช่ภาษาปกติ หรือไม่ว่าจะเคลิบเคลิ้มหรือไม่ ก็เป็นภาษาหนึ่งที่มีแต่พระเจ้าที่รู้จัก-แนวคิดนั้นมาจากวรรณกรรมชาวโลกที่มีพื้นฐานอยู่บนภาษาเหล่านั้นของเกือบทุกศาสนาที่เป็นพวกไหวผิ! แนวคิดนั้นไม่เคยถูกสอนในพระคัมภีร์เลย

A. ภาษาต่าง ๆ ชนิดนี้เคยปรากฏเกือบทุกแห่งหนในศาสนาทั้งหลายที่ไม่ใช่คริสเตียน และในวรรณกรรม

ชาวโลกที่ไม่ใช่คริสเตียน

ในหนังสือ *Tongues in Biblical Perspective* Dr. Charles R. Smith กล่าวในหน้า 20 และ 21 ว่า:

ในศาสนาต่าง ๆ ที่ไม่ใช่คริสเตียน-ภาษาต่าง ๆ มีบทบาทสำคัญมากในศาสนากรีกโบราณ หญิงผู้ทำนายนั้นที่เมืองเดลฟี ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากเมืองโครินธ์ พูดในภาษาต่าง ๆ ตามที่ **Plutarch** (ค.ศ. 44-117) กล่าว พวกล่ามคอยอธิบายคำพูดที่จับต้นชนปลายไม่ถูกของนาง นักวิชาการหลายท่านกล่าวว่าภาษาต่าง ๆ ถูกพบในศาสนาลึกลับเหล่านั้น (พวกลัทธิ **Osiris, Mithra,**

Eleusinian, Dionysian และ Orphic) บางท่านสรุปว่ารายชื่อ “คำพูด” ที่อ่านไม่ออกเหล่านั้น ใน “ม้วนกระดาษเวทมนตร์” และใน “คำสวดภาวนา” ของพวกนอสติคเป็นบันทึกคำพูดที่ถูกเอ่ย ตอนเคลิบเคลิ้ม ประมาณปี ค.ศ. 180 Celsus รายงานเรื่องการพูดแบบเคลิบเคลิ้มในหมู่พวกนอ สติค Lucian แห่งเมือง Samosata (ค.ศ. 120-198) พรรณนาถึงการพูดภาษาต่าง ๆ ตามที่มัน ถูกปฏิบัติโดยพวกคนที่บูชาพระแม่ Juno ของคนซีเรีย

ปัจจุบันพวกหมอผี (พวกพ่อหมอ, นักบวช หรือหมอยา) ในเฮติ, กรีนแลนด์, มิโครนีเชีย และ หลายประเทศของทวีปแอฟริกา, ออสเตรเลีย, เอเชีย และอเมริกาเหนือและใต้พูดในภาษาต่าง ๆ คนหลายกลุ่มใช้ยาเสพติดเพื่อช่วยให้เกิดสภาวะเคลิบเคลิ้มและพูดเพ้อ พวกคนเล่นของวูดูกี้พูดใน ภาษาต่าง ๆ พวกนักบวชของศาสนาพุทธและชินโตถูกไต่ถามว่าพูดในภาษาต่าง ๆ พวกมุสลิมเคย พูดในภาษาต่าง ๆ และประเพณีโบราณหนึ่งถึงขนาดรายงานว่าตัวโมฮัมหมัดเองก็เคยพูดในภาษา ต่าง ๆ ตามบันทึกคำพูดของเขาเอง หลังจากประสบการณ์เคลิบเคลิ้มของเขา เขาได้ค้นพบว่ามัน ยากที่จะกลับไปหา “คำพูดแบบมีตรรกะและฟังรู้เรื่อง” (Kelsey, หน้า 143)

Dr. Smith ไม่ได้กล่าวเรื่องนั้นแบบเกินจริงเลย เขาให้รายละเอียดเพิ่มเติมในหน้า 15 และ 16 ของ หนังสือเล่มเดิมนั้น:

บันทึกนอกพระคัมภีร์หลายแหล่งกล่าวชัดเจนเกี่ยวกับการพูดแบบเคลิบเคลิ้มและฟังไม่รู้เรื่อง ก่อนสมัยของคริสเตียน ย้อนไป 1100 ปีก่อน ค.ศ. ชาวอียิปต์คนหนึ่ง นามว่า Wen-Amon บันทึกเหตุการณ์หนึ่งที่ชายหนุ่มคนหนึ่งในคานาอัน ซึ่งดูเหมือนว่า “ได้รับการดลใจ” โดยพระ ของเขา ทำตัวแปลก ๆ และพูดแบบเคลิบเคลิ้มตลอดทั้งคืน (Pritchard, หน้า 25-29)

ในคำกล่าวสามหนของเพลโต เขาพูดถึงการพูดแบบเคลิบเคลิ้มในทางศาสนา เขาพูดถึง “ความบ้าคลั่ง” ของผู้พยากรณ์ว่าเป็นการออกไปจากสำนักปกติของคน เขายกการพูดเพ้อของ ผู้พยากรณ์หญิงนั้นที่เมืองเดลฟี, นักบวชหญิงนั้นที่เมืองโดโดน่า, และเมืองซิบิลว่าเป็นตัวอย่าง ของความบ้าคลั่งหรือความเคลิบเคลิ้มเช่นนั้น เมื่อหญิงเหล่านั้น “ออกไปจากสำนักของตน” แล้วเท่านั้น นั่นคือ เมื่อคำพูดของพวกนางฟังไม่รู้เรื่อง คำพูดของพวกนางจึงถูกถือว่าเป็นความ สำคัญ เขายังพรรณนาถึงคำพูดที่ฟังไม่เข้าใจของพวกผู้ทำนายบางคนทีคำพูดของพวกเขาถูก อธิบายโดยผู้พยากรณ์ผู้ช่วยหรือล่ามคนหนึ่ง (Hutchins, เล่ม 7)

ในหนังสือ *Aeneid Virgil* พรรณนาถึงนักบวชหญิงชาวซิบิลบนเกาะเดลอสทีในสภาวะ เคลิบเคลิ้ม พูดแบบคลุมเครือและฟังไม่รู้เรื่อง การเอื้อนเอ่ยเช่นนั้นถูกถือว่าเป็นผลมาจากการ ได้รับการดลใจจากเทพเจ้า และเมื่อ “ถูกตีความ” โดยนักบวชคนหนึ่งหรือผู้พยากรณ์คนหนึ่ง

พวกมันก็ถูกถือว่าเป็นคำรัสของพวกเทพ (Hutchins, เล่ม 13, ฉบับ 6)

เห็นได้ชัดว่าการพูดภาษาต่าง ๆ ได้เกิดขึ้นในหลายวัฒนธรรมของพวกไวกิ้งก่อนถึงวันเพ็นเทคอสต์นั้น มาร์ตินสรุปว่าภาษาต่าง ๆ ได้ปรากฏในหลากหลายสถานการณ์ ในหมู่ผู้คนที่แตกต่างกัน และในหลายช่วงของประวัติศาสตร์ พวกมันเคยปรากฏด้วยซ้ำ “ภายนอกพื้นที่ของปรากฏการณ์ทางศาสนาแบบเคร่งครัด” และด้วยเหตุนี้ “ไม่มีใครกล่าวอ้างได้ว่าการพูดภาษาต่าง ๆ เกิดขึ้นในหมู่คริสเตียนเพียงพวกเดียว” (Martin, หน้า 13)

Dr. Smith แสดงให้เห็นว่า “การพูดภาษาต่าง ๆ เกิดขึ้นในหมู่พวกคนทรงเจ้าเข้าผีที่ต่อต้านคริสเตียน” (หน้า 21)

จากนั้น Dr. Smith แสดงให้เห็นว่าการใช้งานทั่วโลกนี้ในพวกศาสนาของพวกไวกิ้งและในศาสนาที่ไม่ใช่คริสเตียนได้ปรากฏแพร่หลายและจึงทำให้ความหมายของ “ภาษาต่าง ๆ” ในมุมมองที่ไม่ใช่คริสเตียนหมายถึง “การพูดแบบเคลิบเคลิ้มที่ฟังไม่รู้เรื่อง” เขากล่าวในหน้า 28 ว่า:

เพราะคำกรีก กลอสซา (“ลิ้น”) บางครั้งหมายถึง “ภาษา” บางคนจึงโต้แย้งว่าในข้อพระคำที่พูดถึงภาษาต่าง ๆ นี้จึงต้องเป็นความหมายของมัน อย่างไรก็ตาม มันน่าประหลาดที่พจนานุกรมกรีกทุกเล่ม กล่าวว่าคำ ๆ นี้ก็ถูกใช้เพื่อหมายถึง การเอ่ยคำพูดตอนเคลิบเคลิ้มที่ฟังไม่รู้เรื่องเช่นกัน เหล่าผู้รู้ด้านภาษามาตรฐานทั้งหมดเข้าใจภาษาต่าง ๆ เช่นนั้น มันแค่ไม่เป็นความจริงที่ว่าเมื่อคำ ๆ นี้ไม่ได้หมายถึงลิ้น มันจึงต้องหมายถึงภาษาหนึ่งที่ถูกพูดโดยผู้คนบางกลุ่ม

เขาพูดถึงคำ ๆ นี้ในความหมายที่ไม่ใช่ตามพระคัมภีร์ นั่นไม่เป็นความจริงเกี่ยวกับการใช้คำว่า “ภาษา” ของพระคัมภีร์ เขาเข้าใจผิด ตามที่เราจะแสดงให้เห็น

B. เหล่านักวิชาการคริสเตียนที่เข้าใจผิด ซึ่งบางครั้งไม่ได้อยู่ฝ่ายพระวิญญาณมากนัก

ได้อ่านความหมายแบบพวกไวกิ้งเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ เข้าในพระคัมภีร์

ในหนังสือของเขา *The History of the Christian Church*, Dr. Philip Schaff ถูกกล่าวหาว่าเคยอธิบายเรื่องภาษาต่าง ๆ ไว้เช่นนี้: เป็นภาษาหนึ่งแบบเคลิบเคลิ้ม ที่ไม่มีผู้ใดบนโลกรู้จัก ฟังไม่รู้เรื่อง แน่แน่นอนว่าเขาได้แนวคิดนี้มาจากวรรณกรรมกรีก และจาก “ภาษาต่าง ๆ” ในศาสนาของพวกไวกิ้ง ไม่ใช่จากพระคัมภีร์

Dr. A. T. Robertson ซึ่งหลายคนถือว่าเป็นนักวิชาการภาษากรีกที่โดดเด่นที่สุดในหนังสือชุดหลายเล่มของเขา, *Word Pictures in the New Testament*, มีความเห็นหลายประการเกี่ยวกับ 1 โครินธ์ บทที่ 14 นี้ จงหมายเหตุว่าเขา নিজเองสิ่งซึ่งไม่อยู่ในพระคัมภีร์ เกี่ยวกับเรื่องนี้ เขากล่าวเกี่ยวกับ 1 โครินธ์ 14:14 ว่า “แต่ความเข้าใจของข้าพเจ้าก็ไม่เกิดผล (*ho de nous mou akarpos*) ความเฉลียวฉลาด (*nous*) ของข้าพเจ้าไม่รับประโยชน์อันใด (*akarpos*, ปราศจากผล) จากการอธิษฐานแบบเคลิบเคลิ้มที่อาจจับเคลื้อน

วิญญาณ (*pneuma*) ของข้าพเจ้าด้วยซ้ำ”

จงหมายเหตุคำว่า “จากการอธิษฐานแบบเคลิบเคลิ้ม” อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์ไม่กล่าวอะไรแบบนี้เลย มันไม่กล่าวถึงการอธิษฐานในสภาวะเคลิบเคลิ้ม เขานึกเอาเองเรื่องการใช้คำว่า “ภาษาต่าง ๆ” ตามที่มันอยู่ในศาสนาทั้งหลายและวรรณกรรมของพวกเขาไว้

จากนั้นในข้อ 15 เขากล่าวว่า “มีการร้องเพลงแบบเคลิบเคลิ้มเหมือนความปลื้มของคำอธิษฐานบางอย่างโดยปราศจากคำพูดที่ฟังรู้เรื่อง” และเขากล่าวว่าเปาโลกำลังตำหนิเรื่องนั้น อย่างไรก็ตาม แม้เปาโลกำลังตำหนิสิ่งที่พวกเขากระทำ มันก็ไม่ใช่ “การร้องเพลงแบบเคลิบเคลิ้ม” ไม่มีอะไรในพระคัมภีร์ที่เป็นแบบนี้เลย ที่เมืองโครินธ์ มันเป็นการร้องเพลงหรือการอธิษฐานในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่ง ซึ่งคนเหล่านั้นที่อยู่ด้วยไม่รู้จัก เพื่อสร้างความประทับใจ พวกคริสเตียนทารกเหล่านี้ที่อยู่ฝ่ายเนื้อหาของเมืองโครินธ์กำลังทำผิด แต่พวกเขาไม่ได้กำลังพูดในภาษาแบบพวกโหว้ผีหรือร้องเพลงในความปรีดาโดยใช้คำที่ฟังไม่รู้เรื่อง เหมือนที่พบเห็นได้แพร่หลายในหลายศาสนาของพวกเขาไว้

จงหมายเหตุว่านักวิชาการท่านนี้นึกเอาเองเรื่องความหมายแบบพวกโหว้ผีของคำว่าภาษาต่าง ๆ

ในข้อ 18 และ 19 ของบทนี้ เปาโลได้รับการตลใจให้เขียนว่า:

“ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาต่าง ๆ มากกว่าพวกท่านทุกคน ถึงอย่างนั้นในคริสตจักร ข้าพเจ้าขอเลือกที่จะพูดสักห้าคำด้วยความเข้าใจของข้าพเจ้า เพื่อว่าโดยเสียงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้สั่งสอนคนอื่นด้วย ดีกว่าที่จะพูดหนึ่งหมื่นคำในภาษาที่ไม่รู้จัก”

เขาพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษามากกว่าพวกเขาทุกคน เขาเทศนาตลอดในภาษากรีก Koine เช่นเดียวกับภาษาอาราเมคและภาษาฮีบรู แต่ในคริสตจักรไม่มีประโยชน์อันใดในการพูดภาษาต่างประเทศหลายภาษาที่ไม่มีผู้ใดเข้าใจได้

อย่างไรก็ตาม เกี่ยวกับข้อ 19 Dr. Robertson ให้ความเห็นว่า “ความเคลิบเคลิ้มส่วนตัวเป็นเรื่องหนึ่ง” (เทียบ 2 คร. 12:1-9) แต่ไม่ใช่ในการนมัสการของคริสตจักร” อย่างไรก็ตาม เปาโลไม่ได้กำลังพูดถึง “ความเคลิบเคลิ้มส่วนตัว” เขากำลังพูดถึงการโอ้อวดฝ่ายเนื้อหาของการพูดในการประชุมนมัสการของคริสตจักรภาษาต่างประเทศหลายภาษาที่บางคนไม่อาจเข้าใจได้

ในหนังสือแบบนักวิชาการของเขา *New Testament on Tongues*, Dr. Merrill F. Unger นึกเอาเองและยอมรับความหมายแบบเหมารวมนี้อันหนึ่งของภาษาต่าง ๆ และตีความมันเป็นหมายสำคัญที่พิเศษและมหัศจรรย์อย่างหนึ่งที่เพ็นเทคอสต์ และกับโครเนลิอัสและในกิจการ 19 มันเป็นภาษาฝ่ายสวรรค์เพียงเพื่อจะบ่งบอกถึงยุคใหม่ เขาไม่มองว่าของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ตามที่เราคิดว่ามันเป็นและแบบที่มันเป็นอย่างแน่นอนที่เพ็นเทคอสต์ เป็นเรื่องทางปฏิบัติของการให้ผู้คนมีฤทธิ์เดชในการพูดกับคนอื่นในภาษาของพวกเขา

เองในความฉุกเฉินและเพื่อประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกเขา เขากล่าวในหน้า 23 ว่า:

ในการเชื่อมโยงกับการเริ่มต้นของยุคสมัยใหม่ในการกระทำกิจของพระเจ้า เราจะต้องเห็นปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติแห่งไฟ ลม และภาษาเหล่านั้นของเพ็นเทคอสต์ ในความหมายของจริงของพวกมัน พวกมันเป็นสัญญาณบอกเหตุภายนอกที่ปรากฏแก่ตัวยุคใหม่กำลังถูกเริ่มต้นแล้ว

และเขากล่าวต่อไปว่าเพราะเหตุผลนั้น ภาษาต่าง ๆ จึงผ่านพ้นไปแล้ว ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่าไม่เคยมีสิ่งเช่นนั้นที่เป็นภาษาต่าง ๆ ซึ่งถูกให้เพียงเพื่อเป็นหมายสำคัญอย่างหนึ่งโดยปราศจากความหมายของจริงใด ๆ หรือการใช้งานในทางปฏิบัติใด ๆ

Dr. Charles Smith ในหนังสือ *Tongues in Biblical Perspective* ยึดมั่นในจุดยืนนี้โดยใช้ความหมายแบบคลาสสิกของวรรณกรรมและศาสนาต่าง ๆ ที่ไม่ใช่คริสเตียน และกล่าวในหน้า 38 ว่า:

ในวรรณกรรมเพิ่มเข้ากับพระคัมภีร์ คำ ๆ นี้ถูกใช้เพื่อพรรณนาถึงการเอ่ย “ที่ได้รับการดลใจ” ของพวกผู้ทำนาย Moulton และ Milligan อ้างสามเหตุการณ์ที่มีการใช้คำนี้ใน Vettius Valens ที่มันบ่งบอกถึงคำพูดที่จับต้นชนปลายไม่ถูกและฟังไม่รู้เรื่อง มีระบุว่าความคิดของผู้พูดเหล่านั้น “ล่องลอยไป” พวกเขาถูก “ความบ้าคลั่ง” เข้าครอบงำ และพวกเขาพูดใน “ความเคลิบเคลิ้ม” (หน้า 72) *Apotheggomai* เกือบเป็นคำเรียกทางเทคนิคสำหรับพรรณนาถึงคำพูดของพวกกล่าวคำเทพพยากรณ์, พวกทำนาย, พวกผู้พยากรณ์, พวกนักขับผี, พวกเคลิบเคลิ้ม และคนอื่น ๆ ที่ “ได้รับการดลใจ” (Kittel, I, 447; Arndt และ Gingrich, หน้า 101) แนวคิดพื้นฐานก็คือ “การเอ่ยคำพูดแบบไม่ปกติเพราะได้รับการดลใจ” แม้คำ ๆ นี้เห็นได้ชัดว่าไม่สามารถถูกจำกัดแค่คำพูดที่ฟังไม่รู้เรื่องเท่านั้น มันก็เหมาะสมสำหรับการนั้นอย่างแน่นอน การใช้ของมันในวรรณกรรมกรีก อันที่จริงแล้วก็บ่งบอกถึงการเชื่อมโยงกับการเอื้อนเอ่ยตอนเคลิบเคลิ้ม และมักฟังไม่รู้เรื่อง

แต่เนื่องจากชายดีที่เหล่านี้เชื่อว่าจะไม่มีการใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติเลยในของประทานด้านภาษาต่าง ๆ เพื่อพูดกับผู้คนในภาษาของพวกเขาเองเพื่อที่พวกเขาจะได้ยินข่าวประเสริฐได้ พวกเขาจึงคิดว่าเรื่องของภาษาต่าง ๆ ได้ผ่านพ้นไปแล้ว และพวกเขาลงมือไล่ล่าเพื่อแสดงให้เห็นว่าหลังจากที่พระคัมภีร์ครบสมบูรณ์แล้วและยุคของพวกอัครทูตสิ้นสุดลงแล้ว จึงไม่ควรมีการพูดในภาษาต่าง ๆ ปัญหาก็คือว่าพวกเขาคิดถึงภาษาต่าง ๆ ที่ผิดชนิด

C. ในกรณีต่าง ๆ ของพระคัมภีร์ที่ “ภาษาต่าง ๆ” ถูกกล่าวถึง

มันก็หมายถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลายจริง ๆ

ไม่อาจมีคำถามได้เลยเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่าง ๆ ที่เพ็นเทคอสต์ กิจการ 2:6-11 กล่าวว่า:

“บัดนี้เมื่อเสียงนี้ดังออกไปข้างนอก ผู้คนก็มารวมตัวกัน และรู้สึกสับสน เพราะว่าทุกคนได้ยินคนเหล่านั้นพูดเป็นภาษาของเขาเอง และพวกเขาทุกคนก็ประหลาดใจและอัศจรรย์ใจ โดยพูดกันว่า “ดูเถิด คนเหล่านี้ทุกคนที่พูดนั้นเป็นชาวกาลิลีไม่ใช่หรือ และเหตุไฉนพวกเราได้ยินพวกเขาทุกคนพูดในภาษาของพวกเขาเอง จากที่ซึ่งพวกเราได้บังเกิดมา คือชาวปารเธีย และชาวมีเดีย และชาวเอลาม และบรรดาคนที่อาศัยอยู่ในเขตแดนเมโสโปเตเมีย และในแคว้นยูเดีย และแคว้นคัปปาโดเซีย ในแคว้นปอนทัสและเอเชีย แคว้นฟรีเจีย และแคว้นปัมฟีเลีย ในประเทศอียิปต์ และในแคว้นเมืองลิเบียซึ่งขึ้นกับนครไซริน และคนแปลกหน้าของกรุงโรม พวกยิวกับคนเข้าจารีตยิวทั้งหลาย ชาวเกาะครีตและชาวอาระเบีย พวกเราได้ยินคนเหล่านี้พูดในภาษาของเราถึงพระราชกิจต่าง ๆ อันมหัศจรรย์ของพระเจ้า”

พวกเขาได้ยินข่าวประเสริฐในภาษาของตัวเองตามที่พวกเขาเกิดมา และเราจำได้ว่าเปโตรกำลังพูดตอนที่เขาเทศนา เฉพาะกับ “พวกท่าน ชาวยูเดีย และบรรดาคนที่อาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม” (2:14) เขาพูดกับพวกยิวที่กรุงเยรูซาเล็มในภาษาอาราเมคซึ่งเป็นภาษาสามัญของพวกเขา แต่คนเหล่านี้ที่พูดในภาษาหลากหลายเหล่านั้นด้วยของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ก็พูดกับพวกยิวลิบัสหรือลิบหกลัญญาติเหล่านี้ที่มาอยู่เป็นตัวแทนที่นี่ ภาษาต่าง ๆ ตรงนั้นจึงหมายถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลายจริง ๆ

เคยมีภาษาต่าง ๆ ชนิดที่แตกต่างหรือจุดประสงค์ที่แตกต่างในกรณีของโครเนลิอัสนายร้อยผู้นั้นในกิจการบทที่ 10 ไหม? ทำไมถึงควรมี? กิจการ 10:44-47 กล่าวว่า:

“ขณะที่เปโตรยังกล่าวคำเหล่านี้อยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บนคนทั้งปวงซึ่งได้ยินพระวจนะนั้น และพวกที่ได้เข้าสู่หนตซึ่งเชื่อแล้วก็ประหลาดใจ คือทุกคนที่มาด้วยกันกับเปโตร เพราะว่าของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกเทลงมาบนพวกคนต่างชาติด้วย เพราะพวกเขาได้ยินคนเหล่านั้นพูดด้วยภาษาต่าง ๆ และยกย่องพระเจ้า แล้วเปโตรตอบว่า “มีผู้ใดสามารถห้ามใช้น้ำ เพื่อที่จะไม่ให้คนเหล่านี้รับบัพติศมาหรือ ผู้ซึ่งได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกับพวกเรา”

พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ บางคนในคนกลุ่มนี้มาจากโรมและน่าจะพูดภาษาลาตินเป็นธรรมดา และคนอื่น ๆ ก็พูดภาษากรีก Koine อย่างไม่ต้องสงสัย เหมือนที่ผู้คนที่มิวัณธรรมส่วนใหญ่พูด พวกเขาใช้และมิตรสหายที่เป็นยิวก็พูดภาษาอาราเมค เมื่อคนสามกลุ่มที่แตกต่างกันนี้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ พวกยิวที่มาด้วยก็ “ได้ยินคนเหล่านั้นพูดด้วยภาษาต่าง ๆ [ภาษาต่างประเทศทั้งหลาย] และยกย่องพระเจ้า”

พวกเขาทราบได้อย่างไรว่าคนเหล่านั้นกำลังยกย่องพระเจ้า? เพราะว่าพวกเขาได้ยินคนเหล่านั้นและ

เข้าใจคนเหล่านั้น และจงหมายเหตุว่านี่เป็นพระพรเดียวกันกับที่เคยมาที่เฟ็นเทคอสต์ ไม่ใช่พระพรอีกแบบ พวกเขาพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา ไม่ว่าจะภาษาเหล่านั้นในที่นี้ถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์หรือเป็นภาษาเหล่านั้นที่พวกเขาพูดเป็นประจำ พระคัมภีร์ก็ไม่กล่าว สิ่งสำคัญก็คือว่าพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและสรรเสริญพระเจ้าในหลายภาษาที่เข้าใจได้ “ภาษาต่าง ๆ” ในพระคัมภีร์หมายถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลายจริง ๆ

และในกิจการ 19 มีผู้เชื่อบางคนในเมืองเอเฟซัสที่ไม่เข้าใจเกี่ยวกับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ ฉะนั้นในข้อ 6 เราจึงถูกบอกว่า “และเมื่อเปาโลได้วางมือของท่านบนพวกเขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาบนพวกเขา และพวกเขาได้พูดด้วยภาษาต่าง ๆ และได้พยากรณ์” คราวนี้ทำไมต้องทำให้การใช้ตรงนี้แตกต่างจากการใช้อื่น ๆ ที่เหลือในพระคัมภีร์ของคำว่า “ภาษาต่าง ๆ” เล่า? พวกเขาพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา เอเฟซัสเป็นนครใหญ่อันประกอบด้วยคนหลายชาติพันธุ์ ผู้คนจำนวนมาก หลายภาษา พวกเขาอาจพูดหลายภาษาในการสรรเสริญพระเจ้าตามธรรมดาก็ได้ หรือพระเจ้าอาจประทานให้พวกเขาสามารถใช้ภาษาต่างประเทศบางภาษาได้อย่างอัศจรรย์ แต่พระคัมภีร์ไม่กล่าวเช่นนั้น และเราก็ไม่ทราบมากไปกว่าที่พระคัมภีร์กล่าว ไม่ว่าจะอย่างไร พวกเขาก็สรรเสริญพระเจ้า และการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณที่มาบนพวกเขาก็หมายความว่าแบบเดียวกันกับในทุกแห่งที่เหลือในภาคพันธสัญญาใหม่ นั่นคือ “การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน” ซึ่งทำให้พวกเขาสามารถเป็น “เหล่าพยาน” ได้

ฉะนั้นการใช้คำว่าภาษาต่าง ๆ ใน 1 โครินธ์ 14 จึงหมายถึงภาษาต่างประเทศธรรมดา ๆ ข้อ 10 กล่าวว่า “อาจมีเสียงพูดหลายชนิดในโลกนี้ และไม่มีเสียงพูดใด ๆ เลย ที่ปราศจากความหมาย” ทุกภาษาล้วนมีความหมาย และเขากำลังพูดถึงภาษาเหล่านั้นที่ถูกใช้ที่เมืองโครินธ์ และในข้อ 16 เขากล่าวว่าถ้าผู้ใดอธิษฐานในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่คนเหล่านั้นที่อยู่ด้วยไม่เข้าใจ “คนที่อยู่ในพวกที่รู้ไม่ถึงจะกล่าวว่า “เอเมน” ในการขอบพระคุณของท่านอย่างไรก็ได้ โดยเห็นว่าเขาไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด” เขากำลังพูดถึงภาษาธรรมดา ๆ ที่สามารถเรียนรู้ได้และที่พวกคน “รู้ไม่ถึง” ที่อยู่ด้วยคงไม่เข้าใจ

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทวนซ้ำความคิดเดิมใน 1 โครินธ์ 14:23,24:

“เหตุฉะนั้นถ้าทั้งคริสตจักรมาประชุมพร้อมกันในที่แห่งเดียวนั้น และทุกคนพูดภาษาต่าง ๆ และมีคนเหล่านั้นที่รู้ไม่ถึง หรือคนทั้งหลายที่ไม่เชื่อเข้ามา พวกเขาจะไม่กล่าวว่าพวกท่านคลั่งไปแล้วหรือ แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์ และมีคนที่ไม่เชื่อ หรือคนที่รู้ไม่ถึงเข้ามา ทุกคนก็ทำให้เขาสำนึก ทุกคนก็วินิจฉัยเขา”

ภาษาต่าง ๆ ที่ถูกพูดถึงจึงเป็นภาษาต่างประเทศทั้งหลายที่สามารถเรียนรู้ได้

ถ้าทุกคนพูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลายที่คนเหล่านั้นที่อยู่ด้วยไม่เข้าใจ “คนเหล่านั้นที่รู้ไม่ถึง” ก็จะคิดว่าคุณบ้าไปแล้ว แต่ถ้าผู้ใดพยากรณ์หรือเป็นพยานในฤทธิ์เดชขององค์พระผู้เป็นเจ้าในภาษาที่พวกเขา

เข้าใจได้ “ทุกคนก็ทำให้เขา (พวกที่รู้ไม่ถึง) รู้สำนึก ทุกคนก็วินิจฉัยเขา”

มันผิดที่จะใส่การตีความแบบพวกไหว้ผีเข้ากับคำว่า “ภาษาต่าง ๆ” ในพระคัมภีร์ เมื่อเทพพยากรณ์ ชาวเมืองเดลฟีคนหนึ่งในประเทศกรีซพูดในภาษาต่าง ๆ หรือเมื่อโมฮัมหมัด ผู้ก่อตั้งศาสนาอิสลาม พูดในภาษาต่าง ๆ หรือเมื่อหมอผีคนหนึ่งพูดในภาษาต่าง ๆ นั่นก็ไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าเคยประทานให้ในสมัยพระคัมภีร์ และมันไม่ใช่สิ่งที่กระทั่งพวกคริสเตียนที่กลับสัตย์และอยู่ฝ่ายเนื้อหนังเหล่านี้ที่เมืองโครีนธ์เคยมีด้วย พวกเขาเคยมีภาษาธรรมดา ๆ แม้ว่าพวกเขา กำลังพยายามแสดงจำอวดและเลียนแบบของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ และพวกเขาถูกตักเตือนก็ตาม

ภาษาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์หมายถึงภาษาธรรมดา ๆ เสมอ และไม่มีใครสามารถมาถึงความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับคำเรียกนั้นได้หากเขาใช้มันร่วมกับภูมิหลังของพวกไหว้ผีและไม่ถือตามที่พระคัมภีร์กล่าวแบบตรงตัว

บทที่ III

ภาษาเหล่านั้น (ภาษาต่าง ๆ) ที่เพ็นเทคอสต์

พระคำตอนที่สำคัญที่สุด-พระคำพื้นฐานที่ชัดเจนนั้น-เกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ แบบอัศจรรย์ในพระคัมภีร์ทั้งเล่มอยู่ในบทที่สองของหนังสือกิจการ บทที่เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นที่เพ็นเทคอสต์

“และเมื่อวันเทศกาลเพ็นเทคอสต์มาถึงแล้ว พวกสาวกทุกคนได้มีน้ำหนึ่งใจเดียวกันอยู่ในสถานที่แห่งเดียวกัน และในทันใดนั้น มีเสียงหนึ่งมาจากฟ้าสวรรค์เหมือนอย่างเสียงลมแรงกล้า และเสียงนั้นก้องสนั่นทั่วบ้านหลังที่พวกเขากำลังนั่งอยู่นั้น และมีบรรดาลิ้นหลายแฉกเหมือนอย่างเปลวไฟปรากฏแก่พวกเขา และเปลวไฟนั้นมาอยู่บนพวกเขาแต่ละคน และพวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และตั้งต้นพูดด้วยภาษาอื่น ๆ ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด และมีพวกยิวที่กำลังพักอาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม เหล่าคนที่เกรงกลัวพระเจ้า ออกมาจากทุกประชาชาติได้ฟ้าสวรรค์ บัดนี้เมื่อเสียงนี้ดังออกไปข้างนอก ผู้คนก็มารวมตัวกัน และรู้สึกสับสน เพราะว่าทุกคนได้ยินคนเหล่านั้นพูดเป็นภาษาของตนเอง และพวกเขาทุกคนก็ประหลาดใจและอัศจรรย์ใจ โดยพูดกันว่า “ดูเถิด คนเหล่านี้ทุกคนที่พูดนั้นเป็นชาวกาลิลีไม่ใช่หรือ และเหตุไฉนพวกเราได้ยินพวกเขาทุกคนพูดในภาษาของเราเอง จากที่ซึ่งพวกเราได้บังเกิดมา คือชาวปารเธีย และชาวมีเดีย และชาวเอลาม และบรรดาคนที่อาศัยอยู่ในเขตแดนเมโสโปเตเมีย และในแคว้นยูเดีย และแคว้นคัปปาโดเซีย ในแคว้นปอนทัสและเอเชีย แคว้นฟรีเจีย และแคว้นปัมฟีเลีย ในประเทศอียิปต์ และในแคว้นเมืองลิเบียซึ่งขึ้นกับนครไซริน และคนแปลกหน้าของกรุงโรม พวกยิวกับคนเข้าจารีตยิวทั้งหลาย ชาวเกาะครีตและชาวอาระเบีย พวกเราได้ยินคนเหล่านี้พูดในภาษาของเราถึงพระราชกิจต่าง ๆ อันมหัศจรรย์ของพระเจ้า” - กิจการ

2:1-11

มันจะเรียบง่ายกว่าและสัตย์จริงมากกว่าต่อพระคัมภีร์และเจตนาที่ชัดเจนของพระคัมภีร์หากว่า เมื่อเราพูดถึงภาษาต่าง ๆ เราหมายถึงแค่ภาษาต่างประเทศทั้งหลาย นั่นเป็นความหมายของมันในพระคัมภีร์ในพระคำทุกตอนที่กล่าวถึงของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ

บางครั้งพระคัมภีร์พูดถึงภาษาต่าง ๆ หรือภาษาทั้งหลายที่ถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์ นั่นเป็นกรณีที่เกิดในกิจการ 2:4 อย่างชัดเจนเมื่อพวกเขาทุกคนพูด “ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด” นั่นไม่ได้ถูกกล่าวอย่างชัดเจนในกิจการ บทที่ 10 ในกรณีของโคเรเนลีสและครอบครัวของเขา และไม่ใช้ในกิจการ 19 เมื่อสืบกว่าคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณที่นั่น ดังนั้นพวกมันจึงน่าจะเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งพวกเขารู้จักอยู่แล้ว พระคัมภีร์ไม่เคยบ่งบอกว่าภาษาเหล่านั้นที่พวกเขาใช้ในเมืองโครีนธ์และถูกตำหนิอย่างสาสมในบทที่ 14 เป็นภาษาแบบอัศจรรย์ ไม่ใช่ พวกมันเป็นภาษาต่างประเทศ เห็นได้ชัดว่าเป็นภาษาที่ผู้คนใช้ในความเย่อหยิ่งแบบ

มนุษย์ พวกคริสเตียนฝ่ายเนื้อหนังเหล่านี้ที่เมืองโครินธ์ แต่ไม่ใช่ภาษาที่พระเจ้าประทานให้อย่างอัศจรรย์

ดังนั้นเมื่อเปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าปรารถนาให้พวกท่านทุกคนพูดภาษาต่าง ๆ ได้” (1 คร. 14:5) เขาก็กำลังกล่าวว่า-และมันน่าจะเป็นการแปลที่ถูกต้องด้วย- “ข้าพเจ้าอยากให้คุณทุกคนพูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลายจริง ๆ” เมื่อเปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าพูดภาษาต่าง ๆ มากกว่าพวกท่านทุกคน” (ข้อ 18) เขาก็แค่หมายความว่า “ข้าพเจ้าพูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลายมากกว่าผู้ใดในพวกท่าน” เมื่อเปาโลกล่าวว่า “อย่าห้ามที่จะพูดภาษาต่าง ๆ เลย” มันก็คงเป็นการแปลแบบถูกต้องที่จะกล่าวว่า “อย่าห้ามผู้คนที่พูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลายเลย” ขอเพียงว่า ถ้าพวกเขาทำเช่นนั้นต่อหน้าคนอื่น ๆ ในคริสตจักร พวกเขาก็ควรมีใครสักคนที่จะแปลมัน

คำว่า “ภาษาต่าง ๆ” ในพระคำทุกตอนเหล่านี้หมายถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลาย ฉะนั้นที่เพ็นเทคอสต์พวกมันจึงเป็นภาษาต่างประเทศธรรมดา ๆ ที่ประทานให้อย่างอัศจรรย์เพื่อที่ผู้คนที่สามารถประกาศข่าวประเสริฐในภาษาเหล่านั้นได้

I. เราถูกบอกชัดเจนว่าเกิดอะไรขึ้นกันแน่ที่เพ็นเทคอสต์

1. พวกสาวกได้รอคอยที่จะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนพร้อมกับพระสัญญาที่ว่าพวกเขาควรมีฤทธิ์เดชเพื่อเป็นพยานและชนะจิตวิญญาณ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาอยู่บนพวกเขาแล้ว (ลูกา 24:46-49; กิจการ 1:8) พวกเขาต้องเชื่อฟังพระมหาบัญชา พวกเขาจะต้องช่วยผู้คนที่ได้รับความรอด ให้ผู้คนที่รับบัพติศมา จากนั้นก็ชนะจิตวิญญาณ ทุกสิ่งที่เหลือในพระคำตอนนั้นทั้งหมด-และเท่าที่เกี่ยวข้องกับมัน ในหนังสือกิจการ ทั้งเล่ม-วนรอบการปฏิบัติตามพระมหาบัญชานั้น การช่วยผู้คนที่ได้รับความรอด

2. “ภาษาต่าง ๆ” ที่เรียกกันนั้นเป็นภาษาธรรมดา ๆ ของชาวปารเธีย และชาวมีเดีย และชาวเอลาม และบรรดาคนที่อาศัยอยู่ในเขตแดนเมโสโปเตเมีย และในแคว้นยูเดีย และแคว้นคัปปาโดเซีย ในแคว้นปอนทัส และเอเชีย แคว้นฟรีเจีย และแคว้นปัมฟีเลีย ในประเทศอียิปต์ และในแคว้นเมืองลิเบีย และของกรุงโรม และชาวเกาะคริตและชาวอาระเบีย ไม่มีอะไรตรงนี้ที่กล่าวถึงภาษาแห่งสวรรค์เลย เกี่ยวกับภาษาบางอย่างที่ไม่รู้จักและไม่ถูกใช้เป็นประจำ พวกมันเป็นแค่ภาษาต่างประเทศ

และจุดประสงค์นั้นก็ชัดเจน พระเจ้าได้ประทานฤทธิ์เดชให้คริสเตียนเหล่านั้นเพื่อจะพูดแก่คนเหล่านี้ในภาษาของพวกเขาเองเพื่อที่พวกเขาจะได้ยินข่าวประเสริฐและได้รับความรอด

3. เห็นได้ชัดว่าพวกสาวกไม่ได้กำลังรอคอยของประทานใด ๆ แห่งภาษาต่าง ๆ ไม่ได้อธิษฐานขอของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ และภาษาเหล่านี้ถูกประทานให้พวกเขาอย่างอัศจรรย์แค่เป็นวิธีหนึ่งในการนำข่าวประเสริฐออกไป

4. และใจความใหญ่ของเพ็นเทคอสต์ก็คือว่า เพราะบัดนี้ฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาแล้ว สามพันคนจึงถูก

ขณะมาถึงพระคริสต์ในวันนั้น! พระคัมภีร์เน้นเรื่องการช่วยผู้คนให้ได้รับความรอด ไม่ใช่เรื่องภาษาต่าง ๆ

5. สิ่งสำคัญก็คือว่าผู้คนเหล่านี้ “พยากรณ์” นั่นคือ เป็นพยานเพื่อพระเจ้าในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในภาษาใดก็ตามที่ต้องใช้ มีกล่าวชัดเจนในคำพยากรณ์ของโยเอลซึ่งกล่าวชัดเจนถึงเวลานี้ในฐานะส่วนหนึ่งของยุคพันธสัญญาใหม่ทั้งหมด นั่นคือ “ยุคสุดท้าย”

“และต่อมาในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเรามาบนเนื้อหนังทั้งสิ้น และบุตรชายบุตรสาวของพวกเขาก็จะพยากรณ์ และพวกคนหนุ่มของพวกเขาก็จะเห็นนิมิตทั้งหลาย และพวกคนชราของพวกเขาจะฝันความฝันต่าง ๆ และในวันเหล่านั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้ของเราและบนเหล่าสาวใช้ของเรา และพวกเขาจะพยากรณ์...และ... ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด”- กิจการ 2:17-21

การพูดในภาษาต่าง ๆ นั้นเป็นเรื่องบังเอิญ สิ่งสำคัญก็คือว่าพวกเขากำลังเป็นพยานเพื่อพระเจ้าในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์และคนเหล่านั้นทุกคนที่อยู่ที่นี่กล่าวได้ว่า “พวกเราได้ยินคนเหล่านี้พูดในภาษาของพวกเขาถึงพระราชกิจต่าง ๆ อันมหัศจรรย์ของพระเจ้า”

จงหมายเหตุว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ นั้นไม่ใช่อะไรที่แยกออกและแตกต่างจากการเป็นพยานหรือการพยากรณ์ โยเอลบอกล่วงหน้าแล้วว่าพวกเขาจะ “พยากรณ์” และพวกเขาก็พยากรณ์ในภาษาใดก็ตามที่ถูกใช้ตอนนั้น คนเหล่านั้นที่พูดกับพวกยิวที่กรุงเยรูซาเล็มในภาษาอาราเมค โดยเป็นพยานเกี่ยวกับพระคริสต์ และคนเหล่านั้นที่พูดกับคนอื่น ๆ ที่มาจากประเทศอื่น ๆ ในภาษาของพวกเขาต่างก็เป็นพยานเพื่อพระคริสต์ และมันส่งผลเป็นผู้คนมากมายได้รับความรอด

บางคนคิดว่าคนเหล่านั้นที่พูดในภาษาต่าง ๆ แค่ว่ามีความสุขฝ่ายวิญญาณในการสรรเสริญแต่ว่าเปโตรคนเดียวเท่านั้นประกาศข่าวประเสริฐ ไม่ใช่เลย ข่าวสารของเปโตรถูกกล่าวแก่ “พวกท่าน ชาวยูเดีย และบรรดาคนที่อาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม” (กิจการ 2:14) แต่คนเหล่านั้นที่พูดในภาษาอื่น ๆ ก็พูดกับ “เหล่าคนที่เกรงกลัวพระเจ้า ออกมาจากทุกประชาชาติใต้ฟ้าสวรรค์” (ข้อ 5) ภาษาเหล่านั้นเป็นภาษาธรรมดา และเราถูกบอกว่าคนเหล่านั้นที่พูดก็ “พยากรณ์” -นั่นคือ พวกเขาเป็นพยาน ในฤทธิ์เดชของพระเจ้าและช่วยผู้คนให้ได้รับความรอด

II. ของประทานตามพระคัมภีร์ที่เป็นภาษาต่าง ๆ-ฤทธิ์เดชแสนอัศจรรย์ในการพูดแก่ผู้อื่น

ในภาษาของพวกเขาเองเพื่อที่จะนำข่าวประเสริฐไปถึงพวกเขา

ใครบางคนถามว่า “ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ มีไว้สำหรับสมัยของเราไหม?” ผมตอบง่ายมาก ๆ ประการแรก ถ้าคุณหมายถึงสิ่งที่พระคัมภีร์หมายถึง และถ้ามีเหตุและความจำเป็นต้องพูด พระเจ้าก็สามารถและจะประทานของประทานนี้ให้แก่บางคนเหมือนที่พระองค์เคยกระทำที่เพ็นเทคอสต์ มันเป็นสิ่งที่ไม่ธรรมดา

และเกิดขึ้นได้ยากมาก ๆ ในสมัยพระคัมภีร์และแทบจะไม่ใช่ที่ต้องการเลย มันคงจะเกิดขึ้นได้ยากตอนนี้ มันไม่ได้มีไว้สำหรับผู้ใดยกเว้นในกรณีเช่นนี้ที่ต้องการมันและผู้คนมีความเชื่อเพื่อจะรับมัน เพื่อนำข่าวประเสริฐออกไป

แต่ถ้าคุณหมายถึงของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ในความหมายสมัยใหม่ของการพูดมั่ว ๆ ที่ไม่มีใครเข้าใจและซึ่งผู้คนที่ทำเพื่อความสนุกสนานของตัวเอง หรืออ้างว่าพวกเขาไม่มีพยานหลักฐานของ “บัญญัติมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” นั้นมันก็ไม่เพียงไม่มีไว้สำหรับวันนี้ แต่มันไม่ได้มีไว้แม้กระทั่งในสมัยพระคัมภีร์ นั่นเป็นสิ่งที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นล้วน ๆ และไม่ใช่อะไรของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ตามพระคัมภีร์

ถ้าใครสักคนพบชายชาวจีนคนหนึ่งหรือใครสักคนจากเผ่าที่ไหว้ผีในบอร์เนียวผู้ซึ่งพูดภาษาอังกฤษไม่ได้และไม่เข้าใจมัน และถ้าคน ๆ หนึ่งไม่เข้าใจภาษาของเขาและอ่อนวอนพระเจ้าเพื่อจะมีวิธีพูดกับชายคนนั้นได้ในภาษาของเขาเองและบอกเขาว่าจะรอดได้อย่างไร และถ้าพระเจ้าทรงกระทำตามนั้น นั่นก็เป็นการอัศจรรย์และเป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ตามพระคัมภีร์ และถ้าคุณพาเขามาหาผม ผมก็ยินดีจะช่วยรับประกันว่าเขาได้รับบัญญัติมาและได้รับการยอมรับในฐานะคริสเตียนคนหนึ่ง

มีตรรกะและเหตุผลในทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ Dr. Bob Jones, Sr. กล่าวไว้ว่า “ถ้าสิ่งนั้นไม่มีเหตุผลอะไรเลยในตัวมัน นั่นพระเจ้าก็ไม่อยู่ในสิ่งนั้น” พระเจ้าทรงมีเหตุผลหนึ่ง ซึ่งถูกแสดงออกอย่างชัดเจนในการให้บางคนที่เป็นเทออสต์มีฤทธิ์เดชในการพูดกับผู้อื่นในภาษาของพวกเขาเองที่พวกเขาเกิดมา-เพื่อที่พวกเขาจะรับความรอด

G. Campbell Morgan แห่งประเทศอังกฤษ ซึ่งถือตามบิดาคริสต์จักรสมัยโบราณบางคน กล่าวว่า การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็น “ภาษาหนึ่งแห่งความเคลิบเคลิ้ม” เขาไม่ได้ความเชื่อนั้นมาจากพระคัมภีร์ ไม่มีอะไรแบบนั้นเลยในพระวจนะของพระเจ้า เขาได้มันมา เหมือนที่ Dr. Schaff ได้มันมาใน *History of the Christian Church* จากศาสนาทั้งหลายของพวกเขาไหว้ผีที่พูดมั่ว ๆ ภาษาลาติน แบบที่คนเหล่านี้ที่เห็นเทออสต์พูดกับผู้คนที่มาจากกรุงโรม ไม่ใช่ “ภาษาหนึ่งแห่งความเคลิบเคลิ้ม” นี่เป็นภาษาธรรมดา ๆ และนั่นเป็นชนิดที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้ตอนนั้นและอาจทรงใช้ตอนนี้ถ้าจำเป็น

เราถูกเตือนใจอีกเกี่ยวกับ 1 โครินธ์ 14:10, “อาจมีเสียงพูดหลายชนิดในโลกนี้ และไม่มีเสียงพูดใด ๆ เลย ที่ปราศจากความหมาย” ฉะนั้นทุกภาษาเหล่านั้นที่ถูกพูดจึงเป็นภาษาต่างประเทศธรรมดา ๆ โดยมีจุดประสงค์เพื่อ “การพยากรณ์” หรือการเป็นพยาน ตามที่กิจการ 1:8 บอกล่วงหน้าไปแล้ว

1 โครินธ์ 13:1 กล่าวว่า “ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าพูดด้วยภาษาทั้งหลายของมนุษย์และของพวกทูตสวรรค์ และไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็กลายเป็นเหมือนฆ้องที่ส่งเสียงหรือฉาบที่ตั้งแตงแตง” นั่นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ จึงเป็นภาษาทูตสวรรค์ที่พิเศษบางอย่างหรือ? ไม่ใช่ เมื่อพวกทูตสวรรค์พูดกับมนุษย์ พวกเขาก็พูดใน

ภาษาธรรมดานั้นของผู้คนเหล่านี้ พระคัมภีร์ไม่เคยบอกไว้เลยว่าพวกทูตสวรรค์มีภาษาแห่งสวรรค์ชนิดที่พิเศษ บางอย่าง “ภาษาทั้งหลายของ...พวกทูตสวรรค์” แต่หมายความว่าพวกทูตสวรรค์รู้จักทุกภาษา และถ้าผู้ใด รู้จักทุกภาษาในโลกแบบที่ไม่มีผู้ใดจริง ๆ เว้นแต่ทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่จะรู้จักภาษาเหล่านั้น มันก็คงไม่มี ประโยชน์อันใดอยู่ดีหากเขาไม่มีความรักแบบคริสเตียน ฉะนั้นคำว่า “tongue” จึงหมายถึง “ภาษา” และ หมายถึงภาษาธรรมดาเสมอ นั่นคือ ภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่ง

ใน 1 โครินธ์ 14 เราพบคำว่า “ภาษาที่ไม่รู้จัก” ในข้อ 4, 13 และ 19; แต่ในทุกกรณี “unknown” เป็นตัวอักษรเอียง (ในฉบับภาษาอังกฤษ) ซึ่งหมายความว่ามันไม่ได้อยู่ในสำเนาคัดลอกภาษาเดิมแต่ถูกใส่เข้ามาโดยเหล่าผู้แปล โดยหวังว่าจะทำให้ความหมายชัดเจน ภาษาเหล่านั้นที่ถูกพูดถึงจะไม่ใช่ที่รู้จักแก่คนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักภาษานั้น ๆ แต่พระคำตอนนี้ไม่ได้หมายความว่ามิภาษาใดที่ทุกคนไม่รู้จักเลย

ภาษาเหล่านั้นและของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ เป็นภาษาต่างประเทศธรรมดา ๆ เสมอที่ถูก ปรทานให้เพื่อจุดประสงค์หนึ่ง เพื่อช่วยให้ผู้คนนำข่าวประเสริฐไปถึงคนเหล่านั้นที่คงเข้าใจผู้พูดไม่ได้เลยโดย วิธีอื่น

III. ภาษาแสนอัศจรรย์ทั้งหลายที่เพ็นเทคอสต์เป็นแค่หนึ่ง

ในสามการอัศจรรย์ที่เป็นเหตุบังเอิญ, กิจการ 2:1-4 บอกเรา

ที่เพ็นเทคอสต์มีเสียงนั้นของ “ลมแรงกล้า และเสียงนั้นก้องสนั่นทั่วบ้านหลังนั้น”

ตอนนั้นมี “บรรดาลิ้นหลายแฉกเหมือนอย่างเปลวไฟปรากฏแก่พวกเขา และเปลวไฟนั้นมาอยู่บนพวกเขาแต่ละคน”

ผู้คนเหล่านั้นได้รับฤทธิ์เดชเพื่อจะพูดอย่างอัศจรรย์ในภาษาต่างประเทศทั้งหลายที่พวกเขาไม่รู้จัก เพื่อที่จะนำข่าวประเสริฐออกไป

ไม่มีสัญญาเรื่องการอัศจรรย์เหล่านี้เลย พวกมันเป็นเหตุบังเอิญ พวกมันไม่ใช่สิ่งที่พวกสาวกรอคอย และอธิษฐานขอ พวกเขาได้เฝ้ารอเพื่อที่จะ “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน” (ลูกา 24:49) พวกเขาได้เฝ้า คอยฤทธิ์เดชนั้นเพื่อที่พวกเขาจะสามารถเป็นเหล่าพยานและชนะจิตวิญญาณและกระทำตามพระมหาบัญชา ได้

ไม่มีใครมีสิทธิ์ใส่ความหมายพิเศษในลมพายุไซโคลนนั้นเกินสิ่งที่อนุমানตามธรรมดาได้ ความจริงก็คือ ว่า คำกรีกคำเดียว พนีอมา ที่หมายถึงลมและหมายถึงพระวิญญาณ เป็นคำที่เหมือนกับคำฮีบรูคำเดียว รูอัค ซึ่งบางครั้งอาจหมายถึงอันใดอันหนึ่งก็ได้ ฉะนั้นในเชิงสัญลักษณ์เราจึงเชื่อว่าการอัศจรรย์ที่บังเอิญชนิดนั้นก็ เข้ากันกับการเทออกอันตรงฤทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่มันก็เป็นเหตุบังเอิญ

หลายลิ้นที่เหมือนไฟซึ่งมาอยู่บนผู้คนเหล่านั้นอาจเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของฤทธิ์เดชมหันต์ของ

พระเจ้าในชาวประเสริฐ มีกล่าวไว้เกี่ยวกับชาวประเสริฐ เมื่อถูกประกาศในฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “ถ้อยคำของเราไม่เหมือนไฟหรือ...และเหมือนก้อนที่ทุบหินให้แตกเป็นชิ้น ๆ” (ยรม. 23:29) มีกล่าวไว้เกี่ยวกับยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาว่า “ยอห์นเคยเป็นโคมที่จูดอยู่และที่ส่องแสง...” (ยอห์น 5:35) ฉะนั้นเราจึงคิดว่ามันเข้ากันอย่างสมบูรณ์แบบที่ในโอกาสแสนมหัศจรรย์เช่นนั้นของการประกาศชาวประเสริฐในฤทธิ์เดช น่าจะมีภาพที่เปี่ยมสีสันและน่ารักของมันในการอัศจรรย์เหล่านั้นที่มาด้วยกัน แต่มันก็เป็นเหตุบังเอิญ จุดประสงค์ของเพ็นเทคอสต์คือ เพื่อประกาศชาวประเสริฐและช่วยผู้คนที่ได้รับความรอด

แต่ของประทานแห่งภาษาต่างประเทศทั้งหลายในที่นี้ก็เป็นเหตุบังเอิญเช่นกัน มันถูกประทานให้เพื่อจุดประสงค์หนึ่ง มันไม่ได้ถูกสัญญาไว้ ไม่มีใครถูกสอนให้อธิษฐานขอมัน การอัศจรรย์ที่บังเอิญเหล่านั้นไม่เคยถูกกล่าวถึงในฐานะหลักฐานของบัพติศมาหรือฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์

ชายคนหนึ่งเคยกล่าวแก่ผมว่า “อาจารย์ไรซ์ คุณเคยเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนที่เพ็นเทคอสต์ไหม?”

ผมตอบกลับไปว่าในความรักเมตตาของพระเจ้าเคยมีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชอยู่บ้างที่ช่วยให้ผมสามารถชนะจิตวิญญาณหลายพันคนได้ และถ้าเขาหมายถึงเรื่องนั้น ผมก็เคยเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเหมือนคนเหล่านั้นที่เพ็นเทคอสต์

แต่เขาก็ถามว่า “งั้นคุณได้พูดในภาษาต่าง ๆ เหมือนที่พวกเขาเคยพูดที่เพ็นเทคอสต์ไหม?”

ผมบอกเขาไปว่า “ไม่ ผมพูดในภาษาอังกฤษเพื่อที่ผู้คนจะสามารถได้ยินผมและเข้าใจได้ เหมือนกับที่ในตอนนั้นพวกเขาพูดในภาษาปกติเพื่อที่ผู้คนจะได้ยินและเข้าใจและรับความรอดได้”

“โอ” เขากล่าว “แต่คุณไม่ได้รับมันเหมือนที่เพ็นเทคอสต์ คุณไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ”

ผมถามเขาไปว่า “คุณได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนที่เพ็นเทคอสต์เลยไหม?”

“โอ้ ใช่!” เขากล่าวอย่างภาคภูมิใจ “ผมได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ผมได้พูดในภาษาต่าง ๆ”

“แต่มีหมายสำคัญของลมพัดแรงที่เต็มทั้งบ้านเหมือนที่เพ็นเทคอสต์ไหม?”

เขาตอบผมอย่างค่อนข้างประหลาดใจว่า “ไม่ ผมไม่ได้ยินอะไรเลย”

“ตอนนั้นมีลิ้นเหมือนไฟอยู่บนหัวและไหล่ของผู้คน ที่ทุกคนมองเห็นได้ไหม?”

เขาลำบากใจมากขึ้น “ไม่ ผมไม่เห็นอะไรแบบนั้นเลย” เขาตอบ

ผมประกาศไปว่า “คุณไม่ได้รับมันเหมือนที่เพ็นเทคอสต์ถ้าคุณกำลังพูดถึงสภาพแวดล้อมที่เป็นเหตุบังเอิญเหล่านั้น คุณอาจเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณหากคุณได้รับฤทธิ์เดชนั้นเพื่อชนะจิตวิญญาณ คุณไม่ได้รับสิ่งบังเอิญภายนอกเหล่านั้นเหมือนที่พวกเขาได้รับที่เพ็นเทคอสต์”

ไม่มีใครมีสิทธิ์ทำให้เรื่องภาษาต่าง ๆ เป็นประเด็นในที่ ๆ ไม่จำเป็น เหมือนกับที่ไม่ควรทำให้เรื่องลม

พัดแรงกล้าหรือลั่นไฟเหล่านั้นที่มองเห็นได้เป็นประเด็น

ถ้าคน ๆ หนึ่งต้องพูดในภาษาต่าง ๆ ครั้งแรกที่เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหมือนที่เพ็นเทคอสต์ เขาก็ต้องมีแผ่นดินไหวครั้งที่สองที่เขาเต็มเปี่ยมด้วยไหม เหมือนที่สาวกเหล่านั้นมีตอนที่พวกเขาเต็มเปี่ยมครั้งที่สองในกิจการ 4:31? ทำไมถึงสร้างหลักคำสอนหนึ่งขึ้นมาในเมื่อพระเจ้าไม่ได้สร้าง?

ถ้าพระเจ้าทรงเจตนาให้ภาษาต่าง ๆ มีความหมายสากลแบบพิเศษ พระองค์ก็คงตรัสเช่นนั้นไปแล้ว พระองค์ไม่ได้ตรัส ฉะนั้นจึงไม่มีใครมีสิทธิ์ใส่ความหมายนั้นให้แก่มัน

IV. บรรดาภาษาต่างประเทศที่แสนอัศจรรย์ไม่ใช่ “หลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” เหมือนที่บางคนอ้าง

ในบทถัดไปผมรู้สึกที่เราควรเจาะลึกเรื่องทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์และความเข้าใจผิด ๆ และคำกล่าวอ้างเท็จต่าง ๆ เกี่ยวกับมัน แต่ในที่นี้ ขณะที่เราพิจารณาการเทออกของพระวิญญาณที่เพ็นเทคอสต์ เราก็มองเห็นว่าไม่มีหลักฐานเลยสักนิดว่าพวกสาวกถือว่าการพูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลายเป็น “หลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” มันไม่เคยถูกสัญญาไว้ มันไม่เคยถูกพรรณนาแบบนั้นในโอกาสนั้นเอง เปาโลไม่ได้กล่าวอะไรเช่นนั้นเลยเมื่อเขาพูดถึงภาษาต่าง ๆ ในเวลาต่อมากับผู้คนที่เมืองโครินธ์ นั่นเป็นสิ่งที่มนุษย์คิดค้นขึ้นมาโดยไม่มีเหตุอันควร

ใครบางคนเคยถามผมว่า “เงินเปโตรทราบได้อย่างไรว่าพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าพวกเขาไม่รู้เพราะพวกเขาพูดในภาษาต่าง ๆ?”

ผมตอบไปแบบหน้าเป็นเล็กน้อย แต่ผมก็คิดว่ามันเป็นคำตอบที่ดีพอ: “เมื่อพวกเขาจับเหล่าผู้เชื่อใหม่มาเรียงแถวและพบว่า มี 2,995; 2,996; 2,997; 2,998; 2,999; 3,000 คน! ผมคิดว่าเปโตรน่าจะกล่าวว่า ‘สรรเสริญพระเจ้า! นี่แหละใช่เลย!’”

คนที่มีการเจิมแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าและเห็นผู้คนรับความรอดและได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างมหัศจรรย์ก็จะทราบว่ามันเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เมื่อคนมากมายรับความรอดโดยทางฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ แล้วทำไมต้องแสวงหาหมายสำคัญบางประการเล่า? การชนะจิตวิญญาณเป็นพยานหลักฐานที่แสดงถึงฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกสาวกในสมัยพระคัมภีร์ก็ไม่ต้องการพยานหลักฐานเพิ่มเติมใด ๆ และเราก็มองเห็นการเช่นกัน อันที่จริง มันเป็นการบิดเบือนรูปแบบหนึ่ง ความคิดฝ่ายเนื้อหนังที่แสวงหาสิ่งต่าง ๆ ฝ่ายเนื้อหนัง ไม่อยากที่จะชนะจิตวิญญาณเป็นหลักและไม่พึงพอใจเมื่อพระเจ้าประทานฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ

บทที่ IV

บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์หมายถึง

การประกอบด้วยฤทธิ์เดช

คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” มักถูกใช้แบบผิด ๆ โดยผู้ที่อ้างเรื่องการชำระให้บริสุทธิ์แบบหมดจด แม้กระทั่งความสมบูรณ์แบบไร้บาป และคนเหล่านั้นที่มองว่ามันแค่หมายถึงการพุดมั่วซั่วในภาษาต่าง ๆ จึงมีความเกลียดชังเกี่ยวกับคำเรียกนั้น อย่างไรก็ตาม มันเป็นคำเรียกหนึ่งในพระคัมภีร์ หากถูกใช้อย่างเหมาะสม

I. Scofield Bible ที่เข้าใจผิดและคำสอนของกลุ่ม Plymouth Brethren

A. 1 โครินธ์ 12:13 ไม่ได้หมายถึงเพ็นเทคอสต์

ผู้คนกลุ่ม Holiness และพวกที่พูดภาษาต่าง ๆ ไม่เพียงใช้คำเรียกนี้แบบผิด ๆ แต่กลุ่ม Plymouth Brethren และคนเหล่านั้นที่ติดตามกลุ่ม Plymouth Brethren และหมายเหตุใน Scofield Bible ยังเข้าใจผิดเกี่ยวกับความหมายนั้น และในหลายกรณี ได้พลาดฤทธิ์เดชและพระพรของการแสวงหาและการได้พบการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพื่อการชนะจิตวิญญาณ

คราวนี้ เรื่องนี้มีความสำคัญมากเสียจนเราคิดว่ามันควรถูกพุดถึงอย่างระมัดระวังมาก ๆ โดยดูที่พระคัมภีร์ทุกข้อที่เกี่ยวข้องและการเชื่อพระคัมภีร์ตามที่ปรากฏ

มันเป็นความนิยมสมัยใหม่อย่างหนึ่งที่จะสอนว่าบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์แค่หมายถึงสมัยประทานใหม่ ต้นกำเนิดของคริสตจักร และดังนั้น Dr. Scofield ซึ่งสอนตามกลุ่ม Plymouth Brethren ในหมายเหตุต่าง ๆ ของเขาเกี่ยวกับกิจการ 2:4 จึงกล่าวว่า

พระวิญญาณทรงก่อร่างคริสตจักรนั้น (มธ. 16:18; ฮบ. 12:23, หมายเหตุ) โดยทรงให้บัพติศมาผู้เชื่อทุกคนเข้าไปในพระกายของพระคริสต์...

เขากล่าวว่าโดยบัพติศมาของพระวิญญาณ คริสเตียนเหล่านั้นจึงถูกก่อร่างเข้าไปในคริสตจักรหนึ่ง พระคัมภีร์ไม่กล่าวอะไรเช่นนั้นเลย นั่นแค่ถูกอนุมานจากความเข้าใจผิดเกี่ยวกับ 1 โครินธ์ 12:13 ซึ่งกล่าวว่า “เพราะว่าโดยพระวิญญาณองค์เดียวพวกเราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียว” แต่คริสเตียนเหล่านั้นที่ถูกพุดด้วยในจดหมายฉบับนั้นถึงเมืองโครินธ์ไม่ได้อยู่ด้วยที่เพ็นเทคอสต์และในขณะนั้นไม่ได้ถูกให้บัพติศมาเข้าไปในกายนั้นเลย คริสเตียนชาวโครินธ์เหล่านั้นไม่ได้เกี่ยวข้องด้วยที่เพ็นเทคอสต์ เหมือนกับที่เหล่าคริสเตียนภาคพันธสัญญาเดิมก็ไม่ได้เกี่ยวข้องด้วย ผู้ซึ่ง ดร. สโกฟิลด์ตัดออกไป นั้นเกิดขึ้นกับแต่ละคนเมื่อเขาถูกฝังเข้าไปถูกจุ่มมิดใน ถูกทำให้เป็นส่วนหนึ่งของคนกลุ่มนั้นซึ่งจะถูกเรียกออกไปเมื่อการรับขึ้นมาถึง นั่นคือ พวกเขาถูก

ทำให้เป็นส่วนหนึ่งแล้วตอนนี้ของ “ที่ชุมนุมอันใหญ่และคริสตจักรของบุตรหัวปี” ที่ยิ่งใหญ่ นั้น (ฮบ. 12:23) ซึ่งจะถูกเรียกออกไปเมื่อพระคริสต์เสด็จมาพบกับเราในฟ้าอากาศ

B. การถูกประทับตราด้วยพระวิญญาณมาต้อนรับความรอด

หมายเหตุของ ดร. สโกฟิลด์เกี่ยวกับกิจการ 2:4 กล่าวว่า

ผู้เชื่อทุกคนถูกให้บังเกิดโดยพระวิญญาณ (ยอห์น 3:3, 6; 1 ยอห์น 5:1) ถูกพระวิญญาณสถิตอยู่ภายใน ซึ่งการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ทำให้ร่างกายของผู้เชื่อคนนั้นเป็นวิหารหลังหนึ่ง (1 คร. 6:19; รม. 8:9-15; 1 ยอห์น 2:27; กท. 4:6) และได้รับบัพติสมาจากพระวิญญาณ (1 คร. 12:12, 13; 1 ยอห์น 2:20, 27) อันเป็นการประทับตราเขาสำหรับพระเจ้า (อพ. 1:13; 4:30) ดูเหมือน ดร. สโกฟิลด์จะเข้าใจว่าที่เพ็นเทคอสต์ผู้คนได้รับบัพติสมาด้วยพระวิญญาณ พวกเขาถูก “ประทับตราโดยพระวิญญาณ” คราวนี้เขาคิดว่าผู้เชื่อทุกคนตอนนั้น “ได้รับบัพติสมาเข้าในกายเดียว” แล้วโดยพระวิญญาณ

อย่างไรก็ตาม ในเอเฟซัส 1:13 และ 14 เราเห็นว่าเมื่อผู้ใดได้รับความรอด เขาก็ถูกประทับตราด้วยพระวิญญาณในตอนนั้น นั่นคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์เองทรงเป็นตราประทับนั้นและทรงเข้ามาเมื่อผู้นั้นรับความรอด: “ในพระองค์นั้น ท่านทั้งหลายก็ได้วางใจเช่นเดียวกัน หลังจากที่พวกท่านได้ฟังพระวจนะแห่งความจริง คือข่าวประเสริฐแห่งความรอดของพวกท่าน ในพระองค์นั้น หลังจากที่พวกท่านได้เชื่อแล้วด้วย พวกท่านก็ได้รับการประทับตราไว้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นแห่งพระสัญญา ผู้ทรงเป็นค้ำจุนแห่งมรดกของพวกเรา จนกว่าการไถ่ถอนของกรรมสิทธิ์ที่ทรงซื้อไว้แล้วนั้นเพื่อเป็นที่ถวายสรรเสริญแต่สง่าราศีของพระองค์”

พระวิญญาณบริสุทธิ์เองกำลังสถิตอยู่ภายในคริสเตียนทุกคน นั่นเกิดขึ้นเมื่อคน ๆ นั้นรับความรอด และเอเฟซัส 4:30 กล่าวว่า “และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย ซึ่งโดยพระวิญญาณนั้นพวกท่านได้ถูกประทับตราไว้จนถึงวันแห่งการไถ่ถอน” แต่การประทับตรานั้นเกิดขึ้นแล้วตอนรับความรอดเมื่อพระวิญญาณทรงเข้ามาแล้ว

อย่างไรก็ตาม ในกรณีของพวกสาวก พระวิญญาณบริสุทธิ์ (การสถิตอยู่ภายในของพระองค์) ได้ถูกประทานให้แก่พวกเขาแล้วเมื่อพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย (ยอห์น 20:19-23) ที่นั่นพระเยซูทรงระบายลมหายใจบนพวกเขาและตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” และพวกเขาที่ได้รับ นั่นหมายความว่าพวกเขาถูกประทับตราแล้วในพระวิญญาณและไม่ต้องรอให้ถึงเพ็นเทคอสต์

เราคิดว่า มันไม่สำคัญจริงต่อพระคัมภีร์ที่จะสอนว่าบัพติสมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งได้ถูกสัญญาไว้ที่เพ็นเทคอสต์และมาแล้วเป็นแค่เรื่องเชิงสมมุติฐานของสิ่งที่เรียกกันว่า “ต้นกำเนิดของคริสตจักร”

II. เจตนาที่ชัดเจนของพระคัมภีร์ดูเหมือนว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

หมายถึง “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน”

เมื่อเราอ่านบทปิดท้ายของข่าวประเสริฐทั้งสี่เล่ม เห็นได้ชัดว่าสิ่งสำคัญที่อยู่บนพระทัยของพระเยซูคือ พระมหาบัญชา นั่นคือ การนำข่าวประเสริฐออกไปและการช่วยผู้คนให้รับความรอด ก่อนพระองค์ถูกตรึงกางเขน พระองค์ก็ทรงเตือนใจเหล่าสาวกไปแล้วว่า “ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก” (มธ. 5:14) ในยอห์น 8:12 พระองค์ตรัสไว้แล้วว่า “เราเป็นความสว่างของโลก” ในยอห์น 9:5 พระองค์ตรัสว่า “ตราบใดที่เรายู่ในโลก เราเป็นความสว่างของโลก” ฉะนั้นเห็นชัดว่าพระองค์ทรงตั้งพระทัยให้พวกเราที่เป็นคริสเตียน ควรแทนที่พระองค์และเราจะต้องเป็นความสว่างของโลกตอนนี้เพราะว่าพระองค์ทรงถูกรับไปแล้ว เราจึงต้องทำงานของพระคริสต์ ถ้าพระเยซูเจ้าทรงประกอบด้วยฤทธิ์เดช เหมือนที่ลูกา 3:22; 4:18-21 และกิจการ 10:37,38 กล่าวไว้เกี่ยวกับพระองค์ และพระองค์ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ เราก็ไม่ต้องพูดอย่างแน่นอน

ในคำอธิษฐานแบบมหาปุโรหิตของพระองค์ พระเยซูตรัสว่า “พระองค์ทรงส่งข้าพระองค์เข้ามาในโลก แล้วฉันใด ข้าพระองค์ก็ส่งพวกเขาเข้าไปในโลกแล้วฉันนั้น” (ยอห์น 17:18)

และบัดนี้สี่สิบวันหลังจากการคืนพระชนม์ของพระองค์ พระองค์ทรงปรากฏแก่พวกเขาแล้วซ้ำอีก อะไรเป็นใจความหลักที่พระองค์ตรัสกับพวกเขา? พระมหาบัญชานั้น! พระองค์อาจกล่าวถึงเรื่องนี้ห้าสิบครั้ง หรือมากกว่านั้น แต่พระมหาบัญชานั้นถูกบันทึกไว้อย่างน้อยห้าครั้ง: ในมัทธิว 28:19,20; ในมาระโก 16:15,16; ในลูกา 24:46-49; ในยอห์น 20:21,22; และในกิจการ 1:8

A. พวกเขาจะต้องรอคอยการประกอบด้วยฤทธิ์เดช

เมื่อพระเยซูทรงบัญชาพวกเขาให้เฝ้ารออยู่ในกรุงเยรูซาเล็มเพื่อจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน พระองค์ก็ตรัสว่า:

“มีเขียนไว้อย่างนั้น และดังนั้นพระคริสต์จึงต้องทนทุกข์ และเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม และว่าการกลับใจเสียใหม่ และการทรงยกบาปทั้งหลาย ต้องถูกประกาศในพระนามของพระองค์ทั่วทุกประเทศ เริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม และท่านทั้งหลายเป็นเหล่าพยานของสิ่งเหล่านี้ และดูเถิด เราจะส่งพระสัญญาแห่งพระบิดาของเรามาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” - ลูกา 24:46-49

คุณเห็นแล้วว่าการเฝ้าคอยนั้นคือ เพื่อรับฤทธิ์เดชที่จะทำสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาพวกเขาให้กระทำมาตลอด พวกเขาจะต้องรอคอยการประกอบด้วยฤทธิ์เดชเพื่อการชนะจิตวิญญาณ เพื่อนำข่าวประเสริฐออกไป

ฉะนั้นพวกเขาต้องคาดหวังสิ่งใดที่เพ็นเทคอสต์? ภาษาต่างประเทศทั้งหลายหรือ? ไม่ใช่ นั่นเป็นเหตุบังเอิญ ฤทธิ์เดชที่จะพูดในภาษาต่างประเทศเหล่านั้นจะมาถ้าจำเป็น แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขากำลังเฝ้ารอ

มันมีไว้สำหรับสมัยประทานใหม่และการก่อตั้งคริสตจักรและเรื่องพรรคนั้นหรือ? สิ่งเหล่านั้นไม่ได้ถูกกล่าวถึงด้วยซ้ำในคำบัญชาเหล่านั้นที่พระเยซูตรัสแก่พวกเขา ถ้ามีใครสงสัยว่าน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสมัยประทานที่พื้นเทคอสต์ มันก็ไม่ใช่เพราะว่าอะไรแบบนั้นถูกบอกล่วงหน้าไว้และไม่ใช่เพราะว่าพวกเขาถูกบัญชาให้คาดหวังสิ่งนั้น ไม่ใช่ พวกเขามีสิ่งยิ่งใหญ่หนึ่งเดียวในหัว-พวกเขาจะต้องรอคอยการประกอบด้วยฤทธิ์เดช! พวกเขามีหน้าที่อันท่วมท้นในการต้องออกไปและทำให้ใจสีดำกลายเป็นสีขาว ทำให้ผู้ไม่ศรัทธากลายเป็นวิสุทธิชน ทำให้คนไหว้ฝึกกลายเป็นคริสเตียน ทำให้พวกหญิงโสเภณีกลายเป็นหญิงรักนวลสงวนตัว และนำข่าวประเสริฐที่เปลี่ยนแปลงชีวิตนี้ไปสู่คนทั้งโลก ฉะนั้นพวกเขาจึงต้องเฝ้ารอฤทธิ์เดชเพื่อจะทำเช่นนั้น แน่แน่นอนว่านั่นเป็นเจตนาของคำสั่งสอนทั้งหมดที่พระเยซูประทานให้แก่พวกเขาในช่วงสี่สิบวันนั้นหลังจากการคืนพระชนม์ของพระองค์

อีกหน ขอให้เราพิจารณาพระสัญญาและพระบัญชาสุดท้ายนั้นในลูกา 24:46-49 กับกิจการ 2:4,5 หนังสือกิจการเริ่มต้นด้วยการอ้างอิงถึง “หนังสือก่อนหน้านี้อแล้ว โอ ท่านเอโอฟีลัส เกี่ยวกับบรรดาสิ่งซึ่งพระเยซูได้ทรงตั้งต้นกระทำและสั่งสอน จนถึงวันนั้นที่พระองค์ทรงถูกรับขึ้นไป หลังจากที่พระองค์โดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้ตรัสคำบัญชาทั้งหลายแก่พวกอัครทูต ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้วนั้น” ลูกากล่าวชัดเจนว่าเขากำลังเล่าย้อนถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในตอนท้ายของข่าวประเสริฐของเขาในหนังสือลูกา เขากำลังบอกเล่าเรื่องราวเดิมนั้นอีก

พระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่า...” ในลูกา 24:49 และตรงนี้ในคำตรัสที่แตกต่างจากเดิมเล็กน้อยของพระเยซู (เพราะพระองค์น่าจะตรัสมันในหลากหลายวิธี), “และเมื่อพระองค์ได้ทรงชุมนุมกันกับพวกเขา จึงกำชับพวกเขาว่า พวกเขาไม่ควรออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา ซึ่งพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ” (กิจการ 1:4) นั่นเป็นการกล่าวซ้ำของลูกา 24:49

และพวกเขาจะต้องเฝ้ารอจนกว่าพวกเขาจะ “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” แต่การกล่าวซ้ำตรงนี้ ในอีกถ้อยคำของพระเยซู คือ “ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กีวันนับจากนี้” (กิจการ 1:5)

บัดนี้ดูเหมือนว่าเจตนาที่ชัดเจนของพระคำตอนนี้ตามที่ปรากฏก็คือว่า พระคำไม่กี่ข้อแรกของหนังสือกิจการเล่าย้อนถึงส่วนท้ายของหนังสือลูกาและกำลังเล่าเกี่ยวกับสิ่งเดียวกัน พวกเขา กำลังเฝ้ารอการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน ฉะนั้น การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงต้องหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

เช่นเคย จงพิจารณาพระคำต่อนั้นในกิจการ 1:4-8 ขอให้เราทบทวนมันอีกที

“และเมื่อพระองค์ได้ทรงชุมนุมกันกับพวกเขา จึงกำชับพวกเขาว่า พวกเขาไม่ควรออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา ซึ่งพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ เพราะว่ายอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กัวันนับจากนี้” เหตุฉะนั้นเมื่อพวกเขาได้ประชุมพร้อมกัน พวกเขาจึงทูลถามพระองค์ โดยทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ณ เวลานี้พระองค์จะทรงตั้งราชอาณาจักรขึ้นใหม่ให้แก่อิสราเอลหรือ” และพระองค์ตรัสแก่พวกเขาว่า “ไม่ใช่ฐานะของพวกท่านที่จะทราบเวลาหรือวาระทั้งหลาย ซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้ให้อยู่ในสิทธิอำนาจของพระองค์ แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก”

มันเป็นพระสัญญาแสนวิเศษที่พระเยซูประทานให้แก่พวกเขา แต่มันหมายความว่าอะไร? พวกเขาทูลถามพระองค์ว่า “พระองค์หมายความว่าบัดนี้พระองค์กำลังจะก่อตั้งอาณาจักรของดาวิดบนแผ่นดินโลกและเริ่มต้นการครอบครองแห่งยุคพันปีนั้นเลยหรือ? พระองค์จะทรงรวบรวมชนชาติอิสราเอลตอนนี้เลยหรือ? พระองค์ทรงหมายความว่าอย่างไรใหม่?”

พระเยซูทรงตอบว่าพระองค์ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น พวกเขาไม่ต้องทราบเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับอนาคตและวันที่และเวลาเหล่านั้น นั่นถูกเก็บไว้ในฤทธิ์เดชของพระบิดา

“นั่นพระองค์ทรงหมายความว่าอะไรกัน พระเยซูเจ้าข้า?”

พระองค์ทรงอธิบายว่า “พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก”

ไม่มีใครมีสิทธิ์ตีความเชื่อมโยงของข้อ 4 และ 5 จากข้อ 8 การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หมายความว่าพวกเขาควรได้รับฤทธิ์เดชและเป็นเหล่าพยาน ตามที่ข้อ 8 กล่าว ผมคิดว่าการตีความพระคำตอนนี้แบบเปิดใจและซื่อตรงแสดงให้เห็นว่าข้อ 8 อธิบายข้อ 5 พระเยซูไม่ได้หมายถึงการคืนดั้งเดิมของชนชาติอิสราเอล พระองค์ทรงหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชเพื่อชนะจิตวิญญาณ พระองค์ทรงอธิบายเช่นนั้น ไม่มีใครมีสิทธิ์แบ่งแยกพระคำตอนนี้และทำให้ข้อ 5 หมายถึงอะไรบางอย่างที่แตกต่างไปจากสิ่งที่พระเยซูทรงอธิบายสิ่งที่พระองค์หมายถึง

B. ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาน่าจะหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดช

อีกที จงระลึกว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมาได้บอกล่วงหน้าถึงเพ็นเทคอสต์แล้ว และมันถูกกล่าวถึงในข่าวประเสริฐทั้งสิ้นเล่มว่าแม้ยอห์นให้บัพติศมาด้วยน้ำ เขาก็กำลังให้บัพติศมาพระเยซูและ “...พระองค์จะทรงให้เจ้า

ทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มธ. 3:11; มาระโก 1:8; ลูคา 3:16; ยอห์น 1:33) เราทราบว่ายอห์น “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ กระทั่งจากครรภ์มารดาของเขา” เราทราบว่าเขานักเทศน์ข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่งและว่าเพราะการเทศนาของเขาหลายพันคนได้กลับใจใหม่และรับความรอด มีบอกล่วงหน้าไว้เกี่ยวกับเขาว่า:

“เพราะว่าเขาจะเป็นใหญ่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า และจะไม่ตีมน้ำองุ่นหรือสุราเลย และเขาจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดาของเขา และลูกหลานของอิสราเอลหลายคนเขาจะนำให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย”- ลูคา 1:15, 16

ยอห์นไม่ได้ทำการอัศจรรย์ใด ๆ เขาไม่ได้บอกล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตยกเว้นที่ว่าพระเยซูจะทรงให้บัพติศมาผู้คนด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และยอห์นมีสิ่งใดอยู่บนใจของตน? แน่ใจว่ามันคือการชนะจิตวิญญาณ และพระเยซูทรงมีสิ่งใดอยู่บนพระทัยของพระองค์? แน่ใจว่าการทำให้ผู้คนชนะจิตวิญญาณ

มันยุติธรรมสำหรับเราที่จะเชื่อว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมาหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชเหมือนที่ตัวเขาเองมี (เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและชนะจิตวิญญาณมากมาย) มันเป็นเรื่องที่ไม่อาจจะคิดได้เลยว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมากำลังบอกล่วงหน้าถึงต้นกำเนิดของคริสตจักรหนึ่งหรือสมัยประทานใหม่ เมื่อยอห์นกล่าวว่าพระเยซูจะทรง “ให้บัพติศมา...ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” แน่ใจว่าเขาหมายถึงสิ่งเดียวกันนั้นที่เปโตรหมายถึงเมื่อเขาอธิบายเรื่องการมาของฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เพ็นเทคอสต์ในกิจการ 2:33: “เหตุฉะฉนั้น เมื่อทรงถูกยกชูให้อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า และทรงได้รับพระสัญญาแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดาแล้ว พระองค์จึงทรงเทฤทธิ์เดชนี้ลงมา ซึ่งบัดนี้พวกท่านเห็นและได้ยินแล้ว”

C. พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ภายในถูกประทานให้ก่อนหน้าเพ็นเทคอสต์

เกิดอะไรขึ้นที่เพ็นเทคอสต์? จงอ่านพระคำตอนนั้นทั้งหมดในกิจการ บทที่ 2 และดูว่าพระคัมภีร์มีการบอกเป็นนัยอะไรบ้างไหมว่ามีเปลี่ยนแปลงบางอย่างด้านสมัยประทานแล้ว ผมไม่คิดเช่นนั้น

บางคนพูดถึง “การลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เพ็นเทคอสต์” แต่ผมคิดว่ามันยุติธรรมที่จะเตือนความจำคุณว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกประทานให้แก่พวกเขาเพื่อจะสถิตอยู่ในร่างกายของพวกเขาแล้ววันนั้นที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย เมื่อในยอห์น 20:21, 22 เราอ่านว่า “แล้วพระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาอีกว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาของเราทรงส่งเรามาแล้วฉันใด เราก็ก่อท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” และเมื่อพระองค์ได้ตรัสสิ่งนี้แล้ว พระองค์ทรงระบายลมหายใจออกบนพวกเขา และตรัสกับพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด”

พระองค์ตรัสแก่พวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” แน่ใจว่าพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วจริง ๆ นั่นคือ ผู้ทรงย้ายเข้ามาในร่างกายของพวกเขาและอาศัยอยู่ในร่างกายของพวกเขา

เขา การสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์เริ่มต้นแล้วทุกแห่งหนสำหรับคริสเตียนทั้งหลายในวันที่พระเยซูคืนพระชนม์ ไม่ใช่ที่พื้นเทคอสต์

แน่นอนว่าเรื่องนี้ถูกคาดหวังไว้แล้ว ในยอห์น 7:37,39 เราอ่านว่า “ในวันสุดท้าย วันใหญ่แห่งเทศกาลเลี้ยงนั้น พระเยซูทรงยืนและร้อง โดยตรัสว่า “ถ้าผู้ใดกระหาย จงให้ผู้นั้นมาหาเราและดื่ม”, “...ด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ถูกประทานให้ เพราะพระเยซูยังมิได้รับสง่าราศี”

จงสังเกตว่าการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ประทานให้เข้าอยู่ในร่างกายของคริสเตียน ต้องรองจนกว่าพระเยซูได้รับสง่าราศี นั่นคือ รองจนพระองค์คืนพระชนม์ คุณจะอธิบายเรื่องวันคืนพระชนม์นั้นที่พระเยซูตรัสแก่พวกสาวกว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” และ “พระองค์ทรงระบายนรก หายใจออกบนพวกเขา” ในแบบอื่นใดอย่างไรเล่า?

เราจำได้ว่าพระเยซูทรงรับสง่าราศีแล้วเมื่อพระองค์คืนพระชนม์ ในยอห์น 17:1 พระเยซูทรงอธิษฐานต่อพระบิดาว่า “พระบิดาเจ้าข้า เวลานั้นมาถึงแล้ว ขอโปรดให้พระบุตรของพระองค์ได้รับสง่าราศี เพื่อพระบุตรของพระองค์จะได้ถวายสง่าราศีแด่พระองค์ด้วย” ตามที่ผมเข้าใจมัน องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่สามารถประทานการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้จนกว่าพระเยซูทรงได้รับสง่าราศี เมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นจากตายพร้อมพระกายที่ทรงสง่าราศี เมื่อนั้นพระองค์ก็พร้อมแล้วที่จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้สถิตในร่างกายของคริสเตียนทั้งหลาย ฉะนั้น ตามที่ผมเข้าใจพระคัมภีร์ วันนั้นที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงย้ายเข้ามาอยู่ในร่างกายของคริสเตียนทุกคนแล้ว นั่นเป็นการเปลี่ยนแปลงด้านสมัย ประทานเดี่ยวนั้นที่ผมรู้จักระหว่างภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ ยกเว้นการเปลี่ยนแปลงของพระราชบัญญัติด้านพิธีการ บัดนี้มันถูกทำให้สำเร็จจริงแล้ว และคริสเตียนทุกคนมีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ภายใน (1 คร. 6:19,20; รม. 8:9, 10) คริสเตียนทั้งหลายก่อนพื้นเทคอสต์มีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ภายในแล้วแต่ไม่มีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชซึ่งพวกเขาเฝ้ารอ มันมาแล้วที่พื้นเทคอสต์

กลับมาอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับพื้นเทคอสต์อีกที ช่างน่าอัศจรรย์จริง ๆ! ในที่นี้ชาวประมงชาวแคว้นกาลิลีเหล่านี้และคนอื่น ๆ “ที่ไม่ได้เล่าเรียนมาและเป็นพวกไม่ประสีประสา” ต่างเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าและพูดอย่างทรงพลังเช่นนั้น พระสัญญานั้นถูกทำให้สำเร็จจริงแล้ว, “พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเรา...” พวกเขาพูดด้วยฤทธิ์เดชเช่นนั้นจนพวกเขามีสามพันคนที่รับความรอดในวันเดียว!

ตอนผมอายุสิบห้า ผมได้มาเจอกับบทที่แสนมหัศจรรย์นี้เป็นครั้งแรก ผมอาจเคยอ่านมันมาก่อนแล้ว แต่ผมจำได้ว่าผมตื่นตื่นและทั้งจริง ๆ กับความคิดที่ว่าฤทธิ์เดชของพระเจ้าสามารถมาได้จนคนสามพันคนรับความรอดได้ในวันเดียว! ผมยังรู้สึกอัศจรรย์ใจกับบทนี้อยู่เหมือนเดิมและกับสิ่งที่เคยเกิดขึ้นที่พื้นเทคอสต์

สาวกเหล่านั้นได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน ในไม่ช้าผมก็ชนะจิตวิญญาณดวงแรกของผม และตลอดหลายปีมานี้มีแสงเรืองรองในใจของผมที่คิดว่าสิ่งที่พระเจ้าเคยกระทำที่เพ็นเทคอสต์และสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญา พระองค์ก็ทำมันอีกได้!

ฉะนั้น การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามที่พระเยซูทรงสัญญาไว้ในกิจการ 1:5 จึงไม่ใช่สมัยประทานใหม่ ไม่ใช่ต้นกำเนิดของคริสตจักรหนึ่ง ไม่ใช่ความแตกต่างใดในแผนการแห่งความรอดเลย มันเป็นการประกอบด้วยฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้า เหมือนที่ D. L. Moody กล่าวไว้ มันเป็น “วันตัวอย่าง” และมันเป็นวันเดียวในช่วงเวลานั้นซึ่งโยเอลเรียกว่า “ภายหลัง” ซึ่งหมายถึง “วันสุดท้ายเหล่านั้น” นั่นคือ ยุคภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหมด เรื่อยไปจนถึง “วันใหญ่ยิ่งและเกรียงไกรนั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้า” เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาเพื่อครอบครอง

ฉะนั้น ‘รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’ จากบริบทจึงดูเหมือนจะหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน เหมือน “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” และคำเรียกเช่นนั้น

จงระวังคำสอนใด ๆ จากพระคัมภีร์ที่สนใจเกี่ยวกับ “ต้นกำเนิดของคริสตจักร” หรือภาษาต่าง ๆ มากกว่าการช่วยผู้คนให้รอด เมื่อพวกเขาคิดถึงเพ็นเทคอสต์ ทำไมถึงไม่จดจ่อตรงนี้เกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าทรงจดจ่อในพระคัมภีร์ทุกตอนเกี่ยวกับเพ็นเทคอสต์?

อะไรเป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ? เราพบมันอีกในกรณีของบารนาบัส ในกิจการ 11:24 มีกล่าวเกี่ยวกับบารนาบัสว่า “ด้วยว่าบารนาบัสเป็นคนดี และเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเติมเปี่ยมด้วยความเชื่อ และคนเป็นอันมากได้ถูกเพิ่มเข้ากับองค์พระผู้เป็นเจ้า” ผลลัพธ์เหล่านั้นถูกระบุไว้อย่างชัดเจน: คนเป็นอันมากรับความรอด และนั่นก็เป็นเพราะว่าบารนาบัสเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และความเชื่อ

เราไม่มีการบ่งบอกเลยว่าบารนาบัสเคยพูดในภาษาต่าง ๆ หรือว่าเขาเคยมีแปลวไฟมาอยู่บนตัวเขา หรือว่าเขาเคยได้ยินเสียงของลมพัดแรงกล้า ไม่ว่าเขาจะเคยหรือไม่เคยก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญ สิ่งที่สำคัญก็คือว่าเขามีฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อชนะจิตวิญญาณเมื่อเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำพยานของทุกกรณีเหล่านั้นในพระคัมภีร์เมื่อผู้คนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือว่า จุดประสงค์นั้นคือ การเป็นพยานในฤทธิ์เดชของพระเจ้าและการชนะจิตวิญญาณ และนั่นในตัวมันเองก็เป็นหลักฐานนั้นและเป็นหลักฐานทั้งหมดนั้นที่เราต้องการ

III. คำพยานของเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ดีที่สุดของหลายยุคสมัย

ก็คือว่า ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณนั่นเองเป็น

หลักฐานของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

ในหนังสือ *The Life of D. L. Moody by His Son* ในหน้า 146 และ 147 Mr. Moody กล่าวว่า:

“ตั้งแต่คืนนั้นแห่งไฟไหม้ครั้งใหญ่ ผมได้ตั้งใจแน่วแน่ว่าตราบใดที่พระเจ้าทรงไว้ชีวิตผม ผมจะมีพระคริสต์มากขึ้นกว่าในอดีต ผมขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงเป็นสำหรับผมในวันนี้มากกว่าที่พระองค์เคยเป็นสำหรับผมเมื่อยี่สิบสองปีก่อนตั้งพันเท่า ผมตอนนี้ไม่ได้เป็นอย่างที่ใจอยากให้เป็น แต่ผมก็คิดว่าที่ผมเคยเป็นเมื่อไฟไหม้กรุงชิคาโกตั้งเยอะ”

ปี 1871 เป็นปีที่สำคัญในอาชีพของ Mr. Moody เขาตระหนักมากขึ้นเรื่อย ๆ ว่าเขามีคุณสมบัติส่วนตัวน้อยจริง ๆ สำหรับงานของเขา ความหิวกระหายรุนแรงที่อยากได้ฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณได้ถูกปลุกเร้าในตัวเขาโดยหญิงสองคนที่เคยเข้าร่วมการประชุมเหล่านั้นและนั่งอยู่แถวหน้า เขาสามารถมองเห็นจากสีหน้าของพวกเธอว่าพวกเธอกำลังอธิษฐานอยู่ เมื่อปิดการประชุมพวกเธอก็ชอบมาบอกเขาว่า:

“พวกเราอธิษฐานเผื่อคุณอยู่นะคะ”

“ทำไมพวกคุณถึงไม่อธิษฐานเผื่อผู้คนเหล่านี้ล่ะ?” Mr. Moody ชอบถาม

“เพราะว่าคุณต้องการฤทธิ์เดชของพระวิญญาณไงล่ะคะ” พวกเธอชอบตอบ

“ผมต้องการฤทธิ์เดชนั้น! ทำไม” Mr. Moody กล่าว ในการเล่าย้อนถึงเหตุการณ์ตอนนั้นในอีกหลายปีให้หลัง “ผมเคยคิดว่าผมมีฤทธิ์เดชแล้ว ตอนนั้นผมมีฝูงชนหมู่มากที่สุดในเมืองชิคาโก และมีคนมากมายกลับใจเชื่อ ตอนนั้นผมก็รู้สึกพึงพอใจแล้ว แต่ตลอดเวลาที่รักพระเจ้าสองคนนั้นได้อธิษฐานเผื่อผมอยู่ต่อไป และการพูดคุยแบบจริงจังของพวกเธอก็เกี่ยวกับการเจิมเพื่อการรับใช้พิเศษก็ทำให้ผมเริ่มคิด ผมได้ขอร้องพวกเธอให้มาพูดคุยกับผม และพวกเธอได้เทใจของพวกเธอออกมาในคำอธิษฐานขอให้ผมได้รับการเติมเต็มของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความหิวโหยครั้งใหญ่ได้เข้ามาสู่จิตใจของผม ตอนนั้นผมไม่ทราบว่ามันคืออะไร ผมเริ่มร้องไห้เสียงดังแบบที่ผมไม่เคยทำมาก่อน ตอนนั้นผมรู้สึกจริง ๆ ว่าผมไม่ยอมให้มีชีวิตอยู่แล้วถ้าผมไม่สามารถมีฤทธิ์เดชนี้เพื่อการรับใช้”

ต่อมามู๊ดี้ได้ไปที่นิวยอร์กซิตี้เพื่อหาเงินให้พวกคนยากจนแห่งเมืองชิคาโก ซึ่งกลายเป็นคนยากจนเพราะเหตุไฟไหม้ครั้งใหญ่ และเพื่อสร้างกระโจมสอนวิธีของเขาขึ้นใหม่

ในหน้า 149 เขาบอกเล่าเรื่องราวส่วนที่เหลือนั้น ลูกชายของเขาเขียนว่า

ในช่วงที่ไปเยือนฝั่งตะวันออกรอบนี้ ความหิวโหยฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณมากขึ้นยังอยู่บนตัว

Mr. Moody เหมือนเดิม

“ใจของผมไม่ได้อยู่ในงานของการขอเงินนั้น” เขากล่าว “ผมไม่อาจขอเงินได้ ผมร้องไห้อยู่ตลอดเวลาโดยขอให้พระเจ้าทรงเติมผมให้เต็มด้วยพระวิญญาณของพระองค์ เอาล่ะ วันหนึ่ง ในเมืองนิวยอร์กนั้น-โอ ช่างเป็นวันที่สุดยอด!- ผมพรรณนามันไม่ถูกเลย ผมแทบไม่ค่อยพูดถึงมัน มันเกือบจะเป็นประสบการณ์ที่ศักดิ์สิทธิ์เกินกว่าจะเอ่ยออกมาได้ เปาโลมีประสบการณ์หนึ่งซึ่งเขาไม่เคยพูดถึงเลยมาตลอดสิบสี่ปี ผมกล่าวได้แต่เพียงว่าพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยพระองค์เองแก่ผม และผมได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความรักของพระองค์ในแบบที่ผมต้องขอร้องพระองค์ให้ยังพระหัตถ์ของพระองค์ไว้ ผมไปเทศนาอีกที คำเทศนาเหล่านั้นไม่ได้แตกต่างไปจากเดิม ผมไม่ได้นำเสนอความจริงประการใหม่ใด ๆ และกระนั้นหลายร้อยคนก็กลับใจเชื่อ บัดนี้ผมไม่ขอลกลับไปอยู่ในจุดที่ผมเคยอยู่มาก่อนประสบการณ์อันเปี่ยมสุขนั้น แม้คุณจะยกทั้งโลกให้ผมก็ตาม-มันคงเปรียบเหมือนฝุ่นผงเล็ก ๆ บนตาชั่งไปเลย”

เขาบอกเราในที่อื่นว่าหลังจากนั้นไม่นานเขาได้เทศนา โดยใช้ร่างคำเทศนาเดิมเหล่านั้นที่เขาเคยใช้มาก่อน ก่อนหน้านั้นเขาเคยมีเจ็ดหรือแปดคนที่รับความรอด ตอนนี้เขามีสองร้อยกว่าคนที่รับความรอดโดยใช้คำเทศนาเดิมนั้นแต่พร้อมกับฤทธิ์เดชใหม่

จงสังเกตว่าผู้ที่ไม่เคยกล่าวอ้างเลยว่าเคยมีการพูดในภาษาต่างประเทศใด ๆ และเขาไม่ได้แสวงหามันด้วย และเขาไม่ได้สอนว่าผู้ใดควรที่จะแสวงหามันด้วย สิ่งที่เขากล่าวอ้างก็คือว่าฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาแล้วในการตอบคำอธิษฐานและนั่นเป็นการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ

ผมขอถามคริสเตียนที่ชื่อตรงทุกคนว่า คุณไม่อยากจะสิ่งที่ D. L. Moody ได้รับนั้นหรือมากกว่าการพูดมั่ว ๆ ในภาษาต่างประเทศสักภาษาที่ไม่ทำประโยชน์แก่ผู้ใดเลยนอกจากแค่แสดงให้เห็นว่าคุณนำเลื่อมใสขนาดไหน?

IV. คำเรียกอันหลากหลาย- “รับบัพติศมา”, “เติมเปี่ยม”,

“ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์”, “ถูกเจิม”-หมายถึง

“ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน”

ในลูกา 24:49 ของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้ถูกเรียกว่า “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” ที่อื่นในพระคัมภีร์ “ถูกเจิม” ถูกใช้เพื่อหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชแบบเดียวกันนั้น คำเรียกที่ถูกใช้บ่อยครั้งมากกว่าคือ “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (เช่น กิจการ 4:8, 31; ลูกา 1:15; กิจการ 11:24; 6:3) ฉะนั้นคำเรียกที่ผมใช้บ่อยที่สุดสำหรับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชนี้คือ “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ”

คุณไม่ต้องประหลาดใจเลยหากพระเจ้าทรงใช้คำเรียกหลายคำสำหรับเรื่องแสนวิเศษนี้เกี่ยวกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดช ในลักษณะเดียวกัน มีหลายชื่อสำหรับพระเยซู พระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์, พระคริสต์, พระบุตรของพระเจ้า, บุตรมนุษย์, บุตรของดาวิด, บุตรของอับราฮัม พระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอด พระผู้ไถ่ พระองค์ทรงเป็นประมุขของคริสตจักร พระองค์ทรงเป็นมหาบุโรหิตของเรา พระองค์ทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา ปฐมและอวสาน และอีกหลายสิ่งที่แสนวิเศษ ชื่อทั้งหมดนั้นไม่พรรณนาถึงพระองค์ได้ดีพอ

จากนั้นมีหลายชื่อสำหรับการรับความรอด ชื่อหนึ่งคือ รับความรอดหรือถูกไถ่หรือบังเกิดใหม่หรือกลับใจเชื่อหรือมีชีวิตนิรันดร์ ฯลฯ นอกจากนี้ หลายชื่อเรียกก็ถูกใช้เพื่อหมายถึงวิธีการรับความรอด: กลับใจใหม่, เชื่อ, มาหาพระคริสต์, เชื่อฟังข่าวประเสริฐ, รับด้วยแห่งความรอด, ฯลฯ ชื่อเรียกเหล่านั้นไม่ได้หมายถึงเหตุการณ์ที่แตกต่างกัน พวกมันเป็นแค่ชื่อที่แตกต่างกันที่หมายถึงสิ่งเดียวกันที่แสนวิเศษนั้น

ฉะนั้นในที่นี้พระเจ้าจึงทรงใช้ชื่อเรียกหลายชื่อ คนหนึ่งอาจรับบัพติศมา (ถูกท่วมทัน, ถูกปกคลุม, ถูกล้อมรอบ) ในฤทธิ์เดชของพระเจ้า เขาอาจเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ หรือเขาอาจกล่าวว่าพระเจ้าทรงเทพพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนเขา หรือว่าเขาถูกเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือเขามีของประทานนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แน่แน่นอนว่าทั้งหมดนี้ ในสองบทแรกของหนังสือกิจการ หมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเดียวกันนั้น

V. “รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์” เป็นแค่หนึ่งใน

สี่การใช้เชิงเปรียบเทียบของ “รับบัพติศมา”

ในภาคพันธสัญญาใหม่

บัพติศมาในพระคัมภีร์มีความหมายแบบตรงตัวว่า การจุ่มตัวลงมิดของผู้เชื่อคนหนึ่งลงในน้ำ และมันมีความหมายแบบตรงตัวนั้นเสมือนอกเสียจากว่าบริบทแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น แต่มีอยู่สี่ครั้งในพระคัมภีร์ที่คำเรียก บัพติศมา ถูกใช้ในเชิงเปรียบเทียบ

A. ขนชาติอิสราเอลที่ข้ามทะเลแดงถูกกล่าวว่าเป็นการ “รับบัพติศมา”

ลูกหลานของอิสราเอลได้ “รับบัพติศมาเข้าส่วนกับโมเสสในเมฆนั้นและในทะเลนั้น” (1 คร. 10:2) พร้อมทะเลแดงที่ตั้งเป็นกำแพงทั้งสองด้านและเมฆเหล่านั้นที่ปกคลุมและให้ความมืดด้านหลังและความสว่างด้านหน้า พวกเขาจึงถูกฝัง ถูกจุ่มมิด ถูกปกคลุม และฉะนั้นในความหมายเชิงเปรียบเทียบมันจึงเป็นบัพติศมาอย่างหนึ่ง-ไม่ใช่บัพติศมาแบบตรงตัวในน้ำแต่เป็นภาพหนึ่งของมัน

B. พระคริสต์ที่ทรงถูกท่วมทันในการทนทุกข์ เป็น “บัพติศมา” หนึ่ง

พระคริสต์ตรัสไว้ว่า “เรามีบัพติศมาอย่างหนึ่งที่จะต้องรับ และเราถูกบีบคั้นเหลือเกินจนกว่ามันจะสำเร็จ” (ลูกา 12:50) พระองค์แค่หมายความว่าพระองค์กำลังมาถึงวาระหนึ่งเมื่อพระองค์จะทรงถูกท่วมทัน

ถูกฝัง ถูกปกคลุมในการทนทุกข์ในความลำบากที่สวนเกตเสมณีและกลโกธา นั้นเป็นการใช้เชิงเปรียบเทียบของ คำ ๆ นั้น ไม่ใช่บังเกิดขึ้นในความหมายแบบตรงตัว

C. ผู้เชื่อใหม่แต่ละคนที่ถูกรับเข้าในพระกายของพระคริสต์

ใน 1 โครินธ์ 12:13 เราพบว่าเมื่อผู้ได้รับความรอด เขาก็ถูกใส่เข้าไปในพระกายของพระคริสต์และถูกฝังลงไป ซึ่งทำให้เขากลายเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระคริสต์ พร้อมกับชีวิตนิรันดร์ และรอคอยการรับขึ้นนั้น ฉะนั้นพระคัมภีร์จึงกล่าวว่าเรา “ดุจบรรดาศิลาที่มีชีวิตอยู่ ก็ถูกก่อสร้างขึ้นเป็นพระนิเวศน์ฝ่ายจิตวิญญาณ” (1 ปต. 2:5) และคนกลุ่มนั้น “เจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า” (อฟ. 2:21) ขณะที่ผู้เชื่อทั้งหลายถูกเพิ่มเข้าวันแล้ววันเล่า

พระเยซูตรัสในมัทธิว 16:18, “บนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้”-แต่แบบตรงตัวมากกว่าคือ ‘เราจะกำลังสร้าง’ หรือ ‘เราจะสร้างคริสตจักรของเราต่อไป’ มันเป็นการกระทำแบบต่อเนื่อง ภาษากรีกแสดงให้เห็น-ไม่ใช่ต้นกำเนิดของคริสตจักรนั้นแต่เป็นการสร้างแบบต่อเนื่องของคริสตจักรนั้น เมื่อคน ๆ หนึ่งได้รับความรอด เขาก็ถูกก่อสร้างเข้าในพระกายนั้น ฉะนั้นมันจึงเป็น “รับบังเกิดขึ้นเข้าเป็นกายเดียว” ในเชิงเปรียบเทียบ (1 คร. 12:13) มันเป็นการใช้เชิงเปรียบเทียบของคำเรียก “รับบังเกิดขึ้น”

D. รับบังเกิดขึ้นในพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นคำพูดเชิงเปรียบเทียบที่คล้ายกัน

ซึ่งหมายถึง การถูกฝัง ยอมจำนนในฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์

ฉะนั้นคำเรียก “รับบังเกิดขึ้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” จึงเป็นการใช้เชิงเปรียบเทียบเช่นเดียวกันของคำเรียก “รับบังเกิดขึ้น” มันเหมือนกับการใช้เชิงเปรียบเทียบอีกสามอันที่กล่าวถึงไปแล้วและเพียงแค่อ้างถึงถูกปกคลุม ถูกล้อมรอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในการประกอบด้วยฤทธิ์เดช ตามที่ทรงสัญญาไว้

VI. คริสตจักรนั้นซึ่งเป็นพระกายของพระองค์

ผู้ที่ได้รับความรอดทุกคน ไม่ได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์

แต่คริสตจักรนั้นซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ไม่ได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์ พระคัมภีร์ไม่เคยกล่าวเช่นนั้นเลย และไม่มีใครอื่นมีสิทธิ์กล่าวเช่นนั้นหากเขาเจตนาที่จะเทศนาสิ่งที่พระคัมภีร์สอน

คำว่า “คริสตจักร” ในภาคพันธสัญญาใหม่คือคำกรีกน้อย ๆ นั้น เอ็คเคลเซีย ซึ่งหมายถึง “ชุมนุมชนหนึ่งที่ถูกรับออกมา”

มันถูกใช้ในกิจการ 7:38 เกี่ยวกับชนชาติอิสราเอลที่ถูกเรียกออกจากอียิปต์มายังภูเขาซีนาย ซึ่งถูกเรียกว่า “ที่ประชุม (church) ในถิ่นทุรกันดาร”

คำกรีกเดียวกัน เอ็คเคลเซีย ซึ่งหมายถึงคริสตจักร ถูกใช้สามครั้งในกิจการ บทที่ 19 แค่นั้นมันถูกแปลเป็น “ที่ประชุม” มันหมายถึงฝูงชนที่เป็นพวกบวชารูปเคารพที่อยากกรูมประชาทัณฑ์พวกมิชชันนารีเหล่า

นั่น พวกเขาเป็น “ชุมนุมชนหนึ่งที่ถูกเรียกออกมา” ไม่ใช่พวกคริสเตียน แต่คำกรีก เอ็คเคลเซีย ก็ถูกใช้อยู่ดี มันเป็นชุมนุมชนหนึ่ง

คำว่า “คริสตจักร” ถูกใช้ประมาณเก้าสิบหนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับที่ประชุมท้องถิ่นของพวกคริสเตียน และนั่นเป็นวิธีที่เราคุ้นเคยกับคำเรียกนี้มากที่สุด เช่น “คริสตจักรของพระเจ้าที่เมืองโครินธ์”, “คริสตจักรที่กรุงโรม” “คริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งแคว้นเอเชีย” “คริสตจักรทั้งหลายแห่งแคว้นกาลาเทีย” ฯลฯ เหล่านี้เป็นชุมนุมชนที่ถูกเรียกออกมา แต่ว่าในกรณีเหล่านี้เป็นพวกคริสเตียนที่อยู่เป็นกลุ่มประจำท้องถิ่น

แต่ “คริสตจักร” ก็ถูกใช้เกี่ยวกับชุมนุมชนใหญ่โตที่สุดนั้นที่ถูกเรียกออกมา เท่าที่จะเคยเกิดขึ้น และนั่นก็จะเกิดขึ้นตอนรับขึ้น ฉะนั้นฮีบรู 12:22-24 จึงกล่าว โดยไม่ได้พูดถึงลูกหลานของอิสราเอลที่รวมตัวกันที่ภูเขาซีนายแต่พูดถึงคริสเตียนทั้งหลายที่จะชุมนุมกันที่ศิโยนแห่งสวรรค์ ว่า:

“แต่พวกท่านได้มาถึงภูเขาซีนาย และมาถึงนครของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ คือกรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ และมาถึงที่ชุมนุมของทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะนับได้ และมาถึงที่ชุมนุมอันใหญ่และคริสตจักรของบุตรหัวปี ผู้ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว และมาถึงพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาคนทั้งปวง และมาถึงเหล่าจิตวิญญาณของบรรดาคนชอบธรรมซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว และมาถึงพระเยซูผู้เป็นศูนย์กลางแห่งพันธสัญญาใหม่ และมาถึงพระโลหิตแห่งการประพรมที่พูดสิ่งต่าง ๆ ที่ดีกว่าโลหิตของอาเบล”

และ “ที่ชุมนุมอันใหญ่และคริสตจักรของบุตรหัวปี ผู้ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว” นั้นที่จะอยู่กับพระเยซูและ “เหล่าจิตวิญญาณของบรรดาคนชอบธรรมซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว” ก็ต้องเป็นคนกลุ่มนั้นซึ่งเป็นคริสเตียนทั้งหมดแห่งทุกยุคสมัยผู้ซึ่งจะถูกรับขึ้นไปเมื่อการรับขึ้นนั้นมาถึง

เหมือนที่ 1 เธสะโลนิกา 4:16, 17 กล่าวไว้ว่า:

“ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าเองจะเสด็จลงมาจากรสวรรค์ ด้วยเสียงกู่ก้อง ด้วยสำเนียงของเทพยดี และด้วยแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นขึ้นมาก่อน แล้วพวกเราซึ่งยังเป็นอยู่และเหลืออยู่ จะถูกรับขึ้นไปด้วยกันกับคนเหล่านั้นในหมู่เมฆ เพื่อจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ และอย่างนั้นแหละพวกเราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์”

ชุมนุมชนที่ถูกเรียกออกไปนั้นถูกเรียกว่า “คริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์” (อฟ. 1:22, 23) โคลโลสี 1:18 กล่าวว่า “และพระองค์ทรงเป็นศีรษะแห่งกายคือคริสตจักร พระองค์ผู้ทรงเป็นที่เริ่มต้น เป็นบุตรหัวปีที่ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อในสรรพสิ่งทั้งปวงพระองค์จะได้ทรงเป็นเอก” นั่นคือคริสตจักรซึ่งพระคริสต์ทรงรัก “และได้ประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร” (อฟ. 5:25) แต่แน่นอนว่าอับราฮัมและอาเบลผู้ชอบธรรมและวิสุทธิชนสมัยภาคพันธสัญญาเดิมทุกคนอยู่ในหมู่ “ผู้ที่ตายในพระคริสต์” และจะอยู่ในชุมนุมชนนั้นด้วย

คำว่า “คริสตจักร” ไม่เคยหมายถึงนิกายหนึ่งหรือกลุ่มนิกายหนึ่งเลย มันไม่ได้หมายถึงเหล่าคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ซึ่งแตกต่างจากพวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาเดิม ทุกคนที่จะถูกรับขึ้นไปเมื่อการรับขึ้นนั้นมาถึงก็จะเป็นส่วนหนึ่งของชุมนุมชนใหญ่นั้น หรือคริสตจักร แน่แน่นอนว่านั่นไม่ได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์ ฉะนั้น

“รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” จึงไม่มีทางหมายถึงต้นกำเนิดของคริสตจักร

ดร. สโกฟิลด์กล่าวอย่างเข้าใจผิดในหมายเหตุของเขาเกี่ยวกับเอเฟซัส 3:6:

ที่ว่าพวกคนต่างชาติจะรับความรอดนั้นก็ไม่ใช่ข้อลึกลับ (รม. 9:24-33; 10:19-21) ข้อลึกลับนั้น “ที่ถูกซ่อนในพระเจ้า” คือพระประสงค์ของพระเจ้าที่จะสร้างยิวและคนต่างชาติให้กลายเป็นสิ่งใหม่เอี่ยม- “คริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ [ของพระคริสต์]” ซึ่งถูกก่อร่างขึ้นโดยบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์...

แต่พระคำตอนนั้นไม่ได้กล่าวว่าคริสตจักรเป็น “สิ่งใหม่เอี่ยม” ดร. สโกฟิลด์น่าจะอ่านพระคำข้อที่เขากำลังให้บรรยายให้ดีกว่านี้ เอเฟซัส 3:6 กล่าวว่าข้อลึกลับนั้นก็คือว่า “พวกคนต่างชาติจะเป็นผู้รับมรดกร่วมกัน และเป็นของกายอันเดียวกัน และเป็นผู้มีส่วนในพระสัญญาของพระองค์ในพระคริสต์โดยข่าวประเสริฐนั้น” ข้อลึกลับนั้นไม่ใช่ว่าจะมีกายคริสตจักรหนึ่ง แต่ที่ทั้งพวกยิวและพวกคนต่างชาติจะถูกรวมเป็นหนึ่งเดียวกันในกายนั้น กำแพงที่กั้นกลางนั้นจะถูกทำลายลง

นั่นดูเหมือนไม่มีความสำคัญอะไรต่อเราเลย แต่แน่นอนว่ามันมีสำหรับพวกผู้เชื่อที่เป็นยิว ชุมชนขนาดใหญ่โตที่สุดที่จะถูกเรียกออกไปนั้นเท่าที่โลกจะเคยเห็นจะอยู่ที่ “ที่ชุมชนอันใหญ่และคริสตจักรของบุตรหัวปีผู้ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว” นั่น พวกวิสุทธิชนภาคพันธสัญญาเดิมจะถูกทำให้เป็นขึ้นจากตายเมื่อถึงเวลานั้นเมื่อ “...คนทั้งปวงที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน แล้วพวกเราซึ่งยังเป็นอยู่และเหลืออยู่ จะถูกรับขึ้นไปด้วยกับคนเหล่านั้นในหมู่เมฆ เพื่อจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ”

เหล่าสหายนิกาย Plymouth Brethren ของเราและคนเหล่านั้นที่ติดตามคำสอนของพวกเขาเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งรวมถึง ดร. สโกฟิลด์และสถาบันพระคัมภีร์เหล่านั้น ถูกชักจูงให้หลงไปแล้วโดยแนวคิดเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่ง ดร. สโกฟิลด์คิดว่าเหล่าผู้เชื่อของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเป็นแค่พวกเข้าจารีตยิวที่ยังไม่รอด (ดูหมายเหตุของเขาเกี่ยวกับกิจการ 19:2) หลายคนคิดว่าเคยมีแผนการแห่งความรอดที่แตกต่างด้วยซ้ำในภาคพันธสัญญาเดิมซึ่งต่างไปจากในภาคพันธสัญญาใหม่ โดยไม่สนใจคำกล่าวที่ชัดเจนนั้นของกิจการ 10:43 มีแต่ผู้ที่อยากยึดถือทฤษฎีหนึ่งไว้ เชื่อในสมัยประทานใหม่ หรือประเพณีหนึ่งที่เชื่อถือกันมายาวนานโดยโรงเรียนหรือนิกายทั้งหลายของเขา จะอยากมาถึงข้อสรุปนั้นจากการอ่านแค่สองบทแรกของหนังสือกิจการว่า บัพติศมาของพระวิญญาณหมายถึงการก่อร่างของคริสตจักรนั้น มันไม่ได้หมายความว่าเช่นนั้นเลย มันหมายความว่าพวกสาวก “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน” และสามพันคนได้รับความรอด

VII. โครเนลีส “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”:

นั่นก็เป็นที่มาของคริสตจักรเช่นกันไหม?

หลายคนกล่าวร่วมกับ Scofield, Walvoord และ Ironside ว่าคริสตจักรได้ถูกก่อร่างขึ้นที่เพ็นเทคอสต์และว่าบัพติศมาของพระวิญญาณหมายความว่าผู้คนของพระเจ้าถูกรวมเข้ากับพระองค์ในกายหนึ่งและนั่นเป็นต้นกำเนิดของคริสตจักร

ในหนังสือของเขา *The Mission of the Holy Spirit* หน้า 31 และ 32 Dr. Ironside กล่าวว่า:

แต่ในวันน่าจดจำนั้นพระองค์ได้ทรงกระทำกิจใหม่ พระองค์ทรงรับหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้น (ทุก

คนบังเกิดจากพระเจ้าแล้ว) และพระองค์ทรงให้บัพติศมาพวกเขาเข้าไปในกายเดียว อันเป็นการก่อร่างคริสตจักรนั้นแห่งสมัยประทานใหม่ โดยการกระทำนี้ พระองค์ได้ทรงก่อตั้งพวกเขาเข้าไปในพระคริสต์ ทำให้พวกเขาเป็นกายเดียวซึ่งมีพระองค์เป็นศีรษะที่รับสง่าราศีแล้ว และทรงเชื่อมพวกเขาเข้าด้วยกันอย่างใกล้ชิดพอ ๆ กับอวัยวะหลายส่วนในร่างกายมนุษย์ บัพติศมาของพระวิญญาณจึงมีลักษณะครอบคลุมทุกคน และตามที่ผมกล่าวไปแล้ว บ่งบอกถึงสมัยประทานใหม่ มันไม่ใช่อะไรที่เราต้องแสวงหาหรืออธิษฐานขอ และไม่ต้องเฝ้ารอด้วยซ้ำ เพราะว่ากายนั้นได้ถูกก่อร่างขึ้นแล้ว

จงเข้าใจความหมายนั้นให้ชัดเจน เขากล่าวว่าเมื่อพระเยซูทรงบอกพวกเขาในกิจการ 1:5 ว่า “ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กี่วันนับจากนี้” นั่นก็หมายถึงต้นกำเนิดของคริสตจักร และว่า ณ เวลานั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เชื่อมคริสเตียนทั้งหลายเข้าด้วยกันในกายเดียวกับพระเจ้า และฉะนั้นคริสตจักรจึงได้ถูกก่อร่างขึ้น และเมื่อตีความ 1 โครินธ์ 12:13 พี่น้องของเราก็สอนว่าแม้ตอนนี้ผู้คนถูกใส่เข้าไปในพระกายนั้นเมื่อพวกเขาได้รับความรอด นั่นจริง ๆ แล้วก็เกิดขึ้นไปแล้วสำหรับเราคริสเตียนทุกคนที่เห็นเทคอสต์

Dr. Ironside และคนอื่น ๆ กล่าวว่า “บัพติศมาของพระวิญญาณจึงมีลักษณะครอบคลุมทุกคน และตามที่ผมกล่าวไปแล้ว บ่งบอกถึงสมัยประทานใหม่ มันไม่ใช่อะไรที่เราต้องแสวงหาหรืออธิษฐานขอ และไม่ต้องเฝ้ารอด้วยซ้ำ เพราะว่ากายนั้นได้ถูกก่อร่างขึ้นแล้ว” มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นและจบสิ้นไปแล้ว

นี่เท่ากับว่า ดร. สโกฟิลด์กล่าวสิ่งเดียวกันเมื่อเขายืนยันเรื่อง “บัพติศมาเดียว การเติมเต็มหลายหน”

แต่ถ้า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ” ที่เห็นเทคอสต์หมายถึงต้นกำเนิดของคริสตจักร แล้วมันหมายถึงอะไรในกิจการ 11:15-17? เปโตรซึ่งอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้วที่บ้านของโครเนลิอัส กล่าวว่า

“และขณะที่ข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเขา เหมือนได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเราในตอนต้นนั้น แล้วข้าพเจ้าได้ระลึกถึงคำตรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งพระองค์ตรัสไว้ว่า ‘ยอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’ เหตุฉะนั้น เมื่อพระเจ้าได้โปรดประทานของประทานแก่พวกเขาเหมือนแก่พวกเรา ผู้ที่ได้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าแล้ว ข้าพเจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่ข้าพเจ้าจะขัดขวางพระเจ้าได้”

จงหมายเหตุว่าสิ่งเดียวกันเกิดขึ้นกับพวกเขาเหมือนที่ได้เกิดขึ้นกับพวกอัครทูตในตอนต้นนั้น-นั่นคือแบบเดียวกันกับเห็นเทคอสต์ และเปโตรจำอะไรได้? ไม่ใช่คำเรียก “เติมเต็มด้วยพระวิญญาณ” แต่เป็นพระสัญญาเรื่อง “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และจากนั้นเขากล่าวว่า “เหตุฉะนั้น เมื่อพระเจ้าได้โปรดประทานของประทานแก่พวกเขาเหมือนแก่พวกเรา ผู้ที่ได้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าแล้ว ข้าพเจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่ข้าพเจ้าจะขัดขวางพระเจ้าได้” ฉะนั้น ที่เห็นเทคอสต์พวกเขาจึงได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ และฉะนั้นตรงนี้เปโตรจึงกล่าวว่าโครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาก็ได้รับบัพติศมาเดียวกันนั้น นั่นเป็นคำเรียกที่เขาใช้ผมจึงต้องใช้มัน

คราวนี้ถ้าคริสตจักรได้เริ่มต้นที่เห็นเทคอสต์และพวกเขาได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ค

คริสตจักรหนึ่งจึงเริ่มต้นอีกที่บ้านของโครเนลิอุสหรือเมื่อเขาได้รับพิศมาด้วยพระวิญญาณ? ไม่ใช่ มีหนทางเดียวแบบซื้อตรงที่เราจะตีความมัน เท่าที่ผมเห็น และนั่นก็คือว่า “รับพิศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึงประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน นั่นเป็นคำสอนของคริสเตียนตามประวัติศาสตร์ คำสอนของ Moody, Torrey, Finney และผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่อีกหลายคน ทรรศนะที่ถูกยึดถือโดยทั่วไปจนกระทั่งกลุ่ม Plymouth Brethren และ Scofield Reference Bible มีอิทธิพลต่อสถาบันพระคัมภีร์อิสระที่เน้นรากฐานหลายแห่ง และ Dallas Theological Seminary ในอเมริกาและที่อื่น ๆ และพิศมาของพระวิญญาณไม่ได้หมายถึงต้นกำเนิดของคริสตจักรในกิจการ 1:5 หากมันไม่ได้หมายถึงต้นกำเนิดของคริสตจักรอีกแห่งในกิจการ 11:16!

บทที่ V

จุดยืนของคริสเตียนตามประวัติศาสตร์ก็คือว่า รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หมายถึง การประกอบด้วยฤทธิ์ที่ทรงสัญญาไว้

มันเป็นข้อเท็จจริงอันน่าแปลกของประวัติศาสตร์ที่ว่าหลักคำสอนบางอย่างปรากฏขึ้นพร้อมกับลัทธิหนึ่งหรือผู้นำคนหนึ่งและกลายเป็นที่นิยม เป็นที่ยอมรับโดยไม่มี การตั้งคำถามอย่างจริงจังเลยโดยคนเหล่านั้นที่มีอคติเข้าข้างผู้นำคนนั้น ฉะนั้นพิธีมิสซา การสวดภาวนาต่อนางมารีย์ ตำแหน่งพระสันตะปาปาจึงเกิดขึ้น จึงเกิดลัทธิของกลุ่มคริสเตียนวิทยาศาสตร์ ของพวกพยานพระยะโฮวา จึงเกิดกระแสพูดภาษาแปลก ๆ สมัยใหม่ ฉะนั้นกลุ่ม Plymouth Brethren และ ดร. สโกฟิลด์และเหล่าผู้ติดตามของเขาจึงรับหลักคำสอนซึ่งเป็นกระแสใหม่ที่ว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึงต้นกำเนิดของคริสตจักรที่เพ็นเทคอสต์ กระแสสมัยใหม่นั้นเป็นความเชื่อที่ผิด

จุดยืนของคริสเตียนตามประวัติศาสตร์นานหลายศตวรรษก็คือว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ” หมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชเพื่อการชนะจิตวิญญาณ

I. D. L. Moody สอนไว้เช่นนั้น

D. L. Moody เชื่อและสอนอย่างชัดเจนว่าการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่ทรงสัญญาไว้ที่เพ็นเทคอสต์และนั่นก็เป็นอันเดียวกันกับ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” หรือการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ “ทรงมาบน” คน ๆ หนึ่งที่พิธีศพของ Moody, Dr. C. I. Scofield เอง ซึ่งขณะนั้นเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรของ Mr. Moody ที่เมืองนอร์ธฟิลด์ รัฐแมสซาชูเซตต์ กล่าวไว้ว่า “อาจารย์มูดีได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และทราบเรื่องนั้นดี” เขากำลังหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดช ต่อมาภายใต้อิทธิพลของกลุ่ม Plymouth Brethren เขาทิ้งจุดยืนของมูดีและทอร์เรย์ ซึ่งเป็นจุดยืนตามประวัติศาสตร์

II. Dr. R. A. Torrey บิดาแห่งสถาบันสอนพระคัมภีร์หลายแห่ง เชื่อเช่นนั้น

Dr. R. A. Torrey เพื่อนผู้ใกล้ชิดที่สุดของ Mr. Moody เทศนาซ้ำแล้วซ้ำอีกเกี่ยวกับ “บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” และมีหนังสือเล่มหนึ่งที่ใช้ชื่อเรื่องนั้น ในคำเทศนางานระลึกของเขาในหัวข้อ “ทำไมพระเจ้าถึงทรงใช้ D. L. Moody” เขากล่าวว่ามูดีมีบัพติศมาหนึ่งที่ชัดเจนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งทำให้เขามีฤทธิ์เดช และจำไว้ว่าครั้งแล้วครั้งเล่ามูดียืนยันกรานว่าทุกที่ ๆ Dr. Torrey จะไป เขาควรเทศนาเรื่องบัพติศมานี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือการประกอบด้วยฤทธิ์เดช

ต่อมา Dr. C. I. Scofield ตกไปอยู่ภายใต้อิทธิพลของกลุ่ม Plymouth Brethren และ Dr. James M. Gray ก็เช่นกัน ถึงเวลาหนึ่งเมื่ออาจารย์บางท่านใน Moody Bible Institute ได้ตัดสินใจถอดออกจากหลักสูตรคำสอนของ Moody และ Torrey เกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์และเอาคำสอนของกลุ่ม Plymouth

Brethren เข้าแทนที่ เมื่อหลายปีก่อนอาจารย์คนหนึ่งเล่าให้เพื่อนผมในตอนนั้น Dr. Robert Wells ฟังว่าตัวเขาเองได้ช่วยในการตัดสินใจครั้งนั้น Dr. Scofield ประทับใจเป็นอย่างมาก อย่างที่เขาน่าจะประทับใจ กับความเป็นนักวิชาการของกลุ่ม Plymouth Brethren-Darby, Kelley และคนอื่นอีกหลายคน และฉะนั้นในพระคัมภีร์ฉบับ Scofield Bible ซึ่งบ่อยครั้งก็ถูกต้องจริง ๆ และซึ่งเป็นพระคัมภีร์ฉบับอ้างอิงที่มีประโยชน์มากที่สุดในโลกในแง่รวม เขาก็ตัดทิ้งคำสอนตามประวัติศาสตร์ของ Moody, Torrey และคนอื่น ๆ ตลอดหลายปีเหล่านั้น และฉะนั้นความนิยมและ Scofield Bible และสถาบันพระคัมภีร์หลายแห่งในแวดวงเน้นรากฐานจึงทำให้ผู้คนไม่สนใจคำสอนตามพระคัมภีร์ที่ชัดเจนนั้นที่ว่าเราสามารถรับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชมหันต์ได้โดยการเฝ้ารอพระเจ้าเพื่อรับฤทธิ์เดชในการชนะจิตวิญญาณ

Dr. H. A. Ironside ซึ่งเป็นศิษยาภิบาลนานสิบแปดปีของคริสตจักร Moody Memorial Church ในเมืองชิคาโก เป็นเพื่อนสุดที่รักคนหนึ่งของผู้แต่งคนนี้ เขาส่งคำเทศนาหลายเรื่องมาให้ผมเพื่อตีพิมพ์ใน SWORD OF THE LORD เขาเคยช่วยผมในงานประชุมต่าง ๆ ในหัวข้อการฟื้นฟูและการชนะจิตวิญญาณ เขาเคยเป็นครูสอนพระคัมภีร์ที่สามารถ เป็นนักเทศน์ที่อบอุ่นหัวใจ และเขาเคยเทศนาเป็นประจำในวันอาทิตย์ให้ผู้คน 3,500 คนหรือมากกว่านั้นฟัง และปกติแล้วเคยมีบางคนรับความรอด บางครั้งก็สองหรือสามคน หรือห้าหรือหกคนในการประชุมนมัสการเหล่านั้น เขาเคยทำงานอย่างแข็งขันในกลุ่ม Salvation Army และในฐานะนักเทศน์และผู้ชนะจิตวิญญาณข้างถนน แต่เขาได้เห็นความผิดพลาดเหล่านั้นของหลักคำสอนกลุ่ม Holiness และได้เข้าสู่คำสอนตามพระคัมภีร์ที่ดีของกลุ่ม Plymouth Brethren เกี่ยวกับข้อพระคำส่วนใหญ่และฉะนั้นจึงกลายเป็นหนึ่งในพวกเขาในความเชื่อมั่นและหลักปฏิบัติหลายประการ

Dr. Ironside เขียนหนังสือเรื่อง *A Historical Sketch of the Brethren Movement* จัดพิมพ์โดย Zondervan ผมจำได้ว่าในหนังสือเล่มนั้นเขาเสียใจกับความแตกแยกและการทะเลาะกันในหมู่พวกผู้นำของกลุ่ม Plymouth Brethren และมีอยู่ที่หนึ่ง เท่าที่ผมจำได้ เขาแสดงออกถึงความเสียใจและความประหลาดใจที่ไม่มีผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่โดดเด่นเลยในกลุ่ม Plymouth Brethren

ผมจำได้ว่าผมเคยเคຍยั้งเคຍยขอเขาให้ตอบรับโอกาสในงานฟื้นฟูใหญ่ ๆ บางงานและทุ่มเทตัวเขาเองมากขึ้นให้กับการฟื้นฟูและการชนะจิตวิญญาณในระดับที่ใหญ่โต เขาเป็นที่รักอย่างมากและได้รับความเคารพนับถือและอิทธิพลของเขาแพร่กระจายไปจนเขาน่าจะได้รับเชิญให้ไปงานนมัสการแบบร่วมใจกันเช่นนั้นหลายงานเลย แทนที่จะเทศนาแค่ในงานประชุมพระคัมภีร์สัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่าแบบที่เขาได้กระทำ

แต่เขาลังเลใจ โดยกล่าวว่าเขากลัวหน้าทีรับผิดชอบอันใหญ่โตนั้นของงานนมัสการฟื้นฟูและกลัวว่าเขาจะไม่สามารถมีฤทธิ์เดชมหันต์ของพระเจ้าที่จำเป็นต้องมีสำหรับงานนมัสการเหล่านั้นได้

เขาเคยมีใจกรุณาต่อผม เขาเคยอยู่บนยกพื้นกับผมในงานนมัสการครั้งใหญ่นั้นในเมืองชิคาโกในปี 1946 เขาเคยเชิญผมให้ไปพูดใน Moody Church ครั้งหนึ่งในระหว่างสัปดาห์อธิษฐานของเขา แต่ Dr. Ironside รู้สึกในตอนนั้นว่าเขาไม่มีฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์มากพอสำหรับงานของผู้ประกาศข่าวประเสริฐในที่ประชุมใหญ่ ๆ

ผมกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้เพื่อแสดงให้เห็นว่ามีความตายด้านในจุดยืนของกลุ่ม Plymouth Brethren

เกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าคุณแค่บอกผู้คนที่ว่า “พวกคุณมีทั้งหมดที่มีอยู่แล้ว ถ้าคุณแค่เชื่อฟังพระเจ้า นั่นแหละเป็นทั้งหมดที่คุณทำได้ตอนนี้เพื่อจะมีประโยชน์” ผู้คนก็ไม่เฝ้ารอพระเจ้าและไม่แสวงหาและไม่อธิษฐานขอฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าเพื่อการชนะจิตวิญญาณ นั่นหมายความว่าไม่มีเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ในหมู่ผู้คนที่ยึดมั่นอย่างชัดเจนในคำสอนเหล่านั้นของกลุ่ม Plymouth Brethren เกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์

โอ จะเป็นการดีที่ผู้คนจะมาศึกษาเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระเจ้าโดยอ่านและปฏิบัติตามบุรุษเหล่านั้นที่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้า คนอย่าง Spurgeon, Moody, Torrey, Chapman, Earle และ L. R. Scarborough แทนที่จะไปติดตาม James M. Gray และพวกอาจารย์กลุ่ม Plymouth Brethren และพวกอาจารย์จากสถาบันพระคัมภีร์เหล่านั้นและ Dallas Theological Seminary ความจริงที่ชัดเจนก็คือว่าหลักคำสอนที่ว่าไม่มีอะไรแบบนั้นแล้วตอนนี้คือการรับบัพติศมาหรือถูกท่วมพันด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้าและที่ว่าเราไม่ควรแสวงหาอะไรแบบนั้น มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพวกคริสเตียนที่ไร้ฤทธิ์เดชหรือคนเหล่านั้นที่มีฤทธิ์เดชเพียงเล็กน้อย

ไม่ใช่ บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามที่พระเยซูทรงสัญญาไว้ในกิจการ 1:5 หมายถึงสิ่งเดียวกันนั้น นั่นคือ การเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชซึ่งคริสเตียนทั้งหลายได้รับที่เพ็นเทคอสต์และซึ่งเราทุกคนควรแสวงหาและมีเพื่อการชนะจิตวิญญาณ

III. The International Standard Bible Encyclopedia กล่าวเช่นนั้น

ผมกำลังกล่าวว่าคุณยืนของคริสเตียนตามประวัติศาสตร์ก็คือว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ” หมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดช *International Standard Bible Encyclopedia* กล่าวไว้ว่า:

...ในยอห์น 1:33 ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาประกาศว่าการลงมาของพระวิญญาณบนพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมาก็บ่งชี้ว่าพระเยซูทรงเป็น “ผู้ซึ่งให้บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เราอ่านในยอห์น 7:37, 38 อีกว่า “ในวันสุดท้าย วันใหญ่แห่งเทศกาลเลี้ยงนั้น พระเยซูทรงยืนและร้อง โดยตรัสว่า “ถ้าผู้ใดกระหาย จงให้ผู้นั้นมาหาเราและดื่ม ผู้ที่เชื่อในเรา ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้แล้วว่า ‘จากภายในผู้นั้น บรรดาแม่น้ำแห่งน้ำประกอบด้วยชีวิตจะไหลออกมา’” จากนั้นผู้ประกาศข่าวประเสริฐท่านนั้นเสริมในข้อ 39: “แต่พระองค์ตรัสสิ่งนี้เรื่องพระวิญญาณ ซึ่งคนทั้งหลายที่เชื่อในพระองค์จะได้รับ ด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ถูกประทานให้ เพราะพระเยซูยังมีได้รับส่งาราศี” นี่เป็นการอ้างอิงแบบเจาะจงในข่าวประเสริฐทั้งสี่เล่มถึงบัพติศมาเหล่านั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในหนังสือกิจการ เราพบว่าลูกาอ้างอิงโดยตรงถึงบัพติศมาที่ทรงสัญญาไว้ในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ใน 1:5 พระเยซูก่อนเสด็จขึ้นสวรรค์ ทรงเปรียบเทียบบัพติศมาในน้ำของยอห์นกับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพวกเขาจะได้รับ “อีกไม่กี่วันนับจากนี้” และในข้อ 8 ฤทธิ์เดชในการเป็นพยานเพื่อพระเยซูที่ถูกพยากรณ์ไว้ว่าเป็นผลลัพธ์ของบัพติศมานั้นในพระวิญญาณบริสุทธิ์

บทความด้านบนนั้นถูกเขียนโดย E. Y. Mullins ประธานของ Southern Baptist Theological

Seminary, ประธานของ Southern Baptist Convention, ใน *International Standard Bible Encyclopaedia* เขาสอนหลักคำสอนตามประวัติศาสตร์นั้นที่ว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึง ประกอบด้วยฤทธิ์เดช

IV. อรรถาธิบายสุดคลาสสิกของ Matthew Henry

เข้าใจว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

หมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์

Matthew Henry's Commentary กล่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยพูดถึงกิจการ 1:5:

พระพรนั้นที่ทรงเตรียมไว้สำหรับพวกเขาจะมา และพวกเขาจะพบว่ามันคุ้มค่ากับการรอคอย “ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” นั่นคือ (1) “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะถูกเทออกมาบนพวกท่านอย่างเปี่ยมล้นกว่าที่เคย” พวกเขาถูกระบายลมหายใจแล้วด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 20:22) และพวกเขาได้พบประโยชน์ของมันแล้ว แต่บัดนี้พวกเขาจะมีบรรดาของประทาน พระคุณ และการปลอบประโลมใจของพระองค์ในขนาดที่ใหญ่โตกว่าเดิม และรับบัพติศมาด้วยสิ่งเหล่านั้น...

เขากล่าวอีกว่า:

ตามคำพยากรณ์ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา: ด้วยว่าพระคริสต์ทรงสั่งพวกเขาตรงนี้ให้มองย้อนกลับไปไกลขนาดนั้นเลย (ข้อ 5): “พวกท่านไม่เพียงได้ยินเรื่องนี้จากเรา แต่พวกท่านได้ยินเรื่องนี้จากยอห์นแล้ว เมื่อเขามอบพวกท่านไว้กับเรา เขากล่าวไว้ (มธ. 3:11) ว่า “แท้จริง เราให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำอันแสดงถึงการกลับใจเสียใหม่ แต่พระองค์ผู้ที่เสด็จมาภายหลังเรา ทรงมีฤทธิ์ยิ่งกว่าเรา ผู้ซึ่งเราไม่คู่ควรที่จะถือรองเท้าของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” มันเป็นเกียรติอันยิ่งใหญ่ที่พระคริสต์ประทานให้แก่ยอห์นตอนนี้ ที่ไม่เพียงทรงยกคำพูดของเขา แต่ทรงทำให้ของประทานที่ยิ่งใหญ่นี้ของพระวิญญาณ ซึ่งบัดนี้ใกล้จะมาแล้ว เป็นการสำเร็จจริงของคำพูดของยอห์น

เขากล่าวต่อไปว่าบัพติศมานี้ของพระวิญญาณได้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้วในบัพติศมา เขาไม่ได้กล่าวอะไรเลยเกี่ยวกับต้นกำเนิดของคริสตจักรหนึ่งที่พื้นเทศออสตีในพระคำตอนนี้

V. Ellicott กล่าวไว้ว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

หมายถึง “จมดิ่งเข้าไปในฤทธิ์เดช”

Ellicott's Commentary on the Whole Bible ขณะให้ความเห็นเกี่ยวกับกิจการ 1:5 กล่าวว่า:

อย่างน้อยพวกเขาบางคนน่าจะจำได้เช่นกันเกี่ยวกับคำสอนนั้นซึ่งบอกพวกเขาแล้วเกี่ยวกับการบังเกิดใหม่ด้วยน้ำและด้วยพระวิญญาณ (ยอห์น 3:3-5) บัดนี้พวกเขาถูกบอกว่าเป็นวิญญาณของพวกเขาจะได้รับบัพติศมาอย่างเต็มที่ นั่นคือ จมดิ่ง เข้าในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ เหมือนอย่างที่ว่าร่างกายของพวกเขาได้จุ่มลงในน้ำแห่งแม่น้ำจอร์แดนแล้ว...

VI. Dr. B. H. Carroll นักศาสนศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด

ในหมู่พวกแบปติสได้ กล่าวไว้ว่า

“รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึง “ประสาทฤทธิ์เดชให้”

ในหนังสือของเขา *Book of Sermons*, Dr. B. H. Carroll มีคำเทศนาหนึ่งในหัวข้อ “บัพติศมาของพระวิญญาณ” เขากล่าวในหน้า 319:

จุดประสงค์ของบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ เพื่อประสาทฤทธิ์เดชให้แก่เหล่าคริสเตียน ไม่ว่าพวกเขาจะได้รับบัพติศมาในน้ำแล้วหรือไม่ก็ตาม ดังที่คุณจะเห็นโดยตรง ฉะนั้นจุดยืนตามประวัติศาสตร์ในหมู่ผู้เชื่อพระคัมภีร์ตลอดหลายศตวรรษก็คือว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ” หมายถึง การประกอบด้วยฤทธิ์เดช เหมือนกันกับ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” และ “ของประทานของพระวิญญาณ” ในกิจการ 2

VII. Dr. W. B. Riley กล่าวว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

หมายถึง “การเทออกของพระวิญญาณที่เพ็นเทคอสต์”

ในหนังสือชุดสี่เล่มของเขา *The Bible of the Expositor* (เล่ม 6 หน้า 16) Dr. W. B. Riley กล่าวโดยออกความเห็นเกี่ยวกับ กิจการ 1:5:

แต่มีพระพรเพิ่มเติมสำหรับพวกเขา “อีกไม่กี่วันนับจากนี้” ซึ่งในที่นี้เห็นได้ชัดว่าหมายถึงการเทออกของพระวิญญาณที่เพ็นเทคอสต์ ซึ่งมาในอีกสิบวันให้หลัง

VIII. Dr. W. A. Criswell ใช้คำเรียกนี้ในฐานะการประกอบด้วยฤทธิ์เดช

ยึดถือตามจุดยืนคริสเตียนตามประวัติศาสตร์ของ Spurgeon, Mullins, Carroll, Scarborough, Moody, และ Torrey, Dr. W. A. Criswell เขียนมาหาผมและจากนั้นออกความเห็นเกี่ยวกับหนังสือของผม *Power of Pentecost*: “หนังสือของคุณทำให้ผมตื่นเต้นและเป็นพรแก่ใจของผม ขอขอบคุณอีกครั้งและอีกที โอ ผมอยากรู้จักบัพติศมาของพระวิญญาณและความหมายอันเต็มเปี่ยมของคำ ๆ นั้นจริง ๆ”

IX. Dr. L. R. Scarborough

มันเป็นอภิสิทธิ์ยิ่งใหญ่ของผมจริง ๆ ที่ได้อยู่ในชั้นเรียนวิชาประกาศข่าวประเสริฐของ Dr. L. R. Scarborough ผู้ล่วงลับ ประธานแห่ง Southwestern Baptist Seminary และผู้ชนะจิตวิญญาณที่โด่งดัง เขายกชู Moody และ Torrey มากจริง ๆ และขอรับรองให้เราให้แสวงหาและมีฤทธิ์เดชมหันต์นั้นของพระเจ้า เหมือนที่เขาทั้งสองมี!

เราควรหมายเหตุการณ์ใช้งานที่ได้รับการใส่ใจของคำเรียก “รับบัพติศมา” เมื่อถูกใช้ในเชิงเปรียบเทียบ เมื่อพระคริสต์ทรงให้บัพติศมา พระองค์ก็ทรงให้บัพติศมาหรือทำให้คริสเตียนคนหนึ่งท่วมท้น “ในพระวิญญาณบริสุทธิ์” เมื่อผู้ใดถูกฝังไว้ในพระกายของพระคริสต์ พระวิญญาณก็ทรงเป็นผู้ที่ให้บัพติศมาคน ๆ นั้นเข้าไปในกายนั้น ผู้ให้บัพติศมาและองค์ประกอบนั้นเป็นคนละส่วนกัน การทำให้บัพติศมาที่เป็นเชิงเปรียบเทียบใน 1 โครินธ์ 12:13 เป็นอันเดียวกันกับภาพเปรียบเทียบที่แตกต่างนั้นของบัพติศมาในกิจการ 1:5 ก็เป็นการไม่สนใจภาษา นั่นเอง คนเหล่านั้นที่ถูกพุดถึง และโอกาสที่พุด

พยานหลักฐานแห่งบัณฑิตสภาพระวิญญานบริสุทธิ์คือ ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาน ดังที่เราจะแสดงให้
คุณเห็นในบทถัดไป

บทที่ VI

เหล่าของประทานของพระวิญญาณใน

1 โครินธ์ 12

มีพระคำสองตอนใน 1 โครินธ์ 12 ที่พูดถึงของประทานเหล่านั้นของพระวิญญาณ ตอนแรกคือ ข้อ 4 ถึง 11 ดังต่อไปนี้:

“บัดนี้ของประทานนั้นมีอยู่หลากหลาย แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน และมีความแตกต่างกันของงานรับใช้ทั้งหลาย แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน และมีความหลากหลายของกิจกรรมทั้งหลาย แต่พระเจ้าองค์เดียวกันทรงเป็นผู้กระทำสารพัดในทุกคน แต่การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อเป็นประโยชน์ร่วมกัน ด้วยว่าพระวิญญาณโปรดประทานให้คนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งสติปัญญา ให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งความรู้โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีของประทานต่าง ๆ ในการรักษาโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งพยากรณ์ได้ ให้อีกคนหนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งแปลภาษาต่าง ๆ ได้ แต่สารพัดเหล่านี้ พระวิญญาณองค์เดียวและอันเดียวกันนั้นทรงกระทำกิจ โดยแจกจ่ายแก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์”

I. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำของประทาน ที่แตกต่างมาสู่เหล่าคริสเตียนที่แตกต่าง

ข้อ 7 กล่าวว่า “การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อเป็นประโยชน์ร่วมกัน” คริสเตียนทุกคนสามารถมีการสำแดงบางอย่างแห่งพระพรของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ แต่การสำแดงเหล่านั้นไม่เหมือนกันทั้งหมด มี “ความหลากหลายของกิจกรรมทั้งหลาย” “ของประทานนั้นมีอยู่หลากหลาย แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน” จงหมายเหตุของประทานเหล่านั้นที่ถูกให้ไว้ในข้อ 8 ถึง 10: (1) ถ้อยคำแห่งสติปัญญา; (2) ถ้อยคำแห่งความรู้; (3) ความเชื่อ; (4) ของประทานต่าง ๆ แห่งการรักษาโรค; (5) การกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ; (6) การพยากรณ์; (7) การรู้จักสังเกตวิญญาณต่าง ๆ; (8) ภาษาต่างประเทศทั้งหลาย; (9) การแปลภาษาต่าง ๆ

II. การแบ่งของประทานทั้งหลายนี้ให้แก่พวกคริสเตียน เป็นมาโดยการทรงเลือกของพระเจ้า ไม่ใช่ของมนุษย์

“...พระวิญญาณองค์เดียวและอันเดียวกันนั้นทรงกระทำกิจ โดยแจกจ่ายแก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์” เห็นได้ชัดมาก ๆ ว่าหมายสำคัญเหล่านั้นซึ่งจะเกิดขึ้นตามหลังคนเหล่านั้นที่เชื่อในพระคริสต์ คนเหล่านั้นที่เชื่อว่าพระองค์จะประทานการสำแดงแสนอัศจรรย์ทั้งหลายที่ทรงสัญญาไว้ในมาระโก 16:17 ก็จะแตกต่างกันไปตามแต่สถานการณ์และความต้องการนั้น ๆ โดยเฉพาะ ตามที่พระวิญญาณเองทรงตัดสินพระทัยต่างคนต่างก็ได้รับของประทานที่แตกต่างกัน ไม่มีใครถูกสอนว่าเขาสามารถมีหรือควรมีของประทานอย่างเดียวกันกับคนอื่น

และในข้อ 12 ถึง 27 ของ 1 โครินธ์ 12 พระเจ้าทรงอุทิศสำแดงให้เห็นว่าแต่ละคนควรพอใจกับของ

ประทานใดก็ตามที่พระเจ้าประทานให้แก่เขา และเราทุกคนเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระคริสต์แม้ว่าเราอาจมีการสำแดงที่ต่างกันของฤทธิ์เดชและพระพรของพระวิญญาณ

นี่ไม่เปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงที่ว่าคริสเตียนทุกคนต้องชนะจิตวิญญาณและต้องมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับการนั้น แต่ของประทานเหล่านี้โดยเฉพาะของพระวิญญาณที่ถูกเอ่ยชื่อในที่นี้ก็ถูกแบ่งสรรให้อย่างหลากหลาย ตามที่พระองค์ทรงประสงค์

ในบทที่ 12 นี้ของ 1 โครินธ์ ข้อ 28 ถึง 31 บอกเราเพิ่มเติม:

“และพระเจ้าได้โปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร ที่หนึ่งคือพวกอัครทูต รองลงมาคือบรรดาผู้พยากรณ์ ที่สามครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ต่อจากนั้นการอัศจรรย์ต่าง ๆ แล้วบรรดาของประทานแห่งการรักษาทั้งหลาย การช่วยเหลือต่าง ๆ การครอบครองทั้งหลาย การพูดภาษาต่าง ๆ ทุกคนเป็นอัครทูตหรือ ทุกคนเป็นผู้พยากรณ์หรือ ทุกคนเป็นครูบาอาจารย์หรือ ทุกคนเป็นผู้กระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ หรือ ทุกคนมีบรรดาของประทานแห่งการรักษาหรือ ทุกคนพูดภาษาต่าง ๆ หรือ ทุกคนสามารถแปลได้หรือ แต่งปรารณาบรรดาของประทานอันดีที่สุดนั้นอย่างจริงจัง และข้าพเจ้ายังคงแสดงทางหนึ่งที่ยอดเยียมกว่าแก่พวกท่าน”

มีการเน้นอีกว่าไม่ใช่คริสเตียนทุกคนจะมีของประทานอย่างเดียวกัน ทุกคนเป็นอัครทูตหรือ? เห็นได้ชัดว่าไม่ และไม่ใช่ทุกคนเป็นผู้พยากรณ์หรืออาจารย์ ทุกคนไม่ทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ทุกคนไม่มีของประทานในการรักษาโรค ทุกคนไม่พูดด้วยภาษาต่างประเทศและไม่แปลภาษาต่างประเทศทั้งหลาย

เมื่อผู้ใดตั้งต้นสอนว่าคริสเตียนทุกคนควรพูดในภาษาต่าง ๆ หรือภาษาต่างประเทศทั้งหลายอย่างแสนอัศจรรย์ เขาก็สอนสิ่งที่ไม่อยู่ในพระคัมภีร์และสิ่งที่ขัดแย้งกับพระวจนะที่ได้รับการดลใจอย่างชัดเจนของอัครทูตเปาโลในที่นี้

III. ของประทานด้านภาษาต่าง ๆ มาหลังสุดและ

เล็กน้อยที่สุดในบรรดาของประทานของพระวิญญาณ

จงหมายเหตุว่าของประทานเหล่านั้นแห่งภาษาต่าง ๆ หรือภาษาต่างประเทศทั้งหลาย และการแปลภาษาต่าง ๆ เป็นของประทานที่ถูกเอ่ยถึงหลังสุดเลยในที่นี้ จงสังเกตลำดับก่อนหลังในข้อ 28 ถึง 31 “ที่หนึ่ง”-พวกอัครทูต; “รองลงมา”-บรรดาผู้พยากรณ์; “ที่สาม”-พวกอาจารย์ และท้ายสุดคือ การพูดในภาษาต่าง ๆ และการแปลภาษา พระเจ้าประทานลำดับก่อนหลังนี้-ผมไม่ได้ให้ คุณคิดว่าของประทานแห่งภาษาทั้งหลายสำคัญพอ ๆ กับของประทานแห่งพวกอัครทูตหรือ? ไม่อย่างแน่นอน และตรงนี้ข้อ 31 บัญชาเราว่าเราจะต้อง “ปรารณาบรรดาของประทานอันดีที่สุดนั้นอย่างจริงจัง” ไม่ใช่ของประทานที่เล็กน้อยที่สุด ใน 1 โครินธ์ 14:1 พระองค์ทรงบัญชาเราว่า “จงปรารณาบรรดาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ยิ่งกว่านั้นเพื่อพวกท่านจะพยากรณ์ได้” (หรือเป็นพยาน) ในฤทธิ์เดชของพระเจ้า สิ่งที่ดีที่สุดคือการมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อการชนะจิตวิญญาณ

บัดนี้ ถ้าพระเจ้าทรงใส่ของประทานเหล่านี้ตามลำดับและทรงเอ่ยหนึ่ง, สอง, สาม, และจากนั้นหลังจากนั้นคือของประทานอื่น ๆ เราก็ควรเชื่อว่าพระองค์ทรงหมายความว่าพวกมันเป็นตามลำดับก่อนหลังนั้น ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่า ในสมัยพระคัมภีร์ของประทานแห่งภาษาต่างประเทศทั้งหลายจำเป็นต้องถูกนับ

ว่าสำคัญน้อยที่สุด ตรงนี้เรามีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่ถูกกล่าวถึงที่เพ็นเทคอสต์ในกิจการ บทที่ 2 มันคืออีกแปดปีต่อมา (ในกิจการ 10) ก่อนที่มีการพูดถึงภาษาต่าง ๆ อีก ในกรณีนี้ก็มีคนกลุ่มหนึ่งที่พูดหลายภาษา จากกรุงโรมและกรุงเยรูซาเล็ม และพวกคนใช้และพวกยิวที่อยู่ด้วย พระคำตอนนั้นไม่กล่าวว่าภาษาเหล่านั้นถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์ เราไม่ทราบ ถึงอย่างไรแล้ว นั่นก็เป็นครั้งแรกในรอบแปดปีที่คำถามนั้นโผล่ขึ้นมาอีกพร้อมกับเหล่าคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ ทำไมล่ะ? เพียงแค่เพราะว่าไม่มีความจำเป็นที่ต้องพูดเลย เมื่อทุกคนที่ฟังผมพูดและทุกคนที่ผมพบเจอสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ทำไมผมถึงไม่ควรพอใจที่จะพูดกับพวกเขาเป็นภาษาอังกฤษเล่า?

โอ การเป็นพยาน (พยากรณ์) ในฤทธิ์เดชของพระเจ้าก็สำคัญกว่าภาษาต่าง ๆ! ผู้เขียนคนนี้เคยศึกษามาแล้วหลายภาษา ผมเคยเรียนภาษาลาตินสองปี ภาษาฮีบรูสองปี ภาษาเยอรมันสองปี เรียนภาษากรีกและภาษาฝรั่งเศสบ้าง ผมเคยพูดผ่านล่ามในภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษาทมิฬ ภาษาเตลูกู และภาษามือ แต่ภาษาใดก็ตามในภาษาทั้งหมดนี้ก็เป็นเบี่ยงเบนทางและไม่สำคัญเมื่อเทียบกับเรื่องของฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อประกาศข่าวประเสริฐและชนะจิตวิญญาณในภาษาใดก็ตามที่ผมพูดกับผู้คน การพยากรณ์ การเป็นพยานในฤทธิ์เดชของพระเจ้าเหมือนที่ทุกคนเหล่านั้นได้กระทำที่เพ็นเทคอสต์ ตามที่เล่าในกิจการ 2:14-21 คือสิ่งนั่นเอง ไม่ว่าจะใช้ภาษาใดก็ตาม การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นของประทานที่ด้อยกว่าและไม่ปกติ และไม่เป็นที่ต้องการบ่อย ทำไมเราถึงควรเชิดชูสิ่งที่พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นชัดเจนว่าสำคัญน้อยกว่า?

ความจริงอันน่าเศร้าก็คือว่าคนเหล่านั้นที่เชิดชู “ภาษาต่าง ๆ” มักเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่ไม่ได้ร้องขอให้เรากล่าวเถิดว่า บ่อยครั้งพวกเขาทำน้อยมากเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณ

บทที่ VII

การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็น “หลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” หรือ?

พวกเพนเทคอสต์มักสอนหลักคำสอนที่แยกจากกันสองเรื่องเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ: เรื่องแรกคือว่า เมื่อผู้ใดได้รับบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ก็ควรมีหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณโดยการพูดในภาษาต่าง ๆ; เรื่องที่สองคือว่า คริสเตียนทั้งหลายควรที่จะสามารถพูดได้เป็นประจำตามที่ต้องการและพูดบ่อย ๆ ในภาษาต่าง ๆ ในการอธิษฐานส่วนตัวและบางครั้งก็ในที่ประชุม

แต่การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ หรือการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณจริง ๆ หรือ? หรือเนื่องจากเรากำลังพูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้วที่เพนเทคอสต์และการใช้คำว่า “ภาษาต่าง ๆ” ในพระคัมภีร์ การพูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลายจึงควรเป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณหรือ? เพราะคำว่า “ภาษาต่าง ๆ” ในพระคัมภีร์หมายถึง “ภาษาทั้งหลาย” นั่นคือ ภาษาต่างประเทศ เมื่อมันไม่ได้หมายถึงลิ้นจริง ๆ ที่จับต้องได้ที่อยู่ปากของคน

I. พวกเพนเทคอสต์อ้างคำสอนนี้โดยไม่มีคำกล่าว

สักขีพยานในพระคัมภีร์มารับรองมัน

มันเป็นเรื่องน่าสะเทือนใจสำหรับเหล่านักศึกษาพระคัมภีร์ที่ใส่ใจและไม่มีอคติที่ว่าใครสักคนจะอ้างว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานที่ต้องมีสำหรับบัพติศมาเบื้องต้นหรือการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ แต่นั่นก็เป็นหลักคำสอนที่พวกเพนเทคอสต์ยึดถืออย่างแพร่หลาย

“บัพติศมาของเหล่าผู้เชื่อในพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกแสดงให้เห็นโดยหมายสำคัญเบื้องต้นนั้นของการพูดด้วยภาษาอื่น ๆ ตามที่พระวิญญาณของพระเจ้าประทานให้พวกเขาพูด” ธรรมนูญของกลุ่ม Assemblies of God กล่าว

คำประกาศแห่งความเชื่อของกลุ่ม Church of God กล่าวว่า “เราเชื่อในการพูดด้วยภาษาอื่น ๆ ตามที่พระวิญญาณประทานให้พูด และนั่นเป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์”

(คำกล่าวทั้งสองที่ถูกลบมานั้นมาจากหนังสือ *They Speak With Other Tongues* โดย John L. Sherrill นักเขียนกลุ่มเพนเทคอสต์ท่านหนึ่ง)

เขาไม่กล่าวว่าเขายกคำพูดมาจากคณะไหนในสามหรือสี่คณะนี้ของกลุ่ม Church of God

จากสำนักงานใหญ่และโรงพิมพ์ของกลุ่ม Assemblies of God ในประเทศอังกฤษ แผ่นพับที่ชื่อว่า *What Is the Good of Speaking With Tongues?* โดย Harold Horton กล่าวในหน้า 6 ว่า “(1) ‘การพูดในภาษาต่าง ๆ มันดีอย่างไร?’ ก่อนอื่นเลย เราขอตอบว่า การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานตามพระคัมภีร์ เป็นหมายสำคัญตามพระคัมภีร์เบื้องต้น ของบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์” และจากนั้นเขายืนยันกราบซ้ำ ๆ ว่านั่นเป็น “หมายสำคัญตามพระคัมภีร์” แม้เขาไม่สามารถยกข้อพระคัมภีร์สักตอนที่กล่าวเช่นนั้นเลยก็ตาม

ในแผ่นพับที่ชื่อว่า *How to Receive the Holy Spirit Baptism*, Gordon Lindsay กล่าวว่า “พระคัมภีร์บ่งชี้ค่อนข้างมีน้ำหนักกว่าหลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาของพระวิญญาณคือการพูดในภาษาอื่น ๆ”

ในหนังสือ *These Are Not Drunken As Ye Suppose* ในหน้า 105 Howard M. Ervin กล่าวว่า “และไม่ว่าจะกล่าวชัดเจน หรือบอกเป็นนัย มันก็เป็นข้อสรุปที่ยุติธรรมจากหลักฐานตามพระคัมภีร์ ว่าภาษาต่าง ๆ เป็น ‘ข้อพิสูจน์ภายนอกที่ไม่อาจสงสัยได้’ ของบัพติศมาใน/การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และเขากล่าวต่อไปว่า “ในความเห็นของผู้แต่ง บัพติศมาหนึ่งในพระวิญญาณโดยปราศจากหลักฐานเชิงของประทานก็ไม่ใช่ข้อมูลหนึ่งตามพระคัมภีร์”

จงหมายเหตุว่าเขาบอกว่า “ในความเห็นของผู้แต่ง...” เขากล่าวว่ามันอาจถูกบอกเป็นนัยและ “มันเป็นข้อสรุปที่ยุติธรรม” แน่แน่นอนว่าเขาไม่ได้กล่าว และไม่มีใครสามารถกล่าวได้เลย ว่าพระคัมภีร์กล่าวอะไรเช่นนั้น

ชายอีกคนที่มีความเป็นนักวิชาการมากกว่าเล็กน้อย, Laurence Christenson, เขียนหนังสือ *Speaking in Tongues* พร้อมกับคำนำโดย Corrie ten Boom และเขากล่าวว่า “หนังสือกิจการไม่มีคำกล่าวเชิงศาสนศาสตร์หรือข้อบังคับเลยสักตอนเดียวที่เกี่ยวข้องกับการพูดในภาษาต่าง ๆ มันแค่บันทึกการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์นั้น” (หน้า 31) จงตั้งใจอ่านมันอีกที: “หนังสือกิจการไม่มีคำกล่าวเชิงศาสนศาสตร์หรือข้อบังคับเลยสักตอนเดียวที่เกี่ยวข้องกับการพูดในภาษาต่าง ๆ”

ผมจำได้ว่าเมื่อหลายปีก่อน Donald Gee ซึ่งในตอนนั้นเป็นนักเขียนที่โดดเด่นมากที่สุดคนหนึ่งในหมู่พวกเพนเทคอสต์ ยอมรับอย่างตรงไปตรงมาเกี่ยวกับสิ่งเดียวกันนี้

Larry Christenson แสดงให้เห็นเพิ่มเติมอีกว่าโดยวิธีใดและทำไมเขาถึงอนุมานว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขากล่าวอีกในหน้า 31 และ 32:

เราพบตัวอย่างชนิดใดบ้างของการพูดในภาษาต่าง ๆ ในหนังสือกิจการ? มันถูกพูดถึงสามหน: กิจการ 2:4 ในวันเพนเทคอสต์นั้น; กิจการ 10:45 ในบ้านของโครเนลิอัส ประมาณ 12 ปีหลังจากเพนเทคอสต์; กิจการ 19:6 ในเมืองเอเฟซัส ประมาณ 24 ปีหลังจากเพนเทคอสต์ ความคล้ายคลึงที่เด่นชัดที่สุดก็คือว่า ในแต่ละกรณีการพูดในภาษาต่าง ๆ มีการเชื่อมโยงโดยตรงกับการเทออ์เบื้องต้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนผู้เชื่อกลุ่มหนึ่ง

จงหมายเหตุว่าเขากล่าวถึงสามครั้งในหนังสือกิจการเมื่อผู้คนพูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลาย เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเทออ์มาบนพวกเขา เขาเน้นเฉยครั้งอื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมดในพระคัมภีร์เมื่อผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์: พระเยซู, เอลีซาเบธ, มารีย์, เศคาริยาห์, ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา, ผู้ช่วยศิษยาภิบาลเจ็ดคนนั้นในกิจการ 6, โดยเฉพาะสเทเฟนในกิจการ 7, อัครทูตเปาโลในกิจการ 9:17, บาร์นาบัสในกิจการ 11:24 และที่อื่น ๆ และเขาเลือกเอาเฉพาะสามกรณีนี้เมื่อ เพราะสภาพการณ์ต่าง ๆ ประจำท้องถิ่น ผู้คนในตอนนั้นจึงพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา และจากการนั้นเขาจึงอนุมาน และพวกเพนเทคอสต์โดยรวมก็อนุมานจริง ๆ สิ่งที่พระคัมภีร์ไม่กล่าว- ว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ หรือภาษาต่างประเทศทั้งหลายมาด้วยกัน และเป็นข้อพิสูจน์ที่แสดงถึงบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในกรณีเบื้องต้น หรือครั้งแรก เขาเน้นเฉยข้อเท็จ

จริงที่ว่าไม่มีคำบัญชาตรงไหนเลยให้พูดในภาษาต่าง ๆ หรือให้แสวงหาที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ และนอกจากนี้ เขาเน้นเฉยๆ เพื่อให้จริงที่ว่าพระเยซูได้ประทานหลักฐานที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง นั่นคือ ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ ให้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ลูกา 24:46-49; กิจการ 1:8; และ ตัวอย่างนั้นของฟื้นเทคอสต์เอง)

แต่ใน *I Believe in the Holy Ghost* ซึ่งจัดพิมพ์โดย Bethany Fellowship เมืองมินเนอาพอลิส Maynard James เตือนความจำเราว่าพวกฟื้นเทคอสต์ที่รื้อร่นจำนวนมากไม่พอใจกับการสร้างหลักคำสอนหนึ่งขึ้นมาโดยที่ไม่มีคำกล่าวสักตอนเดียวของพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนมัน เขากล่าวว่า:

พวกเราดีใจที่ผู้นำกลุ่มฟื้นเทคอสต์บางท่านมีทั้งวิจาร์ณญาณและความกล้าหาญที่จะยอมรับว่าคน ๆ หนึ่งสามารถเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้โดยไม่ต้องพูดในภาษาต่าง ๆ ในหมู่คนเหล่านั้นคือ T. B. Barratt และ George Jeffreys ผู้ล่งลับ ที่ประกอบด้วยสิทธิอำนาจมากยิ่งขึ้นกว่าคือ คำกล่าวนั้นโดย European Pentecostal Conference ที่จัดขึ้นในกรุงสต็อกโฮล์ม ในต้นฤดูร้อนปี 1939 มันยอมรับว่าภาษาต่าง ๆ อาจเกิดขึ้นโดยไม่ต้องอาศัยการกระทำกิจของพระวิญญาณเลยก็ได้ และว่าคริสเตียนอาจเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณได้โดยไม่ต้องมีหมายเหตุแห่งภาษาต่าง ๆ เลย

จากนั้น Maynard James เตือนใจเราว่า Christian and Missionary Alliance ซึ่งเพราะพวกเขามีการเน้นแบบเดียวกันเกี่ยวกับการรักษาโรคโดยพระเจ้า จึงเคยเกี่ยวข้องกับคำถามเรื่องภาษาต่าง ๆ อยู่บ่อย ๆ เคยมีกฎข้อหนึ่งว่า “อย่าแสวงหา และอย่าห้ามเลย” นั่นคือ พวกเขาเคยอนุญาตให้พูดในภาษาต่าง ๆ ได้ แต่พวกเขาไม่ได้กล่าวอ้างว่ามันเป็นหลักฐานของบัพติศมาหรือการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์

คุณไม่มีทางพิสูจน์โดยใช้พระคัมภีร์ได้ตรงไหนเลยว่าการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นที่ต้องมีซึ่งแสดงถึงบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์

II. ไม่มีหลักคำสอนอื่นใดในพระคัมภีร์ที่ได้รับการยอมรับใน ความเชื่อแบบคริสเตียนตามประวัติศาสตร์เคยถูกเชื่อ โดยอาศัยความหมายโดยนัยบางอย่างและปราศจาก คำกล่าวที่ชัดเจนในพระคัมภีร์

เราทราบได้อย่างไรว่าพระคัมภีร์ได้รับการดลใจ? เออละ ความยิ่งใหญ่ของพระคัมภีร์ อิทธิพลของมันที่มีต่อสังคม การเปิดเผยของมันเกี่ยวกับพระคริสต์ มาตรฐานทางศีลธรรมที่แสนมหัศจรรย์ของมันล้วนเป็นข้อบ่งชี้ที่ดี แต่นั่นไม่ใช่เหตุผลว่าทำไมเราถึงเชื่อในการได้รับการดลใจของพระคัมภีร์ เราเชื่อเช่นนั้นเพราะว่ามันถูกกล่าวอย่างชัดเจนซ้ำแล้วซ้ำอีก!

เหตุใดเราถึงเชื่อเรื่องการประสูติจากหญิงพรหมจารีของพระคริสต์? เพราะว่าพระองค์เคยมีชีวิตอยู่ และพูดจาในแบบที่ไม่มีใครอื่นเคยมีชีวิตอยู่และพูดจาเช่นนั้นหรือ? ไม่ใช่ เราเชื่อเรื่องนั้นเพราะว่าพระคัมภีร์กล่าวเรื่องนั้นอย่างชัดเจนซ้ำแล้วซ้ำอีก ในอิสยาห์ 7:14, ในมัทธิว 1:20-23, ในลูกา 1:34,35 นอกเหนือจากการบอกเป็นนัยหลายครั้ง

เราทราบได้อย่างไรว่าพวกคริสเตียนจะเป็นขึ้นจากตาย? คุณอาจกล่าวว่ามันอาจถูกอนุมานจากการคืนพระชนม์ของพระเยซู ไม่ใช่ นั่นยังไม่พอ มันถูกสอนอย่างชัดเจนแล้วครั้งแล้วครั้งเล่า เช่นใน 1 โครินธ์ 15, โรม 8:11, และพระคัมภีร์อีกหลายตอน

เราทราบได้อย่างไรเกี่ยวกับหลักคำสอนตามพระคัมภีร์เรื่องการบังเกิดใหม่? เออละ คุณอาจพูดว่ามันถูกบอกเป็นนัย เพราะเราเห็นความแตกต่างในคริสเตียนหลายคนในภาคพันธสัญญาใหม่ ไม่ใช่ นั่นไม่ใช่วิธีที่เราทราบว่า “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่” พระเยซูตรัสเช่นนั้นอย่างชัดเจนในยอห์น 3, ในยอห์น 1:12, 13; ใน 1 เปโตร 1:23, และในพระคัมภีร์อีกหลายตอน

เราทราบได้อย่างไรว่าเรามีสิทธิ์ที่จะอธิษฐานต่อพระเจ้า? เออละ เราอาจอนุมานมันเพราะว่าบางคนในพระคัมภีร์เคยอธิษฐานจริง ๆ โอ ไม่ใช่! แต่เราได้รับการเชิญชวนอย่างชัดเจน ได้รับคำบัญชาและคำเตือนสติให้อธิษฐานซ้ำแล้วซ้ำอีกในพระคัมภีร์และถูกบอกว่าจะต้องอธิษฐานอย่างไรและคาดหวังสิ่งใด

และเราควรแค่อนุมานใหม่เพราะพระเยซูบนกางเขนทรงอธิษฐานขอการยกโทษให้คนเหล่านั้นที่ตรึงพระองค์ เราจึงควรยกโทษให้พวกศัตรูของเรา? เออละ นั่นเป็นตัวอย่างที่ดี ใช้ได้เลย แต่ว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงทิ้งมันไว้กับตัวอย่าง แต่ทรงบัญชามันอย่างชัดเจนซ้ำแล้วซ้ำอีก เช่นในมาระโก 11:25, ในคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าและที่อื่น ๆ

คำเตือนเกี่ยวกับการตีทะเล้าก็เช่นกัน-เราไม่ต้องไปดูตัวอย่างอันน่าเศร้าของโนอาห์และโลทและอนุมานมันเช่นนั้น เราเรียนรู้โดยคำบัญชาโดยตรงหลายตอนในพระคัมภีร์

เราเรียนรู้หลักการฝ่ายศีลธรรมที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นของบัญญัติสิบประการแค่โดยการอนุมานพวกมันจากพระคำบางตอนหรือเหตุการณ์บางตอนที่เคยเกิดขึ้นหรือ? โอ ไม่ใช่! พวกมันถูกบัญชาอย่างชัดเจนในอพยพ 20 และอีกหนในพระราชบัญญัติ 5; และบัญญัติด้านศีลธรรมเหล่านั้น-นั่นคือ ทุกข้อยกเว้นข้อที่พูดถึงวันสะบาโต-ถูกทวนซ้ำในภาคพันธสัญญาใหม่

ไม่มีหลักคำสอนสักข้อเดียวในพระคัมภีร์ที่ถูกฝากไว้ให้อนุมานโดยการตีความของใครบางคนเกี่ยวกับข้อพระคำตอนหนึ่งที่คลุมเครือ

ถ้าเราสามารถอนุมานได้จากสิ่งที่เคยเกิดขึ้นที่เพ็นเทคอสต์ว่าคนใดที่รับบัพติศมาของพระวิญญาณต้องพูดในภาษาอื่น ๆ เพื่อจะเป็นหลักฐาน เราก็คงอนุมานได้เช่นกันว่าต้องมีลมใต้ฝุ่นที่พัดเต็มบ้านและลิ้นเหมือนไฟหลายลิ้นมาอยู่บนผู้คน

เช่นเคย ถ้าเราอนุมานได้จากกรณีนั้นที่เพ็นเทคอสต์ว่าผู้คนต้องพูดในภาษาต่าง ๆ เพื่อจะเป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงบัพติศมาของพระวิญญาณ เราก็อาจอนุมานจากกิจการ 4:31 ว่าครั้งที่สองที่ผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ พวกเขาต้องมีแผ่นดินไหว; เพราะว่า “เมื่อพวกเขาอธิษฐานแล้ว สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้ไหวไหว และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขากล่าวพระวจนะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ” ไม่ใช่เลย มันผิดที่จะอนุมานสิ่งที่พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าว นั่นก็คงขึ้นอยู่กับทัศนคติแบบแล้วแต่คนมองของผู้ที่อ่าน

ถ้าคุณต้องอนุมานหลักคำสอนซึ่งไม่มีคำสอนเพิ่มเติม ซึ่งไม่มีคำกล่าวในพระคัมภีร์ นั้นเนื่องจากยอห์น

ให้บัพติศมาผู้คนในแม่น้ำจอร์แดน คุณก็อาจอนุมานว่าบัพติศมาใดก็ใช้ไม่ได้เลยหากไม่ทำในแม่น้ำสายหนึ่ง อันที่จริง บางคนได้หาข้อสรุปที่โง่เขลาเช่นนั้นแล้ว การอนุมานเป็นสิ่งที่เชื่อถือไม่ได้เลย

เพื่อน ๆ ชาวคาทอลิกของเราอนุมานว่าเปโตรเป็นพระสันตะปาปาองค์แรก พวกเขาอนุมานว่าเปโตรไปที่กรุงโรม (แม้พระคัมภีร์กล่าวชัดเจนว่าเขาไม่เคยไป และประวัติศาสตร์ก็ไม่เคยพิสูจน์ได้ว่าเขาไป) และพวกเขาอนุมานว่าตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา พระสังฆราชที่กรุงโรมจะต้องปกครองโลกในฐานะผู้สำเร็จราชการแทนของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกในเรื่องฝ่ายวิญญาณทั้งหลาย และพวกเขาอนุมานว่าบาทหลวงจึงมีสิทธิ์ยกโทษบาปได้ แต่ทั้งหมดนั้นก็เป็นการอนุมาน ไม่มีกล่าวไว้เลยในพระคัมภีร์ และนั่นเป็นวิธีที่ผู้คนเข้าไปสู่คำสอนผิด ๆ

พระคัมภีร์ไม่กล่าวตรงไหนเลยว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การอนุมานเช่นนั้น การกล่าวเช่นนั้น ก็เป็นคำสอนผิดและแสดงให้เห็นถึงการลบล้างอันไม่เหมาะสมต่อพระวาระของพระเจ้าและสิทธิอำนาจของพระวาระ

III. หลายตัวอย่างในพระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่าการเติมเปี่ยมด้วย

พระวิญญาณหรือรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณไม่จำเป็นต้อง

ต้องมีการพูดในภาษาต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

A. พระเยซูไม่ได้พูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลาย

ในลูกา 3:21, 22 เราพบว่าเมื่อพระเยซูทรงรับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรูปสี่เหลี่ยมคางหมูเสด็จลงมาบนพระองค์ และมีเสียงหนึ่งมาจากสวรรค์ ซึ่งตรัสว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เราโปรดปรานท่านมาก” และพระคำต่อนั้นกล่าวต่อไปว่าพระเยซูทรงมีอายุสามสิบปีขณะนั้น จวบจนถึงเวลานั้นพระองค์ไม่เคยเทศนาเลยสักครั้งและไม่เคยทำการอัศจรรย์หรือชนะจิตวิญญาณเลยสักคน แต่ในที่นี้พระองค์ทรงเริ่มดำเนินงานรับใช้ปวงชนของพระองค์ ทรงถูกทดลองในถิ่นทุรกันดาร และจากนั้น “ได้เสด็จกลับไปในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณมายังแคว้นกาลิลี” (4:14) และทรงอธิบายว่าบัดนี้พระคำต่อนั้นในอิสยาห์ 61:1 ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้ว “วันนี้” ต่อหน้าพวกเขา (ลูกา 4:21) และกิจการ 10:38 เตือนความจำเราว่า “พระเจ้าได้ทรงเจิมพระเยซูแห่งนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธิ์เดชอย่างไร ผู้ซึ่งได้เสด็จไปทั่วกระทำดี และรักษาบรรดาคนที่ถูกกดขี่โดยพญามาร ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตอยู่กับพระองค์”

ฉะนั้นพระเยซู ผู้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเป็นครั้งแรกและกำลังเริ่มดำเนินงานรับใช้ของพระองค์ จึงไม่ได้พูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลาย ทำไมพระองค์ต้องพูดเล่า? ไม่มีใครอยู่ที่นั่นที่ไม่เข้าใจภาษาอาราเมค ซึ่งเป็นภาษาที่พวกเขาทุกคนพูด แต่ทำไมพวกเขาคริสเตียนถึงไม่ยอมพอใจที่จะมีเหมือนที่พระเยซูเคยมี นั่นคือ ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะเทศนาและเป็นพยานและชนะจิตวิญญาณ โดยไม่ต้องมีการพูดมั่วแบบเร็ว ๆ ที่คุณจะสามารถทำได้?

B. ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

ไม่เคยพูดในภาษาหนึ่งที่อัศจรรย์

ลูกา 1:15, 16 ให้พระสัญญาพิเศษเกี่ยวกับยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ว่า “เขาจะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดาของเขา และลูกหลานของอิสราเอลหลายคน เขาจะนำให้หันกลับมาหาองค์

พระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย”

บัดนี้ไม่มีการบ่งชี้เลยว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเคยพูดในภาษาต่างประเทศใด ๆ อันที่จริง เราถูกบอกในยอห์น 10:41 ว่า “ยอห์นมิได้ทำการอัศจรรย์ใด ๆ เลย” แต่ภาษาต่างประเทศเหล่านั้นที่ถูกพูดที่เฟ็นเทคอสต์ พระเจ้าก็ประทานให้อย่างอัศจรรย์ ยอห์นไม่มีอะไรแบบนั้นเลย บัดนี้พระเจ้าจะทรงตั้งกฎและพระองค์จะทรงทำผิดกฎเสียเองหรือไม่? การพูดในภาษาต่างประเทศหรือภาษาต่าง ๆ ไม่ใช่หลักฐานเบื้องต้นตามพระคัมภีร์ที่แสดงถึงบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่หลักฐานใดเลยสักนิด

C. เหล่าผู้เชื่อในแคว้นสะมาเรีย ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณในตอนแรก

ไม่มีหลักฐานเรื่องภาษา

ผู้เชื่อกลุ่มใหญ่ที่สะมาเรียได้รับความรอดอย่างแสนวิเศษแล้ว และจากนั้นเปโตรและยอห์นก็มาอธิษฐานให้พวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในกิจการ 8:14-16 เราอ่านว่า:

“บัดนี้ เมื่อพวกอัครทูตซึ่งอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มได้ยินว่า ชาวสะมาเรียได้รับพระวจนะของพระเจ้าแล้ว พวกท่านก็ส่งเปโตรกับยอห์นไปหาพวกเขา ผู้ซึ่ง เมื่อท่านทั้งสองลงไปถึงแล้ว ก็อธิษฐานเผื่อพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ด้วยว่าพระองค์ยังไม่ได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนผู้ใดในพวกเขา พวกเขาได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูเจ้าเท่านั้น)”

จงสังเกตว่าพวกเขาได้รับความรอดแล้วแต่ยังไม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนหน้านี้ คำเรียก “เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเขา” ถูกใช้เช่นกันในกรณีอื่น ๆ สำหรับ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” บัดนี้ ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเจตนาให้เราเข้าใจว่าผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในตอนแรกต้องพูดในภาษาอื่น ๆ เสมอ พระองค์ก็น่าจะตรัสเช่นนั้นที่นั่นเลย หรือพระองค์จะบอกก็ได้ว่าพวกเขาพูด และในกรณีอื่น ๆ ทั้งหมดนี้ เมื่อผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ แต่ถ้าผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณที่สะมาเรียไม่ได้พูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลายหรือภาษาต่าง ๆ ก็ไม่มีความจำเป็นเลยที่คนอื่นจะต้องคาดห้วงการนั้น

D. เปาโล ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณในตอนแรก

ไม่ได้พูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลาย

อีกครั้งในกิจการ 9:17 เราพบที่ ๆ อัครทูตเปาโล ซึ่งได้รับความรอดอย่างแสนวิเศษระหว่างทางไปเมืองตามัสกัสและผู้ซึ่งได้อออาหารและอธิษฐานนานสามวันสามคืน บัดนี้ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว กิจการ 9:17 กล่าวว่า “และอานาเนียก็ไปตามทางของเขา และเข้าไปในบ้านนั้น และวางมือของเขาบนเขาโลกกล่าวว่า “พี่เซาโลเอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยซู ผู้ซึ่งได้ทรงปรากฏแก่ท่านในทางที่ท่านมานั้น ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาเพื่อท่านจะได้รับการมองเห็นของท่าน และเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” บัดนี้พระคำที่ตามมาทันทีบอกเราว่าเปาโลรับบัพติศมาและเริ่มต้นเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดชเกี่ยวกับพระเยซูในฐานะพระบุตรของพระเจ้า แต่ไม่มีการบอกไปเลยว่าเขาพูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลายหรือภาษาต่าง ๆ

เหตุใดจึงมีนัยยะเหล่านี้ทั้งหมด และเสแสร้งว่าเพราะสามกรณีนั้นโดยเฉพาะที่มีผู้คนที่พูดภาษาอื่น ๆ รวมอยู่ด้วย คน ๆ หนึ่งจึงควรพูดในภาษาต่าง ๆ หรือภาษาต่างประเทศเสมอเมื่อเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ? นั่นขัดแย้งกับหลักคำสอนของพระคัมภีร์ มันเป็นวิธีอธิบายพระคัมภีร์แบบกำมะลอที่จะอนุมานสิ่งที

พระคัมภีร์ไม่ได้สอนและสิ่งที่ไม่ได้เกิดขึ้นในกรณีอื่น ๆ เมื่อผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

IV. พระคัมภีร์มีคำบัญชาที่ชัดเจนหลายประการ พระสัญญาทั้งหลาย เกี่ยวกับการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณที่ไม่เกี่ยวข้อง กับการพูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลายหรือภาษาต่าง ๆ

ในลูกา 24:46-49 พระเยซูตรัสว่า:

“มีเขียนไว้อย่างนั้น และดังนั้นพระคริสต์จึงต้องทนทุกข์ และเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม และว่าการกลับใจเสียใหม่ และการทรงยกบาปทั้งหลาย ต้องถูกประกาศในพระนามของพระองค์ที่ทุกประเทศ เริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม และท่านทั้งหลายเป็นเหล่าพยานของสิ่งเหล่านี้ และดูเถิด เราจะส่งพระสัญญาแห่งพระบิดาของเรามาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน”

จงหมายเหตุว่าสิ่งที่พระองค์กำลังตรัสถึงคือ การประกอบด้วยฤทธิ์เดชเพื่อชนะจิตวิญญาณ มันเชื่อมโยงกับการกระทำตามพระมหาบัญชา นั่น บัดนี้เรามีสิทธิ์ตรงนี้จะเชื่อมโยงสิ่งที่พระเยซูทรงเชื่อมโยงต่อนั้น นั่นคือ เชื่อมโยงฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์กับการประกาศข่าวประเสริฐและการชนะจิตวิญญาณ แต่เราไม่มีสิทธิ์เชื่อมโยงสิ่งอื่นใดกับมันที่พระเยซูมิได้ตรัสถึง

อีกหนในกิจการ 1:4, 5 พระเยซูทรงบอกพวกเขาว่า:

“และเมื่อพระองค์ได้ทรงชุมนุมกันกับพวกเขา จึงกำชับพวกเขาว่า พวกเขาไม่ควรออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา ซึ่งพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ เพราะว่ายอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กี่วันนับจากนี้”

พวกเขาจะต้องคอยรับพระสัญญาของพระบิดา บ่อยครั้งจริง ๆ ที่ในภาคพันธสัญญาเดิมพระเจ้าทรงสัญญาว่าพวกคริสเตียนสามารถมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้! มันเป็นเช่นนั้นในโยเอล 2:28-32 ซึ่งเปโตรกล่าวว่าการกำลังเริ่มสำเร็จจริงแล้วในวันเพ็นเทคอสต์นั้น พระสัญญานั้นไม่ได้กล่าวถึงการพูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลาย

ในอิสยาห์ 44:3 พระเยโฮวาห์ทรงสัญญาไว้ว่า “เพราะเราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย และน้ำทั้งหลายลงบนดินแห้ง เราจะเทวิญญาณของเราบนเชื้อสายของเจ้า และพรของเราบนลูกหลานของเจ้า” นี่เป็นพระสัญญาของพระบิดาเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะถูกเทออกบนผู้คน และไม่มีกรกล่าวถึงภาษาต่าง ๆ หรือภาษาต่างประเทศทั้งหลายเลย

พระเยโฮวาห์ทรงสัญญาแก่เอเสเคียลซ้ำแล้วซ้ำอีกว่าพระองค์จะทรงใส่พระวิญญาณดวงใหม่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในพวกยิวเมื่อพระองค์เสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกเพื่อครอบครอง (อสค. 11:19; 18:31; 36:26,27; 39:29) บัดนี้ ทำไมพระสัญญาเหล่านี้ทั้งหมดเกี่ยวกับการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถึงถูกทำให้ไว้โดยไม่มีกรกล่าวถึงหรือการอนุমানด้วยซ้ำว่ามันจะต้องเกี่ยวข้องกับการพูดในภาษาต่างประเทศหรือภาษาอื่น ๆ?

พวกสาวกคิดว่าพระเยซูน่าจะตรัสถึงการกลับสู่สภาพเดิมในอนาคตของชนชาติอิสราเอลเมื่อพระองค์เสด็จมาครั้งที่สอง ไม่ใช่เลย พระองค์กำลังตรัสถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชเพื่อนำชาวประเสริฐออกไป ฉะนั้นในกิจการ 1:8 พระองค์จึงตรัสว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก”

และเปโตรสัญญากับพวกยิวเหล่านั้นที่อยากได้รับความรอดและอยากรับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “...และพวกท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยว่าพระสัญญานั้นตกแก่พวกท่าน และแก่ลูกหลานของพวกท่าน และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ห่างไกลออกไป คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราจะทรงเรียกนั้น” (กิจการ 2:38, 39) เขาไม่ได้พูดถึง ไม่ได้บอกเป็นนัยด้วยซ้ำ ว่าพร้อมกับของประทานนี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีการพูดในภาษาต่างประเทศหรือภาษาต่าง ๆ ด้วย เหตุใดถึงอ่านพระคัมภีร์ไม่กี่ตอนและสร้างหลักคำสอนหนึ่งขึ้นมาซึ่งไม่เคยถูกระบุชัดเจนเลยและไม่เข้ากับพระคำตอนอื่น ๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง?

ไม่ใช่ การพูดในภาษาต่าง ๆ หรือภาษาต่างประเทศทั้งหลายไม่ใช่หลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์

V. ตลอดหลายศตวรรษ เหล่าคริสเตียนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ หรือภาษาต่างประเทศทั้งหลาย

ตรงนี้คุณอาจเริ่มเห็นแล้วว่าทำไมพวกคริสเตียนที่ดำเนินตามทางพระเจ้าในทุกแห่งหนถึงทนไม่ได้กับคำกล่าวอ้างที่ค่อนข้างโอหังของพวกเพ็นเทคอสต์ พวกเขาถือว่าเฉพาะคนเหล่านั้นที่พูดในภาษาต่าง ๆ ที่มีการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ พวกเขาจึงอ้างตัวว่าเป็นคริสเตียนที่ดีกว่าเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณทุกคนแห่งทุกยุคสมัยที่ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ

ตอนที่ผมไปพูดในโตรอนโตที่ Avenue Road Church ให้ชุมนุมชนหมู่ใหญ่ฟัง ผมคิดว่าประมาณสิบห้าคนออกมาร้องไห้เพื่อเชื่อวางใจในพระคริสต์และกล่าวยอมรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด ทันทีหลังจากผมก้าวลงจากธรรมาสน์ ชายคนหนึ่งเข้ามาหาผมและถามว่าผมได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วหรือยัง เขากล่าวว่าเขาเคยรับแล้ว แต่เมื่อผมซักถาม เขาก็บอกผมตรง ๆ ว่าเขาไม่เคยชนะจิตวิญญาณใครสักคนมาถึงพระคริสต์เลย กระนั้นเขาก็คิดว่าตัวเขาเหนือกว่าผมและคริสเตียนคนอื่น ๆ ที่ชนะจิตวิญญาณ! ความโอหังเช่นนั้น ทัศนคติแบบ “ข้าบริสุทธิ์กว่าเจ้า” เช่นนั้น ไม่ใช่ทัศนคติของความถ่อมใจแบบคริสเตียนที่ดีเลย และมันไม่เหมาะสมและบ่งบอกว่าพวกเขาถูกหลอกลวงในหลักคำสอนเท็จ

A. คุณจะยอมรับหรือว่า Spurgeon มี

ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้า?

บัดนี้ผมจะไม่พูดถึงมากนักเกี่ยวกับ Savonarola, John Huss, Martin Luther, John Knox-ไม่มีสักคนในคนเหล่านี้ที่อ้างว่าพูดในภาษาต่าง ๆ แต่แล้ว Charles Spurgeon ละที่เคยมเทศนาในลอนดอนแก่ฝูงชน

หมู่ใหญ่ที่สุดที่เคยชุมนุมกัน มาถึง 5,000 คนเป็นประจำ และบางครั้งก็มากขึ้น 12,000 หรือ 20,000 คนเมื่อเขาได้ Exposition Building หลังใหญ่เพื่อจะเทศนาในนั้น? หลายพันคนได้รับความรอดภายใต้กางเขนรับใช้ของเขา บัดนี้เพราะเขาไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ คุณจะบอกผมใหม่ว่าเขาไม่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ? โอ เขาเทศนาอย่างแสนวิเศษจริง ๆ เกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์! และเขาเชื่อจริง ๆ ในฤทธิ์เดชนั้น! และเขาเผยมันให้ประจักษ์จริง ๆ! มันน่าละอายและตื่นใจจริง ๆ และผมคิดว่า ไม่เฉลียวฉลาดเอาเสียเลยที่ใครสักคนจะอ้างว่าตนมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพราะว่าเขาพูดในภาษาต่าง ๆ และ Spurgeon ผู้ซึ่งชนะหลายพันคน ไม่ได้พูด

B. John Wesley

แล้ว John Wesley ผู้ได้รับพรละ? โอ เขาเป็นสุดยอดนักเทศน์จริง ๆ! เขาทำงาน เขียนหนังสือเทศนา และชนะจิตวิญญาณด้วยความรักและความอุทิศตนและความเสียสละอันบริสุทธิ์จริง ๆ! การอ่านหนังสือ *Journal* ของ John Wesley ก็เป็นพระพรจริง ๆ แต่เนื่องจาก John Wesley ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ คุณคิดหรือว่าเขาไม่เคยเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ผมไม่เชื่อคุณหรอก

C. John Knox, George Whitefield

แล้ว John Knox ในประเทศสกอตแลนด์ละ? แล้ว Whitefield นักเทศน์ไฟลุกโชนผู้นั้นในประเทศอังกฤษผู้ซึ่งจากนั้นมาที่ American Colonies และชนะหลายพันคนขนาดนั้นละ? คุณคิดหรือว่าเขาไม่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เขาไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ

D. Charles G. Finney ชนะหลายแสนคน

ในอเมริกา Charles G. Finney ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแสนวิเศษและกล่าวเช่นนั้น แต่เขาไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ เพราะเขากล่าวอย่างชัดเจนว่าเขาได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ พวกคนที่ไม่รู้เรื่องและคิดตื่น ๆ บางครั้งจึงกล่าวหาเขาว่าพูดในภาษาต่าง ๆ

Rev. Jerry Jensen บรรณาธิการบริหารของ *Full Gospel Men's Voice* ในแผ่นพับของเขา *Baptists and the Baptism of the Holy Spirit* กล่าวว่า:

จากบันทึกที่แจ่มชัดเกี่ยวกับการนำพาอันทรงฤทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในหนังสือกิจการ ตลอดจนการฟื้นฟูครั้งใหญ่เหล่านั้นในอดีตเมื่อ **Dwight L. Moody, Charles Finney** และคนอื่น ๆ เป็นพยานเรื่องการพูดในภาษาอื่น ๆ เมื่อพวกเขาได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ วันนี้เราจึงมาสู่การเทออกอันทรงฤทธิ์อีกหนของพระวิญญาณของพระเจ้าบนผู้คนแห่งทุกนิกาย

นั่นเป็นคำกล่าวเท็จที่ไม่อาจแก้ตัวได้เลย

บัดนี้ แค่เราอ่านผ่าน ๆ ชีวิตประวัติของ Charles G. Finney และบันทึกต่าง ๆ ของเขาเกี่ยวกับว่าเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ หรือรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณอย่างไร และมีฤทธิ์เดชมหัศจรรย์เพื่อชนะจิตวิญญาณและว่าเขากลับมาซ้ำแล้วซ้ำอีกอย่างไรเพื่ออธิษฐานขอ “บัพติศมาใหม่ของพระวิญญาณ” คนใดที่ชื่อตรงก็จะเห็นว่า Finney ไม่เคยอ้างเลยว่าพูดในภาษาต่าง ๆ และประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับงานของเขา

ซึ่งถูกเขียนโดยมากกว่าหนึ่งคน ก็ไม่บอกเป็นนัยเช่นนั้นเลย Jensen ชายผู้นำสงสารคนนั้น ซึ่งไม่มีภูมิหลัง เยอะเลย ด่วนสรุปว่า Finney พูดในภาษาต่าง ๆ เนื่องจากเขากล่าวว่าเขา “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

E. D. L. Moody “ซึ่งรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ

เช่นเคย D. L. Moody ถูกกล่าวหาว่าเขา “เป็นพยานถึงการพูดในภาษาอื่น ๆ” ขณะที่เขา “ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เขาไม่ได้เป็นพยานถึงอะไรพรรคนั้นเลย เราได้จัดพิมพ์ซ้ำ *The Life of D. L. Moody by His Son* หนังสือที่มีความยาว 590 หน้า ผมมีหนังสือเกี่ยวกับชีวิตของ Mr. Moody สิบกว่าเล่ม ตรงหน้าผม ผมมีคำเทศนาต่าง ๆ ของเขาเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมน่าจะจัดพิมพ์คำเทศนาโดย D. L. Moody มากกว่าชายคนใดในอเมริกา Mr. Moody เล่าว่าเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังจากที่เขาได้อ้อนวอนขอฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาพักใหญ่ ๆ และผู้คนมากมายได้รับความรอดหลังจากนั้น แต่เขาไม่ได้บอกไปด้วยซ้ำว่าเขาพูดในภาษาต่าง ๆ

การพูดเช่นนั้นก็ไม่ชื่อตรงและมาจากความไม่รู้เรื่องรู้ราวและการคิดเอาเอง พวกคริสเตียนที่เฉลียวฉลาดไม่ควรฟังคำสอนที่ไม่ชื่อตรงและชวนให้หลงผิดเช่นนั้นเลย

โอ แต่บัดนี้จงพิจารณาใครสักคนที่พูดในภาษาต่าง ๆ และอาจไม่เคยขณะจิตวิญญาณเลยสักดวงหรือ ขณะน้อยคนมาก ๆ เขาจึงเป็นคริสเตียนที่ดีกว่า Mr. Moody หรือ? เขาเป็นพวกวงในที่มีประสบการณ์หนึ่งของภาคพันธสัญญาใหม่ซึ่ง Moody ไม่เคยมีอย่างนั้นหรือ? มีอะไรบางอย่างที่ผิดอย่างน่าแปลกกับวิถีคิดของผู้คนที่คิดเช่นนั้น

F. ผู้ขณะจิตวิญญาณที่ทรงฤทธิ์คนอื่น ๆ ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ

แล้วพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหล่านั้นล่ะ: A. B. Earle, R. A. Torrey, J. Wilbur Chapman, Gipsy Smith, William Biederwolf, Sam Jones, Billy Sunday, Mordecai Ham, Abe Mulkey และคนอื่น ๆ อีกมากมาย? ครั้งหนึ่งมีผู้ประกาศข่าวประเสริฐหนึ่งพันคนที่จัดงานรณรงค์ทั้งกรุงในอเมริกาและร่วมใจกันในการประชุมแบบสมาคมที่จัดขึ้นปีละครั้งในไวโนนาเลค กับ Dr. Bob Jones, Sr. ซึ่งเป็นประธาน พวกเขาไม่ได้อ้างว่าพวกเขาพูดในภาษาต่าง ๆ พวกเขาหลายคนมีบันทึกไว้ว่าพวกเขามีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนที่พิเศษจริง ๆ การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ ซึ่งเป็นการตอบคำอธิษฐานเมื่อพวกเขาได้แสวงหาที่จะมีฤทธิ์เดชเพื่อขณะจิตวิญญาณและได้รับมัน

มันเป็นวิธีปฏิบัติทั่วไปในหมู่พวกเพ็นเทคอสต์ที่จะเลือกเอาพวกผู้ขณะจิตวิญญาณและรายงานว่าคนเหล่านั้นเคยพูดในภาษาต่าง ๆ หญิงคนหนึ่งเขียนมาหาผมเมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า Dr. J. Frank Norris ได้เสาะหา “บัพติศมา” นั้นและที่จะ “พูดในภาษาต่าง ๆ” มานานแต่ไม่สามารถ “จ่ายราคานั้น” ผมน่าจะรู้จักเขาดีดีกว่าใคร ๆ ที่อยู่นอกกรอบคร่าวของเขาและทีมงานของเขา ผมรู้ว่าเขาไม่ได้แสวงหาเช่นนั้น มีคนหนึ่งเขียนมาหาผมว่า Dr. Hyman Appelman ชายคนหนึ่งที่ผมรู้จักมานานหลายปี เคยพูดในภาษาต่าง ๆ ผมมีหนังสือของเขาที่มีคำเทศนาต่าง ๆ เกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรงหน้าผมตอนนี้เลย แน่แน่นอนว่าผมรู้จักเขาดีกว่าที่จะคิดว่าเขา

พูดในภาษาต่าง ๆ

ใครสักคนเขียนมาหาผมเมื่อวันก่อนโดยถามว่า “เป็นความจริงไหม อย่างที่เขาว่ากัน ว่า Dr. Jack Hyles พูดในภาษาต่าง ๆ?” แน่แน่นอนว่าเขาไม่พูด ผมมีการคบหาสมาคมแบบสนิทสนมมาก ๆ กับเขามายี่สิบปีแล้ว

ไม่เลย ผมกำลังกล่าวว่าคนเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงใช้การอย่างทรงฤทธิ์ที่สุด ซึ่งประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างชัดเจนมาตลอดหลายยุคสมัย ปกติแล้วไม่พูดในภาษาต่าง ๆ และนั่นก็หักล้างคำกล่าวอ้างที่ว่าในการเติมเต็มเบื้องต้นของพระวิญญาณ คน ๆ นั้นต้องพูดในภาษาต่าง ๆ มันไม่มีสอนเช่นนั้นในพระคัมภีร์เลย และแน่นอนว่าประสบการณ์ของมนุษย์พิสูจน์ว่าคำกล่าวอ้างนั้นไม่มีมูล

บทที่ VIII

จุดประสงค์ที่แท้จริงและหลักฐานของ บัพติศมาหรือการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เพื่อน ๆ กลุ่มเพื่อนเทคอสต์ของเราอนุมานว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ ภาษาต่างประเทศทั้งหลาย เป็นหลักฐานเบื้องต้นที่จำเป็นเพื่อแสดงถึงบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมขอกล่าวว่าพวกเขาอนุมานเช่นนั้น แม้ไม่มีพระคำสักตอนเดียวในพระคัมภีร์ที่กล่าวเช่นนั้น

เหมือนที่ผู้เขียนกลุ่มเพื่อนเทคอสต์ที่มีความเป็นนักวิชาการ Larry Christenson กล่าวในหนังสือของเขา *Speaking in Tongues*, “หนังสือกิจการไม่มีคำกล่าวเชิงศาสนศาสตร์หรือข้อบังคับเลยสักตอนเดียวที่เกี่ยวข้องกับการพูดในภาษาต่าง ๆ มันแค่บันทึกการเกิดขึ้นของปรากฏการณ์นั้น”

I. พระคัมภีร์หลายตอนประกาศว่าการเติมเปี่ยมหรือ

บัพติศมานั้นของพระวิญญาณมิใช่เพื่อฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ

เช่นนั้นแล้ว เหตุใดเราถึงต้องอนุมานสิ่งที่เป็นจุดประสงค์และหลักฐานที่แสดงถึงของประทานแห่งภาษาต่างประเทศทั้งหลายเหมือนที่เพื่อนเทคอสต์? ความจริงก็คือว่า เรามีคำกล่าวที่ชัดเจนหลายตอนและคำสอนในพระวจนะของพระเจ้า Christenson กล่าวได้ว่า “หนังสือกิจการไม่มีคำกล่าวเชิงศาสนศาสตร์หรือข้อบังคับเลยสักตอนเดียวที่เกี่ยวข้องกับการพูดในภาษาต่าง ๆ” แต่เขากล่าวเช่นนั้นไม่ได้เกี่ยวกับฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อการชนะจิตวิญญาณ

มีคำกล่าวและข้อบังคับมากมายเกี่ยวกับการแสวงหาและการมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนที่เพื่อนเทคอสต์ ไม่ว่าคุณจะเรียกมันว่าบัพติศมาของพระวิญญาณ, หรือของประทานของพระวิญญาณ, หรือการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ, หรือพระวิญญาณที่มาอยู่บนพวกคริสเตียน จุดประสงค์ของการเทออกนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เพื่อนเทคอสต์ก็เป็นเพียงเพื่อกระทำตามพระมหาบัญชา นั้น เพื่อชนะจิตวิญญาณ

A. คำพยากรณ์ของโยเอลในกิจการ 2:14-21 แสดงให้เห็น

ความหมายของเพื่อนเทคอสต์ทั้งหมดข้อสงสัย

กิจการ 2:14-21 กล่าวว่า:

“แต่เปโตรซึ่งยืนขึ้นพร้อมกับอัครทูตสิบเอ็ดคน ได้ตะเบ็งเสียงของตน และกล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่าน ชาวยูเดีย และบรรดาคนที่อาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม พวกท่านจงทราบสิ่งนี้ และตั้งใจฟังบรรดาถ้อยคำของข้าพเจ้าเถิด ด้วยว่าคนเหล่านี้มิได้เมาเหล้าองุ่น ตามที่พวกท่านคิดนั้น โดยเห็นว่าเป็นแต่เวลาสามโมงเช้า แต่สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่งถูกกล่าวไว้โดยศาสดาพยากรณ์โยเอลว่า ‘และต่อมาในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพพระวิญญาณของเราบนเนื้อหนังทั้งสิ้น และบุตรชายบุตรสาวของพวกเขาก็จะพยากรณ์ และพวกเขาคนหนุ่มของพวกเขาก็จะเห็นนิมิตทั้งหลาย และพวกเขาคนชราของพวกเขาก็จะฝันความฝันต่าง ๆ และในวันเหล่านั้นเราจะเทพพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้ของเราและบนเหล่าสาวใช้ของเรา และพวกเขาจะพยากรณ์ และเราจะสำแดงการมหัศจรรย์ทั้งหลายในฟ้าอากาศเบื้องบน และหมายสำคัญต่าง ๆ ในแผ่นดินโลกเบื้องล่าง คือเลือด

และไฟ และไอควัน ดวงอาทิตย์จะถูกเปลี่ยนให้เป็นความมืด และดวงจันทร์ให้เป็นเลือด ก่อนวันใหญ่ยิ่งและเกรียงไกรนั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึง และจะเป็นเช่นนี้ว่า ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด”

เปโตรกล่าวว่า “สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่ง” ฉะนั้นสิ่งที่โยเอลได้พยากรณ์ไว้นานชั่วระยะเวลาหนึ่งจึงเรียกว่า “วันสุดท้ายเหล่านั้น” ซึ่งรวมเข้าไว้ไม่เพียงพื้นเทคอสต์แต่ต่อเนื่องไปจนถึง “วันใหญ่ยิ่งและเกรียงไกรนั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้า” การเทออกนั้นของพระวิญญาณมีไว้เพื่อช่วยให้ผู้คนสามารถพยากรณ์หรือเป็นพยานเพื่อพระเยซูเจ้าในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ และผลลัพธ์ก็คือว่า “ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด”

บางคนกล่าวว่าเปโตรคนเดียวได้พยากรณ์หรือเป็นพยานหรือเทศนาต่อหน้าผู้คนที่พื้นเทคอสต์ แต่นั่นไม่เป็นความจริง ข่าวสารของเขาถูกกล่าวแก่ “พวกท่าน ชาวยูเดีย และบรรดาคนที่อาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม” นั่นคือ พวกยิวเหล่านั้นโดยกำเนิดที่พูดภาษาอาราเมค แต่คนอื่น ๆ ที่เหลือซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณก็พูดพยากรณ์ ในภาษาเหล่านั้นของ “พวกยิวที่กำลังพักอาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม เหล่าคนที่เกรงกลัวพระเจ้า ออกมาจากทุกประชาชาติได้ฟ้าสวรรค์” (2:5) ผู้ซึ่งอยู่ที่นั่นในวันนั้น ไม่ว่าจะเปโตรที่พูดในภาษาอาราเมคแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม หรือพวกที่เหลือซึ่งพูดกับยิวคนอื่น ๆ ทั้งปวงที่มาจากประชาชาติอื่น ๆ ซึ่งพูดภาษาต่างประเทศทั้งหลาย จำไว้ว่าทั้งหมดนั้นถูกเรียกว่า “การพยากรณ์” ซึ่งหมายถึงการพูดในฤทธิ์เดชมหันต์ของพระเจ้าและการเป็นพยาน เหมือนที่โยเอลกล่าวไว้ ผลลัพธ์ก็คือสามพันคนรับความรอด

คุณอยากได้หลักฐานบางอย่าง การบ่งชี้บางอย่างที่บอกว่าพื้นเทคอสต์หมายถึงอะไรไหม? ถ้าอยากได้จงฟังคำพยากรณ์ของโยเอลซึ่งเปโตรกล่าวว่าสำเร็จจริงแล้วในตอนนั้น มันก็คือเพื่อที่ผู้คนจะพยากรณ์ในฤทธิ์เดชของพระเจ้า เป็นพยานในฤทธิ์เดชของพระเจ้า และผลที่ตามมาคือ สามพันคนได้รับความรอด ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณนั่นเอง ซึ่งถูกสัญญาไว้ ถูกแสดงหลักฐานแล้วมิใช่หรือเมื่อฤทธิ์เดชนั้นถูกแสดงออกและจิตวิญญาณหลายดวงได้รับความรอด?

B. ลูคา 24:46-49 สอนว่าพวกเขา กำลังคอยรับ

ฤทธิ์เดชเพื่อจะชนะจิตวิญญาณ

เรามาดูพระมหากษัตริย์ชาวนั้นอีกทีในลูคา 24:46-49:

“และตรัสแก่พวกเขาว่า “มีเขียนไว้อย่างนั้น และดังนั้นพระคริสต์จึงต้องทนทุกข์ และเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม และว่าการกลับใจเสียใหม่ และการทรงยกบาปทั้งหลาย ต้องถูกประกาศในพระนามของพระองค์ทั่วทุกประเทศ เริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม และท่านทั้งหลายเป็นเหล่าพยานของสิ่งเหล่านี้ และดูเถิด เราจะส่งพระสัญญาแห่งพระบิดาของเรามาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน”

บัดนี้เนื่องจากพวกเขา กำลังเฝ้ารอเพื่อจะประกอบด้วยฤทธิ์เดช พวกเขาจึงน่าจะอยากได้หมายสำคัญใด? ฤทธิ์เดชนั้นและผลทั้งหลายของฤทธิ์เดชนั้น! ฉะนั้นเมื่อฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาแล้วและฝูงชนหมู่ใหญ่นั้นรับความรอด ผู้คนที่มิสติดีซึ่งกำลังรอคอยพระเจ้าเพื่อรับฤทธิ์เดชของพระองค์ก็คงขึ้นบานอย่างแน่นอนที่ฤทธิ์

เดชนั้นมาแล้ว คุณจะต้องการหลักฐานใดเล่านอกเหนือจากหลายพันคนนั้นที่รับความรอดและความชื่นบานของการมีส่วนร่วมในความรอดของพวกเขา?

ฉะนั้นฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณจึงเป็นหลักฐานนั่นเองของการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ

C. ในกิจการ 1:8 พระเยซูทรงบอกพวกเขาถึงผลลัพธ์

เหล่านั้นที่พวกเขาควรแสวงหาและคาดหวัง

ในกิจการ 1:8 พระเยซูตรัสว่า:

“แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก”

นี่เป็นคำกล่าวที่ชัดเจนซึ่งเหล่าผู้เชื่อพระคัมภีร์ควรที่จะใส่ใจ เหตุใดถึงมองหาหลักฐานชนิดอื่นที่แปลก ๆ ที่คุณอาจอนุมานหรือหวังว่าจะได้รับ ในเมื่อองค์พระผู้เป็นทรงบอกเราอย่างชัดเจนว่าพวกเขาจะได้รับฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์มาอยู่บนพวกเขาและพวกเขาจะต้องเป็นเหล่าพยาน เหล่าพยานที่ชนะจิตวิญญาณเพื่อพระองค์?

และมันเกิดขึ้นไปแล้ว แม้หากว่าพระเจ้าต้องกระทำการอัศจรรย์บางอย่างที่เป็นเหตุประกอบและช่วยเหลือพวกเขาด้วยภาษาต่างประเทศทั้งหลายที่พวกเขาไม่รู้จัก ฤทธิ์เดชของพระเจ้าก็อยู่ตรงนั้นเพื่อชนะจิตวิญญาณ และฤทธิ์เดชนั้นเองที่ชนะจิตวิญญาณก็เป็นสิ่งที่พวกเขาแสวงหาและเป็นสิ่งที่พวกเขามีและเป็นการรับรองความจริงแท้ของมันเอง ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณเป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ

II. หลายตัวอย่างในพระคัมภีร์แสดงให้เห็นเช่นกันว่าจะไร

เป็นหลักฐานของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ

เรามีไม่เพียงพระสัญญาเหล่านั้นเกี่ยวกับเพ็นเทคอสต์ แต่ผลลัพธ์อันเปี่ยมสุขเหล่านั้นด้วย: จิตวิญญาณสามพันคนที่รับความรอดและรับบัพติศมาเป็นหลักฐานที่ดีพอสำหรับผู้ใดที่อยากได้สิ่งที่เหล่าคริสเตียนในพระคัมภีร์เคยมี การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณที่เพ็นเทคอสต์หมายถึงการช่วยจิตวิญญาณให้รอด

A. ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเห็นผู้คนมากมายรับความรอด

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่ได้รับการอวยพร และจำไว้ว่า ทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวเกี่ยวกับเขาว่า:

“เพราะว่าเขาจะเป็นใหญ่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า และจะไม่ตมึนน้ำองุ่นหรือสุราเลย และเขาจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดาของเขา และลูกหลานของอิสราเอลหลายคนเขาจะนำให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย” - ลูกา 1:15, 16

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหมือนกับคนเหล่านั้นที่เพ็นเทคอสต์ แต่ว่าในกรณีนี้โดยเฉพาะมันเริ่มตั้งแต่เขาเกิด คงมีสักช่วงเวลาที่เขาเริ่มเห็นตัวเองเป็นคนบาปคนหนึ่ง ฉะนั้นเมื่อสำนึกเกี่ยวกับบาป เขาจึงหันมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าและรับความรอดและมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าต่อไป องค์

พระเจ้าเป็นเจ้าประธานวิญญาณและฤทธิ์เดชของเอเลียห์ให้แก่เขา เราไม่ต้องหลบเลี่ยงภาษาที่เรียบง่ายและชัดเจนซึ่งถูกใช้ เขา “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” และผลลัพธ์ก็คือ “และลูกหลานของอิสราเอลหลายคน เขาจะนำให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย”

เราไม่ทราบเกี่ยวกับการอัศจรรย์ใดที่บังเอิญเกิดขึ้นในงานรับใช้ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ไม่มีลึนเหมือนไฟหลายลึนมาอยู่บนตัวเขา ไม่มีเสียงลมแรงพัดกระหน่ำ ไม่มีควมจำเป็นและไม่มีการให้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาสมัยใหม่บางภาษา แต่หลักฐานนั้นถูกให้ไว้อย่างชัดเจน: “และลูกหลานของอิสราเอลหลายคน เขาจะนำให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย” เขาทำเช่นนั้น พระคำตอนนี้บอกเรา

มัทธิว 3 บอกเราว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมา มาเทศนาในถิ่นทุรกันดารแห่งแคว้นยูเดียและกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าอาณาจักรแห่งสวรรค์มาใกล้แล้ว” (ข้อ 2) และข้อ 5 และ 6 บอกเราว่า “แล้วชาวกรุงเยรูซาเล็ม และคนตลอดทั่วแคว้นยูเดีย และคนตลอดทั่วบริเวณรอบแม่น้ำจอร์แดน ก็ออกไปหาท่าน และได้รับบัพติศมาจากท่านในแม่น้ำจอร์แดน โดยสารภาพบาปทั้งหลายของตน” ผู้คนเหล่านั้นที่รับความรอดเป็นหลักฐานที่แสดงถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้า

B. พวกสาวก ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีก

หลังจากฟื้นเทออสต์ เห็นผู้คนมากมายรับความรอด

ในกิจการ 4:31 พวกสาวกต้องการฤทธิ์เดชอีก และพวกเขาอธิษฐานอีก และฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณของพระเจ้าก็มา พระคำข้อนี้กล่าวว่า “และเมื่อพวกเขาอธิษฐานแล้ว สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้สว่างไสว และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขากล่าวพระวาทะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ”

โอ ความกล้าของนักเทศน์เหล่านี้ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ! ข้อ 33 กล่าวว่า “และด้วยฤทธิ์เดชใหญ่ยิ่งพวกอัครทูตได้ให้คำพยานเรื่องการคืนพระชนม์ของพระเยซูเจ้า และพระคุณอันใหญ่ยิ่งได้อยู่บนพวกเขาทุกคน” เรื่องราวในบทถัดไปเกิดขึ้นตามมาเกี่ยวกับว่า “ผู้เชื่อทั้งหลายได้ถูกเพิ่มเข้าก็บังองค์พระผู้เป็นเจ้าคนเป็นอันมากทั้งชายและหญิง” (5:14)

คุณคิดไหมว่าเปโตรและยอห์นและอัครทูตคนอื่น ๆ ที่เหลือต้องการหลักฐานพิเศษอื่นใดที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเมื่อผู้คนมากมายมารับความรอด?

โอ แต่อาจมีคนกล่าวว่านั่นไม่ใช่การเต็มเปี่ยมเบื้องต้นของพระวิญญาณ ไม่ใช่ แต่แนวคิดนั้นเกี่ยวกับหลักฐานเบื้องต้นก็ไม่ถูกกล่าวถึงเลยในพระคัมภีร์ การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณในกิจการ 4:31 ถูกประธานให้เพื่อเหตุผลเดียวกันกับในกิจการ 2:4 แก้วคำเดียวกันเป๊ะถูกใช้เพื่อพรรณนาถึงมัน- “และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” มันถูกประธานให้เพื่อเหตุผลเดียวกันนั้นที่ทรงสัญญาไว้ในลูกา 24:49 และในกิจการ 1:8 พวกเขามีหลักฐานนั้นแล้ว-จิตวิญญาณหลายดวงที่รับความรอด

C. สเตเฟนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณขณะเปาโล

สเตเฟน หนึ่งในผู้ช่วยศิษยาภิบาลเจ็ดคนนั้น ถูกจับไปอยู่ต่อหน้ามหาปุโรหิตและพวกผู้นำยิว และถ้อยคำของเขาก็เผาไหม้จริง ๆ!

“ท่านทั้งหลาย คนดีอันคอแข็ง และไม่เข้าสู่หน้ในใจและหูเอ๋ย ท่านทั้งหลายต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่เสมอ บรรพบุรุษของพวกท่านทำอะไร พวกท่านก็ทำอย่างนั้น มีใครบ้างในพวกศาสดาพยากรณ์ซึ่งบรรพบุรุษของพวกท่านมิได้ข่มเหง และพวกเขาได้ฆ่าบรรดาคนซึ่งได้สำแดงล่วงหน้าถึงการเสด็จมาขององค์ผู้ชอบธรรม ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายบัดนี้ได้เป็นพวกผู้ทรยศและฆาตกร ผู้ซึ่งได้รับพระราชบัญญัติโดยการจัดการของเหล่าทูตสวรรค์ และไม่ได้รักษาพระราชบัญญัตินั้นไว้” เมื่อเขาทั้งหลายได้ยินสิ่งเหล่านี้ พวกเขาก็รู้สึกแสบใจ และพวกเขาได้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟันของพวกเขาเข้าสู่สเทเฟน แต่ท่านซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เขม้นดูสวรรค์ และเห็นสง่าราศีของพระเจ้า และพระเยซูทรงยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า และกล่าวว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าเห็นท้องฟ้าทั้งหลายแหวกออกเป็นช่อง และบุตรมนุษย์ยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า” - กิจการ 7:51-56

พวกเขาจึงกรูเข้าหาสเทเฟนและขบเขี้ยวเคี้ยวฟันใส่เขาและเอาหินขว้างเขาจนตาย คุณมองไม่เห็นผลลัพธ์เหล่านั้นในทันทีของจิตวิญญาณหลายดวงที่รับความรอดในที่นี้ โอ แต่รอก่อน ต่อมาไม่นานในเรื่องราวนี้ คุณจะเห็นซาโลแห่งทาร์ซัสผู้ซึ่งถือเสื้อผ้าให้คนเหล่านั้นที่เอาหินขว้างสเทเฟน เขากำลังเดินทางไปเมืองตามัสกัสโดยเชื่อว่าจะคุกคามและเข่นฆ่า โอ แต่สิ่งหนึ่งคอยทิ่มแทงเขาจนประตักแก้ว มันคือใบหน้าที่ยิ้มสง่าราศีนั้นของสเทเฟน ซึ่งเหมือนใบหน้าของทูตสวรรค์องค์หนึ่ง มันคือคำพยานที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของเขาและคำอธิษฐานของเขา โอ เปาโลเล่าเรื่องนี้ในภายหลังเมื่อเขาขึ้นอยู่ต่อหน้าอากริปปา เขาเห็นนิมิตหนึ่งของพระเยซู และกิจการ 26:13-15 บอกเราเกี่ยวกับการถูกฟ่องใจของเขา

“ในเวลาเที่ยงวัน โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขณะอยู่ระหว่างทางข้าพระองค์ได้เห็นแสงสว่างส่องมาจากฟ้า เจิดจ้ายิ่งกว่าดวงอาทิตย์ ส่องลงมาล้อมรอบข้าพระองค์กับคนทั้งหลายซึ่งเดินทางไปพร้อมกับข้าพระองค์ และเมื่อข้าพระองค์ทุกคนได้ล้มลงถึงพื้นดินแล้ว ข้าพระองค์ได้ยินพระสุรเสียงหนึ่งตรัสแก่ข้าพระองค์ และตรัสเป็นภาษาฮีบรูว่า ‘ซาโล ซาโลเอ๋ย เจ้าข่มเหงเราทำไม เป็นการยากที่เจ้าจะถึบประตัก’ และข้าพระองค์ได้ทูลว่า ‘พระองค์ทรงเป็นผู้ใด พระองค์เจ้าข้า’ และพระองค์ตรัสว่า ‘เราคือเยซู ผู้ซึ่งเจ้าข่มเหงนั้น’

สเทเฟนเอ๋ย นี่แหละคือผลของท่าน-ฟาริสีที่หมิ่นประมาทคนนั้นผู้ซึ่งเคยเกลียดชังพวกคริสเตียนหนีไม่พ้นจากประตักแก้วที่ทิ่มแทงนั้นแห่งคำพยานของสเทเฟนผู้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

D. เหล่าผู้เชื่อแคว้นสะมาเรีย ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

ไม่ได้พูดในภาษาต่างประเทศ

ในแคว้นสะมาเรีย เหล่าผู้เชื่อภายใต้การเทศนาของฟิลิปผู้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณไม่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณในทันทีจนกระทั่งพวกอัครทูตคือเปโตรและยอห์นมาจากกรุงเยรูซาเล็มและวางมือบนพวกเขา กิจการ 8:14-17 บอกเราว่า:

“บัดนี้ เมื่อพวกอัครทูตซึ่งอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มได้ยินว่า ชาวสะมาเรียได้รับพระวณะของพระเจ้าแล้ว พวกท่านก็ส่งเปโตรกับยอห์นไปหาพวกเขา ผู้ซึ่ง เมื่อท่านทั้งสองลงไปถึงแล้ว ก็อธิษฐานเพื่อพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ด้วยว่าพระองค์ยังไม่ได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนผู้ใดในพวกเขา พวกเขาได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูเจ้าเท่านั้น) แล้วท่านทั้งสองได้วางมือของตนบนพวกเขา และพวกเขาได้รับ

พระวิญญาณบริสุทธิ์”

คำเรียก ‘ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์’ ตรงนี้เห็นได้ชัดว่าหมายถึงฤทธิ์เดชพิเศษในการเป็นพยาน การประกอบด้วยฤทธิ์เดชซึ่งมาแล้วบนบางคนที่เป็นเทคออสต์ พวกเขาเชื่อแล้ว และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำ การอัศจรรย์แห่งการบังเกิดใหม่ในพวกเขาแล้วและทรงเข้ามาสถิตอยู่ภายในแล้ว ฉะนั้นเราจึงคิดว่าการได้รับ พระวิญญาณบริสุทธิ์ในที่นี้เป็นการประกอบด้วยฤทธิ์เดช

ในยอห์น 20:22 พระเยซูทรงระบายลมหายใจบนพวกเขาและบอกพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงรับ พระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” เราเชื่อว่านั่นเป็นการสำเร็จจริงของพระสัญญาที่เกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ว่า “พระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายและจะประทับอยู่ในท่านทั้งหลาย” จากยอห์น 14:17 แต่เราควรสังเกต ว่าไม่มีการบ่งชี้ตรงนี้เลยว่าพวกเขาพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา และทำไมพวกเขาต้องพูดเล่า? ไม่มี หลักฐานเลยว่ามีผู้คนที่พูดต่างภาษาอยู่ที่นั่นด้วยผู้ซึ่งต้องการได้ยินข่าวประเสริฐในภาษาของพวกเขาเอง

E. เปาโล ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ขณะจิตวิญญาณหลายดวง “ทันที”

อัศจรรย์ที่เปาโลเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นกัน หลังจากที่เขากลับใจเขากลับใจเขากลับใจไปเมือง ตามัสกัสและได้อดอาหารและอธิษฐานนานสามวัน พระเจ้าก็ส่งอานาเนียมาหาเขาผู้ซึ่งกล่าวว่า “พี่เซาโลเอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยซู ผู้ซึ่งได้ทรงปรากฏแก่ท่านในทางที่ท่านมานั้น ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามา เพื่อท่านจะ ได้ รับการมองเห็นของท่าน และเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 9:17)

มีหลักฐานใดที่แสดงถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้า? ข้อ 20 กล่าวว่า “และในทันทีที่ท่านได้ประกาศพระคริสต์ ในธรรมศาลาทั้งหลายว่า พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า”

ผู้คนเหล่านั้นอัศจรรย์ใจ บางคนตั้งต้นที่จะฆ่าเขา เขาจึงต้องหนีเอาชีวิตรอด และตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป ทุกที่ ๆ เปาโลไป ผลอันเปี่ยมสุขนั้นของจิตวิญญาณหลายดวงที่รับความรอดก็ติดตามงานรับใช้ของเขา

นั่นเป็นหลักฐานที่เพียงพอสำหรับเปาโลมิใช่หรือ? ไม่มีการบ่งชี้ใด ๆ เลยว่าเขาพูดแบบเร็ว ๆ เพื่อเป็น หลักฐาน แต่มีหลักฐานนั้นของจิตวิญญาณหลายดวงที่รับความรอด และนั่นก็เพียงพอแล้วสำหรับเขา อย่างที่ มันควรที่จะเพียงพอสำหรับเรา

แต่บางคนจะรีบกล่าวว่า “โอ แต่เปาโลพูดในภาษาต่าง ๆ นะ ใน 1 โครินธ์ 14:18 เขากล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาต่าง ๆ มากกว่าพวกท่านทุกคน’ ขอให้เรากล่าว เรื่องนั้นให้ชัดเจนมากขึ้นเล็กน้อย “ภาษาต่าง ๆ” ในภาคพันธสัญญาใหม่หมายถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลาย เหมือนที่มันเป็นตรงนี้ ฉะนั้นเปาโลจึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้าพูดภาษาต่างประเทศทั้งหลายได้มากกว่าพวกท่านทุกคน” คุณเห็นแล้วว่า เปาโลพูดภาษาอาราเมคซึ่งเป็นภาษาสามัญทั่วแคว้นยูเดียในสมัยของเขา แต่กิจการ 21:40 บอกเราว่าเปาโลยืนและพูดแก่ผู้คนเหล่านั้น “ในภาษาฮีบรู” เขาจึงพูดภาษาฮีบรูเช่นกัน จากนั้นเปาโล พูดในภาษากรีก Koine เพราะจดหมายของเขาทุกฉบับในภาคพันธสัญญาใหม่ถูกเขียนในภาษากรีก

เปาโลรอดด้วยว่าเขาเป็นพลเมืองสัญชาติโรม เขาอาจพูดภาษาลาตินเช่นกัน เราไม่ทราบเรื่องนั้น แต่ เขาเป็นคนที่มีการศึกษาดีและมีวัฒนธรรม และเขาพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา เขาไม่ได้กล่าวใน 1 โครินธ์ 14:18 ว่าเขาพูดในบางภาษาที่คนไม่รู้จัก และเขากำลังอธิบายแก่พวกเขาอย่างระมัดระวังมาก ๆ ว่าแม้

เขารู้หลายภาษามากกว่าพวกเขา เขาก็ไม่ใช่พวกมันในที่ ๆ ไม่มีคนเข้าใจภาษาเหล่านั้น เขากำลังตำหนิพวกเขาที่ใช้ภาษาต่างประเทศหลายภาษาในการประชุมนมัสการเมื่อคนอื่น ๆ ไม่สามารถเข้าใจภาษาเหล่านั้นได้แน่นอนว่าหลักฐานของเปาโลที่แสดงถึงการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณคือ จิตวิญญาณหลายดวงที่รับความรอด

III. เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อ้างว่า ได้รับการเติมเปี่ยมหรือรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ชนะผู้คนหลายพัน ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ

A. Charles G. Finney

ในอัตชีวประวัติของเขา Finney เล่าเกี่ยวกับการกลับใจเชื่อของเขา เขาเคยต้องตื่นนอนอย่างมากที่จะเกิดความมั่นใจว่าเขาได้รับความรอดแล้ว และหลังจากที่เขาได้เชื่อวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างดีที่สุดเท่าที่เขาารู้ เขาก็ยังเฝ้ารอพระเจ้าและอธิษฐานต่อไป จากนั้นเขาบอกเราในหน้า 20 และ 21:

...แต่ขณะที่ผมหันไปและกำลังจะนั่งลงข้างกองไฟ ผมก็ได้รับบัพติศมาอันทรงฤทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยไม่ได้คาดหวังมันเลย ไม่เคยคิดในหัวของผมเลยว่ามีอะไรแบบนั้นสำหรับผม นึกไม่ออกเลยว่าผมเคยได้ยินสิ่งนั้นถูกกล่าวถึงโดยบุคคลใดในโลก พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ลงมาบนตัวผมในลักษณะที่ดูเหมือนไปทั่วตัวผม ทั้งร่างกายและจิตวิญญาณ ผมรู้สึกได้ถึง ความประทับใจนั้น เหมือนคลื่นของกระแสไฟฟ้า ที่วิ่งไปทั่วตัวผม ดูเหมือนมันมาจริง ๆ ในระลอกคลื่นแห่งความรักที่เป็นของเหลว เพราะผมไม่อาจบรรยายเกี่ยวกับมันได้ในวิธีอื่น มันดูเหมือนเป็นลมหายใจของพระเจ้าเลย ผมจำได้อย่างชัดเจนว่ามันดูเหมือนจะพัดโบกผมเหมือนปีกมเหิม

ไม่มีถ้อยคำที่สามารถพรรณนาถึงความรักแสนวิเศษนั้นที่หลังไหลเข้ามาในใจของผมได้ ผมร้องไห้เสียงดังต่อนั้นด้วยความชื่นบานและความรัก และผมไม่รู้แต่ผมควรกล่าวว่า ตอนนั้นผมพบการทะลัดที่ไม่อาจเอื้อนเอ่ยได้แห่งใจของผมออกมา คลื่นเหล่านี้ท่วมทับเหนือตัวผม ระลอกแล้วระลอกเล่า จนกระทั่งผมจำได้ว่าผมร้องออกไปต่อนั้นว่า “ลูกตายแน่ถ้าคลื่นเหล่านี้ยังท่วมมาเหนือลูกต่อไป” ผมทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ลูกทนไม่ไหวอีกต่อไปแล้ว” แต่ต่อนั้นผมไม่กลัวตายเลย

ในทันทีที่มีการกลับใจเชื่อที่แสนอัศจรรย์เป็นชุด เขาพูดกับชายหนุ่มคนหนึ่งเกี่ยวกับจิตวิญญาณของเขา ผู้ซึ่งใช้ชีวิตอย่างสะเพร่าและรักโลก และชายหนุ่มคนนั้นก็ทรุดตัวลงคุกเข่าและอ้อนวอน Finney ให้อธิษฐาน และเขาก็รับความรอด

จากนั้นในหน้า 22 และ 23 เขาบอกเราเพิ่มเติมว่า:

เมื่อผมตื่นในตอนเช้าดวงอาทิตย์ก็ขึ้นแล้ว และกำลังเทแสงสว่างสดใสเข้ามาในห้องของผม ถ้อยคำไม่อาจแสดงออกถึงความประทับใจนั้นที่แสงแดดนั้นมีต่อผม ทันใดนั้นบัพติศมานั้นที่ผมได้รับในคืนก่อนหน้าก็กลับมาอยู่บนตัวผมในลักษณะเดิม ผมคุกเข่าข้างเตียงและร้องไห้เสียงดัง

ด้วยความชื่นบาน และอยู่อย่างนั้นชั่วระยะเวลาหนึ่งโดยถูกท่วมทับเหลือเกินด้วยบัพติศมาของ พระวิญญาณเกินกว่าที่จะทำอะไรได้นอกจากเทจิตใจของผมออกมาให้พระเจ้า ดูเหมือนราวกับ ว่าบัพติศมาของเขาร่วมกับการตักเตือนอันอ่อนโยน และพระวิญญาณดูเหมือนจะตรัส กับผมว่า “เจ้าจะสงสัยหรือ?” ผมร้องทูลว่า “ไม่! ลูกจะไม่สงสัย ลูกสงสัยไม่ได้” พระองค์จึงทรง ทำให้เรื่องนั้นกระจ่างแจ้งชัดเจนมากขึ้นเยอะสำหรับความคิดของผมจนอันที่จริงแล้วมันเป็นไปได้เลยที่ผมจะสงสัยว่าพระวิญญาณของพระเจ้าได้เข้ามาครอบครองจิตวิญญาณของผมแล้ว

บัดนี้ Finney ทราบว่าเขาต้องเทศนา เขาอยากเทศนา เขาต้องเริ่มต้นทันที เขาฝ่าวงล้อมออกไป ช่าง ทำรองเท้าคนหนึ่งกำลังพูดคุยอยู่กับผู้ถือแนวคิด Universalist คนหนึ่ง ชายหนุ่มคนนั้นถูกทิ่มแทงในจิตใจ เข้าไปในป่า และมอบถวายใจของตนแก่พระเจ้าที่นั่น

Finney กล่าวว่า

ผมได้พูดคุยกับหลายคนวันนั้น และผมเชื่อว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงทำให้เกิดความ ประทับใจยาวนานบนพวกเขาทุกคน ผมจำไม่ได้ว่ามีใครที่ผมได้พูดคุยด้วย ผู้ซึ่งไม่กลับใจเชื่อไม่ นานหลังจากนั้น

เขาไปเยี่ยมบ้านหลังหนึ่ง หญิงสาวคนหนึ่งกลับใจเชื่อ ชายหนุ่มคนหนึ่งซึ่งเป็นญาติคนหนึ่งของผู้ถือ แนวคิด Universalist คนหนึ่ง กลับใจเชื่อในทันที เขาหนีไปที่ห้องของเขา ชั่งตัวเองไว้ข้างใน และไม่ลงมาจน เขารอดมาได้เมื่อเขามาและประกาศตัวว่าเชื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว

การชนะจิตวิญญาณที่แสนมหัศจรรย์ของเขาดำเนินต่อไป และเขากล่าวว่า

พระวจนะของเจ้ามีฤทธิ์เดชที่แสนวิเศษ และผมประหลาดใจทุกวันที่ได้พบว่าคำไม่กี่คำ ที่ถูกพูดกับคน ๆ หนึ่ง จะปักแน่นอยู่ในใจของเขาดุจลูกธนูดอกหนึ่ง เขาไปเยี่ยมบ้านของเขาเอง และบิดาและมารดาของเขา ซึ่งทั้งคู่น้ำตาไหลในเวลาไม่นาน ได้รับความ รอด

ในไม่ช้า Finney กำลังเทศนาในฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้า และจิตวิญญาณหลายแสนดวงได้รับความ รอดในการรณรงค์แสนมหัศจรรย์ของเขา

Mr. Finney ไม่เคยพูดในภาษาต่าง ๆ ทำไมเขาต้องพูดเล่า? ผู้คนเหล่านั้นที่ได้ยินเขาสามารถเข้าใจ ภาษาอังกฤษ แต่เขามีสิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้จริง ๆ-นั่นคือ เขาได้รับฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมา อยู่บนเขา และคนมากมายรับความรอด

ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณเป็นหลักฐานตามพระคัมภีร์ที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ

B. ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ A. B. Earle ชนะ 150,000 คน

โดยไม่มีภาษาต่าง ๆ

A.B. Earle เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เป็นผู้แต่งหนังสือ *Bringing in the Sheaves* และหนังสือ *The Rest of Faith* James Gilchrist Lawson กล่าวว่า

ในห้าสิบปีเขาได้เดินทางไกล 325,000 ไมล์ในสหรัฐอเมริกาและแคนาดา เทศนา 19,780

หน และคน 150,000 คนประกาศตัวว่ารับเชื่อในงานประชุมต่าง ๆ ของเขา
เขาเริ่มต้นเทศนาในปี 1830 และเขากล่าวว่า

ผมสังเกตเห็นว่าเป็นเวลาเกือบสี่สิบปีที่ผ่านมา เคล็ดลับแห่งความสำเร็จในการส่งเสริมการ
ฟื้นฟูของศาสนาอยู่ในการให้ใจของเราเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
และเขากล่าวอีกว่า

ไม่มีสิ่งใดที่สามารถแทนที่ฤทธิ์เดชของจริงจากเบื้องบนได้ การศึกษาไม่ว่าจะเยอะแยะแค่ไหน
หรือพรสวรรค์ หรือความอดุตาหะ ไม่ว่าจะไม่รู้จักเห็นดีเห็นชอบสักปานใด ก็ไม่สามารถแทนที่การ
เต็มเปี่ยมของความรักของพระคริสต์ได้; “ไม่ใช่โดยกำลัง และไม่ใช่โดยฤทธิ์เดช [ของมนุษย์] แต่
โดยวิญญาณของเรา พระเยซูคริสต์ทรงตั้งนี้”-ยกคำพูดมาจาก *Deeper Experiences of
Famous Christians* โดย James Gilchrist Lawson

C. Billy Sunday เคยชนะจิตวิญญาณอาจถึงล้านดวง

ไม่มีภาษาต่าง ๆ เลย!

Billy Sunday เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ และเชื่อกันว่าผู้คนเป็นล้าน
มาถึงพระคริสต์ในงานรณรงค์ครั้งใหญ่ของเขา และฤทธิ์เดชของเขามาจากไหนกัน? เขาเป็นแค่เด็กจบไฮสกูล ผู้
เล่นเบสบอล ใช้ภาษาไม่เป็นทางการ และบางครั้งก็หยาบกร้านในการใช้ภาษาของเขา ทว่าพระเจ้าทรงช่วย
ผู้คนมากมายให้รับความรอดภายใต้งานรับใช้ของเขา เพราะอะไร? เขารู้ว่าเพราะอะไร ทุกครั้งที่เขาไปที่
ธรรมาส์ เขาก็เปิดพระคัมภีร์ของเขาไปที่พระคำตอนหนึ่ง, อีสยาห์ 61:1,2,

“พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้ง
ข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่ถ่อมใจ พระองค์ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาให้รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ ให้
ร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย และการเปิดคุกออกให้แก่คนทั้งหลายที่ถูกจองจำ เพื่อประกาศปีแห่ง
ความโปรดปรานของพระเยโฮวาห์ และวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของเรา เพื่อปลอบประโลมใจ
บรรดาคนที่ไว้ทุกข์”

จากนั้นเขาก็วางโน้ตคำเทศนาของเขาบนสุดของพระคัมภีร์ ไม่ว่าข้อพระคำที่ใช้จะเป็นตอนใดก็ตาม
แต่ทุกครั้งที่ในฐานะคำพยานหนึ่งต่อพระเจ้าและต่อใจของเขาเอง เขาระลึกว่าฤทธิ์เดชของเขาอยู่ในข้อเท็จจริงที่
ว่าเขาได้รับการเจิมให้เทศนา ว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงอยู่บนเขา! Billy Sunday ไม่เคยพูดในภาษาต่าง
ๆ ทำไมเขาต้องพูด? เขามีหลักฐานเหล่านั้นจากพระคัมภีร์ที่แสดงถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้าเมื่อพระวิญญาณของ
พระเจ้าทรงอยู่บนเขา

Dr. Bob Jones, Sr. เล่าให้ผมฟังเกี่ยวกับครั้งหนึ่งเมื่อเขาไปที่แท่นบูชาหนึ่งและเฝ้ารอพระเจ้า และ
เขากล่าวว่า “ผมไม่รู้ว่าจะเรียกมันว่าอะไรดี และผมไม่สนว่าคุณพูดอะไร ผมรู้ว่าตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา การ
เพิ่มพูนมหาศาลของฤทธิ์เดชและพระพรได้มาอยู่บนงานรับใช้ของผมแล้ว”

หลักฐานจากพระคัมภีร์ที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณคือ ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ

IV. คนเหล่านั้นที่เน้นมากที่สุดเรื่อง “การพูดในภาษาต่าง ๆ” ก็ เน้นน้อยลงเรื่องฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ

ผมมีอยู่ตรงหน้าผมหนังสือประมาณสามสิบเล่มและแผ่นพับหลายฉบับโดยเหล่านักเขียนกลุ่มเพนเทคอสต์ที่พูดถึงการพูดภาษาต่าง ๆ พวกเขาเน้นมากจริง ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ ความรู้สึก สิ่งที่เราเคยเห็นและเคยรู้สึก

ตัวอย่างที่ดีเกี่ยวกับเรื่องนี้คือ *They Speak With Other Tongues* โดย John L. Sherrill เรื่องราวของผู้สื่อข่าวคนหนึ่ง บรรณาธิการของนิตยสาร *Guideposts* ผู้ซึ่งไปศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องของการพูดภาษาต่าง ๆ และได้กลายเป็นผู้พูดภาษาต่าง ๆ เสียเอง เริ่มต้นที่หน้า 12 เขาเล่าเกี่ยวกับ Harald Bredesen ศิษยาภิบาลคนหนึ่งของกลุ่ม Reformed Church ผู้ซึ่งมีประสบการณ์แสนวิเศษ เขาพูดในภาษาต่าง ๆ และชายคนหนึ่งกล่าวว่ามันเป็นภาษาโปแลนด์ หญิงคนหนึ่งกล่าวว่าเขาพูดในภาษาอารบิก ไม่มีการพูดถึงการชนะจิตวิญญาณเลย

จากนั้นเขาเล่าเกี่ยวกับการไปเยี่ยมคริสตจักรแห่งหนึ่งของพวกเพนเทคอสต์ซึ่งเป็นที่ ๆ พวกเขาพูดในภาษาต่าง ๆ และเขาเข้าไปในห้อง ๆ หนึ่งที่หลายคนพูดในภาษาต่าง ๆ และเอนตัวไปมาและร้องเพลงและปรบมือและมีการแปล จากนั้นมีคำเทศนาหนึ่ง การประชุมนมัสการเหล่านั้นกินเวลาสามชั่วโมง ไม่มีการเชิญชวน ไม่มีใครรับความรอดเลย!

จากนั้นเขาเล่าว่า Dr. Henry Van Dusen ผู้ถือแนวคิดสมัยใหม่นิยม ให้การยอมรับการประชุมที่พูดภาษาต่าง ๆ ของพวกเพนเทคอสต์

จากนั้นมีบทหนึ่งที่พูดถึง Parham นักเทศน์นิกายเมธอดิสต์คนหนึ่งผู้ซึ่งเรียนรู้ที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ - หน้าแล้วหน้าเล่า ถ้ามีใครบ้างที่รับความรอด Sherrill ก็ไม่กล่าวถึงเรื่องนั้นหรือไม่สนใจเกี่ยวกับมัน ปกติแล้วนั้นไม่ใช่สิ่งที่พวกคนที่ชอบพูดภาษาต่าง ๆ สนใจอยู่แล้ว

จากนั้น Sherrill เล่าต่อไปอีกเกือบห้าสิบหน้าเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของกระแสและคริสตจักรทั้งหลายของกลุ่มเพนเทคอสต์แต่ไม่เล่าอะไรเลยเกี่ยวกับผู้คนที่รับความรอด

จากนั้นในหน้า 52 เริ่มต้นบทหนึ่งเกี่ยวกับ David du Plessis ผู้นำคนสำคัญคนหนึ่งในการแสวงกลุ่มเพนเทคอสต์ มีเนื้อหาเยอะแยะเกี่ยวกับกระแสกลุ่มเพนเทคอสต์ เกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ เกี่ยวกับการประชุมกับพวกเสรีนิยม แต่ไม่มีอะไรเลยเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณ

จากนั้น Sherrill เล่าว่าเขาไปที่การประชุมของ Full Gospel Business Men's Fellowship International เขาเล่าว่าพวกเอพิสโคปัลและพวกบาทหลวงคาทอลิก “ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” จนพวกเขาพูดในภาษาต่าง ๆ เขาเล่าว่าพวกศิษยาภิบาลนิกายเมธอดิสต์และพวกลูเธอรันและพวกศาสตราจารย์ด้านศาสนศาสตร์พูดในภาษาต่าง ๆ แต่เขาไม่เคยกล่าวถึงเลยว่ามีผู้ใดในพวกเขาชนะจิตวิญญาณใครบ้างหรือไม่ ดูเหมือนว่านั่นไม่ใช่ภาระหลักของคนเหล่านั้นที่ส่งเสริมแนวคิดกลุ่มเพนเทคอสต์

ผมได้อ่านหนังสือเล่มนั้นจนจบเล่มอย่างตั้งใจและตรวจทานมันอย่างตั้งใจ Lydia Maxam ผู้ถือนิกายเอพิสโคปัล พูดในภาษาต่าง ๆ เข้าในเครื่องบันทึกเสียงของ Sherrill เขาสนุกกับมันมาก และภรรยาของเขาได้

เรื่องราวหนึ่งที่เธอกำลังเขียนอยู่เสร็จสมบูรณ์ จากนั้นในหน้า 83 และ 84 Sherrill อธิบายข้อแตกต่างในประวัติความเป็นมาของผู้คนที่พูดในภาษาต่าง ๆ ไม่มีกล่าวถึงเลยเกี่ยวกับว่าจิตวิญญาณหลายดวงได้รับความรอดหรือไม่ นั่นไม่มีส่วนพิเศษเลยในแรงจูงใจของหนังสือเล่มนั้น

สุดท้ายแล้ว Sherrill เล่าว่าตัวเองได้รับพระพรนั้นที่เขาแสวงหา นั่นคือ เขาพูดในภาษาต่าง ๆ เห็นได้ชัดว่าเขาไม่ได้แสวงหา และไม่กล่าวอะไรเลยเกี่ยวกับการปรารถนาฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ ในบทที่ 12 เขาเล่าเกี่ยวกับประสบการณ์ของเขากับพระวิญญาณบริสุทธิ์และการพูดในภาษาต่าง ๆ ถ้าเขาเคยชนะจิตวิญญาณใครสักคน เขาก็ไม่กล่าวเช่นนั้นเลย

มันน่าแปลกมิใช่หรือที่คนมีการศึกษา ซึ่งตั้งหน้าตั้งตาตรวจสอบเรื่องทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ ที่พูดกับเหล่าผู้นำคนสำคัญ ๆ ที่ตรวจสอบคำพยานของหลายพันคน ที่บันทึกเสียงการพูดในภาษาต่าง ๆ โดยใช้เครื่องบันทึกเสียง และจากนั้นก็เริ่มพูดในภาษาต่าง ๆ เอง ไม่มีสักคำจะกล่าวเลยเกี่ยวกับการเคยชนะจิตวิญญาณใครสักคนมาถึงพระคริสต์หรือการคาดหวังจะทำเช่นนั้น? นั่นเป็นกรณีที่แปลกมิใช่หรือ? นั่นเหมือนกับที่เพนเทคอสต์หรือ?

ผมได้อ่านจนจบเล่มหนังสือที่โด่งดังนั้น *With Signs Following* โดย Stanley H. Frodsham ผมได้อ่านจนจบเล่มหนังสือเล่มแล้วเล่มเล่าตรงนี้ที่อยู่ตรงหน้าผม แผ่นพับฉบับแล้วฉบับเล่า ซึ่งเขียนโดยพวกเพนเทคอสต์เกี่ยวกับเรื่องภาษาต่าง ๆ เห็นได้ชัด และผมพูดในความกรุณาและด้วยความรักอันแท้จริงที่มีต่อผู้คนที่ผมรู้ว่าบ่อยครั้งพวกเขาจริงจังมาก ๆ และทุ่มเทต่อพระคริสต์ ว่าโดยรวมแล้วพวกเขาไม่ได้กำลังพูดถึงฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณเมื่อพวกเขาพูดถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ พวกเขา กำลังพูดถึงประสบการณ์ต่าง ๆ ของการพูดภาษาต่าง ๆ

โอ พวกเขาเล่าเกี่ยวกับการล้มในการเป็นลมหรือการเห็นแสงสว่างจ้า พวกเขาเล่าว่าคุณสามารถฝึกที่จะเรียนพูดในภาษาต่าง ๆ ได้ มีการเน้นอย่างมากเกี่ยวกับความรู้สึก อารมณ์และความชื่นบาน แต่พวกเขาพลาดประเด็นของสิ่งที่เคยเกิดขึ้นที่เพนเทคอสต์ เพนเทคอสต์ของพวกเขาที่มีหลายพันคนรับความรอดอยู่ที่ไหนกัน?

พี่น้องชาวเพนเทคอสต์คนหนึ่งเคยเขียนมาหาผมโดยเล่าอย่างละเอียด และผมตอบไปว่าผมรู้จักคริสตจักรที่ชนะจิตวิญญาณหลายแห่งที่ดีที่สุดในอเมริกา ผมจดบันทึกไว้อย่างระมัดระวัง ผมเทศนาในคริสตจักรเช่นนั้นหลายแห่ง ผมเคยตีพิมพ์เป็นครั้งคราวสถิติเกี่ยวกับคริสตจักรเหล่านั้นที่ชนะจิตวิญญาณในจำนวนที่มากที่สุดที่กล่าวยอมรับต่อหน้าผู้คนและที่ให้บังเกิดผู้เชื่อเหล่านั้น และจากคริสตจักรเหล่านี้ ผมไม่เคยพบคริสตจักรที่เป็นเพนเทคอสต์เลยสักแห่ง

อย่างไรก็ตาม พี่น้องท่านนี้ทักท้วงว่าเคยมีคริสตจักรแบบนั้นจริง ๆ ในประเทศสวีเดนและแห่งหนึ่งในเกาหลีที่มีสมาชิกหลายพันคนและผู้คนมากมายรับความรอด ผมไม่สงสัยเรื่องนั้นเลย และผมดีใจที่มี แต่ทำไมถึงไม่ใช่ในอเมริกาละ? ผมแน่ใจว่าคริสตจักรอื่น ๆ อีกหลายแห่งที่เป็นเพนเทคอสต์มีบางคนที่รับความรอด แต่นั่นไม่ใช่สิ่งสำคัญสำหรับพวกเขา พวกเขาไม่มีผู้คนมากมายที่รับความรอด พวกเขาไม่ออกไปและได้คนเหล่านั้นเป็นผู้ชนหมู่ใหญ่และพาพวกเขาเข้ามาและด้วยการอธิษฐานอย่างจริงจังและการร้องไห้และคำพยานชนะ

พวกเขามาถึงพระคริสต์ ผมกำลังกล่าวว่าการชนะจิตวิญญาณไม่ใช่สิ่งหลักกับผู้คนเหล่านั้นที่ให้ภาษาต่าง ๆ มา
อันดับหนึ่ง พวกเขาสนใจเกี่ยวกับการทำให้พวกเขาแบัพติสม พวกเขาเธอรันและพวกเขาทอลิกหันมาพูดภาษาต่าง ๆ
มากกว่าช่วยผู้คนที่หลงหายให้ได้รับความรอด

หลักฐานจากพระคัมภีร์ที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณคือ ฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อชนะจิต
วิญญาณ

บทที่ IX

ภาษาต่างประเทศทั้งหลายใน

1 โครินธ์ 13 และ 14

ช่างเป็นสิ่งที่แสนวิเศษจริง ๆ ที่เราสามารถไปที่พระคัมภีร์และยอมรับมันด้วยความเชื่อเหมือนเด็กอันเรียบง่าย ตรวจสอบทุกประโยคของมันที่เกี่ยวข้อง และพบสิ่งที่พระเจ้าทรงอยากให้เราทราบเกี่ยวกับคำถามนี้หรือคำถามอื่น ๆ

เนื่องจาก 1 โครินธ์ 13 มีการกล่าวถึงแค่สองตอนเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ และเนื่องจากนั้นเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับบทที่ 14 เราจึงศึกษาพระคำทั้งสองตอนนี้ร่วมกัน คุณเห็นว่า ไม่มีหัวข้อที่แบ่งแยกบทในสำเนาต้นฉบับตอนที่เปาโลเขียนมัน

I. ภาษาต่าง ๆ ใน 1 โครินธ์ 13

คุณจะสังเกตเห็นว่าในที่นี่เปาโลพูดถึงเรื่องของประธานเหล่านั้นของพระวิญญาณและพระพรหลายประการของพระเจ้า การพยากรณ์ การเข้าใจข้อลึกลับและความรู้ ความเชื่อ และการพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา-ทั้งหมดนี้ไม่มีค่าอะไรเลยถ้าคุณไม่มีความรักต่อพี่น้อง

A. ภาษาต่าง ๆ ของพวกทูตสวรรค์

ข้อ 1 กล่าวว่า “ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าพูดด้วยภาษาทั้งหลายของมนุษย์และของพวกทูตสวรรค์ และไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็กลายเป็นเหมือนฆ้องที่ส่งเสียงหรือฉาบที่ตั้งแตงแตง”

พวกทูตสวรรค์ไม่มีภาษาพิเศษของพวกเขาเอง พวกเขาพูดในภาษาทั้งปวงของแผ่นดินโลกเมื่อพวกเขามาพูดคุยกับมนุษย์ เราเชื่อว่าไม่มีมนุษย์คนใดในโลกที่รู้ทุกภาษา ทุกสำเนียงในโลก แต่พวกทูตสวรรค์รู้ กระนั้นถ้าผู้ใดเชี่ยวชาญทุกภาษาในจักรวาล เหมือนที่พวกทูตสวรรค์เชี่ยวชาญ เขาก็ยังไม่มีค่าอะไรเลยอยู่ดีหากเขาไม่มีความรักต่อพี่น้อง กล่าวอีกนัยหนึ่งเปาโลกำลังลดทอนความสำคัญของภาษาทั้งหลาย ภาษาที่คุณใช้พูดไม่ได้สำคัญมากเท่ากับสิ่งที่คุณพูด และสิ่งที่คุณพูดด้วยปากของคุณมีความสำคัญก็ต่อเมื่อใจนั้นถูกต้องพร้อมกับความรักและความเชื่อฟัง

ผู้คนที่เมืองโครินธ์ไม่ควรให้ความสำคัญกับภาษาทั้งหลายมากขนาดนั้น พวกเขาควรให้ความสำคัญกับความรักรมากกว่า

B. “ภาษาต่าง ๆ” จะหมดสิ้นไปเมื่อไร?

ข้อ 8 กล่าวว่า “ความรักจะไม่มีวันล้มน้เหลว แต่แม้มีคำพยากรณ์ทั้งหลาย คำพยากรณ์เหล่านั้นก็จะล้มน้เหลวไป แม้มีการพูดภาษาต่าง ๆ การพูดภาษาต่าง ๆ นั้นก็จะเลิกไป แม้มีความรู้ ความรู้นั้นก็จะเลือนหายไป”

และข้อ 9 และ 10 กล่าวต่อไปว่า “ด้วยว่าพวกเรารู้เพียงส่วนหนึ่ง และพวกเราก็พยากรณ์เพียงส่วนหนึ่ง แต่เมื่อสิ่งซึ่งสมบูรณ์แบบมาแล้ว เวลานั้นสิ่งซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งก็จะสูญไป”

คนที่ตีบางคนได้โต้แย้งว่าฉะนั้นเมื่อพระคัมภีร์ทุกตอนถูกเขียนหมดแล้ว ของประธานแห่งภาษาต่าง ๆ ก็จะสิ้นสุดลง เช่นเดียวกับของประธานอื่น ๆ เหล่านี้ ผมไม่เชื่อว่านั่นเป็นการตีความที่เหมาะสมของพระคำ

ตอนนี้ “สิ่งซึ่งสมบูรณ์แบบ” นั้นยังไม่มาถึงเรา จะไม่มาจนกว่าจะถึงการเป็นขึ้นจากตายนั้น

ข้อ 12 กล่าวว่า “เพราะว่าบัดนี้พวกเราเห็นผ่านทางกระจกเงาอย่างมัวมัว แต่เวลานั้นหน้าต่อหน้า บัดนี้ข้าพเจ้ารู้เพียงส่วนหนึ่ง แต่เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนอย่างที่เราจะรู้จักข้าพเจ้าด้วย” นั้นไม่มีทาง หมายถึงเวลานั้นที่พระคัมภีร์เสร็จสมบูรณ์ไปแล้ว เมื่อพระคัมภีร์ถูกเขียนเสร็จแล้วนั้น นั้นก็ไม่ได้หมายความว่า ผู้ใดทราบทุกสิ่งเหมือนกับที่พระเจ้าทรงรู้จักคน ๆ นั้น ไม่ใช่เลย นั้นหมายถึงวาระแห่งการเป็นขึ้นจากตาย อย่างไม่ต้องสงสัย

ผมคิดว่าเมื่อการรับขึ้นมาถึงและผู้ที่ยืดแล้วทุกคนถูกรับขึ้นไปพบกับพระคริสต์ในฟ้าอากาศ เราทุกคนในตอนนั้นก็จะทราบเหมือนที่เราถูกทราบแล้ว เราทุกคนในตอนนั้นจะเห็นหน้าต่อหน้า เราทุกคนในตอนนั้นจะพูดภาษาเดียวกัน การแบ่งแยกเหล่านั้นที่แยกผู้คนออกจากกันตอนนี้จะหมดสิ้นไปเมื่อถึงเวลานั้น ซึ่งรวมถึงเครื่องกีดขวางทางภาษาด้วย

อรรถาธิบายของ Ellicott, Barnes, Thayer, *The Expositor's Greek New Testament* ทั้งหมดกล่าวว่า “เมื่อสิ่งซึ่งสมบูรณ์แบบมาแล้ว” (1 คร. 13:10) และภาษาต่าง ๆ จะสิ้นสุดลง ต้องเป็นในสวรรค์หลังจากที่พระคริสต์เสด็จมา

ประการแรก ผมไม่เชื่อว่าพระเจ้าทรงเจตนาให้มีช่วงเวลาแห่งพระพรยิ่งใหญ่หลายประการในสมัยพระคัมภีร์ที่เราไม่ได้ตอนนี้ ผมไม่เชื่อว่าพระเจ้าเคยมีฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์พร้อมใช้ในตอนนั้นและไม่ทรงมีมันพร้อมใช้ในตอนนี้ ผมไม่เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ในตอนนั้นเมื่อพระองค์เคยประทานความเชื่อเพื่อรับการอัศจรรย์ต่าง ๆ และพระองค์จะไม่ทรงกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ แล้วตอนนี้เมื่อเราต้องการพวกมันและพระองค์ประทานความเชื่อเพื่อรับพวกมัน ผมไม่เชื่อว่าของประทานใด ๆ ของพระวิญญาณเคยมีพร้อมใช้ในตอนที่ไม่น่าจะมีพร้อมใช้แล้วตอนนี้ตามความต้องการและเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าเองกำลัง “แจกจ่ายแก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์” (1 คร. 12:11) เพื่อให้เข้ากับโอกาสนั้น ๆ

ไม่ใช่เลย คนดี ๆ ทั้งหลายที่ด่วนสรุปอย่างคนโง่ว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นภาษาสวรรค์แบบเคลิบเคลิ้มในสมัยพระคัมภีร์ คิดว่าตอนนี้ไม่มีภาษาแบบนั้นแล้ว ไม่ใช่ มันไม่เคยมีเลยต่างหาก! การพูดภาษาแปลก ๆ สมัยใหม่ที่เป็นการพูดรัว ๆ ที่ไม่มีใครเข้าใจเพื่อความสนุกสนานส่วนตัวของคนเหล่านั้นที่ชอบให้ความเพ้อฝันเช่นนั้นพาไป-มันไม่ใช่สิ่งที่ผู้คนในสมัยพระคัมภีร์เคยมี ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ แบบในพระคัมภีร์ยังไม่ได้ผ่านพ้นไปและจะไม่ผ่านพ้นไปจนกว่าเวลานั้นมาถึง “เมื่อสิ่งซึ่งสมบูรณ์แบบมาแล้ว เวลานั้นสิ่งซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งก็จะสูญไป”

แต่เปาโลได้รับการตลใจตรงนี้ให้เตือนใจผู้คนชาวเมืองโครีนธ์ว่าภาษาและสิ่งอื่น ๆ เหล่านี้ที่ทำให้พวกเขากำลังทะเลาะกันและแตกแยกกันเป็นสิ่งที่กำลังจะผ่านพ้นไป ในฟ้าสวรรค์และในการครอบครองยุคพันปีของพระคริสต์เราจะยังมีความรักอยู่เหมือนเดิม พวกเขาควรบ่มเพาะสิ่งนั้นแทนที่การแตกแยกและการวิวาทที่พิสูจน์ว่าพวกเขาอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง ตามที่เปาโลกล่าวไว้

II. เปาโลเขียนถึงพวกคริสเตียนชาวโครินธ์ในฐานะ

ทารกที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังในพระคริสต์

1 โครินธ์ มีความโดดเด่นตรงที่ว่าในจดหมายฝากฉบับนี้ มากกว่าในจดหมายฝากฉบับอื่นใดในภาคพันธสัญญาใหม่-ใช่แล้ว มากกว่าในพวกมันทุกฉบับรวมกันเสียอีก-เปาโลตำหนิบาปหลายเรื่องโดยเฉพาะของพวกคริสเตียน

คุณจะหมายเหตุใหม่เรื่องการเน้นหนักของเปาโลในการตำหนิชาวโครินธ์ที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังเหล่านี้เกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ? คุณเห็นแล้วว่า เมืองโครินธ์เคยเป็นเมืองใหญ่ซึ่งมีประชากรประมาณสองแสนห้าหมื่นคน มันเคยเป็นศูนย์กลางการค้าขายที่มีขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในโลกชาวโรมและมีผู้คนหลายชาติพันธุ์และหลายภาษาอยู่ในมัน เราจึงไม่ต้องประหลาดใจเลยที่ได้เกิดความภาคภูมิใจอย่างมหาศาลในหมู่พวกเขาเกี่ยวกับภาษาทั้งหลายของพวกเขาและพวกเขาต้องโดนตำหนิอย่างรุนแรงเกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งหลายของพวกเขาในการประชุมนมัสการของคริสตจักร

จงพิจารณาว่าคริสเตียนชาวโครินธ์เหล่านี้ที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง รักโลก และไม่รู้จักโตขนาดไหน เปาโลเริ่มต้นในบทแรกของ 1 โครินธ์ และชื่นชมยินดีที่พวกเขาไปบูลย์ “ในการพูดทุกอย่างและในบรรดาความรู้” และพระเจ้าได้ทรงอวยพรพวกเขาอย่างไร้พินาศ

A. การแตกแยกและการวิวาทพิสูจน์ว่าพวกเขาอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง

แต่ผ่านไปแค่เก้าข้อ เปาโลก็เริ่มเตือนใจพวกเขาเกี่ยวกับทางทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังของพวกเขา การแตกแยกและการวิวาทของพวกเขา พวกเขาบางคนได้ต่อแถวเพื่อจะเป็นผู้ติดตามของเปาโล บ้างก็ของอโพลโล บ้างก็ของเปโตรหรือเศปัส พวกเขาตีตัวออกห่างไปจากความเป็นผู้นำของเปาโลแล้วผู้ซึ่งชนะพวกเขามาถึงพระคริสต์ พวกเขาเพิ่งออกมาจากการไหว้ผี และพวกเขาก็แตกแยกกันและถูกนำไปหลงเงินอย่างง่ายดาย เปาโลจึงต้องปกป้องงานรับใช้ของเขาผ่านทางบทที่หนึ่งและบทที่สอง เหมือนที่เขาจะทำซ้ำแล้วซ้ำอีกผ่านทาง 1 และ 2 โครินธ์ เขาต้องเตือนพวกเขาเป็นพิเศษให้ระวังการคิดว่าพวกเขามีปัญญา เขาบอกพวกเขาตรง ๆ ว่าพวกเขาอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เขาเตือนพวกเขาในบทที่ 3 เกี่ยวกับบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์ที่การทำงานที่เป็นไม้ หญ้าแห้ง และฟางจะถูกเผาและคนเหล่านั้นที่การทำงานถูกเผาจะขาดบำเหน็จ ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงควรเริ่มต้นถวายเกียรติพระเจ้าในร่างกายของพวกเขาได้แล้ว

จนจบบทที่ 4 เขายังต้องปกป้องความเป็นอัครทูตของเขากับพวกคริสเตียนทารกเหล่านี้ที่บัดนี้คิดว่าพวกเขาไปไกลเกินเปาโลผู้ซึ่งชนะพวกเขามาแล้ว “บัดนี้บางคนผยองขึ้น ราวกับว่าข้าพเจ้าจะไม่มาหาพวกท่าน” เขากล่าวใน 1 โครินธ์ 4:18 และเขาเตือนพวกเขาอย่างจริงจังว่า เขาต้องมาพร้อมไม้เรียวและลงโทษหรือมาพร้อมความรักและความอ่อนสุภาพ?

B. การล่วงประเวณีถูกยอมรับ ถูกปกป้องโดยคริสเตียนที่รักโลกเหล่านี้

การล่วงประเวณีเป็นเรื่องธรรมดาในหมู่พวกเขาอย่างชัดเจน และบทที่ 5 บอกเราเกี่ยวกับการล่วงประเวณีแบบที่ไม่ถูกพูดถึงด้วยซ้ำในพวกบุชาพระอื่น-ชายคนหนึ่งที่อยู่กินในการเล่นชู้กับแม่เลี้ยงของตน!

เดี๋ยวจึงใจเพราะคริสเตียนฝ่ายเนื้อหนังเหล่านี้ เปาโลเรียกร้องว่า “เหตุฉะนั้น จงชำระเชื้อเก่าเสีย”

(ข้อ 7): จงถอนตัวจากชายคนนั้นที่พวกท่านกำลังปกป้องอยู่ ในบทที่ 6 เขาเล่าว่าพวกเขาฟ้องร้องกันในศาล และทำให้ชื่อเสียงของพระคริสต์ได้รับความอับยศต่อหน้าพสกนิกรที่บูชาพระอื่น

และจากนั้นเขาพูดถึงบาปหลายอย่างที่นำอภัยภัยยิ่งกว่า มีแนวโน้มมากอยู่ที่นั่นไปสู่การล่วงประเวณี บาปที่แพร่หลายมาก ๆ นั้นในเมืองโครินธ์ซึ่งเป็นที่ ๆ พวกเขามีพวกลัทธิโสเภณีในการบูชาพระอื่นในวิหารของพระอื่นหลายแห่ง และฉะนั้นการล่วงประเวณีจึงต้องถูกเกลียดชัง พวกเขาปกป้องมัน บัดนี้พวกเขาต้องระวังมันให้ดี การล่วงประเวณีเป็นบาปที่ร้ายแรงกว่า และอวัยวะหนึ่งแห่งพระกายของพระคริสต์ควรถูกเชื่อมติดกับพวกลัทธิโสเภณีคนหนึ่งหรือ? “อะไรกัน พวกท่านไม่ทราบหรือว่า คนซึ่งผูกพันกับพวกลัทธิโสเภณีก็เป็นกายอันเดียวกัน เพราะพระองค์ตรัสว่า ‘เขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน’” (1 คร. 6:16) และเขาเตือนความจำพวกเขาอีกกว่าร่างกายของคริสเตียนเป็นของพระคริสต์และเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ข้อ 19)

C. ถูกลำโพงเงินเกี่ยวกับเนื้อสัตว์ที่ถวายให้พวกเรารูปเคารพ

ในบทที่ 8 เขาพูดถึงการทะเลาะกันที่พวกเขามีที่นั่นเกี่ยวกับเนื้อสัตว์ที่ถวายให้พวกเรารูปเคารพ รูปเคารพไม่มีตัวตนเลย แต่ทำไมถึงนำไปสู่ความรู้สึกผิดและบาปโดยความไม่ระวังตรงนี้และจึงทำลายพี่น้องที่อ่อนแอบางคนเหล่านี้โดยการกินเนื้อสัตว์ที่ถวายให้รูปเคารพแล้ว? ส่วนหนึ่งของความแตกแยกและการวิวาทและการคิดว่าตัวเองชอบธรรมของพวกเขาเข้ามาเกี่ยวข้องตรงนี้

คราวนี้ในบทที่ 9 เราพบว่าพวกเขาไม่ได้เสียเปาโลเหมือนที่คนอื่น ๆ ได้กระทำ ผู้คนจากเมืองเธสะโลนิกาและเมืองทิลิปปีได้ส่งเงินมาให้เขา แต่คนเหล่านี้ที่เขาเทศนามานานสิบแปดเดือนไม่ได้ส่ง และเขากล่าวในข้อ 14 ว่า “ท่านเองเดียวกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงแต่งตั้งไว้ว่า คนทั้งหลายซึ่งประกาศข่าวประเสริฐควรได้รับการเลี้ยงชีพด้วยข่าวประเสริฐนั้น” เขาไม่ได้เรียกร้องเรื่องนั้นและไม่เรียกร้องมันตรงนี้ แต่เขาเตือนใจพวกเขาเกี่ยวกับความผิดของพวกเขาในเรื่องนี้

D. เหมือนการกบฏและบาปของชนชาติอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร

ในบทที่ 10 เขาย้อนไปเปรียบเทียบบาปทั้งหลายและการแตกแยกของพวกเขาที่นั่นกับบาปเหล่านั้นซึ่งชนชาติอิสราเอลเคยมีในถิ่นทุรกันดารและซึ่งทำให้พวกเขาถูกลงโทษ-บาปแห่งการเล่นซู้ การล่วงประเวณีและการบ่นว่า เปาโลเตือนใจพวกเขาว่าวิธีที่พระเจ้าทรงจัดการกับชนชาติอิสราเอลถูกรายงานไว้เพื่อเตือนสติเรา

จากนั้นในบทนั้นเปาโลก็พูดถึงเรื่องโตะขององค์พระผู้เป็นเจ้า มันเรียกร้องให้แยกออก เราตีมือขององค์พระผู้เป็นเจ้าและถ้วยของพวกผีปีศาจไม่ได้

E. ความมีนเมาที่โตะขององค์พระผู้เป็นเจ้า;

หลายคนตายเพราะเรื่องนี้

บทที่ 11 ถกอย่างละเอียดเรื่องของการไว้ผมยาวของพวกผู้หญิงว่าเป็นแบบของการที่พวกนางยอมอยู่ใต้บังคับสามีและบิดา และมันเป็นเรื่องน่าละอายที่ผู้ชายจะไว้ผมยาว เปาโลกล่าว เขาพูดถึงเรื่องโตะขององค์พระผู้เป็นเจ้าอีก บางคนกินเลี้ยงใหญ่โตที่โตะนั้นและทำให้ผู้คนที่ยากจนละอายผู้ซึ่งไม่สามารถนำมือยื่นใหญ่โตมาได้ คนอื่น ๆ ก็เมามายที่โตะขององค์พระผู้เป็นเจ้า นั่นเป็นวิถีทางของพวกคริสเตียนเนื้อหนังและทำให้เราเข้าใจว่าทำไมพวกเขาถึงต้องรับการสั่งสอนเพิ่มเติม

และจากนั้นก็มิมบทที่ 12, 13 และ 14 ซึ่งพูดถึงเรื่องนี้เกี่ยวกับภาษาทั้งหลายในคริสตจักรโดยเฉพาะ
ใน 2 โครินธ์ เปาโลพบการปรับปรุงอยู่บ้าง พวกเขาได้กลับใจแล้วเกี่ยวกับชายคนนั้นที่อยู่กินในการ
เล่นซู้ แต่พวกเขายังกังวลหาสิทธิอำนาจของเปาโลอยู่ ฉะนั้นใน 2 โครินธ์ 13:3 เขาจึงกล่าวว่า “เพราะว่าพวก
ท่านแสวงหาข้อพิสูจน์ของพระคริสต์ที่ตรัสในข้าพเจ้า...” และในข้อ 10 เขากำลังพยายามหาข้อยุติให้เรื่องนี้
โดยจดหมายของเขาว่า “...เกรงว่าเมื่ออยู่ด้วยแล้ว ข้าพเจ้าจะใช้ความเยียบขาด” เมื่อเขามาหาพวกเขา
ฉะนั้นตอนนี้เราจึงเข้าหาการตำหนิและการสั่งสอนของเปาโลที่มีต่อพวกคริสเตียนทารกที่อยู่ฝ่ายเนื้อ
หนังแห่งเมืองโครินธ์เกี่ยวกับเรื่องภาษาทั้งหลายในคริสตจักร

III. การอภิปรายทั้งหมดในบทที่ 14 เกี่ยวกับ

ภาษาต่างประเทศทั้งหลาย

บางครั้งการพูดในภาษาต่าง ๆ ถูกเรียกว่า กลอสโซลาเลีย คำที่ฟังสูงนั้นแค่มาจากคำว่า กลอสซา ซึ่งเป็น
เป็นคำกรีกที่หมายถึง ลิ้น หรือ ภาษา และคำกรีก กลอสซา ในภาคพันธสัญญาใหม่ภาษากรีก ไปจนจบบทที่
14 ของ 1 โครินธ์ก็ถูกแปลง่าย ๆ ว่า “ภาษาต่าง ๆ” เนื่องจากมันอยู่ในรูปพหูพจน์ มันจึงน่าจะเหมาะสมที่จะ
แปลมันว่า “ภาษาต่างประเทศทั้งหลาย” และทุกครั้งคำเรียกนี้หมายถึงภาษาประจำชาติทั้งหลายที่ถูกใช้เป็น
ประจำ เป็นที่รู้จักและถูกใช้งานโดยผู้คนบางพวก ฉะนั้นเปาโลจึงกล่าวใน 1 โครินธ์ 14:10 ว่า “อาจมีเสียงพูด
หลายชนิดในโลกนี้ และไม่มีเสียงพูดใด ๆ เลย ที่ปราศจากความหมาย” ทุกภาษามีความหมายประจำบาง
อย่างแก่ผู้คนบางกลุ่ม

และจำไว้ว่าคำว่า “unknown” ที่อยู่หน้า “tongues” ใน 1 โครินธ์ 14 ถูกใส่เข้ามาโดยเหล่าผู้แปล
มันไม่ได้อยู่ในสำเนาต้นฉบับเลยสักชนิดเดียว คำว่า “tongues” หมายถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลายที่ใช้เป็น
ประจำ

จงหมายเหตุเช่นกันว่าไม่มีตรึงไหนเลยในบทนี้ที่มีกล่าวว่าผู้คนที่เมืองโครินธ์มีของประทานนั้นแห่ง
ภาษาต่าง ๆ และจึงกำลังพูดอย่างอัศจรรย์ในภาษาต่าง ๆ ในภาษาต่างประเทศหลายภาษา ไม่ใช่ พวกเขาไม่ได้
กำลังทำแบบนั้นเลย พวกเขากำลังอวดในความเยอหยิ่งของตนเกี่ยวกับหลายภาษาของพวกเขาในมหานครอัน
ใหญ่โตของพวกเขา และเปาโลตำหนิพวกเขา พระเจ้าคงไม่ตำหนิเรื่องนั้นหากมันเป็นการอัศจรรย์จริง ๆ
พระเจ้าไม่เคยทำผิดเมื่อพระองค์ทรงกระทำการอัศจรรย์ และทั้งพระเจ้าและใครอื่นใดก็ไม่มีสิทธิ์ตำหนิการ
อัศจรรย์หนึ่ง การใช้หลายภาษาของพวกเขาไม่ใช่การอัศจรรย์ พวกเขากำลังใช้ภาษาต่างประเทศทั้งหลายใน
การประชุมนมัสการและจึงแค่กำลัง “เลียนแบบ” สิ่งทีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ เคยเป็นที่เพิ่นเทอสุด
มันไม่ใช่ของประทานแสนอัศจรรย์แห่งภาษาต่าง ๆ พระคัมภีร์ไม่กล่าวเช่นนั้น และแน่นอนว่าไม่มีใครอื่นมีสิทธิ์
กล่าวเช่นนั้น

“ภาษาต่าง ๆ” ใน 1 โครินธ์ 14 เป็นภาษาต่างประเทศทั้งหลายที่ใช้เป็นประจำ

ดังนั้นเมื่อเปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าปรารถนาให้พวกท่านพูดภาษาต่าง ๆ ได้ แต่ยิ่งกว่านั้นให้พวกท่าน
พยากรณ์ได้” เขาก็แค่หมายความว่า “ข้าพเจ้าอยากให้พวกท่านทุกคนสามารถพูดภาษาต่างประเทศหลาย
ภาษาได้ แต่ที่สำคัญมากไปกว่านั้นก็คืออยากให้พวกท่านเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ในฤทธิ์เดชพระวิญญาณ

บริสุทธิ์” เขาไม่ได้กล่าวว่าเขาอยากให้พวกเขาทุกคนมีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ และแน่นอนว่าเรากล่าวเช่นนั้นไม่ได้ ในบทที่ 12 เขากล่าวเพียงว่าทุกคนจะไม่พูดในภาษาต่าง ๆ พร้อมกับของประทานแสนอัศจรรย์นั้น

เมื่อเปาโลกล่าวในข้อ 18 ว่า “ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาต่าง ๆ มากกว่าพวกท่านทุกคน” เขาก็แค่กำลังกล่าวว่า “ข้าพเจ้าพูดภาษาต่างประเทศมากกว่าพวกท่านทุกคน: ภาษาอาราเมค ภาษากรีก ภาษาฮีบรู” และอาจภาษาลาตินด้วย และในพระคำข้อถัดไปเขาก็ลัดทอนเรื่องนั้นและกล่าวว่าเขาอยากพูดห้าคำที่เข้าใจได้และสอนผู้อื่นได้มากกว่าพูดเป็นหมื่นคำในภาษาหนึ่งที่คนเหล่านั้นที่อยู่ด้วยไม่รู้จัก

ฉะนั้นเมื่อเปาโลกล่าวว่า “...อย่าห้ามที่จะพูดภาษาต่าง ๆ เลย” ในข้อ 39 เขาก็แค่หมายความว่า “อย่าห้ามผู้คนที่พูดในภาษาต่างประเทศที่พวกเขาใช้ประจำเลย” แค่เฉพาะบางคนที่อยู่ที่นี่สามารถแปลได้

จำไว้ว่า ถ้าคุณอ่านในประเพณีและความคิดเห็นเยอะแยะใน 1 โครินธ์ 14 คุณก็จะไปผิดทาง ถ้าคุณแค่รับพระคัมภีร์ตามที่มีเขียนไว้ คุณก็จะได้สิ่งที่พระเจ้าทรงหมายถึง ภาษาต่าง ๆ ใน 1 โครินธ์ 14 เป็นเพียงภาษาต่างประเทศทั้งหลาย ภาษาธรรมดา ๆ

IV. ทิ้งบทเกี่ยวกับการประชุมมัสการร่วมกัน

ไม่ใช่การอธิษฐานส่วนตัว

พวกเพ็นเทคอสต์โดยรวมขอพยายามหาข้อปฏิบัติตรงนี้สำหรับการนมัสการส่วนตัวบางอย่างและว่าคริสเตียนทุกคนควรพูดในภาษาต่าง ๆ ตอนอยู่ลำพังในเรื่องของการสรรเสริญและสำหรับความสนุกสนานส่วนตัวและอาจเป็นหลักฐานที่แสดงถึงการอยู่ฝ่ายวิญญาณ พวกเขาคิดว่าในข้อ 5 เมื่อเปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าปรารถนาให้พวกท่านพูดภาษาต่าง ๆ ได้” เขาก็หมายความว่าเขาอยากให้ทุกคนยามอยู่ลำพังพูดในภาษาต่าง ๆ ซ้ำแล้วซ้ำอีก จริง ๆ แล้วเขากำลังกล่าวว่าเขาคงจะดีใจหากทุกคนรู้ภาษาต่างประเทศหลายภาษาเหมือนที่เขา

A. เปาโลยืนยันว่าเราต้องใช้ความคิดของเขา

ความเข้าใจของเขาในขณะที่เขาพูด

ในข้อ 14 และ 15 เปาโลได้รับการตลใจให้กล่าวว่า “ด้วยว่าถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานในภาษาที่ไม่รู้จัก จิตวิญญาณของข้าพเจ้าอธิษฐานก็จริง แต่ความเข้าใจของข้าพเจ้าก็ไม่เกิดผล แล้วเป็นอะไรเล่า ข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยจิตวิญญาณ และข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยความเข้าใจด้วย” พวกเขาคิดว่านั่นหมายความว่าเปาโลบางครั้งน่าจะอธิษฐานโดยรู้ว่าเขากล่าวอะไรและบางครั้งเขาก็อธิษฐานในภาษาที่ไม่รู้จักและไม่รู้เลยว่าเขากล่าวอะไรแน่นอนว่านั่นไม่ใช่ความหมายของคำกล่าวนั้น เปาโลกำลังกล่าวตรงนั้นว่าเขาจะอธิษฐานในภาษาหนึ่งที่ตัวเองรู้จักเสมอเพื่อที่ความคิดของเขาจะเกิดผลมากเช่นเดียวกับลิ้นของเขาที่กล่าวคำพูด คำที่แปลเป็น “ด้วยความเข้าใจ” เป็นแค่คำกรีก นูส ซึ่งถูกแปลสลับห้าครั้งในภาคพันธสัญญาใหม่เป็น “ความคิด” ฉะนั้นเปาโลจึงจะพูดในพระวิญญาณบริสุทธิ์แต่พูดด้วยถ้อยคำที่เขาเข้าใจได้ด้วย และผู้คนที่ได้ยินเขาก็จะเข้าใจได้

บางคนยกคำพูดข้อ 18 ให้กล่าวว่าเปาโลพูดในภาษาต่าง ๆ ที่ไม่รู้จักรัก: “ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาต่าง ๆ มากกว่าพวกท่านทุกคน” แต่จำไว้ว่า คำว่า “tongues” ในพระคัมภีร์คือ “ภาษาทั้งหลาย” และรูปพหูพจน์นั้นหมายถึงภาษาต่างประเทศหลายภาษา เปาโลจึงหมายความว่าเขาพูดภาษาอาราเมคที่ใช้กันในทุกที่ที่แคว้นยูเดียเป็นประจำ เขาพูดในภาษากรีก Koine และเขียนจดหมายฝากทุกฉบับของตนในภาษากรีก นอกจากนี้ กิจการ 21:40 บอกเราว่าเขาพูดกับผู้คนเหล่านั้นที่กรุงเยรูซาเล็มในภาษาฮีบรู ซึ่งพวกผู้นำยิวเข้าใจแต่คนอื่นอีกหลายคนไม่เข้าใจ และเนื่องจากเปาโลเป็นพลเมืองสัญชาติโรม เขาก็น่าจะรู้จักภาษาลาตินด้วย เขาเป็นคนมีการศึกษา และนั่นก็เป็นไปได้ ไซแล้ว เขาพูดภาษาต่างประเทศมากกว่าใคร ๆ ในพวกเขา และเขาไม่ได้ห้ามพวกเขาที่จะพูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลาย แต่เขากำลังพูดถึงภาษาต่างประเทศธรรมดา ๆ อย่างแน่นอน และนั่นเป็นความหมายของคำ ๆ นั้นนอกเสียจากว่าคำอื่น ๆ ที่เหลือถูกใช้เหมือนในหนังสือกิจการที่พวกเขาพูดใน “ภาษาอื่น ๆ ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด” ไม่มีอะไรแบบนี้ถูกกล่าวตรงนี้เลยใน 1 โครินธ์ 14

B. ทั้งบทนี้พูดถึงการประชุมนมัสการร่วมกัน

ไม่ใช่การนมัสการส่วนตัว

คราวนี้กลับมาที่หัวข้อเดิม ข้อปฏิบัติทั้งหมดนั้นใน 1 โครินธ์ 14 เกี่ยวข้องกับเรื่องของภาษาทั้งหลายในการประชุมนมัสการ คุณเห็นเรื่องนั้นได้ชัดเจนโดยการตรวจสอบให้ดี ๆ

ข้อ 1 กล่าวว่าพวกเขาควรปรารถนาที่ “พวกท่านจะพยากรณ์ได้” แต่การพยากรณ์คือ การเป็นพยานแก่ผู้อื่นเสมอ มันไม่ใช่การเฝ้าเดี่ยวส่วนตัว

ข้อ 2 และ 3 กล่าวว่าพวกเขากำลังพูดกับมนุษย์นอกเสียจากว่าพวกเขาพูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่ไม่มีใครเข้าใจ

และข้อ 4 กล่าวว่าจะดีมากกว่าสักเพียงใดเมื่อพวกเขาพยากรณ์และเสริมสร้างคริสตจักร

ข้อ 5 กล่าวว่าความปรารถนาของเขาก็คือ “เพื่อคริสตจักรจะได้รับการเสริมสร้าง”

ข้อ 6 กล่าวว่า “ถ้าข้าพเจ้ามาหาพวกท่านโดยพูดภาษาต่าง ๆ ข้าพเจ้าจะเป็นประโยชน์อะไรแก่พวกท่านเล่า เว้นเสียแต่ข้าพเจ้าจะพูดกับพวกท่านโดยการเปิดเผย หรือโดยความรู้ หรือโดยการพยากรณ์ หรือโดยหลักคำสอน” เขากำลังพูดถึงการประชุมนมัสการของคริสตจักร

คนหนึ่งเล่นเครื่องดนตรีขึ้นหนึ่งเพื่อที่ผู้คนที่เขาจะทราบ “อะไรถูกเป่าหรือถูกตี” พวกเขาเป่าแตรเพื่อให้ผู้คนที่เตรียมตัวเข้าทำศึก นั่นคือเพื่อให้ผู้คนที่ได้ยิน นี่ไม่ได้กำลังพูดถึงการเฝ้าเดี่ยวส่วนตัวเลย

ฉะนั้นผู้คนที่ควรพูด ข้อ 9 กล่าว “คำทั้งหลายที่เข้าใจได้ง่าย” เพื่อที่ผู้คนที่เขาจะทราบ “อะไรถูกพูด

ข้อ 11 กล่าวว่าถ้าคุณกำลังพูดในภาษาหนึ่งที่ผู้คนที่ได้ยินในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่ไม่รู้จักรักก็จะเป็นเหมือนคนต่างภาษาแก่ผู้พูดและคนที่กำลังพูดอยู่นั้นก็จะเป็นเหมือนคนต่างภาษาแก่ผู้ที่ได้ยิน พระเจ้ากำลังพูดถึงการพูดในการได้ยินของผู้คนที่ตรงนี้

C. ทั้งหมดนี้ต้อง “เพื่อให้คริสตจักรจำเริญขึ้น”

ไม่ใช่ความสนุกสนานส่วนตัว

ข้อ 12 เตือนใจพวกเขาว่าของประทานฝ่ายวิญญาณใดก็ตามที่พวกเขาได้ พวกเขาควร “อุทิศเพื่อพวกท่านจะเป็นเลิศในการเสริมสร้างคริสตจักรให้จำเริญขึ้น” และพวกเขาจึงต้องมีล่ามคนหนึ่งเสมอหากพวกเขาพูดในภาษาหนึ่งที่คนไม่รู้จัก การอธิษฐานใดในภาษาหนึ่งที่คนอื่นไม่รู้จักก็ไม่เกิดผลแก่ผู้อื่นที่ได้ยิน และข้อ 16 กล่าวว่า “แล้ว คนที่อยู่เฝ้าพวกที่รู้ไม่ถึงจะกล่าวว่า “เอเมน” ในการขอบพระคุณของท่านอย่างไรได้ โดยเห็นว่าเขาไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด” ฉะนั้นในคริสตจักร ผู้คนจึงควรใช้ภาษาที่คนอื่น ๆ เข้าใจได้ และแม้ในยามที่บางคนอธิษฐานหรือร้องเพลง นี่ก็ควรเป็นความจริง เพื่อที่คนอื่น ๆ จะกล่าวเอเมนให้แก่มันได้

ในข้อ 19 เปาโลกล่าวว่า “ถึงอย่างนั้นในคริสตจักร ข้าพเจ้าขอเลือกที่จะพูดสักห้าคำด้วยความเข้าใจของข้าพเจ้า เพื่อว่าโดยเสียงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้สั่งสอนคนอื่นด้วย ดีกว่าที่จะพูดหนึ่งหมื่นคำในภาษาที่ไม่รู้จัก”

ข้อ 23 กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นถ้าทั้งคริสตจักรมาประชุมพร้อมกันในที่แห่งเดียวนั้น...” ข้อ 24 กล่าวว่า “แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์” และข้อ 26 กล่าวว่า “เมื่อพวกท่านมาประชุมกัน ทุกคนในพวกท่านมีเพลงสดุดีบทหนึ่ง มีหลักคำสอนหนึ่ง...”

ในการประชุมนมัสการหนึ่งเมื่อบางคนกำลังพูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่ง ก็อย่าให้เกินสองหรือสามคนติดต่อกันและให้มีใครสักคนแปล เขากำลังพูดถึงการประชุมนมัสการในฝูงชน ข้อ 28 กล่าวว่า มิฉะนั้น “จงให้ผู้นั้นอยู่เงียบ ๆ ในคริสตจักร” ในข้อ 33 พระเจ้าเตือนให้ระวังความสับสนไม่ใช่ในการนมัสการส่วนตัว: เขากำลังพูดถึงการประชุมนมัสการ ในข้อ 34 เขากล่าวว่า “จงให้บรรดาผู้หญิงของพวกท่านนิ่งเสียในคริสตจักรทั้งหลาย” ในข้อ 40 เปาโลกล่าวว่าในคริสตจักรทั้งหลายว่า “จงกระทำทุกสิ่งตามสมควรและให้เป็นระเบียบเถิด” ฉะนั้นคุณจะต้องเข้าใจว่าในบทนี้ทั้งหมดไม่มีการอนุญาตเลยสำหรับการใช้ภาษาต่างประเทศใด ๆ แบบที่ใช้ในการสรรเสริญหรือการนมัสการส่วนตัว

V. การอภิปรายทั้งหมดเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ

ทั้งหลายซึ่งไม่ถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์

ถ้าคุณตั้งใจอ่านบทที่ 14 นี้ของ 1 โครินธ์จนจบ คุณจะเห็นว่าพระเจ้ากำลังตรัสถึงภาษาธรรมดา ๆ ที่ไม่ได้ถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์

A. คำว่าภาษา “ที่ไม่รู้จัก” (“unknown”) ไม่ได้รับการสนใจ แต่ถูกเพิ่มเข้ามา

ทุกครั้งในบทนี้- ในข้อ 2, 4, 13, 14, 19 และ 27- คำเรียก “ภาษาที่ไม่รู้จัก” ถูกใช้ แต่จงตั้งใจดูมันให้ดี และคุณจะเห็นว่าในทุกกรณีคำเรียก “unknown” ถูกสะกดในตัวเอียง ซึ่งหมายความว่ามันไม่ได้อยู่ในสำเนาดั้งฉบับภาษากรีกเลยสักนิด แต่ถูกใส่เข้ามาโดยพวกผู้แปลผู้ซึ่งกำลังพยายามทำให้การใช้คำชัดเจนมากขึ้น ภาษาเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้เป็นภาษาต่างประเทศที่บางคนไม่รู้จัก แต่ไม่ใช่ภาษาแห่งสวรรค์ ตรงกันข้าม พวกมันเป็นภาษาที่บางเชื้อชาติพูดเป็นประจำ

B. ทั้งบทไม่เคยพูดถึงภาษาต่าง ๆ ของพวกเขา

ว่าถูกพระเจ้าประทานให้เลย

เช่นเคย คุณต้องสังเกตว่าพระคำตอนนี้ไม่เคยบ่งชี้เลยว่าภาษาเหล่านี้ที่ถูกพูดถึงตรงนี้เป็นภาษาที่ถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์ พระสัญญาในในมาระโก 16:17 ก็คือว่าคนเหล่านั้นที่ได้รับความเชื่อเพื่อจะรับพระสัญญาและแน่นอนว่าที่ ๆ พระเจ้าทรงยินดีประทานความเชื่อนั้นและกระทำการอัศจรรย์นั้น-ก็ควร “พูดด้วยภาษาอื่น ๆ” หรือหลายภาษา นั้นถูกเจตนาไว้อย่างชัดเจนในฐานะการอัศจรรย์หนึ่ง ในกิจการ 2:4 พวกเขาพูด “ด้วยภาษาอื่น ๆ ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด” นั้นเป็นการอัศจรรย์อย่างชัดเจน ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ แต่ไม่มีอะไรแบบนั้นถูกกล่าวตรงไหนเลยใน 1 โครินธ์ 14 และไม่มีใครมีสิทธิ์ใส่เข้าไปในบทนั้นสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ตรัส

C. บทนี้พูดถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลาย

ที่ผู้คนสามารถ “เรียนรู้” ได้

หลักฐานอีกอย่างหนึ่งที่แสดงว่าภาษาเหล่านั้นที่ถูกใช้เป็นภาษาธรรมดา ๆ ถูกให้ไว้ในข้อ 16 ถ้าพวกเขาพูดในภาษาต่างประเทศแบบนั้นในคริสตจักร “มิฉะนั้นเมื่อท่านจะสรรเสริญด้วยจิตวิญญาณแล้ว คนที่อยู่ในพวกที่รู้ไม่ถึงจะกล่าวว่า “เอเมน” ในการขอบพระคุณของท่านอย่างไรได้ โดยเห็นว่าเขาไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด” คุณอาจกำลังเป็นพยานและหมายความตามนั้นและพระวิญญาณอาจอยู่บนคำพยานของคุณด้วย แต่พวกที่รู้ไม่ถึง-คนที่ไม่ได้เรียนภาษานั้นที่คุณได้เรียนมา-ไม่สามารถเข้าใจมันได้

อีกหนึ่งในข้อ 23, “ถ้า...ทุกคนพูดภาษาต่าง ๆ [ภาษาต่างประเทศหลายภาษา]และมีคนเหล่านั้นที่รู้ไม่ถึง หรือคนทั้งหลายที่ไม่เชื่อเข้ามา พวกเขาจะไม่กล่าวว่าพวกท่านคลั่งไปแล้วหรือ” ตรงนี้กล่าวถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลายที่ใช้กันเป็นประจำซึ่งพวกคนที่รู้ไม่ถึงคงไม่รู้จัก ในโครินธ์เมืองใหญ่นั้น ผู้คนมากมายพูดหลายภาษา พวกคนที่ไม่ได้เรียนมากก็ได้พูด พวกคนที่ไม่ได้เรียนมาควรถูกพิจารณาด้วยในการประชุมนมัสการ

พระคำข้อถัดมาเช่นกัน ข้อ 24 กล่าวว่า “แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์ [นั่นคือ ถ้าพวกเขาเป็นพยานในฤทธิ์เดชของพระเจ้า] และมีคนที่ไม่เชื่อ หรือคนที่รู้ไม่ถึงเข้ามา ทุกคนก็ทำให้เขาู้สำนึก ทุกคนก็วินิจฉัยเขา” เพราะว่าเขาสามารถเข้าใจถ้อยคำเหล่านั้นที่ถูกกล่าว แต่การที่เปาโลใช้คำว่า “พวกที่รู้ไม่ถึง” ในการพูดถึงบางคนเหล่านั้นที่กำลังได้ยินก็หมายความว่าผู้พูดเหล่านั้นกำลังใช้หลายภาษาที่ใช้เป็นประจำ แต่ถือว่าเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งบางคนที่อยู่ด้วย (“พวกที่รู้ไม่ถึง”) ไม่สามารถเข้าใจได้ และการทำเช่นนั้นก็ไม่ได้รับการยกย่อง แต่ถูกกล่าวโทษ

VI. การอัศจรรย์ทั้งหลายไม่เคยถูกใช้แบบผิด ๆ

ไม่เคยถูกวางอยู่ใต้กฎทั้งหลาย ไม่เคยถูกองค์พระผู้เป็นเจ้าตำหนิ

ภาษาต่าง ๆ-นั่นคือ ภาษาต่างประเทศทั้งหลาย-ที่ถูกพูดถึงในบทที่ 14 ของ 1 โครินธ์ไม่ใช่ภาษาอัศจรรย์ พวกมันไม่ใช่ของประทานแสนอัศจรรย์ของพระวิญญาณและไม่มีทางไขเลย เนื่องจากพวกมันถูกตำหนิอย่างเปิดเผยเพราะการใช้แบบผิด ๆ

จำไว้ว่าสิ่งที่ถูกสัญญาไว้ในมาระโก 16:17, “ภาษาใหม่หลายภาษา” ถูกกล่าวถึงรวมกับการอัศจรรย์

อื่น ๆ อย่างการรักษาโรคและเรื่องพรรคพวกนั้นและอ้างอิงถึงของประธานแอสจอร์รี่นั้นแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เห็น
เทคอสต์ และอาจมีในวาระอื่น ๆ บ้าง แน่นนอนว่านั่นหมายความว่าไม่มีข้อบังคับเกี่ยวกับมัน พระเจ้าประธาน
มันให้ “โดยแจกจ่ายแก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์” ทุกครั้งคนเหล่านั้นได้พูด “ตามที่พระวิญญาณ
โปรดให้พวกเขาพูด” และไม่ใช่ว่าตามเจตจำนงหรือการเลือกของพวกเขาเอง ของประธานแห่งภาษาต่าง ๆ แบบ
ของจริงนั้นมีลักษณะอัศจรรย์

A. บรรดาการอัศจรรย์ในภาคพันธสัญญาเดิมไม่เคยถูกตำหนิ

คราวนี้ลองย้อนกลับไปดูการอัศจรรย์ทั้งหมดในพระคัมภีร์ก็ได้ถ้าคุณอยาก คุณจะพบเลยว่าพระเจ้า
ได้ประทานสิทธิ์และอำนาจให้ใครสักคนที่จะกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ โดยไม่แบ่งแยกและว่าเขาต้องปฏิบัติ
ตามกฎบางประการและบางครั้งก็ถูกควบคุมหรือถูกตักเตือน ไม่มีเลย การอัศจรรย์หนึ่ง การอัศจรรย์ทุกประการ
เป็นการกระทำกิจโดยตรงของพระเจ้า จงพิจารณาการอัศจรรย์เหล่านั้นของโมเสสเมื่อเขายืนไม้เท้าของเขา
ออกไปเหนือทะเลแดงและมันแยกและพวกลูกหลานของอิสราเอลเดินข้ามไป หรือตอนที่เขาประกาศภัยพิบัติ
พิเศษครั้งแล้วครั้งเล่าต่อฟาโรห์ ทุกอันเป็นการอัศจรรย์แบบแยกต่างหาก ทุกอันถูกประทานให้โดยตรงโดย
องค์พระผู้เป็นเจ้า เมื่อโมเสสทูลขอพระเจ้าเพื่อที่แผ่นดินจะแยกออกและกลืนพวกศัตรูและพวกแปรพักตร์บาง
คนของเขาและมันเกิดขึ้นจริง ๆ หรือเมื่อพระเจ้าประทานมานาจากสวรรค์ หรือเมื่อโมเสสตีหินนั้นและน้ำพุ่ง
ออกมา คุณจะสังเกตเห็นว่าในทุกกรณีมันเป็นการอัศจรรย์แบบแยกต่างหากและผู้ที่จะทำการอัศจรรย์นั้น ๆ
ก็ติดสนิทกับพระเจ้าและกระทำกิจด้วยความเชื่อเพื่อให้เกิดการอัศจรรย์นั้น ๆ โดยเฉพาะ บัดนี้โมเสสอาจทำ
ผิดโดยการตีหินนั้นในคราวที่สองแทนที่จะพูดกับหินนั้น แต่พระเจ้ายิ่งทรงกระทำการอัศจรรย์นั้นและไม่ได้ทรง
กระทำผิดเลยเกี่ยวกับมัน

จงพิจารณาการอัศจรรย์เหล่านั้นของเอลียาห์ เขาเรียกไฟจากสวรรค์ลงมาที่ภูเขาคารเมล เขาทำให้
บุตรชายของหญิงม่ายนั้นเป็นขึ้นจากตาย ผมนับได้ว่าเอลียาห์ได้กระทำการอัศจรรย์ใหญ่ ๆ แบบแยกจากกัน
ถึงแปดประการ เอลีชาผู้พยากรณ์คนถัดมา ได้กระทำการอัศจรรย์ใหญ่ ๆ ถึงสิบหกประการ ในทุกกรณีมัน
เป็นการกระทำกิจโดยตรงของพระเจ้า เอลีชาทำผิดใหม่เมื่อเขาให้น้ำอามานไปจุ่มตัวในแม่น้ำจอร์แดนเจ็ดหน
เมื่อฝ่ายหลังหายจากโรคเรื้อรัง? เอลีชาทำอะไรผิดบ้างไหม เขาต้องมีการเหนียวรั้งหรือการควบคุมหรือการ
ตำหนิจากพระเจ้าไหม เมื่อเขาทำให้บ่อน้ำพุที่ปนเปื้อนนั้นในเมืองเยรีโคสะอาดดีซึ่งยังไหลอยู่วันนี้? เอลีชาผิด
ใหม่เมื่อเขาทำการอัศจรรย์หนึ่งโดยเอาหัวขวานที่หายไปกลับไปคืนมาจากน้ำแห่งแม่น้ำจอร์แดน? ผมแค่กำลัง
กล่าวว่า-จงดูการอัศจรรย์เหล่านั้นทั้งหมด และคุณจะไม่พบเลยสักกรณีที่พระเจ้าทรงกำหนดข้อบังคับต่าง ๆ
ในการอัศจรรย์ใด ที่พระเจ้าทรงกำหนดขอบเขตสำหรับการอัศจรรย์ใดหรือทรงตำหนิมันหรือวิพากษ์วิจารณ์
มัน หรือมีผู้ใดที่เคยทำการอัศจรรย์หนึ่งที่ไม่ได้อยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าโดยตรง

B. การอัศจรรย์ต่าง ๆ โดยเปโตรและเปาโลไม่เคยถูกตำหนิ

ไม่สามารถถูกตำหนิได้

เมื่อเปโตรประกาศเรื่องความตายของอานาเนียและจากนั้นของสัปปิรา นั่นก็เป็นการอัศจรรย์ใหญ่ มัน
เป็นความผิดพลาดใหม่ หรือเขาอยู่ในน้ำพระทัยอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้า? เมื่อเปโตรอธิษฐานและโดรสัส

ถูกทำให้เป็นขึ้นจากตาย นั่นเป็นความผิดพลาดไหม? เมื่อเปาโลทำให้เอสิมาสคนทำเวทมนตร์นั้นตาบอด นั่นมันถูกหรือผิด? จงค้นดูให้ทั่วพระคัมภีร์ และคุณจะไม่พบการอัศจรรย์ใดเลยที่ไม่ได้ถูกประทานให้น้ำพระทัยของพระเจ้าโดยตรง และมันไม่เคยถูกทำแบบผิด ๆ เลย ไม่ถูกองค์พระผู้เป็นเจ้าตีเลย และไม่มีข้อห้ามเกี่ยวกับมันเลย

ฉะนั้นของประทานแห่งการอัศจรรย์ทั้งหลายจริง ๆ แล้วจึงเป็นของประทานหนึ่ง ณ เวลาหนึ่งที เฉพาะเจาะจงสำหรับการอัศจรรย์หนึ่งหรือเป็นชุดโดยเฉพาะ ในน้ำพระทัยของพระเจ้า มันไม่เคยถูกประทานให้แก่ผู้ใดเพียงเพื่อจะกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ เมื่อไรก็ได้ที่เขาอยากทำ เพื่อจะรักษาผู้คนที่หายที่ไม่ควรได้รับการรักษาให้หาย หรือเพื่อปรับโทษผู้คนที่ถึงตายผู้ซึ่งไม่ควรถูกต้องตาย หรือเพื่อจะพูดในภาษาต่างประเทศ ภาษาหนึ่งซึ่งไม่ใช่ในน้ำพระทัยของพระเจ้า การอัศจรรย์เหล่านั้นของพระคัมภีร์ในทุกกรณีได้ถูกประทานให้โดยเฉพาะเหมือนอย่างที่เป็นเทศออสต์ทุกคนได้พูด “ตามที่พระวิญญาณโปรดให้...พูด” มันเป็นการอัศจรรย์หนึ่งโดยเฉพาะ

C. ภาษาต่าง ๆ ภาษาต่างประเทศทั้งหลายที่เมืองโครินธ์

ไม่ใช่การอัศจรรย์ เพราะพวกมันผิดและถูกตำหนิ

แต่ตรงนี้ใน 1 โครินธ์ 14 เปาโลบอกพวกเขาว่าพวกเขากำลังใช้ภาษาทั้งหลายแบบผิด ๆ ฉะนั้นภาษาเหล่านั้นจึงไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าประทานให้ มันไม่ใช่ของประทานที่เป็นการอัศจรรย์ 1 โครินธ์ 14 พูดถึงแต่ภาษาธรรมดา ๆ และเปาโลตั้งกฎหลายข้อเกี่ยวกับมัน พวกเขาไม่ควรพูดในภาษาหนึ่งซึ่งผู้คนไม่เข้าใจแต่ควรพูด “ถ้อยคำที่เข้าใจง่าย” เขาขอพูดห้าคำที่เข้าใจได้ดีกว่าพูดเป็นหมื่นคำที่คนฟังไม่เข้าใจ พวกเขาต้องมีไม่เกินสองหรือสามคนที่พูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งในการประชุมนมัสการคราวหนึ่ง และนั่นต้องเป็นการพูดที่ละคน และใครสักคนต้องอธิบายมัน และพวกผู้หญิงจะต้องอยู่เงียบ ๆ ในคริสตจักรเหล่านั้น คุณเห็นแล้วว่าพระเจ้าไม่ได้กำลังตรัสตรงนี้เกี่ยวกับการอัศจรรย์ต่าง ๆ ซึ่งผิดพลาดไปแล้ว พระองค์กำลังพูดถึงการปฏิบัติหนึ่งแบบมนุษย์ของพวกคริสเตียนฝ่ายเนื้อหนังที่ทำผิด อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เป็นแบบโลก-นั่นคือ การใช้ภาษาธรรมดาเหล่านั้นในทางที่ผิด-แต่ไม่ใช่ของประทานแสนอัศจรรย์แห่งภาษาต่าง ๆ

เหมือนกับที่ผู้คนที่เมืองโครินธ์อยู่ฝ่ายเนื้อหนังและเป็นทารกคริสเตียนเกี่ยวกับการยอมทนกับการล่วงประเวณี เกี่ยวกับความแตกแยกและการวิวาท เกี่ยวกับเนื้อสัตว์ที่ถวายเป็นพรแล้ว เกี่ยวกับการฟ้องร้องกัน เกี่ยวกับการทำให้พิธระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้ากลายเป็นการกินเลี้ยงใหญ่โตและบางคนในพวกเขาก็เมามาย; เหมือนอย่างพวกคริสเตียนฝ่ายเนื้อหนังเหล่านี้ที่เมืองโครินธ์ทำผิดในสิ่งเหล่านี้และต้องการการเหนี่ยวรั้ง พวกเขาก็ต้องการการเหนี่ยวรั้งและคำสั่งสอนและคำเตือนเกี่ยวกับวิธีที่พวกเขาใช้ภาษาต่างประเทศทั้งหลายในคริสตจักร ภาษาเหล่านั้นไม่ใช่ภาษาเหนือธรรมชาติที่ถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์ พวกมันเป็นภาษาธรรมดา ๆ ที่พวกคริสเตียนใหม่ที่เยอฮิงและอยู่ฝ่ายเนื้อหนังเหล่านี้อยากอวดอยากโชว์ภาษามากมายเหล่านั้น และผมคิดว่าพวกเขากำลังล้อเลียนและลอกเลียนแบบสิ่งที่พวกเขาคิดว่าเป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ แต่พวกเขาคิดผิด

D. พวกเพื่อนเทศออสต์ยอมรับว่า “ภาษาต่าง ๆ” ของพวกเขา

ซึ่งเหมือนกับภาษารธรรมดาทั้งหลายที่เมืองโครินธ์ ต้องมีกฎควบคุม

น่าประหลาดใจที่ พวกคนและอาจารย์กลุ่มเพื่อนเทศออสต์บ่งชี้ว่า “ภาษาต่าง ๆ” แบบที่พวกเขาพูดจริง ๆ แล้วไม่ใช่การอัครรรยต่าง ๆ แบบแยกจากกันที่ถูกประทานให้อย่างอัครรรย แต่เป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากภาษาทั้งหลายที่เป็นการอัครรรย ยกตัวอย่างเช่น Dr. Howard M. Ervin อาจารย์ท่านหนึ่งใน Oral Roberts University ในหนังสือของเขา *These Are Not Drunken As Ye Suppose* กล่าวในหน้า 125 ว่า

แน่นอนว่าคำปรึกษาต่าง ๆ ของเปาโลเพื่อควบคุมของประทานเหล่านั้นของพระวิญญาณที่เป็นภาษาต่าง ๆ และการพยากรณ์ที่เมืองโครินธ์บ่งชี้ว่าเขาไม่ถือว่าพวกมันเป็นของปลอม

แต่นั่นเป็นข้อสรุปแบบไร้ความคิด คำปรึกษาของเปาโลเพื่อควบคุมภาษาต่าง ๆ เหล่านั้นที่เมืองโครินธ์บ่งชี้ว่าพวกมันไม่ได้ถูกประทานให้อย่างอัครรรย พวกมันจึงต้องถูกตักเตือนหรือแก้ไขหรือควบคุม พระเจ้าไม่เคยต้องควบคุมการอัครรรยทั้งหลายเลย พวกมันไม่เคยผิดเลย ถ้าพระเจ้าทรงกระทำการอัครรรยนั้น ๆ มันก็ไม่ต้องถูกแก้ไขหรือถูกควบคุม

John L. Sherrill บรรณาธิการของนิตยสาร *Guideposts* ของ Dr. Norman Vincent Peale ในหนังสือของเขา *They Speak With Other Tongues* กล่าวในหน้า 80 ว่าขณะที่เขาอ่านพระคัมภีร์

ผมได้สังเกตเห็นก่อนอื่นเลยถึงทัศนคติของเปาโลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้นที่เกิดขึ้นในเมืองโครินธ์

ไม่มีการบ่งบอกถึงความประหลาดใจ ไม่มีอะไรที่บ่งบอกเลยว่า นี่-มัน-เกิด-อะไรขึ้น-ที่นั่น! เห็นได้ชัดว่าเขาคุ้นเคยพอสมควรกับปรากฏการณ์หลายอย่างที่กำลังถูกรายงาน เขายอมรับพวกมันโดยไม่อภิปรายเลยว่าพวกมันเป็นประสบการณ์คริสเตียนส่วนหนึ่งที่เป็นของแท้ และสนใจแค่พวกมันต้องอยู่ในที่ทางอันเหมาะสม

บัดนี้ Sherrill เป็นนักเรียนพระคัมภีร์ที่ซุ่ย และถ้าเขาคิดว่าเปาโลไม่มีคำตำหนิเลยสำหรับสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นและถ้าเขาคิดว่าเปาโลยอมรับทั้งหมดที่กำลังเกิดขึ้นในเมืองโครินธ์ว่าเป็น “ประสบการณ์คริสเตียนส่วนหนึ่งที่เป็นของแท้” เขาก็ไม่ได้อ่านอย่างตั้งใจมากนัก แต่เขากล่าวจริง ๆ ว่า “เปาโลสนใจแค่พวกมันต้องอยู่ในที่ทางอันเหมาะสม” โอ เช่นนั้นแล้ว ภาษาต่าง ๆ แบบที่พวกเรามีที่เมืองโครินธ์จึงต้องถูกควบคุมและถูกชี้ทางและบางครั้งก็ถูกปราบปรามและ “ต้องอยู่ในที่ทางอันเหมาะสม”! แต่การพูดเช่นนั้นไม่เข้ากันเลยกับการอัครรรยหนึ่ง ไม่มีผู้ใดเคยต้องให้การอัครรรยหนึ่งอยู่ในที่ทางอันเหมาะสมหรือควบคุมมันหรือตั้งกฎหลายข้อสำหรับมันหรือตำหนิมัน

E. Sherrill ยอมรับว่า “ภาษาต่าง ๆ” ของเขาต้องถูกปรับแก้เช่นกัน!

หลังจากที่บรรณาธิการกลุ่มเพื่อนเทศออสต์ท่านนี้มาถึงเรื่องการพูดในภาษาต่าง ๆ เขาก็ทำเช่นนั้นบ่อยครั้งเมื่อไรก็ตามที่เขาอยาก ในหน้า 143 เขากล่าวว่า

ผมได้ใช้ภาษาใหม่ของผมเช่นกัน ในระหว่างช่วงเวลานี้ มีอยู่สองคราวที่ดูเหมือนว่ามันมาถึงผมแบบเป็นธรรมชาติ ครั้งหนึ่งมันเป็นการตอบสนองต่อความมดงาม...บางสิ่งที่เคลื่อนไหวจะเกิดขึ้น บางสิ่งซึ่งครั้งหนึ่งอาจทำให้ผมเสียส้นหลังวาบ แต่คราวนี้ทำให้เกิดการตอบสนองที่เป็น

ภาษาต่าง ๆ แทน
จากนั้นเขากล่าวว่า

คราวอื่น ๆ เมื่อผมได้ใช้พวกมันอยู่ในการทูลขอเผื่อทั้งหลาย ผมจำได้ว่าเคยอธิษฐานในภาษาต่าง ๆ เย็นวันหนึ่งเมื่อชายคนหนึ่งในเขตปกครองของเรา ซึ่งภรรยาของเขาได้สารภาพกับเราว่าสามีของเธอนอนไม่หลับหลายคืน

ลูกสาววัยรุ่นของเพื่อนคนหนึ่งได้พยายามที่จะฆ่าตัวตายและเกือบตาย ดังนั้น Sherrill จึงอธิษฐานในภาษาต่าง ๆ เหมือนที่เขากล่าวในหน้า 145

เขายอมรับว่าตัวเขาเองบางครั้ง “เริ่มเอ่ยหลายพยางค์ที่ไร้ความหมายเพื่อจะพยายามเริ่มต้นการไหลของการอธิษฐานในภาษาต่าง ๆ”

ในหน้า 146 เขากล่าวว่า

ผมเกิดปฏิบัติกริยาแบบรุนแรงฉับพลัน มันมีศูนย์กลางอยู่ที่ภาษาต่าง ๆ เป็นหลัก: ตอนนั้นผมเริ่มระแวงว่าผมกำลังสร้างสิ่งนั้นขึ้นมาทั้งหมด จริง ๆ แล้วผมเริ่มเอ่ยหลายพยางค์ที่ไร้ความหมายเพื่อจะพยายามเริ่มต้นการไหลของการอธิษฐานในภาษาต่าง ๆ แต่บางครั้งการไหลแบบง่ายตายโดยไม่ต้องพยายามเลยก็ไม่เคยมา ผมต้องถูกทิ้งให้ฟังเสียงแห่งความโง่เขลาของตัวเอง ผมเห็นได้ชัดในตอนนั้นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้มีส่วนในเสียงรบกวนเหล่านี้เลย: ความเพ้อเจ้อของมันจะเสด็จมาเหนือผม และจากตรงนั้นมันก็ไม่ไกลเลยที่จะสงสัยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เคยมีส่วนในภาษาต่าง ๆ หรือไม่

ฉะนั้นบางครั้งเมื่อเขาพยายามที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ มันก็เป็นความโง่เขลา แต่เขาก็พยายามปรับปรุงมัน! แต่จงพิจารณา: มันเป็นการอัศจรรย์หนึ่งใหม่เมื่อคุณเริ่มพูดหลายพยางค์โดยหวังว่าคุณจะสามารถพูดในภาษาต่าง ๆ ได้เมื่อนั้นต้องถูกควบคุมและกำกับ? นั่นไม่ใช่วิธีที่พระเจ้าทรงกระทำเลยเกี่ยวกับการอัศจรรย์ทั้งหลาย การอัศจรรย์หนึ่งเป็นมาจากพระเจ้า มันไม่เคยต้องถูกควบคุมหรือถูกตำหนิหรือถูกกำกับ และของประทานของจริงแห่งภาษาต่าง ๆ เหมือนที่เพ็นเทคอสต์ก็เป็น “ตามที่พระวิญญาณโปรดให้...พูด” นั่นไม่ใช่สิ่งที่เคยเกิดขึ้นใน 1 โครินธ์ บทที่ 14 และนั่นไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นในการประชุมของพวกเพ็นเทคอสต์ส่วนใหญ่ “หลายพยางค์ที่ไร้ความหมาย” ไม่ใช่ทางไปสู่การอัศจรรย์ของพระเจ้า แต่พวกกลุ่มเพ็นเทคอสต์จริง ๆ แล้วไม่ถือว่ากรณีปกติทั้งหลายของ “การพูดในภาษาต่าง ๆ” เป็นของประทานหนึ่งที่อัศจรรย์ พวกเขารู้สึกว่าตนสามารถควบคุมมันได้ พูดใน “ภาษาต่าง ๆ” ที่ไม่ใช่การอัศจรรย์เหล่านี้ตามที่ต้องการ

ฉะนั้นภาษาต่าง ๆ ใน 1 โครินธ์ 14 และภาษาต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งปกติในที่ประชุมทั้งหลายของพวกเพ็นเทคอสต์จึงไม่ใช่แบบเดียวกันกับของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ นั้นในพระคัมภีร์

F. Oral Roberts ยอมรับว่า “การตีความเรื่องภาษาต่าง ๆ” ของกลุ่มเพ็นเทคอสต์ว่า

ไม่ใช่การอัศจรรย์ และต้องใช้สติปัญญาแบบระมัดระวัง

Dr. Oral Roberts นักเทศน์ชื่อดัง ในหนังสือของเขา *The Baptism With the Holy Spirit and the Value of Speaking in Tongues Today* ในหน้า 84 กล่าวว่า

ผมกำลังชี้ให้เห็นเรื่องนี้เพราะข้อเท็จจริงที่ว่า ไม่ว่าของประทานแห่งพระวิญญาณจะถูก
สำแดงอย่างไรก็ตามผ่านทางผู้เชื่อคนหนึ่ง เขาก็ยังเป็นมนุษย์ธรรมดาและต้องการการปรับปรุง
มันเป็นสิ่งหนึ่งซึ่งดงามและทรงพลังเมื่อคน ๆ หนึ่งกำลังใช้ของประทานแห่งการแปลภาษาต่าง ๆ
และกล่าวคำพยากรณ์หรือคำเตือนสติ โดยเฉพาะเมื่อเขาฝากผลลัพธ์เหล่านั้นไว้กับพระเจ้า ใน
ทางกลับกัน ความกระตือรือร้นของคน ๆ หนึ่งอาจวิ่งไปไกลเกินความรู้ของเขาและเขาอาจไป
ไกลเกินสิ่งที่พระวิญญาณทรงแสวงหาที่จะกระทำผ่านตัวเขา ถ้าเขาไม่ใช่สติปัญญา เขาก็อาจทำ
ตามคำเตือนสติของตัวเองด้วยจิตวิญญาณที่พยายามแก้ไขและตำหนิซึ่งปกติแล้วมาทางพระ
วจนะของพระเจ้าและการเทศนาพระวจนะของพระเจ้าที่ได้รับการเจิม แม้นิยามที่เปาโลเป็น
ทุกขีใจเพราะการใช้แบบผิด ๆ เหล่านั้นในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์เกี่ยวกับพิธีมหาสนิท ภาษา
ต่าง ๆ และการแปล การพยากรณ์ การขาดความรัก และสิ่งอื่น ๆ เขาก็ใช้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์
และหนุนใจ

จงหมายเหตุให้ตี Dr. Oral Roberts กล่าวชัดเจนว่า “เปาโลเป็นทุกขีใจเพราะการใช้แบบผิด ๆ เหล่า
นั้นในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์เกี่ยวกับพิธีมหาสนิท ภาษาต่าง ๆ และการแปล การพยากรณ์ การขาดความรัก
และสิ่งอื่น ๆ” กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่อพวกคริสเตียนฝ่ายเนื้อหนังในเมืองโครินธ์ทำผิดเกี่ยวกับพิธีระลึกถึงองค์
พระผู้เป็นเจ้า ทำผิดเกี่ยวกับการยอมทนการล่วงประเวณี ทำผิดเกี่ยวกับการฟ้องร้องกัน และทำผิดเกี่ยวกับ
การใช้พิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาทำผิดเช่นกันในวิธีที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังแบบเดียวกันนี้เกี่ยวกับภาษา
ต่าง ๆ Dr. Oral Roberts ไม่น่าจะหมายเหตุข้อเท็จจริงนั้น แต่เมื่อผู้คนชาวเมืองโครินธ์ทำผิดเกี่ยวกับพิธีระลึก
ถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าและเกี่ยวกับการพยากรณ์และเกี่ยวกับการขาดซึ่งความรักและเรื่องพรรคนั้น สิ่งเหล่านั้นก็
ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของพระเจ้า เหมือนกับที่ภาษาต่าง ๆ นั้นที่พวกเขาใช้กันอยู่ (ภาษาต่างประเทศ
หลายภาษา) ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของพระเจ้า พวกมันไม่ใช่ของประทานนั้นแห่งภาษาต่าง ๆ พวกมันไม่
ได้ถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์ มันไม่เหมาะสมเลยที่จะเปรียบเทียบพวกมันกับของประทานนั้นแห่งภาษาต่าง
ๆ เช่นแบบที่เพ็นเทคอสต์ และกับของประทานอื่น ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์

ไม่ใช่เลย เคยมีคำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ ที่เมืองโครินธ์ พวกเขากำลังใช้ภาษาธรรมดา ๆ เพื่ออวด
และโอ้อวด มันเป็นการกระทำแบบเนื้อหนังและรักโลกและผิดและถูกเปาโลตำหนิ และพระเจ้าไม่เคยตำหนิการ
อัศจรรย์ใดเลย ฉะนั้นภาษาเหล่านั้นที่พวกเขาใช้จึงไม่ได้ถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์

G. ผู้พูดภาษาต่าง ๆ กล่าวว่า “ภาษาต่าง ๆ ถูกใช้แบบผิด ๆ อย่างมหาดศาล”

Rev. Laurence Christenson ผู้พูดภาษาต่าง ๆ ของนิกายลูเธอรันในหนังสือของเขา *Speaking in
Tongues* กล่าวในหน้า 18 และ 19 ว่า:

นักบุญเปาโลเตือนว่าภาษานั้นอาจมีโน้ตหนึ่งที่ผิดได้-เหมือนเสียงฆ้องที่หนวกหูหรือเสียงฉาบ
ที่ตั้งแฉ่งแฉ่ง-ถ้าผู้พูดไม่สำแดงของประทานนั้นในความรัก (1 คร. 13:1); มันอาจถูกใช้ทีละคน
ได้ (1 คร. 14:27) หรือใช้ผิดเวลาได้ (1 คร. 14:28) แต่ไม่ใช่ในเมืองโครินธ์ด้วยซ้ำ ซึ่งเป็นที่ ๆ

ภาษาต่าง ๆ ถูกใช้แบบผิด ๆ อย่างมหาศาล...

ฉะนั้นการใช้ภาษาต่างประเทศหลายภาษาที่เมืองโครีนธ์จึงไม่ใช่การอัศจรรย์ และ “ภาษาต่าง ๆ” แบบที่ถูกใช้ในหมู่พวกเพ็นเทคอสต์วันนี้ก็ไม่ใช่ของประทานหนึ่งที่เป็นการอัศจรรย์อย่างแน่นอน เหมือนที่เมืองโครีนธ์ พวกเพ็นเทคอสต์วันนี้สับสนการสำแดงแบบมนุษย์ในหมู่คนดี ๆ (บางครั้งก็มีการอวยพรของพระเจ้า บางครั้งก็ไม่มี) กับของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์ตามพระคัมภีร์

H. Gordon Lindsay พยายามอธิบายแต่ก็อธิบายไม่ได้

Gordon Lindsay ผู้แต่งหนังสือกลุ่มเพ็นเทคอสต์ที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง ในแผ่นพับของเขา *All About Gifts of the Spirit* หน้า 13 ยอมรับเรื่องการควบคุมแบบมนุษย์นี้และความหลงผิดและความหลากหลายในการใช้ภาษาต่าง ๆ สมัยใหม่ เขากล่าวว่า:

ของประทานต่าง ๆ อาจถูกใช้แบบผิด ๆ ได้ เมื่อพิจารณาเรื่องนี้ให้ดี เราเห็นว่าคน ๆ นั้นต้องรับผิดชอบเต็ม ๆ เกี่ยวกับการสำแดงเหล่านั้นแห่งของประทานต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ เขาก็มีหน้าที่รับผิดชอบบางอย่างในการใช้ของประทานเหล่านั้น มิฉะนั้น ถ้ามันเป็นการริเริ่มทั้งหมดของพระวิญญาณ มันก็คงเป็นไปได้เลยที่ของประทานใดจะถูกใช้แบบผิด ๆ

ด้วยว่าสิ่งใดก็ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำโดยพระองค์เอง พระองค์ก็ทรงกระทำอย่างสมบูรณ์แบบและดีพร้อม กระนั้น หลักฐานของพระคัมภีร์มีท่วมท้นจริง ๆ ว่ามันเป็นไปได้ที่ของประทานต่าง ๆ อาจถูกใช้แบบผิด ๆ

เมื่อโมเสสตีหินนั้นสองหนในถิ่นทุรกันดาร เขาก็หลงผิดในการไม่ถือว่าพระเยโฮวาห์ทรงบริสุทธิ์ต่อหน้าลูกหลานของอิสราเอล (กตว. 20:11-12) แม้กระนั้น น้ำก็ไหลออกมาจากหินนั้นอยู่ดี ความเชื่อของโมเสสเป็นเหตุให้การอัศจรรย์นั้นเกิดขึ้น แม้ว่าเขาใช้ของประทานของเขาแบบผิด ๆ โดยไม่ถือว่าพระเยโฮวาห์ทรงบริสุทธิ์ในสายตาของชนชาติอิสราเอลเมื่อทำการอัศจรรย์นั้นก็ตาม

ในอีกตัวอย่าง พวกสาวกขององค์พระผู้เป็นเจ้าคงจะเรียกไฟลงมาจากสวรรค์ให้ตกบนศีรษะของผู้คนในหมู่บ้านแห่งหนึ่งของแคว้นสะมาเรียไปแล้ว ถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงยังพวกเขาไว้ (ลูกา 9:51-55)

เปาโลกล่าวชัดเจนมาก ๆ ว่าการพูดในภาษาอื่น ๆ อาจถูกใช้แบบผิด ๆ ได้โดยการใช้ผิดเวลา (1 คร. 14:23) พวกผู้พยากรณ์จะต้องสำแดงของประทานของตนในที่ประชุมอย่างเป็นระเบียบ และภายใต้สภาพการณ์บางอย่างเพื่อควบคุมมัน (1 คร. 14:29-32)

เราทุกคนทราบดีว่ามันเป็นไปได้ที่จะใช้ของประทานต่าง ๆ ของพระเจ้าแบบผิด ๆ เมื่อนี้เป็นความจริง เห็นได้ชัดว่าพระเจ้ายกมนุษย์ต้องรับผิดชอบร่วมกันในการสำแดงของประทานเหล่านั้น

อย่างไรก็ตาม คำอธิบายของเขาเกี่ยวกับการอัศจรรย์ของโมเสสก็ยังไม่ดีพอ เป็นความจริงที่ว่าโมเสสไม่ได้มีทัศนคติที่ถูกต้อง แต่การอัศจรรย์นั้นก็เป็นการนำน้ำออกมาจากหินนั้น และพระเจ้าทรงเป็นผู้กระทำ

การนั้น และมันเป็นแผนการของพระเจ้า โมเสสไม่ได้เปลี่ยนแปลงมัน หรือเปลี่ยนแปลงมันไม่ได้หรือควบคุมมันไม่ได้ มันไม่กล่าวว่าโมเสสเองเป็นคนที่สมบูรณ์แบบ ผมกล่าวว่าการอัศจรรย์นั้นเป็นมาจากพระเจ้าล้วน ๆ และไม่ได้ถูกควบคุมโดยโมเสส

ในกรณีที่เป็นโศกและยอห์นเสนอแนะว่าพวกเขาควรเรียกไฟจากสวรรค์ให้ลงมาบนหมู่บ้านแห่งนั้นในแคว้นสะมาเรีย เขาก็เสนอแนะว่า “พวกสาวกขององค์พระผู้เป็นเจ้าคงจะเรียกไฟลงมาจากสวรรค์ให้ตกบนศีรษะของผู้คนในหมู่บ้านแห่งหนึ่งของแคว้นสะมาเรียไปแล้ว ถ้าพระคริสต์ไม่ได้ทรงยังพวกเขาไว้” ไม่ใช่เลย พวกเขาเสนอแนะมัน แต่พวกเขาไม่มีฤทธิ์เดชที่จะทำการนั้นนอกเสียจากว่าพระเยซูประทานการอัศจรรย์นั้นให้ ผมขอยืนยันอีกทีว่า การอัศจรรย์หนึ่งเป็นมาจากพระเจ้าและการอัศจรรย์ทั้งหลายไม่สามารถถูกใช้แบบผิด ๆ ได้ ถ้ามนุษย์ควบคุมมันได้ตามต้องการ มันก็ไม่ใช่การอัศจรรย์ของพระเจ้า เป็นความจริงที่ 1 โครินธ์ 14:32 กล่าวว่า “และวิญญาณทั้งหลายของพวกผู้พยากรณ์นั้นย่อมอยู่ใต้บังคับของพวกผู้พยากรณ์” กระนั้นในการเป็นพยานหรือการพยากรณ์ในภาษาใด ๆ นั่นก็เป็นคนละเรื่องกับการควบคุมการอัศจรรย์หนึ่ง ในการเป็นพยาน คน ๆ หนึ่งสามารถควบคุมตัวเองได้แต่ไม่สามารถควบคุมการอัศจรรย์หนึ่งหรือทำผิดกับการอัศจรรย์หนึ่งได้ มนุษย์ใช้งานพระเจ้าไม่ได้ พระเจ้าทรงใช้งานมนุษย์ได้

I. W. Herbert Brown คิดว่าภาษาต่าง ๆ ที่เมืองโครินธ์

ถูกใช้แบบเนื้อหนังและแบบเด็ก ๆ

ในหนังสือของเขา *Pentecostal Fire Radiance and Love, Evidence of Baptism in the Spirit*, W. Herbert Brown ถู้อุดหนุนของกลุ่มเพื่อนเทศออสต์อย่างชัดเจน เขาคิดว่าสิ่งที่ผู้คนในเมืองโครินธ์มีนั้นเป็นของประทานต่าง ๆ ของพระวิญญาณแต่ไม่ใช่ของประทานที่ดีมากนักและไม่สำคัญมากนัก! เขากล่าวเกี่ยวกับของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ในหนังสือที่ว่า

นี่เป็นของประทานแบบไอ้อวดที่สุด และมันสนองความอยากของคน ๆ นั้นเองเท่านั้น คริสต์จักรไม่ได้รับการเสริมสร้างเลยด้วยโดยการทำเช่นนั้นเมื่อไม่มีคนแปล (14:28) นอกจากนี้ มันเชื่อมโยงกับอารมณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะ การเน้นมันมากเกินไปนำไปสู่การละเลยของประทานเหล่านั้นที่เชื่อมโยงกับความเฉลียวฉลาดและเจตจำนง การใช้ของประทานนั้นแบบเนื้อหนังเป็นการทำตัวแบบเด็ก ๆ (14:20) และนำมาซึ่งความแตกแยก ความไม่ติงาม และความไม่เป็นระเบียบ (14:10) เมื่อเปาโลเขียนไปถึงพวกคริสเตียนที่ปกติมากกว่า คนเหล่านั้นในกรุงโรม เขาไม่ได้กล่าวถึงภาษาต่าง ๆ เลยด้วยซ้ำ- หน้า 149, 150

จากนั้นในหน้า 151 Brown กล่าวว่า

การเปรียบเทียบ ณ จุดนี้เกี่ยวกับการนิยามเรื่องเหนือธรรมชาติของชาวโครินธ์ กับการนิยามนั้นของชาวโรมจะช่วยให้ได้มาก; การอัศจรรย์เหล่านั้นที่โดดเด่นในชาวโครินธ์เป็นเรื่องผิดปกติและอยู่ฝ่ายพระวิญญาณน้อยกว่าชีวิตที่เป็นการอัศจรรย์นั้นที่ถูกแสดงภาพในโรม 8 ไม่มีข้อสงสัยเลยเกี่ยวกับเรื่องนั้น อันที่จริง การนิยามเรื่องเหนือธรรมชาติของชาวโครินธ์โดยปราศจากการนิยามนั้นของชาวโรมก็ไม่เกิดผลจริง ๆ (1 คร. 13) เห็นง่าย ๆ เลยว่า หนังสือโรมเป็นพื้นฐานและเปิดเผย

ใจความสำคัญของความเชื่อแบบคริสเตียนตามพระคัมภีร์

คราวนี้นั้นไม่เป็นวิธีที่แปลกหรือในการพูดถึงภาษาต่าง ๆ ที่พื้นเทศอสต์หากพวกมันเป็นของประทานที่เหนือธรรมชาติจริง ๆ ของประทานที่เป็นการอัศจรรย์? ไม่ใช่เลย การนิยมเรื่องเหนือธรรมชาติ นั่นคือ การอัศจรรย์ต่าง ๆ ไม่เคยเป็นแบบเด็ก ๆ ไม่เคยอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง ไม่เคยไม่เกิดผล สิ่งที่พวกเขาเคยมีที่เมืองโครินธ์ ไม่ใช่ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์ เหตุใดคนเหล่านั้นที่ตระหนักถึงความผิดพลาดเหล่านั้นที่เมืองโครินธ์ถึงไม่ยอมรับไปเลยว่าสิ่งที่พวกเขามีนั้นถูกตำหนิเพราะมันไม่ถูกต้องเล่า?

J. การอัศจรรย์ต่าง ๆ ไม่มีทางผิดได้ ไม่เคยถูกตำหนิเลย

เช่นเคย เมื่อพูดถึงของประทานเหล่านั้นของพระวิญญาณ ไม่มีใครเคยใช้ของประทานแห่งการรักษาโรคแบบผิด ๆ และรักษาใครสักคนให้หายผู้ซึ่งไม่ควรได้รับการรักษาให้หาย เกี่ยวกับของประทานนั้นของพระวิญญาณที่กระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ไม่มีใครเคยทำการอัศจรรย์หนึ่งเมื่อพระเจ้าไม่ได้อยากให้เขาทำการอัศจรรย์หนึ่ง

เราควรหมายเหตุว่าของประทานนั้นแห่งภาษาต่าง ๆ ที่พื้นเทศอสต์เป็นของประทานแสนอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นครั้งเดียว ไม่มีข้อบ่งชี้เลยว่าคนหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นที่เป็นพยานในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณและพยากรณ์แก่พวกยิวเหล่านั้นที่มาจากทุกประชาชาติและมีสามพันคนที่รับความรอด-ไม่มีข้อบ่งชี้เลยว่าคนใดในพวกเหล่านั้นหลังจากนั้นพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา มันเป็นของประทานที่เกิดขึ้นหนเดียว ความจริงก็เป็นเช่นนั้นกับของประทานทุกอย่าง ถ้าพวกมันเป็นการอัศจรรย์ โอกาสที่จะใช้พวกมันก็ถูกขีดโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าทรงแจกจ่ายพวกมัน “แก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์” และเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ด้วย และเมื่อพระองค์ทรงมีจุดประสงค์หนึ่งในการทำเช่นนั้น

พระเจ้าไม่เคยประทานฤทธิ์เดชแก่ผู้ใดที่จะออกไปและทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ก่อนมือเช้า ทำให้คนตายเป็นขึ้นหรือแสดงโง่หรือทำสิ่งใดก็ตามที่เขาอยากทำหรือสร้างเงินหนึ่งล้านดอลลาร์ขึ้นมาตามดุลยพินิจของคน ๆ หนึ่ง พระเจ้าไม่เคยประทานฤทธิ์เดชให้ผู้ใดที่จะเที่ยวไปและตัดสินให้ศัตรูทุกคนที่เขาต้องตายอย่างน่าอัศจรรย์ ไม่ใช่เลย ของประทานแห่งการอัศจรรย์ต่าง ๆ และของประทานที่น่าอัศจรรย์อื่น ๆ ได้เกิดขึ้นแบบแยกจากกันและเป็นการตัดสินพระทัยของพระเจ้าเสมอ ไม่ใช่การตัดสินใจของมนุษย์เลย

แนวคิดที่ว่าใคร ๆ ก็สามารถมีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ได้และใช้มันได้ตามใจชอบที่ไหนก็ได้ ก็เป็นแนวคิดที่แปลกแยกไปจากของประทานอัศจรรย์เหล่านั้นของพระวิญญาณอย่างสิ้นเชิงตามที่ถูกใช้ในสมัยภาคพันธสัญญาใหม่

บทที่ X

ภาษาต่างประเทศในกิจการ 10 และกิจการ 19

มีอยู่แค่สามกรณีในภาคพันธสัญญาใหม่ที่เราถูกบอกอย่างชัดเจนว่าบางคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และพูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลาย กรณีแรกอยู่ในกิจการ 2:4 ที่บอกเราอย่างชัดเจนว่าของประทานนั้นเป็นการอัศจรรย์และว่าแต่ละคนพูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่ง “ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด” เราเรียนรู้ว่าแม้พวกเขาเป็นชาวแคว้นกาลิลี พวกเขา ก็พูดกับผู้คนเหล่านั้นในภาษาเหล่านั้นที่แตกต่างตามที่คนเหล่านั้นเกิดมา บริบทนั้นบอกเราอย่างชัดเจน เราจึงทราบว่ามันเป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ หรือภาษาทั้งหลายที่เหนือธรรมชาติ

I. ผู้คนในบ้านโคโรเนลิอัสในกิจการ 10

อีกสองกรณีที่เหลือไม่ชัดเจนเท่ากับกรณีแรก ในกิจการ 10:43-47 เรามีเรื่องราวเกี่ยวกับการกลับใจเชื่อของโคโรเนลิอัสและคนในบ้านของเขา:

“บรรดาศาสดาพยากรณ์เป็นพยานถึงพระองค์ว่า โดยพระนามของพระองค์ ผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์นั้นจะได้รับการทรงยกบาปทั้งหลาย” ขณะที่เปโตรยังกล่าวคำเหล่านี้อยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บนคนทั้งปวงซึ่งได้ยินพระวจนะนั้น และพวกที่ได้เข้าสู่หน้ซึ่งเชื่อแล้วก็ประหลาดใจ คือทุกคนที่มาด้วยกันกับเปโตร เพราะว่าของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกเทลงมาบนพวกคนต่างชาติด้วย เพราะพวกเขาได้ยินคนเหล่านั้นพูดด้วยภาษาต่าง ๆ และยกย่องพระเจ้า แล้วเปโตรตอบว่า “มีผู้ใดสามารถห้ามฉันไว้ เพื่อที่จะไม่ให้คนเหล่านี้รับบัพติศมาหรือ ผู้ซึ่งได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกับพวกเรา”

A. ผู้ที่รอดแล้วเป็นพยาน สรรเสริญพระเจ้า

ในภาษาต่างประเทศทั้งหลาย

ผู้เชื่อใหม่เหล่านั้นเป็นพยานต่อพระเจ้าในฤทธิ์เดช พวกเขาทำเช่นนั้นในภาษาต่างประเทศทั้งหลาย นั่นคือ ในมากกว่าหนึ่งภาษา พวกเขาใช้ภาษาธรรมดาเหล่านั้นที่พวกเขาารู้อยู่แล้ว หรือนี่เป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์? พระคำตอนนี้ไม่กล่าว

เราทราบว่าโคโรเนลิอัสเป็นนายร้อยคนหนึ่งของกองทหารอิตาลี เขามาจากกรุงโรมและจึงพูดภาษาลาติน เราเชื่อว่าญาติพี่น้องและเพื่อนสนิทของเขาก็พูดภาษาลาตินด้วย หากพวกเขาเป็นคนในครอบครัวของเขาหรือเกี่ยวข้องกับกองทหารอิตาลี แต่พวกคนใช้ที่เป็นยิวของครอบครัวนั้นน่าจะพูดภาษาอาราเมค เป็นความจริงด้วยว่าคนเหล่านี้จากกรุงโรมและพวกเขายิน่าจะพูดภาษากรีก Koine เช่นกัน ซึ่งเป็นภาษาสามัญตลอดทั่วจักรวรรดินั้น

บัดนี้ เมื่อผู้เชื่อใหม่เหล่านั้นเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ พวกเขาสรรเสริญพระเจ้าในภาษาที่หลากหลายเหล่านี้ แต่ละคนพูดบางภาษาที่ตนรู้จักหรือ? อาจเป็นเช่นนั้น ในกรณีนั้น สิ่งที่น่าประทับใจเปโตรและคนอื่น ๆ เหล่านี้ก็คือว่าพวกเขาได้ยินคนเหล่านั้นถวายเกียรติพระเจ้า พวกเขาได้ยินคนเหล่านั้นเป็นพยานในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ

บางคนคิดว่าผู้คนเหล่านี้ได้รับฤทธิ์เดชอย่างอัศจรรย์ให้พูดในภาษาอื่น ๆ ที่พวกเขาไม่คุ้นเคย ในกรณีนั้น เราก็คงคิดว่าผู้คนที่รู้ภาษาลาตินตอนนี้ก็คงได้รับฤทธิ์เดชอย่างฉับพลันให้พูดในภาษาอาราเมคหรือฮีบรู เปโตรและคริสเตียนยิวคนอื่น ๆ ที่อยู่กับเขาจึงสามารถเข้าใจพวกเขาได้ เราไม่ทราบ

ถึงอย่างไรแล้ว ถ้ามันเดินตามแบบแผนของเพ็นเทคอสต์ พวกมันก็คงเป็นภาษาธรรมดา ๆ จริง ๆ และการพูดนั้นก็คงจะอยู่ในภาษาของคนเหล่านั้นที่ได้ยินและเข้าใจ ไม่มีการพูดรัว ๆ ในภาษาที่ไม่รู้จักที่ไม่มีใครเข้าใจได้

ส่วนตัวแล้วผมคิดว่ามันน่าจะเป็นแค่ภาษาธรรมดา ๆ และว่าแต่ละคน เมื่อเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ได้สรรเสริญพระเจ้าในภาษาลาตินหรือภาษาอาราเมคหรือภาษากรีกของตน ถ้าในกรณีนี้โดยเฉพาะเปโตรและพวกคริสเตียนยิวที่เหลือที่ไม่เคยเห็นคนต่างชาติรับความรอดเลยสักคนและที่สงสัยว่าใครเนลีสจะรอดได้-ถ้าในกรณีนี้บางคนคิดว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้พวกเขาได้เห็นและได้ยินหมายเหตุสำคัญหนึ่งที่น่าอัศจรรย์เพื่อทำให้พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาต้องนำข่าวประเสริฐไปถึงพวกคนต่างชาติเช่นเดียวกับพวกยิว นั่นก็คงจะเหมาะสม พระคำตอนนี้ไม่กล่าวว่ามันเป็นเช่นนั้น ถ้ามันใช่ มันก็ยังไม่บ่งบอกอยู่ดีว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นเสมอของการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ พระคัมภีร์ไม่กล่าวอ้างเช่นนั้นตรงไหนเลย และหลายกรณีพิสูจน์ว่ามันไม่เป็นความจริง

B. พวกเขา “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เช่นกัน

ต่อมาเมื่อเปโตรรายงานเรื่องนี้ต่อคริสเตียนคนอื่น ๆ ที่กรุงเยรูซาเล็มผู้ซึ่งสะเทือนใจที่เขาเข้าไปเทศนาแก่พวกคนต่างชาติ เขาก็กล่าวว่า:

“และขณะที่ข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเขา เหมือนได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเราในตอนต้นนั้น แล้วข้าพเจ้าได้ระลึกถึงคำตรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งพระองค์ตรัสไว้ว่า ‘ยอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’ เหตุฉะนั้น เมื่อพระเจ้าได้โปรดประทานของประทานแก่พวกเขาเหมือนแก่พวกเรา ผู้ที่ได้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าแล้ว ข้าพเจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่ข้าพเจ้าจะขัดขวางพระเจ้าได้” เมื่อคนทั้งหลายได้ยินสิ่งเหล่านี้ พวกเขาก็นิ่งอยู่ และได้ถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า โดยกล่าวว่า “ดังนั้นพระเจ้าได้โปรดแก่พวกคนต่างชาติให้กลับใจเสียใหม่เพื่อได้ชีวิตรอดด้วย” - กิจการ 11:15-18

จงสังเกตสิ่งใหญ่หนึ่งเดียนั้นก็คือ พวกยิวเหล่านั้นจึงได้รับการรับประกันว่าพวกต่างชาติก็รับความรอดได้ และเปโตรไม่ได้กล่าวถึงเรื่องของภาษาที่แตกต่างกันเหล่านั้นเลยหากนั่นเป็นส่วนสำคัญของเรื่องราวนี้ เขากล่าวถึงเรื่องที่คนเหล่านั้นได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ และพวกเขาอยู่บนพื้นฐานเดียวกันกับพวกยิวในเรื่องของความรอด

ข้อสรุปของพวกวิสุทธิชนที่กรุงเยรูซาเล็มก็คือว่า พระเจ้าทรงโปรดประทานการกลับใจใหม่ให้แก่พวกคนต่างชาติแล้วตอนนี้

II. อีกตัวอย่างเดียวที่เจาะจงที่ภาษาต่างประเทศถูกกล่าวถึง ในการเชื่อมโยงกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในหนังสือกิจการ คือ กิจการ 19:1-7

พระคำต่อนั้นกล่าวว่า:

“และต่อมา ขณะที่ปอลอยู่ที่เมืองโครินธ์นั้น เมื่อเปาโลได้ผ่านไปตามแคว้นแคว้นฝ่ายเหนือแล้ว ก็มายังเมืองเอเฟซัส และเมื่อพบสาวกบางคน ท่านก็กล่าวกับพวกเขาว่า “พวกท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วตั้งแต่ท่านทั้งหลายได้เชื่อนั้นใช่ไหม” และพวกเขาตอบว่า “พวกเราไม่เคยได้ยินด้วยซ้ำว่ามีพระวิญญาณบริสุทธิ์ใดบ้างหรือไม่” และท่านกล่าวกับพวกเขาว่า “ถ้าอย่างนั้นพวกท่านได้รับบัพติศมาอันใดเล่า” และพวกเขาบอกว่า “บัพติศมาของยอห์น” แล้วเปาโลกล่าวว่า “แท้จริง ยอห์นให้รับบัพติศมาด้วยบัพติศมาแห่งการกลับใจใหม่ โดยกล่าวแก่ประชาชนว่า พวกเขาควรเชื่อในพระองค์ผู้ซึ่งจะเสด็จมาภายหลังท่าน นั่นคือบนพระเยซูคริสต์” เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาก็รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูเจ้า และเมื่อเปาโลได้วางมือของท่านบนพวกเขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาบนพวกเขา และพวกเขาได้พูดด้วยภาษาต่าง ๆ และได้พยากรณ์ และบรรดาผู้ชายเหล่านั้นมีประมาณสิบสองคน”

สิบสองคนนี้เป็น “พวกสาวก” พวกเขา “เชื่อแล้ว” ฉะนั้นจึงมีเหตุผลทุกประการที่จะเชื่อว่าพวกเขาได้รับความรอดแล้วแต่พวกเขาไม่ได้มีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชนั้นซึ่งพวกคริสเตียนทุกแห่งหนสามารถมีได้ อปอลโล จากเมืองอเล็กซานเดรีย ประเทศอียิปต์ ผู้ซึ่งไม่ได้อยู่ด้วยที่เฟ้นเทคอสต์และอาจไม่ทราบว่าจะต้องสอนอะไรเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เคยอยู่ที่เมืองเอเฟซัสแล้ว และเราเชื่อว่าคนเหล่านี้ได้รับความรอดแล้วภายใต้งานรับใช้ของเขา บัดนี้เปาโลมาและซักถาม ไม่ พวกเขาบอกว่าพวกเขาไม่ทราบเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เปาโลอธิบายว่าเมื่อพวกเขาได้รับบัพติศมาในน้ำแล้วนั้นก็ควรที่จะหมายความว่าพวกเขานับว่ามนุษย์เก่าตายไปแล้วและถวายตัวให้แก่ฤทธิ์เดชของพระเจ้าและพวกเขาควรที่จะคาดหวังฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนพวกเขา ฉะนั้นตอนนี้พวกเขาจึงรับบัพติศมา และเปาโลวางมือของตนบนพวกเขา: “...พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาบนพวกเขา และพวกเขาได้พูดด้วยภาษาต่าง ๆ และได้พยากรณ์”

พวกเขาพูดด้วยภาษาต่างประเทศหลายภาษา มันเป็นการอัศจรรย์ไหม? พระคำต่อนี้ไม่กล่าว เช่นเคย เมืองเอเฟซัสเป็นมหานครเช่นเดียวกับเมืองโครินธ์ และเส้นทางการค้าหลายสายจากเอเชียสู่ยุโรปก็ผ่านเข้าทางพื้นที่แห่งนี้ และที่นี่เป็นศูนย์กลางขนาดใหญ่ของการเรียนรู้พร้อมกับหลายภาษาและหลายชาติพันธุ์ ชายแต่ละคนเหล่านี้พูดในภาษาแม่ของตัวเองและสรรเสริญพระเจ้าไหม? เราไม่ทราบ พระคัมภีร์ไม่กล่าวในกรณีนี้ว่าพวกเขาพูด “ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด” เหมือนที่เป็นที่เฟ้นเทคอสต์ และไม่มีการบ่งชี้เลยว่ามันเป็นการอัศจรรย์ พระคำต่อนี้ไม่กล่าวว่าภาษาเหล่านั้นเป็น “หลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ” และมันคงเป็นการที่หักเอาเองที่เราจะกล่าวเช่นนั้น พระคัมภีร์ไม่กล่าวตรงไหนเลยว่ามันเป็นหลักฐาน และตัวอย่างอีกมากมายก็หักล้างความเชื่อเช่นนั้น

A. จงหมายเหตุว่าภาษาต่างประเทศทั้งหลายเกิดขึ้นไม่บ่อยเลยจริง ๆ

ในฐานะประเด็นหนึ่ง ไม่ว่าจะแบบอัครธรรมหรือธรรมดา

ในคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหลาย

เราต้องสังเกตว่าเรื่องของภาษาต่างประเทศหลายภาษาในคริสตจักร หรือภาษาต่าง ๆ ไม่ได้โดดเด่นในคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหลายมากเท่ากับที่พวกพื้้นเทคอสต์อยากทำให้เกิดการพูดในภาษาต่าง ๆ ของตนตอนนี้เลย

เหตุการณ์เหล่านั้นที่พื้้นเทคอสต์เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 33 ลำดับเหตุการณ์ของ Ussher บอกเราว่ามันคือแปดปีให้หลัง ในปี ค.ศ. 41 เมื่อโครเนลิอัสได้ยืมข่าวประเสริฐ แปดปีผ่านไปโดยไม่มีการกล่าวถึงการเกิดซ้ำใด ๆ เลยของเรื่องภาษาต่างประเทศทั้งหลายนี้ คุณเห็นแล้วว่า ถ้าไม่มีความต้องการมันจริง ๆ และไม่มีเหตุให้ต้องเกิดขึ้นจริง ๆ พระเจ้าก็คงไม่ให้ผู้คนพูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งเลย

หลายปีนั้นผ่านไป เมื่อเปาโลมาที่เมืองเอเฟซัส ตามลำดับเหตุการณ์ของ Ussher มันก็อยู่ในปี ค.ศ. 54 หรือไม่กี่ 56 นั่นคือสิบสองหรือสิบสี่ปีต่อมา ที่เรื่องของหลายภาษาที่เชื่อมโยงกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกกล่าวถึง เห็นได้ชัดว่ามันไม่ใช่เรื่องสำคัญในคริสตจักรภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหลาย ของประธานแห่งภาษาทั้งหลายที่พื้้นเทคอสต์มีไว้เพื่อจุดประสงค์หนึ่งโดยเฉพาะซึ่งมีความต้องการ โอกาสนั้นไม่ได้เกิดขึ้นบ่อย ๆ หรืออาจมีความจำเป็นที่ผู้คนที่ต้องเรียนรู้การพูดในภาษาอื่น ๆ ที่ตนไม่รู้จัก

B. ไม่มีคำสอนเกี่ยวกับ “ภาษาต่าง ๆ” ในจดหมายฝาก

ภาคพันธสัญญาใหม่ฉบับอื่นใด

หลังจากพระคำข้อเดียวในมาระโก 16:17 ไม่มีจดหมายฝากฉบับใดในภาคพันธสัญญาใหม่เคยกล่าวถึงภาษาต่าง ๆ เลยยกเว้น 1 โครินธ์

เราคิดว่าเปาโลเขียนจดหมายฝากสิบสี่ฉบับในภาคพันธสัญญาใหม่ เฉพาะที่เมืองโครินธ์ ซึ่งเป็นที่ ๆ ผู้คนชอบทำตามเนื้อหนังและภาษาต่างประเทศหลายภาษาถูกใช้อย่างผิด ๆ ในการประชุมนมัสการ จึงมีความจำเป็นต้องกล่าวถึง “ของประธานแห่งภาษาต่าง ๆ” หรือการใช้ภาษาต่างประเทศหลายภาษา

ในการเดินทางต่าง ๆ ของเปาโลและในการที่เขาตั้งคริสตจักรใหม่หลายแห่ง บันทึกนั้นไม่เคยกล่าวถึงของประธานนี้ที่ไม่มีความสำคัญและแทบจะไม่ใช่ที่ต้องการเลยยกเว้นในกิจการ 19:1-7 ในจดหมายหลายฉบับของเขาที่ส่งถึงผู้อื่นนอกเหนือจากชาวโครินธ์ มันไม่เคยถูกพูดถึงเลย!

ดังนั้นเราจึงเข้าใจได้ว่าทำไมการแปลภาษาต่าง ๆ ถึงเป็นของประธานลำดับสุดท้ายของพระวิญญาณ มันสำคัญน้อยสุด และเมื่อเปาโลกล่าวว่า “จงปรารถนาบรรดาของประธานอันดีที่สุดนั้นอย่างจริงจัง” (1 คร. 12:31) เขาก็ตั้งใจชัดเจนที่จะตัดเรื่องภาษาต่าง ๆ ออกไป อาจมีหลายโอกาส วันแล้ววันเล่า สัปดาห์แล้ว สัปดาห์เล่า เมื่อคน ๆ หนึ่งอยากหลีกเลี่ยงที่จะมีฤทธิ์เดชในการรักษาโรคซึ่งถูกประธานให้ในกรณีต่าง ๆ โดยเฉพาะ และเช่นนั้นด้วยกับสติปัญญา และเช่นนั้นด้วยกับการรู้จักแยกแยะ และเช่นนั้นด้วยกับของประธานอื่น ๆ ของพระวิญญาณ แต่แทบไม่มีโอกาสที่ต้องใช้ของประธานแห่งภาษาทั้งหลายเลย มันไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยในภาคพันธสัญญาใหม่และมีความโดดเด่นน้อยมากที่นั่น และไม่มีที่บ่งชี้เลยที่ว่าพวกคริสเตียนควรแสวงหาที่จะ

พูดในภาษาต่าง ๆ ไม่เลย พวกเขาควรปรารถนาที่จะพยากรณ์ต่างหาก-นั่นคือ เป็นพยานในฤทธิ์เดชของ
พระเจ้า

บทที่ XI

หลักคำสอนที่สองของกลุ่มเพ็นเทคอสต์ เรื่องภาษาต่าง ๆ

1. “ภาษาต่าง ๆ” ถูกประทานให้สำหรับการอธิษฐานและการสรรเสริญตามลำพัง การเสริมสร้างตัวเองไหม?
2. พวกมันมีให้สำหรับคริสเตียนทุกคนและต้องถูกแสวงหาอย่างจริงจังไหม?
3. “การอธิษฐานในพระวิญญาณ” หมายถึง ปราศจากความเข้าใจใด ๆ เกี่ยวกับคำอธิษฐานของคุณหรือคำทูลขอใด ๆ แบบมีสติและที่ใช้สมองไหม?
4. “ภาษาต่าง ๆ ที่ไม่รู้จัก” ต้องถูกใช้ทุกวันแบบถูกต้องหรือแบบผิด ๆ ตามความชอบใจของคน ๆ นั้นไหม?

I. พวกเพ็นเทคอสต์มีภาษาต่าง ๆ สองชนิด

คำสอนแรกที่เด่นชัดของพวกเพ็นเทคอสต์ก็คือว่า “การพูดในภาษาต่าง ๆ” (หลายภาษาที่‘ไม่รู้จัก’ เหมือนที่เพ็นเทคอสต์ เป็น “หลักฐานเบื้องต้น” หรือ “พยานส่วนตัว” ว่าคน ๆ นั้น “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” พวกเพ็นเทคอสต์ส่วนใหญ่ถึงขนาดยืนยันกรานว่าพวกเราทั้งหลายที่ไม่เคยพูดในภาษาต่าง ๆ เลยก็ไม่เคยเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ หรือรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณเลย นั่นหมายความว่าพวกเขาจะสาวยตาไปจากความหมายเกี่ยวกับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณแล้ว โดยรวมแล้วพวกเขาจะสาวยตาไปจากข้อเท็จจริงที่ว่า การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณที่เพ็นเทคอสต์ เช่นในกรณีของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา (ลูกา 1:15), บารนาบัส (กิจการ 11:24) และแบบที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสัญญาไว้ชัดเจนในลูกา 24:46-49 และในกิจการ 1:8 จริง ๆ แล้วเป็นการ “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” และการเป็น “เหล่าพยาน” ที่ชนะจิตวิญญาณ

คำสอนของพวกเราที่ว่าเฉพาะคนเหล่านั้นที่พูดในภาษาต่าง ๆ มีบัพติศมานั้นก็หมายความว่าสิ่งที่ Moody, Torrey, Finney, Billy Sunday, Sam Jones, Spurgeon และผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คนอื่น ๆ อีกนับไม่ถ้วนมีนั้นเป็นอย่างอื่น ฉะนั้นหลักคำสอนของพวกเราจึงชักนำพวกเราพ้นไปจากการแสวงหาและไปจากการมีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ ผมไม่ได้หมายความว่าไม่มีพวกเพ็นเทคอสต์คนใดเลยที่มีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ แต่เห็นได้ชัดว่ามันไม่ใช่เจตนาหนึ่งเดียวหนึ่งของหลักคำสอนเรื่องภาษาต่าง ๆ พวกเพ็นเทคอสต์จำนวนมากสนใจเกี่ยวกับการทำให้พวกแบปติสหรือเมธอดิสต์หรือลูเธอรันหันมาพูดในภาษาต่าง ๆ มากกว่าการช่วยคนซีเมาส์คนไหนได้รับความรอด

แต่กลับกลายเป็นว่า “ภาษาต่าง ๆ ที่ไม่รู้จัก” ที่พวกเขาอดอ้างอย่างภาคภูมิใจนั้น ไม่ได้เสแสร้งที่จะเข้าหาผู้คนด้วยข่าวประเสริฐในภาษาของพวกเขาตามที่พวกเขาเกิดมาเลย เหมือนที่เคยเกิดขึ้นที่เพ็นเทคอสต์ ยกเว้นในบางกรณีที่หายาก ฉะนั้นภาษาต่าง ๆ ที่ไม่รู้จักของพวกเพ็นเทคอสต์จึงไม่เหมือนกับที่เพ็นเทคอสต์ นอกจากนั้นมันยังมีลักษณะแบ่งแยกเหลือเกิน มันบ่งบอกว่าพวกเขาอยู่ฝ่ายพระวิญญาณพร้อมกับของ

ประทานที่พิเศษหลายอย่าง พวกเขาคิดเช่นนั้น ฉะนั้นทำไมถึงไม่เรียกร้องให้ทุกคนพูดในภาษาต่าง ๆ เล่า? และทำไมถึงไม่ให้ทุกคนทำมันบ่อย ๆ อาจทุกวันเลยเล่า? และพวกเขาคิดว่าอาจเรียกมันได้ว่าเป็นการอธิษฐาน หรือความปลื้มปิติของพวกเขาในเรื่องนั้นอาจเรียกได้ว่าเป็นการเสริมสร้างตัวเอง ฉะนั้นผู้คนเหล่านี้จึงได้พัฒนา หลักคำสอนอีกเรื่องที่เหลือเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ มันไม่ใช่แค่หลักคำสอนที่ว่า การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่หลักคำสอนที่ว่า คริสเตียนทุกคนในโลก ควรที่จะแสวงหาและควรที่จะมีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ และสามารถพูดในภาษาต่าง ๆ เมื่อใดก็ได้ที่เขาอยาก เพื่อการเสริมสร้างตัวเขาเองและในการนมัสการและการอธิษฐานส่วนตัวและบางครั้งก็ในที่ประชุม หากมีพวกคนแปล

II. ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ Oral Roberts พูดเกี่ยวกับหลักคำสอนนี้

ใน *The Baptism With the Holy Spirit and the Value of Speaking in Tongues Today* โดย Oral Roberts, บทที่ 2 ที่มีชื่อเรื่องว่า “Your New Tongue of Prayer and Giving Thanks to God”

A. เขาคิดว่ามาระโก 16:17 สอนเรื่องการอัศจรรย์ทั้งหลาย แบบต่อเนื่องสำหรับคริสเตียนทุกคน

ในสองย่อหน้าแรก อาจารย์ Roberts กล่าวว่า:

ในมาระโก 16:15-20 เราได้รับหลักฐานหลายประการที่แสดงถึงประสบการณ์คริสเตียนที่สำคัญยิ่ง พระเยซูประทานพรแก่พวกเขาให้ออกไปทั่วโลกและประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษยทุกคน และชนะจิตวิญญาณ นั่นคือ เป็นพยานเพื่อพระเยซูคริสต์ไม่ว่าคน ๆ นั้นจะอยู่ที่ไหนในโลก จากนั้นพระเยซูตรัสว่า “บรรดาหมายสำคัญเหล่านี้จะติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อ...” หมายสำคัญเหล่านี้มีอยู่ห้าสิ่ง: (1) การขับพวกผีออก (2) การพูดด้วยภาษาใหม่ ๆ (3) การจับพวกงูขึ้นมา (พวกศัตรู) (4) การดื่มสิ่งใดที่ทำให้ตายได้โดยไม่ได้รับอันตรายจากมัน (เป็นอุบัติเหตุ) (5) การวางมือบนคนป่วยเพื่อที่พวกเขาจะหายดี บทนี้ปิดท้ายด้วยถ้อยคำเหล่านี้, “และพวกเขาได้ออกไป และประกาศทุกแห่งทุกหน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงร่วมงานกับพวกเขา และทรงสนับสนุนพระคำนั้น ด้วยบรรดาหมายสำคัญที่ตามมา”

หลักฐานหรือหมายสำคัญทั้งห้าอย่างนั้นได้ติดตามเหล่าสมาชิกที่เชื่อของคริสตจักรยุคต้น พวกเขาขับพวกผีออก บันทึกลงของหนังสือกิจการและของเหล่าบิดาคริสตจักรยุคต้นบ่งชี้ว่าพวกเขาพูดด้วยภาษาใหม่ ๆ หลายภาษาต่อไป พวกเขาจับพวกงูขึ้นมา

ประโยครองสุดท้ายด้านบนไม่ถูกต้อง: “บันทึกของหนังสือกิจการและของเหล่าบิดาคริสตจักรยุคต้นบ่งชี้ว่าพวกเขาพูดด้วยภาษาใหม่ ๆ หลายภาษาต่อไป” ไม่ใช่เลย พวกเขาไม่ได้พูด พวกเขาแค่มีเหตุผลบางคราวที่ให้เกิดการอัศจรรย์นี้ มันไม่ใช่การปฏิบัติเป็นประจำ มันเป็นเวลาแปดปีระหว่างโอกาสนั้นในกิจการ 2:4 กับโอกาสนั้นของโครเนลิอัสและคนในบ้านเขา ซึ่งอาจไม่ใช่การอัศจรรย์เลยแม้แต่นิดเดียว มันคือสิบสอง

หรือสิบสี่ปีต่อมาก่อนที่มีการพูดถึงในเมืองเอเฟซัสเกี่ยวกับชายเหล่านั้นที่เปาโลอธิษฐานให้และพวกเขา “พูดด้วยภาษาต่าง ๆ” นั่นคือ ด้วยภาษาต่างประเทศหลายภาษา และแม้หากว่านั่นเป็นการอัศจรรย์จริง ๆ นั่นก็เกิดขึ้นไม่บ่อย และไม่มีการพูดถึงเลยในคริสตจักรอื่นใดที่เปาโลเขียนจดหมายหลายฉบับไปถึงหรือที่ยอห์นหรือเปโตรหรือยากอบเขียนจดหมายไปถึง เกี่ยวกับผู้ใดที่เคยพูดในภาษาต่าง ๆ

B. ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ Roberts คิดว่าพระเยซู ทรงสัญญาเรื่อง “ภาษาต่าง ๆ” สำหรับทุกคน

ท้ายหน้า 17 Mr. Roberts กล่าวว่า:

ภาษาต่าง ๆ

“พวกเขาจะพูดด้วยภาษาใหม่หลายภาษา” เป็นหนึ่งในหลักฐานเหล่านั้นซึ่งพระเยซูทรงสัญญาเกี่ยวกับประสบการณ์คริสเตียนที่ขาดไม่ได้ พระเยซูได้ทรงเตรียมเหล่าสาวกของพระองค์อย่างระมัดระวังให้พร้อมที่จะรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ จนถึงนาทีสุดท้ายก่อนพระองค์เสด็จขึ้นสวรรค์ พระองค์กำลังแบ่งปันกับพวกเขาสิ่งที่พวกเขาจะได้รับและการที่พวกเขาจะเป็นเหล่าพยานแก่ชาวโลกของพวกเขา พระองค์ตรัสถึงฤทธิ์เดชแบบใหม่ที่จะมาบนพวกเขาหลังจากที่พวกเขาได้รับแล้ว แน่ใจว่าพระองค์ตรัสถึงภาษาใหม่นั้นที่จะประทานให้แก่พวกเขา เห็นได้ชัดว่าพระองค์ตรัสถึงภาษานี้ก่อนที่พวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะการที่พวกเขายอมรับมันอย่างพร้อมใจ “และพวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และตั้งต้นพูดด้วยภาษาอื่น ๆ ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด” (กิจการ 2:4)

ภาษาต่าง ๆ ต้องไม่เป็นประสบการณ์หลุดโลกบางอย่างที่จะอยู่ด้วยชั่วขณะหนึ่งและอีกเดี๋ยวก็จากไป จริง ๆ แล้วมันเป็นจุดปล่อยพลังในพวกสาวกยุคต้นเหล่านั้น ต่อมาอีกนานเปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาต่าง ๆ มากกว่าพวกท่านทุกคน” และ “ข้าพเจ้าปรารถนาให้พวกท่านพูดภาษาต่าง ๆ ได้” (1 โครินธ์ 14:5, 18) วันนี้เรากำลังพบว่ามันเป็นแหล่งแห่งการปล่อยพลังในตัวเราเช่นกัน

แน่นอนว่าพระคัมภีร์กล่าวชัดเจนมาก ๆ และบอกเราว่าพระเจ้าทรงอยากให้เราทราบอะไร ไม่มีการใบ้สีกแอะเลยด้วยซ้ำว่าพระเยซูทรงบอกเหล่าสาวกว่าพระองค์จะให้พวกเขาพูดในภาษาใหม่ ๆ เป็นประจำ และไม่ใช่สำหรับทุกคนด้วย พระคัมภีร์ไม่เคยกล่าวถึงเลยสักนิดว่า “จริง ๆ แล้วมันเป็นจุดปล่อยพลังในพวกสาวกยุคต้นเหล่านั้น”

และจากนั้น Oral Roberts ยกคำพูดเปาโลใน 1 โครินธ์ 14:5, 18 ราวกับว่าเปาโลกำลังกล่าวว่าตนพูดในภาษาต่าง ๆ ที่ไม่รู้จัก ไม่ใช่เลย การเทศนาเป็นประจำของเขาใช้ภาษากรีก Koine, ภาษาอาราเมคและภาษาฮีบรู เราจะพูดถึงการใช้พระคัมภีร์แบบชู้ ๆ เช่นนั้นในภายหลัง

จงสังเกตว่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐ Oral Roberts กำลังกล่าวอะไรในอีกย่อหน้าต่อมา:

หนังสือกิจการชี้ให้เห็นชัดเจนว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นวิธีปฏิบัติของคนเหล่านั้นที่ได้รับการเติมเต็มของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันเป็นส่วนหนึ่งที่มีความหมายมาก ๆ แห่งประสบการณ์

ของเปาโล

แต่เขาพูดเช่นนั้นจากการเดาล้วน ๆ ไม่มีการบอกใบ้ในพระคัมภีร์เลยว่าเปาโลเคยพูดในภาษาหนึ่งที่ไม่รู้จักหรือว่าเขาสอนใครอื่นให้ทำเช่นนั้น เขากล่าวว่า:

เราไม่ถูกบอกว่าเป็นต้นเหตุในภาษาใหม่ ๆ แม้มีบอกเป็นนัยว่าเขาเริ่มพูดเมื่อเขาได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการวางมือของอานาเนียในเมืองดามัสกัส

บอกเป็นนัยอย่างไร? มันไม่ถูกบอกใบ้หรือถูกกล่าวถึงด้วยซ้ำในพระคำตอนนั้นทั้งหมดเกี่ยวกับการกลับใจเชื่อของเปาโลหรือในสองหรือสามครั้งนั้นที่เปาโลพูดถึงมันในภายหลังโดยบอกผู้อื่นเกี่ยวกับมัน บางคนอยากให้เปาโลพูดในภาษาต่าง ๆ ที่ไม่รู้จักเพื่อเป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ แต่เขาไม่ได้พูด และไม่มีใครมีสิทธิ์สร้างหลักคำสอนหนึ่งขึ้นมาซึ่งพระคัมภีร์ไม่กล่าวถึงด้วยซ้ำ

“...การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นวิธีปฏิบัติ...”-โดยวลีนั้น เห็นได้ชัดว่าอาจารย์ Roberts เจตนาให้เราเชื่อว่ามันเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่เกิดขึ้นเป็นประจำ บ่อยครั้ง อาจทุกวันเลยสำหรับคริสเตียนทุกคนที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ นั้นไม่เคยถูกกล่าวถึงหรือถูกบอกเป็นนัยเลยในพระคัมภีร์ เขาต้องวางรากฐานอะไรบางอย่างสำหรับคำสอนที่ว่าคริสเตียนทั้งหลายควรมี “ภาษาใหม่ของคุณในการอธิษฐานและการถวายคำขอบพระคุณแด่พระเจ้า”

บัดนี้จึงพิจารณาอีกเรื่องหนึ่งที่ทั้งสี่อย่างนั้นที่ Oral Roberts กล่าวว่าภาษาต่าง ๆ มี ในหน้า 19 เขากล่าวว่า:

มีบ่งบอกไว้ทั้งในหนังสือกิจการและในคำสอนของเปาโลว่า การพูดในภาษาต่าง ๆ มีหน้าที่สี่อย่างในชีวิตและคำพยานของผู้เชื่อ อย่างแรกคือ เขาพูดในภาษาต่าง ๆ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเฝ้าเดี่ยวของเขากับพระเจ้า

ไม่มีสักคำแบบนั้นในพระคัมภีร์ มันถูกสร้างขึ้นมาจากทั้งหมดเพื่อพูดจากประสบการณ์ของผู้คนและไม่ใช้จากพระวจนะ เรามายกคำพูดของเขาต่อไป:

อย่างที่สองคือ เพื่อการเสริมสร้างและการปลดปล่อยส่วนตัวของเขา

เช่นเคยพระคัมภีร์ไม่กล่าวอะไรแบบนั้นเลย เปาโลไม่ได้กล่าวว่าเมื่อชาวโครินธ์ที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังและรักโลกเหล่านั้นพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษาในคริสตจักร พวกเขาเองมีความสุขกับมันเมื่อพวกเขาเป็นพยานแต่ไม่มีใครอื่นได้รับพร มันไม่ได้เสริมสร้างคริสตจักร แต่ไม่มีกล่าวอะไรแบบนั้นเลยใน 1 โครินธ์ 14 เกี่ยวกับของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ หรือภาษาอัศจรรย์ใด ๆ ที่เป็นการเสริมสร้างและการปลดปล่อยส่วนตัวของเขา

จากนั้น Mr. Roberts กล่าวต่อไปว่าภาษาต่าง ๆ เป็น:

อย่างที่สาม เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์

ไม่ใช่ นั่นตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงกับความหมายทั่วบทที่ 14 ของ 1 โครินธ์ พวกเขาถูกบอกทุกแห่งว่าพวกเขาต้องกล่าวถ้อยคำ “ที่เข้าใจง่าย” พวกเขาต้องไม่พูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งนอกเสียจากว่าใครสักคนอธิบายมัน เปาโลขอพูดห้าคำที่ผู้คนเข้าใจมากกว่าหมื่นคำใน “ภาษาที่ไม่รู้จัก”

ผมเคยอยู่ในการรณรงค์ฟื้นฟูครั้งหนึ่งในโอกลาโฮมาซิตี ชาวอินเดียนคนหนึ่งอยู่ที่นั่นซึ่งกลับใจเชื่อแล้ว ผมคิดว่าเขาเป็นชนเผ่า Kaw เขาถามเพื่อนคนที่อยู่ข้างเขาให้ถามว่าเขาจะกล่าวคำพยานหนึ่งได้ไหม เขาพูดภาษาอังกฤษไม่เก่ง แต่เขาอยากเล่าว่าทำไมเขาถึงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าและว่าเขาได้รับความรอดแล้ว ผมให้เพื่อนของเขาบอกเขาว่าถ้าเขาอยากเป็นพยานและเพื่อนของเขาสามารถบอกเราได้ว่าเขาพูดอะไร เขาก็เป็นพยานได้ มิฉะนั้น มันก็คงไม่เป็นประโยชน์อันใดแก่ผู้ใดเลย

พระคัมภีร์ไม่เคยบอกเป็นนัยเลยว่าการพูดในภาษาต่างประเทศบางภาษาที่ผู้คนคงจะไม่เข้าใจจะเสริมสร้างพวกเขาหรือใครอื่น โอ พวกเขาอาจคิดด้วยความรู้สึกหยิ่งผยองว่า นิกายของเราได้มันมาแล้ว พวกอื่น ๆ ที่เหลือก็ผิดพลาด แต่ความกระตือรือร้นแบบเนื้อหนังนั้นไม่ใช่การเสริมสร้างในความหมายตามพระคัมภีร์ พวกเขาอาจสนุกกับมัน แต่มันไม่เสริมสร้างคริสตจักรเลย

C. บิตเป็นการอ้างอิงใน 1 โครินธ์ 14

ตรงท้ายหน้า 18 และบนสุดของหน้า 19 Mr. Roberts กล่าวว่า:

การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นประสบการณ์ที่ปกติเหลือเกินในชีวิตของเปาโลจนเขากล่าวชัดเจนหลายหนเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ คำกล่าวเหล่านี้ใน 1 โครินธ์ 14 รวมถึง: “ข้าพเจ้าปรารถนาให้พวกท่านพูดภาษาต่าง ๆ ได้” (ข้อ 5) “ผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดในภาษาที่ไม่รู้จัก ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า” (ข้อ 2) “ถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานในภาษาที่ไม่รู้จัก จิตวิญญาณของข้าพเจ้าอธิษฐาน” (ข้อ 14) “ข้าพเจ้าขอพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาต่าง ๆ มากกว่าพวกท่านทุกคน” (ข้อ 18) “อย่าห้ามที่จะพูดภาษาต่าง ๆ เลย” (ข้อ 39)

บัดนี้ เพื่อที่คุณจะไม่เข้าใจผิด คุณต้องจดจำความจริงหลายประการไว้ และคุณจะเห็นว่าอาจารย์ Roberts เติลิดไปไกลจริง ๆ จากคำสอนตามพระคัมภีร์ดังนี้

1. “ภาษาอื่น ๆ” ในพระคัมภีร์เป็นภาษาธรรมดา ๆ เสมอ เหมือนที่พื้นเทคอสต์เมื่อผู้คนได้ยินข่าวประเสริฐ “ในภาษาของพวกเราเอง จากที่ซึ่งพวกเราได้บังเกิดมา” ไม่มีสิ่งใดในพระคัมภีร์เลยเกี่ยวกับภาษาสวรรค์ที่บริสุทธิ์เป็นพิเศษบางภาษาซึ่งไม่มีใครเข้าใจเว้นแต่พระเจ้า คำสอนทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับภาษาทั้งหลายใน 1 โครินธ์ 14 เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศบางภาษา และพวกคนที่ไม่ถึงก็ไม่รู้จักภาษาเหล่านั้น และฉะนั้นพวกเขาจึงควรพูดในถ้อยคำที่ผู้คนเข้าใจได้และไม่ควรใช้ภาษาต่างประเทศหากไม่มีใครสักคนที่นี่ที่สามารถอธิบายความหมายได้ เขากล่าวในข้อ 2 ว่า “เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดในภาษาที่ไม่รู้จัก ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า”

จงหมายเหตุตรงนี้ว่าถ้าคน ๆ หนึ่งพูดในภาษาลาตินและไม่มีใครที่นั่นสามารถเข้าใจภาษาลาติน นั่นก็มีแต่พระเจ้าที่จะได้ยินเขาและเข้าใจ เขาไม่ได้กำลังพูดกับผู้คนที่นั่นในภาษาใดเลยที่พวกเขาเข้าใจได้ เหตุใดต้องทำให้นั้นเป็นการอัศจรรย์ฝ่ายวิญญาณอย่างหนึ่งเล่า? อันที่จริง นั่นเป็นเรื่องที่เปาโลกำลังตำหนิอยู่

2. Oral Roberts ยกคำพูดว่า “ถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานในภาษาที่ไม่รู้จัก จิตวิญญาณของข้าพเจ้าอธิษฐาน” นั่นคือ คน ๆ หนึ่งอาจใช้ความคิดของเขาว่าสิ่งต่าง ๆ แต่มันไม่เกิดผล-มันไม่มีความหมายอะไรเลยแก่ผู้ใดอื่น มันไม่ใช่การอธิษฐานฝ่ายวิญญาณที่ถูกลงนำโดยพระวิญญาณ คำว่า “จิตวิญญาณ” ตรงนั้นหมาย

ถึงจิตวิญญาณของมนุษย์อย่างแน่นอน ชายผู้นั้นที่เปาโลตำหนิเจตนาดีและสนุกกับมัน แต่ในจิตวิญญาณของเขาเขาอธิษฐาน และถ้อยคำของเขาไม่เกิดผลอันใด-ไม่เสริมสร้างคริสตจักร

3. ในข้อ 18 (Mr. Roberts ยกคำพูด), “ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาต่าง ๆ มากกว่าพวกท่านทุกคน” แน่ใจว่าเปาโลพูด เขาพูดภาษาต่างประเทศหลายภาษามากกว่า และจำไว้ว่า ภาษาต่าง ๆ หมายถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลายเสมอในพระคัมภีร์ เขาพูดในภาษากรีก Koine และจดหมายฝากทุกฉบับของเขาในภาคพันธสัญญาใหม่ก็ถูกเขียนในภาษากรีก เขาพูดในภาษาอาราเมคที่ชาวแผ่นดินปาเลสไตน์ทุกคนรู้เป็นประจำ เขาพูดในภาษาฮีบรูเช่นกันตามที่กิจการ 21:40 บอกเรา ใช่แล้ว เขาพูดภาษาต่างประเทศมากกว่าคนใดในพวกเขา แต่เขาไม่ได้กำลังพูดถึงภาษาที่ไม่รู้จักบางภาษาที่ไม่มี ความหมายแก่ผู้คนที่ได้ยินเขา เขาไม่ได้กำลังพูดถึงของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์ ตลอดทั้งบทนี้เขาแค่กำลังตำหนิการพูดใด ๆ กับผู้คนที่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้

และจากนั้นเปาโลกล่าวในข้อ 39 ว่า “อย่าห้ามที่จะพูดภาษาต่าง ๆ เลย” นั่นคือ ในมหานครนั้นที่มีผู้คนหลายชาติพันธุ์และหลายภาษา แน่ใจว่าคุณคงจะไม่กีดกันผู้คนที่ออกไปจากการประชุมนมัสการหนึ่งผู้ซึ่งใช้ภาษาแตกต่างไปจากคุณ อย่าห้ามผู้ใดที่จะพูดในภาษาใดก็ตามที่เขา รู้ ขอเพียงแค่ถ้าในที่ประชุม จงให้ใครสักคนแปลให้เขา

D. พวกเพื่อนเทศออสต์ไม่สังเกตเห็นว่าคนทั้ง 120 คนที่

เพื่อนเทศออสต์ได้พยากรณ์ เป็นพยาน เทศนา

เขาคิดว่าภาษาต่าง ๆ นั้นที่เพื่อนเทศออสต์ไม่ได้กำลังเป็นพยานเพื่อช่วยผู้คนที่ได้รับความรอดแต่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความสนุกสนานและการนมัสการส่วนตัว เช่นเดียวกับพวกเพื่อนเทศออสต์คนอื่น ๆ Mr . Roberts อยากยืนยันว่าเปโตรเป็นคนเทศนาและชนะจิตวิญญาณเองทั้งหมดและการพูดกับผู้คนในภาษาของพวกเขาเองตามที่ ๆ พวกเขาเกิดมาไม่เกี่ยวข้องอะไรเลยกับสามพันคนนั้นที่ได้รับความรอด เขากล่าวถึงคุณค่าของภาษาต่าง ๆ ในหน้า 19:

ขณะที่เราศึกษาบทที่สองของกิจการ เราได้รับรู้ว่าชายและหญิง 120 คนนั้นที่ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันเพื่อนเทศออสต์นั้นได้พบการปลดปล่อยขณะที่พูดในภาษาต่าง ๆ คนเหล่านั้นที่ได้ยินพวกเขาและเข้าใจกล่าวว่า “พวกเราได้ยินคนเหล่านี้พูดในภาษาของเราถึงพระราชากิจต่าง ๆ อันมหัศจรรย์ของพระเจ้า” เห็นได้ชัดว่าบางสิ่งที่ถูกเก็บกอดในตัวพวกเขาได้ถูกปลดปล่อยขณะที่พวกเขา กำลังพูดด้วยภาษาต่าง ๆ มีการคาดเดาว่า 120 คนนั้นกำลังพยายามที่จะประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกยิวที่เป็นคนต่างประเทศที่มารวมตัวกันที่นั่นวันนั้น บัดนี้เราทราบว่ามันไม่ได้เป็นไปตามข้อเท็จจริงเหล่านั้นเลย เมื่อถึงเวลาต้องเทศนา เปโตรก็เป็นคนทำในภาษาปกติของเขาเอง (กิจการ 2:14)

จงหมายเหตุคำกล่าวของ Mr. Roberts

มีการคาดเดาว่า 120 คนนั้นกำลังพยายามที่จะประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกยิวที่เป็นคนต่างประเทศที่มารวมตัวกันที่นั่นวันนั้น บัดนี้เราทราบว่ามันไม่ได้เป็นไปตามข้อเท็จจริงเหล่านั้นเลย

เขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องนั้น ไม่มีข้อเท็จจริงใด ๆ ที่แสดงให้เห็นว่าเปโตรผู้เดียวเท่านั้นที่เทศนา คุณจะหมายเหตุหลักฐานสองหรือสามประการใหม่ว่าผู้คนที่ได้ยินข่าวประเสริฐในภาษาของพวกเขาเองและตั้ง นั้นทั้ง 120 คนนั้นจึงกำลังชนะจิตวิญญาณวันนั้น?

ประการแรก นั้นเป็นพระสัญญาหนึ่ง พวกเขาจะต้องเฝ้ารอที่จะ “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” เพื่อจะกระทำตามพระมหาบัญชาหนึ่งที่ว่า “การกลับใจเสียใหม่ และการทรงยกบาปทั้งหลาย ต้องถูกประกาศในพระนามของพระองค์ทั่วทุกประเทศ เริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม” (ลูกา 24:46-49) แน่แน่นอนว่านั้นมีไว้สำหรับ 120 คนนั้น จุดประสงค์นั้นไม่ใช่เพื่อจะพูดในภาษาต่าง ๆ และเพื่อแสดงแบบอย่างของการนมัสการ และการสรรเสริญและหมายสำคัญบางอย่างเพื่อให้พวกเขาคิดว่าคนเหล่านี้เป็นคริสเตียนที่แสนวิเศษขนาดไหน ไม่ใช่เลย พวกเขาทุกคนได้ยินข่าวประเสริฐ “ในภาษาของพวกเขาเอง จากที่ซึ่งพวกเขาได้บังเกิดมา”

ประการที่สอง ความหมายนั้นชัดเจนมาก ๆ และทั้ง Mr. Roberts และใครหน้าไหนก็ไม่ควรหลบเลี่ยง มัน เปโตรกล่าวชัดเจนว่าสิ่งที่เกิดขึ้นที่เฟินเทคอสต์เป็นการสำเร็จจริงของคำพยากรณ์ของโยเอลในโยเอล 2:28-32 เขากล่าวว่า “แต่สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่งถูกกล่าวไว้โดยศาสดาพยากรณ์โยเอลว่า ‘และต่อมาในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเราบนเนื้อหนังทั้งสิ้น และบุตรชายบุตรสาวของพวกเขาจะพยากรณ์’ คำว่า “พยากรณ์” เป็นคำที่หมายถึงการกล่าวข่าวประเสริฐและการพูดในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ว่าจะใช้ภาษาใดก็ตาม นั่นเป็นสิ่งที่เปาโลกล่าวว่าผู้คนควรแสวงหาที่จะกระทำ แทนที่จะแค่พูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา

ฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเปโตรและทุกคนที่เหลือในพวก 120 คนนั้นก็คือว่า พวกเขา “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” ตามที่ทรงสัญญาไว้ พวกเขาได้รับฤทธิ์เดชที่จะเป็นเหล่าพยานของพระเยซูตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ในกิจการ 1:8 และสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่าพวกเขาทุกคน “พยากรณ์” หรือเป็นพยานเหมือน ๆ กันในฤทธิ์เดชของพระเจ้าและช่วยผู้คนให้รับความรอด

เปโตรยกคำพูดในพระคำต่อนั้นจากโยเอลในส่วนปิดท้ายว่า, “ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” ชายชราเหล่านี้ ชายหนุ่มเหล่านี้ บุตรชายและบุตรสาว คนใช้ชายและสาวใช้ ผู้ซึ่งโยเอลกล่าวว่าจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์-พวกเขาจะต้องทำอะไร? พวกเขาทุกคนจะต้องเป็นพยานในฤทธิ์เดช พวกเขาจะต้องช่วยผู้คนให้รับความรอด และนั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วจริง ๆ

ถ้าคุณอยากทำการแบ่งแยกระหว่างการพูดในภาษาต่าง ๆ ที่เป็นความสนุกสนานส่วนตัวและเป็นการแสดงให้เห็นว่าคุณเป็นคริสเตียนที่แสนวิเศษขนาดไหน ฯลฯ แทนที่จะทำสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงบอกพวกเขาให้กระทำเพื่อนำข่าวประเสริฐออกไป คุณก็ต้องทำเช่นนั้นโดยปราศจากภูมิหลังทางพระคัมภีร์ใด ๆ ไม่มีหลักฐานเลยสักนิดเดียวยกเว้นว่าที่เฟินเทคอสต์พวกเขาได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้คนในภาษาของคนเหล่านั้นเองในที่ ๆ พวกเขาเกิดมา ผู้ซึ่งคงจะไม่ได้ยินข่าวประเสริฐโดยวิธีอื่นเลย และฉะนั้นสามพันคนจึงได้รับความรอด

E. เปโตรพูดกับพวกยิวที่กรุงเยรูซาเล็ม คนอื่น ๆ พูดกับพวกยิวที่ “ออกมาจากทุกประชาชาติใต้ฟ้าสวรรค์”

เห็นได้ชัดเช่นกันว่าการเทศนาของเปโตรถูกกล่าวแก่พวกยิวที่กรุงเยรูซาเล็มโดยเฉพาะ ในกิจการ 2:14 เขากล่าวว่า “พวกท่าน ชาวยูเดีย และบรรดาคนที่อาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม พวกท่านจงทราบสิ่งนี้ และตั้งใจฟังบรรดาถ้อยคำของข้าพเจ้าเถิด” ฉะนั้นเขาจึงไม่ได้กล่าวแก่พวกยิวสืบทอดหรือสืบทอดสัญชาติที่ต่างกัน เหล่านี้ แต่คนเหล่านี้ทั้งหมดก็ได้ยินบรรดาพระราชกิจมหัศจรรย์ของพระเจ้าในภาษาของพวกเขาเองและไม่ใช้จากเปโตร

Mr. Roberts กล่าวอีกว่า “ประการที่สี่ เพื่อเป็นหมายสำคัญแก่พวกคนไม่เชื่อ” ไขแล้ว ที่เฟินเทคอสต์ เมื่อผู้คนได้ยินข่าวประเสริฐในภาษาของพวกเขาเองในที่ๆ พวกเขาเกิดมา พวกเขาได้เห็นชัดว่าพระเจ้ากำลังตรัสกับพวกเขาผ่านทางเหล่าผู้รับใช้ของพระองค์ และหลายคนได้รับความรอด นั่นเป็นวิธีที่การอัศจรรย์แห่งภาษาต่าง ๆ ที่เฟินเทคอสต์เป็นหมายสำคัญหนึ่งแก่พวกคนไม่เชื่อ แต่การพูดรัว ๆ แบบที่ไม่มีใครเข้าใจ และที่ไม่มีข่าวสารพิเศษแก่คนที่ยังไม่รอดเลย ผู้คนที่เฝ้าฟังการพูดในภาษาบางภาษาที่พวกเขาคิดว่ามาจากพระเจ้าแม้ว่ามันไม่กล่าวอะไรเลยและไม่มีความหมายอันใดเลยแก่ผู้ใดที่ได้ยินมัน ก็ไม่เคยเป็นหมายสำคัญหนึ่งแก่พวกคนไม่เชื่อเลย อันที่จริง ตามที่คุณเห็นเมื่อคุณอ่าน 1 โครินธ์ 14 พวกคนไม่เชื่อที่เข้ามาในที่ ๆ ผู้คนพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษาที่พวกเขาไม่เข้าใจ ก็จะคิดว่าผู้พูดเหล่านั้นบ้าหรือว่าพวกเขาเป็นคนต่างภาษา (1 คร. 14:23, 24) การพูดในภาษาต่าง ๆ (ภาษาธรรมดา ๆ) ซึ่งถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์เช่นที่เฟินเทคอสต์เมื่อมันมีเหตุจำเป็น ก็เป็นหมายสำคัญหนึ่งแก่พวกคนไม่เชื่อ ภาษาต่าง ๆ แบบที่พวกเฟินเทคอสต์ใช้วันนี้ไม่ช่วยผู้คนให้ได้รับความรอด แบบที่พวกชาวโครินธ์เคยใช้ก็ไม่ช่วยใครให้รอดเหมือนกัน! อันที่จริง บัดนี้ยังผู้คนพูดในภาษาต่าง ๆ ก็ยังมีการชนะจิตวิญญาณน้อยลงในคริสตจักรเหล่านั้น

F. พระคัมภีร์ไม่เคยบอกเป็นนัยเลยว่าควร

อธิษฐานใน “ภาษาที่ไม่รู้จัก”

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยภาพประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับการอธิษฐาน เหตุใดมันถึงไม่เคยเสนอแนะการอธิษฐานในภาษาต่าง ๆ เลย?

ในหน้า 22 Mr. Roberts กล่าวว่า:

เปาโลกล่าวต่อไปว่า “แล้วเป็นอะไรเล่า ข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยจิตวิญญาณ [ในภาษาต่าง ๆ] และข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยความเข้าใจ [ความเฉลียวฉลาดของข้าพเจ้า] ด้วย ข้าพเจ้าจะร้องเพลงด้วยจิตวิญญาณ [ในภาษาต่าง ๆ] และข้าพเจ้าจะร้องเพลงด้วยความเข้าใจ [โดยความเฉลียวฉลาดของข้าพเจ้า] ด้วย” (1 โครินธ์ 14:15)

เปาโลหมายความว่าบางครั้งเขาจะอธิษฐานและไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับมันและว่าดังนั้นเขาจึงกำลังอธิษฐานในพระวิญญาณหรือ? จริง ๆ แล้ว เขากำลังกล่าวสิ่งที่ตรงข้ามกันเลย เมื่อเราอ่าน 1 โครินธ์ 14 ให้ดี เปาโลกำลังตำหนิพวกเขาที่ใช้ภาษาธรรมดาหลายภาษาในการประชุมนมัสการซึ่งบางคนไม่สามารถเข้าใจได้ เขากล่าวว่าเขาขอพูดห้าคำที่เข้าใจได้มากกว่าพูดหมื่นคำที่เข้าใจไม่ได้ เขาไม่เคยบอกเป็นนัยเลยว่าเขาเคยพูด

ในภาษาที่ไม่รู้จัก ไม่ว่าจะในการอธิษฐานหรือการอื่นใด นั้นเป็นการใส่ใจน้อยมากต่อบริบทและคำสอนนั้น ตลอดพระคำต่อนั้น และมันไม่ค่อยชัดเจนนักที่จะสอดคล้อง “ในภาษาต่าง ๆ” เข้าไปในพระคำต่อนั้นเมื่อ เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยจิตวิญญาณ” หรือเมื่อเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะร้องเพลงด้วยจิตวิญญาณ” นั้นเป็นการบิดเบือนพระคัมภีร์และไม่มีเหตุอันควรเลย

อีกหน้าในหน้า 23 Mr. Roberts กล่าวว่า:

เมื่อผู้หนึ่งกำลังอธิษฐาน “ในพระวิญญาณ” เขาก็กำลังอธิษฐานหรือพูดในภาษาต่าง ๆ เปาโลใช้คำเรียกนี้อีกในเอเฟซัส 6:18 และพูดถึงมันว่าเป็นส่วนหนึ่งของยุทธภัณฑ์ทั้งชุดนั้นของพระเจ้าซึ่งผู้เชื่อจะต้องสวมไว้เพื่อช่วยเขาให้ยืนหยัดต่อต้านอุปายทั้งปวงของพญามารได้สำเร็จ “โดยอธิษฐานอยู่เสมอด้วยบรรดาคำอธิษฐานและคำวิงวอนในพระวิญญาณ” เปาโลเชื่อมโยงตรงนี้อีกเรื่องการพูดในภาษาต่าง ๆ กับการอธิษฐานและการวิงวอน โดยชี้ให้เห็นว่าภาษาใหม่ของเราเป็นการใช้เฝ้าเดี่ยว ภาษาหนึ่งแห่งการอธิษฐานและการสรรเสริญต่อพระเจ้า

แต่ “ในพระวิญญาณ” ไม่เคยอ้างอิงถึงการพูดในภาษาต่าง ๆ เลย มนุษย์อาจอธิษฐานในจิตวิญญาณของเขาเองในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่ไม่ไม่มีใครรู้ แต่ไม่ใช่ในพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการกล่าวว่าเปาโลกำลังชี้ให้เห็นในเอเฟซัส 6:18 “ว่าภาษาใหม่ของเราเป็นการใช้เฝ้าเดี่ยว ภาษาหนึ่งแห่งการอธิษฐานและการสรรเสริญต่อพระเจ้า” ก็เป็นการปฏิบัติแบบสะเพร่าต่อพระวจนะของพระเจ้า

ผมยกคำพูดของ Mr. Roberts มาเพราะว่าเขาเป็นที่รู้จักดีและเป็นตัวแทน ผมสามารถยกคำพูดที่เหมือน ๆ กันจาก Rev. Laurence Christenson จากหนังสือของเขา *Speaking in Tongues and Its Significance for the Church* และทำเช่นนั้นกับนักเขียนกลุ่มเพนเทคอสต์คนอื่น ๆ ได้ ที่ประกาศหลักคำสอนที่สองนี้เกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ โดยพวกเพนเทคอสต์ ที่สอนว่าคริสเตียนทุกคนควรที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นประจำ ในการอธิษฐานและการสรรเสริญและการเฝ้าเดี่ยวของพวกเขาเอง

ในหน้า 37 Mr. Roberts กล่าวว่า:

เอเฟซัส 6:18 ดลใจผมให้เชื่อว่าเมื่อผมอธิษฐานบ่อยมากเท่าใด ซึ่งก็คือบ่อยครั้งมากมาตลอด ผมก็ควรและสามารถใช้ภาษาใหม่ของผมในการเฝ้าเดี่ยวต่อพระเจ้า ผมขอบคุณพระเจ้าด้วยสำหรับความไม่พอใจและความล้าลึกและมิดิของประสบการณ์นี้ซึ่งเกิดขึ้นในชีวิตของผมทุกวัน

พูดในภาษาต่าง ๆ ทุกวัน!

ในหน้า 40 อีก Mr. Roberts เล่าเกี่ยวกับการจัดการของเขาเกี่ยวกับชายคนหนึ่งที่เขาชักชวนให้พูดในภาษาต่าง ๆ:

เขากล่าวว่า “ผมต้องทำอะไรตอนนี้?” ผมกล่าวว่า “จงใช้ภาษาใหม่ของคุณทุกวันเพื่ออธิษฐานในพระวิญญาณบริสุทธิ์และขอบพระคุณด้วยจิตวิญญาณของคุณ คุณจะค่อย ๆ คล่องมากขึ้นในพระวิญญาณ”

และอีกหน้าตรงท้ายหน้า 41 เขากล่าวว่า:

มันเป็นโดยความปรารถนาของเราและโดยความปรารถนาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยการ
ใช้เจตจำนงของเราและการแสดงออกของน้ำพระทัยของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผ่านทางการ
กระทำกิจแห่งความเชื่อ ที่เราสามารถพูดได้ทุกเมื่อ

ฉะนั้นนี่จึงเป็นคำสอนที่ว่าคริสเตียนทุกคนควรที่จะแสวงหาที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ ควรที่จะแสวงหาที่
จะพูดในภาษาต่าง ๆ ทุกวัน ควรที่จะใช้ภาษาเหล่านั้นในการอธิษฐานและการสรรเสริญ แต่ไม่มีคำสอนเช่นนั้น
เลยในพระคัมภีร์

III. ความโง่เขลาของคำสอนนี้ของกลุ่มเพ็นเทคอสต์

แนวคิดนี้ที่ว่าคริสเตียนทุกคนควรพูดในภาษาต่าง ๆ และควรแสวงหาที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ ควร
แสวงหาที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ ซ้ำแล้วซ้ำอีก ว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นวิธีโปรดของการอธิษฐานและการ
สรรเสริญ ก็ไม่ได้มาจากพระคัมภีร์อย่างสิ้นเชิง ผมคิดว่าผู้ใดที่มีใจเชื่อตรงควรพิจารณาข้อเท็จจริงเหล่านี้ด้วย
ตั้งใจอธิษฐาน

A. ของประทานเรื่องภาษาต่าง ๆ ไม่เคยถูกประทานให้ผู้คนมากมาย

พระคัมภีร์กล่าวใน 1 โครินธ์ 12:8-11:

“ด้วยว่าพระวิญญาณโปรดประทานให้คนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งสติปัญญา ให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำแห่ง
ความรู้โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมี
ของประทานต่าง ๆ ในการรักษาโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ให้อีก
คนหนึ่งพยากรณ์ได้ ให้อีกคนหนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งแปล
ภาษาต่าง ๆ ได้ แต่สารพัดเหล่านี้ พระวิญญาณองค์เดียวและอันเดียวกันนั้นทรงกระทำกิจ โดยแจกจ่ายแก่ทุก
คนตามที่พระองค์ทรงประสงค์”

จงหมายเหตุให้ดี “...ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาต่าง ๆ” ไม่ใช่แก่ทุกคน พระเจ้าเองทรงตัดสินพระทัย
“โดยแจกจ่ายแก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์” และใน 1 โครินธ์ 12:30, “ทุกคนมีบรรดาของประทาน
แห่งการรักษาหรือ ทุกคนพูดภาษาต่าง ๆ หรือ ทุกคนสามารถแปลได้หรือ” คำตอบที่ชัดเจนและชัดเจนก็คือว่า
ไม่ใช่ทุกคนจะต้องทำสิ่งเหล่านี้ได้

ภาษาต่าง ๆ แทบไม่ค่อยปรากฏในสมัยพระคัมภีร์เลยในความหมายที่เป็นการอัศจรรย์ พวกมัน
ปรากฏที่เพ็นเทคอสต์ พวกมันอาจปรากฏในบทที่ 10 ของกิจการแปดปีต่อมา แม้ว่าเราไม่อาจแน่ใจได้และมัน
อาจเป็นแค่ภาษาต่างประเทศที่ไม่มีการอัศจรรย์เลยก็ได้ พวกมันอาจปรากฏสิบสองหรือสิบสี่ปีต่อมาอีกที่เมือง
เอเฟซัส แม้ว่าพระคัมภีร์กล่าวเหมือนเดิมว่าเป็นภาษาต่างประเทศทั้งหลายและเราไม่ทราบที่พวกมันเป็นการ
อัศจรรย์หรือไม่ แต่การคิดว่าคริสเตียนทุกคนจะต้องพูดเป็นประจำในภาษาต่าง ๆ และทำเช่นนั้นเพื่อการ
อธิษฐานและการสรรเสริญของตัวเองก็ไม่เคยได้ยินเลยในพระคัมภีร์

B. ของประทานแสนอัศจรรย์หรือพระราชกิจอื่น ๆ ของ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เคยถูกปล่อยให้คริสเตียนทุกคนได้เลือก

จงหมายเหตุว่าพระสัญญาเหล่านั้นเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ มาพร้อมกับพระสัญญาอื่น ๆ ในมาระโก

16:17, 18, “และบรรดาหมายสำคัญเหล่านี้จะติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อ คือในนามของเรา พวกเขาจะขับผีออกหลายคน พวกเขาจะพูดด้วยภาษาใหม่หลายภาษา พวกเขาจะจับงูหลายตัวได้ และถ้าพวกเขาตีมีสิ่งใดที่มีพิษ สิ่งนั้นจะไม่ทำอันตรายแก่พวกเขา พวกเขาจะวางมือบนคนเจ็บป่วย และคนเหล่านั้นจะหายเป็นปกติ” นั่นหมายความว่าทุกคนที่เชื่อวางใจในพระคริสต์จะตีมียาพิษและได้รับการช่วยให้พ้นหรือ? มันหมายความว่าทุกคนที่เชื่อวางใจพระคริสต์เพื่อรับความรอดจะถูกงูกัดโดยไม่ได้รับอันตรายหรือ? ถ้าคริสเตียนทุกคนควรเจอกับเรื่องแบบนั้น มันพวกนักจับงูที่รู้หนังสือในป่าเขาก็ทำถูกแล้วที่ให้พวกคริสเตียนถูกงูกัดและมีความเชื่อมากพอที่จะถูกรักษาให้หายได้ เห็นได้ชัดว่านั่นไม่ใช่ความหมายนั้นของพระคำตอนนี้

แต่ถ้าพระคัมภีร์ไม่ได้หมายความว่าเช่นนั้นเกี่ยวกับการจับงู มันก็ไม่ได้หมายความว่าเช่นนั้นเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ เหมือนกัน ในทุกกรณีของประธานแห่งภาษาต่าง ๆ ได้ถูกประธานให้ เพียงเพื่อจะถวายเกียรติแด่พระเจ้าในการนำข่าวประเสริฐไปถึงผู้คนที่ควรได้ยินมัน และในทุกกรณีของการรักษาให้หาย เช่นของเปาโลที่รอดชีวิตจากรอยงูกัดบนเกาะมอลต้า เมื่อมันมีเหตุจำเป็น มันคงจะโง่เขลาที่จะเชื่อว่าทุกสิ่งเหล่านั้นที่ถูกต้องสัญญาไว้ในพระคำต่อนั้นจะเกิดขึ้นกับคริสเตียนทุกคนหรือเกิดขึ้นทุกวัน

คุณเชื่อจริง ๆ หรือว่าคริสเตียนทุกคนที่รับความรอดแล้วเที่ยวไปรักษาผู้คนให้หายทุกวัน?

C. บรรดาของประธานของพระวิญญาณแต่ละอย่างเป็นของประธานแบบแยกเดี่ยว

เช่นเคย เห็นได้ชัดว่าแม้กระทั่งของประธานแห่งการอัศจรรย์ต่าง ๆ ก็เป็นของประธานหนึ่งที่พิเศษเฉพาะ ณ ช่วงเวลาหนึ่งโดยเฉพาะ มันเป็นของประธานหนึ่งที่แยกต่างหากในทุกโอกาสที่พระเจ้าประธาน ยกตัวอย่างเช่น ในกิจการ 16 เปาโลเผชิญหน้ากับหญิงสาวที่มีผีสิง เธอตามเปาโลและสิลาสไปหลายวัน และนั่นทำให้เปาโลกังวลใจยิ่งนัก ในที่สุดเปาโลก็มีความเชื่อที่จะอ้างพระพรนั้น และเขาสั่งให้ผีนั้นออกมาจากหญิงสาวนั้น และมันก็ออกมา

ฉะนั้นคุณจะหมายความว่า มันไม่ใช่แค่การแจกจ่ายแบบอัศจรรย์ที่เปาโลมีสิทธิ์ที่จะขับผีทุกคนออกเมื่อใดก็ได้ ตามใจชอบ ถูกหรือผิด เอาละ ถ้านั้นไม่ใช่วิธีที่พระเจ้าประธานของประธานที่เป็นการอัศจรรย์ มันก็ไม่ใช่วิธีที่พระองค์ประธานของประธานแห่งภาษาต่าง ๆ เช่นกัน

ในเรื่องของการรักษาคนป่วยให้หาย คำกล่าวที่ชัดเจนของยากอบ 5:15 คือ “และการอธิษฐานแห่งความเชื่อจะช่วยผู้ปวยนั้นให้รอด และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรักษาเขาให้หาย และถ้าเขาได้กระทำบาปทั้งหลาย ก็จะไปโปรดยกโทษบาปเหล่านั้นให้เขา” จงหมายเหตุให้ตีว่าการรักษาให้หายเป็นของประธานอย่างหนึ่ง แต่ในทุกกรณีโดยเฉพาะการรักษาให้หายถูกประธานให้เฉพาะเป็นคำตอบแก่ความเชื่อที่ขอรับการรักษาให้หายนั้นโดยเฉพาะ องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่เคยประธานให้แก่ผู้ใดในพระคัมภีร์ฤทธิ์เดชที่จะเที่ยวไปรักษาทุกคนที่เขาอยากรักษาให้หาย มันเป็นเฉพาะเมื่อพระเจ้าประธานความเชื่อนั้นเท่านั้น ทุกการรักษาให้หายเป็นคำตอบต่อการกระทำกิจด้วยความเชื่อ เปาโลละโตรพีมีสที่ป่วยอยู่ไว้ที่เมืองมิเลทัม (2 ทธ. 4:20) เปาโลรักษาเขาไม่หาย แม้ที่โมธีมีกระเพาะที่อ่อนแอและความเจ็บป่วยบ่อย ๆ และต้องการน้ำผลไม้เพื่อรับวิตามินเหล่านั้น เปาโลก็รักษาเขาไม่หาย (1 ทธ. 5:23) เปาโลเองมีหนามในเนื้อและอ้อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าซ้ำแล้วซ้ำอีก แต่พระเจ้าก็ไม่ได้เอาหนามในเนื้อของเขาไปเสีย พระองค์ไม่ได้ประธานความเชื่อสำหรับการรักษาให้หายนั้นโดย

เฉพาะ

ไม่มีทางเลยที่ผู้ใดจะบงการพระเจ้าได้และได้ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์ หรือของประทานแห่งการอัศจรรย์ทั้งหลายหรือของประทานแห่งการรักษาโรคที่เขาสามารถใช้ได้ถาวร นั่นคือเมื่อใดก็ได้ที่เขาอยากได้มัน ของประทานแต่ละอย่างเหล่านั้นเป็นของประทานของพระเจ้าโดยเฉพาะ พระเจ้าทรง “แจกจ่ายแก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์” ไม่มีใครเลยที่จะได้ของประทานทั้งหมดนั้น และไม่มีใครเลยที่จะได้ของประทานใดแบบไม่รู้จักแบ่งแยก โดยปราศจากการจำกัดหรือการควบคุม และอ้างมันว่าเป็นของประทานหนึ่งของพระเจ้าที่ถาวรและอยู่ตลอดไป

D. “การอธิษฐานในพระวิญญูณ” คือการพูดในภาษาต่าง ๆ หรือ?

คุณ Roberts และอาจารย์กลุ่มเพื่อนเทศสตร์คนอื่น ๆ ก็กล่าวเช่นนั้น

แต่ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่าการอธิษฐานถูกพูดถึงหลายครั้งในพระคัมภีร์ โอ ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระสัญญามากมายเกี่ยวกับการตอบคำอธิษฐานและวิธีที่จะอธิษฐาน! เราจะต้องอธิษฐานขออาหารประจำวัน เราจะต้องอธิษฐานขอการชำระให้สะอาดและการยกโทษสำหรับการละเมิดทุกวันของเรา เราจะต้องอธิษฐานขอฤทธิ์เดชพระวิญญูณบริสุทธิ์ เราจะต้องอธิษฐานเพื่อเหล่าศัตรูของเราและคนเหล่านั้นที่เอาใจเอาเปรียบเราและข่มเหงเรา เราจะต้องอธิษฐานขอสติปัญญา ยากอบ 1:5 บอกเรา เราจะต้องอธิษฐานว่า “สิ่งใดก็ตามที่พวกท่านปรารถนา เมื่อพวกท่านอธิษฐาน จงเชื่อว่าพวกท่านได้รับสิ่งเหล่านั้นแล้ว และพวกท่านจะมีสิ่งเหล่านั้น” (มาระโก 11:24) เราจะต้องทูลขอในพระนามของพระเยซู เมื่อเราสามารถทราบได้อย่างชัดเจนว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเยซูที่เราอยากสนอง

ผมกำลังกล่าวว่ามีข้อปฏิบัติมากมายเกี่ยวกับการอธิษฐาน ฉะนั้นเหตุใดพระคัมภีร์จึงไม่เคยกล่าวถึงเลยหรือไม่เคยบอกใบ้เลยว่าการอธิษฐานส่วนใหญ่หรือบางครั้งควรที่จะใช้ภาษาที่ไม่รู้จัก? คุณเห็นแล้วว่า นั่นเป็นหลักคำสอนหนึ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมา สร้างขึ้นโดยปราศจากพระคัมภีร์

ไม่มีพระคำตอนใดเลยที่กล่าวว่าคน ๆ หนึ่งต้องพูดในภาษาต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญูณ ไม่มีพระคำสักตอนเดียวในพระคัมภีร์ที่สอนคริสเตียนทั้งหลายให้อธิษฐานหรือนมัสการในภาษาที่ไม่รู้จัก เรื่องทั้งหมดนั้น ผมเสียใจที่จะต้องกล่าว ไม่ใช่คำสอนพระคัมภีร์ที่ดีและไม่ใช้ความเชื่อแบบคริสเตียนที่ดี มีคริสเตียนที่ดีบางคนที่เป็นบิดทางเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่พวกเขาไม่ได้มันมาจากพระคัมภีร์

น่าเศร้าที่พวกคนดี ๆ ที่มีเจตนาดีและที่อยาก, พวกเขากล่าว, ที่จะฟื้นฟูความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่พร้อมกับความชื่นบานและฤทธิ์เดชของมัน หลงประเด็นนั้นที่พระเจ้าทรงมีที่ว่าเราทุกคนจะต้องมีฤทธิ์เดชพระวิญญูณบริสุทธิ์เพื่อชนะจิตวิญญูณ และมันน่าเศร้ามากเป็นพิเศษที่พวกเขาสร้างสิ่งอื่น ๆ ขึ้นมาที่ดึงดูดความคิดฝ่ายเนื้อหนัง เช่นการพูดในภาษาต่าง ๆ และเรื่องพรรคนั้น และเน้นสิ่งซึ่งไม่ถูกสอนในพระคัมภีร์เลยแม้แต่ทีเดียว

เคยมีคำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ ในเมืองโครินธ์ซึ่งเปาโลตำหนิใน 1 โครินธ์ 14 ที่นั่นพวกเขากำลังใช้ภาษาธรรมดา ๆ แต่ใช้พวกมันในความเยอหยิ่งและในวิธีแบบเด็ก ๆ ตามเนื้อหนังในการประชุมนมัสการและการเลียนแบบของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ตามพระคัมภีร์แต่ไม่ใช่การอัศจรรย์ที่นั่นและพระเจ้าไม่อวยพร

ที่นั่นเลย เปาโลตำหนิมันอย่างตรง ๆ บัดนี้ เหตุใดถึงต้องมีคนเอาสิ่งซึ่งพระเจ้ากำลังตำหนิอย่างชัดเจนและตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตามคำสอนผิดรูปแบบเดียวกันนั้นที่พวกเขาเคยมี คำสอนหนึ่งที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังและตามแบบโลกซึ่งไม่ถูกสอนในพระคัมภีร์เลย?

ไม่แปลกที่มีการแตกแยกและการวิวาทที่ใดก็ตามที่มันไปและคริสเตียนดี ๆ ก็ถูกหลอกลวงและถูกนำไปให้หลงไปในการร่วมสามัคคีธรรมที่ขาดตอน และบ่อยครั้งผู้คนที่หลงหายรอบตัวพวกเขาถูกปล่อยให้ไปรบกวนเวลาที่ผู้คนพูดในภาษาต่าง ๆ หรือสนุกสนานกับการเฝ้าเดี่ยวส่วนตัวของพวกเขาในภาษาต่าง ๆ

บทที่ XII

เกิดอะไรขึ้นจริง ๆ เมื่อผู้คนพูด

ในภาษาต่าง ๆ?

มันยากมาก ๆ ที่จะชักจูงผู้คนที่ทั้งจุดยืนหนึ่ง ผู้ซึ่งมาถึงจุดยืนนั้นผ่านทางความรู้สึกต่าง ๆ ของตน อารมณ์ต่าง ๆ ของตน ประสบการณ์ต่าง ๆ ของตน แม้กระทั่งความสุขของตน ในการพิจารณาปัญหาของพวกเขา พวกเขา เขายึดตัวเองเป็นที่ตั้ง และไม่วางตัวเป็นกลาง แต่เรื่องนี้ก็ร้ายแรงมากเสียจนคริสเตียนที่ซื่อตรงทั้งหลายควรที่จะพิจารณาสิ่งที่พระคัมภีร์เองกล่าวเกี่ยวกับเรื่องภาษาต่าง ๆ นี้

เราไม่ปฏิเสธว่าคนเป็นอันมากมีความสุขและหลายคนอ้างว่าได้รับพรอย่างมากมายและกลายเป็นคริสเตียนที่ดีขึ้นหลังจากพูดในภาษาต่าง ๆ และปรากฏการณ์แห่งการพูดในภาษาต่าง ๆ ก็แพร่หลายมากเสียจนมันสมควรได้รับการพิจารณาอย่างซื่อตรงจากผู้คนที่เป็นคริสเตียน

เรารู้ว่ามีการปะปนกันอย่างมากของการทุ่มเทอย่างจริงจังต่อพระคริสต์ บ้างก็แสวงหาสิ่งที่ดีที่สุดจากพระเจ้าอย่างจริงจัง พร้อมกับความใสซื่อที่ขาดการแยกแยะ บ้างก็เป็นการหลอกลวงอย่างชัดเจน บางสิ่งที่ดูเหมือนมาจากพระเจ้าอย่างชัดเจน และบางสิ่งที่น่าจะมาจกเหล่าวิญญาณชั่วอย่างแน่นอน มนุษยธรรมที่จะตรวจค้นเรื่องนี้อย่างซื่อตรง เกิดอะไรขึ้นกันแน่เมื่อผู้คนพูดในภาษาต่าง ๆ?

I. ความสุข, ความทุ่มเท, ความจริงใจ ไม่จำเป็น

ต้องพิสูจน์ว่าผู้คนเชื่อถูกในศาสนา

หญิงคนหนึ่งที่เป็นพวกคริสเตียนวิทยาศาสตร์ (Christian Science) เคยบอกผมว่าเธอมีสันติสุขในใจมากมายจริง ๆ ความคิดที่ว่ารุ่นของเธอได้สงบลง เมื่อเธอเรียนรู้ผ่านทางคริสเตียนวิทยาศาสตร์ว่าไม่มีอะไรที่เรียกว่าบาปเลย ว่ามันเป็นแค่ความผิดพลาดของความคิดที่ตายได้ ฯลฯ เธอยืนยันว่าเธอมีสันติสุขนั้นที่เธอแสวงหามานานแล้ว

หญิงชาวคาทอลิกคนหนึ่งเขียนมาหาผมวันก่อนโดยเล่าถึงความชื่นบานและสันติสุขมหาศาลที่เธอมีในความเชื่อแบบคาทอลิก ว่าพระแม่มารีย์มีค่าสักเพียงใดต่อเธอ และว่าเธอมีความสุขกับการสวดภาวนาต่อพระแม่มารีย์! และบาทหลวงช่างให้การปลอบประโลมใจจริง ๆ เมื่อเขามาที่บ้านของเธอในยามที่เกิดความเจ็บป่วย และเธอรู้สึกเศร้าใจจริง ๆ ที่ผมไม่ได้มีความชื่นบานและอภิสิทธิ์ของการอยู่ในพระศาสนจักรโรมัน เธอมีความจริงใจ แต่ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่าการสวดภาวนาต่อมารีย์ การสารภาพต่อบาทหลวง การสวดมิสซาให้จิตวิญญาณของผู้คน ฯลฯ ไม่ได้มาจากพระคัมภีร์หรือถูกต้อง และเธอไม่รู้จักความชื่นบานแห่งความรอดโดยความเชื่อส่วนตัวในพระคริสต์

พวกมิชชันนารีของกลุ่มพยานพระยะโฮวาช่างโอหังและแน่ใจเกี่ยวกับตัวเองมากเสียจริง! พวกเขาบางคนใช้เวลาหลายปีไปเยี่ยมตามบ้านเรือนโดยพยายามเผยแพร่หลักคำสอนต่าง ๆ ของพวกพยานพระยะโฮวา กระนั้นพวกเขาส่วนใหญ่ก็ไม่รู้ว่าตนรอดแล้วหรือมีความมั่นใจเรื่องความรอด ซ้ำแล้วซ้ำอีกเมื่อผมคาดคั้นเรื่องที่ว่า “ท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่” พวกพยานพระยะโฮวาที่หน้าบ้านของผมก็รู้เลยว่ามันหมายถึงอะไร

ความพึงพอใจกับศาสนาของพวกเขาไม่พิสูจน์ว่าพวกเขาถูก ผมจำได้เกี่ยวกับความอัศจรรย์ใจและการฟุ้งงใจของชายคนหนึ่งที่เป็นแบบนั้นที่เมืองเฮสติ้งส์ รัฐมินเนโซตา จากนั้นเขามาเชื่อวางใจพระคริสต์และรับความรอด

ในกรุงโรม ซึ่งผมไปเยือนมาประมาณสิบสี่รอบแล้ว ผมก็ไปทุกครั้งที่ได้ไปที่ Church of the Holy Stairs ที่นั่นเราเห็นผู้คนปีนขึ้นบันไดยี่สิบแปดขั้นนั้นไปบนเข้าของพวกเขา ชั้นบันไดที่ประเพณีเล่าว่าพระนางเฮเลน่า พระมารดาของจักรพรรดิคอนสแตนติน ได้นำมาจากกรุงเยรูซาเล็มจากห้องโถงพิพากษาของปีลาต ชั้นบันไดเหล่านั้นมีผู้คนแน่นขนัดเสมอ บ่อยครั้งผู้คนร่ำไห้ขณะที่พวกเขาปีนขึ้นบันไดเหล่านั้นและหยุดเพื่อจับชั้นบันไดแต่ละขั้น ใจของผมปวดร้าวเมื่อผมเห็นพวกเขา ผมไม่สงสัยเกี่ยวกับความจริงใจของพวกเขาเลย การแสวงหาพระเจ้าอย่างลึกซึ้งของพวกเขา ความเชื่อที่มั่นคงของพวกเขาที่ว่าพวกเขาจะได้รับเต็มเพิ่มในสวรรค์ โอ แต่มีทางหนึ่งที่ยากกว่าและแน่นอนกว่าไปสู่สันติสุขกับพระเจ้า! ผู้คนเหล่านี้จริงจัง แม้พวกเขาคิดผิดก็ตาม และมีกล่าวไว้ว่ามาร์ติน ลูเธอร์ ซึ่งปีน “ชั้นบันไดศักดิ์สิทธิ์” เหล่านี้เมื่อนานมาแล้ว อยู่ดี ๆ ก็ระลึกถึงพระคำตอนนี้, “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่ [หรือมีชีวิต]โดยความเชื่อ” และเขาเลิกในทันทีกับการแสวงหาความโปรดปรานโดยการประพฤติดีของเขา เชื่อวางใจพระคริสต์ และเดินลงชั้นบันไดเหล่านั้นเพื่อเริ่มต้นการปฏิรูปนั้น

ท่ามกลางคริสเตียนที่ดีจำนวนมาก หลักคำสอนแปลก ๆ ก็ถูกยึดถืออย่างจริงจัง คุณพ่อของผมได้รับการประพรมน้ำตอนเป็นเด็กทารกโดยพ่อแม่ที่อยู่นิกายเมโธดิสต์ของท่าน และจนกระทั่งท่านอายุประมาณสามสิบห้าปี-ชายผู้หลงหายคนหนึ่งที่ชอบดื่มเหล้า ป่าเถื่อน หยาบกระด้าง-ความหวังเดียวของท่านเกี่ยวกับสวรรค์ก็คือว่าท่านเคยรับการประพรมน้ำแล้วและแน่นอนว่าคุณพ่อคุณแม่ของท่านรู้ว่าพวกเขากำลังทำอะไรอยู่ ความมั่นใจใด ๆ ที่ท่านเคยมีในศาสนานั้นเป็นความมั่นใจแบบจอมปลอม จากนั้นท่านก็รับความรอด

ผู้คนที่สุจริตใจ แม้กระทั่งพวกผู้รับใช้แห่งข่าวประเสริฐที่ทุ่มเทและมีความเป็นนักวิชาการ อาจยึดมั่นกับการประพรมน้ำสำหรับพิธีบัพติศมาและการประพรมน้ำเด็กทารกแทนที่เหล่าผู้เชื่อใหม่ได้ไหม? โอ ได้สิครับ พวกเขาหลายคนทำแบบนั้น! พวกเขาไม่ได้คำสอนนั้นมาจากพระคัมภีร์ แต่พวกเขารับมรดกหลักคำสอนนั้นมาและบัดนี้พยายามที่จะหาข้อพระคำที่เป็นข้อพิสูจน์เพื่อตอบสนองความพอใจของพวกเขาเอง การชักจูงให้คน ๆ หนึ่งเชื่อขัดกับเจตจำนงของเขาก็ทำให้เขายึดมั่นในความคิดเห็นเดิมอยู่ดี

พวกคนดี ๆ อาจถูกนำไปหลงได้ในเรื่องหลักคำสอน เพราะว่ามีคนคนที่ Catholic Notre Dame University เคยพูดในภาษาต่าง ๆ ก็ไม่ใช่หมายความว่าสำคัญว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นมาจากพระเจ้า เพราะว่าผู้คนสนุกกับมันและคิดว่ามันนำพระพรยิ่งใหญ่มาให้ก็ไม่ได้หมายความว่ามันมาจากพระคัมภีร์ เรายังต้องตรวจสอบพระคัมภีร์อย่างระมัดระวังเหมือนเดิม

II. การพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องเป็นของคริสเตียน:

แพร่หลายในศาสนาของพวกเขาไหว้

คริสเตียนบางคนพูดในภาษาต่าง ๆ พวกมอรมอนบางคนก็พูด พวกคนทรงเจ้าที่ถูกผีสิงก็พูด พวกหมอผีในแอฟริกาและเอเชียก็พูด หลายยุคก่อนศาสนามากมายที่ไหว้เคยพูดในภาษาต่าง ๆ มันไม่จำเป็นต้อง

มาจากพระเจ้า

ในหนังสือของเขา *New Testament Teaching on Tongues*, Dr. Merrill Unger ดึงความสนใจไปที่ข้อเท็จจริงนี้ในหน้า 163-165:

ที่ว่าภาษาต่าง ๆ อาจถูกปลอมแปลงขึ้นมาได้โดยพวกผีปีศาจก็เป็นที่ประจักษ์ชัดเจนโดยข้อเท็จจริงที่ว่าพวกคนทรงเจ้าเข้าผี ทั้งของพวกมุสลิมและพวกอินเดียก็พูดในภาษาต่าง ๆ นี่เป็นเรื่องที่ต้องถูกจดจำไว้โดยคนเหล่านั้นที่พยายามทำให้ภาษาต่าง ๆ เป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงการอยู่ฝ่ายพระวิญญาณหรือเป็นสัญลักษณ์แสดงสถานะของพวกวิสุทธิชนที่ได้บรรลุถึงประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณขั้นสูง ว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ และการแปลภาษาเหล่านั้นไม่ใช่ลักษณะเฉพาะตัวของคริสตจักรคริสเตียนแต่แพร่หลายในพวกศาสนาคงพวกไหว้วีในสมัยโบราณและในการทรงเจ้าเข้าผีทั้งสมัยโบราณและสมัยใหม่

วลีนั้น “พูดด้วยภาษาต่าง ๆ” (คำกรีกคือ กโลสซาอัส ลาและอิน, กิจการ 2:4; 10:46; 19:6; 1 คร. 12-14; เทียบ มาระโก 16:17) ไม่ได้ถูกคิดค้นขึ้นโดยเหล่าผู้เขียนภาคพันธสัญญาใหม่ แต่ถูกยืมมาจากคำพูดปกติของพวกไหว้วี ทศนคติของเพลโตที่มีต่อความเคลิบเคลิ้มแบบกระตือรือร้นของพวกคนทรงสมัยโบราณ (มานทีส, ผู้ทำนาย) ขวนให้นึกถึงทศนคติของเปาโลที่มีต่อการพูดหลายภาษาในหมู่เหล่าผู้เชื่อชาวโครินธ์

เวอร์จิลพรรณนาให้เห็นภาพผู้พยากรณ์หญิงของพวกไหว้วีสมัยโบราณ “ที่พูดด้วยภาษาต่าง ๆ” เขาบรรยายภาพผมเผ้าที่ยุ่งเหยิงของนาง หน้าอกที่กระเพื่อมไหวของนาง สีหน้าที่เปลี่ยนไปของนาง และส่วนสูงที่เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนของนางขณะที่พระ (ผี) นั้นมาอยู่บนตัวนางและทำให้นางเต็มล้นด้วยการดลใจแบบเหนือธรรมชาติของพระนั้น จากนั้นเสียงของนางก็ไม่เหมือนมนุษย์ ขณะที่พระ (ผี) นั้นพูดผ่านนาง เหมือนในการติดต่อกับคนตาย (การทรงเจ้าเข้าผี) ในสมัยโบราณและสมัยใหม่

ปรากฏการณ์เช่นนี้เป็นที่แพร่หลายในหมู่พวกคนป่าและพวกไหว้วีในวัฒนธรรมที่ต่ำกว่า การพูดแบบเคลิบเคลิ้มที่แปลโดยคน ๆ หนึ่งในสภาพจิตปกติได้รับการยืนยันแล้ว ในหมู่เกาะแซนด์วิช เป็นต้น พระ Oro ให้คำพยากรณ์ของตนผ่านทางปุโรหิตคนหนึ่ง “หยุดกระทำหรือพูดในฐานะผู้ที่สมัครใจ แต่พร้อมกับแขนขาของเขาที่ชักเกร็ง ใบหน้าของเขาบิดเบี้ยวและน่ากลัว ดวงตาของเขาเบิกกว้างและจ้องเขม็ง จะกลิ้งไปบนพื้นดิน น้ำลายฟุ้งปาก และเปิดเผยเจตจำนงของพระนั้นในเสียงที่กรีดแหลมรุนแรงและไม่ชัดเจน ซึ่งพวกปุโรหิตที่อยู่ด้วยแปลให้ผู้คนฟังตามหน้าที่”

ฉะนั้นผู้คนที่เฉลียวฉลาดและเป็นกังวลน่าจะอยากทราบว่ามีสิ่งใดมาจากพระเจ้าและสิ่งใดมาจากเหล่าวิญญาณชั่ว

เรื่องนี้มีความสำคัญมากจริง ๆ ขอให้ผมเรียกขึ้นมาที่คอกพยานอีกผู้ช่วยศาสตราจารย์ใน Grace Theological Seminary, Dr. Charles R. Smith เขากล่าวในหน้า 20-22 ของหนังสือของเขา *Tongues in*

Biblical Perspective:

ในศาสนาทั้งหลายที่ไม่ใช่คริสเตียน-ภาษาต่าง ๆ มีบทบาทสำคัญในศาสนากรีกโบราณ หญิงผู้ทำนายนั่นที่เมืองเดลฟี ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากเมืองโครินธ์ พูดในภาษาต่าง ๆ ตามคำกล่าวของ **Plutarch (ค.ศ. 44-117)** พวกกลุ่มต้องอยู่ด้วยตลอดเพื่ออธิบายคำพูดที่จับต้นชนปลายไม่ถูกของนาง นักวิชาการหลายท่านกล่าวว่าภาษาต่าง ๆ ถูกพบเจอในศาสนาที่กลับเหล่านั้น (พวกลัทธิ **Osiris, Mithra, Eleusinian, Dionysian** และ **Orphic**) บางคนสรุปแล้วว่า “คำ” หลายรายการที่อ่านไม่รู้เรื่องเหล่านั้นใน “กระดาศปาปิรุสเวทมนตร์” และใน “คำสวด” ของพวกนอศติกบางกลุ่มเป็นบันทึกเกี่ยวกับการพูดในยามเคลิบเคลิ้ม ประมาณปี ค.ศ. 180 **Celsus** รายงานเรื่องการพูดยามเคลิบเคลิ้มในหมู่พวกนอศติก **Lucian** แห่ง **Samosata (ค.ศ. 120-198)** พรรณนาถึงการพูดภาษาต่าง ๆ ขณะที่มันถูกปฏิบัติโดยพวกคนที่บูชาพระแม่จูโนของคนซีเรีย

ปัจจุบันพวกคนทรงเจ้าเข้าผี (พวกหมอผี พวกนักบวช พวกหมอยา) ในเฮติ, กรีนแลนด์, ไมโครนีเซีย และหลายประเทศแห่งแอฟริกา, ออสเตรเลีย, เอเชีย และอเมริกาเหนือและอเมริกาใต้พูดในภาษาต่าง ๆ คนหลายกลุ่มใช้ยาเสพติดเพื่อช่วยในการเหนี่ยวนำให้เกิดสถานะเคลิบเคลิ้มและพรั่นเพ้อ พวกคนใช้มนตร์เวทพูดในภาษาต่าง ๆ พวกนักบวชที่เป็นชาวพุทธและซินโตเคยถูกได้ยินว่าพูดในภาษาต่าง ๆ พวกมุสลิมพูดในภาษาต่าง ๆ แล้ว และประเพณีโบราณแหล่งหนึ่งถึงกับรายงานว่าโมฮัมหมัดเองพูดในภาษาต่าง ๆ ตามบันทึกของเขาเอง หลังจากประสบการณ์เคลิบเคลิ้มของเขา เขาได้ค้นพบว่ามันยากที่จะกลับไปหา “การพูดแบบมีตรรกะและพึงรู้เรื่อง” (**Kelsey, หน้า 143**)

ในความเจ็บป่วยด้านจิตใจ-ข้อเท็จจริงที่ว่า การพูดภาษาต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับศาสนาเกิดขึ้นบ่อยครั้งในการเชื่อมโยงกับความเจ็บป่วยด้านจิตใจบางประการก็มีบันทึกไว้อย่างดี พวกนักจิตแพทย์ได้รายงานว่ามันเชื่อมโยงกับโรคจิตเภท, โรคประสาท, และโรคจิต นักจิตแพทย์และนักจิตวิทยาทุกคนน่าจะตระหนักถึงความเป็นไปได้เกี่ยวกับความเสียหายทางจิตที่เกิดจากการพูดภาษาต่าง ๆ (**Kelsey, หน้า 227**) มีรายงานแล้วว่าการประชุมเพื่อพูดภาษาต่าง ๆ แบบยาวนานที่จัดขึ้นโดย **Aimee Semple McPherson** ผู้ก่อตั้ง **Church of the Foursquare Gospel** สถาบันโรคจิตหลายแห่งในพื้นที่นั้นที่มีการประชุมต่าง ๆ ของเธอก็รับภาระหนักเกินจะแบกไหว คริสจักรเอพิสโคปัลแห่งนั้นได้ออกทุนเพื่อตั้งคณะศึกษาซึ่งสรุปแล้วว่าภาษาต่าง ๆ “ไม่ใช่ปรากฏการณ์ทางศาสนาในตัวมันเอง” และอาจปรากฏท่ามกลางคนเหล่านั้น “ที่กำลังทนทุกข์จากความผิดปกติด้านจิตใจต่าง ๆ เช่น โรคจิตเภทและโรคฮิสทีเรีย” (**Jennings, หน้า 11**)

ในการทรงเจ้าเข้าผี-การพูดภาษาต่าง ๆ เกิดขึ้นในหมู่พวกคนทรงเจ้าเข้าผีที่ต่อต้านคริสเตียนตรงข้ามกับความเชื่อซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่พวกคนพูดภาษาต่าง ๆ ไม่กี่ปีก่อนงานประชุม

European Pentecostal Conference ยอมรับว่า “ภาษาต่าง ๆ อาจเกิดขึ้นโดยไม่อาศัย การกระทำกิจของพระวิญญาณก็ได้” (Brown, หน้า 151)

ในคนที่ถูกผีสิง-แม้แต่พวกผู้แต่งที่เป็นเพ็นเทคอสต์ก็ยอมรับว่ามีหลายกรณีที่อิทธิพลของผี เป็นตัวการอย่างชัดเจนของการพรา้เพื่อเป็นภาษาต่าง ๆ บางคนรู้สึกว่าเป็นเหตุว่าทำไม “ของ ประทานแห่งการแยกแยะวิญญาณทั้งหลาย” เป็นสิ่งจำเป็น

ในหน้า 38 Dr. Smith กล่าวอีกว่า:

ในวรรณกรรมนอกพระคัมภีร์คำนี้ถูกใช้เพื่อพรรณนาถึงการพรา้เพื่อ “ที่ได้รับการตลใจ” ของ พวกผู้ทำนาย Moulton และ Milligan ยกการปรากฏสามหนของคำ ๆ นี้ใน Vettius Valens ที่มันหมายถึงคำพูดที่ไร้เหตุผลและฟังไม่รู้เรื่อง มีกล่าวไว้ว่าความคิดของผู้พูดเหล่านั้น “ล่องลอย ไป” พวกเขาถูก “ความบ้า” ครอบงำและพวกเขาพูดใน “ความเคลิบเคลิ้ม” (หน้า 72)

Apoptheggomai เกือบเป็นชื่อเรียกทางเทคนิคสำหรับการพรรณนาถึงคำพูดของพวกเขา เทพพยากรณ์, พวกผู้ทำนาย, พวกผู้พยากรณ์, พวกคนโล่ผี, พวกเคลิบเคลิ้ม และคนอื่น ๆ “ที่ได ้รับการตลใจ” (Kittel, I, 447; Arndt และ Gingrich, หน้า 101) แนวคิดพื้นฐานก็คือ “การ พรา้เพื่อแบบผิดปกติเพราะได้รับการตลใจ” แม้คำ ๆ นี้เห็นได้ชัดว่าไม่อาจถูกจำกัดไว้ที่คำพูดที่ ฟังไม่รู้เรื่องเท่านั้น มันก็เหมาะสมสำหรับนิยามนั้นอย่างแน่นอน อันที่จริงแล้ว การใช้งานของมัน ในวรรณกรรมกรีกก็บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงการเชื่อมโยงกับการพรา้เพื่อตอนเคลิบเคลิ้มที่ บ่อยครั้งฟังไม่รู้เรื่อง

ถ้าผู้ที่เป็นมอรมอนคนหนึ่งพูดในภาษาต่าง ๆ กับศาสนาเทียมเท็จของเขา การพูดด้วยภาษาต่าง ๆ เช่นนั้นเป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ตามพระคัมภีร์ไหม? ผมไม่คิดว่าใช่ ถ้าผู้ที่เป็นคาทอลิกที่ไม่ได้กลับใจ เชื่อคนหนึ่งที่สวยงามต่อมารีย์ สารภาพต่อบาทหลวง หวังว่าจะได้ออกจากไฟชำระถ้าผู้คนมากพอจ่ายค่า มิสซาต่าง ๆ และถ้าเขาไม่ได้ทำบาปที่เลวร้ายจนเกินไป พูดในภาษาต่าง ๆ นั้นเป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ตามพระคัมภีร์ไหม? ผมไม่คิดว่าใช่

เห็นได้ชัดว่าซาตานก็สามารถให้ผู้คนพูดในภาษาต่าง ๆ ได้เช่นกัน และเราต้องพิจารณาเรื่องนั้นให้ดี ๆ เวลาที่เราพูดถึงของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ

III. พวกผู้พยากรณ์เท็จ เหล่าวิญญาณชั่วพยายาม

อยู่ตลอดที่จะนำผู้คนของพระเจ้าให้หลงผิด

พระเยซูตรัสว่า “จงระวังพวกผู้พยากรณ์เท็จ ซึ่งมาหาพวกท่านในเครื่องนุ่งห่มของแกะ แต่ภายในพวกเขาเป็นสุนัขป่าที่ตะกละตะกลาม” (มธ. 7:15) และพระองค์ตรัสว่าหลังจากที่ตายไปแล้ว

“คนเป็นอันมากจะกล่าวแก่เราในวันนั้นว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ พยากรณ์ในพระนามของพระองค์มิใช่หรือ และในพระนามของพระองค์ได้ขับผีออกหลายตนมิใช่หรือ และใน พระนามของพระองค์ได้กระทำการงานมหัศจรรย์เป็นอันมากมิใช่หรือ’ และในเวลานั้นเราจะกล่าวยอมรับแก่ พวกเขาว่า ‘เราไม่เคยรู้จักพวกเจ้าเลย จงไปเสียให้พ้นจากเรา พวกเจ้าที่กระทำความชั่วช้า’” - มธ. 7:22, 23

ฉะนั้นเห็นได้ชัดว่ามีนักเทศน์และผู้นำหลายคนในศาสนาที่ตัวพวกเขาเองไม่ได้รับความรอดและไม่เคยรู้จักพระคริสต์เลย และเราจะต้องระวังคนเหล่านั้นให้ดี

เปาโลไม่สบายใจเพราะว่าในคริสตจักรเหล่านั้นซึ่งเขาได้ก่อตั้งมีพวกผู้พยากรณ์เท็จเข้ามาพร้อมกับหลักคำสอนต่าง ๆ ที่ชั่วร้าย และเขากล่าวว่า:

“เพราะคนเช่นนั้นเป็นพวกอัครทูตเทียมเท็จ เป็นบรรดาคนงานที่หลอกลวง ที่แปลงร่างเป็นเหล่าอัครทูตของพระคริสต์ และไม่มีอะไรแปลกประหลาดเลย เพราะซาตานเองก็ยังคงแปลงร่างเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง เหตุฉะนั้นจึงไม่เป็นเรื่องใหญ่โตอะไรถ้าบรรดาผู้รับใช้ของซาตานจะแปลงร่างเป็นบรรดาผู้รับใช้แห่งความชอบธรรม ผู้ซึ่งปลายทางของพวกเขาจะเป็นไปตามบรรดาการงานของพวกเขา”- 2 คร. 11:13-15

เราคงเป็นคนโง่หากเราไม่ใส่ใจต่อคำเตือนที่จริงจังเหล่านั้น ไม่ใช่ทุกคนที่อ้างว่าอยู่ฝ่ายพระเจ้าและพระคัมภีร์จะเป็นคนที่ไว้ใจได้ และไม่ใช่ทุกคนที่มาพร้อมกับใบหน้าที่ยิ้มแย้มและคำพยานเพื่อพระคริสต์จะถูกต้องจริง ๆ ในเรื่องหลักคำสอน

เราถูกเตือนใน 1 ทิโมธี 4:1: “บัดนี้ พระวิญญาณตรัสอย่างชัดแจ้งว่า ในกาลภายหลังบางคนจะออกไปจากความเชื่อนั้น โดยตั้งใจฟังพวกวิญญาณที่ล่อหลอก และบรรดาหลักคำสอนของพวกผีปีศาจ”

ฉะนั้นบางคนจึงออกไปจากความเชื่อนั้นจริง ๆ และเราทุกคนต้องระวังตัวให้ดี

2 เปโตร 2:1, 2 กล่าวไว้ว่า:

“แต่มีพวกผู้พยากรณ์เท็จอยู่ท่ามกลางประชากรด้วย เช่นเดียวกับที่จะมีอาจารย์เท็จอยู่ท่ามกลางพวกท่าน ผู้ซึ่งจะแอบนำคำสอนนอกรีตอันถูกสาปแช่งเข้ามา โดยถึงกับปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงไถ่พวกเขาไว้ และจะนำความพินาศอย่างฉับพลันมาถึงตนเอง และหลายคนจะติดตามบรรดาทางแห่งการสาปแช่งของพวกเขา ด้วยเหตุคนเหล่านี้ทางแห่งความจริงจะถูกกล่าวร้าย”

โอ เราเจอกับคำเตือนนี้อีกแล้ว มีพวกคนงานปลอม พวกผู้พยากรณ์เท็จ และหลายคนจะติดตามทางชั่วร้ายของพวกเขา เราไม่เชื่อว่าทุกคนที่ถูกนำให้หลงเงินโดยพวกครูสอนเท็จเป็นคนชั่วโดยเจตนา บางครั้งพวกเขาแค่เผลอ ไม่มีพื้นฐานมั่นคงในพระคัมภีร์ และด้วยเหตุนี้จึงถูกชักจูงให้หลงเงินได้โดยง่าย

ใน 1 ยอห์น 4:1 เราได้รับคำบัญชาให้ระวังตัวให้ดี: “พวกท่านที่รัก อย่าเชื่อวิญญาณทุก ๆ วิญญาณ แต่จงพิสูจน์วิญญาณเหล่านั้นว่าวิญญาณเหล่านั้นมาจากพระเจ้าหรือไม่ เพราะว่ามีผู้พยากรณ์เท็จเป็นอันมากออกไปในโลกแล้ว”

บทเรียนเหล่านี้ใช้ได้กับกระแสคาริสมatik ใหม่? ผมแน่ใจว่าคำเตือนเหล่านี้เป็นที่ต้องการในกระแสนี้ เพราะว่าถ้าพวกคนที่ยังไม่กลับใจเชื่อและพวกลัทธิเทียมเท็จและศาสนาทั้งหลายของพวกเขาไหวผิ พวกสมัยใหม่นิยมที่ไม่กลับใจเชื่อและพวกคาทอลิกและพวกคนไร้ศีลธรรมบางครั้งพูดในภาษาต่าง ๆ เราก็ควรค้นดูให้ดีเพื่อที่จะแน่ใจว่าเราไม่ถูกนำให้หลงผิดและไม่ไปตามพวกลัทธิเทียมเท็จในเรื่องนี้

IV. อธิบายเรื่องภาษาต่าง ๆ อย่างไรดี?

จงพิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ๆ คุณจะอธิบายมันอย่างไรเมื่อผู้คนพูดในภาษาต่าง ๆ? มันเป็นการอัศจรรย์ใหม่? มันเป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่อัศจรรย์เหมือนที่พวกเขาเคยมีที่เพ็นเทคอสต์และที่อื่น

ไหม?

มันเป็นการสะกดจิตตัวเองที่ถูกชักนำโดยการแสวงหาอย่างจริงจังและการพูดรัว ๆ ตามที่กำหนดไว้แล้วและฝึกจนซ้ำของไหม? มันเป็นการถูกผีสิงเหมือนที่เกิดขึ้นกับพวกคนทรงที่ไหวผีไหม? มันเป็นการตบตาแบบเจตนา ของปลอม เรื่องหลอกลวงไหม? คุณจะอธิบายการที่ผู้คนพูดในภาษาต่าง ๆ ได้อย่างไร?

A. เมื่อมีประโยชน์อย่างแสนอัศจรรย์ในการขณะจิตวิญญาณหลายดวง

เหมือนที่เพื่อนเทคอสต์ มันก็นับได้ว่าเป็นมาจากพระเจ้า

ที่เพื่อนเทคอสต์ผู้คนพูดในภาษาธรรมดา ๆ ซึ่งถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์ หลายภาษาที่พวกเขาไม่ได้เรียนรู้มาก่อน พวกเขาพูดกับผู้คนในภาษาของคนเหล่านั้นเองตามที่คนเหล่านั้นเกิดมา ผู้คนที่ได้ยินมันก็เข้าใจ และในภาษาเหล่านั้นพวกเขา “พยากรณ์” เหมือนที่เปโตรเองอธิบายมันในการยกคำพูดจากโยเอลในกิจการ 2:14-21 และผลลัพธ์ก็คือผู้คนรับความรอดในกิจการ 2:41 เหมือนที่โยเอลได้ “พยากรณ์” ไว้ นั่นเป็นมาจากพระเจ้าอย่างชัดเจน ผู้คนพูดตามที่พระวิญญาณประทานให้พวกเขาพูด มีเหตุผลที่เข้าทำในการนั้น พวกเขาพยากรณ์แก่ผู้คนในภาษาของคนเหล่านั้นเอง และพวกเขาช่วยให้มีสามพันคนที่รับความรอด

เมื่อใดที่คุณมีการพูดในภาษาต่าง ๆ แบบนั้น ผมก็คิดว่าคุณมีสิทธิ์ที่จะกล่าวว่ามันเป็นแบบของพระคัมภีร์ ซึ่งพระเจ้าประทานให้อย่างเหนือธรรมชาติ การพูดในภาษาต่าง ๆ แบบใดที่เขาเรียกกันที่ไม่เข้ากับแบบแผนนั้นก็ชวนสงสัย

คุณจะเข้าใจว่าน้อยครั้งจริง ๆ กระทั่งในสมัยพระคัมภีร์ ที่มีผู้ใดต้องการหรือใช้ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ นี่ที่เป็นการอัศจรรย์ มันเคยเกิดขึ้นที่เพื่อนเทคอสต์ประมาณปี ค.ศ. 33 ถ้าการพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษาโดยโครเนลิอัสและผู้คนของเขาเป็นของประทานที่เป็นการอัศจรรย์ มันก็แปรเปลี่ยนตามลำดับเวลาของ Ussher และไม่มีการบอกใบ้เลยว่ามีใครในระหว่างนั้นที่ไหนสักแห่งเคยใช้ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ นี้

ฉะนั้นถ้าภาษาต่างประเทศเหล่านั้นที่ถูกพูดในกิจการ 19:6 เป็นการอัศจรรย์ (พระคัมภีร์ไม่กล่าว และเราก็สงสัยมัน) มันนั้นก็ประมาณสิบสามปีต่อมา อาจสิบสี่ปี ตามลำดับเวลาของ Ussher และผมขอเตือนความจำคุณว่าไม่มีการบอกใบ้เลยในการเดินทางทั้งหมดของเปาโลและบาร์นาบัสและสิลาส ในการเดินทางแบบมิชชันนารีเหล่านั้น และไม่มีในงานนั้นที่เยรูซาเล็มหรือสะมาเรียและที่ไหนอีกตามที่รายงานในหนังสือกิจการ ว่ามีผู้ใดอภัยกเว้นในสามภณินั้นเคยพูดในภาษาต่าง ๆ ในตลอดช่วงเวลานั้นซึ่งเกินยี่สิบปี ถ้ามีใครพูด มันก็ไม่สำคัญและไม่ถูกบันทึกไว้

แน่นอนว่าเราจำได้ว่าภาษาต่าง ๆ ถูกกล่าวถึงเป็นลำดับสุดท้ายและเห็นได้ชัดว่ามีความสำคัญน้อยที่สุดในของประทานทั้งหมดนั้นของพระวิญญาณ และเหตุผลนั้นก็ง่ายนิดเดียว: คงจะมีน้อยครั้งมากที่คน ๆ หนึ่งไม่มีโอกาสที่จะเป็นพยานแก่คน ๆ หนึ่งที่พูดอีกภาษา ยกเว้นโดยการใชภาษาหนึ่งที่ถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์

ถ้ามันเป็นเหมือนเพื่อนเทคอสต์-การใช้ภาษาหนึ่งแบบที่ถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์ซึ่งคน ๆ หนึ่งไม่รู้เพื่อที่จะพูดกับผู้คนในภาษาของพวกเขาเองและช่วยผู้คนให้รับความรอด-มันคุณก็อาจคิดได้อย่างถูกต้องว่านั่น

เป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ตามพระคัมภีร์

**B. ถ้ามันเป็นเหมือนคนกลุ่มนั้นที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังและรักโลกที่เมืองโครินธ์
ผู้ซึ่งใช้ภาษาต่างประเทศทั้งหลายที่ผู้คนที่อยู่ที่นั่นไม่ได้เรียนรู้และไม่รู้จัก
และเพื่ออยากอวด นั้นก็น่าจะผิดและเป็นแบบโลก**

มีทางเดียวแบบชัดเจนในการอ่าน 1 โครินธ์ บทที่ 14 และนั่นก็เป็นเหมือนคำตำหนิแบบชัดเจนสำหรับพวกคนที่ตามเนื้อหนัง ไม่รู้เรื่องราว รักโลกที่กำลังทำผิดอยู่ เราไม่มีสิทธิ์ที่จะกล่าวว่าพวกเขามีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ แบบต่อเนื่องไปตลอด ซึ่งถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์ และยังมีอิสระที่จะทำบาปหลายชนิดเหล่านั้นพร้อมกับของประทานนั้นได้ ผมไม่เชื่อเช่นนั้น และผมไม่คิดว่าคุณเชื่อด้วย พระเจ้าไม่เคยปล่อยการอัศจรรย์ทั้งหลายให้เป็นของเล่นของมนุษย์สำหรับผู้คนที่รักโลกหรือไม่รู้จักโต

ในกรณีนั้นที่เมืองโครินธ์ พวกเขาใช้ภาษาต่างประเทศธรรมดา ๆ ที่บางคนซึ่งรู้ไม่ถึงในที่ประชุมไม่รู้จักเปาโลตำหนิพวกเขาโดยกล่าวว่าหาคำที่เข้าใจได้ก็ดีกว่าหาคำที่เข้าใจไม่ได้ แทนที่ภาษาต่าง ๆ เขาคะยั้นกะยอยพวกเขาให้แสวงหาของประทานที่ดีที่สุดเหล่านั้น โดยเฉพาะการพยากรณ์

เมื่อใดที่ผู้คนที่ค่อนข้างไม่รู้จักโตและเน้นอารมณ์พยายามที่จะสร้างเรื่องราวตื่นเต้น พยายามชนะผู้เชื่อใหม่ ๆ มาถึงความเชื่อของพวกเขา ยืนยันว่าพวกเขามีศาสนาหนึ่งของภาคพันธสัญญาใหม่ที่ดีกว่าใคร ๆ ที่ไม่พูดในภาษาต่าง ๆ มันก็หมายความว่าพวกเขาไม่น่าจะมีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ตามพระคัมภีร์และสิ่งที่พวกเขาทำอยู่นั้นออกมาจากเนื้อหนังมากกว่าพระเจ้า

**C. ถ้ามันถูกคิดค้นอย่างตั้งใจ พร้อมกับข้อปฏิบัติชัดเจนเกี่ยวกับ
การทำให้สมองว่างเปล่า พูดที่ละพยางค์ และทำต่อไปจนกว่าคุณปฏิบัติตาม
รูปแบบและวิธีปฏิบัติบางอย่าง จนกว่าคุณจะเริ่มคล่องในภาษาต่าง ๆ-
นั่นก็น่าจะเป็นรูปแบบหนึ่งของการสะกดจิตตัวเอง**

ถ้าพวกมอรมอนสามารถพบว่าตัวเองพูดในภาษาต่าง ๆ ได้หลังจากการพูดเร็ว ๆ คล้าย ๆ กัน นั่นก็คนที่ เป็นพวกเพ็นเทคอสต์ก็เรียนรู้ที่จะแบบเดียวกันได้โดยไม่ต้องมาจากพระเจ้า ถ้าคาทอลิกที่ไม่รอดคนใด หรือ ศาสตราจารย์ที่เป็นพวกสมัยใหม่คนใดในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง หรือพวกอเมริกันอินเดียที่ไหว้ผี หรือเหล่า ผู้นำที่ไหว้ผีของคนฮาวายเดิม หรือถ้านักบวชหญิงของเทพพยากรณ์ที่เมืองเดลีพีในกรีซโบราณสามารถทำให้ตัวเองพูดในภาษาต่าง ๆ ได้ นั่นมันก็ไม่จำเป็นต้องเป็นความจริงที่ว่าภาษาต่าง ๆ ต้องมาจากพระเจ้า และผู้คนที่ พบว่ามันช่างง่ายตายที่จะชักจูงตัวเองให้เชื่อและไปถึงสภาวะซึ่งพวกเขาคิดว่าเหมาะสมหากพวกเขาพยายาม หนักพอและเริ่มพูดเร็ว ๆ ในสิ่งที่ตนคิดว่าเป็นภาษาสวรรค์

ในการประชุมรักษาโรคของ Kathryn Kuhlman มันเป็นเรื่องธรรมดาสามัญที่เมื่อผู้คนมาหาเธอ บนเวทีและเธอวางมือของเธอบนพวกเขา พวกเขาก็ล้มลงพื้นทันทีโดยควบคุมตัวเองไม่ได้ นั่นเป็นเรื่องแหกตา ระดับสากลไหม? ไม่ใช่เลย พวกเขาคิดว่านั่นเป็นสิ่งที่ต้องเกิดขึ้น และพวกเขายอมจำนนให้กับมัน พวกเขา สะกดจิตตัวเองให้ทำแบบนั้น พวกเขาจึงล้มลง

หนังสือพิมพ์ *Blu-Print* กล่าวว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเหมือนกับอีกวันก่อนหน้าเลยเมื่อ Oral

Roberts, Rex Humbard และผู้นำกลุ่มเพ็นเทคอสต์คนอื่น ๆ มาในงานประชุมของ Kathryn Kuhlman และให้เธอวางมือของเธอบนศีรษะของพวกเขา พวกเขาแต่ละคนทรุดลงกับพื้น

ในหนังสือของ Kathryn Kuhlman *God Can Do It Again* หน้า 17 และ 18 เราถูกบอกเล่าเกี่ยวกับนักบินของกองทัพเรือสามคนจากเรือบรรทุกอากาศยาน *Enterprise* ที่มาที่งานประชุมนั้น และเธอเรียกพวกเขาให้มาขึ้นเวที

เธอเดินไปหาชายสามคนนั้นและวางมือของเธอบนศีรษะของพวกเขาเพื่ออธิษฐานให้พวกเขาทันใดนั้น พนักงานต้อนรับสองคนของเธอก็วิ่งจากตำแหน่งของตนไปที่ ๆ สี่คนนั้นยืนอยู่ พวกเขาทราบจากประสบการณ์ในอดีตว่าเมื่อคุณ Kuhlman อธิษฐานเพื่อผู้คนในสถานการณ์เช่นนี้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าก็ลงมายังอย่างลึกลับจนคนเหล่านั้นที่รับการอธิษฐานเพื่อทรุดตัวลงกับพื้นไปเลย แน่นอนทีเดียว เมื่อเธอเริ่มอธิษฐานให้พวกเขา ชายหนุ่มสามคนนั้นก็ล้มไปข้างหลัง ถูกคว่ำตัวโดยพนักงานต้อนรับที่ขมิ้มมันสองคนนั้น พวกเขาถูกวางบนพื้นอย่างนุ่มนวล

จากนั้นหมายเหตุตอนหนึ่งกล่าวว่า

ปรากฏการณ์ที่ผู้คนล้มทรุดเมื่อคุณ Kuhlman วางมือบนพวกเขาหรืออธิษฐานให้พวกเขาเป็นลักษณะเฉพาะตัวแห่งพันธกิจของเธอมาตั้งแต่แรกเริ่ม

Miss Kuhlman อธิบายเรื่องนั้นไม่ได้ เธอคิดว่ามันเป็นฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อพระเยซูทรงแต่งตั้งผู้คนและรักษาพวกเขาให้หาย นั่นไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อยากอบและยอห์นเห็นชายง่อยคนนั้นหายโรคที่ประตูพระวิหารในกิจการบทที่ 3 นั่นไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่ออานาเนียวางมือของตนบนศีรษะของซาโลและอธิษฐานเพื่อเขาในกิจการ 9:17-19 นั่นไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นในการรักษาไอเนอัสให้หายในกิจการ 9:33, 34 นั่นไม่ได้เกิดขึ้นเมื่อพวกพี่น้องอธิษฐานเพื่อเปาโลและบารนาบัสและวางมือของตนบนชายสองคนนั้นและส่งพวกเขาไปโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับการเดินทางแบบมิชชันนารีของพวกเขา อันที่จริงไม่มีการบอกไปในพระคัมภีร์เลยว่าเหตุการณ์เช่นนั้นเคยเกิดขึ้นที่ไหนสักแห่งในฐานะของประธานแสนอัศจรรย์ที่มาพร้อมกับการรักษาโรค

ผมกล่าวถึงเรื่องนี้อย่างละเอียดเพื่อแสดงให้คุณเห็นว่าผู้คนเป็นลมล้มพับเพราะพวกเขาคาดหวังเช่นนั้น พวกเขามาโดยเชื่อมั่นในแนวคิดนั้นอย่างสุดใจว่านั่นเป็นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้น และมันก็เกิดขึ้นจริง ๆ พวกเขาสะกดจิตตัวเองและถูกล้างสมอง จิตเป็นสิ่งที่หนึ่งที่แปลกประหลาด แต่ผู้คนสามารถโน้มน้าวตัวเองให้เชื่ออะไรก็ได้ที่ตนอยากจะเชื่อ

นั่นแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าถ้าคน ๆ หนึ่งอยากพูดในภาษาต่าง ๆ และทำจิตของตัวเองให้ว่างและเริ่มต้นเอ่ยหลายพยางค์และยืนกรานและรอคอยและอธิษฐาน เขาก็อาจพบว่าตัวเองพูดบางพยางค์ออกมาและเมื่อเขาฝึกมากขึ้นเรื่อย ๆ และเริ่ม “คล่อง” มากขึ้น (คำเรียกที่เหล่านักเขียนกลุ่มเพ็นเทคอสต์ใช้) เขาก็อาจกำลังหลอกตัวเองอยู่ คนที่อยากถูกล้างสมองก็ถูกล้างสมองได้

ในหนังสือของเขา *They Speak With Other Tongues*, John Sherrill บรรณาธิการของนิตยสาร *Guideposts* ของ Norman Vincent Peale เล่าว่าเขาพูดในภาษาต่าง ๆ จากนั้นเขากล่าวในหน้า 146 ว่า:

ผมพรรณนาไปแล้วถึงความขึ้นบานระลอกแรกและความเต็มเปี่ยมหลังจากบัปติศมานั้นที่กินเวลาสามเดือน ผมไม่แน่ใจถึงเวลาที่แน่ชัด แต่หลังจากช่วงเวลาประมานนั้น ผมก็มีปฏิกิริยาที่รุนแรงแบบฉับพลัน มันจذبอยู่ที่ภาษาต่าง ๆ เป็นหลัก: ผมเริ่มระแวงว่าตัวเองกำลังสร้างสิ่งนี้ขึ้นมาทั้งหมดใหม่ แท้จริงแล้วผมเคยเอ่ยหลายพยางค์ที่ไร้ความหมายบ่อย ๆ ในความพยายามที่จะเริ่มกระแสนั้นของการอธิษฐานในภาษาต่าง ๆ แต่บางครั้งกระแสที่ง่ายและไม่ต้องพยายามเลยก็ไม่เคยมา ผมต้องถูกทิ้งให้ฟังเสียงแห่งความโง่เขลาของตัวเอง ผมเห็นชัดเลยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้มีส่วนในเสียงรบกวนเหล่านี้: ความเหลวไหลของมันก็ไหลท่วมตัวผม และจากตอนนั้นผมก็เริ่มสงสัยแล้วว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เคยมีส่วนในภาษาต่าง ๆ หรือไม่

และจากนั้นเขาได้พบว่าพวกเพื่อนเทศออสต์คนอื่น ๆ ก็ผ่านช่วงเวลาแบบนี้เสมอเช่นกัน ในบางช่วงขณะที่มีสติและมีเหตุผลพวกเขาเห็นว่าตนได้พยายามอย่างหนักเพื่อจะไปถึงจุดที่พูดในภาษาต่าง ๆ ได้ พวกเขาารู้สึกว่าบางครั้งมันก็เหลวไหล กล่าวอีกนัยหนึ่ง แม้พวกเขาถูกสะกดจิตไปบ้างและพวกเขาอยากพูดในภาษาต่าง ๆ พวกเขา ก็มีหลายช่วงที่สงสัยว่ามันสมเหตุสมผลและเป็นของจริงหรือไม่ พวกเขาได้พยายามอย่างหนักเพื่อจะได้มันมาและฝึกใช้มันมากเสียจนมันดูเหมือนไม่เป็นกรณีหนึ่งที่ชัดเจนของการอัศจรรย์หนึ่งจากพระเจ้าในกรณีเหล่านั้น

การสะกดจิตตัวเองหรือ? ใช่แล้ว นี่เป็นหญิงคนหนึ่งที่เคยเชื่อมั่นว่าตนได้รับการรักษาให้หายจากโรคมะเร็งแล้ว แต่เธอก็ตายในเวลาสองเดือน นี่คือชายคนหนึ่งที่ต้องสวมเหล็กตามที่ขาและใช้ไม้ค้ำยันเพื่อเดิน และที่การประชุมรักษาโรคคนหนึ่งเขาโยนไม้ค้ำยันของเขาทิ้งไป โดยเชื่อมั่นว่าเขาหายเป็นปลิดทิ้งแล้ว จากนั้นเมื่อเขารู้สึกผิดหวัง เขาก็พบว่าร่างกายของเขายังอ่อนแอเหมือนเดิม เขายังต้องใช้เหล็กค้ำยันและไม้ค้ำยันเหมือนเดิม ฉะนั้นผู้คนที่พูดในภาษาต่าง ๆ บางครั้งจึงสะกดจิตตัวเองหากจะกล่าวอย่างชื่อตรงจริง ๆ

หลายปีก่อนเคยมีลัทธิหนึ่งชื่อว่าพวก Shakers เมื่อผู้คนเปลี่ยนมานับถือหรืออยู่ภายใต้, ตามที่พวกเขาคิด, ฤทธิ์เดชของพระเจ้า พวกเขาจะเริ่มตัวสั่น บางครั้งพวกเขาทำตัวสั่นเอง เขย่ามือและนิ้วมือจนกระทั่งทั้งตัวเขย่าไปหมด พวกเขาเชื่อว่ามันเป็นเรื่องเหนือธรรมชาติ ผมคิดว่าพวกเขาคิดเช่นนั้นอย่างสุจริตใจ จริง ๆ แล้ว พวกเขาแค่ทำให้ตัวเองเข้าถึงสภาวะที่จะเชื่อมั่นว่าเป็นมาจากพระเจ้า และมันจึงมาถึงพวกเขา

ในบางชุมชนและกับผู้คนบางคณะเป็นที่เข้าใจว่าเมื่อคน ๆ หนึ่งเปลี่ยนความเชื่อ เขาต้องให้ร้องเสียงดังสรรเสริญพระเจ้า และบางครั้งผู้คนที่ทำเช่นนั้นโดยที่ไม่ยอมกล่าวคำพยานในที่ประชุมเลยสักหน ไม่ยอมพยายามชนะจิตวิญญาณเลยสักดวง แต่ถ้าพวกเขาารู้สึกว่ามันเป็นการกระทำที่เหมาะสมและถูกต้อง พวกเขาทำให้ตัวเองให้ร้องเสียงดังและเดินขึ้น ๆ ลง ๆ ที่ทางเดินและปรบมือ ร้องว่า “สรรเสริญพระเจ้า!” ผมกำลังกล่าวว่า ใคร ๆ ก็เห็นได้ชัดเลยว่าคนเหล่านั้นไม่อยู่กับเนื้อกับตัว-ผมของผู้หญิงจะมาปรกหน้า และเธอจะไม่รู้ตัว เสื้อผ้าจะเริ่มหลุดลุ่ยและบางทีก็เผยเนื้อหนัง และเธอก็ไม่รู้สึกร่างกายเลย

ผมกำลังกล่าวว่าคน ๆ หนึ่งอาจบ่มเพาะทัศนคติของความคิดบางอย่างที่มีต่อปรากฏการณ์ทางศาสนาอย่างการพูดในภาษาต่าง ๆ และไม่ต้องสงสัยเลยว่าคนเป็นอันมากทำเช่นนั้น

D. การพูดในภาษาต่าง ๆ มักเป็นการแหกตาแบบจงใจ

ผมคิดว่าบางครั้งปรากฏการณ์แห่งภาษาต่าง ๆ แม้หากว่าคน ๆ หนึ่งสะกดจิตตัวเองก็ตาม ไม่ใช่การแหกตาแบบเจตนา แม้ว่ามัลักษณะหลอกลวงก็ตาม คนดี ๆ คิดว่าพวกเขามีของประทานหนึ่งจากพระเจ้าเมื่อพวกเขาพยายามทำให้ตัวเองเชื่อว่าตนต้องพูดในภาษาต่าง ๆ และพวกเขาทำให้ตัวเองพูดรัว ๆ ได้

แต่หลายครั้งเราแน่ใจได้ว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ กลายเป็นการแหกตาแบบจงใจ คน ๆ หนึ่งโดยการฝึกฝนก็เริ่ม “คล่อง” เหมือนที่พวกพื้เทคอสต์เองกล่าว

ผมเคยรู้จักนักเทศน์ที่เดินตามพระเจ้าและชนะจิตวิญญาณคนหนึ่ง เขาเป็นคนดี เขาบอกผมว่าเขาเคยแข่งขันในคริสตจักรพื้เทคอสต์เหล่านั้นและเคยพูดในภาษาต่าง ๆ เขากล่าวว่า “ผมจะแสดงให้คุณดูว่าทำอย่างไร” และเขาก็พูดรัว ๆ และยืมให้ผม กล่าวอีกนัยหนึ่ง เขากำลังกล่าวว่าเขาสามารถเลียนแบบและแสดงโชว์แบบที่ผู้คนคาดหวังในการประชุมนมัสการของพวกพื้เทคอสต์และเขาเคยทำแบบนั้นเองแล้วสมัยเป็นพวกพื้เทคอสต์คนหนึ่ง

ผมแน่ใจว่า John Sherrill คิดถูกแล้วที่เขาเคยสงสัยเกี่ยวกับมันและมีบางสิ่งที่ทิ่มแทงความรู้สึกที่ชื่อตรงของเขาในการแสดงโชว์เช่นนั้น แต่เขาก็โน้มน้ำหนักตัวเองใหม่และพูดภาษาต่าง ๆ แบบของเขาต่อไป

คุณคิดว่าผมใจดำไหมเมื่อผมกล่าวเช่นนั้น เพราะว่าในหนังสือสามสิบกว่าเล่มที่ผมมีซึ่งเขียนโดยเหล่านักเขียนกลุ่มพื้เทคอสต์ พวกเขากล่าวบ่อย ๆ ว่าไม่ต้องสงสัยเลยว่าบ่อยครั้งมีการแหกตาในหมู่พวกพื้เทคอสต์เกี่ยวกับเรื่องภาษาต่าง ๆ

E. บางครั้งแน่นอนว่าเหล่าวิญญาณชั่วเข้าสิงผู้คน

ที่เปิดจิตรับความประทับใจใด ๆ และที่พูดในภาษาต่าง ๆ

ใครจะสงสัยได้ว่าในชาติพันธุ์เหล่านั้นที่ไหว้ผี; ในพวกเทพพยากรณ์ของพวกกรีกสมัยโบราณ; ในศาสนาที่ไหว้ผีของพวกอเมริกันอินเดียน คนเอเชียและคนแอฟริกา บางครั้งเหล่าวิญญาณชั่วก็เข้าสิงผู้คนและมีส่วนในการพูดในภาษาต่าง ๆ ของพวกเขา? บางครั้งอาจมีการเปิดเผยแบบอัศจรรย์ต่าง ๆ

วิญญาณชั่วตนหนึ่งจะทำให้ผู้คนมีความสุขมากขึ้นได้ไหม? บางครั้งก็ได้ มันจะปล่อยให้พวกเขาเชื่อว่าตอนนี้พวกเขาเริ่มรักพระเจ้ามากขึ้น พวกเขาสนใจในพระคัมภีร์มากขึ้นและเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นฝ่ายวิญญาณและการอธิษฐานได้ไหม? ได้สิ ซาตานอาจทำแบบนั้นจริง ๆ และน่าจะทำ ถ้ามันสามารถทำให้ผู้คนเริ่มพูดในภาษาต่าง ๆ แทนที่จะชนะจิตวิญญาณ มันก็คงอยากให้พวกเขาพูดในภาษาต่าง ๆ มากกว่า ถ้ามันสามารถทำให้พวกเขาพูดในภาษาต่าง ๆ จนพวกเขาคิดว่าตัวเองดีกว่าพวกผู้ชนะจิตวิญญาณที่ดีที่สุดในโลกและมีทัศนคติโอหังแบบ “ข้าบริสุทธ์กว่าเจ้า” ต่อพวกคริสเตียนที่ดีกว่า พวกคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่กว่า พวกคริสเตียนที่เสียสละมากกว่า ซาตานก็คงดีใจอย่างแน่นอนที่จะทำเช่นนั้น ซาตานเคยทำการอัศจรรย์หลายประการต่อหน้าฟาโรห์ในประเทศอียิปต์ก่อนที่ลูกหลานของอิสราเอลถูกพาออกมาจากอียิปต์ และมันทำแบบนั้นได้วันนี้

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าบางครั้งซาตานก็รักษาผู้คนให้หายในร่างกาย อย่างน้อยก็ชั่วคราว เพื่อที่จะกีดกันพวกเขาไม่ให้รับใช้พระเจ้าและเชื่อวางใจพระองค์ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าบางครั้งพวกหมอดูก็เปิดเผยหลายสิ่งที่จะทราบได้โดยวิธีที่เหนือธรรมชาติเท่านั้น

ลูกพี่ลูกน้องของผมคนหนึ่งใกล้เมืองเกนส์วิลล์ รัฐเท็กซัส ถูกขโมยม้าไปหลายตัว เขาไปหาคนทรงเจ้าเข้าผีคนหนึ่งในเมืองเกนส์วิลล์ รัฐเท็กซัส พวกเขาตามหาม้าเหล่านั้นไปทั่วแถบชนบทแล้วและไม่เจอแม้กระทั่งเบาะแสเดียว หมิงหมอดูคนนี้บอกเขาว่าชายคนหนึ่งได้ขโมยม้าเหล่านั้นไปและพาพวกมันเข้าไปในเมืองอาร์คมอร์ รัฐโอกลาโฮมาแล้ว ลูกพี่ลูกน้องของผมไปที่นั่นและพบม้าเหล่านั้นและพาพวกมันกลับมา เขาไม่ใช่คริสเตียนที่ดี หลังจากนั้น เขาคิดถึงพวกหมอดูมากกว่าพวกนักเทศน์

คุณแม่ของแม่เลี้ยงของผม นั่นคือ ยายเลี้ยงของผม เท่าที่ผมจำเรื่องราวได้ ทำเครื่องเพชรบางชิ้นหายไปซึ่งมีค่ามาก ๆ สำหรับท่าน ท่านไปหาคนทรงเจ้าเข้าผีคนหนึ่งผู้ซึ่งบอกท่านว่าเครื่องเพชรนั้นอยู่ที่ไหน และท่านก็พบมันในห้องเก็บผลไม้ชั้นใต้ดิน นี่ทำให้ท่านประทับใจอย่างมาก แต่ขณะที่ท่านลงไปในห้องเก็บผลไม้ชั้นใต้ดินนั้น และกำลังจะออกไป พระเจ้าก็ดูเหมือนตรัสกับท่านและกล่าวว่า “นี่เป็นมาจากซาตาน อย่าทำตามมัน” และท่านก็รู้ว่าหมอดูคนนั้นได้รับอนุญาตให้มาช่วยเหลือท่านในเรื่องเล็ก ๆ เพื่อกีดกันความคิดของท่านออกไปจากพระคริสต์และพระเจ้าและพระคัมภีร์

ผมกำลังกล่าวว่า เหล่าวิญญาณชั่วมีส่วนจริง ๆ ในเรื่องทางศาสนาทั้งหลาย พวกมันหลอกลวงผู้คนที่เป็นคริสเตียนจริง ๆ

ผมแน่ใจในความคิดของผมเองว่าบางครั้งเหล่าวิญญาณชั่วนำผู้คนออกไปจากการชนะจิตวิญญาณ ความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ เข้าไปสู่แนวคิดแบบคาลวินสต์โต่งที่ขอวิจารณ์ ไม่มีความรักและ ไม่เกิดผล ผมแน่ใจว่าบางครั้งเหล่าวิญญาณชั่วเข้ายึดครองในการประชุมนมัสการของคริสตจักรและงานฟื้นฟู และก่อให้เกิดความโกลาหลใหญ่โตโดยผู้คนที่คิดว่าตัวเองรับใช้พระเจ้าอยู่แต่เป็นผู้ที่ขัดขวางงานของพระเจ้า

ฉะนั้นจึงหมายความว่าบางครั้งเหล่าวิญญาณชั่วเข้าสิงผู้คนในการเชื่อมโยงกับเรื่องภาษาต่าง ๆ นี้

ในหนังสือของเขา *New Testament Teaching on Tongues* หน้า 163 และ 164 Dr. Unger กล่าวว่า:

ที่ว่าภาษาต่าง ๆ อาจถูกปลอมแปลงขึ้นมาได้โดยพวกผีปีศาจก็เป็นที่ประจักษ์ชัดเจนโดยข้อเท็จจริงที่ว่าพวกคนทรงเจ้าเข้าผี ทั้งของพวกมุสลิมและพวกอินเดียนก็พูดในภาษาต่าง ๆ นี่เป็นเรื่องที่ต้องถูกจดจำไว้โดยคนเหล่านั้นที่พยายามทำให้ภาษาต่าง ๆ เป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงการอยู่ฝ่ายพระวิญญาณหรือเป็นสัญลักษณ์แสดงสถานะของพวกวิสุทธิชนที่ได้บรรลุถึงประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณชั้นสูง ว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ และการแปลภาษาเหล่านั้นไม่ใช่ลักษณะเฉพาะตัวของคริสตจักรคริสเตียนแต่แพร่หลายในพวกศาสนาคนพวกไหว้ผีในสมัยโบราณและการทรงเจ้าเข้าผีทั้งสมัยโบราณและสมัยใหม่

เขากล่าวอีกในหน้า 165 และ 166:

เราสามารถยกข้อมูลได้อีกมากมายไม่รู้จบเพื่อแสดงให้เห็นว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ อาจเป็นมาโดยฤทธิ์ของผีปีศาจได้ เหมือนที่เป็นอย่างแน่นอนในกรณีของหลายศาสนาของพวกถือผี แวดวงคนทรงเจ้าเข้าผี และในหมู่คนทรงของพวกอินเดียนและพวกมุสลิม คริสเตียนทั้งหลายที่แสวงหาการสำแดงที่ไม่ได้รับอนุญาตจากพระวาระของพระเจ้าในยุคสมัยของเราก็เสียอย่างยิ่ง

ที่จะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของภูติผีปีศาจ หากไม่อยู่ภายใต้ฤทธิ์ของผีปีศาจโดยตรง

ในกรณีดังกล่าวผลลัพธ์ก็คือ การพังทลายในด้านร่างกาย จิตใจและวิญญาณ การนอกใจคู่สมรส การหย่าร้างและการผิดศีลธรรมอันน่าเกลียดเป็นผลที่ตามมาบ่อย ๆ คริสเตียนทั้งหลายที่ถูกหลอกลวงเช่นนั้นมักหันไปพึ่งการทูลจิต การพาดพิงในกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้า การใช้เล่ห์เหลี่ยม การประคบประมุขที่น่าตื่นเต้น การโกหก และการนำเสนอแบบผิด ๆ พร้อมกับจิตสำนึกที่ “ถูก نابด้วยเหล็กร้อน” การงานที่ไม่ถูกควบคุมทั้งหลายในทิศทางนี้บ่อยครั้งนำไปสู่ “บาปที่นำไปสู่ความตาย [ฝ่ายร่างกาย]” (1 คร. 5:1-5; 11:30-32; 1 ยอห์น 5:16) พระเจ้าทรงยุติก่อนวัยอันควรชีวิตบนโลกของผู้เชื่อที่ถูกซาตานทำให้เสียคนเพื่อที่ “จิตวิญญาณจะได้รอดในวันของพระเยซูเจ้า” (1 คร. 5:5)

เมื่อเร็ว ๆ นี้ผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งที่จริงจังมาก ๆ จากชายหนุ่มคนหนึ่งผู้ซึ่งเคยอยู่ในกระแสพื้นเทคอสต์และเคยแสวงหาภาษาต่าง ๆ ภรรยาของเขาเคยพูดในภาษาต่าง ๆ จากนั้นเขาเริ่มรู้สึกถึงอิทธิพลของซาตานที่เข้ายึดครองเขาในงานประชุมนมัสการเหล่านั้นขณะที่เขาแสวงหาที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ เขาหนีพ้นมาแล้ว บัดนี้เขาเขียนอย่างจริงจังมาขอร้องผมให้เตือนผู้คนที่เหล่าวิญญาณชั่วอาจมีส่วนเมื่อจิตของคุณเริ่มว่าง และคุณปล่อยตัวไปกับสิ่งใดก็ตามที่อาจเกิดขึ้นกับคุณ เมื่อเปิดประตูที่เข้าสู่จิตของบุคคลทั้งไว้ และเหล่าวิญญาณชั่วก็อาจเข้ามาได้

ผมขอเตือนความจำคุณอีกถึงคำพูดที่ยกมาจากหน้า 21-23 ของหนังสือที่มีค่าเล่มนั้น *Tongues in Biblical Perspective* โดย Charles R. Smith:

ในความเจ็บป่วยด้านจิตใจ-ข้อเท็จจริงที่ว่า การพูดภาษาต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับศาสนาเกิดขึ้นบ่อยครั้งในการเชื่อมโยงกับความเจ็บป่วยด้านจิตใจบางประการก็มีบันทึกไว้อย่างดี พวกนักจิตแพทย์ได้รายงานว่ามีแนวโน้มเชื่อมโยงกับโรคจิตเภท, โรคประสาท, และโรคจิต นักจิตแพทย์และนักจิตวิทยาทุกคนน่าจะตระหนักถึงความเป็นไปได้เกี่ยวกับความเสียหายทางจิตที่เกิดจากการพูดภาษาต่าง ๆ (Kelsey, หน้า 227)

เขาบอกเราว่า: “ในการทรงเจ้าเข้าผี-การพูดภาษาต่าง ๆ เกิดขึ้นในหมู่พวกคนทรงเจ้าเข้าผีที่ต่อต้านคริสเตียน” เขาเตือนความจำเราว่า: “ในคนที่ถูกผีสิง-แม้แต่พวกผู้แต่งที่เป็นพื้นเทคอสต์ก็ยอมรับว่ามีหลายกรณีที่อิทธิพลของผีเป็นตัวการอย่างชัดเจนของการพรั่เพื่อเป็นภาษาต่าง ๆ”

Dr. Smith ยังพูดถึงกลุ่มคนที่พูดภาษาต่าง ๆ ที่ไม่ยอมรับตรีเอกานุภาพ ไม่ยอมรับการดลใจของพระคัมภีร์ การประสูติจากหญิงพรหมจารี การไถ่โทษในฐานะตัวแทน หลักคำสอนเรื่องการเนรมิตสร้าง และหลักคำสอนที่สำคัญอื่น ๆ

Dr. Smith กล่าวอย่างเศร้าใจว่า:

พวกโรมันคาทอลิกที่สอนว่าความรอดมาโดยทางศีลศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้น อันเป็นการไม่ยอมรับว่าความรอดมาโดยทางความเชื่ออย่างเดียวเท่านั้น กำลังรับประสบการณ์นี้อยู่ ภาษาต่าง ๆ มักเชื่อมโยงกับนิมิตและคำพยากรณ์ทั้งหลายที่ขัดแย้งกับพระวจนะที่ถูกเปิดเผยแล้วของพระเจ้า

คำพรั้าเพื่อที่หมิ่นประมาท-Dr. A. C. Gaeblien รายงานเรื่องการพูดภาษาต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงถ้อยคำในภาษาจีนสายหนึ่งซึ่ง “ต่ำช้าและหยาบคาย” เกินกว่าจะทวนซ้ำได้ ตามคำบอกเล่าของมิชชันนารีท่านหนึ่งที่อยู่ในเหตุการณ์ (Bauman, หน้า 42) ผู้พูดคนหนึ่งในอีกเหตุการณ์ถูกพรรณนาว่า “หมิ่นประมาทพระเยซูคริสต์เจ้าในแบบที่แย่มากที่สุด” (McCossan, หน้า 33) รายงานที่คล้าย ๆ กันถูกให้โดยคนอื่น ๆ V. Raymond Edman อดีตประธานของ Wheaton College รายงานว่าในระหว่างการเดินร่ำประกอบพิธีกรรมของพวกเขา พวกเขา พระสงฆ์ชาวทิเบตได้พูดในภาษาอังกฤษ ซึ่งรวมถึงคำพูดหยาบคายที่เป็นแบบฉบับของพวกเขาหลายข้อ (Jennings, หน้า 13) หลายคนรู้สึกแล้วว่ากรณีดังกล่าวพิสูจน์ถึงอิทธิพลของผีปีศาจ ความเป็นไปได้ที่ไม่อาจถูกเพิกเฉยได้ แต่อีกคำอธิบายจะถูกเสนอในบทหนึ่งภายหลัง

ความผิดศีลธรรม-นี้เป็นหัวข้อน่ารังเกียจที่ต้องยกขึ้นมา-โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื่องจากผู้คนมากมายเหลือเกินที่พูดในภาษาต่าง ๆ เป็นคริสเตียนที่จริงจังที่แสวงหาความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากขึ้นและพยายามดำเนินชีวิตแบบไร้คำครหา แม้กระนั้น ความผิดศีลธรรมก็มักตามมาแบบติด ๆ บนเส้นทางแห่งการพรั้าเพรั้าเป็นภาษาต่าง ๆ นี่เป็นกรณีที่เกิดขึ้นกับชาวโครีนธ์ด้วยซ้ำ-คริสตจักรหนึ่งที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังมากที่สุด พวกเขา Cevenols ถูกกล่าวหาเรื่องความสำส่อน เช่นเดียวกับพวกพูดภาษาต่าง ๆ ที่กรุงลอนดอน พวกเขา French Prophets ในกรุงลอนดอน และพวก Irvingites ไม่กี่คน

หลักคำสอนเรื่องความรักแบบอิสระและ “การสมรสฝ่ายวิญญาณ” ปรากฏบ่อยเหลือเกินในการเชื่อมโยงกับภาษาต่าง ๆ การบิดเบือนคำสอนตามพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับเซ็กซ์และการสมรสสามารถพบเห็นได้ในพวกมอรมอนและพวก Shakers ทั้งนี้ Aimee Semple McPherson ไม่ใช่ผู้นำการพูดภาษาต่าง ๆ คนเดียวที่ได้รับ “การเปิดเผย” ว่าการสมรสของเธอไม่ได้อยู่ “ในองค์พระผู้เป็นเจ้า” และว่าเธอควรแต่งงานใหม่ หนึ่งในปัญหาที่ร้ายแรงเหล่านั้นของกระแสพื้นเทคอสต์คือข้อเท็จจริงที่ว่าผู้นำหลายคนของมันได้ล้มเหลวในการทำผิดศีลธรรมแล้ว นักเทศน์กลุ่มพื้นเทคอสต์ที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง หลุยส์คนหนึ่งที่เป็นมานานสามปี สารภาพว่า “ตั้งท้องกับพระวิญญาณบริสุทธิ์” Parham, “บิดาแห่งกระแสพื้นเทคอสต์สมัยใหม่” ถูกจับกุมฐานทำผิดศีลธรรมที่น่าเกลียดที่สุดหลายประการ (Bauman, หน้า 34) Bauman ยกคำพูดของชายหนุ่มคนหนึ่งซึ่งกล่าวว่า “ผมประหลาดใจจริง ๆ ที่ได้พบว่าอารมณ์อันเปี่ยมสุขเหล่านี้ในจิตวิญญาณของผมดูเหมือนจะมาพร้อมกับต้นหาทางเพศในร่างกายของผม” (หน้า 37)

ผมมีชาวตัดที่หน้าเศร้าขึ้นหนึ่งในพระคัมภีร์ของผมที่เล่าว่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐกลุ่มพื้นเทคอสต์ที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งถูกพบว่าเสียชีวิตในโรมแรมแห่งหนึ่งในซานฟรานซิสโก ผลการชันสูตรพิสูจน์ว่าเขาติดสุราและตายเพราะเสพยาเกินขนาด

V. บางสิ่งที่ร้ายแรงและน่าสะเทือนใจที่

ทำให้เราเป็นห่วงมาก ๆ และระวัง

พวกกลุ่มเพื่อนเทคอสต์

A. การแปลภาษาต่าง ๆ ตามที่เรียกกันมักเป็นการแหกตา

ในการประชุมของพวกเพื่อนเทคอสต์ บ่อยครั้งใครสักคนพูดในภาษาต่าง ๆ และจากนั้นอีกคนก็ให้สิ่งที่ถูกเสแสร้งให้เป็น “การแปล” ที่พระเจ้าประทานให้ แต่สองสามคำอาจส่งผลเป็นคำแปลที่หยาบเหยียดได้ หรือคำพูดในภาษาต่าง ๆ แบบยาวเหยียดอาจถูกแปลในไม่กี่คำก็ได้ คำพยากรณ์หลายเรื่องถูกกล่าวซึ่งไม่เคยสำเร็จจริงเลย

ในประสบการณ์ของผมในการประชุมต่าง ๆ ของพวกเพื่อนเทคอสต์และการประชุมเหล่านั้นที่มีคนมาบอกผม มีกล่าวเกือบทุกครั้งเลยว่าคนที่แปลคำพูดของใครสักคนในภาษาต่าง ๆ กล่าวว่ามันรวมถึง “พระเยซูจะเสด็จมาเร็ว ๆ นี้” บัดนี้ความจริงก็คือว่า พระเยซูอาจเสด็จมาเร็ว ๆ นี้หรือพระองค์อาจไม่เสด็จมาเร็ว ๆ นี้ก็ได้ พระคัมภีร์กล่าวค่อนข้างชัดเจนว่าไม่มีใครทราบได้ ฉะนั้นคำกล่าวนั้นซึ่งขัดแย้งกับคำกล่าวที่ชัดเจนของพระคัมภีร์จึงผิดและไม่ได้มาจากพระเจ้าอย่างเห็นได้ชัด

B. รายงานแบบไม่ระวัง อ่อนต่อโลก ไม่น่าเชื่อถือ และขาด

การแยกแยะอยู่เบื้องหลังคำกล่าวอ้างต่าง ๆ ของพวกเพื่อนเทคอสต์

ประการที่สอง มีความสะเพร่าอยู่ท่ามกลางผู้คนกลุ่มเพื่อนเทคอสต์ ซึ่งเกิดจากการขาดการแยกแยะฝ่ายวิญญาณ พวกเขาไม่บอกหลายสิ่งตรง ๆ พวกเขาถือว่าเป็นประจำว่า D. L. Moody พูดในภาษาต่าง ๆ ว่า Torrey พูดในภาษาต่าง ๆ ว่า Charles G. Finney พูดในภาษาต่าง ๆ มีกล่าวแบบนี้เช่นกันเกี่ยวกับเหล่าผู้นำคริสเตียนคนสำคัญ ๆ ที่ผมรู้จักวันนี้ และมันก็ไม่เป็นความจริงอย่างสิ้นเชิง

หนึ่งในนักเขียนที่มีความเป็นนักวิชาการมากที่สุดที่ส่งเสริมการพูดในภาษาต่าง ๆ ได้ยกคำพูดของ D. L. Moody เกี่ยวกับพี่น้องคริสเตียนบางคน โดยกล่าวว่าพวกเขาต้องรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเขาทำให้ผู้อ่านคิดว่ามูตีกำลังพูดถึงสิ่งเดียวกันกับที่เขาสนับสนุนอยู่-การพูดในภาษาต่าง ๆ และเนื่องจากเขายกคำพูดมาจาก *The Life of D. L. Moody* มันจึงค่อนข้างแน่นอนว่าเขารู้ว่านั้นเป็นการใช้คำเรียกนั้นแบบไม่ซื่อตรง

ผมมีจดหมายฉบับแล้วฉบับเล่าจากผู้คนที่กล่าวว่าผมได้กระทำบาปที่ทรงอภัยให้ไม่ได้นั้นแล้ว เนื่องจากผมไม่เชื่อเรื่องการพูดในภาษาต่าง ๆ พวกเขากล่าวหาผมว่าขัดขืนพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันเป็นเรื่องปกติสำหรับพวกเขาที่จะบ่อนทำลายเหล่าผู้นำคริสเตียนที่เน้นรากฐานผู้ซึ่งชนะจิตวิญญาณผู้คนจำนวนมาก และสร้างคริสตจักรใหญ่ ๆ และกล่าวหาพวกเขาว่าเป็นคริสเตียนที่ไม่ดีและไม่อยากรู้ความจริง ว่าเป็นคริสเตียนชั้นรองและไม่มีพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่บนตัวพวกเขาอย่างแน่นอน ผมขอกล่าวว่าการปฏิบัติแบบที่ไม่สุจริต ไม่รู้จักแยกแยะและบางครั้งไม่รู้เรื่องราวซึ่งแพร่หลายเหลือเกินในหมู่พวกเพื่อนเทคอสต์น่าจะทำให้คริสเตียนที่ตีทั้งหลายระวังเรื่องภาษาต่าง ๆ

C. การคบหากับพวกสอนผิดและพวกที่ไม่กลับใจเชื่อ

ข้อเท็จจริงที่น่าเศร้าอีกประการซึ่งทำให้คริสเตียนที่จริงจังทั้งหลายเป็นทุกข์ใจเกี่ยวกับกลุ่มเพนเทคอสต์ก็คือ แนวโน้มของพวกเขาที่จะเข้าหาเหล่าผู้เชื่อพระคัมภีร์หรือพวกคนไม่เชื่อ-ไม่ว่าจะเป็นใคร แต่เพื่อที่พวกเขาจะพูดในภาษาต่าง ๆ พวกเขาภาคภูมิใจที่พวกเขาทอกลีลาที่พันคนได้พูดในภาษาต่าง ๆ ที่ Notre Dame University ทั้งนี้ Oral Roberts ออกไปจาก Assemblies of God และเข้าร่วมกับคริสตจักรเมธอดิสต์ซึ่งเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ชั้นดีของแนวคิดสมัยใหม่นิยม เขาไม่สะดวกใจเลยกับการมีสามัคคีธรรมร่วมกับ Bishop Oxnham ผู้ล่วงลับหรือคนอื่น ๆ ที่ไม่มีใจเชื่อและที่ต่อต้านความเชื่อแบบคริสเตียนที่เน้นรากฐานพอ ๆ กัน

มีอะไรผิดปกติกับคน ๆ หนึ่งที่ไม่มีการแยกแยะเกี่ยวกับพวกคนไม่เชื่อและหลักคำสอนเท็จ? มีอะไรผิดปกติกับคน ๆ หนึ่งที่ไม่มีรังเกียจหากผู้คนที่พึ่งพาการสวดภาวนาต่อมารีย์และการสารภาพต่อบาทหลวงและพิธีมิสซาทั้งหลายในคริสตจักร ซึ่งพวกเขาอ้างว่า เป็นการทำให้การถวายพระคริสต์เป็นเครื่องบูชา? ผู้คนเหล่านี้หมกมุ่นเหลือเกินกับเรื่องภาษาต่าง ๆ จนพวกเขาไม่ถือสาหลักคำสอนเทียมเท็จทุกรูปแบบที่ไม่ถวายเกียรติพระคริสต์และบ่อยครั้งส่งผู้คนไปนรก

ขอให้เรากล่าวว่ามีหลักฐานเยอะแยะว่าพวกเพนเทคอสต์ไม่มีวิจารณญาณที่ดี ปกติแล้วไม่มีการแยกแยะฝ่ายวิญญาณ เป็นคนเย่อหยิ่ง จงหอง และคิดว่าคนที่พูดในภาษาต่าง ๆ แต่ไม่เคยชนะจิตวิญญาณเลยสักดวงมาถึงพระคริสต์มีบางสิ่งที่คุณชนะจิตวิญญาณที่ดีที่สุดเหล่านั้นไม่มี นั่นเป็นคำบอกต่อที่ไม่ได้เรื่องเลยสำหรับหลักคำสอนเรื่องการพูดในภาษาต่าง ๆ

ส่วนที่ 2

การรักษาให้หายโดยพระเจ้าและพวกผู้รักษาให้หาย- บางคนได้รับการรักษา หลายคนไม่ได้รับ

โครงร่าง ส่วนที่ 2

บทนำ

บทที่ I: พระเจ้าแห่งการอัศจรรย์ทั้งหลายอยู่ที่ไหน?

- I. ศาสนาของคริสเตียนเป็นศาสนาแห่งการอัศจรรย์
- II. พระสัญญามากมายในภาคพันธสัญญาใหม่รับประกันเรื่องการอัศจรรย์ต่าง ๆ ที่จะต่อเนื่องไปตลอดยุคนี้
- III. เห็นได้ชัดว่าในพระคัมภีร์บ่อยครั้งการอัศจรรย์ต่าง ๆ มักหันผู้คนมาหาพระเจ้าและนำไปสู่การที่หลายคนรับความรอด

บทที่ II: พระเยซูทรงรักษาผู้คนเป็นอันมากให้หายด้วยพระองค์เอง

นั่นมีความหมายบางอย่างกับเรามีใช่หรือ?

- I. ยี่สิบสี่กรณีในข่าวประเสริฐของมัทธิวที่พระเยซูทรงรักษาให้หายอย่างอัศจรรย์
- II. ฤทธิ์เดชที่แสนอัศจรรย์และโดดเด่นอย่างชัดเจนถูกแสดงออกในการรักษาเหล่านี้
- III. การรักษาให้หายทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นการตอบสนองแห่งพระกรุณาที่มีต่อผู้ที่เป็นทุกข์และเจ็บป่วย

บทที่ III: เราถูกเชิญชวนให้อธิษฐานเมื่อผู้ป่วยและคาดหวังการหายดี

เมื่อพระเจ้าประทานความเชื่อ

- I. เราถูกบัญชาให้อธิษฐานเมื่อผู้ป่วย
- II. พระสัญญาทั้งหลายของพระเจ้าที่ชัดเจนเหลือเกินในหลายกรณีว่ามันรวมถึงการรักษาร่างกายให้หายอย่างมหัศจรรย์ด้วย
- III. พระมหาบัญชาในมาระโก 16:15-18 บ่งชี้ว่าพระเจ้าทรงอยากรักษาให้หายในการตอบคำอธิษฐานไปตลอดยุคนี้
- IV. เห็นได้ชัดว่าการรักษาให้หายอันแสนวิเศษในการตอบคำอธิษฐานให้สิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชมากขึ้นแก่ข่าวประเสริฐ
- V. คำสรรเสริญที่ได้รับการใส่ใจของผู้แต่งเพลงสดุดีให้ความสำคัญอย่างมากต่อการรักษาให้หาย

บทที่ IV: ของประทานต่าง ๆ แห่งการรักษาให้หาย

- I. ของประทานต่าง ๆ (พหูพจน์) สำหรับกรณีเจาะจงที่แยกจากกันในน้ำพระทัยของพระเจ้า ไม่ใช่ของประทานเดียวไปตลอดชีวิต!
- II. ของประทานแห่งการรักษาให้หายดูเหมือนจะมาเพื่อตอบคำอธิษฐานที่จริงจังและความเชื่อที่พระเจ้าประทานให้เท่านั้น

บทที่ V: ไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หาย

- I. เหล่าคริสเตียนที่ดีที่สุดในพระคัมภีร์ไม่ได้รับการรักษาให้หายเสมอไป
- II. พวกนักรักษาโรคสมัยปัจจุบันก็เจ็บป่วยและตายได้เหมือนคนอื่น ๆ ทุกคน
- III. ความเจ็บป่วย ความอ่อนแอ ความตายเป็นส่วนที่ทุกคนได้รับเหมือน ๆ กัน
- IV. การรักษาให้หายในการไถ่โทษ แต่ไม่ใช่ผลลัพธ์ทั้งหมดของการไถ่โทษจะมีให้จนกว่าจะถึงการเป็นขึ้นจากตาย
- V. การรักษาให้หายมักรองจนกว่าพวกคริสเตียนสารภาพและละทิ้งบาป
- VI. การรักษาให้หายที่แสนมหัศจรรย์ที่เป็นการตอบคำอธิษฐานมีความเชื่อมโยงอย่างแน่นอกกับฤทธิ์เดชยิ่งใหญ่ที่ชนะจิตวิญญาณ

บทที่ VI: คริสเตียนทั้งหลายควรใช้พวกหมอและยารักษาโรคไหม?

- I. พระเจ้าทรงใช้หลายวิธีในพระราชกิจฝ่ายวิญญาณที่สุดของพระองค์
- II. พระเจ้าตรัสในทางดีเกี่ยวกับพวกหมอและยารักษาโรคในพระคัมภีร์

บทที่ VII: การรักษาให้หายแบบอัศจรรย์บางคราว

ที่เป็นการตอบคำอธิษฐานได้รับการยืนยันอย่างชัดเจน

- I. การที่พระเจ้าเคยตอบคำอธิษฐานของผู้เขียนแล้วที่ขอการรักษาให้หาย
  - A. คุณพ่อของผมถูกทำให้หายดีจากการป่วยใกล้ตาย
  - B. ลูกสาวของผมได้รับการรักษาให้หายจากโรคคอตบในวันเดียว
  - C. Mrs. Jewel Duncan ได้รับการรักษาให้หายอย่างอัศจรรย์จากวัณโรค
  - D. ภรรยาของศิษยาภิบาลได้รับการรักษาให้หายจากโรคมะเร็งอย่างอัศจรรย์
- II. ชายหลายคนผู้ดำเนินตามทางของพระเจ้า รายงานเรื่องการรักษาให้หายอย่างอัศจรรย์
  - A. Dr. H. A. Ironside
  - B. Dr. W. B. Riley
  - C. Dr. Henry W. Frost แห่ง China Inland Mission
  - D. Charles G. Finney เล่าเกี่ยวกับหญิงผู้ถูกสอนให้อ่านหนังสืออย่างอัศจรรย์

- E. Dr. Alexis Carrel กล่าวว่าเขาเคยเห็นการรักษาให้หายอย่างอัศจรรย์หลายกรณีจริง ๆ
F. Dr. Charles A. Blanchard เล่าว่าพระเจ้าทรงทำให้คนตายเป็นขึ้นอย่างไร

บทที่ VIII: การประเมินแบบชื่อตรงเกี่ยวกับการประชุมรักษาโรคของ พวกนักรักษาโรคและคำสอนเท็จของพวกเขา

- I. เมื่อพระเจ้าประทานความเชื่อและทรงนำผู้คนให้อิทธิฐาน พระองค์ก็รักษาคนป่วยให้หายป่วย ๆ
- II. พวกนักรักษาโรค ที่อ้างว่ามั่นเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอที่จะรักษาคนป่วยให้หาย ก็มีความเจ็บป่วย ต้องสวมแว่น รับการผ่าตัดและตายจริง ๆ
- A. ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรค Jack Coe ตายตอนอายุสามสิบแปด
B. A.A. Allen ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคชื่อดัง ตายตอนอายุห้าสิบเก้าในโรงพยาบาลซานฟรานซิสโก
C. Miss Kathryn Kuhlman
D. หลายตัวอย่างแสดงให้เห็นว่ามั่นไม่ใช่น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาให้หาย
- III. หลายคนเชื่อมั่นว่าตนหายโรคแล้วและมีความสุขมากขึ้น
- A. วิธีการรักษาใด ๆ จะมีโอกาสสำเร็จครั้งต่อครั้ง หมอกกล่าว
B. ทักษะที่ดีที่ร่ำเรียนมีฤทธิ์ในการรักษาโรค ช่วยให้หายดีแบบธรรมชาติจริง ๆ
C. การรักษาให้หายตามธรรมชาติบางครั้งอาจต้องยกความชอบให้บริการด้านการรักษาโรค
- IV. การรักษาให้หายแบบชัดเจนบ่อยครั้งเกิดจากการบอกกับตัวเอง การสะกดจิต การล้างสมอง
- A. ผู้คนที่คาดหวังที่จะ “ล้มภายใต้ฤทธิ์เดช” ปกติแล้วล้มภายใต้การบอกกับตัวเอง
B. “พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรค” ระวังในการคัดเลือกผู้ที่จะรับการรักษาให้หาย
C. พวกหมอผีที่ไหว้ผีจำนวนมากอ้างอย่างชัดเจนว่ารักษาให้หายโดยใช้วิธีเดียวกัน
D. “พวกนักเทศน์กลุ่มเพนเทคอสต์บางคนเจตนาใช้วิธีสะกดจิตใหม่?”
- V. หลายคนที่อาจรับความช่วยเหลือหรือการรักษาโดยวิธีรักษาทางการแพทย์และการผ่าตัดได้ตายไปหรือทนทุกข์โดยไม่จำเป็น
- A. ผู้ประกาศข่าวประเสริฐถูกฟ้องร้องที่ทำให้เด็กชายบาดเจ็บผู้ซึ่งถูกบอกว่าเขาหายดีแล้ว โยนเหล็กตามที่ยังต้องใช้อยู่ทิ้งไป
B. หญิงชราสองคนถูกบอกให้โยนไม้ค้ำยันทิ้งไป ทั้งคู่ล้มและสะโพกแตก
C. การรณรงค์เพื่อการรักษาโรคของ Dr. Price ในแวนคูเวอร์
- VI. ศัลยแพทย์ที่เป็นนักวิชาการและมีชื่อเสียงศึกษาการรักษาโรคของ Kathryn Kuhlman
- A. การศึกษาแบบนักวิชาการและด้วยใจกรุณาเกี่ยวกับ Kathryn Kuhlman
B. การติดตามผลแบบจริงจังเกี่ยวกับคนเหล่านั้น “ที่หายโรคแล้ว” ในการประชุมต่าง ๆ ของ Kuhlman

C. การวินิจฉัยโรคของคุณหมอตานหนึ่ง

VII. ความฝันสลาย ความเจ็บปวด และความเสียใจของผู้คนที่ถูกหลอกขำน่าเศร้าจริง ๆ

A. เพราะว่าคุณแม่ของเธอตาย เธอจึงกล่าวว่าพระเจ้าทำให้เธอผิดหวัง

B. Dr. Torrey เล่าเกี่ยวกับชายผู้อ้างว่าหายโรคแล้ว ตายในอีกไม่กี่วันต่อมาแบบคนเสียสติ

C. ความฝันสลายและความเสียใจของชายผู้มีชื่อเสียงสองคน

VIII. การทดลองใหญ่โตหลายอย่างมาสู่พวกนักรักษาโรค

A. การทดลองเรื่องเงิน

B. ความผิดศีลธรรมถูกพบเห็นบ่อยเกินไปในหมู่พวกผู้นำกลุ่มเพนเทคอสต์

C. การคบหาสมาคมกับพวกสอนผิดและพวกคนที่ไม่รอดในกระแสเพนเทคอสต์

D. แต่ความล้มเหลวของบางคนไม่เปลี่ยนแปลงพระทัยของพระเจ้าผู้ทรงรักษาคนป่วยให้หายบ่อยครั้ง

จริง ๆ

บทนำ

เราเชื่อมั่นเป็นเรื่องน่าเศร้าเหลือจะกล่าวได้ที่คริสเตียนทั้งหลายจะพลาดฤทธิ์เดชนั้น ความชื่นบานนั้น การตอบคำอธิษฐานเหล่านั้น การสถิตอยู่ด้วยนั้นและการแทรกแซงแบบชัดเจนของพระเจ้าที่คริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่หลายคนเคยมี หลายพันคนเหล่านั้นที่รับความรอดเหมือนที่เฟินเทคอสต์และที่ตามมาอยู่ที่ไหน? ผลลัพธ์เหล่านั้นของพวกมิชชันนารีอย่างเปาโล บาร์นาบัส และสิลาสเคยมีพร้อมกับคริสตจักรใหม่ ๆ ขนาดใหญ่ที่ผุดขึ้นและผู้เชื่อใหม่หลายพันคนในหมู่พวกเขาคนไหนมีอยู่ที่ไหน? คนใหม่ ๆ ที่ได้รับการช่วยให้พ้นจากคุกหรือจากความตายแบบเปโตรในกิจการ บทที่ 12 หรือแบบเปาโลและสิลาสในกิจการ 16 และที่อื่น ๆ อยู่ที่ไหน? การรักษาโรคอย่างอัศจรรย์เหล่านั้นที่เกิดขึ้นพร้อมกับงานรับใช้ของพระเยซูเจ้าและของเปโตรและของเปาโลอยู่ที่ไหน? ใช่แล้ว เราเชื่อว่าบางครั้งเราควรได้เห็นการรักษาโรคแบบอัศจรรย์ทั้งหลายในการตอบคำอธิษฐาน

ขอบคุณพระเจ้าที่เรารู้ว่าฤทธิ์เดชภาคพันธสัญญาใหม่ คำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ การได้เห็นผู้คนมากมายรับความรอดเป็นประสบการณ์อันเปี่ยมสุขนั้นของบางคน แต่เราก็เชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นควรที่จะปรากฏในที่ได้ก็ตามที่มีคริสเตียนทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วและเชื่อพระคัมภีร์

บทที่ 1

พระเจ้าแห่งการอัศจรรย์ทั้งหลายอยู่ที่ไหน?

พระเจ้าทรงเรียกกิเดโอนให้ช่วยชนชาติอิสราเอลให้รอดพ้นและตรัสว่า:

“และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้ปรากฏแก่ท่าน และตรัสกับท่านว่า “พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับเจ้า เจ้า ชายฉกรรจ์ผู้กล้าหาญเอ๋ย” และกิเดโอนทูลต่อพระองค์ว่า “โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับพวกข้าพระองค์แล้ว ทำไมบรรดาเหตุเหล่านี้จึงเกิดขึ้นแก่พวกข้าพระองค์เล่า และไหนเล่าการอัศจรรย์ทั้งหลายของพระองค์ซึ่งบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์เคยเล่าให้พวกข้าพระองค์ฟัง โดยกล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์ได้ทรงนำพวกเราขึ้นมาจากอียิปต์มิใช่หรือ’...”- ผดจ. 6:12, 13

เมื่อเอลียาห์ไปสวรรค์ในลมหมุนและรถรบคันหนึ่งพร้อมกับพวกม้าไฟ เอลีชาที่หนุ่มกว่าก็อยู่กับเขาด้วย ผู้ซึ่งตั้งใจแน่วแน่ที่จะเป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่ง ผู้ซึ่งได้ยืนกรานกับเอลียาห์ว่าตนอยากได้ “ขอให้วิญญาณของท่านอยู่บนข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเถิด” (2 พงศ์กษัตริย์ 2:9) เอลีชาจึงร้องออกมา และเสื้อคลุมของเอลียาห์หล่นมาจากตัวเขา และเขาใช้มันฟาดน้ำและกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเอลียาห์ทรงสถิตอยู่ที่ใด” และเมื่อท่านได้ฟาดลงที่น้ำทั้งหลายนั้นแล้วเช่นกัน น้ำเหล่านั้นก็ถูกแยกออกจากกันที่นี่และที่นั่น และเอลีชาได้ข้ามไป” (ข้อ 14)

ผมขอถามผู้อ่านทุกท่านว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเอลียาห์ทรงอยู่ที่ไหน?” พระเจ้าทรงเลิกลอยพรผู้คนที่ยืนกรานเรื่องฤทธิ์เดชของพระองค์แล้วหรือ? เราไม่อาจคาดหวังฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่เอลียาห์และเอลีชาแล้วหรือ?

ในเพลงสดุดี 44 มีเสียงร้องทูลว่า “พวกข้าพระองค์ได้ยืนกับหูของตน โอ ข้าแต่พระเจ้า บรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์ได้เล่าให้พวกข้าพระองค์ฟัง ถึงกิจการซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำในสมัยของพวกเรา ในสมัยโบราณกาลนั้น” แต่ทั้งหมดนั้นสูญเปล่าแล้วหรือ ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงบอกเราเกี่ยวกับบรรดาการอัศจรรย์ของพระองค์ในการนำชนชาติอิสราเอลออกมาจากอียิปต์ การข้ามทะเลแดง มาจากสวรรค์ เสื้อผ้าที่ไม่เก่าเลย นานสี่สิบปี น้ำที่ออกมาจากหินนั้น แม่น้ำจอร์แดนที่เปิดกว้างให้ประชาชนนั้นเดินข้ามไป การที่พระเจ้าทรงขับไล่พวกต่างชาติออกไปจากแผ่นดินคานาอัน? นั่นไม่มีความหมายอันใดกับเราเลยหรือ?

หรือให้เรากล่าวเช่นนี้: พระเจ้าทรงใส่เรื่องทั้งหมดนั้นไว้ในพระคัมภีร์อย่างสูญเปล่าหรือ และไม่ทรงเจตนาให้เราพึ่งพาพระเจ้าผู้ทรงเป็นเช่นนั้นหรือ?

ผมคิดว่าเรามีสิทธิ์ถามเหมือนกิเดโอนว่า “ไหนเล่าการอัศจรรย์ทั้งหลายของพระองค์ซึ่งบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์เคยเล่าให้พวกข้าพระองค์ฟัง” (ผดจ. 6:13)

มีผู้คนมากมายเหลือเกินที่ไม่เคยเห็นการแทรกแซงของพระเจ้าที่มีลักษณะเหนือธรรมชาติเสียจนพวกเขาสามารถทราบได้ว่าพระเจ้ายังทรงสำแดงฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระองค์ในบรรดากิจการของมนุษย์เหมือนเดิม

เพลงสดุดี 81:10 กล่าวว่า “เราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ซึ่งได้พาเจ้าออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ จงอ้าปากของเจ้าให้กว้างเถิด และเราจะป้อนมันให้เต็ม” แต่พระเจ้าไม่ทรงหมายความว่าเช่นนั้นสำหรับ

พวกคริสเตียนวันนี้ด้วยหรือ? เราต้องโยนพระคัมภีร์ทิ้งเล่มทิ้งไปเพราะว่ามันล้าสมัย หากมันเล่าเกี่ยวกับการอัศจรรย์ต่าง ๆ ในอดีตหรือ เนื่องจากบัดนี้พระเจ้าเลิกทำเรื่องแบบนั้นไปแล้วและเลิกตอบคำอธิษฐานของผู้คนที่เผชิญความยากลำบากแบบนั้นแล้ว? ผมไม่เชื่อความคิดนี้

พระเจ้าทรงบอกอับราฮัมว่านางซาราห์ที่อายุเก้าสิบปีจะคลอดบุตรคนหนึ่ง เมื่ออับราฮัมสงสัยและซาราห์หัวเราะในความไม่เชื่อ พระเจ้าทรงตอบกลับไปว่า “มีสิ่งใดที่ยากเกินไปสำหรับพระเยโฮวาห์หรือ เมื่อถึงเวลากำหนดเราจะกลับมาหาเจ้าตามเวลาแห่งชีวิต และซาราห์จะมีบุตรชายคนหนึ่ง” (ปฐม. 18:14) โอ สิ่งต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปแล้วตอนนี้ดังนั้นบางสิ่งจึงยากเกินไปสำหรับพระเจ้าหรือ? พระเจ้าทรงเจตนาให้มีพระสัญญาแบบนั้นเพื่อยกจิตใจของเราขึ้นสู่ความเชื่ออีกมิใช่หรือ?

พระเจ้าทรงบอกเยเรมีย์แล้วว่าประชาชาติอิสราเอลกำลังจะตกเป็นเชลย ว่ากรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย ฉะนั้นพวกคนเคลเดียได้ล้อมกรุงไว้ และมันกำลังจะพัง แต่พระเจ้าทรงบอกเยเรมีย์ให้ซื้อที่ดินผืนหนึ่งด้วยเงินและหาพวกพยานมาและว่าวันหนึ่งที่ดินนั้นจะถูกอาศัยอยู่อีกโดยชนชาติอิสราเอล โอ เยเรมีย์คงตัวสั่นแน่นอนกับความคิดนั้น: พระเจ้าจะสามารถแก้ไขความพิชานอันเลวร้ายที่กำลังมาสู่ชนชาติอิสราเอลได้หรือ? “แล้วพระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเยเรมีย์ โดยตรัสว่า “คูเถิด เราเป็นพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของบรรดาเนื้อหนังทั้งสิ้น มีสิ่งใดที่ยากเกินไปสำหรับเราหรือ” (ยรม. 32:26, 27)

พระเจ้าทรงเจตนาให้คำถามแบบนั้นและคำตอบแบบนั้นมีไว้สำหรับพวกเราวันนี้ไหม? แน่แน่นอนว่าพระองค์ทรงเจตนาเช่นนั้น คุณจะโยนทิ้งพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นทั้งหมดของพระคัมภีร์และแบบอย่างที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดนั้นของพระคัมภีร์เพื่อจะมีพระเจ้าองค์หนึ่งที่ไม่มีฤทธิ์เดช ความเชื่อแบบคริสเตียนที่ไม่มีการอัศจรรย์หรือ?

I. ศาสนาของคริสเตียนเป็นศาสนาแห่งการอัศจรรย์

คุณควรให้คำกล่าวนี้ซึมซาบเข้าไป ถ้าพระคัมภีร์เล่มนี้เป็นพระวณะแสนอัศจรรย์ของพระเจ้า ไม่ได้ถูกเขียนด้วยสติปัญญาของมนุษย์แต่ “ทุกคำ...ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” ดังนั้นก็เป็นการอัศจรรย์หนึ่ง ถ้อยคำเหล่านั้นที่ตั้งมั่นคงเป็นนิรันดร์ในสวรรค์บัดนี้ถูกใส่ไว้ในพระคัมภีร์เพื่อเรา พระสัญญาแสนอัศจรรย์และการเปิดเผยแสนอัศจรรย์เหล่านั้นเกี่ยวกับการกระทำกิจของพระเจ้า

การเนรมิตสร้างเป็นการอัศจรรย์หนึ่ง พระเจ้าได้ทรงสร้างทุกสิ่งที่เป็นอยู่ ขึ้นมาจากความว่างเปล่า การทรงสร้างมนุษย์ไม่ใช่วิวัฒนาการของสัตว์ตัวหนึ่ง แต่พระเจ้าได้ทรงปั้นอาดัมขึ้นมาจากดินและทรงระบายลมหายใจแห่งชีวิตเข้าไปในตัวเขา และอาดัมได้กลายเป็นจิตวิญญาณดวงหนึ่งที่มีชีวิต น้ำท่วมโลกเป็นการทำลายล้างแบบอัศจรรย์ของโลกทั้งหมดที่มีอยู่ในตอนนั้น-ผู้คน บรรดาประชาชาติ เมืองใหญ่ ๆ ทั้งหมดยกเว้นโนอาห์และลูก ๆ ของเขา และตลอดหลายปีเหล่านั้นการที่พระเจ้าทรงช่วยชนชาติอิสราเอลให้รอดพ้นจากอียิปต์ด้วยบรรดาการอัศจรรย์อันทรงฤทธิ์ก็พิสูจน์แล้วว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่ทรงพระชนม์อยู่ พระเจ้าทรงพิสูจน์แล้วด้วยบรรดาการอัศจรรย์ที่กระทำด้วยมือของโมเสสและเอลียาห์และเอลีชาและคนอื่น ๆ อีกมากมาย

จากนั้นการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอดก็เป็นการประสูติจากหญิงพรหมจารีที่เป็นการอัศจรรย์อย่างหนึ่ง พระวิญญาณของพระเจ้าทรงมาอยู่บนครรภ์ของหญิงพรหมจารีคนหนึ่ง และพระเจ้าได้กลายเป็นมนุษย์

ฉะนั้นพระเยซูจึงไม่เพียงกระทำการอัศจรรย์มากมาย แต่พระองค์ทรงเป็นขึ้นจากตายแล้วในฝ่ายร่างกาย

ไม่เพียงเท่านั้น แต่การบังเกิดใหม่ การช่วยจิตวิญญาณดวงหนึ่งให้รอด เป็นการอัศจรรย์หนึ่งจนถึงขนาดที่ว่าคน ๆ หนึ่งที่เป็นลูกของนรกกลายเป็นลูกของพระเจ้าแล้ว คนที่ตายไปแล้วในบรรดาการละเมิดและบาปกลายเป็นผู้มีชีวิตจำเพาะพระเจ้า

ถ้าใครสักคนกล่าวว่า “โอ นั่นเป็นการอัศจรรย์ฝ่ายวิญญาณอย่างหนึ่ง ไม่ใช่ฝ่ายร่างกาย” ผมก็ขอเตือนความจำคุณว่าทุกครั้งที่พระเจ้าทรงทำให้คนบาปที่หลงหายคนหนึ่งกลายเป็นผู้ถูกสร้างใหม่ มันก็บอกล่วงหน้าและรับประกันการอัศจรรย์ฝ่ายร่างกายอย่างหนึ่งในการเป็นขึ้นจากตายของร่างกายนั้นหรือการเปลี่ยนแปลงของร่างกายนั้นในช่วงระยะเวลาเดียวกับที่กายฝ่ายโลกเป็นกายฝ่ายวิญญาณ เพื่อจะมีชีวิตอยู่ตลอดไป

ให้เราไปกันต่อ ทุกครั้งที่พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานและทรงทำให้เกิดอะไรบางอย่างที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้เลยหากเราไม่ทูลขอต่อพระเจ้า นั่นก็หมายความว่าพระเจ้าทรงแทรกแซง ทรงควบคุมพลังต่าง ๆ ของธรรมชาติ ฉะนั้นนั่นจึงไม่ใช่เรื่องปกติธรรมดาแต่พิเศษเหนือธรรมดา ไม่ใช่เรื่องธรรมชาติแต่เป็นเรื่องเหนือธรรมชาติ มันเป็นการอัศจรรย์หนึ่งสำหรับพระเจ้าที่จะทรงเข้าแทรกแซงในกิจการทั้งหลายของมนุษย์แม้กระทั่งการตอบคำอธิษฐาน ศาสนาของคริสเตียนเป็นศาสนาแห่งการอัศจรรย์ โอ ช่างน่าเศร้าจริง ๆ กับสภาพของคนเหล่านั้นที่ตัดทิ้งพระเจ้าผู้ทรงกระทำการอัศจรรย์ออกไปจากความเชื่อแบบคริสเตียนวันนี้!

II. พระสัญญามากมายในภาคพันธสัญญาใหม่

รับประกันเรื่องการอัศจรรย์ต่าง ๆ ที่จะต่อเนื่องไปตลอดยุคนี้

ตามหลังพระมหาบัญชาในมาระโก 16:15, 16 พระเยซูตรัสว่า “และบรรดาหมายสำคัญเหล่านี้จะติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อ คือในนามของเรา พวกเขาจะขับผีออกหลายตน พวกเขาจะพูดด้วยภาษาใหม่หลายภาษา พวกเขาจะจับงูหลายตัวได้ และถ้าพวกเขาตีสิ่งใดที่มีพิษ สิ่งนั้นจะไม่ทำอันตรายแก่พวกเขา พวกเขาจะวางมือบนคนเจ็บป่วย และคนเหล่านั้นจะหายเป็นปกติ” (ข้อ 17, 18) บางคนสงสัยว่าส่วนทำยนี้ในฉบับคิงเจมส์เป็นตอนจบที่เหมาะสมของหนังสือมาระโกหรือไม่ ผมคิดว่ามันอยู่ในตอนจบที่ได้รับการดลใจ แต่จะชอบมันหรือไม่ สิ่งเหล่านี้ก็เกิดขึ้นแล้วจริง ๆ กับพวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ มันเป็นพระสัญญาเกี่ยวกับการอัศจรรย์ทั้งหลาย และพระเจ้าทรงทำให้การอัศจรรย์เหล่านั้นสำเร็จจริงแล้ว

ในยอห์น 14:13, 14 พระเยซูตรัสว่า “และสิ่งใดก็ตามที่ท่านทั้งหลายจะขอในนามของเรา เราจะกระทำให้สิ่งนั้น เพื่อที่พระบิดาจะทรงได้รับสง่าราศีในพระบุตร ถ้าท่านทั้งหลายจะขอสิ่งใดในนามของเรา เราก็จะกระทำให้สิ่งนั้น” นั่นเป็นพระสัญญาหนึ่งที่ไร้ขีดจำกัด ถูกจำกัดแค่เราต้องทูลขอในพระนามของพระเยซู และพระสัญญานั้นคงไม่มีประโยชน์เลยและไม่ใช่พระสัญญาหนึ่งเลย หากมันไม่มีผลกับเราวันนี้ นั่นเป็นพระสัญญาเกี่ยวกับการอัศจรรย์ทั้งหลายมิใช่หรือหากการอัศจรรย์หนึ่งถูกทูลขอในพระนามของพระเยซู?

ในมาระโก 11:24 พระเยซูตรัสว่า “เหตุฉะนั้นเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า สิ่งใดก็ตามที่ท่านปรารถนา เมื่อพวกท่านอธิษฐาน จงเชื่อว่าพวกท่านได้รับสิ่งเหล่านั้นแล้ว และพวกท่านจะมีสิ่งเหล่านั้น”

จงหมายเหตุว่าเป็นพระสัญญาหนึ่งแก่ “ผู้ใดก็ตาม” ถ้ายอห์น 3:16 มีผลอยู่สำหรับวันนี้ จัณมาระโก 11:24 ก็ถูกกล่าวแก่คนกลุ่มเดียวกันและมีไว้สำหรับวันนี้เช่นกัน และแน่นอนว่ามันเป็นพระสัญญาหนึ่งเกี่ยวกับ

การทรงแทรกแซงแบบอัศจรรย์แก่ใครก็ตามที่พระเจ้าประทานความเชื่อให้แก่เขาเพื่อรับคำตอบเช่นนั้น

และมันเป็นเช่นนั้นด้วยกับยอห์น 15:7, “ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และบรรดาคำของเราฝังอยู่ในท่านทั้งหลายแล้ว ท่านทั้งหลายจะขอสิ่งใดซึ่งท่านทั้งหลายปรารถนา และสิ่งนั้นจะถูกกระทำแก่ท่านทั้งหลาย” นั่นเป็นพระสัญญาหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการอัศจรรย์ต่าง ๆ

ในมาระโก 9:23 พระเยซูตรัสว่า “...สิ่งสารพัดก็เป็นไปได้แก่ผู้ที่เชื่อ” และนั่นเป็นพระสัญญาหนึ่งที่แนบชิดแก่ผู้ฟังที่ไร้ขีดจำกัดมิใช่หรือ: “ผู้ที่เชื่อ”?

ในยอห์น 14:12 พระเยซูตรัสว่า “แท้จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อในเรา การงานเหล่านั้นซึ่งเรากระทำนั้น เขาก็จะกระทำเช่นกัน และเขาจะกระทำการงานทั้งหลายที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก เพราะว่าเราจะไปยังพระบิดาของเรา” เช่นเคยนี้เป็นพระสัญญาหนึ่งแก่ “ผู้ที่เชื่อในเรา” นั่นหมายถึงพวกคริสเตียนในวันนี้ที่ให้ความไว้วางใจของตนอยู่ในพระคริสต์มิใช่หรือ? ฉะนั้นนั่นจึงหมายความว่า การงานเหล่านั้นของพระคริสต์งานรับใช้ที่แสนอัศจรรย์ ควรถูกกระทำโดยผู้คนวันนี้ที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัยและเดินตามรอยพระบาทของพระเยซู

คนที่ชอบกล่าวว่าพระเจ้าไม่ทรงมีการอัศจรรย์สำหรับวันนี้ ไม่มีการตอบคำอธิษฐานแบบมหัศจรรย์ ไม่มีหมายสำคัญและการมหัศจรรย์เพื่อหนุนหลังชาวประเสริฐ จริง ๆ แล้วกำลังพรากไปจากเราหัวใจทั้งหมดนั้นของความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่และพระสัญญาน่าชื่นใจเหล่านั้นทั้งหมดของพระเจ้า ไม่ใช่เลย เราต้องเชื่อว่าศาสนาของคริสเตียนยังเป็นศาสนาแห่งการอัศจรรย์เหมือนเดิมและเชื่อว่าพระเจ้าทรงอยากตอบคำอธิษฐานอย่างอัศจรรย์ โดยการแทรกแซงของพระเจ้าในบรรดากิจการของมนุษย์

คุณจะเข้าใจว่าการทำกรอัศจรรย์ทั้งหลายไม่เคยเป็นแค่ของเล่นอย่างหนึ่งในมือของพวกที่ชอบโชว์ ไม่มีใครเคยออกไปเป็นประจำเพื่อทำการอัศจรรย์หนึ่งก่อนมือเช้า! ไม่มีใครในสมัยพระคัมภีร์เคยเที่ยวไปทั่วแค่เพื่อจะอวดการอัศจรรย์ทั้งหลาย แม้แต่พระเยซูคราวหนึ่งก็ “กระทำการอิทธิฤทธิ์ที่นั่นไม่ได้ เว้นแต่พระองค์ได้วางพระหัตถ์ของพระองค์บนคนเจ็บป่วยบางคน และรักษาพวกเขาให้หาย และพระองค์ก็ประหลาดพระทัยเพราะเหตุความไม่เชื่อของพวกเขา” (มาระโก 6:5, 6) ไม่มีใครเคยมีของประทานแห่งการอัศจรรย์ต่าง ๆ ในแบบที่ไม่เกี่ยวข้องเลยกับการทรงนำของพระเจ้าหรือที่ไม่มีการรอคอยพระเจ้าเป็นพิเศษเลย จนเขาสามารถทำการอัศจรรย์หนึ่งได้ตามใจชอบเพื่อให้ผู้คนตกตะลึง ไม่ใช่เลย การอัศจรรย์ทั้งหลายไม่เคยเป็นของเล่น ไม่เคยมีไว้เพื่อการโชว์อวดไร้สาระ แต่แน่นอนว่าพระเจ้าผู้ทรงแทรกแซงในกิจการทั้งหลายของมนุษย์ยังสามารถทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ได้เหมือนเดิมเมื่อพระองค์ทรงพอพระทัยที่จะกระทำเช่นนั้น บรรดาพระสัญญาทั้งปวงก็เช่นกัน

III. เห็นได้ชัดว่าในพระคัมภีร์บ่อยครั้งการอัศจรรย์ต่าง ๆ มัก

หันผู้คนมาหาพระเจ้าและนำไปสู่การที่หลายคนรับความรอด

พระเจ้าทรงมีจุดประสงค์หนึ่งในการแสดงฤทธิ์เดชของพระองค์ นั่นถูกกล่าวชัดเจนหลายครั้งจริง ๆ ในพระคัมภีร์!

ในยุคสมัยแห่งการละทิ้งความเชื่อครั้งใหญ่ที่สุดและการรักโลกที่ชนชาติอิสราเอลเคยประสบมา เมื่อ

อาหับคนชั่วได้เป็นเหตุให้ชนชาติอิสราเอลทำบาป ได้สมรสกับนางเยเซเบล ผู้บูชาพระบาอัล และเมื่อผู้พยากรณ์ 450 คนของพระบาอัลนั่งกินที่โต๊ะของพระราชินี และเมื่อเหล่านักเทศน์และผู้พยากรณ์ถูกซ่อนตัวอยู่ในถ้ำและถูกเลี้ยงดูด้วยขนมปังและน้ำ คนเหล่านั้นที่ไม่ได้ถูกฆ่าตาย จากนั้นเอลียาห์บนภูเขาคารเมลได้อธิษฐานขอไฟของพระเจ้าลงมา 1 พงศ์กษัตริย์ 18 บอกเรา และมันถูกทำให้เป็นภาพเหตุการณ์อันน่าตื่นตะลึงที่คงไม่มีใครลืมเลย เขาล้อเลียนพวกผู้พยากรณ์ของพระบาอัลและจากนั้นก็อธิษฐาน และพระเจ้าทรงส่งไฟนั้นมาและเผาเครื่องบูชานั้นและเผาพินันนั้นจนเรียบและเลียน้ำออกจากท้องร่องจนเกลี้ยง จากนั้นผู้คนเหล่านั้นจึงซบหน้าลงและกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์นั้น” (1 พงศ์กษัตริย์ 18:39) จากนั้นเอลียาห์ก็ตัดศีรษะพวกผู้พยากรณ์ของพระบาอัล และพระเจ้าประทานโอกาสอีกหนให้ชนชาติอิสราเอล

เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงหนุนใจกิเดโอนอย่างอัศจรรย์ให้ตั้งต้นที่จะช่วยชนชาติอิสราเอลให้รอดพ้น ในผู้วินิจฉัย บทที่ 6 และ 7 เราอ่านว่าพระเจ้าทรงทำให้น้ำค้างอยู่บนขนแกะนั้นและรอบข้างมันแห้ง จากนั้นก็ทรงทำให้น้ำบนขนแกะนั้นแห้งและน้ำค้างอยู่โดยรอบมันเพื่อโน้มน้าวและหนุนใจกิเดโอน เราจำได้ว่าพระเจ้าทรงทำให้คนมีเดียนคนหนึ่งบอกเล่าความฝันของตนแก่อีกคน ว่ากิเดโอนจะได้รับพลังจากพระเจ้าเพื่อทำลายพวกเขาทั้งหมด นั่นเป็นการอัศจรรย์หนึ่ง และพระเจ้าทรงเสริมกำลังมือของกิเดโอนและสามร้อยคนของเขาจนกระทั่งพวกเขาช่วยชนชาติอิสราเอลให้รอดพ้นอย่างอัศจรรย์และประชาชาตินั้นได้รับการอวยพรและกลับคืนสู่ความโปรดปรานอีก

ในภาคพันธสัญญาใหม่ ในบทที่สามของกิจการ เปโตรและยอห์นมาที่พระวิหารและที่ประตูงามนั้นได้พบขอทานคนหนึ่ง ชายคนหนึ่งที่เป็นง่อยซึ่งไม่เคยเดินเลย อายุสี่สิบปีกว่า ๆ เปโตรได้ความเชื่อที่จะเรียกชายคนนั้นว่า- “จงดูที่พวกเราเถิด” และจับมือขวาของเขาเปโตรพูดว่า “เงินและทองคำข้าพเจ้าไม่มี แต่ที่ข้าพเจ้ามีอยู่ข้าพเจ้าจะให้ท่าน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ชาวนาซาเร็ธ จงลุกขึ้นและเดินไปเถิด” ทันใดนั้นเท้าของเขาและกระดูกข้อเท้าก็มีแรงจนเขากระโดดขึ้นและเดินและสรรเสริญพระเจ้าและเกาะเปโตรและยอห์นแน่น ผู้คนมากมายเหล่านั้นมาดูการอัศจรรย์นี้ด้วยกัน และเปโตรเทศนาแก่พวกเขา และหลายคนรับความรอด

คุณตั้งใจจะกล่าวว่าการสำแดงฤทธิ์เดชของพระเจ้าอย่างอัศจรรย์ไม่สามารถใช้ได้วันนี้เพื่อโน้มน้าวคนเยาะเย้ยและคนบาปหรือ?

หลังจากเห็นเทคออสต์ พระเจ้าได้ประทานพระพรมหัศจรรย์หลายประการที่ทำให้ผู้คนมากมายรับความรอด แต่มีการขู่วิวครั้งใหญ่ต่อสู้อุบัติของคริสเตียนเหล่านั้น พวกเขาต้องการประกอบด้วยฤทธิ์เดชครั้งใหม่ การสำแดงแสนอัศจรรย์ระลอกใหม่ของพระเจ้า เปโตรและยอห์นถูกจับกุมไปแล้ว สภาซานเฮดรินได้ขู่พวกเขาตรง ๆ ไม่ให้เทศนาอีกต่อไป ฉะนั้นผู้คนที่ทั้งหมดนั้นด้วยใจพร้อมเพรียงจึงเปล่งเสียงของตนในการอธิษฐาน:

“และบัดนี้ พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดทอพระเนตรการขู่ทั้งหลายของพวกเขา และขอโปรดประทานแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อที่พวกเขาจะกล่าวพระวจนะของพระองค์ด้วยใจกล้าหาญทั้งสิ้น โดยทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเพื่อรักษาให้หาย และเพื่อที่บรรดาหมายสำคัญกับการมหัศจรรย์ทั้งหลายจะถูกกระทำโดยพระนามของพระเยซูพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์” และเมื่อพวกเขาอธิษฐานแล้ว สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้สว่างไสว และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขากล่าวพระ

วณะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ”- กิจการ 4:29-31

โท พวกเขาวิงวอนพระเจ้าให้เหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเพื่อรักษาโรคและเพื่อที่หมายสำคัญ และการมหัศจรรย์จะถูกกระทำเพื่อที่พวกเขาจะมีความกล้าในการประกาศพระวณะ และคำอธิษฐานนั้นได้รับคำตอบ ข้อ 33 บอกเราว่า “และด้วยฤทธิ์เดชใหญ่ยิ่งพวกอัครทูตได้ให้คำพยานเรื่องการคืนพระชนม์ของพระเยซูเจ้า และพระคุณอันใหญ่ยิ่งได้อยู่บนพวกเขาทุกคน” และจากนั้นมีเรื่องราวเกี่ยวกับการอัศจรรย์เกิดขึ้นตามมาเรื่องแล้วเรื่องเล่า อานาเนียและสัปปิราตายเพราะมสาต่อพระเจ้า

“และผู้เชื่อทั้งหลายได้ถูกเพิ่มเข้ากับองค์พระผู้เป็นเจ้า คนเป็นอันมากทั้งชายและหญิง) จนถึงขนาดที่พวกเขาพาคนเจ็บป่วยเข้ามาไว้ในถนนทั้งหลาย และวางพวกเขาไว้บนบรรดาที่นอนและแคร่ เพื่ออย่างน้อยที่สุด เงามของเปโตรที่ผ่านไปจะได้ทอดบนบางคนในพวกเขา คนเป็นอันมากได้ออกมาจากนครต่าง ๆ ที่อยู่ล้อมรอบกรุงเยรูซาเล็มด้วย โดยพาพวกเขาคนป่วยมา และคนทั้งหลายซึ่งถูกรบกวนด้วยเหล่าผีโสโครก และพวกเขาทุกคนได้รับการรักษาให้หาย”- กิจการ 5:14-16

ในงานรับใช้ช่วงแรก ๆ ของผม ผมเคยมีความเชื่อมั่นอันลึกซึ้งว่าพระเจ้าทรงอยากให้ผมไปในฤทธิ์เดชของพระเจ้าและมีผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่มหัศจรรย์ ผมเคยรู้สึกมั่นใจว่าพระเจ้าทรงอยากให้พวกคนขึ้นมาเลิกดื่ม หญิงโสเภณีหลายเป็น คนบริสุทธิ์ พวกเขาไม่เชื่อกลายเป็นวิสุทธิชนของพระเจ้า พระองค์ทรงอยากได้ความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ในฤทธิ์เดชอีก แต่ผู้คนบอกผมตอนนั้นว่าคุณไม่มีทางมีฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าเหมือนที่พวกคนในสมัยพระคัมภีร์เคยมีและว่าพระเจ้าไม่ทำการอัศจรรย์แล้วตอนนี้

ตอนนั้นผมเข้าไปหาพระเจ้าในการอธิษฐาน และด้วยความเดือดดาลอันบริสุทธิ์ผมทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์จะคาดหวังให้ข้าพระองค์มีผลลัพธ์แบบที่เปโตรเคยมี ข้าพระองค์ก็ต้องมีฤทธิ์เดชที่เปโตรเคยมี ถ้าพระองค์คาดหวังให้ข้าพระองค์มีผลลัพธ์แบบที่อัครทูตเปาโลเคยมี ข้าพระองค์ก็ต้องมีฤทธิ์เดชแบบที่เขาเคยมี”

ผมคิดถูกแล้วตอนนั้น ไม่มีใครสามารถคาดหวังที่จะมีผลลัพธ์แบบสมัยพระคัมภีร์ได้โดยปราศจากฤทธิ์เดชสมัยพระคัมภีร์ ฤทธิ์เดชที่แสนอัศจรรย์ ไม่ใช่แค่บุคลิกภาพ ไม่ใช่แค่วัฒนธรรม ไม่ใช่แค่ข้อโต้แย้ง แต่ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้า!

จงหมายเหตุคำทูลขอของคริสเตียนเหล่านั้นที่กรุงเยรูซาเล็มในกิจการ 4:29, 30: “...และขอโปรดประทานแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อที่พวกเขาจะกล่าวพระวณะของพระองค์ด้วยใจกล้าหาญทั้งสิ้น โดยทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเพื่อรักษาให้หาย และเพื่อที่บรรดาหมายสำคัญกับการมหัศจรรย์ทั้งหลายจะถูกกระทำโดยพระนามของพระเยซูพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์” โอ ใจของผมร้องออกมาอย่างแน่นนอน และผมคิดว่าใจของคุณก็ร้องแน่นนอน เพื่อขอผลลัพธ์แบบเดียวกันนั้น

เกือบสองปีก่อน Dr. Lee Roberson ที่เมืองแซททานากามีปัญหาที่ลำคอ พวกหมอพบการเติบโตหนึ่งบนเส้นเสียง มีการผ่าตัด จากนั้นเขาต้องรับการผ่าตัดอีกรอบ และถึงเวลาหนึ่งที่ Dr. Roberson พูดได้เพียงเล็กน้อยและทำได้แค่กระซิบเท่านั้น ผมคิด และคุณหมอก็กล่าวกับเขาอย่างเศร้า ๆ หลังการผ่าตัดครั้งที่สองว่า “Dr. Roberson คุณจะไม่ได้เทศนาอีกเลย!”

ผมได้คุยกับ Dr. Roberson ทางโทรศัพท์ และเขากล่าวว่า “ผมขอตายดีกว่าไม่ได้เทศนาอีก”

แต่พระเจ้าทรงวางเรื่องนี้บนใจของผมอย่างเร่งด่วนยิ่งนัก และผมเขียนไปถึง Dr. Roberson ว่า: “ดร. รoberสัน ผมกำลังทูลขอพระเจ้า เหมือนพวกคริสเตียนที่เยรูซาเล็มว่า ‘และขอโปรดประทานแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อที่พวกเขาจะกล่าวพระวาทะของพระองค์ด้วยใจกล้าหาญทั้งสิ้นโดยทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเพื่อรักษาให้หาย และเพื่อที่บรรดาหมายสำคัญกับการมหัศจรรย์ทั้งหลายจะถูกกระทำโดยพระนามของพระเยซูพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์’” ผมกล่าวว่า “ดร. รoberสัน ผมต้องการหมายสำคัญ และการมหัศจรรย์บางอย่าง! ผมเทศนาต่อไปไม่ได้หากผมไม่ได้รับหลักฐานบางอย่างว่าพระเจ้า พระเจ้าองค์นั้นของอับราฮัมและอิสอัคและยาโคบ พระเจ้าองค์นั้นของเปโตรและเปาโล พระเจ้าองค์นั้นแห่งความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ทรงเป็นเหมือนเดิมวันนี้และว่าพระองค์ทรงอยากสำแดงพระองค์เองวันนี้แก่ผู้คนของพระองค์” ฉะนั้นแน่นอนว่าหลายคนได้ร่วมใจกัน และไม่ใช้คำอธิษฐานของผมคนเดียวแต่คำอธิษฐานเหล่านั้นของผู้คนมากมายได้รับคำตอบแล้ว และในเดือนสิงหาคมเมื่อปีที่แล้วหรือสองปีที่แล้ว Dr. Roberson ประกาศเรื่องคำเทศนาต่าง ๆ ในคริสตจักรของเขาและตั้งแต่นั้นมาเขาได้เทศนาเป็นประจำพร้อมกับฤทธิ์เดชและพระพรยิ่งใหญ่ และเมื่อ Dr. Roberson เทศนา เขาก็กล่าวว่า “ถ้าผมไม่ได้เทศนาอีก นี่เป็นการอัศจรรย์หนึ่ง” แต่เขาก็เทศนาแล้วเทศนาอีกจริง ๆ

โอ คริสเตียนทั้งหลายเอ๋ย ในพระนามของพระเยซู ขอให้เราวิงวอนกับพระเจ้าที่จะทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเพื่อรักษาโรคและ “เพื่อที่บรรดาหมายสำคัญกับการมหัศจรรย์ทั้งหลายจะถูกกระทำโดยพระนามของพระเยซูพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์”

บทที่ II

พระเยซูทรงรักษาผู้คนเป็นอันมากให้หายด้วยพระองค์เอง

นั่นมีความหมายบางอย่างกับเรามีใช่หรือ?

การเน้นเรื่องการรักษาร่างกายเหล่านั้นให้หาย พร้อมกับพวกคนโรคเรื้อนที่หายสะอาด คนตาบอดมองเห็นได้ คนตายเป็นขึ้นมา คนอัมพาตหายปกติ-ทั้งหมดนี้ในงานรับใช้ส่วนตัวของพระเยซูจะทำให้ทุกคนประทับใจผู้ซึ่งตั้งต้นอ่านข่าวประเสริฐทั้งสี่เล่มด้วยใจที่เปิดรับและเชื่อสิ่งสารพัดที่พระเจ้าทรงบอกเราในสี่เล่มนั้น

I. ยี่สิบสี่กรณีในข่าวประเสริฐของมัทธิวที่

พระเยซูทรงรักษาให้หายอย่างอัศจรรย์

1. “และพระเยซูได้เสด็จไปตลอดทั่วแคว้นกาลิลี โดยทรงสั่งสอนในบรรดาธรรมศาลาของพวกเขา และทรงประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรนั้น และทรงรักษาความเจ็บป่วยทุกประเภทและโรคภัยทุกชนิดในท่ามกลางประชากรให้หาย”- มธ. 4:23
2. “และชื่อเสียงของพระองค์ก็เลื่องลือไปตลอดทั่วประเทศซีเรีย และพวกเขาได้พาบรรดาคนป่วยมาหาพระองค์ ที่เป็นโรคต่าง ๆ และมีความทรมาณหลายอย่าง และคนเหล่านั้นซึ่งมีพวกผีเข้าสิง และคนเหล่านั้นซึ่งเป็นบ้า และคนเหล่านั้นที่เป็นอัมพาต และพระองค์ทรงรักษาพวกเขาให้หาย”- มธ. 4:24
3. “เมื่อพระองค์เสด็จลงมาจากภูเขาแล้ว คนเป็นอันมากได้ติดตามพระองค์ไป และดูเถิด คนโรคเรื้อนคนหนึ่งมาและนมัสการพระองค์ โดยทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์จะโปรด พระองค์ทรงฤทธิ์สามารถทำให้ข้าพระองค์สะอาดได้” และพระเยซูทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออก และถูกต้องเขา โดยตรัสว่า “เราพอใจแล้ว ท่านจงสะอาดเถิด” และในทันใดนั้นโรคเรื้อนของเขาก็ถูกรักษาให้สะอาด”- มธ. 8:1-3
4. “และเมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในเมืองคาเปอร์นาอุมแล้ว นายร้อยคนหนึ่งมาหาพระองค์ โดยอ้อนวอนพระองค์ และทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ผู้รับใช้ของข้าพระองค์นอนอยู่ที่บ้านป่วยเป็นอัมพาต ทนทุกข์เวทนายอย่างมาก” และพระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราจะมาและรักษาเขาให้หาย” “และพระเยซูได้ตรัสกับนายร้อยผู้นั้นว่า “จงไปตามทางของท่านเถิด และท่านได้เชื่ออย่างไร ก็จงกระทำอย่างนั้นแก่ท่าน” และผู้รับใช้ของเขาได้รับการรักษาให้หายในชั่วโมงนั้นเอง”- มธ. 8:5-7, 13
5. “และเมื่อพระเยซูเสด็จเข้ามาในบ้านของเปโตร พระองค์ก็ทอดพระเนตรเห็นแม่ยายของเปโตรนอน และป่วยเป็นไขอยู่ และพระองค์ทรงสัมผัสมือของนาง และไข่นั้นก็ออกจากนาง และนางลุกขึ้น และปรนนิบัติเขาทั้งหลาย”- มธ. 8:14, 15
6. “เมื่อมาถึงเวลาเย็น เขาทั้งหลายพาคนเป็นอันมากมาหาพระองค์ ที่มีพวกผีเข้าสิง และพระองค์ก็ทรงขับวิญญาณเหล่านั้นออกด้วยคำตรัสของพระองค์ และทรงรักษาบรรดาคนที่เจ็บป่วยนั้นให้หาย”- มธ. 8:16
7. “และเมื่อพระองค์เสด็จมาถึงอีกฟากหนึ่งในแผ่นดินแห่งคนเกอร์กาซีแล้ว มีคนสองคนที่มีพวกผีเข้า

สิ่งอยู่มาพบพระองค์ โดยออกมาจากบรรดาอู๋มิ่งคังคังศัพ คุ้ย่ายิ่งนัก จนไม่มีผู้ใดสามารถผ่านไปทางนั้นได้” “ดังนั้น ฟีเหล่านี้จึงอ่อนวอนพระองค์ โดยทูลว่า “ถ้าพระองค์ขับพวกเราออก ก็ขออนุญาตให้เราออกไป อยู่ในสุกรฝูงนั้นเถิด” และพระองค์ได้ตรัสแก่ฟีเหล่านี้ว่า “จงไปเถอะ” และเมื่อฟีเหล่านี้ออกมาแล้ว พวก มันทก็ไปเข้าสิงอยู่ในสุกรฝูงนั้น และดูเถิด สุกรทั้งฝูงนั้นก็วิ่งอย่างรุนแรงจากหน้าผาชันลงไปโนทะเล และตายใน น้ำเหล่านั้น”- มธ. 8:28, 31, 32

8. “และดูเถิด เขาทั้งหลายหามคนอัมพาตคนหนึ่งซึ่งนอนอยู่บนที่นอนมาหาพระองค์ และเมื่อพระ เยชูทอดพระเนตรเห็นความเชื่อของเขาทั้งหลาย จึงตรัสกับคนอัมพาตว่า “ลูกเอ๋ย จงขึ้นใจเถิด บาปทั้งหลาย ของเจ้าได้รับการอภัยให้เจ้าแล้ว” “แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ทราบ ว่า บุตรมนุษย์มีฤทธิ์อำนาจบนแผ่นดินโลก ที่จะโปรดยกบาปทั้งหลายได้” (แล้วพระองค์ตรัสกับคนอัมพาตว่า) “จงลุกขึ้น ยกที่นอนของเจ้า และไปยัง บ้านของเจ้าเถิด” และเขาได้ลุกขึ้น และไปบ้านของตน”- มธ. 9:2, 6, 7

9. “และดูเถิด ผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งเป็นโรคตกเลือดมาสิบสองปีแล้ว แอบมาข้างหลังพระองค์ และสัมผัส ชายเสื้อผ้าของพระองค์ เพราะนางคิดภายในตัวเองว่า “ถ้าเราสามารถแตะต้องเสื้อผ้าของพระองค์เท่านั้น เรา ก็จะหายเป็นปกติ” แต่พระเยซูทรงหันกลับมา และเมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นนาง พระองค์ได้ตรัสว่า “ลูกสาวเอ๋ย จงได้รับการปลอบประโลมใจอันดีเถิด ความเชื่อของเจ้าทำให้เจ้าหายเป็นปกติ” และผู้หญิงนั้นก็ หายเป็นปกติตั้งแต่ชั่วโมงนั้นเอง”- มธ. 9:20-22

10. “และเมื่อพระเยซูเสด็จเข้ามาในบ้านของขุนนางนั้น และทอดพระเนตรเห็นพวกนักเป่าปี่และคน เป็นอันมากทำเสียงดังอยู่ พระองค์ได้ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “จงถอยออกไปเถิด ด้วยว่าเด็กหญิงคนนี้ยังไม่ตาย แต่นอนหลับอยู่” และพวกเขาก็หัวเราะเยาะพระองค์ แต่เมื่อคนเหล่านั้นถูกขับออกไปแล้ว พระองค์ได้เสด็จ เข้าไป และจับเด็กหญิงที่มีมือของเธอ และเด็กหญิงนั้นก็ลุกขึ้น”- มธ. 9:23-25

11. “และเมื่อพระองค์เสด็จเข้ามาในบ้าน ชายตาบอดทั้งสองก็เข้ามาหาพระองค์ และพระเยซูตรัสกับ พวกเขาว่า “พวกท่านเชื่อหรือว่า เราสามารถจะกระทำการนี้ได้” พวกเขาทูลพระองค์ว่า “เชื่อ พระเจ้าข้า” แล้วพระองค์ทรงถูกต้องตาของพวกเขา โดยตรัสว่า “ขอให้เกิดแก่พวกท่านตามความเชื่อของพวกท่านเถิด” และดวงตาของพวกเขาก็ถูกเปิด และพระเยซูได้ทรงกำชับพวกเขาอย่างแข็งขัน โดยตรัสว่า “จงระวังอย่าให้ผู้ ใดทราบเรื่องนี้เลย” - มธ. 9:28-30

12. “และขณะที่พระเยซูและพวกสาวกกำลังเสด็จออกไป ดูเถิด เขาทั้งหลายพาคนใบ้คนหนึ่งที่มีผีสิง อยู่มาหาพระองค์ และเมื่อผีนั้นถูกขับออกไปแล้ว คนใบ้นั้นก็พูดได้ และคนเป็นอันมากก็ประหลาดใจนัก โดย กล่าววว่า “ไม่เคยเห็นเช่นนี้ในอิสราเอลเลย”- มธ. 9:32, 33

13. “และพระเยซูได้เสด็จไปตามบรรดานครและหมู่บ้านทั้งหลายโดยรอบ โดยทรงสั่งสอนในธรรม ศาลาทั้งหลายของพวกเขา และประกาศข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรนั้น และทรงรักษาทุกความเจ็บป่วยและ ทุกโรคในท่ามกลางประชาชนให้หาย”- มธ. 9:35

14. “และดูเถิด มีชายคนหนึ่งซึ่งมือข้างหนึ่งของเขาสลบ และคนทั้งหลายถามพระองค์ โดยกล่าวว่า “เป็นการถูกต้องตามพระราชาบัญญัติหรือไม่ที่จะรักษาในวันสะบาโตทั้งหลาย” เพื่อพวกเขาจะหาเหตุฟ้อง

พระองค์ได้” “แล้วพระองค์ก็ตรัสกับชายคนนั้นว่า “จงเหยียดมือของท่านออกเถิด” และเขาก็เหยียดมือของเขาออก และมือนั้นก็หายเป็นปกติเหมือนมืออีกข้างหนึ่ง”- มธ. 12:10, 13

15. “แต่เมื่อพระเยซูทรงทราบเรื่องนี้ พระองค์จึงทรงปลีกตัวออกไปจากที่นั่น และประชาชนเป็นอันมากก็ตามพระองค์ไป และพระองค์ทรงรักษาพวกเขาให้หายสิ้นทุกคน”- มธ. 12:15

16. “แล้วมีคนหนึ่งถูกพามาหาพระองค์ ซึ่งเขามีผีตนหนึ่งเข้าสิงอยู่ ตาบอดและเป็นใบ้ และพระองค์ทรงรักษาเขาให้หาย จนกระทั่งคนตาบอดและใบ้ นั้นทั้งพูดและเห็นได้”- มธ. 12:22

17. “และพระเยซูเสด็จออกไป และทอดพระเนตรเห็นประชาชนเป็นอันมาก และทรงมีพระทัยกรุณาต่อพวกเขา และพระองค์ทรงรักษาคนป่วยของพวกเขาให้หาย”- มธ. 14:14

18. “และเมื่อผู้คนในสถานที่นั้นได้ทราบเกี่ยวกับพระองค์แล้ว พวกเขา ก็ส่งไปทั่วทั้งแผ่นดินนั้นโดยรอบ และพบบรรดาคนที่ เป็นโรคร้ายมาหาพระองค์ และทูลอ้อนวอนขอพระองค์โปรดให้พวกเขาได้และต้องเพียงชายเสื้อผ้าของพระองค์เท่านั้น และทุกคนที่ได้และต้องแล้วก็หายเป็นปกติอย่างสมบูรณ์”- มธ. 14:35, 36

19. “และดูเถิด หญิงชาวคานาอันคนหนึ่งออกมาจากเขตแดนเดียวกันนั้น และร้องทูลต่อพระองค์ โดยทูลว่า “ขอโปรดเมตตาข้าพระองค์เถิด โอ พระองค์เจ้าข้า พระองค์ผู้ทรงเป็นบุตรชายของดาวิด ลูกสาวของข้าพระองค์ถูกรังควานอย่างหนักด้วยผีตนหนึ่ง” “แล้วพระเยซูทรงตอบและตรัสกับนางว่า “โอ หญิงเอ๋ย ความเชื่อของเจ้าก็ยิ่งใหญ่ ให้เป็นไปตามที่เจ้าปรารถนาเถิด” และลูกสาวของนางก็หายเป็นปกติตั้งแต่ชั่วโมงนั้นเอง”- มธ. 15:22, 28

20. “และประชาชนเป็นอันมากมาหาพระองค์ พร้อมกับพวกเขามีคนเหล่านั้นที่เป็นคนง่อย คนตาบอด คนใบ้ คนพิการ และคนอื่น ๆ อีกมากมาย และวางพวกเขาลงแทบพระบาทของพระเยซู และพระองค์ทรงรักษาพวกเขาให้หาย จนถึงขนาดที่คนเหล่านั้นอัศจรรย์ใจ เมื่อพวกเขาเห็นคนใบ้พูดได้ คนพิการหายเป็นปกติ คนง่อยเดินได้ และคนตาบอดมองเห็นได้ และเขาทั้งหลายก็ถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าแห่งอิสราเอล”- มธ. 15:30, 31

21. “และเมื่อพระเยซูกับพวกสาวกมาถึงประชาชนแล้ว มีชายคนหนึ่งมาหาพระองค์ โดยคุกเข่าลงต่อพระองค์ และทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอทรงพระเมตตาแก่บุตรชายของข้าพระองค์ ด้วยว่าเขาเป็นคนบ้า และมีความทุกข์เวทนามาก เพราะเขาตกไฟบ่อย ๆ และตกน้ำบ่อย ๆ และข้าพระองค์ได้พาเขามาหาพวกสาวกของพระองค์ และพวกเขา รักษาเขาให้หายไม่ได้” แล้วพระเยซูทรงตอบและตรัสว่า “โอ คนชั่วอายุที่ขาดความเชื่อ และมีทิวี่ชั่ว เราจะต้องอยู่กับท่านทั้งหลายนานเท่าใด เราจะต้องอดทนกับท่านทั้งหลายนานเท่าใด จงพาเด็กนั้นมาหาเราที่นี่เถิด” และพระเยซูตรัสห้ามผีนั้น และมันก็ออกไปจากเขา และเด็กนั้นก็หายเป็นปกติตั้งแต่ชั่วโมงนั้นเอง”- มธ. 17:14-18

22. “และประชาชนเป็นอันมากได้ติดตามพระองค์ไป และพระองค์ทรงรักษาพวกเขาให้หายที่นั่น”- มธ. 19:2

23. “และดูเถิด ชายตาบอดสองคนกำลังนั่งอยู่ริมหนทาง เมื่อเขาทั้งสองได้ยินว่าพระเยซูเสด็จผ่านมา

จึงร้องออกมา โดยพูดว่า “ขอทรงพระเมตตาพวกข้าพระองค์เถิด โอ พระองค์เจ้าข้า พระองค์ผู้เป็นบุตรชายของดาวิด” และประชาชนก็ห้ามเขาทั้งสอง เพราะเขาทั้งสองควรนิ่งเสีย แต่เขาทั้งสองยังร้องขึ้นอีก โดยพูดว่า “ขอทรงพระเมตตาพวกข้าพระองค์เถิด โอ พระองค์เจ้าข้า พระองค์ผู้เป็นบุตรชายของดาวิด” และพระเยซูประทับยืนอยู่ และเรียกเขาทั้งสองมา และตรัสว่า “ท่านทั้งสองใครจะให้เราทำอะไรแก่พวกท่าน” เขาทั้งสองทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอให้ดวงตาของพวกข้าพระองค์ถูกเปิด” ดังนั้นพระเยซูจึงมีพระทัยกรุณาต่อเขาทั้งสอง และทรงถูกต้องดวงตาของเขาทั้งสอง และในทันใดนั้นดวงตาของเขาทั้งสองก็ได้รับการมองเห็น และเขาทั้งสองติดตามพระองค์ไป”- มธ. 20:30-34

24. “และคนตาบอดกับคนง่อยมาหาพระองค์ในพระวิหาร และพระองค์ทรงรักษาพวกเขาให้หาย”- มธ. 21:14

ในสวนเกทเสมีเนเปโตรพันหูของผู้รับใช้ของมหาปุโรหิตชาด และพระเยซูทรงทำให้หูนั้นหายดี แม้มีทิวไม่บอกเล่าเกี่ยวกับการรักษาให้หายนั้นเหมือนที่ลูกา 22:51 บอก เหตุการณ์นั้นก็ถูกกล่าวถึงในมัทธิว 26:51

พระเจ้าไม่ทรงมีความหมายที่แสนวิเศษบางอย่างหรือโดยผลกระทบของบันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ทั้งหมดเกี่ยวกับการรักษาให้หายอย่างอัศจรรย์ในงานรับใช้ของพระเยซู? ถ้าพระเยซูทรงเป็นเหมือนเดิมวันนี้ ทรงมีความกรุณาเหมือนเดิม ฤทธิ์เดชเหมือนเดิม ก็ควรที่จะมีการสำแดงแสนมหัศจรรย์เช่นนั้นบ้างของฤทธิ์เดชนั้นในหมู่คริสเตียนบางครั้งมีใช่หรือ?

II. ฤทธิ์เดชที่แสนอัศจรรย์และโดดเด่นอย่างชัดเจนถูกแสดงออกในการรักษาเหล่านี้
ไม่มีใครในที่นี้เคยมีอาการปวดท้องและตัดสินใจเองว่าเขาเป็นไส้ติ่งอักเสบและหายดี ไม่มีใครในที่นี้เคยไอและตัดสินใจว่าตนเป็นวัณโรคและอ้างว่าได้รับการรักษาให้หาย ไม่มีใครในที่นี้เคยเจ็บหน้าอกและตัดสินใจว่าตนเป็นหัวใจวายและได้รับการรักษาให้หาย

ไม่เลย ในที่นี้พวกคนเป็นอัมพาตได้รับการใช้งานแขนขาของตนอย่างสมบูรณ์ โรคเรื้อนถูกรักษาให้หายสะอาดทันที ตาบอดถูกเปิดออก บุตรสาวของไยรัสถูกทำให้เป็นขึ้นจากตาย หญิงคนหนึ่งที่ถูกเลื่อนานสิบสองปีได้รับการรักษาให้หายทันที การรักษาให้หายแบบที่เป็นการอัศจรรย์อย่างชัดเจนเช่นนั้นทำให้กรณีเหล่านี้แตกต่างจากกลุ่มปกติของการรักษาโรคที่ถูกอ้างในการประชุมรักษาโรคเหล่านั้น พระเจ้าทรงสามารถทำแบบเดิมได้วันนี้

III. การรักษาให้หายทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เป็นการตอบสนองแห่งพระกรุณาที่มีต่อผู้ที่เป็นทุกข์และเจ็บป่วย

บางคนกล่าวว่าพระเยซูทรงกระทำการอัศจรรย์เพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า นั่นไม่เป็นความจริง การอัศจรรย์ทั้งหลายจะพิสูจน์ใหม่กว่าเอลียาห์เป็นพระบุตรของพระเจ้า? หรือเอลีชาล่ะ? การอัศจรรย์ทั้งหลายจะพิสูจน์ใหม่กว่าเปาโลเป็นพระบุตรของพระเจ้าในแบบเดียวกับพระเยซูคริสต์? การอัศจรรย์ทั้งหลายพิสูจน์ว่าพระเจ้าทรงอยู่ด้วยกับคน ๆ นั้น แต่พวกมันไม่พิสูจน์ความเป็นพระเจ้า นิโคเดมัสกล่าวว่า “พวกข้าพเจ้าทราบอยู่ว่าท่านเป็นอาจารย์ที่มาจากพระเจ้า เพราะไม่มีผู้ใดสามารถกระทำการ

อัศจรรย์เหล่านี้ที่ท่านกระทำนั้นได้ ถ้าพระเจ้าไม่ทรงสถิตอยู่กับเขา” (ยอห์น 3:2) การอัศจรรย์ทั้งปวงพิสูจน์แล้วว่าพระเยซูทรงมาจากพระเจ้าในฐานะศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งซึ่งนิโคเดมัสคิดว่าพระองค์ทรงเป็น

การอัศจรรย์เหล่านี้มักถูกประทานให้เพราะความเชื่อ มัทธิว 9:2 กล่าวว่า “และเมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นความเชื่อของเขาทั้งหลาย จึงตรัสกับคนอัมพาตว่า “ลูกเอ๋ย จงขึ้นใจเถิด บาปทั้งหลายของเจ้าได้รับการอภัยให้เจ้าแล้ว” และพระองค์ทรงรักษาเขาให้หายดี ในมัทธิว 9:29, “ขอให้เกิดแก่พวกท่านตามความเชื่อของพวกท่านเถิด” ในมัทธิว 14:14, “และพระเยซูเสด็จออกไป และทอดพระเนตรเห็นประชาชนเป็นอันมาก และทรงมีพระทัยกรุณาต่อพวกเขา และพระองค์ทรงรักษาคนป่วยของพวกเขาก็หาย” พระทัยอันอ่อนโยนของพระเยซูมีความกรุณาต่อเราในความเจ็บป่วยและความทุกข์ลำบากของเราวันนี้มีใช่หรือ?

เมื่อคนโรคเรื้อรานั้นมาหาพระเยซูและอยากหายโรค “พระเยซู ซึ่งทรงเกิดพระทัยกรุณา จึงทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ออก และสัมผัสตัวเขา และตรัสกับเขาว่า “เราพอใจแล้ว ท่านจงสะอาดเถิด” (มาระโก 1:41) โอ พระกรุณาอันอ่อนโยนของพระเยซู!

พระองค์ทรงร้องให้กับมารีย์และมารธาที่หลุมศพของลาซารัส พระองค์ทรงร้องให้ตอนนี้กับทุกคนที่เศร้าใจและทุกข์ใจมีใช่หรือ? ถ้าพระเยซูชวยอยากรักษาผู้คนที่เจ็บป่วยตอนนั้นให้หาย พระองค์ก็ทรงอยากรักษาผู้คนที่เจ็บป่วยตอนนี้ให้หาย พระองค์มิได้รักษาทุกคนตอนนั้นให้หาย และพระองค์ไม่ทรงรักษาทุกคนตอนนี้ให้หาย แต่พระองค์ทรงมีพระทัยกรุณาอันอ่อนโยนเหมือนเดิม เราก็ได้รับการต้อนรับด้วยความยินดีพอ ๆ กันเมื่อเรามาหาพระองค์เพื่อขอความช่วยเหลือเหมือนผู้คนที่ระหว่างงานรับใช้บนโลกนี้ของพระองค์

IV. การรักษาให้หายโดยพระเยซูในระหว่างงานรับใช้ของพระองค์

เน้นแน่นอนว่าพระองค์ทรงห่วงใยคนเจ็บป่วย

และทรงเจตนาที่จะรักษาผู้คนมากมายให้หาย

เพราะคำกล่าวอ้างที่แสนเกินจริงเหล่านี้ของบางคนและหลักคำสอนเท็จของบางพวกและการแหกตาและการหลอกลวงบางครั้งบางคราวในเรื่องนี้ของการรักษาโรค เราจึงถอยหนีไปจากความจริงอันยิ่งใหญ่ที่ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้รักษาให้หายเช่นเดียวกับพระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงเป็นผู้เลี้ยงดู พระองค์ทรงเป็นผู้ปกป้อง พระองค์ทรงเป็นผู้ทูลขอเผื่อ พระองค์ทรงเฝ้าดูแลผู้คนที่พระองค์อยู่เสมอ และพระองค์ทรงสัญญาว่าจะประทานอาหารและเสื้อผ้าให้แก่คนทั้งหลายที่แสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าก่อน (มธ. 6:33) เราไม่อาจหนีพ้นความรู้สึกที่ว่าพระองค์ทรงพร้อมเสมอที่จะช่วยเหลือตราบเทาที่มันดีสำหรับเราและมันถวายเกียรติพระองค์ในการรักษาร่างกายของคริสเตียนที่เจ็บป่วยให้หายด้วย ผมประทับใจอย่างมากอีกเมื่อผมทบทวนรายการที่ยิ่งใหญ่ของการรักษาให้หายในหนังสือมัทธิว องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเจตนาให้เราประทับใจกับการรักษาให้หายที่แสนมหัศจรรย์และมากมายเหล่านั้นมีใช่หรือ?

คริสเตียนคนใดที่ชื่อตรง ที่ไม่ได้ตระหนักถึงหลักคำสอนประจำนิกายและความแตกต่างทั้งหลาย ที่อ่านข่าวประเสริฐของมัทธิวนี้ด้วยใจที่รักและเปิดรับ ย่อมจะรู้สึกได้ว่าพระเจ้าทรงยินดีตอบคำอธิษฐานที่ขอการรักษาให้หายเมื่อการนั้นถวายเกียรติแด่พระนามของพระองค์ได้

ตอนผมเป็นเด็กอายุสิบห้าและอธิษฐานอย่างจริงจังเพื่อขอให้คุณพ่อของผมได้รับการรักษาให้หายใน

วันนั้นที่เราถอดใจแล้วว่าท่านจะเสียชีวิต ผมไม่ได้ทราบมากนักเกี่ยวกับหลักคำสอนเรื่องการรักษาให้หายจากพระคัมภีร์ แต่ผมรู้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่นารักทรงอยากช่วยเหลือผู้คนของพระองค์ มันเป็นเรื่องธรรมดาที่คริสเตียนคนใดจะอธิษฐานเกี่ยวกับความเจ็บป่วยฝ่ายร่างกายของตนเหมือนกับที่จะอธิษฐานเกี่ยวกับอาหารประจำวันของตน เกี่ยวกับการปกป้องจากพวกศัตรู เกี่ยวกับการชี้ทางในหน้าที่

เราไม่อาจหนีพ้นข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าทรงใช้สิ่งที่วิเศษเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อเป็นข้อสนับสนุนหนึ่งเมื่อยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาส่งคนมาถามว่าพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์นั้นจริง ๆ ใช่มั้ย พระเยซูทรงตอบว่า “จงไปและแจ้งแก่ยอห์นอีกครั้งถึงสิ่งเหล่านั้นซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินและเห็น คนตาบอดได้รับการมองเห็นของพวกเขา และคนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อนถูกชำระให้หายสะอาด และคนหูหนวกก็ได้ยิน คนตายแล้วถูกทำให้เป็นขึ้นมา และคนยากจนมีข่าวประเสริฐประกาศแก่พวกเขา” (มธ. 11:4, 5) คำตอบนั้นบ่งชี้มิใช่หรือว่าพระเมสสิยาห์ที่ทรงสัญญาไว้วันนั้นจะทรงรักษาคนป่วยให้หายและประกาศข่าวประเสริฐ?

ยอห์นมีสิทธิ์คาดหวังเช่นนั้นเพราะเขารู้ว่าในอิสยาห์ 61:1 มีคำพยากรณ์นี้เกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด:

“พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่ถ่อมใจ พระองค์ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาให้รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ ให้ร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย และการเปิดคุกออกให้แก่คนทั้งหลายที่ถูกจองจำ”

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอยากให้อาสาสมัครรับบัพติศมาประทับใจกับการรักษาให้หายที่แสนมหัศจรรย์เหล่านี้เช่นเดียวกับข่าวประเสริฐที่พระองค์ทรงประกาศ แน่แน่นอนว่าพระองค์ทรงอยากให้เราประทับใจกับสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน

มันไม่ใช่หน้าที่ของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หาย แต่หลายพันคนเหล่านั้นที่ป่วยและที่หายดีเพราะพระเมตตาของพระเจ้านั้นพิสูจน์ว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าโดยปกติที่จะรักษาคนป่วยให้หาย ไม่ว่าจะโดยพวกหมอ ยาโรค โภชนาการ และการรักษาต่าง ๆ หรือพระเจ้าทรงรักษาให้หายผ่านทางสมรรถภาพในการฟื้นตัวตามธรรมชาติที่มีอยู่ในร่างกายหรือโดยวิธีที่อัศจรรย์ก็ได้ แน่แน่นอนว่าปกติแล้วพระเจ้าทรงอยากรักษาคนป่วยให้หาย

บทที่ III

เราถูกเชิญชวนให้อธิษฐานเพื่อผู้ป่วยและคาดหวังการหายดี

เมื่อพระเจ้าประทานความเชื่อ

เพราะความไร้ประสบการณ์หรือเพื่อแก้ตัวการขาดความเชื่อและการขาดฤทธิ์เดชของพวกเขา บางคนจึงกล่าวว่าสมัยแห่งการอัศจรรย์ทั้งหลายผ่านพ้นไปแล้ว พวกเขาชอบกล่าวว่า ณ บางช่วงเวลา เราจะถูกกล่าวว่าในชีวิตของโมเสสและชีวิตของเอลียาห์และงานรับใช้ส่วนตัวของพระเยซูและสมัยแรก ๆ หลังฟื้นเทคอสต์ นั้นเป็นช่วงเวลาแห่งการอัศจรรย์ทั้งหลายและว่าบัดนี้พวกมันไม่ควรถูกคาดหวังอีกต่อไปแล้ว อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์ไม่บอกไปอะไรเช่นนั้นเลย

I. เราถูกบัญชาให้อธิษฐานเพื่อผู้ป่วย

ในยากอบ 5:13-16 ให้เราอ่านข้อปฏิบัติเหล่านี้ของพระคัมภีร์

“มีผู้ใดในท่ามกลางพวกท่านทนทุกข์หรือ จงให้ผู้นั้นอธิษฐาน มีผู้ใดรำเริงยินดีหรือ จงให้ผู้นั้นร้องเพลงสดุดีทั้งหลาย มีผู้ใดในท่ามกลางพวกท่านป่วยหรือ จงให้ผู้นั้นเรียกบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้คนเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อเขา โดยเจิมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า และการอธิษฐานแห่งความเชื่อจะช่วยผู้นั้นให้รอด และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรักษาเขาให้หาย และถ้าเขาได้กระทำบาปทั้งหลาย ก็จะไปโปรดยกโทษบาปเหล่านั้นให้เขา จงสารภาพความผิดทั้งหลายของพวกท่านต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อพวกท่านจะได้รับการรักษาให้หาย คำอธิษฐานด้วยใจร้อนรนอย่างเอาจริงเอาจังของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากทำให้เกิดผล”

ผู้ใดที่เจ็บป่วยในร่างกายควรอธิษฐาน และคริสเตียนทั้งหลายได้รับการเชิญชวนให้ตามพวกผู้ปกครองของคริสตจักรมา และคนเหล่านั้นจะต้องอธิษฐานให้ผู้ป่วย โดยเจิมพวกเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า

แน่นอนว่านั่นไม่ได้หมายความว่าน้ำมันมะกอกเป็นยาที่รักษาได้ทุกโรค มันหมายความว่าแน่นอนว่าน้ำมันนั้นเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่แสดงถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงสถิตอยู่ภายในร่างกายของคริสเตียน และที่เราได้รับเชิญให้พึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าสำหรับการรักษาให้หายในการตอบคำอธิษฐาน หากพระเจ้าทรงนำเราไปสู่การพึ่งพานั้น น้ำมันรักษาไม่หาย และบำบัดสมาช่วยให้อดไม่ได้ แต่บำบัดมาเป็นภาพเปรียบอันงดงามของความรอด และน้ำมันมะกอกเป็นเครื่องเตือนใจถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์

จงสังเกตเช่นกันว่า “การอธิษฐานแห่งความเชื่อจะช่วยผู้นั้นให้รอด” นั้นไม่ได้หมายความว่าคริสเตียนทุกคนสามารถเรียกร้องให้พระเจ้ารักษาคนป่วยได้ตามอำเภอใจ “ความเชื่อ” ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงการเชื่อหลักคำสอนบางเรื่อง ความเชื่อเป็นของประทานอย่างหนึ่งของพระเจ้า และเราจะต้องรับใช้พระเจ้า “ตามที่พระเจ้าได้โปรดประทานแก่มนุษย์ทุกคนตามขนาดแห่งความเชื่อ” (รม. 12:3) ถ้าพระเจ้าไม่ประทานความเชื่อขึ้นเพื่อขอการรักษาให้หาย เราก็ไม่อาจคาดหวังว่าพระเจ้าจะทรงรักษาให้หายได้ บางครั้งพระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานแบบมากเกินกว่าความเชื่อของเรา แต่พระองค์ไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้น

เกี่ยวกับบางเรื่องทุกคนสามารถมีความเชื่อได้ พระสัญญาของพระเจ้าเกี่ยวกับความรอดแก่ทุกคนที่เชื่อวางใจในพระคริสต์ก็ชัดเจนมากเสียจนมันเป็นบาปอย่างหนึ่งที่จะไม่เชื่อวางใจพระคริสต์เพื่อรับความรอด และพระคัมภีร์ก็ชัดเจนมากจริง ๆ ว่าคริสเตียนคนใดที่ให้และพึ่งพาทรงอยู่เป็นเจ้าและแสวงหาความชอบธรรมของพระองค์ก่อน ก็จะได้รับ การตอบสนองความต้องการของตน (มธ. 6:33; ลูกา 6:38) ฉะนั้นมันคงเป็นบาปที่จะไม่ไว้วางใจพระคริสต์ว่าจะทรงเลี้ยงดูในแต่ละวัน หากคุณแสวงหาอาณาจักรของพระองค์ก่อน

แต่มันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่ จะรักษาคนป่วยให้หาย บางครั้งคริสเตียนคนหนึ่งก็ควรที่จะตายและไปสวรรค์ บางครั้งพระเจ้าทรงอยู่ใกล้มากขึ้นกับผู้ที่นอนป่วยติดเตียง และฉนั้นความเจ็บป่วยจึงเกิดขึ้นเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า ผมทราบได้อย่างรวดเร็วในบางกรณีโดยเฉพาะมันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างแน่นอนที่จะรักษาคน ๆ นั้นให้หาย? ผมไม่อาจทราบได้นอกจากเสียใจว่าพระเจ้าทรงใส่ความเชื่อไว้ในใจของผมเกี่ยวกับมัน

ใครสักคนเขียนมาหาผมว่า “คุณช่วยอธิษฐานคำอธิษฐานแห่งความเชื่อเพื่อขอการรักษาคุณแม่ของผม/ดิฉันให้หายหน่อยได้ไหม” ผมอธิษฐานคำอธิษฐานแห่งความเชื่อไม่ได้หากพระเจ้าไม่ประทานความเชื่อ นั้นให้

เราทำถูกเสมอที่จะอธิษฐานเกี่ยวกับความเจ็บป่วย และถ้าพระเจ้าทรงหนุนใจเรา เราก็ควรอธิษฐานอย่างไม่ลดละ แต่คริสเตียนควรที่จะเข้าใจเสมอว่าคำอธิษฐานของเราคือเพื่อแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า และอยากได้สิ่งที่พระเจ้าทรงอยากได้ และถ้าพระองค์จะทรงให้เราทราบว่าต้องอธิษฐานอย่างไร เราก็จะอธิษฐานอย่างถูกต้อง

แต่มันเป็นแผนการของพระเจ้าอย่างชัดเจนว่าคริสเตียนทั้งหลายควรอธิษฐานเพื่อผู้ป่วยและว่า “การอธิษฐานแห่งความเชื่อจะช่วยผู้ป่วยนั้นให้รอด” มันชัดเจนเช่นกันว่าความเจ็บป่วยของเราบางครั้งก็เป็นผลลัพธ์ของบาป และการที่เราไม่หายดีบางครั้งก็เป็นเพราะบาปทั้งหลายขวางทางอยู่ ฉะนั้นเราจึงควรสารภาพบาปทั้งหลายของเราและเอาพวกมันออกไปให้พ้นทางหากเราคาดหวังให้พระเจ้าตอบคำอธิษฐานที่ขอการรักษาให้หาย

II. พระสัญญาทั้งหลายของพระเจ้าที่ชัดเจนเหลือเกิน

ในหลายกรณีว่ามันรวมถึงการรักษาร่างกายให้หายอย่างมหัศจรรย์ด้วย

เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสแก่บิดาของเด็กชายที่ทนทุกข์นั้นว่า “ถ้าท่านสามารถเชื่อได้ สิ่งสารพัดก็เป็นไปได้แก่ผู้ที่เชื่อ” (มาระโก 9:23) พระองค์ก็กำลังตรัสมิใช่แค่ความจริงหนึ่งสำหรับสมัยนั้นแต่เป็นความจริงสากล และเมื่อพระองค์ประทานพระสัญญานั้นให้เราในมัทธิว 17:20, “และพระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “เพราะเหตุความไม่เชื่อของพวกท่าน เพราะเรากล่าวความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าพวกท่านมีความเชื่อเท่าเมล็ดมัสตาร์ดเมล็ดหนึ่ง พวกท่านจะกล่าวแก่ภูเขานี้ว่า ‘จงเลื่อนจากที่นี่ไปยังสถานที่โน้น’ และมันก็จะเลื่อน และไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นไปไม่ได้สำหรับพวกท่านเลย” พระองค์ก็ตรัสสำหรับวันนี้

พระสัญญานั้นของมาระโก 11:24, “เหตุฉนั้นเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า สิ่งใดก็ตามที่พวกท่านปรารถนา เมื่อพวกท่านอธิษฐาน จงเชื่อว่าพวกท่านได้รับสิ่งเหล่านั้นแล้ว และพวกท่านจะมีสิ่งเหล่านั้น”

ครอบคลุมความต้องการเรื่องการรักษาให้หายในฝ่ายร่างกายด้วยมิใช่หรือเมื่อมันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า?

การรักษาให้หายเหล่านั้นของพระเยซูเจ้าช่างแสนวิเศษ แต่ในยอห์น 14:12 พระองค์ตรัสว่า “แท้จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อในเรา การงานเหล่านั้นซึ่งเรากระทำนั้น เขาก็จะกระทำเช่นกัน และเขาจะกระทำการงานทั้งหลายที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก เพราะว่าเราจะไปยังพระบิดาของเรา” ฉะนั้นเราจึงครมมีการงานแบบเดียวกันกับที่พระเยซูเคยมีเนื่องจากเราเป็นตัวแทนพระองค์และยืนในที่ของพระองค์ ขณะที่พระองค์ทรงจากไปเราเป็นความสว่างของโลก นั้นหมายความว่าเรามีชีวิตหรือว่าเราควรที่จะคาดหวังผลลัพธ์แบบเดียวกับที่เคยถูกเผยให้ประจักษ์ในงานรับใช้ส่วนตัวของพระเยซู? นั่นเป็นเรื่องที่สยดสยอง มันทำให้เราตัวสั่น แต่มันเป็นพระวาทะของพระเจ้า

III. พระมหาบัญชาในมาระโก 16:15-18 บ่งชี้ว่า

พระเจ้าทรงอยากรักษาให้หายในการตอบคำอธิษฐานไปตลอดยุคนี้

จงหมายเหตุพระสัญญาของมาระโก 16:15-18:

“และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก และประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษยทุกคน ผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด แต่ผู้ที่ไม่เชื่อจะถูกลงพระอาชญา และบรรดาหมายสำคัญเหล่านี้จะติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อ คือในนามของเรา พวกเขาจะขับผีออกหลายตน พวกเขาจะพูดด้วยภาษาใหม่หลายภาษา พวกเขาจะจับงูหลายตัวได้ และถ้าพวกเขาตีไม้ใดที่มีพิษ สิ่งนั้นจะไม่ทำอันตรายแก่พวกเขา พวกเขาจะวางมือบนคนเจ็บป่วย และคนเหล่านั้นจะหายเป็นปกติ”

บางคนสงสัยว่าพระคำตอนนี้ควรเป็นส่วนหนึ่งของข่าวประเสริฐของมาระโกจริง ๆ หรือไม่ ผมไม่สงสัยมันเลย ประการแรก ผลลัพธ์แบบนี้ติดตามพวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่แล้วจริง ๆ สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นแล้วจริง ๆ ตามที่พระเยซูทรงสัญญาไว้ตรงนี้ ประการที่สอง พวกมันสอดคล้องตามพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่ข้ออื่น ๆ ของพระคัมภีร์ คนเหล่านั้นที่ถือรักษาพระบัญญัติทั้งหลายของพระองค์ในการนำข่าวประเสริฐไปยังผู้คนทั่วโลก ควรที่จะคาดหวังการอวยพรของพระเจ้าให้อยู่บนพวกเขา เหมือนที่เคยอยู่บนพวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ที่ปฏิบัติตามข้อกำหนดเดียวกันเหล่านั้น

ถ้าคนอย่างเปาโลบนเกาะมีเลทัสพลอหนีบงูตัวหนึ่งขึ้นมาและโดนกัด มันจะไม่เหมาะสมหรือที่จะอธิษฐานขอให้พระเจ้าเข้าแทรกแซงและช่วยลูกของพระองค์ให้พ้นจากความตาย? (กิจการ 28:1-6) และถ้าคน ๆ หนึ่งผลอดไม้สิ่งที่มีพิษซึ่งทำให้ตายได้ มันจะไม่เหมาะสมหรือที่จะอธิษฐานต่อพระคริสต์เพื่อขอความช่วยเหลือให้พ้น? เหล่าคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่รู้สึกเช่นนั้นอย่างแน่นอน และเราควรเชื่อเช่นนั้น

IV. เห็นได้ชัดว่าการรักษาให้หายอันแสนวิเศษใน

การตอบคำอธิษฐานให้สิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชมากขึ้นแก่ข่าวประเสริฐ

ในกิจการ 4:29 และ 30 พวกอัครทูตและคนอื่น ๆ อธิษฐานว่า “และบัดนี้ พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดทอดพระเนตรการขู่ทั้งหลายของพวกเขา และขอโปรดประทานแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อที่พวกเขาจะกล่าวพระวาทะของพระองค์ด้วยใจกล้าหาญทั้งสิ้น

4:30 โดยทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเพื่อรักษาให้หาย และเพื่อที่บรรดาหมายสำคัญกับการ

มหัศจรรย์ทั้งหลายจะถูกกระทำโดยพระนามของพระเยซูพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์” และฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าก็มา และผู้คนมากมายก็รับความรอด และบทที่ 5 ข้อ 12 กล่าวว่า “และโดยมือของพวกอัครทูตบรรดาหมายสำคัญและการมหัศจรรย์หลายอย่างได้ถูกกระทำในท่ามกลางประชาชน...” และอีกทีในข้อ 15, “จนถึงขนาดที่พวกเขาพาคนเจ็บป่วยเข้ามาไว้ในถนนทั้งหลาย และวางพวกเขาไว้บนบรรดาที่นอนและแคร่เพื่ออย่างน้อยที่สุด เงามของเปโตรที่ผ่านไปจะได้ทอดบนบางคนในพวกเขา”

ในกิจการ บทที่ 3 เราพบว่าเปโตรและยอห์นขึ้นไปที่พระวิหาร ณ ชั่วโมงอธิษฐาน ชายพิการผู้มาสงสารคนหนึ่ง ขอร้องคนหนึ่งที่อยู่ประมาณสี่สิบปีซึ่งไม่เคยเดินเลยสักก้าว ได้รับการรักษาให้หายอย่างอัศจรรย์เมื่อเปโตรจับมือขวาของเขาและพยุงเขาขึ้นมา ผู้คนแห่กันมา เปโตรเทศนา และคนมากมายรับความรอด ใจแล้ว มันถูกต้องที่จะอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเพื่อรักษาให้หาย “เพื่อที่บรรดาหมายสำคัญกับการมหัศจรรย์ทั้งหลายจะถูกกระทำโดยพระนามของพระเยซูพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์” เหมือนที่อัครทูตได้อธิษฐาน

เมื่อเอเลียห์อธิษฐานขอฤทธิ์เดชของพระเจ้าลงมาบนภูเขาคารเมล มันเป็นบททดสอบหนึ่ง และประชาชนก็ชอบหน้าลงและร้องออกมาว่า “พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์นั้น” (1 พงศ์กษัตริย์ 18:39)

คนเรามีสิทธิ์ที่จะสงสัยเล็กน้อยเกี่ยวกับข่าวประเสริฐใดที่ไม่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนมันและไม่มี การสำแดงแห่งพระพรของพระองค์

V. คำสรรเสริญที่ได้รับการคล้อยใจของผู้แต่งเพลงสดุดี

ให้ความสำคัญอย่างมากต่อการรักษาให้หาย

ผู้แต่งเพลงสดุดีกล่าวในเพลงสดุดี 103 ว่า “จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ โอ จิตใจของข้าเอ๋ย และทั้งสิ้นที่อยู่ภายในข้า จงถวายสาธุการแด่พระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์ จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์ โอ จิตใจของข้าเอ๋ย และอย่าลืมพระราชกิจอันมีพระคุณทั้งสิ้นของพระองค์” จากนั้นเขาก็เอ่ยถึงพระพรเหล่านั้น อันดับแรกเลยคือการยกโทษให้- “ผู้ทรงอภัยโทษความชั่วช้าทั้งสิ้นของท่าน” แต่อย่างที่สองคือการรักษาให้หาย- “ผู้ทรงรักษาบรรดาโรคทั้งสิ้นของท่าน” นั่นหนุนใจเรามีไข้หรือที่จะมอบโรคภัยทุกชนิดไว้กับพระเจ้า และอธิษฐานเกี่ยวกับมัน? จำไว้ว่าพระพรอย่างสามที่เราควรขอบคุณพระเจ้าสำหรับมันคือ พระองค์ทรงไถ่ชีวิตของเราจากความพินาศ อย่างที่สี่คือพระองค์ทรงสวมบรรดาความกรุณาและพระเมตตาอันอ่อนโยนเป็นมงกุฎให้เรา และอย่างที่ห้าคือ พระองค์ “ทรงให้ปากของท่านอิมหนักด้วยของดีทั้งหลาย จนวัยหนุ่มของท่านถูกฟื้นคืนใหม่เหมือนอย่างของนกอินทรี” แต่ที่เป็นรองการยกโทษเท่านั้นคือพระสัญญาเรื่องการรักษาร่างกายให้หาย มันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคคนป่วยให้หาย แต่แน่นอนว่าคริสเตียนควรพึ่งพาพระเจ้าทุกวันสำหรับพลังของร่างกายและสำหรับการรักษาให้หายเมื่อการนั้นเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

บทที่ IV

ของประทานต่าง ๆ แห่งการรักษาให้หาย

บางคนอ้างว่ามี “ของประทานแห่งการรักษาโรค” และฉะนั้นพวกเขาจึงมี “คนต่อแถวรับการรักษาโรค” เป็นประจำ มีการประชุมเพื่อรักษาโรคเป็นพิเศษซึ่งพวกเขาวางมือบนผู้คนและอธิษฐานให้พวกเขาได้หายโรค พวกเขาคิดว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่คริสเตียนทุกคนจะหายโรคและร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง พวกเขาจึงคิดว่าทุกคนมีสิทธิ์ที่จะอ้างการรักษาโรค พวกเขาจึงคิดว่าตนมีของประทานถาวรแห่งการรักษาโรคและได้รับมอบอำนาจที่จะใช้มันไปตลอด อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงเหล่านั้นไม่ได้สนับสนุนคำกล่าวอ้างของพวกเขาเลย เราเชื่อว่านั่นไม่เข้ากับหลักคำสอนตามพระคัมภีร์เรื่องของประทานเหล่านั้นของพระวิญญาณ

เราเชื่อว่าสิ่งที่ผู้คนในสมัยพระคัมภีร์เคยมี โดยแผนการที่ทรงรักของพระเจ้าและพระเมตตาและเฉพาะคนเหล่านั้นที่พระองค์ได้ทรงเลือกสำหรับของประทานแต่ละอย่าง เราก็ควรที่จะมีเช่นกัน เราไม่เชื่อว่าของประทานเหล่านั้นของพระวิญญาณบัดนี้ผ่านพ้นไปแล้ว

1 โครินธ์ 13:9-12 กล่าวว่า:

“ด้วยว่าพวกเรารู้เพียงส่วนหนึ่ง และพวกเราก็พยากรณ์เพียงส่วนหนึ่ง แต่เมื่อสิ่งซึ่งสมบูรณ์แบบมาแล้ว เวลานั้นสิ่งซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งก็จะสูญไป ตอนที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าเคยพูดเหมือนอย่างเด็ก ข้าพเจ้าเคยเข้าใจเหมือนอย่างเด็ก ข้าพเจ้าเคยคิดเหมือนอย่างเด็ก แต่เมื่อข้าพเจ้ากลายเป็นผู้ใหญ่แล้ว ข้าพเจ้าก็เอาสิ่งทั้งหลายที่เป็นอย่างเด็กออกไปเสีย เพราะว่าบัดนี้พวกเราเห็นผ่านทางกระจกเงาอย่างมีดมัว แต่เวลานั้นหน้าต่อหน้า บัดนี้ข้าพเจ้ารู้เพียงส่วนหนึ่ง แต่เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนอย่างที่เราจะรู้จักข้าพเจ้าด้วย”

แต่นั้นไม่ได้หมายความว่าเมื่อพระคัมภีร์ถูกเขียนครบถ้วน ของประทานฝ่ายวิญญาณเหล่านั้นจะต้องหมดสิ้นไป มันหมายความว่าแน่นอนว่าในร่างกายที่เป็นขึ้นจากตายอันสมบูรณ์แบบของเรา เราจะทราบอย่างสมบูรณ์สิ่งที่ตอนนี้เราทราบแค่บางส่วน ตอนนี้เราเห็นผ่านกระจกเงาอย่างมัว ๆ แต่เมื่อถึงตอนนั้น-เมื่ออยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระคริสต์และในร่างกายที่เป็นขึ้นจากตาย-เราจะเห็นหน้าต่อหน้า ใจแล้ว ความเชื่อแบบคริสเตียนตามพระคัมภีร์มีไว้สำหรับวันนี้เช่นกัน

จงอ่านสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวเกี่ยวกับของประทานทั้งหลายแห่งการรักษาให้หาย:

“บัดนี้ของประทานนั้นมีอยู่หลากหลาย แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน และมีความแตกต่างกันของงานรับใช้ทั้งหลาย แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน และมีความหลากหลายของกิจกรรมทั้งหลาย แต่พระเจ้าองค์เดียวกันทรงเป็นผู้กระทำสารพัดในทุกคน แต่การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อเป็นประโยชน์ร่วมกัน ด้วยว่าพระวิญญาณโปรดประทานให้คนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งสติปัญญา ให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งความรู้โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีของประทานต่าง ๆ ในการรักษาโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ให้อีก

คนหนึ่งพยากรณ์ได้ ให้อีกคนหนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งแปลภาษาต่าง ๆ ได้ แต่สารพัดเหล่านี้ พระวิญญาณองค์เดียวและอันเดียวกันนั้นทรงกระทำกิจ โดยแจกจ่ายแก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์”- 1 คร. 12:4-11

คราวนี้ส่วนปิดท้ายของบทนี้กล่าวต่อไปว่า:

“และพระเจ้าได้โปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร ที่หนึ่งคือพวกอัครทูต รองลงมาคือบรรดาผู้พยากรณ์ที่สามครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ต่อจากนั้นการอัครจรรยต่าง ๆ แล้วบรรดาของประทานแห่งการรักษาทิ้งหลาย การช่วยเหลือต่าง ๆ การครอบครองทั้งหลาย การพูดภาษาต่าง ๆ ทุกคนเป็นอัครทูตหรือ ทุกคนเป็นผู้พยากรณ์หรือ ทุกคนเป็นครูบาอาจารย์หรือ ทุกคนเป็นผู้กระทำการอัครจรรยต่าง ๆ หรือ ทุกคนมีบรรดาของประทานแห่งการรักษาหรือ ทุกคนพูดภาษาต่าง ๆ หรือ ทุกคนสามารถแปลได้หรือ”- 1 คร. 12:28-30

I. ของประทานต่าง ๆ (พหุพจน์) สำหรับภรณ์เจาะจงที่แยกจากกัน

ในน้ำพระทัยของพระเจ้า ไม่ใช่ของประทานเดียวไปตลอดชีวิต!

จงหมายเหตุภาษาของพระคำตอนด้านบน จงหมายเหตุว่าพระเจ้าประทานของประทานเหล่านี้ “แก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์” ไม่มีสักคนที่มีของประทานเหล่านี้ทั้งหมด และไม่ใช่ทุกคนเป็นพวกอัครทูต ไม่ใช่ทุกคนเป็นอาจารย์ ไม่ใช่ทุกคนมีของประทานที่หลากหลายเหล่านี้

แต่จงหมายเหตุเป็นพิเศษว่าในการบรรยายการของประทานเหล่านี้ในข้อ 4 ถึง 10 ด้านบน ของประทานอื่น ๆ บางอย่างก็ถูกกล่าวถึงว่าเป็นถ้อยคำแห่งสติปัญญา, ถ้อยคำแห่งความรู้, แห่งความเชื่อ-และทั้งหมดตรวจกับว่าพวกมันเป็นของประทานแบบแยกเดี่ยวที่ถูกใส่ไว้บนบางคนแบบถาวร บางคนมีถ้อยคำแห่งสติปัญญาและน่าจะมิมันอยู่วันพรุ่งนี้ ตามความจำเป็น คนที่มีความเชื่อมากกว่าโดยการรู้พระวจนะของพระเจ้าดีกว่าหรือโดยการพิสูจน์มันบ่อยครั้งมากกว่า ก็น่าจะมีความเชื่อมากขึ้นวันพรุ่งนี้ด้วย หากเป็นเช่นนั้นไม่กับของประทานแห่งการรักษาให้หาย มี “ของประทานต่าง ๆ” นั่นคือ ของประทานแบบแยกเดี่ยวหลายประการของการรักษาให้หาย (ดู “ของประทานต่าง ๆ ในการรักษา” ในข้อ 9 และ “บรรดาของประทานแห่งการรักษาทั้งหลาย” [พหุพจน์] ในข้อ 28 และ “บรรดาของประทานแห่งการรักษา” ในข้อ 30) นั่นคือ พระเจ้าประทานของประทานหนึ่งสำหรับคน ๆ หนึ่งเพื่อรับการรักษาให้หาย และถ้าอีกคนจะถูกรักษาให้หาย ณ เวลาที่ต่างกัน มันก็ต้องใช้ของประทานอีกอย่างของการรักษาให้หายสำหรับภรณ์นั้นด้วย

พระเจ้าไม่เจตนาที่จะให้ทุกคนหายเจ็บป่วย พระองค์จึงไม่ประทานของประทานหนึ่งเดียวที่มีอยู่เสมอไปแก่ผู้ใดเพื่อรักษาทุกคนให้หาย

เปาโลมีของประทานหนึ่งแห่งการรักษาให้หายเพื่อขับผีตนหนึ่งออกจากทาสสาวคนนั้นในกิจการ 16 เขามีของประทานหนึ่งแห่งการรักษาให้หายเมื่อเขารักษาบิดาของปุบลิอุสบนเกาะเมลิตาให้หายในกิจการ 28:7, 8 เขาไม่มีของประทานนั้นแห่งการรักษาให้หายสำหรับกระเพาะที่อ่อนแอของทิโมธี (1 ทธ. 5:23) เขาไม่มีของประทานนั้นแห่งการรักษาให้หายสำหรับโตรฟีมีสผู้ซึ่งเขาละมาขณะป่วยอยู่ในเมืองมิเลทัม (2 ทธ. 4:20)

นี่เป็นความจริงด้วยเกี่ยวกับของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ไม่เคยถูก

ประทานให้แก่ทุกคน แต่มันเป็นความจริงเช่นกันที่มันไม่เคยถูกประทานให้แก่ผู้ใดเพื่อเป็นของประทานหนึ่งที่ถาวรเพื่อให้ใช้ได้ตามชอบใจ

ในกิจการ 2 เรามีกรณีหนึ่งที่ชัดเจนเมื่อพระเจ้าได้ประทานของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ และเพื่อจุดประสงค์นั้นโดยเฉพาะเพื่อที่ผู้คนจะสามารถได้ยินข่าวประเสริฐในภาษาของพวกเขาเองตามที่พวกเขาเกิดมาได้ เราไม่อาจแน่ใจได้ว่ามีกรณีอื่นใดอีกที่ถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ อีกสองหน ในกิจการ 10 และ กิจการ 19 ผู้คน “พูดในภาษาต่าง ๆ” แต่นั่นแค่หมายถึงการพูดในหลายภาษา น่าจะเป็นภาษาต่างประเทศ และพวกมันอาจเป็นเพียงภาษาธรรมดา ๆ พระคัมภีร์ไม่กล่าวว่าพวกเขาพูดในภาษาต่าง ๆ ที่พวกเขาไม่รู้จัก และไม่กล่าวว่านั่นเป็นการอัศจรรย์ และแน่นอนว่าเราไม่มีสิทธิ์ที่จะยืนยันกรานว่ามันเป็นการอัศจรรย์หนึ่ง

แต่ไม่ว่าในกรณีใด ภาษาต่าง ๆ เป็นของประทานที่มาหลังสุดและเล็กน้อยที่สุด และแทบจะไม่มีโอกาสเลยที่ต้องพูดกับผู้คนในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งซึ่งคน ๆ นั้นต้องรู้อย่างอัศจรรย์ โดยไม่เคยได้เรียนภาษานั้น ๆ มาก่อนเลย พระคัมภีร์ไม่เคยบอกไว้เลยว่าผู้ใดในพระคัมภีร์มีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ แบบถาวรและสามารถใช้มันเพื่อความสนุกสนานของตัวเองได้ทุกวันหรือเป็นประจำ

เราอาจแน่ใจได้เช่นกันว่าไม่มีใครเคยได้รับฤทธิ์เดชที่คงอยู่ถาวรไปตลอดเพื่อกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ได้ตามใจชอบ ณ เวลาที่แตกต่างกัน เพื่อตอบคำอธิษฐานและความเชื่อและเมื่อมันอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์จะประทานของประทานหนึ่งแห่งการอัศจรรย์ทั้งหลายให้แก่ใครสักคน

II. ของประทานแห่งการรักษาให้หายดูเหมือนจะมา

เพื่อตอบคำอธิษฐานที่จริงใจและความเชื่อที่พระเจ้าประทานให้เท่านั้น

พระเยซูเจ้าได้ประทานให้พวกอัครทูตมีฤทธิ์เดชที่จะขับพวกผีออก แต่เมื่อเด็กชายที่ถูกผีสิงคนนั้นถูกพามาให้พวกเขา (มาระโก 9 และมัทธิว 17) พวกเขาที่ขับผีคนนั้นออกไม่ได้ และเพราะอะไร? เพราะความไม่เชื่อของพวกเขา และคำอธิษฐานหนึ่งที่ถูกให้ไว้คือ “ผีชนิดนี้ไม่สามารถออกมาได้เลย เว้นแต่โดยการอธิษฐานและการอดอาหาร” พวกอัครทูตไม่มีของประทานแห่งการรักษาที่มาโดยอัตโนมัติโดยปราศจากการอธิษฐานและการเฝ้าคอยพระเจ้าและการอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนั้น

เปาโลขับผีคนนั้นออกจากทาสสาวคนนั้นที่เมืองฟิลิปปีแต่เฉพาะหลังจากที่เธอร้องตามเปาโลและสืลลันหลายวันแล้ว จากนั้นเปาโลมีความเชื่อและความมั่นใจที่จะขับผีคนนั้นออก!

และข้อพระคำในยากอบ 5:13-16 บ่งบอกอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าอาจประทานความเชื่อสำหรับการรักษาและรักษาผู้คนให้หายเมื่อใดก็ได้ที่พวกคนป่วยเรียกเหล่าผู้ปกครองของคริสตจักรมาและให้คนเหล่านั้นอธิษฐานให้พวกเขา เจิมพวกเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า จากนั้นเราถูกบอกไว้ว่า “การอธิษฐานแห่งความเชื่อจะช่วยผู้ป่วยนั้นให้รอด และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรักษาเขาให้หาย และถ้าเขาได้กระทำบาปทั้งหลาย ก็จะไปรอดยกโทษบาปเหล่านั้นให้เขา”

เป็นที่คาดหวังว่าเหล่าบิชอปที่ดำเนินตามทางของพระเจ้า พวกผู้ปกครองหรือพวกศิษยาภิบาลของคริสตจักรหนึ่ง และเหล่าผู้นำฝ่ายวิญญาณอาจเกิดประสิทธิผลในการอธิษฐานมากกว่าผู้อื่น เป็นธรรมดาที่คนเราคงอยากให้ศิษยาภิบาลคนเดียวหรือหลายคนของเขามาอธิษฐานเผื่อเขา และนั่นก็ถูกต้องและเหมาะสม แต่ใน

กรณีใด ๆ เช่นนั้นไม่มีการเสนอแนะเลยว่าบางคนโดยเฉพาะจะมีของประทานหนึ่งแห่งการรักษายให้หายได้ตาม
ชอบใจ ไม่ใช่ ในทุกกรณี เมื่อผู้คนเฝ้าคอยพระเจ้าและอธิษฐาน ถ้าพระเจ้าประทานความเชื่อเช่นนั้นให้ พระองค์ก็
จะประทานการรักษาเช่นนั้นให้

เราเชื่อว่าของประทานทั้งหลายแห่งการรักษายให้หายและของประทานอื่น ๆ ที่เหลือของพระวิญญาณ
มีไว้สำหรับเรารวมนี้แต่เฉพาะเมื่อพระเจ้าประทานให้อย่างหลากหลายตามที่พระองค์ประสงค์และเฉพาะเมื่อ
พวกมันจะถูกใช้การในน้ำพระทัยและแผนการของพระเจ้า พระเจ้าไม่ทรงใส่กระแสไฟแห่งฤทธิ์เดชของสวรรค์
ไว้ในมือของผู้ใดเพื่อที่เขาจะใช้ได้ตามใจชอบ ของประทานเหล่านั้นของพระวิญญาณอยู่ได้บังคับน้ำพระทัยของ
พระเจ้าและถูกประทานให้ตามที่พระเจ้าประสงค์แก่ผู้คนที่สำนึกผิดและอ่อนน้อม ผู้เฝ้ารอพระองค์ในความเชื่อ

บทที่ V

ไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หาย

เราเชื่อว่าปกติแล้วมันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะรักษาคนป่วยให้หาย คริสเตียนเกือบทุกคนเคยมีช่วงเวลาแห่งความเจ็บป่วย จากนั้นก็หายดีโดยการอวยพรของพระเจ้า บางครั้งผู้คนคิดว่าพวกหมอ นางพยาบาล โรงพยาบาล ยารักษาโรค การรักษาแบบต่าง ๆ การออกกำลังกาย และการควบคุมอาหารรักษาคนป่วยให้หาย อันที่จริงแล้ว ส่วนที่ใช้เหตุผลมากกว่าของเราทุกคนคิดว่าการรักษาให้หายปกติแล้วเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ว่าพระเจ้าทรงใส่พลังบางอย่างของการฟื้นตัวไว้ในร่างกายเรา และว่าพระเจ้าเองทรงเป็นผู้ที่ทำการรักษาให้หายทุกอย่าง ไม่ว่าจะใช้พวกหมอและยารักษาโรคและการรักษาต่าง ๆ หรือไม่ ปกติแล้วมันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะรักษาผู้ป่วยให้หาย

แต่มันไม่ควรที่จะยากเลยที่จะแสดงให้เห็นจากพระคัมภีร์ว่ามันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาผู้ที่เจ็บป่วยให้หาย ไม่ว่าจะโดยใช้วิธีการตามธรรมชาติหรือโดยการแทรกแซงแบบอัจฉริยะ

ถ้ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หาย แล้วทำไมคริสเตียนแต่ละคนถึงไม่หายโรคทุกครั้งที่เขาต้องการมันและมีชีวิตอยู่ถึงพันปีหรือมากกว่านั้น? ถ้ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หาย แน่نونว่าพระองค์จะไม่ตั้งพวกเราร่วมกับดาบเพลิงเล่มหนึ่งไว้ที่ประตูทางเข้าสวนเอเดนเพื่อกีดกันมนุษย์ออกไป “เกรงว่าเขาจะยื่นมือของตน และหยิบจากต้นไม้แห่งชีวิตและกิน และมีชีวิตอยู่ตลอดไป” (ปฐมก. 3:22)

ไม่ใช่เลย มันไม่เคยมีบอกไว้เลยในพระคัมภีร์ว่าคริสเตียนทั้งหลายมีสิทธิ์นั้นเสมอไป ที่ถูกซื้อแล้วบนกางเขนนั้น ที่จะไม่เจ็บป่วยเลย มันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาผู้ที่เจ็บป่วยให้หาย แม้กระทั่งพวกคริสเตียนที่ดีที่สุด

I. เหล่าคริสเตียนที่ดีที่สุดที่ในพระคัมภีร์ไม่ได้รับการรักษาให้หายเสมอไป

อัครทูตเปาโลเป็นภาพประกอบที่แสนวิเศษของข้อเท็จจริงนี้ เขากล่าวว่า

“และเกรงว่าข้าพเจ้าจะถูกยกชูจนเกินขนาดโดยการเปิดเผยอันมากมายนั้น ข้าพเจ้าก็ได้รับหนามอันหนึ่งในเนื้อหนัง เป็นทูตของซาตานเพื่อคอยทุบตีข้าพเจ้า เกรงว่าข้าพเจ้าจะถูกยกชูจนเกินขนาด เพราะสิ่งนี้ข้าพเจ้าจึงได้วิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าถึงสามครั้ง เพื่อขอให้มันไปเสียจากข้าพเจ้า และพระองค์ได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “พระคุณของเราก็มีพอสำหรับเจ้าเสมอ เพราะฤทธิ์เดชของเราก็ถูกทำให้สำเร็จครบถ้วนในความอ่อนแอ” เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยินดีมากที่สุดที่จะอดทนในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้สถิตอยู่บนข้าพเจ้า เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงปิติยินดีในบรรดาความอ่อนแอ ในการถูกด่าว่าทั้งหลาย ในบรรดาความขัดสน ในการถูกข่มเหงต่าง ๆ ในบรรดาความกังวลใจเพราะเห็นแก่พระคริสต์ เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็แข็งแรงเมื่อนั้น” - 2 คร. 12:7-10

จงสังเกตว่าเปาโลอธิษฐานอย่างจริงจังขนาดไหน: เขา “ได้วิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้า” ไม่ใช่ครั้งเดียว แต่อย่างน้อยในสามช่วงยาว ๆ ของการอธิษฐาน แต่พระเจ้าทรงปฏิเสธที่จะเอาความอ่อนแอเหล่านั้นออกไป

“หนามในเนื้อหนัง” อันนั้น มันอยู่ “ในเนื้อหนัง”-นั่นคือ มันเกี่ยวข้องกับร่างกายของเขา มันเป็นความเจ็บป่วยและความอ่อนแอฝ่ายร่างกาย แต่แทนที่จะรักษาเขาให้หาย พระเจ้าประทานพระคุณให้แก่เขาวันต่อวัน และเปาโลก็พอใจ

มีเหตุผลสำหรับความเจ็บปวดนั้นของเปาโล “หนามในเนื้อหนัง” นั้น มันก็คือ “เกรงว่าข้าพเจ้าจะถูกยกชูจนเกินขนาด” ความเจ็บป่วยไม่เลวร้ายเสมอไป บางครั้งมันก็ดี ชายที่ดีคนหนึ่งกล่าวไว้ว่า “สุขภาพเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในโลกนอกเหนือจากความเจ็บป่วย” และบัดนี้ ยังอยู่ในความเจ็บปวดของตนต่อไป เปาโลยินดีในบรรดาความอ่อนแอ ในการถูกตำว่าทั้งหลาย ในบรรดาความขัดสน ในการถูกข่มเหงต่าง ๆ ในบรรดาความกังวลใจเพราะเห็นแก่พระคริสต์ เขากล่าวเช่นกันว่าหนึ่งในพระพรแสนวิเศษเหล่านั้นของการเป็นคนอ่อนแอ และเจ็บปวดก็คือว่า บัดนี้ฤทธิ์เดชนั้นต้องมาจากพระเจ้าและพระองค์ต้องได้รับเกียรติ

ฉะนั้นจึงเป็นที่ชัดเจนว่ามันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หาย มีหลักฐานมากมายว่าเปาโลอ่อนแอและป่วยกระเสาะกระแสะอยู่บ่อย ๆ และว่าพระเจ้าทรงได้รับเกียรติ ใน 2 โครินธ์ 6:4 เขากล่าวว่า “แต่ในสิ่งทั้งปวง ได้กระทำพวกเราเองให้เป็นที่ชอบ ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า ในความอดทนเป็นอันมาก ในบรรดาความทุกข์ร้อน ในความขัดสนต่าง ๆ ในความทุกข์ใจทั้งหลาย” ใช่แล้ว “บรรดาความทุกข์ร้อน” มาจากพระเจ้าและถวายเกียรติแด่พระองค์

และใน 2 โครินธ์ 1:8 เปาโลเขียนเกี่ยวกับ “ความทุกข์ลำบากของพวกเราซึ่งได้มาถึงพวกเราในแคว้นเอเชีย ที่พวกเราได้ถูกกดขี่อย่างเหลือขนาด อย่างเกินกำลัง จนพวกเราหมดหวังว่าจะมีชีวิตอยู่ต่อไปด้วยซ้ำ” และเขากล่าวว่า “...ถึงแม้ว่ามนุษย์ภายนอกของพวกเรากำลังทรุดโทรมไป แต่มนุษย์ภายในนั้นก็ยังคงจำเริญขึ้นใหม่วันต่อวัน” (2 คร. 4:16)

เป็นไปได้ว่าเปาโลทนทุกข์ตลอดชีวิตของตนด้วยดวงตาที่อ่อนแอ เขากล่าวว่าเหล่าผู้เชื่อที่มีใจกรุณาของเขาคงจะยอมควักดวงตาของตนออกมาเพื่อเขา (กท. 4:15) ปกติแล้วเขาไม่ได้เขียนจดหมายฉบับต่าง ๆ ของตัวเอง เทอร์ที่อัสเขียนฉบับหนึ่งให้เขา (รม. 16:22) จดหมายฝากถึงชาวฟิลิปปีและชาวโคโลสิมีคำทักทายจาก “เปาโลและทิโมธี” และเราเชื่อว่าทิโมธีเขียนตามคำบอกของเปาโล แต่เปาโลลงชื่อจดหมายที่ส่งถึงชาวโครีนธ์- “คำแสดงความคิดถึงนี้ของข้าพเจ้าเปาโลด้วยลายมือของข้าพเจ้าเอง”-หลังจากที่อีกคนเป็นผู้เขียน

ในกาลาเทีย 6:11 เปาโลกล่าวว่า “พวกท่านก็เห็นตัวอักษรที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึงพวกท่านด้วยมือของข้าพเจ้าเองว่า ตัวใหญ่ขนาดไหน” แต่ Dr. Scofield กล่าวว่ามันควรจะแปลให้ดีขึ้นว่า “ด้วยตัวหนังสือใหญ่ขนาดไหน” เขากล่าวว่า:

อักษรที่ท่านนี้ดูเหมือนจะป่วยเป็นโรคตาอักเสบ ซึ่งเป็นโรคที่ปกติธรรมดาในโลกตะวันออก จนเกือบตาบอดสนิท (ต.ย. กท. 4:13-15) ดังนั้นเป็นธรรมดาที่เขาให้อีกคนเขียนจดหมายฉบับต่าง ๆ ตามคำบอกของเขา แต่บัดนี้ เมื่อไม่มีคนช่วยเขียน แต่เป็นห่วงเรื่องภยันตรายฝ่ายวิญญาณที่เกิดกับชาวแคว้นกาลาเทียที่เขารัก เขาจึงเขียนด้วยมือของตน เราไม่อาจทราบได้ว่าด้วยความเจ็บปวดและลำบากสักเพียงใด ใน “ตัวหนังสือขนาดใหญ่” ที่เขาต้องจำใจเขียนเพราะการมองเห็นที่มีคมัวของเขา

เราหมายเหตุเรื่องนี้อย่างระมัดระวังเพราะว่าเห็นได้ชัดเจนทีเดียวว่าตลอดชีวิตของเขา เปาโลทนทุกข์กับความเจ็บป่วย ความอ่อนแอ และความเจ็บปวด และนี่อาจเป็นหนามในเนื้อหนังนั้นซึ่งทำให้เขาเศร้าใจและทุกข์ใจอยู่เสมอ

แน่นอนว่าเพราะพระองค์ไม่ได้รับการรักษาเปาโลให้หาย นี่จึงแสดงให้เห็นชัดเจนว่ามันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หาย

ทิโมธีดูเหมือนว่าจะตกเป็นเหยื่อของความเจ็บป่วยอยู่เสมอเช่นกัน เปาโลได้รับการดูแลให้กล่าวแก่เขาใน 1 ทิโมธี 5:23 ว่า “อย่าดื่มน้ำอีกต่อไป แต่จงใช้น้ำองุ่นบ้างเล็กน้อย เพื่อเห็นแก่กระเพาะอาหารของท่านและความเจ็บป่วยที่บังเกิดแก่ท่านบ่อย ๆ” เขาต้องการน้ำองุ่นที่ไม่ได้ต้ม พวกน้ำผลไม้ที่มีวิตามินหลายตัวของพวกมัน สำหรับความเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ กระเพาะที่ปั่นป่วน ภาวะอาหารไม่ย่อยที่เกิดกับชายหนุ่มที่จริงจังผู้นี้ นักเทศน์ที่ต้องเดินทางคนหนึ่ง ซึ่งกินอาหารทุกชนิดและอาศัยอยู่ในชุมชนทุกแบบ มันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาให้หาย พระองค์ไม่ได้รับการรักษา “ความเจ็บป่วยที่บังเกิดบ่อย ๆ” ของทิโมธีให้หาย

ใน 2 ทิโมธี 4:20 เปาโลกล่าวว่า “เอรัสทัสยังอาศัยอยู่ที่เมืองโครินธ์ แต่ข้าพเจ้าละโตรพีมัสไว้ที่เมืองมิเลทัสเมื่อยังป่วยอยู่” อะไรนะ? เปาโลรักษาโตรพีมัสเพื่อนรักและเพื่อนร่วมงานของเขาให้หายไม่ได้หรือ? ไม่เขาทำไม่ได้

มันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หาย พระองค์ไม่เคยตรัสเช่นนั้นเลย มันเป็นการทักท้วงเอาเองสำหรับผู้ที่คิดว่าเช่นนั้น แม้ว่าการรักษาให้หายมีอยู่ในการไถ่โทษนั้นในความหมายของร่างกายซึ่งเป็นขึ้นจากตายอันสมบูรณ์แบบของเรา เราก็กังไม่ได้รับร่างกายนั้น และทั้งหมดที่พระคริสต์ทรงซื้อให้เราแล้วก็ยังไม่ได้ถูกส่งมอบ เมื่อพวกเพ็นเทคอสต์และพวกอื่น ๆ สอนว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่คริสเตียนทุกคนต้องหายดีและแข็งแรง พวกเขา ก็สอนสิ่งที่ขัดแย้งกับพระคัมภีร์และขัดแย้งกับข้อเท็จจริงหลายประการ

II. พวกนักรักษาโรคมัยปัจจุบันก็เจ็บป่วยและตายได้เหมือนคนอื่น ๆ ทุกคน

มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าพวกคนที่ร้อนรนและแข็งขันมากที่สุดในสิ่งที่พวกเขาเรียกกันว่าการรักษาให้หายจากพระเจ้าก็ตายขณะยังอายุน้อยพอ ๆ กับคนอื่น ๆ บ่อยครั้งก็อายุน้อยกว่าด้วย

Jack Coe หนึ่งในพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคนหนึ่ง ตายตอนอายุสามสิบแปดปีด้วยโรคโปลิโอ ซึ่งถูกทำให้กำเริบเพราะอาการปอดบวมและหนองในปอด ตามรายงานข่าวหนังสือพิมพ์ เขาเคยบริหารงานที่ Dallas Revival Center และ Herald of Healing ที่เมืองวาซาฮาซี รัฐเท็กซัส เมื่อเขาล้มป่วย เขาก็ถูกพาไปโรงพยาบาลอย่างเร่งด่วนและต่อด้วยโรงพยาบาลอีกแห่งซึ่งเป็นที่ ๆ เขาเสียชีวิต ทั้ง ๆ ที่เขายืนยันตลอดว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ทุกคนต้องหายโรคและแนวคิดของเขาที่ว่าพวกหมอและยารักษาโรคเป็นสิ่งที่ผิด เขาก็ล้มป่วย เขาไปโรงพยาบาล เขาต้องให้พวกหมอรักษา และเขาตายตอนอายุสามสิบแปดปี

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ A. A. Allen ซึ่งเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคอีกรายที่มีชื่อ

เสียงมาก ตายตอนอายุห้าสิบเก้าปี

Dr. A. J. Gordon ศิษยาภิบาลแบปติสต์ผู้โดดเด่นและผู้ก่อตั้ง Gordon College เชื่อว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาให้หายและว่าไม่เคยมีความจำเป็นต้องพึ่งพวกหมอและยารักษาโรคเลย ว่าสิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นการขาดความเชื่อ กระนั้นเขาก็ตายตอนอายุห้าสิบเก้าปี

หนังสือพิมพ์รายงานข่าวเมื่อสัปดาห์ที่แล้วว่า Kathryn Kuhlman ป่วยหนักและอยู่ในโรงพยาบาล กระนั้นเธอก็เคยกล่าวว่าการรักษาให้หายแบบสมบูรณ์เป็นสิทธิ์ของคริสเตียนทุกคน มันใช้ไม่ได้ในกรณีของเธอ (หนังสือพิมพ์ต่อมารายงานนั้นแจ้งว่า Miss Kuhlman ได้เสียชีวิตแล้ว)

ในเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส ผมเคยประกาศในหนังสือพิมพ์ว่าผมจะเทศนาในหัวข้อ “การทรงเจ้าเข้าผี การเป็นหมอดูและพวกผู้พยากรณ์เท็จ” ชายคนหนึ่งมาพบผมด้วยความไม่สบายใจยิ่งนัก เขากล่าวว่าภรรยาของเขาเป็นหมอดูและยื่นนามบัตรของเธอให้ผม นามบัตรนั้นประกาศว่าเธอเป็นนักเทศน์ชาวประเสริฐ; ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ; นักรักษาโรคผู้ซึ่งสามารถบอกล่วงหน้าเกี่ยวกับอนาคตได้ สามารถช่วยเหลือผู้คนที่มีความทุกข์เรื่องความรัก ชีวิตคู่และธุรกิจได้ เขาทักท้วงว่าผมไม่ควรเทศนากล่าวโทษสิ่งซึ่งภรรยาของเขาเชื่อและปฏิบัติ

ผมถามเขาไปว่า “เธออยู่ที่ไหนครับ? ทำไมเธอถึงไม่มาพบผม?”

เขาตอบว่า “เธอนอนป่วยอยู่ด้วยโรคไขข้ออักเสบ”

แม้ว่าเธอตั้งตัวเป็นผู้ที่รักษาคนอื่น ๆ ให้หาย เธอก็กลับไม่สามารถรักษาตัวเองให้หายได้และเธอก็ไม่หายโรค

Dr. A. B. Simpson ผู้ก่อตั้งที่โดดเด่นของ Christian and Missionary Alliance เป็นผู้เชื่อที่ศรัทธามากในเรื่องการรักษาโรค เขาเชื่อว่าการใช้พวกหมอและยารักษาโรคเป็นสิ่งที่ผิด เขาเชื่อว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาให้หาย กระนั้นเขาก็ทนทุกข์นานหลายเดือนและหลายปี และแม้จะมีการอธิษฐานอ้อนวอนอย่างจริงจังโดยตัวเขาเองและคนอื่น ๆ อีกมากมาย เขาก็ตายในความเจ็บปวด

พระเจ้าทรงรักษาผู้ป่วยให้หายบ่อยครั้งจริง ๆ จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าที่พระองค์ทรงเชิญชวนเราให้อธิษฐานในความทุกข์ร้อนทุกคราว พระองค์ตรัสว่า “การอธิษฐานแห่งความเชื่อจะช่วยผู้ป่วยนั้นให้รอด” แต่พระองค์ไม่ประทานความเชื่อเสมอไปเพราะว่ามันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระองค์เสมอไปที่จะรักษาผู้ป่วยให้หาย

III. ความเจ็บป่วย ความอ่อนแอ ความตายเป็นส่วนที่ทุกคนได้รับเหมือน ๆ กัน

โรคภัยไข้เจ็บทุกอย่าง ความอ่อนแอ และความตายได้เข้ามาในโลกโดยบาป พระเจ้าตรัสแก่อาดัมและเอวาอย่างชัดแจ้งเกี่ยวกับต้นไม้แห่งผลไม้ต้องห้ามนั้น, “...ในวันที่เจ้ากินจากต้นนั้น เจ้าจะตายอย่างแน่นอน” (ปฐมก. 2:17) วันนั้นที่พวกเขาได้ทำบาป อาดัมและเอวาไม่เพียงเริ่มตายไปแล้วในการละเมิดและในบาปทั้งหลายในฝ่ายวิญญาณ แต่ความตายได้เข้าสู่ร่างกายของพวกเขาและพวกเขาเริ่มที่จะตายแล้ว

ความจริงข้อนี้ถูกสนับสนุนในโรม 5:12: “เหตุฉะนั้น โดยคน ๆ เดียวบาปได้เข้ามาในโลกฉันใด และความตายก็เกิดมาโดยบาปนั้น และความตายจึงได้แผ่ไปถึงมนุษย์ทุกคนฉันนั้น เพราะทุกคนได้ทำบาปแล้ว”

บัดนี้ความตายถูกส่งต่อมายังมนุษย์ทุกคนในทุกแห่งหนแล้ว

ฮีบรู 9:27 กล่าวไว้ว่า “...ตามที่กำหนดไว้สำหรับมนุษย์แล้วว่า จะต้องตายคนหนึ่ง”

ในยากอบ 1:15 ความจริงเดิมนั้นถูกกล่าวอย่างชัดเจนว่า “...และบาป เมื่อมันสำเร็จแล้ว ก็นำไปสู่ความตาย”

บางคนคิดว่าเมื่อผู้คนรับความรอดแล้ว พระเจ้าก็ทรงยกเลิกกฎของพระองค์ทั้งหมด แต่นั่นไม่เป็นความจริง บางคนคิดว่าเมื่อพวกเขากลับใจใหม่ การแข่งسابทั้งหมดในอดีตก็หมดสิ้นไปทันทีและว่าเนื่องจากพวกเขาได้รับการยกโทษแล้ว จึงไม่ต้องรับโทษเพื่อชดใช้บาปใด ๆ อีก แต่พวกเขาคิดผิด คริสเตียนที่ดีและน่านับถือจำนวนมากเพิกเฉยคำสอนที่ชัดเจนนั้นของพระเจ้า แต่มันยังเป็นความจริงอยู่เหมือนเดิมที่ว่าความเจ็บป่วย ความอ่อนแอและความตายเป็นส่วนที่มนุษย์ทุกคนได้รับเหมือน ๆ กัน!

คริสเตียนบางคนเรียนรู้ความจริงที่แสนงดงามและแสนมหัศจรรย์ที่ว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน; ว่าพระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจทุกประการ; และว่าทุกครั้ง ในทุกความลำบาก เราได้รับเชิญให้ร้องทูลต่อพระองค์เพื่อขอความช่วยเหลือ พวกเขาจึงด่วนสรุปว่าผลลัพธ์ทั้งหมดของบาปหมดสิ้นไปแล้วและว่าบัดนี้มันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาให้หาย ว่าใคร ๆ ก็เชื่อได้และหายเป็นปกติทั้งได้จากความเจ็บป่วยทุกอย่าง บางคนได้หายโรคอย่างมหัศจรรย์เอง และจากนั้นพวกเขาก็เทศนาเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเป็นส่วนใหญ่แทนที่จะเทศนาจากพระคัมภีร์หรือทำให้ข้อพระคัมภีร์เข้ากับความเข้าใจของพวกเขาเกี่ยวกับประสบการณ์ของพวกเขา พวกเขาจึงเมินเฉยคำสอนที่ชัดเจนนั้นที่ว่ามนุษย์ทุกคนยังเป็นคนบาปและจึงอยู่ภายใต้การแข่งسابของบาป

เป็นความจริงที่ว่าคริสเตียนทั้งหลายเป็นคนที่ได้รับการยกโทษแล้ว เป็นความจริงที่ว่าพระอาชญาชั่ววินรันดร์ซึ่งคนบาปทั้งหลายสมควรได้รับถูกเอาออกไปแล้วโดยการสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่โทษของพระคริสต์ แต่ข้อเท็จจริงเรื่องบาปและความตายและโรคร้ายไข้เจ็บและขีดจำกัดทั้งหลายซึ่งบาปนำมา ก็ยังเป็นข้อเท็จจริงที่เราต้องเผชิญเหมือนเดิม

ฉะนั้นคนของพระเจ้าที่ไม่นับถือหลายคนจึงเคยสอนว่าการรักษาโรคมะเร็งให้สำหรับร่างกาย การหายโรคแบบปกติทั้ง การหายโรคแบบฉับพลัน เพื่อเป็นการตอบคำอธิษฐานแห่งความเชื่อ แต่สุดท้ายแล้วพวกเขาเองก็ต้องตาย Dr. John Roach Straton แห่งคริสตจักร Calvary Baptist Church ที่มีชื่อเสียง ในนิวยอร์กซิตี้ เคยเป็นผู้สนับสนุนแบบออกนอกหน้าที่สุดเกี่ยวกับการหายโรคแบบปกติทั้งสำหรับร่างกาย แต่ Dr. Straton ก็ล้มป่วยและตาย Dr. A. B. Simpson หนึ่งในคนของพระเจ้าที่ไม่นับถือที่สุด เน้นมากเรื่องการรักษาโรครจากพระเจ้า แต่สุดท้ายแล้ว Dr. Simpson ก็ล้มป่วยและ หลังจากเป็นโรคมะเร็งเป็นเวลานานก็เสียชีวิต

Mrs. Aimee Semple McPherson เคยมีฝูงชนหมู่ใหญ่ทั่วอเมริกาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน Angelus Temple ในลอสแอนเจลิส เธอเน้นมากเรื่องการรักษาให้หายของร่างกาย โดยเน้นว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอที่จะรักษาคนป่วยให้หายและว่ามีแต่ความไม่เชื่อเท่านั้นที่ขัดขวางการรักษาให้หาย กระนั้นตัวเธอก็ล้มป่วย เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลหลายแห่ง และสุดท้ายแล้วก็เสียชีวิตจากการทานยานอนหลับเกินขนาด ตามที่ผมเข้าใจ

จากทั้งหมดที่ผมได้ยินมา Dr. Alexander Dowie ผู้ซึ่งเน้นเรื่องการรักษาโรคและจัดงานรณรงค์รักษาโรคใหญ่ ๆ หลายงาน น่าจะเป็นคนดีและจริงใจ ที่แน่ ๆ ก็คือ เขาเริ่มคลั่งศาสนาและเสียชื่อเสียงและนำความเสื่อมเสียมาสู่อุดมการณ์ของพระคริสต์ แต่สุดท้ายแล้วเขาก็เสียชีวิตแบบคนที่ผิดหวังและฝันสลาย

ดังที่กล่าวไปแล้ว Jack Coe ตายตอนอายุสามสิบแปดด้วยโรคโปลิโอ เขามีหนองในปอดและปอดบวม ร่างกายของเขาอ่อนแอและเจ็บป่วยได้เหมือนกับคนอื่น ๆ ที่ประชุมนั้นได้อิฐฐานเพื่อ Coe “ตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง” นั่นคือชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่า และศาสตร์การแพทย์ได้ทำสารพัดที่มันทำได้แล้ว แต่นักรักษาโรคท่านนั้นก็ไม่อาจได้รับการรักษาสำหรับตัวเอง นับว่าเขายังหนุ่มอยู่ตอนที่เขาตาย โดยมีชีวิตอยู่ถึงแค่ครึ่งอายุขัยของชายที่แข็งแรงคนหนึ่ง

จะว่าไปแล้วทุกคนในโลกก็ป่วยอยู่แล้ว ใครที่ฟันผุก็ถือว่าป่วย ใครที่สวมแว่นตาก็ถือว่าป่วย ใครที่สูญเสียการได้ยินก็ถือว่าป่วย ใครที่ผมเริ่มร่วงจนเขาเริ่มหัวล้านก็ถือว่าป่วย ใครที่ต่อมทอนซิลอักเสบก็ถือว่าป่วย ใครที่เท้าเป็นตาปลาถือว่าป่วย ไม่มีคนใดที่มีชีวิตอยู่ที่ปกติสมบูรณ์ทุกอย่าง

ทำไมผมต้องแหกตาตัวเอง หลอกตัวเอง ว่าผมมีสุขภาพที่สมบูรณ์แบบเล่า? ผมอายุแปดสิบปีแล้ว และยังนับได้ว่าแข็งแรงที่อยู่ แต่ความจริงก็คือสมัยเรียนมหาลัยผมเคยเล่นฟุตบอลและจุมกหัก จุมกผมยังเบียวอยู่เหมือนเดิม และโพรจจุมกช่องหนึ่งก็เกือบปิดตาย

ในปี 1956 ผมร่วงลงไปใต้ถุนในสำนักงานของผมในความมืดที่เมืองวูดตัน รัฐอิลลินอยส์ และกะโหลกศีรษะร้าว โครงสร้างส่วนที่เป็นกระดูกบาง ๆ ได้สมองเห็นได้ชัดว่ามีรอยร้าว และประสาทส่วนรับรู้กลิ่นก็ถูกตัด ผมจึงไม่ได้กลิ่น ผมไม่เสแสร้งว่ามีสุขภาพที่สมบูรณ์แบบ ผมต้องสวมแว่นตาเพื่ออ่านหนังสือ นั่นหมายความว่าผมป่วย ผมมีอาการประสาทอักเสบและข้ออักเสบเป็นครั้งคราวตรงหัวไหล่และนิ้วมือ นั่นหมายความว่าผมป่วย

บัดนี้ผมชื่นชมยินดีในการอวยพรของพระเจ้าและความรักดูแลของพระองค์มาตลอดหลายปี แต่การจะให้ผมเสแสร้งว่ามีสุขภาพที่สมบูรณ์แบบก็คงเป็นเรื่องโง่เขลา ใครอื่นที่ทำก็คงเหมือนกัน เปาโลมีหนามในเนื้อหนังอันหนึ่ง ผมคิดว่าคริสเตียนคนอื่น ๆ ทุกคนก็มีหนามในเนื้อหนังแบบนั้นอยู่บ้างเหมือนกัน แม้ว่ามันจะไม่ใช่แบบเดียวกับของเปาโล หรือมี “ความเจ็บป่วยที่บังเกิดบ่อย ๆ” บางอย่างเหมือนโธมัสก็ตาม มันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาทุกคนให้หาย

นั่นจะมา สรรเสริญพระเจ้า เมื่อถึงการเป็นขึ้นจากตายนั่น และมันจะเป็นสิ่งที่เปี่ยมสง่าราศีจริง ๆ! พระเยซูตรัสว่า “ในโลกนี้ท่านทั้งหลายจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เราชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33) เราสามารถรับความช่วยเหลือได้ในความอ่อนแอของเรา เพลงสดุดี 34:19 กล่าวว่า “บรรดาความเจ็บปวดครวครวของคนที่ชอบธรรมมีมาก แต่พระเยโฮวาห์ทรงช่วยเขาออกมาให้พ้นจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด”

มีภาพที่แท้จริงนั้น คริสเตียนที่ดีที่สุดเหล่านั้นในโลกมีความทุกข์ร้อน แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ด้วยเสมอเพื่อช่วยเหลือ เพื่อปลอบประโลมใจ เพื่อเปลี่ยนร้ายกลายเป็นดี เพื่อทำให้สิ่งสารพัดทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดผลดี พระองค์สามารถรักษาให้หายได้อย่างมหัศจรรย์เมื่อมันเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ พระองค์สามารถประทานพระคุณสำหรับหนามในเนื้อหนังนั้นได้เมื่อมันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระองค์ที่จะเอามันออกไป

อัครทูตเปาโลตระหนักดีถึงความจริงที่ยิ่งใหญ่นี้เกี่ยวกับความช่วยเหลือของพระเจ้าในการทนทุกข์ เขาจึงได้รับการตลใจให้กล่าวใน 2 โครินธ์ 4:7-12:

“แต่พวกเรามีทรัพย์สมบัตินี้อยู่ในภาชนะดิน เพื่อความยอดเยี่ยมแห่งฤทธานุภาพนั้นจะเป็นของพระเจ้า และไม่ใช่ของพวกเรา พวกเราถูกรบกวนอยู่ทุกด้าน แต่ก็ไม่เป็นทุกข์ พวกเราสับสนงงววย แต่ก็ไม่มีสิ้นหวัง ถูกข่มเหง แต่ไม่ถูกทอดทิ้ง ถูกเหยียดลงแล้ว แต่ไม่ถูกทำลาย โดยแบกการตายของพระเยซูเจ้าไว้ในร่างกายเสมอ เพื่อว่าชีวิตของพระเยซูด้วยจะถูกทำให้ปรากฏในร่างกายของพวกเรา เพราะว่าพวกเราซึ่งมีชีวิตอยู่นั้นถูกมอบไว้แก่ความตายอยู่เสมอเพราะเห็นแก่พระเยซู เพื่อพระชนม์ชีพของพระเยซูด้วยจะถูกทำให้ปรากฏในเนื้อหนังที่ต้องตายของพวกเรา ดังนั้นความตายจึงทำงานอยู่ในพวกเรา แต่ชีวิตในพวกท่าน”

IV. การรักษาให้หายในการไถ่โทษ แต่ไม่ใช่ผลลัพธ์ทั้งหมด ของการไถ่โทษจะมีให้จนกว่าจะถึงการเป็นขึ้นจากตาย

บางคนกล่าวว่าเนื่องจากการรักษาให้หายมีอยู่ในการไถ่โทษนั้น ดังนั้นคริสเตียนทุกคนจึงมีสิทธิ์ที่จะอ้างการรักษาให้หายแบบสมบูรณ์ได้ตลอดเวลา ผมคิดว่าพวกเขาไม่เหตุผลในการกล่าวว่าการรักษาให้หายมีอยู่ในการไถ่โทษนั้น จากมัทธิว 8:16 และ 17:

“เมื่อมาถึงเวลาเย็น เขาทั้งหลายพาคนเป็นอันมากมาหาพระองค์ ที่มีพวกผีเข้าสิง และพระองค์ก็ทรงขับวิญญาณเหล่านั้นออกด้วยคำสั่งของพระองค์ และทรงรักษาบรรดาคนที่เจ็บป่วยนั้นให้หาย เพื่อสิ่งนี้จะสำเร็จซึ่งถูกกล่าวไว้โดยอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ ซึ่งกล่าวว่า ‘ท่านเองได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย และหอบความเจ็บป่วยของพวกเราไป’”

แต่เราควรจดจำไว้ว่าร่างกายที่ได้รับสง่าราศีนั้น ซึ่งเราจะได้รับเมื่อการรับขึ้นนั้นมาถึงเมื่อพระเยซูเสด็จมารับเราไปอยู่กับพระองค์ ถูกจ่ายค่าแล้วในการไถ่โทษนั้นด้วย แต่มันยังไม่ได้มีให้ในทันที เราไม่มีร่างกายที่เป็นขึ้นจากตายแล้ว ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่า สวรรค์ถูกซื้อให้ผมแล้วแต่ผมยังไม่ได้เข้าสวรรค์ ช่วงเวลาแสนวิเศษนั้นจะมาเมื่อจะไม่มีสงครามอีกต่อไประหว่างเนื้อหนังกับวิญญาณในจิตวิญญาณของผม แต่มันยังไม่ใช่ของผมตอนนี้ และความสมบูรณ์แบบใดก็ตามในร่างกายที่เกี่ยวข้องกับการไถ่โทษนั้นต้องรอจนกว่าพระเยซูทรงเรียกเราออกมาจากหลุมศพหรือเปลี่ยนแปลงผู้ที่มีชีวิตอยู่เพื่อไปพบกับพระองค์ในฟ้าอากาศ

คุณเห็นแล้วว่าการรักษาให้หายทุกอย่างของร่างกายในชีวิตนี้เป็นเพียงชั่วคราวและไม่ครบถ้วน คน ๆ หนึ่งที่หายโรคจะเจ็บป่วยได้อีกและตาย ถ้าพระเยซูยังไม่รีบเสด็จมา แม้ว่าพระเยซูทรงทำให้ลาซารัสเป็นขึ้นจากตาย ก็ถึงเวลาหนึ่งที่ลาซารัสล้มป่วยและตายอีก การรักษาให้หายทั้งหมดวันนี้เป็นเพียงบางส่วนและแค่ชั่วคราว คุณเห็นแล้วว่า เท่าที่เกี่ยวข้องกับร่างกาย ผลลัพธ์อันเต็มเปี่ยมของการสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่โทษของพระเยซูยังไม่ใช่ของเราจนกว่าจะถึงการเป็นขึ้นจากตายนั่น

V. การรักษาให้หายมักรอจนกว่าพวกคริสเตียนสารภาพและละทิ้งบาป

ยากอบ 5:16 กล่าวว่า “จงสารภาพความผิดทั้งหลายของพวกท่านต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อพวกท่านจะได้รับการรักษาให้หาย” คนที่ใช้ชีวิตแบบชาวโลกคงจะขัดขวางการหายโรคของตนอย่างแน่นอน ทศนคติแบบไม่ระวังและไม่จริงจังที่มีต่อพระคัมภีร์คงจะขัดขวางคำตอบของพระเจ้าที่มาสู่คำ

อธิษฐานเกี่ยวกับการรักษาโรคอย่างแน่นอน ผมไม่เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงสำแดงฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระองค์ เหมือนที่พระองค์เคยสำแดงในสมัยภาคพันธสัญญาใหม่พร้อมกับบรรดาหมายสำคัญและการมหัศจรรย์และการอัศจรรย์ต่าง ๆ แห่งการรักษาให้หาย เมื่อคำอธิษฐานเหล่านั้นถูกถวายแก่มารีย์หรือในการพูดรัว ๆ ในภาษาต่าง ๆ หรือเมื่อพวกผู้หญิงได้ดำรงตำแหน่งผู้นำในธรรมาสันหรือคริสตจักร หรือเมื่อพวกเขาคบหาสมาคมกับพวกสมัยใหม่นิยมและพวกคนไม่เชื่อ และอาจพลาดไปจากมาตรฐานที่เข้มงวดของภาคพันธสัญญาใหม่

VI. การรักษาให้หายที่แสนมหัศจรรย์ที่เป็นการตอบ

คำอธิษฐานมีความเชื่อมโยงอย่างแน่นอกกับฤทธิ์เดชยิ่งใหญ่ที่ชนะจิตวิญญาณ

มาระโก 16:17 กล่าวว่า “บรรดาหมายสำคัญเหล่านี้จะติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อ...” พระองค์เพิ่งประทานพระบัญชาที่ไปยังทั่วโลกและประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคนและจากนั้นก็ตรัสว่า “บรรดาหมายสำคัญเหล่านี้จะติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อ...” มีความเชื่อมโยงตรงนี้ระหว่างการเป็นพยานแบบส่วนตัว ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ กับการรักษาให้หายที่แสนวิเศษในการตอบคำอธิษฐานที่เกิดขึ้นตามมา

ไม่น่าประหลาดใจที่เราอ่านในกิจการ บทที่ 2 เกี่ยวกับสามพันคนที่ได้รับความรอด และต่อมาเกี่ยวกับห้าพันคนและจากนั้น “คนเป็นอันมากทั้งชายและหญิง” ที่ได้รับความรอด และพร้อมกับคนเหล่านี้เราพบฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าที่ถูกระบุแสดงในการรักษาคนป่วยให้หาย เปโตรผู้ซึ่งเทศนาด้วยฤทธิ์เดชเช่นนั้น สามารถเดินไปตามท้องถนน และเงาของเขาที่พาดทับผู้คนที่เจ็บป่วยก็ถูกพระเจ้าใช้เพื่อรักษาพวกเขาให้หาย (กิจการ 5:12-16)

ผมเชื่อว่าการได้เห็นจิตวิญญาณดวงหนึ่งที่ได้รับความรอด ถูกป้องกันให้พ้นจากนรกตลอดไป มีความสำคัญมากกว่าการได้เห็นผู้คนมากมายหายดีจากโรคบางอย่างที่ไม่สำคัญในฝ่ายร่างกาย คนที่ไม่ให้การชนะจิตวิญญาณมาเป็นอันดับหนึ่งก็ไม่สัตย์จริงต่อพระคริสต์ พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานเพื่อผมอย่างแสนมหัศจรรย์ในการรักษาคนป่วยมากมายให้หาย แต่ผมคงเป็นคนโง่เขลาและไม่สัตย์จริงต่อพระคริสต์หากผมให้การรักษาโรคมีความสำคัญเทียบเท่าหรือเหนือกว่าการชนะจิตวิญญาณ โอ การชนะจิตวิญญาณมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่ากิจกรรมอื่นใดจริง ๆ พระคริสต์ได้ทรงตายเพื่อช่วยพวกคนบาปให้รอด พระมหาบัญชานั้นมีศูนย์กลางอยู่ที่การชนะจิตวิญญาณ คนที่ไม่ชนะจิตวิญญาณก็ไม่ใช่คริสเตียนที่ดี

ในงานรับใช้ของผมเอง ผมได้พบว่าในช่วงเวลาแห่งการฟื้นฟูครั้งใหญ่ที่ผู้คนมากมายกำลังได้รับความรอดและในช่วงเวลาของการถูกข่มเหงเพราะเห็นแก่พระคริสต์ เมื่อนั้นก็มีการตอบคำอธิษฐานอย่างแสนอัศจรรย์และหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ทั้งหลาย

D. L. Moody ไม่เคยเน้นเรื่องการรักษาโรคมากเป็นพิเศษเลย กระนั้นก็มีบางกรณีที่แสนอัศจรรย์ของการรักษาให้หายซึ่งเป็นการตอบคำอธิษฐาน John V. Farwell ฆราวาสคนหนึ่งที่เป็นเพื่อนกับมูดี บอกเล่าเกี่ยวกับการรักษาให้หายบางคราวเหล่านี้ในหนังสือ *Early Recollections of Dwight L. Moody*

Charles G. Finney เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่ได้รับการอวยพรอย่างทรงฤทธิ์จากพระเจ้า แม้ว่าเขาไม่เน้นเรื่องการตอบคำอธิษฐานแบบนอ้ออัศจรรย์ แต่เขาก็เล่าเกี่ยวกับหญิงคนหนึ่งที่ย่านหนังสือไม่ออก และเมื่อ

เธอได้อิฐฐานอย่างจริงจัง พระเจ้าก็ทรงช่วยให้เธออ่านพระคัมภีร์ได้

ผมเชื่อว่าเมื่อการชนะจิตวิญญาณถูกทำให้เป็นเรื่องหลักและเราจ่ายราคานั้นด้วยน้ำตา ความเหน็ดเหนื่อย และในการเฝ้าคอยพระเจ้าเพื่อรับฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็คาดหวังได้ว่าพระเจ้าจะประทานจิตวิญญาณหลายดวงให้แก่เราและ เมื่อจำเป็นและเมื่อมันถวายเกียรติแด่พระองค์ได้ เราจะได้รับคำตอบบางประการที่แสนอัศจรรย์ที่มาสู่คำอธิษฐาน

บทที่ VI

คริสเตียนทั้งหลายควรใช้พวกหมอและยารักษาโรคไหม?

ในหนังสือที่มีค่ามาก ๆ *Miraculous Healing* โดย Henry W. Frost เขาใช้ตัวอย่างเหล่านั้นของ A. J. Gordon ศิษยาภิบาลแบปติสต์ชื่อดัง และ Dr. A. B. Simpson ผู้ก่อตั้งที่ดำเนินตามทางพระเจ้าของ Christian and Missionary Alliance มากเป็นพิเศษ ทั้งคู่เชื่อเรื่องการรักษาโรค เชื่อว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอที่จะรักษาให้หาย เชื่อว่าการใช้พวกหมอและยารักษาโรคเป็นเรื่องไม่จำเป็นและแสดงให้เห็นว่าขาดความเชื่อ Dr. Frost สรุปย่อคำสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้:

1. ความเจ็บป่วยที่เกิดจากบาปแห่งความตกต่ำนั้น ฉะนั้นความเจ็บป่วยทุกประการจึงเป็นผลที่ตามมาโดยตรงของบาป และความเจ็บป่วยที่พิเศษก็เป็นผลลัพธ์ของบาปที่พิเศษ
  2. พระคริสต์ได้ทรงเข้ามาในโลกเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดจากบาป และจากผลที่ตามมาเหล่านั้นของบาป ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงมาเพื่อช่วยคริสเตียนให้รอดพ้นจากผลที่ตามมาในปัจจุบันของบาปขณะอยู่บนโลก ซึ่งรวมถึงความเจ็บป่วยฝ่ายร่างกายด้วย
  3. พระคริสต์ทรงไปสวรรค์แล้วเพื่อทำให้พระประสงค์ในการไถ่ของพระองค์สำเร็จบนโลก เพื่อเหล่าวิสุทธิชนของพระองค์ และเพราะว่าพระประสงค์หนึ่งคือเพื่อช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากความเจ็บป่วยและแม้กระทั่งความอ่อนแอฝ่ายร่างกาย การมีสุขภาพแข็งแรงดีจึงเป็นสิทธิ์และอภิสิทธิ์แห่งการไถ่นั้น
  4. ผู้ที่ทรงนำพระประสงค์ทั้งหลายแห่งพระคุณของพระเจ้ามาสู่วิสุทธิชนคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ และดังนั้น ถ้าคริสเตียนผู้นั้นรับและยึดไว้มั่น โดยความเชื่อ พระวิญญาณในความเต็มเปี่ยมของพระองค์ สำหรับเขามันก็จะหมายถึงการเต็มเปี่ยมแห่งการสถิตอยู่ภายในของพระคริสต์ ชีวิตที่เป็นขึ้นจากตาย ทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกาย
  5. เนื่องจากมันเป็นมรดกแห่งสิทธิโดยกำเนิดของวิสุทธิชน คริสเตียนจึงไม่ต้องพึ่งหมอหรือยารักษาโรค และดังนั้น มันจึงไม่มีเหตุอันควรเลยในฝ่ายวิญญาณที่เขาจะไปพึ่งสองสิ่งนั้น
  6. พระพรเหล่านี้มีไว้สำหรับพวกอัครทูตในฐานะอวยวะทั้งหลายแห่งพระกายของพระคริสต์ และเนื่องจากกายนี้เป็นหนึ่งเดียว โดยไม่ขึ้นกับสถานที่และเวลา สิ่งที่เคยเป็นจริงสำหรับพวกอัครทูตก็เป็นจริงสำหรับวิสุทธิชนคนอื่น ๆ ทุกคน
  7. เหตุฉะนั้น มันจึงเป็นทั้งอภิสิทธิ์และหน้าที่ของคริสเตียน ในกรณีของความเจ็บป่วย ที่จะส่งคนไปตามพวกผู้ปกครองของคริสตจักร ที่จะสารภาพบาปทุกประการที่ทราบ ที่จะรับการเจิมด้วยน้ำมัน ที่จะถวายคำอธิษฐานแห่งความเชื่อ และจากนั้นก็ลุกขึ้นและหายดีและแข็งแรง
- จงสังเกตข้อเสนอนี้ 5 ข้างบน: “...คริสเตียนจึงไม่ต้องพึ่งหมอหรือยารักษาโรค และดังนั้น มันจึงไม่มีเหตุอันควรเลยในฝ่ายวิญญาณที่เขาจะไปพึ่งสองสิ่งนั้น”
- บัดนี้เป็นความจริงที่ว่าพวกหมอเป็นมนุษย์ พวกเขาไม่ทราบเสมอไปว่ามีอะไรผิดปกติ และบางครั้ง

เมื่อพวกเขาทราบจริง ๆ และทำสารพัดที่มนุษย์จะทำได้ พวกเขาก็ล้มเหลว พวกหมอที่มีหัวคิดทราบว่า การรักษาให้หายทุกอย่างนั้นหลัก ๆ แล้วเป็นมาจากพระเจ้า พวกเขาอาจเรียกมันว่า “ธรรมชาติ” เมื่อเลือดพิษติด การติดเชื้อและเชื้อมกระดุกที่หักหรือทำให้ไขลดหรือเมื่อแอนติบอดีในเลือดขัดขวางการติดเชื้อไข้ทรพิษหรือ ไข้หัดหรือหิวตโรค แต่ธรรมชาติก็เป็นเพียงวิธีปกติวิธีหนึ่งที่พระเจ้าทรงใช้งาน พวกหมอก็ช่วยธรรมชาติได้ ยาปฏิชีวนะอาจช่วยฆ่าเชื้อโรคได้ ยาถ่ายช่วยฟื้นฟูการกำจัดเชื้อโรคตามปกติได้

พวกหมอเป็นมนุษย์ เราเชื่อว่าบางครั้งการตัดต่อมทอนซิลและการตัดไส้ติ่งและการตัดมดลูกไม่ใช่ เรื่องจำเป็น พวกหมอมักมีการฝึกฝนมากมาย บ่อยครั้งพวกเขาก็ภาคภูมิใจอย่างเหมาะสมแล้วในการเรียนรู้และ ทักษะของพวกเขาที่ได้มาด้วยการเสียสละมากมาย บางครั้งพวกเขาอาจกระตือรือร้นที่จะผ่าตัดมากเกินความ จำเป็น

จากนั้นพวกหมอ ซึ่งเหมือนกับพวกเราที่เหลือ อยากได้เงิน หมอบางคนได้รับอิทธิพลจากเงินทองมาก เกินไป ฉะนั้นบัดนี้เนื่องจากมันถูกกฎหมายและน่านับถือไม่มากนักน้อย หมอหลายคนจึงฆ่าพวกเด็กทารกที่ยัง ไม่คลอดในการทำแท้งและมั่งมีด้วยเงินเปื้อนเลือดนี้ และไม่แน่มันเป็นเรื่องน่านับถือและถูกกฎหมายและ ทำได้ง่ายและทำกำไรได้พอ ๆ กัน พวกหมอชนิดเดียวกันนี้ก็อาจฆ่าคนอื่นเพื่อเงินได้เช่นกัน ผมขอกล่าวว่า พวกหมอเป็นมนุษย์และเจอกับการทดลองอย่างเดียวกันกับพวกเราที่เหลือ

แต่ขอขอบคุณพระเจ้าที่พวกหมอส่วนใหญ่ไม่ได้จัดอยู่ในประเภทนั้นแต่เป็นผู้ที่มีอุดมการณ์สูง อุทิศ ตัวอย่างซื่อตรงต่อการรักษาผู้ป่วยให้หายและทำสิ่งที่ดีงาม เราเชื่อว่าโดยรวมแล้วพวกหมอเป็นผู้สร้างคุณูปการ อย่างมหาศาลต่อมนุษยชาติ และพระเจ้าทรงพอพระทัยที่พวกหมอและยารักษาโรคถูกใช้การเพื่อประโยชน์สุข ของผู้คน

I. พระเจ้าทรงใช้หลายวิธีในพระราชกิจฝ่ายวิญญาณที่สุดของพระองค์

มันผิดไหมที่จะเรียกหมอให้มาช่วยในความเจ็บป่วย? เอาละ มันผิดไหมที่จะเรียกนักเทศน์ให้มาช่วยใน เรื่องฝ่ายวิญญาณทั้งหลาย? คุณเห็นแล้วว่า พระเจ้าทรงใช้หลายคนและหลายวิธีในงานฝ่ายวิญญาณทั้งหมด ของพระองค์ พระเจ้าทรงใช้หลายคนในการเขียนพระคัมภีร์ เป็นความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงจัดหาถ้อยคำเหล่านั้น แต่พระองค์ทรงใช้มนุษย์เพื่อเขียนมันลงไป พระองค์ทรงใช้มนุษย์เพื่อแปลพระคัมภีร์ พระองค์ทรงใช้ มนุษย์เพื่อตีพิมพ์พระคัมภีร์ พระองค์ทรงใช้หน้ากระดาษที่ถูกพิมพ์เพื่อนำข่าวประเสริฐออกไปและช่วยผู้คนให้ รับความรอด พระเจ้าทรงใช้สื่อกลางต่าง ๆ

ฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงใช้ผู้คนเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ หรือเพื่อเป็นพยานและชนะจิตวิญญาณ พระองค์จะทรงใช้พวกทูตสวรรค์ก็ได้ อันที่จริง พระองค์ทรงส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งไปหาโครเนลิอัสจริง ๆ แต่ ทูตสวรรค์องค์นั้นไม่สามารถบอกโครเนลิอัสได้ว่า จะรับความรอดได้อย่างไร นั่นไม่ใช่ฐานะของทูตสวรรค์ โครเนลิ อัสต้องส่งคนไปเมืองยัฟฟาเพื่อไปตามซีโมนเปโตรมาบอกเขากับครอบครัวของเขา “ถ้อยคำทั้งหลายแก่ท่าน ซึ่งโดยถ้อยคำเหล่านั้นท่านกับทั้งครอบครัวของท่านจะได้รับความรอด” (กิจการ 11:14) พระเจ้าทรงใช้ผู้คนใน กิจธุระของพระองค์ เหตุใดพระองค์ถึงไม่ควรใช้พวกเขาในการรักษาให้หายเช่นเดียวกับในการสร้างอาคารที่ ประชุมคริสตจักร หรือในการแจกใบปลิว หรือในการประกาศข่าวประเสริฐ หรือการตีพิมพ์นิตยสารคริสเตียน

สักฉบับ หรือการอธิษฐานกับคนบาปสักคนเล่า? พระเจ้าทรงใช้พวกหมอและยารักษาโรคทั้งหลาย

เราถูกบอกว่า “เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าโดยความโง่เขลาแห่งการประกาศที่จะช่วยคนทั้งหลายที่เชื่อในโรค” (1 คร. 1:21)- ไม่ใช่แค่ข่าวประเสริฐแต่ข่าวประเสริฐที่ถูกประกาศนั้น; ไม่ใช่แค่ข่าวประเสริฐแต่ข่าวประเสริฐที่ถูกกลั่นกรองผ่านความเข้าใจของมนุษย์ ความกรุณา ประสบการณ์ น้ำตา และภาระใจ: มนุษย์ผู้หนึ่งที่ถูกเติมเต็มและถูกนำพาโดยพระวิญญาณของพระเจ้า!

ผมจำนักเทศน์หนุ่มคนหนึ่งได้ผู้ซึ่งเคยเทศนาในคริสตจักรที่ผมเคยเป็นศิษยาภิบาล และเขากล่าวด้วยความถ่อมใจอย่างยิ่งตามที่เขาคิดว่า “ผมไม่อยากจะให้คุณเห็นผมคืนนี้ ผมอยากให้มีมันสักผืนจริง ๆ ตรงหน้าผมตรงนี้เพื่อที่พวกคุณจะมองเห็นผมไม่ได้ด้วยซ้ำแต่ได้ยินแค่ข่าวประเสริฐนั้น” ผมบอกภรรยาของผมว่า “เนื่องจากมันราคาไม่แพง เขาจึงสามารถเอามันสักผืนพกติดตัวไปด้วยก็ได้หากเขาคิดอย่างนั้นจริง ๆ แต่เขาก็ไม่ได้ทำ ไม่ใช่เลย พระเจ้าทรงอยากใช้ใบหน้าและเสียงและรูปลักษณ์และน้ำตาและเสียงหัวเราะและสติปัญญาและคำพยานและประสบการณ์ของมนุษย์ พระเจ้าทรงอยากใช้ผู้คนพร้อมกับบุคลิกลักษณะทั้งหมดของพวกเขา

ใครสักคนเคยกล่าวเกี่ยวกับนักเทศน์คนหนึ่งว่า “เขาใช้เนื้อหนังมากเกินไปในการเทศนาของเขา” และนักเทศน์คนนั้นก็เตือนใจเราว่าพระเจ้าทรงอยากได้เนื้อหนัง พระองค์ตรัสว่า “...ถวายเป็นร่างกายของพวกเขาทำน เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต” พระองค์ทรงอยากได้มือและเท้าของคุณและเสียงและน้ำตาของคุณ คำพยานของคุณและความรักของคุณ ความชื่นบานของคุณที่จะถูกแสดงออกมาเพื่อนำข่าวประเสริฐออกไปและช่วยผู้คนให้ได้รับความรอด

ฉะนั้นถ้าพระเจ้าทรงใช้สื่อกลางที่เป็นมนุษย์และผู้คนเพื่อนำข่าวประเสริฐออกไป เหตุใดพระองค์ถึงไม่ควรใช้สื่อกลางหลายอย่างในการรักษาผู้คนให้หายเล่า?

II. พระเจ้าตรัสในทางดีเกี่ยวกับพวกหมอและยารักษาโรคในพระคัมภีร์

มันผิดไหมที่จะใช้พวกหมอ? พระคัมภีร์ไม่เคยบอกใ้ว่ามันผิดเลย อันที่จริง พระเยซูตรัสว่า “บรรดาคนปกติไม่ต้องการหมอ เว้นแต่คนทั้งหลายที่เจ็บป่วย” และมีรายงานเช่นนั้นสามครั้งในพระคัมภีร์: มัทธิว 9:12; มาระโก 2:17; ลูคา 5:31 ใครเล่าต้องการหมอ? ใครก็ได้ที่ไม่ “ปกติ”- นั่นคือ ไม่สบาย พระเยซูตรัส นั้นทำให้บทบาทของหมอเป็นสิ่งที่น่านับถือและถูกต้อง

ลูคาถูกเรียกว่า “ลูคาแพทย์ที่รัก” (คส. 4:14) มันไม่ได้กล่าวว่าเขาเคยเป็นหมอ เขาไม่เป็นเหมือนมารีย์ชาวมักดาลาผู้ซึ่ง เมื่อนางรับความรอดแล้ว ผีเจ็ดตนก็ถูกขับออกจากตัวนาง แต่ชายผู้นี้ซึ่งเป็นคริสเตียนที่ดำเนินตามทางพระเจ้า ที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อเขียนข่าวประเสริฐของลูคาและเพื่อเขียนหนังสือกิจการ ยังคงเป็น “แพทย์ที่รัก” เหมือนเดิม ฉะนั้น คุณหมอลูคาจึงเป็นต้นแบบที่ดีสำหรับเหล่าคุณหมอ

และพระคัมภีร์ไม่เคยพูดถึงยารักษาโรคอย่างดูแคลนเลยด้วย อันที่จริง สุภาพษิต 17:22 กล่าวว่า “ใจร่าเริงทำดีเหมือนอย่างยา” และฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงให้เกียรติใจที่ร่าเริง มันดีในฝ่ายร่างกายสำหรับคุณที่จะมีความสุข และยารักษาโรคที่ดีก็ส่งผลดีเช่นกัน ไม่มีการใส่ร้ายป้ายสียารักษาโรคใด ๆ ในที่นี้เลย

เมื่อเฮเซคียาห์ป่วยและกำลังจะตาย เขาก็อธิษฐานอย่างจริงจังต่อพระเยโฮวาห์ และพระเจ้าทรง

สัญญาว่าจะเพิ่มอายุให้เขาอีกสิบห้าปี จากนั้นศาสตราจารย์ออสยาห์ที่ได้รับการคลอใจได้กล่าวว่า “จงเอาขนมมะเดื่อมาก่อนหนึ่ง” และพวกเขาก็เอามันมาและวางบนฝืนั้น และกษัตริย์ก็หายดี (2 พงศ์กษัตริย์ 20:7) และเหตุการณ์เดียวกันนี้และวิธีการรักษาแบบเดียวกันนี้ถูกกล่าวถึงในออสยาห์ 38:21 นั่นเป็นวิธีการรักษาทางการแพทย์ ใช่หรือไม่?

เมื่อเปาโลกล่าวแก่ทิโมธีว่า “อย่าดื่มน้ำอีกต่อไป แต่จงใช้น้ำองุ่นบ้างเล็กน้อย เพื่อเห็นแก่กระเพาะอาหารของท่านและความเจ็บป่วยที่บังเกิดแก่ท่านบ่อย ๆ” (1 ทธ. 5:23) นั่นก็เป็นยาที่หมอสั่งอย่างหนึ่งมีใช่หรือไม่? ไวน์ที่ไม่ผ่านการบ่ม หรือน้ำองุ่น ก็มีประโยชน์ในสมัยนั้นมากพอ ๆ กับน้ำองุ่นตอนนี้ และพวกหมอก็จ่ายมันเป็นยาบ่อย ๆ

เราถูกบอกไว้ว่าแม้กระทั่งในกรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ ต้นไม้แห่งชีวิตออกผลสิบสองชนิด “และใบทั้งหลายของต้นไม้เหล่านั้นสำหรับการรักษาบรรดาประชาชาติให้หาย” (วิว. 22:2)

โอ ฉะนั้น แม้กระทั่งในร่างกายที่ได้รับสง่าราศีแล้วเหล่านี้ พระเจ้าจะทรงจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ไว้เพื่อที่การรักษาให้หายอยู่ตลอดจะเป็นของเราตลอดไปเป็นนิรันดร์ นั่นยังไม่เป็นจริงตอนนี้ แต่มันเป็นความจริงอยู่เหมือนเดิมที่ว่าพระเจ้าทรงเห็นชอบกับการใช้ยาโรครักษาโรค โซดาไบคาร์บอเนตเป็นยาลดกรดที่ผู้คนที่ต้องใช้บางครั้ง มันเป็นเรื่องโง่เขลาที่จะคิดในแง่ร้ายเกี่ยวกับสิ่งแสลงพิเศษทั้งหลายที่พระเจ้าเองทรงจัดหาให้ซึ่งใช้การได้เพื่อการรักษาร่างกายให้หาย พระเจ้าไม่ทรงต่อต้านการรักษาโรครักษาโรค

ในหนังสือ *Miraculous Healing* Dr. Frost ใช้ภาพประกอบนี้ ชายคนหนึ่งอาจกินมะเดื่อหลายผล และพบว่าพวกมันมีประโยชน์อย่างพิเศษต่อตัวเขา พวกมันทำให้โภชนาการสมดุลและช่วยในเรื่องการขับถ่าย เขาคิดว่ามันเป็นอาหารธรรมดา ๆ และเขาน่าจะซื้อพวกมันที่ร้านขายอาหารเพื่อสุขภาพสักแห่ง!

แต่ Dr. Frost กล่าวว่า ถ้าหมอมคนหนึ่งจะเอามะเดื่อเหล่านั้นมาและปรุงพวกมันและสกัดเอาน้ำของมันและบรรจุขวดและติดฉลากมันว่า “ยาน้ำเชื่อมจากผลมะเดื่อ” และจากนั้นก็จ่ายยาให้ท่านสองซัออนซาหลังอาหารทุกมื้อ หลายคนเหล่านี้ที่คิดว่ามันผิดที่จะทานยาโรครักษาโรคก็คงไม่ยอมทาน “ยา” นั้น แม้ว่ามันเป็นสิ่งเดียวกันกับที่พระเจ้าเองทรงจัดเตรียมไว้แล้วในผลมะเดื่อเหล่านั้น!

อย่างไรก็ตาม ขอให้เราจดจำไว้ว่าเราควรฟังพระเจ้าเป็นอันดับแรกเสมอ ไม่ใช่ฟังพยานุษย์ พระเจ้าสามารถใช้พวกหมอและทรงใช้พวกเขาอยู่บ่อยครั้งในการรักษาคนป่วยให้หาย บ่อยครั้งพระองค์ทรงรักษาให้หายโดยไม่ต้องใช้พวกหมอและยาโรครักษาโรค เพื่อตอบคำอธิษฐาน แต่ในทั้งสองกรณี ไม่ว่าจะใช่หรือไม่ใช่พวกหมอและยาโรครักษาโรค เราก็ควรฟังพระเจ้าและตั้งใจที่จะใช้สื่อกลางใดก็ตามที่พระองค์ทรงจัดหาให้เพื่อการดูแลร่างกายและการรักษาให้หายจากความเจ็บป่วย

สมัยเป็นนักเทศน์หนุ่ม ผมเคยป่วยเป็นโรคต่อมทอนซิลอักเสบ และมีไข้สูงประกอบด้วย ครั้งหนึ่งในการรณรงค์ฟื้นฟูผมจะอธิษฐานอย่างจริงจังมากที่สุดขอให้พระเจ้าทำให้ลำคอของผมโล่งและทำให้ผมสามารถเทศนาได้เย็นวันนั้น พระองค์ทรงช่วย แต่วันถัดมาความเจ็บปวดนั้นและไข่นั้นก็กลับมาอีก

สุดท้ายผมตัดสินใจที่จะให้ผ่าตัดต่อมทอนซิลของผมออก มีการนัดวันกับหมอไว้แล้ว และเช้าวันนั้นในการเฝ้าเดี่ยวของเรามาผมได้อ่าน 2 พงศาวดาร 16:12, 13 ซึ่งกล่าวว่า:

“และในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลของพระองค์ อาสาได้ทรงเป็นโรคในพระบาทของพระองค์ จนกระทั่งโรคของพระองค์ร้ายแรงยิ่งนัก ถึงกระนั้นในโรคของพระองค์ พระองค์ก็ไม่ได้ทรงแสวงหาพระเยโฮวาห์ แต่บรรดาแพทย์ และอาสาได้ทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และสิ้นพระชนม์ในปีที่สี่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลของพระองค์”

ผมสะท้อนใจมาก “ในโรคของพระองค์ พระองค์ก็ไม่ได้ทรงแสวงหาพระเยโฮวาห์ แต่บรรดาแพทย์ และอาสาได้ทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์...” ผมเชื่อมั่นเป็นคำเตือนใจว่าผมต้องนำเรื่องนั้น ทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างจริงจังมากกว่านี้และอธิษฐานเกี่ยวกับการผ่าตัดนั้น ผมทำไปแล้ว การผ่าตัดนั้น ถูกเลื่อนไปอย่างไม่มีกำหนด และต่อมาไม่นานผมได้พบกับคุณหมอคริสเตียนที่น่านับถือท่านหนึ่งผู้ซึ่งยื่นกรานให้ผมเลิกทานของมัน ๆ และขนมหวานส่วนใหญ่ซึ่งผมเคยชอบทานมาก ๆ ผมทำตามและผมไม่เคยเป็นต่อม ทอนซิลอักเสบอีกเลย และผมได้พบว่าพร้อมกับโภชนาการอันเหมาะสมผมไม่ต้องเข้ารับการผ่าตัด

คำเตือนที่แท้จริง ๆ ก็คือนี้: เราควรนำความต้องการของเรามาทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสมอในการ อธิษฐาน และฉะนั้นบางครั้งการทรงนำนั้นก็ชัดเจนว่าเราควรที่จะใช้พวกหมอและยารักษาโรคและการ ผ่าตัดทั้งหลาย บางครั้งพระองค์ก็ทรงมีวิธีอื่น ๆ แต่เราควรฟังพาพระเจ้าเสมอและสิ่งที่เราควรสนใจเป็นอันดับ แรกคือการทำให้พระองค์พอพระทัยและทราบน้ำพระทัยของพระองค์

ฉะนั้นขอให้เราจดจำไว้ว่าพวกหมอและยารักษาโรคสามารถถูกพระเจ้าใช้การได้ และเรามีความนับถือ อย่างยิ่งต่อชายและหญิงทั้งหลายผู้อุทิศตนในวิชาชีพทางการแพทย์

บทที่ VII

การรักษาให้หายแบบอัศจรรย์บางคราวที่เป็นการตอบ

คำอธิษฐานได้รับการยืนยันอย่างชัดเจน

ผู้แต่งเพลงสดุดีกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้แสวงหาพระเยโฮวาห์ และพระองค์ได้ทรงสดับฟังข้าพเจ้า และได้ทรงช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากความกลัวทั้งสิ้นของข้าพเจ้า” เขากล่าวอีกว่า “คนยากจนคนนี้ได้รับร้องทูล และพระเยโฮวาห์ได้ทรงสดับฟังเขา และได้ทรงช่วยเขาให้พ้นจากความยากลำบากทั้งสิ้นของเขา” (สดด. 34:4, 6) ฉะนั้นแน่นอนว่ามันเหมาะสมที่จะบอกเล่าสิ่งใดบ้างที่พระเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อเรา

ผมต้องยอมรับด้วยความละเอียดใจว่าผมเคยทำให้พระองค์ผิดหวังอย่างมากในการสำแดงฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระองค์ในการชนะจิตวิญญาณและในเรื่องอื่น ๆ ผมเคยได้รับการเข้าแทรกแซงของพระเจ้า คำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบอย่างอัศจรรย์หลายครั้งจริง ๆ แต่ผมคงสะเพร่าจริง ๆ หากผมลืมที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้าสำหรับคำอธิษฐานบางเรื่องที่ได้รับคำตอบอย่างเฉพาะเจาะจง

I. การที่พระเจ้าเคยตอบคำอธิษฐานของผู้เขียนแล้วที่ขอการรักษาให้หาย

A. คุณพ่อของผมถูกทำให้หายดีจากการป่วยใกล้ตาย

ตอนผมอายุสิบห้า คุณพ่อของผมเริ่มป่วยหนักมาก ท่านสุขภาพย่ำแย่ลงจนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางท่านหนึ่งในเมืองพอร์ตเวิร์ธ รัฐเท็กซัส ขอร้องให้ท่านทิ้งทุกอย่างไว้ก่อนนานสามเดือนเพื่อฟื้นฟูสุขภาพของท่าน แต่คุณพ่อของผมกล่าวว่า “ผมทำอย่างนั้นไม่ได้หรอก ผมมีครอบครัวใหญ่และหนี้ต้องจ่าย ผมทำอย่างนั้นไม่ได้” ดังนั้นท่านจึงทำงานต่อไปจนกระทั่งในที่สุดท่านก็ต้องยอมแพ้ คุณหมอมาคอยดูแลท่าน และท่านพยายามเต็มที่ แต่ชีวิตของคุณพ่อผมดูเหมือนจะค่อย ๆ หมดไป คุณหม้อีกคนถูกเรียกเข้ามา และทั้งสองคนนั้นได้ทำสารพัดที่ทักษะทางการแพทย์ทำได้แล้ว แต่มันดูเหมือนสิ้นหวัง เย็นวันหนึ่งพวกเขาบอกว่า “คุณโรซซ์คงอยู่ไม่พินาศนี่” คือนั้นผมเข้าไปในโรงนาและคุกเข่าลงข้างคอกม้าเพื่ออธิษฐานเผื่อคุณพ่อของผม ผมได้วิงวอน โดยไม่รู้หลักคำสอนพิเศษใด ๆ ของพระคัมภีร์เลย รู้แต่เพียงว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน ขณะที่ผมเริ่มเดินกลับไปที่บ้าน ผมได้ยินเสียง ๆ หนึ่งอยู่ใต้โรงเก็บรถม้า นั่นเป็นเกอรัตรูดพี่สาวของผมที่วิงวอนขอให้พระเจ้าทรงไว้ชีวิตคุณพ่อของผม ผมเข้าไปในบ้าน และที่นั่นแม่เลี้ยงของผมกำลังคุกเข่าอยู่ข้างเตียงในห้องด้านหน้าและอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงไว้ชีวิตสามีของเธอ

เช้าวันถัดมาตอนเจ็ดโมงคุณพ่อของผมลืมตาและกล่าวว่า “กางเกงของพ่ออยู่ไหน?” แม่เลี้ยงของผมกล่าวแบบกึ่งหัวเราะกึ่งร้องไห้ว่า “พ่อไม่ต้องสวมกางเกงหรอก พ่อป่วยอยู่นะ” แต่ท่านก็รู้สึกว่าคุณพ่อมีอะไรบางอย่างต้องทำ ท่านจึงแต่งตัวและเดินประมาณหนึ่งช่วงตึกไปยังย่านธุรกิจเล็ก ๆ นั้น

ก่อนที่คุณหมอโรเบิร์ตสันจะเตรียมรถม้าและขับไปปรับคุณหม้อีกคน คือ คุณหมอคิง ให้มาด้วยกันกับเขา คุณพ่อของผมก็เดินกลับมาถึงบ้านแล้วและนั่งอยู่ที่ชานบ้านด้านหน้า คุณหมอทั้งสองดุท่านว่า “คุณต้องกลับไปนอนนะ! เดี่ยวคุณก็ตายหรอก” แต่คุณพ่อของผมกล่าวว่า “ไม่ ผมสบายดี เดี่ยวผมจึงบ้ายนี้ละกัน” ท่านทานมื้อเที่ยงที่โต๊ะและในตอนบ่ายท่านก็งีบบนเตียง แค่นั้นเอง จากนั้นท่านก็ทำงานของท่านตามปกติและ

เท่าที่เราบอกได้ ท่านมีสุขภาพดี

ท่านไปที่เมืองฟอร์ทเวิร์ธเพื่อพบผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางคนนั้นอีก ผู้ซึ่งอัศจรรย์ใจที่ท่านมีชีวิตรอดผ่านช่วงร้ายนั้นมาได้และตอนนี้ท่านก็สบายดี เขาคิดว่าพวกหมอในชนบทได้ทำสิ่งมหัศจรรย์ในการช่วยชีวิตคุณพ่อของผม แต่คุณพ่อทราบและผมก็ทราบในตอนนั้นว่านั่นไม่ใช่ฝีมือของพวกหมอในชนบท

B. ลูกสาวของผมได้รับการรักษาให้หายจากโรคคอตีบในวันเดียว

ตอนที่เกรซลูกสาวคนโตของผมอายุห้าขวบ เข้าวันหนึ่งเธอเจ็บคอและคออักเสบ เราให้เธอทานยาละลายเสมหะและกวาดคอของเธอด้วยยาแดง แต่ไข้ก็สูงขึ้น เมื่อมันสูงถึง 105 องศาฟาเรนไฮต์ เราก็นำเธอไปหาหมอ หมอตรวจดูเธออย่างระมัดระวัง วัดอุณหภูมิของเธอ ตรวจดูลำคอที่อักเสบนั้น และกล่าวว่า “ผมแน่ใจว่าเธอเป็นโรคคอตีบครับ แต่เราจะต้องตรวจให้แน่ใจเสียก่อน” เขาจึงเอาเชื้อจากลำคอของเธอไปวางบนแผ่นสไลด์ และส่งไปที่ห้องแล็บทางการแพทย์ ในไม่กี่นาทีมีคนโทรศัพท์ทักกลับมา ไข้แล้ว ลูกสาวผมเป็นโรคคอตีบขั้นรุนแรง คุณหมอฉีดยาให้เธอเข็มหนึ่งและฉีดยาอีกเข็มและแอนติท็อกซินเข็มหนึ่งให้ลูกสาวอีกคนของเรา

พวกเรากลับบ้านไป เจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำเขตให้บ้านของเราเป็นเขตกักกันโรค ภรรยาของผมและผมคุกเข่าลงข้างเตียงและอธิษฐาน โดยผลัดกันอธิษฐาน ซ้ำแล้วซ้ำอีก จนกระทั่งในที่สุดผมกล่าวว่า “พ่อเชื่อว่าพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของเราแล้ว” ภรรยาของผมเห็นด้วย ไข่นั้นลดลง และมันก็หายไปภายในวันนั้น

เราโทรไปตามนางพยาบาลจากสาธารณสุขมา และเธอก็มาเข้าวันถัดมา ไม่มีไข้ ไม่มีอาการอักเสบของลำคอแล้ว! เธอกล่าวว่า “ทำไมเด็กคนนี้ไม่เป็นโรคคอตีบเลยนี่คะ!” ผมกล่าวว่า “แต่เธอเป็นเมื่อวานนี้นะครับ”

เข้าวันนั้นเกรซกล่าวว่า “พ่อคะ หนูลูกได้ไหมคะ?” ผมบอกเธอว่าเธอควรนอนพักบนเตียงจนกว่าเราแน่ใจว่าเธอหายดีแล้ว

เธอกว่าว่า “หนูยังป่วยอยู่หรือคะ?” ผมบอกเธอว่าผมไม่คิดว่าเธอป่วยแต่เราควรรอจนกว่านางพยาบาลจากสาธารณสุขกลับมาตรวจ เธอนั่งบนเตียงและเล่นกับตุ๊กตาของเธอ นางพยาบาลจากสาธารณสุขมา ตรวจไม่พบไข้ ไม่มีอาการอักเสบของลำคอ ดึงป้ายเขตกักกันโรคลงมา และเป็นอันเสร็จเรื่อง! ผมรู้ว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานแล้ว

C. Mrs. Jewel Duncan ได้รับการรักษาให้หายอย่างอัศจรรย์จากวัณโรค

ในปี 1931 ในเมืองฟอร์ทเวิร์ธ รัฐเท็กซัส Mrs. Kelly คนหนึ่งมาหาผมและขอให้ผมอธิษฐานเพื่อหญิงคนหนึ่งป่วย Mrs. Jewel Duncan ถูกส่งมาที่บ้านเพื่อรอความตายแล้วจาก Kerrville, Texas State T.B. Sanitarium เธอน้ำหนักลดลงจาก 140 ปอนด์มาเหลือ 90 ปอนด์ เธอพูดได้แค่เป็นเสียงกระซิบ หลังจากรับการรักษานานสองปีในสมัยนั้นที่ไม่มียาปฏิชีวนะ คุณหมอได้กล่าวแก่เธอว่า “ตกลงคืออีกหนเดียว คุณอาจเสียชีวิตได้ ถ้าคุณอยากอยู่ที่นั่นต่อไป เราจะให้การดูแลที่ดีที่สุดที่เราจะให้ได้ แต่ไม่มีอะไรอีกแล้วที่เราจะทำได้ ถ้าคุณอยากเสียชีวิตที่บ้านโดยอยู่พร้อมหน้ากับสามีและลูกชายสองคนของคุณ เราก็อนุญาต”

เธอกว่าว่า “ให้ฉันตายที่บ้านเถอะค่ะ”

เธอกลับมาบ้าน สามิผู้สิ้นหวังขายบ้านหลังนั้นไปแล้วแต่ยังไม่ต้องยกบ้านหลังนั้นให้ผู้ซื้อจนกว่าภรรยาของเขาเสียชีวิต ลูกชายสองคน คนหนึ่งอายุแปดปีและอีกคนสิบปี ถูกยกให้พวกญาติแล้วและจะถูกส่งไปอยู่กับคนเหล่านั้นเมื่อคุณแม่ของพวกเขาเสียชีวิต

แต่ Mrs. Kelly ถาม Mrs. Duncan ว่าผมจะมาอธิษฐานเพื่อเธอได้หรือไม่ เธอยินยอม ผมไปที่บ้านหลังนั้น เธอพูดได้แค่ว่าเสียงกระซิบ ผมกล่าวว่า “ผมไม่อ้างว่ามีฤทธิ์เดชพิเศษใด ๆ นะครับ ผมแค่รู้ว่าเราคิดถูกเสมอที่จะอธิษฐาน ถ้าคุณปรารถนา ผมก็จะอธิษฐานเพื่อคุณครับ” จากนั้นผมกล่าวว่า “ถ้าพระเจ้ารักษาคุณให้หาย คุณจะถวายเกียรติและคำสรรเสริญแด่พระองค์ใหม่ครับ?”

เธอกระซิบว่าเธอจะทำ

ผมกล่าวว่า “คุณช่วยสำรวจในใจของคุณได้ไหมและดูสิว่ามีสิ่งใดอยู่ในนั้นบ้างไหมที่จะไม่ถวายเกียรติพระเจ้า มีบาปใดที่ยังไม่สารภาพหรือไม่?”

เธอสัญญาว่าจะสารภาพสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้านำมาสู่ความคิดของเธอ

นางพยาบาลนำน้ำมันมะกอกมาให้ ผมแต้มน้ำมันมะกอกเล็กน้อยที่หน้าผากของเธอ และผมอธิษฐาน น้ำมันมะกอกนั้นเป็นเพียงสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงสถิตอยู่ในร่างกายนั้น

หลังจากที่ผมอธิษฐานให้เธอแล้ว ผมก็จากไปเพื่อร่วมการประชุมฟื้นฟู สามเดือนต่อมาผมกลับไปเมืองฟอร์ทเวิร์ธ และท่ามกลางฝูงชนหมู่ใหญ่เมื่อมิตรสหายเหล่านั้นเรียงแถวมาจับมือทักทาย Mrs. Kelly และ Mrs. Jewel Duncan ก็มาด้วย แน่ใจว่าตอนนั้นผมจำ Mrs. Duncan ไม่ได้ Mrs. Kelly กล่าวว่า “คุณรู้จักผู้หญิงคนนี้ใช่ไหมคะ”

ตอนนั้นผมไม่รู้จัก

เธอกกล่าวว่า “คุณรู้จักเธอแน่นอนคะ”

ผมกล่าวว่า “ขอโทษนะครับ แต่ผมพบเจอผู้คนใหม่ ๆ เป็นหมื่นคนต่อปี ผมเชื่อว่าผมไม่รู้จักเธอ นะครับ”

เธอกกล่าวว่า “นี่คือ Mrs. Duncan ที่คุณได้อธิษฐานเพื่อตอนนั้นไงคะ”

Mrs. Duncan ซึ่งสุขภาพดีและหนัก 140 ปอนด์ ด้วยน้ำตาที่ไหลอาบแก้มและหัวเราะด้วยความชื่นบาน กล่าวว่า “อาจารย์ไรซ์คะ หลังจากที่ผมได้อธิษฐานเพื่อฉัน สองสัปดาห์ต่อมาฉันก็แข็งแรงพอที่จะทำงานบ้านทั้งหมดของตัวเองได้รวมถึงซักผ้าให้คนทั้งบ้านด้วยคะ!”

ผมได้เห็นเธอในอีกสองปีให้หลังซึ่งดูเหมือนว่าเธอมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ดี ยี่สิบสองปีต่อมาเธอได้เขียนมาหาผมโดยบอกว่าเธอเป็นผู้จัดซื้อคนหนึ่งให้ห้างสรรพสินค้า Belk's แห่งเมืองกรีนวิลล์ รัฐเท็กซัส ประมาณสามสิบปีหลังจากที่เธอหายดี เธอก็ยังมีชีวิตอยู่และแข็งแรงดี

โอ พระเจ้าทรงเข้าแทรกแซงและตอบคำอธิษฐานจริง ๆ

D. ภรรยาของศิษยาภิบาลได้รับการรักษาให้หายจากโรคมะเร็งอย่างอัศจรรย์

ผมเคยอยู่กับ Rev. Jack Adrian ศิษยาภิบาลในเมืองวิซิตา รัฐแคนซัส พวกหมอบพบว่า Mrs. Adrian เป็นมะเร็งระยะสุดท้าย มีเนื้องอกในสมอง มันลุกลามไปจนพวกหมอกล่าว่ามันผ่าตัดไม่ได้แล้ว พวกหมอ

กล่าวตรง ๆ ว่าเธออาจมีชีวิตอยู่ได้สามหรือหกเดือน แต่เธอไม่น่าจะมีชีวิตอยู่ได้นานนัก

พวกเราสามคน Pastor Adrian, Mrs. Adrian และผม คุณเข้าในห้องนอนและอธิษฐาน ผมแต่มั่นมั่นมะกอกเล็กน้อยบนหน้าผากของเธอเพื่อเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งเพื่อเสริมกำลังใจของเรา และพวกเราอธิษฐาน พระเจ้าทรงเอาอาการทั้งหมดของโรคมะเร็งออกไป Mrs. Adrian แข็งขันมาก ๆ ในคริสตจักรและการชนะจิตวิญญาณ เธอมีอาการดีขึ้นต่อไปและแข็งแรงกว่าแต่ก่อน ตอนนี้นั้นผ่านมากเกือบเจ็ดปีแล้ว และเธอก็ยังแข็งแรงดีและแข็งแรงและไม่มีสัญญาณของโรคมะเร็งเลย พระเจ้าทรงแทรกแซงอย่างมหัศจรรย์

ผมเล่าได้ซ้ำแล้วซ้ำอีกเกี่ยวกับหญิงหลายคนที่เคยเป็นหมันซึ่งมีลูกได้ เกี่ยวกับบรรดาเด็กทารกที่พระเจ้าประทานให้หลังจากคู่สมรสแต่งงานมาหลายปีโดยไม่มีลูก ผมเล่าได้ว่าเมื่อพระเจ้าทรงส่งฝนมาที่เมืองฟิคือค รัฐเท็กซัส ในท่ามกลางภัยแล้งครั้งใหญ่เพื่อตอบคำอธิษฐาน พระองค์ทรงส่งฝนมาในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมง ผมเล่าได้ซ้ำแล้วซ้ำอีกเกี่ยวกับการแทรกแซงที่แสนอัศจรรย์ของพระเจ้า โอ เราไม่มีฤทธิ์เดชภาคพันธสัญญาใหม่เท่าที่เราควรที่จะมี แต่แน่นอนว่ามันมีไว้สำหรับเราวันนี้

ผมขอวางพระคำตอนนี้ไว้บนใจของคุณอีก:

“มีผู้ใดในท่ามกลางพวกท่านทนทุกข์หรือ จงให้ผู้นั้นอธิษฐาน มีผู้ใดรำเริงยินดีหรือ จงให้ผู้นั้นร้องเพลงสดุดีทั้งหลาย มีผู้ใดในท่ามกลางพวกท่านป่วยหรือ จงให้ผู้นั้นเรียกบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้คนเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อเขา โดยเจิมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า และการอธิษฐานแห่งความเชื่อจะช่วยผู้ป่วยนั้นให้รอด และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรักษาเขาให้หาย และถ้าเขาได้กระทำบาปทั้งหลาย ก็จะไปโปรดยกโทษบาปเหล่านั้นให้เขา จงสารภาพความผิดทั้งหลายของพวกท่านต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อพวกท่านจะได้รับการรักษาให้หาย คำอธิษฐานด้วยใจร้อนรนอย่างเอาจริงเอาจังของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากทำให้เกิดผล” - ยก. 5:13-16

II. ชายหลายคนผู้ดำเนินตามทางของพระเจ้า

รายงานเรื่องการรักษาให้หายอย่างอัศจรรย์

ในหนังสือของผม *Prayer-Asking and Receiving* ซึ่งพระเจ้าทรงอวยพรด้วยการจัดพิมพ์อย่างอัศจรรย์ถึงประมาณสองแสนห้าหมื่นเล่มในภาษาอังกฤษและฉบับแปลต่าง ๆ ในแปดภาษาต่างประเทศ ผมใช้คำพยานที่แสนวิเศษบางเรื่องเกี่ยวกับการรักษาให้หายอย่างมหัศจรรย์ และคำพยานเหล่านี้มาจากชายทั้งหลายผู้ดำเนินตามทางของพระเจ้าและมีชื่อเสียงมากที่สุด และมีบันทึกไว้อย่างละเอียดบ่อยครั้งเพื่อที่ผู้คนที่เชื่อตรงจะไม่สงสัยพวกเขาได้

A. Dr. H. A. Ironside

Dr. H. A. Ironside ผู้ซึ่งเคยเป็นศิษยาภิบาลนานสิบแปดปีของคริสตจักร Moody Church ที่โด่งดังในเมืองชิคาโก เคยมีบทความชิ้นนี้ในนิตยสาร *Our Hope* ฉบับเดือนสิงหาคม 1942:

ไม่มีคริสเตียนคนใดที่รับการสอนแล้วที่ไม่ยอมรับเกี่ยวกับฤทธิ์เดชขององค์พระผู้เป็นเจ้าในการรักษาร่างกายให้หายเช่นเดียวกับช่วยจิตวิญญาณให้รอด ผู้ที่เชื่อบรรดาการอัศจรรย์ของภาคพันธสัญญาใหม่ ตามที่คริสเตียนที่จริงใจทุกคนต้องเชื่อ จำเป็นต้องยอมรับเรื่องฤทธิ์เดชที่รักษา

ให้หายของพระเจ้า...พระเจ้าสามารถรักษาให้หายได้ พระเจ้าทรงรักษาให้หายแล้ว พระเจ้าทรงรักษาให้หายจริง ๆ พระองค์ทรงรักษาให้หายเพื่อตอบคำอธิษฐาน พระองค์ทรงรักษาให้หายในที่ ๆ ไม่มีคำอธิษฐานเลยโดยฤทธิ์ในการฟื้นตัวตามธรรมชาติ พระองค์ทรงรักษาให้หาย เหมือนในกรณีของเฮเซคียาห์ โดยการใส่สื่อกลางทั้งหลาย บ่อยครั้งพระองค์ทรงรักษาให้หายเพื่อตอบคำอธิษฐานของคน ๆ นั้นที่ป่วย หรือของคนอื่น ๆ ที่อธิษฐานเผื่อเขา มีคำพยานที่มีชื่อเสียงมากมายจริง ๆ ณ เวลานี้เกี่ยวกับการรักษาให้หายเช่นนั้นจนไม่มีใครจะกังขาได้สักชั่วขณะ

B. Dr. W. B. Riley

Dr. Riley เคยเป็นศิษยาภิบาลของ First Baptist Church of Minneapolis ซึ่งเป็นคริสตจักรแบปติสขนาดใหญ่ที่สุดใน Northern Baptist Convention เขาเคยเป็นผู้ก่อตั้งและประธานของ American Fundamentals Association และผู้แต่งหนังสือหลายเล่ม และในหนังสือเล็ก ๆ เล่มนั้นของเขา *Saved of Lost?* เขาเล่าเกี่ยวกับการรักษาให้หายที่แสนวิเศษของ Miss Hollister

Miss Hollister แห่งเมืองมินเนอาพอลิส นอนอยู่บนเก้าอี้ยาวนานเจ็ดปีบนชั้นห้าในตึก **Syndicate Arcade** แขนขวาส่วนล่างของเธอหตง และกระนั้นวันหนึ่ง ขณะที่เธอและคนอื่น ๆ อธิษฐาน พระเยซูชวาวนาซาเรธ สูดยอดแพทย์ ผ่านมาทางนั้นและเธอได้ยินพระองค์ตรัสว่า “เราประสงค์ เจ้าจงหายดีเถิด” ทันใดนั้นความเหนื่อยล้านั้น การเฝ้าคอยนั้น ความเจ็บปวดนั้นก็สิ้นสุดลง!

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาเธอก็เดินไปตามท้องถนนเหล่านี้บนเท้าปกติสองข้าง เข้ามาในนิเวศแห่งการอธิษฐานนี้หลายสิบครั้ง กล่าวคำพยานของเธอในที่ประชุมอธิษฐานของเราครั้งแล้วครั้งเล่าว่าโดยสัมผัสเดียว คำตรัสเดียวจากริมฝีปากของพระผู้เป็นนาย ความเหนื่อยล้าและการเฝ้าคอยของเธอก็สิ้นสุดลงแล้ว!”

C. Dr. Henry W. Frost แห่ง China Inland Mission

ในหนังสือ *Miraculous Healing* โดย Dr. Henry W. Frost ซึ่งได้รับการรับรองเป็นพิเศษจาก Dr. Charles G. Trumbull บรรณาธิการผู้ล่วงลับของ *Sunday School Times*, Dr. Frost เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการรักษาให้หายทกกรณีซึ่งเขาเชื่ออย่างชัดเจนว่าเป็นการอัศจรรย์ เนื่องจากพวกมันเกิดขึ้นในที่และเนื่องจากการรักษาให้หายเหล่านั้นถูกกระทำโดยปราศจากสื่อกลางตามธรรมชาติแบบปกติทั้งหลาย

กรณีหนึ่งก็คือตอนที่ตัวเองได้รับการรักษาให้หายแบบฉับพลันเพื่อเป็นการตอบคำอธิษฐานหลังจากที่ผู้คนถอดใจว่าเขาต้องตายแน่ ๆ อีกกรณีหนึ่งคือการรักษาให้หายของ Hudson Taylor ผู้ก่อตั้งของ China Inland Mission ซึ่งได้เกิดขึ้นเฉพาะตอนที่เขาและ Mr. Taylor และ Mrs. Taylor เคยอยู่ด้วยบนเรือบ้านลำหนึ่งในประเทศจีนและ Mr. Taylor เกือบจะเสียชีวิต อีกกรณีหนึ่งเป็นกรณีของการรักษาให้หายที่แสนมหัศจรรย์เกี่ยวกับหญิงคนหนึ่งที่เคยเสียสติ อีกกรณีหนึ่งคือการรักษาให้หายของอาจารย์สอนพระคัมภีร์ที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งผู้ซึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ไปรับส่งาราตีแล้ว อีกกรณีคือการรักษาให้หายแบบฉับพลันของลูกชายของ Dr. Frost เองหลังจากการอธิษฐานยาวนานและหลังจากที่พวกหมอล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงแล้ว

D. Charles G. Finney เล่าเกี่ยวกับหญิงผู้ถูกสอน

ให้อ่านหนังสือออกอย่างอัศจรรย์

พระเจ้าทรงกระทำการอัศจรรย์ทั้งหลายเพื่อตอบคำอธิษฐาน!

ในอัตชีวประวัติของเขา Charles G. Finney ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่นั้น เล่าเกี่ยวกับการอัศจรรย์มากมาย: หลายคนที่ถูกลงโทษจนตายเพราะขาดช่วงการฟื้นฟูทั้งหลาย; พวกคนบาปที่ล้มลงในหลายกรณีโดยไม่สามารถลุกขึ้นเองได้; เกี่ยวกับการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยแก่ตัวเขาเองและคนอื่น ๆ ว่าพระเจ้าจะทรงกระทำสิ่งใด แต่นี่คือบันทึกของฟินเนย์ที่เล่าเกี่ยวกับหญิงคนหนึ่งซึ่งในการตอบคำอธิษฐานได้รับความสามารถที่จะอ่านพระคัมภีร์ได้ เมื่อก่อนหน้านั้นเธอไม่รู้ตัวอักษรเลยด้วยซ้ำ:

ผมได้พบกับหญิงที่ดูสูงส่งอีกคนหนึ่ง และถามเธอว่าเธอมีสภาพจิตใจเช่นไร เธอตอบกลับทันทีว่าเธอได้มอบถวายใจของเธอแก่พระเจ้าแล้ว และกล่าวต่อไปว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้สอนเธอให้อ่านหนังสือแล้ว เนื่องจากเธอได้เรียนรู้วิธีที่จะอธิษฐานแล้ว ผมถามเธอไปว่าเธอหมายความว่าอะไร เธอกล่าวว่าก่อนหน้านั้นเธออ่านหนังสือไม่ออกเลย และไม่เคยมารู้จักตัวหนังสือเลย แต่เมื่อเธอมอบถวายใจของเธอแก่พระเจ้าแล้ว เธอก็เป็นทุกขใจยิ่งนักที่เธอไม่สามารถอ่านพระวจนะของพระเจ้าได้ เธอกล่าวว่า “แต่ฉันคิดในตอนนั้นว่าพระเยซูทรงสามารถสอนฉันให้อ่านหนังสือได้ และฉันได้ทูลถามพระองค์ว่าพระองค์จะทรงโปรดสอนฉันให้อ่านพระวจนะของพระองค์ได้หรือไม่ ฉันคิดในตอนนั้นว่าเมื่อฉันอธิษฐานแล้ว ฉันจะอ่านหนังสือออก พวกเด็ก ๆ มีภาคพันธสัญญาใหม่อยู่เล่มหนึ่ง และฉันก็ไปหยิบมันมา และฉันคิดว่าฉันสามารถอ่านสิ่งที่ฉันได้ยินพวกเขาอ่านได้ แต่ว่าฉันไปหาครูที่โรงเรียนและถามเธอว่าฉันอ่านถูกไหม และเธอก็บอกว่าฉันอ่านถูก และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ฉันสามารถอ่านพระวจนะของพระเจ้าได้ด้วยตัวเอง”

ผมไม่กล่าวอะไรเพิ่มอีก แต่คิดว่าต้องมีอะไรผิดพลาดบางอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้เนื่องจากหญิงคนนี้ได้ดูเหมือนจะจริงจังมาก ๆ และค่อนข้างเฉลียวฉลาดในสิ่งที่เธอบอกว่า ผมอดสงสัยไปสอบถามพวกเพื่อนบ้านเกี่ยวกับเธอในภายหลัง พวกเขาเล่าว่าเธอมีอุปนิสัยที่ยอดเยี่ยม และพวกเขาทุกคนรับรองว่าเป็นที่ทราบโดยทั่วกันว่าเธอเคยอ่านหนังสือไม่ออกเลยสักพยางค์จนกระทั่งหลังจากที่เธอกลับใจเชื่อ ไม่มีประโยชน์อันใดในการคิดค้นทฤษฎีเกี่ยวกับมัน ผมคิดว่ามันเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่อาจสงสัยได้เลย

E. Dr. Alexis Carrel กล่าวว่าเขาเคยเห็นการรักษา

ให้หายอย่างอัศจรรย์หลายกรณีจริง ๆ

Dr. Alexis Carrel, M.D. เคยมีบทความหนึ่งเกี่ยวกับ “Prayer Is Power” ในนิตยสาร *Reader's Digest* ฉบับเดือนมีนาคม 1941 นักวิทยาศาสตร์ท่านนี้ Dr. Carrel ถือจุดยืนที่ว่า การอัศจรรย์ทั้งหลายเป็นข้อเท็จจริงประการหนึ่ง ซึ่งบ่อยครั้งได้รับการยืนยันโดยผู้คนที่เฉลียวฉลาดและเชื่อถือได้ หมายเหตุท้ายบทความของเขากล่าวว่า:

Dr. Alexis Carrel ประทับใจมานานกับข้อเท็จจริงที่ว่าปรากฏการณ์มากมายของชีวิตไม่สามารถอธิบายได้ในทางวิทยาศาสตร์ ยกตัวอย่างเช่น เขาทราบว่าการอัครจรรย์ทั้งหลายแห่งการรักษาโรคเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ เขาใช้เวลาหลายสัปดาห์ที่เมือง **Lourdes** โดยศึกษาเกี่ยวกับพวกมัน และจะไม่มีวันลืมเลยกับการได้เห็นผีมาเรื่องอันหนึ่งตกลงเหลือเป็นแผลเป็นอันหนึ่งต่อสายตาของเขา **Dr. Carrel** ปิดท้ายช่วงเวลา **33** ปีแห่งการวิจัยด้านชีววิทยาที่ยอดเยี่ยมที่สถาบันร็อคคีเฟลเลอร์ในปี **1939** ท่ามกลางเกียรติยศมากมายของเขาคือเหรียญ **Nordhoff-Jung** สำหรับการวิจัยด้านมะเร็งและรางวัลโนเบลสำหรับความสำเร็จในการเย็บหลอดเลือด หนังสือของเขา **Man, the Unknown** เป็นหนังสือขายดีเล่มหนึ่งในปี **1935**

ผู้ชนะรางวัลโนเบลท่านนี้ นักวิทยาศาสตร์สถาบันร็อคคีเฟลเลอร์ท่านนี้ ได้เห็นการอัครจรรย์หลายอย่างด้วยตาของตัวเอง “ยกตัวอย่างเช่น เขาทราบว่าการอัครจรรย์ทั้งหลายแห่งการรักษาโรคเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้” เขาได้เห็นการอัครจรรย์ต่าง ๆ แห่งการรักษาโรคจริง ๆ ที่วิหารคาทอลิกที่เมือง Lourdes เขาใช้เวลาหลายสัปดาห์ศึกษาพวกมัน “และจะไม่มีวันลืมเลยกับการได้เห็นผีมาเรื่องอันหนึ่งตกลงเหลือเป็นแผลเป็นอันหนึ่งต่อสายตาของเขา” เขากล่าว ฉะนั้นพระเจ้ายังทรงทำการอัครจรรย์ต่าง ๆ เพื่อตอบคำอธิษฐานเหมือนเดิม

F. Dr. Charles A. Blanchard เล่าว่าพระเจ้าทรงทำให้คนตายเป็นขึ้นอย่างไร

Dr. Charles A. Blanchard ประธานผู้ล่วงลับของ **Wheaton College**, เมืองวิตตัน รัฐอิลลินอยส์ เป็นผู้แต่งหนังสือที่เปี่ยมพระพรเล่มหนึ่งเกี่ยวกับการอธิษฐาน, *Getting Things From God* หนังสือเล่มนั้นถูกจัดพิมพ์โดย **Moody Press of Chicago** **Dr. Blanchard** เล่าเรื่องราวที่แสนโดดเด่นเกี่ยวกับวิศวกรทางรถไฟคนหนึ่งที่ถูกทำให้เป็นขึ้นจากการตอบคำอธิษฐานของภรรยาของเขา

วิศวกรทางรถไฟคนหนึ่งเป็นพยาน

เมื่อสองสามสัปดาห์ก่อนผมได้อยู่ใน **Eighth Avenue Mission** ในนิวยอร์ก บนเวทีย่าง ๆ ผมมีสุขภาพบุรุษท่านหนึ่งนั่งอยู่ ซึ่งผมได้รับการแนะนำให้รู้จัก แต่เป็นผู้ที่ผมไม่เคยเห็นมาก่อน เมื่อการประชุมนั้นเดินหน้าไปประมาณหนึ่งชั่วโมง **Miss Wray** ผู้ดูแลงานเรียกเขาให้กล่าวคำพยาน เขากล่าวว่า: “เพื่อนทั้งหลายครับ ประมาณสองปีครึ่งหรือสามปีก่อนผมได้อยู่ในโรงพยาบาลในเมืองฟิลาเดลเฟีย ผมเคยเป็นวิศวกรให้กับการทางรถไฟเพนซิลเวเนีย และแม้ผมมีภรรยาที่หมั่นอธิษฐาน ผมก็เคยเป็นชายที่บาปหนามาทั้งชีวิต ตอนนั้นผมป่วยหนัก ผมเริ่มผ่ายผอมลงอย่างมาก ผมมีน้ำหนักไม่ถึงหนึ่งร้อยปอนด์ สุดท้ายคุณหมอที่ดูแลผมอยู่กล่าวแก่ภรรยาของผมว่าผมเสียชีวิตแล้ว แต่เธอกล่าวว่า ‘ไม่ค่ะ เขายังไม่ตายค่ะ เขาตายไม่ได้ค่ะ ฉันได้อธิษฐานเพื่อเขามายี่สิบเจ็ดปีแล้ว และพระเจ้าทรงสัญญากับฉันแล้วว่าเขาจะรับความรอด คุณคิดหรือว่าพระเจ้าจะปล่อยให้เขาตายตอนนี้หลังจากที่ฉันอธิษฐานมานานยี่สิบเจ็ดปีแล้วและพระเจ้าทรงสัญญาไว้แล้ว และเขายังไม่รับความรอด?’ คุณหมอบอกกลับว่า ‘เออละ ผมไม่รู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนั้นหรอกนะ แต่ผมรู้ว่าเขาเสียชีวิตแล้ว’ และฉากันก็ถูกดึงมาปิดรอบเตียงผู้ป่วยซึ่งในโรงพยาบาลนั้นแบ่งแยกระหว่างคนเป็นกับคนตาย

“เพื่อให้ภรรยาของผมพอใจ หมอคนอื่น ๆ ถูกพาตัวมา คนแล้วคนเล่า จนมีหมอเจ็ดคน อยู่รอบเตียงผู้ป่วย และแต่ละคนเมื่อเข้ามาตรวจก็ยืนยันคำพยากรณ์ของทุกคนที่มาก่อนหน้า หมอ ทั้งเจ็ดคนกล่าวว่าผมเสียชีวิตแล้ว ขณะเดียวกันภรรยาของผมกำลังคุกเข่าอยู่ข้างเตียงของผม โดยยื่นกรานว่าผมยังไม่ตาย-ว่าถ้าผมตายไปแล้ว พระเจ้าก็จะพาผมกลับมา เพราะพระองค์ทรง สัญญาไว้แล้วว่าผมจะต้องรับความรอดและตอนนี้ผมยังไม่ได้รับความรอด หัวเข่าของเธอเริ่ม สร้างความเจ็บปวดให้เธอ ซึ่งคุกเข่าอยู่บนพื้นแข็ง ๆ ของโรงพยาบาล เธอขอหมอนใบหนึ่งจาก นางพยาบาล และนางพยาบาลก็นำหมอนใบหนึ่งมาให้เธอซึ่งเธอคุกเข่าบนหมอนนั้น หนึ่งชั่วโมง สองชั่วโมง สามชั่วโมงผ่านไป ฉากกั้นนั้นยังตั้งอยู่ข้างเตียงนั้น ขณะนั้นผมยังนอนนิ่งอยู่ เห็นได้ ชัดว่าตายไปแล้ว สี่ชั่วโมง ห้าชั่วโมง หกชั่วโมง เจ็ดชั่วโมง สิบสามชั่วโมงผ่านไป และตลอดเวลา ทั้งหมดนี้ภรรยาของผมยังคุกเข่าอยู่ข้างเตียง และเมื่อผู้คนทักท้วงและขอให้เธอไปเสีย เธอก็ กล่าวว่า: ‘ไม่ เขาจะต้องรับความรอด พระเจ้าจะพาเขากลับมาถ้าเขาตายไปแล้ว เขายังไม่ตาย เขาตายไม่ได้จนกว่าเขาจะรับความรอด’

“พอครบสิบสามชั่วโมง ผมก็ล้มตา และเธอก็บอกว่า ‘ที่รักจ๊ะ คุณอยากได้อะไร’ และผม กล่าวว่า ‘ผมอยากกลับบ้าน’ และเธอก็บอกว่า ‘คุณจะกลับบ้านนะ’ แต่เมื่อเธอเสนอเรื่องนี้ พวก หมอก็ยกมือของตนด้วยความสะพรึงกลัว พวกเขาบอกว่า ‘ทำไมกัน เขาจะตายนะ มันจะ เป็นการฆ่าตัวตายนะ’ เธอก็บอกว่า ‘ถึงตาของพวกคุณไปแล้ว พวกคุณกล่าวว่าเขาตายไปแล้ว ฉะนั้นจะพาเขากลับบ้านล่ะ’

‘ตอนนี้ผมหนัก 246 ปอนด์ ผมยังขับรถไฟที่วิ่งเร็วขบวนหนึ่งอยู่เหมือนเดิมที่การทางรถไฟ เพนซิลเวเนีย ผมเคยออกไปพักร้อนที่มินเนอาพอลิสเล็กน้อย บอกเล่าแก่ผู้คนที่ว่าพระเยซูทรงทำ อะไรได้ และผมตั้งใจที่จะบอกพวกคุณว่าพระเยซูทรงทำอะไรได้’

Dr. Charles Blanchard เคยเป็นนักการศึกษาที่ยิ่งใหญ่ ชายผู้มีความโดดเด่นระดับชาติ นักวิชาการ เช่นเดียวกับคริสเตียนที่ย้ำเกรงพระเจ้า มันไม่ใช่เรื่องยากเลยที่เขาจะเชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงตอบคำอธิษฐานของ ภรรยาคนหนึ่งที่อยู่ขอเพื่อสามีที่ยังไม่รอดของเธอและว่าเขาถูกทำให้ฟื้นคืนชีพเพื่อที่เขาจะรับความรอดได้ และถ้ามันเป็นเรื่องที่คุณทำใจเชื่ออยาก ผมก็ขอถามคุณในถ้อยคำของอัครทูตเปาโลว่า “เหตุไฉนท่านทั้งหลาย จึงคิดว่าเป็นสิ่งที่เหลือเชื่อที่ว่า พระเจ้าจะทรงให้คนตายเป็นขึ้นมา” (กิจการ 26:8)

นี่เป็นเรื่องราวที่น่าอัศจรรย์แต่ก็ไม่ที่น่าอัศจรรย์มากไปกว่าบางเรื่องในพระคัมภีร์ และถ้าพระเยซูคริสต์ ทรงเป็นเหมือนเดิมวานนี้ วันนี้ และสืบไปเป็นนิรันดร์ พระองค์ก็จะไม่ทำให้คนตายเป็นขึ้นทุกวัน และพระองค์ไม่ ได้ทำแบบนั้นทุกวันในงานรับใช้ของพระองค์บนโลกนี้ แต่พระองค์สามารถทำเช่นนั้นได้ และในกรณีนี้ดูเหมือน ว่าพระองค์ทรงทำจริง ๆ ชายคนนั้นอยู่ในอาการโคม่าและถูกคิดว่าตายไปแล้ว หรือไม่เขาก็ตายไปแล้วจริง ๆ ไม่ว่าจะกรณีใด พระเจ้าก็ทรงรักษาเขาให้หายอย่างอัศจรรย์ ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่าถ้าคุณจะได้รับ การ อัศจรรย์หนึ่ง พระเจ้าก็ไม่ทรงถูกจำกัดในสิ่งที่พระองค์สามารถทำได้

และขอให้เราจดจำไว้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็น “เหมือนเดิมวานนี้ และวันนี้ และสืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์”

(ฮบ. 13:8) มันไม่ใช่หน้าที่ของพระองค์เสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หาย วิธีปกติของการรักษาผู้คนที่ให้หายคือผ่านทางพวกหมอ ยารักษาโรค โภชนาการ การออกกำลังกาย และเรื่องต่าง ๆ พรรคนั้น บางครั้งพระองค์ทรงรักษาให้หายในช่วงระยะเวลาอย่างอัศจรรย์จริง ๆ แต่อย่าให้ผู้ใดโอหังและอ้างว่ามันเป็นหน้าที่ของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาผู้ป่วยให้หาย อย่าให้ผู้ใดตั้งตัวเป็นผู้กระทำการอัศจรรย์ อย่าให้ผู้ใดตั้งหน้าหาทรัพย์จากการรักษาโรค แต่ โอ ขอให้เราเปิดประตูทิ้งไว้ที่จะร้องทูลต่อพระเจ้าเพื่อขอสิ่งที่เราต้องการในทุกคราวที่เราเดือดร้อนและทุกข์ใจ และเมื่อพระเจ้าประทานความเชื่อนั้นเพื่อรับการรักษาให้หาย พระองค์ก็จะประทานการรักษาให้หายนั้น

บทที่ VIII

การประเมินแบบซื่อตรงเกี่ยวกับการประชุมรักษาโรคของ

พวกนักรักษาโรคและคำสอนเท็จของพวกเขา

ถ้าใครสักคนยกข้อพระคำต่อนั้นกับผมว่า “พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมวานนี้ และวันนี้ และสัปดาห์ไปเป็นนิรันดร์” ผมก็จะกล่าวเอเมนให้พระคำต่อนั้น ถ้าใครสักคนกล่าวว่าพระเจ้าทรงสามารถและยินดีรักษาให้หายต่อนี้เหมือนที่พระองค์ทรงยินดีในหลายยุคที่ผ่านมา ผมก็จะเห็นด้วยกับคำกล่าวนั้น พระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถ พระองค์ทรงมีความรักกรุณา และพระองค์ทรงรักที่จะรักษาผู้คนที่ให้หาย

ผมทราบว่าการรักษาให้หายของพระเจ้าถูกกระทำผ่านทางสาเหตุตามธรรมชาติทั้งหลายและด้วยยารักษาโรค พวกหมอ พวกนางพยาบาล การออกกำลังกาย โภชนาการ และเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ แต่ผมเชื่อว่าพระองค์ทรงรักษาให้หายอย่างอัศจรรย์เช่นกันเมื่อนั้นเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ พระเจ้าสามารถกระทำการอัศจรรย์ทั้งหลายได้เพื่อตอบคำอธิษฐานเมื่อพระองค์ทรงพอพระทัยที่จะกระทำเช่นนั้น ผมทราบเช่นกันว่าปกติแล้วมันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะทำการอัศจรรย์ทั้งหลายแทนที่วิธีต่าง ๆ ตามธรรมชาติในการรักษาผู้ป่วยให้หาย แต่ผมขอขอบคุณพระเจ้าที่ผมได้รู้จักบางกรณีที่น่าสนใจของการรักษาให้หายซึ่งเป็นการตอบคำอธิษฐาน

I. เมื่อพระเจ้าประทานความเชื่อและทรงนำผู้คนให้อธิษฐาน

พระองค์ก็รักษาคนป่วยให้หายบ่อย ๆ

ในบทที่แล้วผมได้ยกกรณีแล้วกรณีเล่าที่ผมทราบว่าพระเจ้าได้รักษาผู้คนที่ให้หายในการตอบคำอธิษฐาน

อย่างไรก็ตาม ผมไม่เชื่อว่าทุกคนที่อ้างว่าได้รับการรักษาให้หายในการประชุมรักษาโรคเหล่านั้นได้รับการรักษาให้หายจริง ๆ จากโรคร้ายแรงทั้งหลาย ผมเชื่อว่าพวกนักรักษาโรคที่เขาเรียกกันบางคนนั้นเป็นผู้ที่มีเจตนาดีแต่ไม่รู้เรื่องราว และพวกเขาบางคนก็แกล้งไม่รู้อยู่ต่อไปเพราะว่าพวกเขาชอบความครึกโครม ผมเชื่อว่าบางคนเป็นพวกแหกตาแบบจงใจ แต่บางคนก็เชื่อวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้าว่าจะทรงรักษาพวกเขาให้หายก็หายดี

มันยังเป็นความจริงเหมือนที่ยากอบ 5:15 กล่าวว่า “การอธิษฐานแห่งความเชื่อจะช่วยผู้ป่วยนั้นให้รอด” และผู้แต่งเพลงสดุดีสรรเสริญพระเยโฮวาห์ “ผู้ทรงรักษาบรรดาโรคทั้งสิ้นของท่าน” (สดด. 103:3)

พระเจ้าทรงรักษาผู้คนที่ในการประชุมรักษาโรคให้หายไหม? ใช่ ถ้าในพระเมตตาของพระองค์ใครบางคนถูกนำพาให้เชื่อวางใจในพระองค์และพระเจ้าประทานความเชื่อแก่เขา ผู้คนที่ได้รับการรักษาให้หายนอกจากการประชุมรักษาโรคไหม? โอ ใช่แล้ว บางครั้งผู้คนที่ได้รับการรักษาให้หายในการตอบคำอธิษฐานของพวกเขาและเพื่อตอบคำอธิษฐานของคนอื่น ๆ แต่เฉพาะเมื่อมันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าและเมื่อพระองค์ประทานความเชื่อให้เท่านั้น

แต่หลายครั้งผู้คนที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณมากที่สุด ดำเนินตามทางของพระเจ้ามากที่สุดก็ไม่ได้รับการ

รักษาให้หาย พระเจ้าทรงมีแผนการที่ดีกว่า ผู้คนที่ไม่รู้เรื่องรู้ราวและไม่ได้เรื่องที่สุดและพวกคริสเตียนที่ไม่ได้เรื่องที่สุดก็ได้รับการรักษาให้หายบ่อย ๆ จงสรรเสริญพระนามของพระองค์ที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความเมตตา! ผมจึงเชื่อว่าบางคนได้รับการรักษาให้หายเมื่อหลักคำสอนที่ถูกประกาศนั้นไม่ได้ถูกต้องตามพระคัมภีร์ทั้งหมด แม้อาจเป็นไปได้ว่าในการประชุมรักษาโรคทั้งหลายผู้คนมากมายที่อ้างว่าหายโรคแล้วก็ได้หายจริง ๆ และปกติแล้วไม่มีกรณีที่อัศจรรย์และที่โต้แย้งไม่ได้เกี่ยวกับการรักษามะเร็งระยะสุดท้ายและโรคอื่น ๆ ที่คร่าชีวิตจนหาย เราเชื่อว่าความผิดหวังเหล่านั้นมีจำนวนมากว่าความสมหวังที่ผู้คนปรารถนาและผลเสียเกิดมากกว่าผลดีในการประชุมรักษาโรคทั้งหลาย พร้อมกับหลักคำสอนเทียมเท็จและคำกล่าวอ้างที่เป็นเท็จ แต่เราตั้งใจที่จะยอมรับว่าเมื่อพระเจ้าประทานความเชื่อแก่ผู้ที่ทนทุกข์ พระเจ้าก็สามารถและทรงรักษาให้หายจริง ๆ

II. พวกนักรักษาโรค ที่อ้างว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอ

ที่จะรักษาคนป่วยให้หาย ก็มีความเจ็บป่วย

ต้องสวมแว่น รับการผ่าตัดและตายจริง ๆ

คนเหล่านั้นซึ่งเป็นที่รู้จักในฐานะนักรักษาโรคหรือพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรค คนเหล่านั้นที่จัดงานประชุมรักษาโรคครั้งใหญ่ ๆ สอนเป็นประจำว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอที่จะรักษาคนป่วยให้หาย สอนว่าเมื่อผู้ใดไม่หายโรค นั่นก็เป็นเพราะบาปและความไม่เชื่อ พวกเขาสอนบ่อย ๆ เช่นกันว่าการใช้พวกหมอและยารักษาโรคเป็นสัญญาณที่แสดงถึงความไม่เชื่อและไม่ถวายเกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า กระนั้นคนเหล่านี้ที่ทำงานจนชั่วชีวิตในด้านการศึกษาโรคและบ่อยครั้งได้เงินทองมหาศาลจากงานประชุมรักษาโรคทั้งหลาย ก็ล้มป่วย มีฟันผุ สวมแว่นตา มีโรคภัยหลายอย่าง และตายเหมือนคนอื่น ๆ

มันไม่ใช่สัญญาณที่แสดงถึงความชั่วเป็นพิเศษที่พวกนักรักษาโรคเจ็บป่วยหรือตายเหมือนคนอื่น ๆ แต่มันเป็นสัญญาณที่แสดงว่าคำสอนของพวกเขาเป็นเท็จ เมื่อนักรักษาโรคคนใดล้มป่วยและรักษาให้หายไม่ได้ เขาก็พิสูจน์ให้เห็นว่าสิ่งที่เขากล่าวมาตลอด-ที่ว่าทุกคนควรที่จะได้รับการรักษาให้หายและหายโรคได้-ไม่เป็นความจริง

A. ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรค Jack Coe ตายตอนอายุสามสิบแปด

แต่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ Jack Coe ผู้สอนว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะรักษาทุกคนให้หาย และว่าการขาดความเชื่อเท่านั้นขัดขวางการรักษาให้หาย ก็ตายเร็ว เรายกคำพูดต่อไปนี้จากนิตยสาร *Good News Broadcaster*

รายงานข่าวหนึ่งจากเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส ระบุว่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐ แจ็ค โค นักรักษาโรคด้วยความเชื่อชาวเท็กซัส เสียชีวิตที่นั่นจากโรคโปลิโอขณะมีอายุ 38 ปี

การแถลงข่าวก่อนหน้านี้ระบุว่าสภาพของโคประสบภาวะแทรกซ้อนจากโรคปอดบวมและหนองในปอด

เขาถูกพากลับบ้านในสภาพที่สาหัสมาก ๆ จากงานประชุมหนึ่งในเมืองฮอทสปริงส์ รัฐอาร์คันซอ ไม่กี่ชั่วโมงต่อมาเขาเริ่มหมดสติ เมื่อเขาไม่ส่งสัญญาณว่าจะฟื้นตัวแต่มีอาการที่บ่งชี้ว่า

สภาพของเขาเริ่มแยลง ภรรยาของเขาก็ให้ส่งตัวเขาไปที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง หลังจากพวกหมอ
ได้วินิจฉัยเคสของเขาแล้วว่าเป็นโรคโปลิโอ พวกเขาก็ให้ย้ายเขาไปที่โรงพยาบาลอีกแห่ง

มีการอธิษฐานเมื่อโคตลอคตี้สปีชี่ว์โมงโดยเหล่าสมาชิกคริสตจักรของเขา และศาสตร์
ทางการแพทย์ได้ทำสุดความสามารถเพื่อเขาแล้ว แต่โรคนั้นก็พิสูจน์แล้วว่าทำให้ถึงตาย

เขาเคยบริหารงานของ **Dallas Revival Center** และ **Herald of Healing** ที่เมืองวาซา
ฮาซี รัฐเท็กซัส ห่างไปประมาณสามสิบลไมล์ทางใต้ของเมืองดัลลัส และเคยเทศนาไปทั่วภาคใต้
เมื่อแม้แต่คนธรรมดา ๆ ที่ได้รับความรอดแล้วหรือเป็นผู้หลงหาย มีชีวิตอยู่เกินอายุ 38 ปี พระเจ้าก็คง
เจตนาที่จะทำลายความน่าเชื่อถือของคำพยานของ Jack Coe ที่ว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอที่จะ
รักษาคนป่วยให้หาย ว่าการรักษาโรคอยู่ในการไถ่โทษนั้นสำหรับทุกคน และการขาดความเชื่อเท่านั้นที่ขัดขวาง
ทุกคนไม่ให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์

จงหมายเหตุว่าทั้ง ๆ ที่เขาสอนเช่นนั้น เขาก็ไปโรงพยาบาล ให้พวกหมอรักษา แต่ก็เสียชีวิต

B. A.A. Allen ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคชื่อดัง

ตายตอนอายุห้าสิบเก้าในโรงพยาบาลซานฟรานซิสโก

ข่าวตัดจากหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งอยู่ตรงหน้าผมพร้อมกับหัวเรื่องว่า “ผู้ประกาศข่าวประเสริฐตาย:
ติดเหล้าหนัก” สมาคมผู้สื่อข่าวจากซานฟรานซิสโกกล่าวว่า:

Rev. Asa A. Allen ผู้ประกาศข่าวประเสริฐชื่อดัง ซึ่งถูกพบว่าเสียชีวิตในห้องพักโรงแรมใน
ซานฟรานซิสโกของเขาเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน เสียชีวิตจากการติดสุรารุนแรง สำนักงานชั้นสูตร
ศพของ **Henry W. Turkel** กล่าวเมื่อวันพุธ

“เขาดื่มหนักมากตอนที่เขาเสียชีวิต” ผู้ช่วยของ **Turkel** รายงาน “สาเหตุของการเสียชีวิต
คือการติดสุราขั้นรุนแรงและไข่มักแทรกซึมเข้าในตับ”

ตอนแรก สำนักงานชั้นสูตรศพกล่าวว่าดูเหมือน **Allen** ได้เสียชีวิตจากหัวใจวาย

ร่างของนักรักษาโรคด้วยความเชื่ออายุ 59 ปี ซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่เมืองมิราเคิล แวลีย์ รัฐ
แอริโซนา ถูกพบในห้องของเขาที่ **Jack Tar Hotel** ที่นี่โดยเพื่อนที่เขาคบหามานาน **Bernard
Schwartz** เวลาเสียชีวิตถูกระบุไว้ที่ 11:15 น.

Allen อยู่ในสภาพสวมกางเกงใน พุบอยู่ที่โต๊ะตัวหนึ่ง **Schwartz** รายงานว่า **Jamee
Allen** น้องชายของ **Allen** ได้โทรศัพท์มาหาเขาจากโอเรกอนเพื่อขอให้เขาไปดูว่าผู้ประกาศข่าว
ประเสริฐสบายดีไหมเพราะฝ่ายหลังป่วยด้วยโรคข้ออักเสบอยู่ **Schwartz** พบผู้รับใช้ที่เสียชีวิต

กระเป๋าเงินของ **Allen** มีเงินอยู่ 2,809 เหรียญ ดอลลาร์จกล่าว

เขาเคยเป็นที่รู้จักไปทั่วประเทศเพราะงานประชุมฟื้นฟูเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของเขา ซึ่ง
เคยออกโทรทัศน์อยู่บ่อยครั้ง

คุณจะหมายเหตุว่าแม้เขาเน้นมากเรื่องการรักษาโรค ตัวเขาเองก็เป็นโรคข้ออักเสบ เราไม่แก้ตัวเรื่องที่เขา
ดื่มเหล้า แต่อาจเป็นไปได้ว่าเพื่อให้ด้านชาต่อความเจ็บปวด เขาจึงดื่มเหล้า เราไม่ทราบ ถึงอย่างไรแล้ว

ความตายของเขาก็หักล้างคำสอนของเขาที่ว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอที่จะรักษาคนป่วยให้หาย และมันบ่งชี้เช่นกันว่ามีการทดลองใหญ่ ๆ ที่มาสู่พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคและอันตรายของการทำผิดศีลธรรม

C. Miss Kathryn Kuhlman

จาก Los Angeles United Press International เรามีบทความย่อ ๆ ที่มีหัวเรื่องว่า “นักรักษาโรคด้วยความเชื่อ Kathryn Kuhlman เข้าโรงพยาบาล” มันกล่าวว่า:

Kathryn Kuhlman ผู้ประกาศข่าวประเสริฐซึ่งงานประชุมเพื่อรักษาโรคด้วยความเชื่อของเธอถูกถ่ายทอดผ่านสถานีโทรทัศน์หลายแห่งทั่วประเทศ เข้าโรงพยาบาลแล้วในเมืองลอสแอนเจลิส

โฆษกคนหนึ่งกล่าวว่า คุณ **Kuhlman** กำลังทนทุกข์จาก “ภาวะร่างกายหมดแรงและหัวใจทำงานหนักเล็กน้อย” และต้องการ “การหยุดพักแบบสมบูรณ์” นานอย่างน้อยหนึ่งสัปดาห์ รายงานข่าวเมื่อเร็ว ๆ นี้มากกว่ากล่าวว่า Kathryn Kuhlman เสียชีวิตแล้วด้วยอายุหกสิบแปดปี ผมไม่สงสัยเลยว่าคุณ Kuhlman มีภาระมหาศาลมาก ๆ ว่าเธอได้พยายามช่วยเหลือผู้คนมากมาย เธอได้ช่วยเหลือผู้คนมากมายจริง ๆ แต่มันยังเป็นความจริงอยู่ว่าสิ่งที่เธอเคยเทศนาและสั่งสอน ที่ว่าการรักษาให้หายอยู่ในการถือโทษนั้น ที่ว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะประทานสุขภาพอันสมบูรณ์แก่ทุกคน กลับใช้ไม่ได้ผลในกรณีของเธอ เธอมีปัญหาหัวใจและสุดท้ายแล้วก็ตายเมื่ออายุหกสิบแปดปี

แต่ “เจ็ดสิบปี” ก็เป็นอายุขัยปกติตามที่พระคัมภีร์กล่าวมิใช่หรือ? และถ้าเธอเชื่อว่าการรักษาให้หายแบบสมบูรณ์มีไว้สำหรับทุกคน เหตุใดเธอถึงไม่อายุยืนกว่านี้เล่า? เหตุใดเธอถึงมีภาวะหัวใจวายและโรคภัยอื่น ๆ ที่คนอื่น ๆ มี? ความจริงอันเรียบง่ายก็คือว่า ไม่ว่าคุณ Kathryn Kuhlman จริงใจและทุ่มเทขนาดไหน เธอก็ยังเสียชีวิตและมีโรคภัยและความเจ็บป่วยเหล่านั้นที่คนอื่นมีอยู่ดี หลักคำสอนของเธอเกี่ยวกับการรักษาโรคใช้ไม่ได้ผลกับเธอ อันที่จริง มันไม่สัตย์จริงต่อพระคัมภีร์

D. หลายตัวอย่างแสดงให้เห็นว่ามันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาให้หาย

ในเมืองดัลลัสเมื่อหลายปีก่อน เคยมีชายคริสเตียนคนหนึ่งที่ดีปฏิบัติตามทางของพระเจ้าและจริงจัง เขาเคยเทศนาเรื่องการรักษาโรค มีงานประชุมเพื่อรักษาโรค และคิดว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอที่จะรักษาคนป่วยให้หาย ทั้ง ๆ ที่เขาสอนเช่นนั้น เขาก็ป่วยเป็นเวลานานและตายในวัยหนุ่มพอประมาณ

นักรักษาโรคที่โด่งดังคนหนึ่งที่ยืนยันว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอที่จะรักษาคนป่วยให้หาย ต้องสวมแว่นตาอยู่เสมอ ดูเหมือนเขาไม่ได้คิดเลยว่าถ้าเขารักษาดวงตาของตัวเองไม่หาย มันก็ไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หาย

ผู้เขียนเองเคยเทศนาในงานประชุมที่ฟื้นฟูแบบร่วมใจกันหนหนึ่งในเมืองฟินิกซ์ รัฐแอริโซนา พวกเราเช่าเต็นท์หลังใหญ่ที่ไม่มีเสา ซึ่งถูกพายุไต้ฝุ่นพัดโดยใช้ลมร้อนที่ถูกสูบเข้าไปตลอดเวลา พวกเราเช่าเต็นท์หลังนั้นจากผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคคนหนึ่ง เขาไม่จำเป็นต้องใช้มันแล้ว เพราะว่าเขาล้มและขาหักและอยู่ในโรงพยาบาล! ไม่ว่าเขาเป็นคนดีขนาดไหน เขาก็รักษาขาของตัวเองให้หายไม่ได้ยกเว้นโดยใช้กระบวนการ

ปกติของธรรมชาติ เขาอาจไม่ได้คิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่แน่นอนว่านั่นหมายความว่าหลักคำสอนของเขาที่ว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หายเป็นหลักคำสอนที่ผิด

ในเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส ผมเคยประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันว่าผมจะเทศนาเกี่ยวกับพวกหมอดู พวกคนทรงเจ้าเข้าผี ฯลฯ หญิงที่เป็นนักรักษาโรคคนหนึ่งผู้ซึ่งโฆษณาตัวเองไปทั่วว่าเธอสามารถทำให้คนหายโรคได้ ว่าเธอให้คำแนะนำในเรื่องความรัก ชีวิตคู่ และธุรกิจการงานและสามารถให้คำทำนายได้ เป็นทุกข์มากกับคำประกาศของผม เธอส่งสามีของเธอมาพบกับผมโดยกล่าวว่าผมไม่ควรเทศนากล่าวโทษคริสเตียนคนอื่นใด

“ทำไมภรรยาของคุณถึงไม่มาพบผมด้วยตัวเองล่ะครับ?” ผมถามไป

ผู้เป็นสามีตอบว่า “เธอนอนป่วยอยู่บนที่นอนด้วยโรคไขข้ออักเสบครับ”

กระนั้นบนนามบัตรส่วนตัวของเธอ เธอก็ประกาศอย่างเปิดเผยว่าเธอเป็นนักรักษาโรคที่มาจากพระเจ้า

ชายที่ยิ่งใหญ่และดีงามหลายคน ซึ่งถูกชักจูงให้หลงในเรื่องการรักษาโรคนี เสียชีวิตก่อนวัยอันควรและตายไปในความทุกข์ใจยิ่งนัก

Dr. John Roach Stratton เคยคิดว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอที่จะรักษาคนป่วยให้หาย แต่มันก็ไม่ได้ชัดเจนว่าเขาไม่ให้ล้มป่วยและตายในที่สุด

Dr. A. J. Gordon ศิษยาภิบาลแบปติสตันหนึ่งแห่งเมืองบอสตัน ผู้ก่อตั้ง Gordon College มีหนังสือเล่มหนึ่งที่ชื่อว่า *The Ministry of Healing* และเขาเคยคิดว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอที่จะรักษาคนป่วยให้หายและว่าการใช้พวกหมอดูและยารักษาโรคแสดงให้เห็นถึงการขาดความเชื่อ กระนั้นเขาก็ตายไปแล้ว หลังจากเจ็บป่วยยาวนาน ตายหลังจากช่วงเวลายาวนานแห่งความมืดและความลำบากและความฝันสลาย โดยสงสัยว่าทำไมเขาถึงไม่หายโรคและมีสิ่งใดกั้นกลางระหว่างเขากับพระเจ้า เขาเป็นคนดี แต่หลักคำสอนของเขานั้นผิด

Dr. A. B. Simpson ผู้ก่อตั้ง Christian and Missionary Alliance-คนดีมีคุณธรรม นักเทศน์ที่ยอดเยี่ยม-เชื่อว่าการรักษาโรคที่มาจากพระเจ้าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอสำหรับคริสเตียนทั้งหลาย กระนั้นเขาก็มีความเจ็บป่วยที่ไม่ยอมหาย การแข็งตัวของหลอดเลือด และทุกข์ใจอย่างหนักเพราะทั้ง ๆ ที่คนมากมายได้อธิษฐานแล้ว เขาก็ไม่อาจหายโรคได้ ความเจ็บป่วยเรื้อรังของเขาและการไม่หายโรคพิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าหลักคำสอนของเขานั้นผิด มันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หาย

พวกนักรักษาโรคตายเหมือนที่คนอื่น ๆ ตาย พวกเขามีฟันผุ พวกเขามีโรคไขข้ออักเสบ พวกเขาต้องสวมแว่นตา พวกเขาไปโรงพยาบาล และสุดท้ายพวกเขาก็ตาย พวกเขาตายในวัยหนุ่มสาวโดยเฉลี่ยเหมือนที่คนอื่น ๆ ตาย นั่นหักล้างความน่าเชื่อถือของหลักคำสอนทั้งหมดนั้นของพวกนักรักษาโรคที่สอนว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอที่จะรักษาให้หาย

III. หลายคนเชื่อมั่นว่าตนหายโรคแล้วและมีความสุขมากขึ้น

A. วิธีการรักษาใด ๆ จะมีโอกาสสำเร็จครั้งต่อครั้ง หมอกกล่าว

Dr. William A. Nolen สมาชิกคนหนึ่งของ American College of Surgeons หัวหน้าศัลยแพทย์ที่ Meeker Country Hospital ในรัฐมินเนโซตา และอยู่ในคณะกรรมการบรรณาธิการของวารสารการแพทย์ ประจำรัฐมินเนโซตา กล่าวว่่า:

ฉะนั้นให้เรายอมรับว่าพวกนักรักษาโรครักษาอาการต่าง ๆ ได้จริง ๆ และตามที่ผมได้กล่าวไป แล้ว พวกเขาอาจถึงขั้นรักษาโรคบางชนิดให้หายด้วย พวกเขาใช้การสะกดจิต การเสนอแนะก็ได้ หากคุณจะเรียกเช่นนั้น เหมือนที่พวกเราที่เป็นหมอใช้บ้างไม่มากก็น้อย พวกเขาส่งเสริมให้ พวกคนไข้คิดในแง่บวกด้วยและโดยการทำให้เช่นนั้น พวกเขาอาจแก้ไขความผิดปกติบางอย่างของ ระบบประสาทอิสระได้

ผมรู้ว่าผมเคยกล่าวไปแล้วก่อนหน้านี้ แต่มันก็สมควรที่จะกล่าวซ้ำ: คนไข้กว่าครึ่งที่ไปหาหมอ ที่คลินิกทั่วไปมีโรคภัยไข้เจ็บหรือเรื่องร้องทุกข์ซึ่งจำกัดอยู่กับตัวเอง ต.ย. หัวตอรรวมดา ไม่ว่าใคร จะทำอะไรก็ตามให้คนเหล่านี้ พวกเขาก็จะมีอาการที่ดีขึ้นอยู่แล้ว ฉะนั้นพวกนักรักษาโรคจึงจะมี โอกาสรักษาให้หายอย่างน้อยห้าสิบเปอร์เซ็นต์ แม้หากว่าพวกเขาไม่ทำอะไรเลยก็ตาม เมื่อเพิ่ม เข้ากับห้าสิบเปอร์เซ็นต์นั้นพวกคนไข้ที่พวกนักรักษาโรครักษาให้หายจากอาการเจ็บป่วย ธรรมดา-การปวดศีรษะเพราะความเครียด เป็นต้น-และพวกเขาก็จะบรรลุถึงอัตราการรักษาให้หาย โดยรวมถึงเจ็ดสิบเปอร์เซ็นต์ เราควรยอมรับเรื่องนี้ มันเป็นเรื่องที่จริงอย่างหนึ่ง (*Healing: A Doctor in Search of a Miracle*, หน้า 307)

แน่นอนว่าพวกหมอบรรณานี้ สภาพของจิตใจมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมากกับสุขภาพของคน ๆ หนึ่ง บ่อยครั้งแค่ทำให้คนไข้รู้สึกสบายใจก็เท่ากับเปิดโอกาสให้เขามีอาการดีขึ้นแล้ว ในกรณีอื่น ๆ การทำให้คนไข้มี ความสุขและคิดในแง่ดี การเอาความกลัวและความกังวลต่าง ๆ ของเขาออกไป หมายความว่าธรรมชาติ สามารถทำงานของมันได้อย่างง่ายดายมากขึ้น

B. ทศนคติที่ร่าเริงมีฤทธิ์ในการรักษาโรค ช่วยให้หายดีแบบธรรมชาติจริง ๆ

นั่นเป็นหลักการหนึ่งตามพระคัมภีร์ที่ถูกระบุไว้ในสุภาษิต 17:22: “ใจร่าเริงทำดีเหมือนอย่างยา” ฉะนั้นใจที่ร่าเริงบ่อยครั้งจึงมีผลกระทบต่อสุขภาพแบบเดียวกันกับยารักษาโรค พระคัมภีร์กล่าวและพวกหมอก็ ทราบ สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้คนแสวงหาจากหมอสักคนก็คือ ความมั่นใจว่าพวกเขาอยู่กับหมอที่เก่ง ว่าพวกเขา กำลังไปสู่การฟื้นตัว ว่าพวกเขาจะหายดีอย่างแน่นอน นั่นเป็นเหตุว่าทำไม “มารยาทข้างเตียง” ของหมอบคน หนึ่งถึงถูกจัดอันดับว่ามีความสำคัญมากเหลือเกิน

ความจริงก็คือว่า บ่อยครั้งจริง ๆ พวกหมอให้ยาหลอก-นั่นคือ ยารักษาโรคบางชนิดที่จะไม่ทำอันตราย แต่จะทำให้คนไข้ได้รับรู้ว่าตนได้รับการดูแล และขึ้นอยู่กับยาตัวนั้น (ซึ่งจริง ๆ แล้วไม่ใช่ยารักษาโรคเลย) เขาก็ มีแนวโน้มมากขึ้นที่จะหายดี

ตอนผมเป็นเด็ก เป็นที่ทราบกันดีว่าพวกหมอบรรณานี้ทำยาเม็ดขมขมปังโดยการแค่เอาขมปังขมขึ้นเล็ก ๆ มาปั้น

เป็นก้อนกลม ๆ เล็ก ๆ เอาพวกมันใส่ไว้ในกล่อง ๆ หนึ่งหรือขวดใบหนึ่ง พร้อมกับข้อปฏิบัติให้ทานเม็ดหนึ่ง หลังอาหารทุกมื้อ หรืออะไรประมาณนั้น เพื่อช่วยให้ผู้คนมีอาการดีขึ้น มันไม่ใช่การແກຕາ มันไม่ทำอันตราย มันเป็นยาในเชิงจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่พวกเขาต้องการ ไม่ใช่ยารักษาโรคในฝ่ายร่างกาย น่าประหลาดใจจริง ๆ ที่โรคร้ายมากมายขนาดไหนมีสาเหตุมาจากจิตใจ ความวิตกกังวลอาจทำให้เกิดการปวดศีรษะไมเกรน ความเครียดอาจนำไปสู่โรคหัวใจหรือทำให้หัวใจวายหรือเส้นเลือดในสมองแตกได้

ความตึงเครียดของจิตใจอาจนำไปสู่โรคลมพิษหรือโรคงูสวัดและผื่นขึ้นทั่วตัวได้ ชายคนหนึ่งที่มีอาการผื่นขึ้นตัวไม่หายในที่สุดก็โล่งใจเมื่อเขาได้ค้นพบว่าเมื่อแม่ยายของเขาอยู่ที่บ้าน เขาจึงมีอาการตึงเครียดเช่นนั้น! เมื่อแม่ยายย้ายออกไป เขาก็หายดี!

สภาพจิตใจของผู้หญิงอาจทำให้ประจำเดือนมาก่อนกำหนดหรืออาจทำให้ประจำเดือนไม่มาเลยสักพักหนึ่ง ทศนคติของจิตใจอาจทำให้ปวดศีรษะ ปวดหลัง อาหารไม่ย่อย หรือนอนไม่หลับได้ ฉะนั้นถ้าหมอคนใดหรือนักรักษาโรคคนใดสามารถทำให้คน ๆ หนึ่งรู้สึกดีขึ้น สามารถทำให้เขาคิดว่าเดี๋ยวเขาก็จะหายแล้ว เขาก็อาจยอมรับมันและอาจหายจากอาการต่าง ๆ ของเขาอย่างน้อยสักระยะหนึ่ง

นั่นเป็นเหตุผลหนึ่งที่ผู้คนหลายพันคน ในงานประชุมเพื่อรักษาโรค ได้โยนทิ้งไม้ค้ำยันของตนและต่อมาพบว่าตนต้องใช้ไม้ค้ำยันอีก หรือโยนทิ้งเหล็กตามขาที่ผิดรูปของตนและพบว่าพวกเขาต้องกลับไปสวมมันอีก พวกเขาเคยคิดอย่างสุจริตใจจริง ๆ ว่าตนหายโรคแล้ว พวกเขาเคยรู้สึกเหมือนกับว่าตนได้รับการรักษาให้หายแล้ว ความรู้สึกต่าง ๆ ของพวกเขาได้ส่งผลต่ออาการเหล่านั้น และในบางกรณีอาการเหล่านั้นก็เป็นปัญหาหลัก แต่ที่ใดที่มีความเจ็บป่วยในด้านร่างกายที่ร้ายแรง ปกติแล้วมันก็ไม่ได้รับการรักษาให้หาย คนที่เคยรู้สึกว่ายตนหายจากมะเร็งแล้วอาจตายในเวลาไม่นานเพราะมะเร็ง เหมือนที่หลายคนเคยเป็นมาแล้ว

C. การรักษาให้หายตามธรรมชาติบางครั้งอาจต้องยกความชอบให้บริการด้านการรักษาโรค

ผมเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่แข็งแกร่งมาก ๆ มาตลอดหลายปี เมื่อหลายปีก่อนผมเคยมีอาการปวดสะโพกและต้นขาด้านซ้ายรุนแรงเพราะเส้นประสาทกดทับ ตอนนั้นผมกำลังจัดงานประชุมฟื้นฟูทั่วกรุง และผมจำได้ว่าผมต้องใช้ไม้ค้ำยันเพื่อไปปรับปรุประทานอาหารและจากนั้นก็ไปที่หอประชุม Textile Hall หลังใหญ่ในเมื่องกรีนวิลล์ รัฐเซาธ์แคโรไลนา ผมจะทิ้งไม้ค้ำยันของผมไว้ในห้องด้านหน้า กะเผลกขึ้นไปบนธรรมาสัน ยืนบนเท้าข้างเดียว และเทศนา

พวกหมอให้คอร์ติโซนแก่ผม ผมได้รับการรักษาที่ใช้การจับกระดูก ผมมีการนวดและโภชนาการแบบระวัง อย่างไรก็ตาม ไม่มีเลยสักสิ่งเดียวเหล่านี้ที่ช่วยรักษาอาการอักเสบที่แสนเจ็บปวดนี้จากเส้นประสาทกดทับ จนกระทั่งผมต้องกลับไปพักที่บ้านนานสามสัปดาห์ จากนั้นความเจ็บปวดและการอักเสบนั้นก็หายไป!

ตอนนี้ ถ้าผมไปร่วมงานประชุมเพื่อรักษาโรคและให้พวกเขาอธิษฐานเพื่อผม ผมก็อาจคิดก็ได้ว่าการรักษาโรคนั้นเกิดขึ้นเพราะการอธิษฐาน ผมรู้ว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานแล้วจริง ๆ แต่ผมก็คิดว่าพระองค์ได้ทรงทำเช่นนั้นผ่านทางวิธีปกติที่เป็นการพักผ่อน

วัณโรคเคยถูกเรียกว่าเป็น “โรคระบาดใหญ่สีขาว” สมัยนั้นไม่มีวิธีการรักษาแบบเจาะจงสำหรับปอดที่ติดเชื้อ สมัยนี้มีพวกยาปฏิชีวนะแล้ว ถ้าร่างกายสามารถได้รับการพักผ่อนที่เพียงพอ อาหารที่ดี แสงแดด และ

ความสงบสุขของจิตใจ บ่อยครั้งมันก็จะรักษาตัวเองจนหาย ฉะนั้นผู้คนสมัยก่อนจึงแค่ต้องนอนพักบนที่นอนพร้อมกับอากาศที่สดชื่นเยอะ ๆ ทานนมและไข่ไก่ และบางครั้งร่างกายก็รักษาตัวเองจนหาย แต่บ่อยครั้งมากกว่ามันก็ไม่หาย

Joe น้องชายของผมเคยทำงานช่วงสั้น ๆ ในเหมืองแห่งหนึ่งในโคโลราโด ท่ามกลางฝุ่นประมาณมหาศาล ปอดของเขาติดเชื้อในไม่ช้า เขากลับมาที่เมืองดีคาเทอร์ รัฐเท็กซัส และให้มีการตรวจและวินิจฉัยโรคอย่างละเอียด ปอดของเขาเริ่มเป็นวัณโรคแล้ว

หมอที่เก่งคนหนึ่งบอกเขาว่าการตรวจปอดของเขาแสดงให้เห็นรอยแผลเป็นตรงที่ที่เขาว่าจะเคยเป็นวัณโรคในอดีตและได้เอาไขมันแล้ว และตอนนี้มันก็กำเริบขึ้นมาอีก เขาควรทำอย่างไรดี? เขาควรนอนพักไหม?

ในกรณีนี้คุณหมอที่มีสติปัญญาท่านนั้นบอกเขาว่าไม่ควร ว่าเขาควรพักผ่อนเยอะ ๆ ทุกคืนและแก้ไขเรื่องโภชนาการของเขา แต่เขาควรทำงานหนักของเขาต่อไปในการต้อนวันมขขึ้นรถบรรทุกเพื่อจะไปยังร้านขายนม ฯลฯ เขาทำตามที่หมอแนะนำ พร้อมกับความสงบสุขของจิตใจ โภชนาการที่ดีขึ้น การกระตุ้นของกิจกรรมและการพักผ่อนเยอะ ๆ วัณโรคนั้นก็ถูกรักษาให้หายหลังจากผ่านไปไม่นาน ร่างกายมีแนวโน้มที่จะรักษาตัวเองเมื่อมันมีโอกาส ขอให้เรากล่าวเถิดว่าพระเจ้าทรงเตรียมธรรมชาติให้เพียบพร้อมแล้วอย่างแสนวิเศษ และพระองค์ก็ประทานให้แก่เราอย่างมากมายจริง ๆ ในร่างกายที่แสนมหัศจรรย์ของเรานี้! แต่ถ้าเกิด Joe ไปทำงานประชุมเพื่อรักษาโรค เขาก็อาจเชื่อก็ได้ว่าเขาหายดีเพราะคำอธิษฐานของนักรักษาโรคคนนั้นได้รับคำตอบ

ผมประหลาดใจที่ได้อ่านเมื่อวันก่อน คำกล่าวของ Dr. Oral Roberts นักเทศน์กลุ่มเพ็นเทคอสต์ที่มีชื่อเสียงและเน้นการรักษาโรค ผู้ซึ่งกล่าวบ่อย ๆ ว่าพระเจ้าเคยรักษาเขาให้หายในการตอบคำอธิษฐาน ผมเชื่อว่าพระองค์ทรงรักษา แต่หนังสือของเขากล่าวว่าเขาต้องใช้เวลาหนึ่งปีกว่าจะหายจากวัณโรค อาจเป็นไปได้ว่ามีพัฒนาการในการรักษาให้หายซึ่งเกิดขึ้นเพราะพลังต่าง ๆ ของธรรมชาติ พระเจ้าทรงทำให้เกิดการรักษาให้หายนั้น แต่ผมเชื่อว่าพระองค์ทรงทำเช่นนั้นผ่านทางสื่อกลางต่าง ๆ ตามธรรมชาติ และเพื่อตอบคำอธิษฐาน

อย่าเข้าใจผมผิด ผมรู้ว่าพระเจ้าสามารถเปลี่ยนแปลงร่างกายได้อย่างฉับพลันและอัศจรรย์และเอาชนะโรคภัยหนึ่งได้ ผมเคยเล่าที่อื่นไปแล้วเกี่ยวกับหญิงคนหนึ่งที่จะตายอยู่แล้วด้วยวัณโรคผู้ซึ่งหายตัวอย่างอัศจรรย์ ผู้ซึ่งมีอายุต่อไปอีกสามสิบกว่าปีโดยไม่เป็นวัณโรคอีกเลย แต่คนส่วนใหญ่เหล่านี้ที่อ้างว่าตนหายโรคในการประชุมเพื่อรักษาโรคทั้งหลายก็แค่รู้สึกดีขึ้นเท่านั้น บางทีความรู้สึกของพวกเขาเกี่ยวกับสุขภาพดี (และนั่นเป็นส่วนหนึ่งของสุขภาพเองด้วย) ได้เกิดขึ้นเพราะพวกเขาหายโรคอย่างอัศจรรย์ในการประชุมรักษาโรคคนหนึ่ง

พวกเขา กล่าวว่าหลายคนหายจากโรคข้ออักเสบหรือการอักเสบที่ข้อไหลหรือเส้นประสาทอักเสบในงานประชุมรักษาโรคทั้งหลาย เอาละ บางครั้งผมมีอาการข้ออักเสบที่สร้างความเจ็บปวดอย่างมากในไหล่ขวาของผม บางครั้งก็ในมือขวาของผม บางครั้งเดียวเป็นเดียวหาย ผมไม่รู้สิถึงมันเลยตอนนี้ แต่เมื่อผู้ใดกล่าวว่าตนหายจากโรคข้ออักเสบแล้วในงานประชุมรักษาโรคงานหนึ่ง โรคข้ออักเสบนั้นอาจแค่หายไปตามปกติแต่ก็

อาจกลับมาได้อีก

IV. การรักษาให้หายแบบชัดเจนบ่อยครั้งเกิดจาก

การบอกกับตัวเอง การสะกดจิต การล้างสมอง

มีรายละเอียดมากมายเกี่ยวกับการประชุมรักษาโรคทั้งหลายซึ่งเห็นได้ชัดว่าถูกวางแผนเพื่อจัดเตรียมปัจจัยต่าง ๆ ทางจิตวิทยาในการชักจูงผู้คนให้เชื่อว่าพวกเขาสามารถหายโรคได้ พวกเขาจะหายโรค พวกเขาหายโรคแล้ว

จำไว้ว่า การรักษาให้หายเหล่านั้นเกิดขึ้นในที่ประชุมใหญ่เสมอพร้อมกับการร้องเพลง การปลูกเร้า อารมณ์มากมาย พร้อมกับการยืนยันกรานว่ามันเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอที่จะรักษาให้หาย ฯลฯ พวกนักรักษาโรคที่ประสบความสำเร็จทุกคนนั้นเป็นนักแสดงที่เก่งกาจ

มันไม่ใช่กิจกรรมที่เรียบง่ายแบบที่ถูกแสดงภาพในยาขอบ 5:14-16 ที่ผู้คนเรียกเหล่าผู้ปกครองของคริสตจักรให้มาที่บ้านหรือเตียงโรงพยาบาลเพื่ออธิษฐานให้ผู้ป่วย ไม่ใช่เลย ต้องมีการสร้างความตื่นตัวเพื่อให้เกิดผลทางจิตวิทยาต่อฝูงชน เพื่อเร้าอารมณ์และความคาดหวัง

A. ผู้คนที่คาดหวังที่จะ “ล้มภายใต้ฤทธิ์เดช” ปกติแล้วล้มภายใต้การบอกกับตัวเอง

เมื่อผู้คนถูกแตะตัวโดย “นักรักษาโรค” ต่อหน้าผู้คนและล้มไปที่พื้น “ภายใต้ฤทธิ์เดชนั้น” ตามที่เขาเรียกกัน-นั่นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าหรือ? เราไม่คิดว่าใช่ ไม่มีทั้งแบบอย่างและคำสอนของพระคัมภีร์เพื่อรองรับการทำเช่นนั้น ไม่มีใครในสมัยพระคัมภีร์เคยล้มตึงเมื่อพระเยซูหรือเปโตรหรือเปาโลหรือใครอื่นอธิษฐานให้เขา

มันเป็นอำนาจของซาตานไหม? เอาละ สารพัดที่เราทำหรือคิดแบบผิด ๆ น่าจะมีความชั่วร้ายอยู่บ้าง แต่ผมคิดว่าในกรณีนี้การล้มลงไปบนพื้นเป็นประจำแบบเลียงไม่ได้เป็นเพียงปฏิกิริยาของจิตใจคนที่ดูเหมือนถูกสะกดจิตให้คาดหวังการล้มนั้น มันเป็นเรื่องหนึ่งที่ปลูกฝังมานานในหมู่ “พวกนักรักษาโรค” และไม่ได้มาจากพระวจนะของพระเจ้า แต่ผู้คนคาดหวังการล้มนั้นและถูกสอนให้คาดหวังการล้มนั้น

ในการประชุมรักษาโรคทั้งหลายและการพูดในภาษาต่าง ๆ ซึ่งไปด้วยกัน มีการตั้งใจสร้างความคาดหวัง ความปรารถนา ความรู้สึกที่ว่านี่เป็นหนทางไปสู่การเป็น “สุดยอด” คริสเตียน ฉะนั้นคนที่อยากพูดในภาษาต่าง ๆ แสวงหามันอย่างจริงจัง เพราะมันถูกเรียกว่าเป็น “บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” และเชื่อว่ามันทำให้เขาเหนือกว่าพวกแบปติส พวกเมธอดิสต์ พวกเพรสไบทีเรียน และพวกอื่น ๆ แบบทิ้งห่าง นอกจากนี้ผู้คนอาจถูกสอนให้คิดว่าถ้าพวกเขาไม่ล้มไปบนพื้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ไม่ได้ลงมาสถิตบนพวกเขาในฤทธิ์เดชเพื่อรักษาโรค

ฉะนั้นไม่ว่าคุณจะเรียกมันว่าการเสนอแนะกับตัวเอง ซึ่งถูกคนอื่น ๆ ส่งเสริมให้กระทำและเป็นการสะกดจิตหรือการล้างสมองแบบหนึ่ง ผู้คนในงานประชุมรักษาโรคก็ถูกสอนให้เชื่อว่าตอนนี้พวกเขาหายโรคแล้ว นักรักษาโรคยืนยันกรานแล้วมิใช่หรือว่ามีใคร ๆ ก็หายโรคได้และมันเป็นความไม่เชื่อเท่านั้นที่จะไม่ยอมรับหรือกังขามัน? นักรักษาโรคยืนยันกรานแล้วมิใช่หรือว่ามีสิ่งเหล่านี้เป็นหมายสำคัญที่แสดงว่าเราอยู่ในยุคสุดท้ายและจึงมีการเทออกครั้งใหญ่ของ “ฝนปลายฤดู” และคุณสามารถเป็นหนึ่งในกลุ่มคนชั้นสูงนั้นได้ผู้ซึ่งมีพระพรแห่งการ

รักษาโรค?

ฉะนั้นเพราะว่าผู้คนถูกบอกหลายต่อหลายครั้งเหลือเกินว่าเมื่อคน ๆ หนึ่งหายโรค ส่วนนั้นของร่างกายที่ได้รับการรักษาจึงรู้สึกอบอุ่นมาก ๆ และว่านั่นต้องเป็นหลักฐานที่แสดงว่าพวกเขาหายโรคแล้ว พวกเขาถึงรู้สึกอบอุ่น! ถ้าความต้องการของพวกเขาเป็นเรื่องทางจิตวิทยาและอารมณ์โดยหลักแล้ว พวกเขาถึงพึงพอใจ ถ้าปัญหาของพวกเขาอยู่ในจิตใจเป็นหลักและตอนนี้พวกเขามีใจที่มั่นคงและเป็นสุขแล้ว พวกเขาถึงไม่น่าจะท้องไส้ปั่นป่วน ไม่น่าจะปวดศีรษะไมเกรน และร่างกายน่าจะทำการรักษาให้หายตามปกติต่อไปได้

งานประชุมเพื่อรักษาโรคอาจช่วยทำให้คนมากมายสบายใจผู้ซึ่งความเจ็บป่วยของพวกเขาเป็นเรื่องที่คิดไปเองหรือทำให้เขามีทัศนคติที่สงบสุขและมีความสุขซึ่งช่วยจริง ๆ ในการรักษาความเจ็บป่วยมากมาย แต่นั่นก็ไม่เหมือนกับการรักษาให้หายแบบอัจฉริยะซึ่งเป็นการตอบคำอธิษฐานแบบที่ถูกแสดงให้เห็นในภาคพันธสัญญาใหม่

ภรรยาของผมรู้สึกถูกพลัดพรากอย่างมากเมื่อลูกสาวหกคนที่แต่งงานแล้วของเรากับสามีของพวกเขาย้ายออกไปไกลจากเรา บัดนี้มือเย็นมือใหญ่ทุกวันอาทิตย์ที่มีการพูดคุยจ้อกแจ้กและมีความสุขด้วยกันเป็นกลุ่มจากไปแล้ว!

ในไม่ช้าเราก็ย้ายมาที่เมืองเมอร์ฟริสโบโร และเธอกล่าวว่า “ฉันไม่ชอบเมอร์ฟริสโบโร! ฉันไม่มีความสุขที่นี่!”

ผมกล่าวแก่เธอว่า “คุณจะไม่มีความสุขที่ไหนทั้งนั้นจนกว่าคุณจะทำตัวให้ชินกับการอยู่โดยไม่มีลูกสาวของคุณแล้ว”

ครั้งหนึ่งเธอกล่าวแก่ผมอย่างจริงจังว่า “ฉันปวดหลังจัง! หมอบอกว่าฉันไม่มีอะไรผิดปกติเลย แต่ฉันรู้ว่ามันนะ! ฉันจะทำยังไงดี?”

ความตึงเครียดของเธอเป็นของจริง แต่ผมก็รู้ปัญหาในตอนนั้น ผมกล่าวไปว่า “ไปเยี่ยมลูกสาวของเราสักคนสิ เดียวก็ดีขึ้นเอง!”

เธอไปเยี่ยมและผลก็คือเธอหายดีและมีความสุข

แต่การจัดการกับปัญหานี้แบบซื้อตรงเกี่ยวกับการรักษาโรคต้องทำการแบ่งแยกระหว่างการรักษาให้หายทางจิตใจนั้นและการแทรกแซงแบบอัจฉริยะจริง ๆ ของพระเจ้าเพื่อทำให้ผู้คนหายดีในการตอบคำอธิษฐาน

คนมากมายที่อ้างเรื่องการรักษาโรคแบบอัจฉริยะก็เข้าใจผิด แต่ถ้าปัญหานั้นเป็นแบบที่จิตใจที่เป็นสุขและความมั่นใจสามารถรักษาให้หายได้ คนมากมายก็ได้รับการรักษาแล้ว หรือถ้าพวกเขาปวดหลังหรือข้ออักเสบหรือมีความเจ็บป่วยอื่น ๆ ซึ่งเดี๋ยวก็น่าจะเป็นเดี๋ยวกาย มันก็ง่ายที่พวกเขาจะเชื่อว่าตนหายโรคแล้ว ถ้ามันเป็นมะเร็งที่มองไม่เห็น พวกเขาก็อาจรู้สึกว่ตนหายจากโรคมะเร็งแล้ว พวกเขาอาจไม่ยอมไปหาหมอเพื่อรับการตรวจ ไม่ยอมรับการผ่าตัดหรือการรักษาโดยการฉายรังสีที่จำเป็น แต่เพราะพวกเขาเชื่อมั่นว่าตนหายโรคแล้วก็ได้พิสูจน์ว่าพวกเขาหายโรคแล้วในกรณีเช่นนั้น

B. “พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรค” ระวัง

ในการคัดเลือกผู้ที่จะรับการรักษาให้หาย

คนเหล่านั้นที่ถูกคัดเลือกให้รับการรักษาให้หาย (และพวกนักรักษาโรคทุกคนมีวิธีใดวิธีหนึ่งในการคัดเลือกผู้คน) คนเหล่านั้นที่เห็นได้ชัดเลยว่า “รักษาให้หายได้” มากที่สุด ก็ถูกค้ำยันค้ำยอให้ออกมาข้างหน้าเพื่อรับการรักษาโรค แต่คนเหล่านั้นที่ตาบอดสนิท แขนขาขาด หรือมีโรคซึ่งถูกประกาศอย่างชัดเจนว่าเป็นระยะสุดท้ายแล้ว ปกติแล้วก็ถูกเมิน

บางครั้งพวกเขาถูกบังคับให้ต้องเข้าร่วมประชุมนานสามวันในการประชุมเหล่านั้นเพื่อดูว่าเกิดอะไรขึ้นก่อนที่พวกเขาจะไปต่อแถวเข้ารับการรักษาได้ บางครั้งพวกเขาก็อาจมีความเชื่อไม่พอ พวกเขาถูกบอก พวกเขาจึงถูกกันออกไปก่อนสำหรับครั้งหน้า

พี่ชายของผม Dr. Bill Rice เคยมีงานประชุมฟื้นฟูคนตาบอดบารบาโดส ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคคนหนึ่งได้เข้าหอประชุมขนาดใหญ่ก่อนหน้างานของพี่ชายผมที่จะจัดที่นั่น แต่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคคนนั้นไม่อยากจัดงานต่อ ฉะนั้นทางการจึงเสนอแนะว่าเนื่องจากชายทั้งสองคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคคนนั้นกับพี่ชายของผมจึงควรรวมตัวกันในหอประชุมนั้นและผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนนั้นสามารถจัดงานประชุมรักษาโรคทุกคืนและจากนั้น Dr. Bill พี่ชายของผมก็สามารถเทศนาแก่พวกคนที่ยังไม่รอดได้!

พี่ชายของผมเห็นพ้องตามันด้วยใจยินดี-โดยมีเงื่อนไขอยู่ข้อหนึ่ง มีนักร้องตาบอดอยู่กับเขาด้วย ซึ่งก็คือ Dr. Billy Renstrom เงื่อนไข่นั้นก็คือว่าคน ๆ แรกที่จะรับการรักษาให้หายในคืนแรกนั้นที่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคคนนั้นอยู่ในงานประชุมจะต้องเป็น Dr. Billy Renstrom หลังจากที่เขาได้รับการรักษาให้หายจากการตาบอดของเขาแล้ว พวกเขาจึงจะจัดงานประชุมรักษาโรคของพวกเขาต่อไปได้ แน่แน่นอนว่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคคนนั้นปฏิเสธเงื่อนไขนั้น

มันคงยากที่จะชักจูงชายคนหนึ่งให้เชื่อว่าการตาบอดของเขาถูกรักษาให้หายแล้วหากเขามองไม่เห็นน้ำตื้นใจที่ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา การผ่าตัดหนึ่งได้พัฒนาการมองเห็นในดวงตาข้างหนึ่งของ Dr. Renstrom อย่างมากซึ่งในดวงตาข้างนั้นการมองเห็นไม่ได้หมดไปแบบสิ้นเชิง

C. พวกหมอผีที่ไหว้ผีจำนวนมากอ้างอย่างชัดเจนว่ารักษาให้หายโดยใช้วิธีเดียวกัน

ท่านผู้อ่านครับ อย่าคิดว่าโดนดูถูกหรือโมโหที่เราพูดถึงคนเหล่านั้นที่อ้างว่าหายโรคบ่อยขนาดนั้นว่าตกอยู่ภายใต้การถูกสะกดจิตหรือถูกล้างสมองให้คาดหวังว่าพวกเขาจะหายโรคและจึงคิดว่าพวกเขาหายโรคแล้ว เมื่อหลายครั้งพวกเขาไม่หาย สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นกับพวกศัลยแพทย์ที่ใช้พลังจิตในหมู่เกาะฟิลิปปินส์ซึ่งเป็นที ๆ คนอเมริกันหลายพันคนบินไปทุกปีเพื่อรับการรักษา สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นกับ Norbu Chen ในเมืองฮุสตัน รัฐเท็กซัส ชายผู้หยาบคายคนหนึ่งอ้างตัวว่าเป็นนักรักษาโรคชาวทิเบต และสิ่งที่น่าประหลาดใจก็คือว่าผู้คนเหล่านี้มีเพื่อนฝูงมากมายในสถานที่สำคัญ ๆ ที่เชื่อมั่นว่าตนสามารถรักษาให้หายได้! (บังเอิญที่ว่าพวกศัลยแพทย์ที่ใช้พลังจิตในหมู่เกาะฟิลิปปินส์ก็มีการพูดในภาษาต่าง ๆ ในการประชุมของพวกเขาเช่นกัน แต่การสืบสวนแบบระมัดระวังนานหลายสัปดาห์โดยแพทย์ท่านหนึ่ง, Dr. William A. Nolen, และคนอื่น ๆ พิสูจน์

แล้วว่าการรักษาโรคเหล่านั้นที่นั่นเป็นของปลอม ยกเว้นกรณีที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยา)

ในแอฟริกาพวกมิชชันนารีได้ค้นพบข้อเท็จจริงที่น่าตกใจประการหนึ่ง บางคนอาจจ่ายเงินให้หมอผีเพื่อสาปแช่งคนบางคนที่พวกเขาเกลียดชัง จากนั้นคน ๆ นั้นก็พบตุ๊กตาตัวเล็ก ๆ ตัวหนึ่งซึ่งเป็นตัวแทนเขาหรือเธอซึ่งศัตรูนำมาซุกไว้ในบ้านและมันถูกตีเมฆทั่วตัวด้วยเข็มหมุดเพื่อแสดงภาพความตาย และผู้คนมากมายก็เชื่ออย่างสุดใจเหลือเกินว่าเมื่อหมอผีประกาศคำสาปแช่งใดพวกเขาจะต้องตายแน่นอน บางคนก็ตายจริง ๆ โดยไม่ทราบสาเหตุยกเว้นความกลัวของพวกเขาและข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาเชื่อสุดใจเช่นนั้น!

ความจริงก็คือว่า เมื่อพวกหมอผีหรือใครอื่นใดหลอมนใจผู้คนให้เชื่อว่าพวกเขาหายโรคแล้ว บางคนก็หายโรค หมอแก่ทุกคนในโลกมีการรักษาบางวิธี มากพอที่จะทำให้บางคนเชื่อมั่น คุณเห็นแล้วว่า ความจริงก็คือว่าธรรมชาติอยู่ฝ่ายของการรักษาให้หาย และคนเหล่านั้นที่คาดหวังว่าจะหายโรคบ่อยครั้งก็หายจริง ๆ ไม่ว่าจะใช้ยารักษาโรคหรือแนวทางรักษาใดก็ตาม

D. “พวกนักเทศน์กลุ่มเพ็นเทคอสต์บางคนเจตนาใช้วิธีสะกดจิตไหม?”

นี่เป็นหัวข้อหนึ่งของ Rev. Enoch Coppin ในหนังสือของเขา *The Charismatic Renewal and Pentecostalist Spirit-Baptism?*

Mr. Coppin พูดพร้อมกับความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับคำถามนี้มากกว่าผู้คนจำนวนมาก เนื่องจากตัวเขาเองเคยใช้การสะกดจิต เขากล่าวว่า:

ตอนอายุ 18 ปีในค่ายทหารติดชายแดน ผมเคยเห็นทหารหนุ่มคนหนึ่งสะกดจิตชายกลุ่มหนึ่ง ผมเชื่อมั่นในตอนนั้นว่าใครก็ตามที่กล้าพอก็สามารถทำแบบเดียวกันได้ เมื่อผมเสนอแนะไปเช่นนั้น พวกทหารก็หัวเราะเยาะกับแนวคิดนั้นแต่ก็ชวนผมให้ลองทำดู ทันใดนั้นผมสามารถทำสิ่งเดียวกันเหล่านั้นที่ชายอีกคนนั้นได้กระทำ นั่นเป็นการเริ่มต้นสำหรับผมของประสบการณ์สองปีในการใช้การสะกดจิต ซึ่งในช่วงเวลานั้นผมก้าวหน้าอย่างมากจนสามารถสาธิตต่อหน้าฝูงชนได้ในคราวหนึ่งที่แปลกเขาเคยสะกดจิตทหารสองคนบนรถไฟขบวนหนึ่ง ได้รับการเสนอให้จองโรงแรมหรูในฐานะนักสะกดจิต จากนั้นก็เริ่มรู้ตัวว่าซาตานอยู่ในการนั้นและเลิกมันไป บัดนี้เขากล่าวเกี่ยวกับคำถามนี้ที่ว่าพวกนักเทศน์กลุ่มเพ็นเทคอสต์เจตนาใช้วิธีการสะกดจิตทั้งหลายหรือไม่:

คงเป็นไปได้ที่จะกล่าวว่าพวกเขาหลายคนใช้ แต่เมื่อตัวผู้เขียนเคยอยู่ในเมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย ในปี 1956- _____ [ชื่อถูกลบ, นักเทศน์อเมริกันที่มีชื่อเสียง]- หนึ่งในเหล่านักเทศน์กลุ่มเพ็นเทคอสต์ที่มีชื่อเสียงดีที่สุดใน Show Grounds คนส่วนใหญ่อาจจำได้ว่าเขาเจอหลายปัญหาเริ่มแรกที่ต้องหนีออกนอกประเทศ ชายคนหนึ่งเคยเขียนในหนังสือพิมพ์และกล่าวว่าเขาเชื่อว่า Franquin นักสะกดจิตผู้นั้นผู้ซึ่งอยู่ในเมืองซิดนีย์เช่นกัน ณ เวลานั้น สามารถทำการอัศจรรย์ใดก็ได้ที่เป็นการรักษาโรคที่เรียกกันนั้นที่ _____ กำลังทำอยู่ และเห็นได้ชัดว่า Franquin รู้สึกว่าตนควรกล่าวอะไรสักอย่างเป็นการตอบกลับ

ต่อไปนี้เป็นสำเนาที่เหมือนกันเปี้ยบของจดหมายของเขาซึ่งปรากฏใน *Daily Telegraph* ฉบับวันที่

26 มกราคม 1956

ด้วยความสนใจผมเคยได้ยินเกี่ยวกับผู้ประกาศข่าวประเสริฐชาวอเมริกัน **Valdez** เป็นครั้งแรก ผู้ถูกกล่าวถึงในเรื่องราวอีกเรื่องที่อยู่บนหน้าเดียวกันกับ “นักรักษาโรคโดยการอัศจรรย์” ผู้หนึ่ง ตอนที่ผมได้ไปที่โฮโนลูลูในตอนแรกนั้น ผมได้เข้าหอประชุม **Civic Auditorium** ซึ่งจุคนได้ **5,500** คน สำหรับการแสดงของเรานานสิบคืน ผู้บริหารหอประชุมนั้นบอกผมว่า **Mr. Valdez** ได้เข้าอาคารของเขาแล้วนานสองสัปดาห์ทั้งกลางวันกลางคืน ก่อนหน้างานพื้นฟูของเราชนิดเดียว และจากนั้นก็อยากต่อเวลาเช้าของเขาไปอีก

พวกเขาปฏิเสธเขาเพราะเหตุที่ว่าเขากำลังเอาเงินไปจากเมืองนี้มากเกินไป ความพยายามของเขาที่จะเอาตึกขนาดใหญ่หลังอื่น ๆ ที่เหลือและสนามฟุตบอลถูกขัดขวางโดยสภาหอการค้า โฮโนลูลู **Valdez** ไปจากโฮโนลูลูพร้อมกับเงินที่ผู้บริหารหอประชุมนั้นประเมินไว้อยู่ที่ประมาณ **250,000** เหรียญสหรัฐ ในอเมริกาเงินนี้ไม่ต้องเสียภาษี และไม่ต้องส่งบัญชีให้แก่ผู้ใด นี่เป็นครั้งแรกที่ผมถูกแนะนำให้รู้จักกับ **Hot-Gospeling**

ในเมืองแจ๊คสันวิลล์ รัฐฟลอริดา มีชายกลุ่มหนึ่งเข้ามาหาผมผู้ซึ่งหยิ่งแข็งผมเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนาของผมหรือเรื่องอื่น ๆ แม้ว่าความเชื่อต่าง ๆ ของผมไม่ได้สอดคล้องกับสิ่งที่สุภาพบุรุษเหล่านี้อ้างว่าเชื่อ ในไม่ช้าพวกเขาก็เริ่มเข้าประเด็นและกล่าวตรง ๆ ว่าพวกเขาอยากได้อะไรจากผม สั้น ๆ ก็คือ พวกเขาเคยดูโชว์ของผมมาแล้ว **22** รอบ พวกเขาประทับใจกับความสามารถต่าง ๆ ของผมในการควบคุมผู้ชม และจัดการกับผู้คนที่แบบรายตัวและแบบหมู่คณะ และหลังจากนั้นพวกเขาก็ยื่นข้อเสนอที่กล้ามากให้แก่ผม พวกเขาจะให้การสนับสนุนผม จัดหาทีมแกลองข้าวและประชาสัมพันธ์ชุดใหญ่ให้แก่ผม ให้รถแคคิลแลคแก่ผมและภรรยาคนละคัน และหลังจากการฝึกอบรมหลายเดือนในแนวคิดของพวกเขาเกี่ยวกับการใช้พระคัมภีร์ที่ได้รับการยอมรับ พวกเขาจะเสนอที่จะใช้ความสามารถต่าง ๆ ของผมให้เป็นประโยชน์

ผมจะได้เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐและนักรักษาโรคคนหนึ่ง พวกเขาถึงกับสัญญาว่าผมจะได้เห็นที่หลังใหญ่ที่สุดในโลก ปูสามชั้นและติดแอร์ทั้งหลัง เพื่อตอบแทนบริการของผม ส่วนแบ่งของผมจะเท่ากับ **25%** ของรายรับทั้งหมด หรือขั้นต่ำคือ **100,000** เหรียญสหรัฐต่อปี ไม่ต้องเสียภาษี

ภรรยาของผม ผู้ซึ่งมีทัศนคติทางศาสนาแบบดั้งเดิม เหวอไปเลย ผมก็ด้วย จากเหตุผลที่แตกต่างกัน เพราะแม้ผมจะมีมุมมองแบบพวกไม่เชื่อพระเจ้า ผมก็มีคติประจำใจบางประการซึ่งผมพยายามดำเนินชีวิตตามนั้น เพื่อแสดงเจตนาดีของพวกเขา และแน่นอนว่าเพื่อให้ผมประทับใจ คณะกรรมการนั้นยื่นเช็คฉบับหนึ่งให้แก่ผมมูลค่า **40,000** เหรียญสหรัฐ ซึ่งพวกเขาบอกผมว่าผมสามารถนำไปขึ้นเงินได้ทันทีที่ผมอยาก พวกเขาแค่อยากให้ผมรับปากว่าผมจะร่วมงานกับพวกเขา

บ่ายวันนั้นผมนำเช็คฉบับนั้นไปที่ธนาคารเพื่อดูว่าจะขึ้นเงินได้จริงไหม ผู้จัดการที่ผมไว้ใน

สำนักงานของเขาไม่ถึงครึ่งนาฬิกา จากนั้นเขาก็กลับมาโดยกล่าวว่า “คุณอยากได้แบบไหนครับ? แบบที่ใหญ่หรือแบบที่น้อย?” ผมฉีกเข็มนาฬิกาขึ้นและออกไปจากธนาคาร

ผู้เขียนยังเก็บเอกสารเหล่านั้นไว้อยู่ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเพื่อนเทคอสต์เป็นร้อยแบบคงจะไม่ยอมรับว่าตนเป็นแบบที่เคยประพฤติเหมือนด้านบน แต่องค์ประกอบที่เป็นการสะกดจิตก็เป็นปัจจัยที่แข็งแกร่งที่สุดในกลุ่มพวกเพื่อนเทคอสต์ทั้งหมด และการหลบหนีไปเพราะถูกเปิดโปง พวกเขาประณามการสะกดจิตเสียงดังว่าเป็นมาจากมารร้าย ขณะที่ยังทำมันในทางศาสนา (หน้า 86-88)

เราไม่มีข้อสงสัยเลยว่าผู้คนบางพวกใช้การสะกดจิตและการเสนอแนะกับตัวเองด้วยความไม่รู้ไม่มากนัก น้อย บางพวกเจตนาใช้มันอย่างแน่นอน

และเงินปริมาณมหาศาลที่ถูกระดมได้ในงานประชุมรักษาโรคทั้งหลายก็มากพอที่จะทดลองผู้คนให้ทำตาม แม้นิยามที่พวกเขาอาจสงสัยว่างานของพวกเขาปกติแล้วเป็นของจริงหรือของปลอม คนมากมายอาจเลือกที่จะไม่สืบสวนเรื่องนั้นเพื่อจะไม่สูญเสียสิ่งดี ๆ ไป

V. หลายคนนี้อาจรับความช่วยเหลือหรือการรักษาโดยวิธีการทางการแพทย์และการผ่าตัดได้ กลับตายหรือทนทุกข์โดยไม่จำเป็น

ไม่ว่าคนเหล่านั้นที่จัดงานประชุมรักษาโรคทั้งหลายจะจริงจังขนาดไหน มันก็ยังเป็นความจริงอยู่เหมือนเดิมที่ว่าหลักคำสอนที่พวกเขาเทศนา (ที่ว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอที่จะรักษาคนป่วยให้หาย และว่าพวกหมอและยารักษาโรคเป็นสิ่งที่ไม่ดี) ไม่ได้มาจากพระคัมภีร์ หลักคำสอนชั่วร้ายเป็นสิ่งผิด มันไม่ถวายเกียรติแด่พระเจ้า มันส่งผลเสียอยู่เสมอ และมันเป็นเช่นนั้นกับหลักคำสอนเทียมเท็จ

A. ผู้ประกาศข่าวประเสริฐถูกฟ้องร้องที่ทำให้เด็กชายบาดเจ็บผู้ซึ่งถูกบอกว่าเขาหายดีแล้ว โยนหลักคำสอนที่ยังต้องใช้ยู่ทิ้งไป

ในปี 1956 ผู้เขียนคนนี้ได้เคยอยู่ในเมืองไมอามี รัฐฟลอริดา ซึ่งเป็นที่ ๆ ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ Jack Coe เพิ่งถูกจับกุมและถูกไต่สวนในศาล พวกหมอกล่าวหาเขาว่าเสแสร้งอย่างเป็นอันตรายว่ารักษาผู้คนให้หาย ผู้ซึ่งไม่ได้รับการรักษาให้หาย กรณีหนึ่งที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวข้องกับเด็กชายตัวน้อยคนหนึ่งผู้ซึ่งถูกพามาร่วมงานประชุมรักษาโรคของ Coe ได้รับการอธิษฐานให้ และถูกประกาศว่าหายโรคแล้ว Coe ได้ยื่นกรานให้ถอดหลักคำสอนเหล่านั้นออกไปจากขาของเด็กชายนั้น อย่างไรก็ตาม เด็กชายนั้นยังไม่ได้รับการรักษาให้หาย พวกหมอกล่าวว่าการไม่ใส่หลักคำสอนต่อไปจะทำให้เขาได้รับบาดเจ็บอย่างถาวร และครอบครัวนั้นจึงฟ้องร้องเรียกค่าเสียหาย นั่นเป็นคดีหนึ่งที่นักรักษาโรคได้ส่งผลเสียจริง ๆ แต่หากไม่ใช่เพราะการแทรกแซงของพ่อแม่ที่ยื่นกรานให้เด็กชายกลับไปใส่หลักคำสอน เขาก็คงได้รับบาดเจ็บอย่างถาวรมากกว่าเดิมก็ได้

เรื่องราวแบบนี้มาถึงผมจากแหล่งข่าวหลายร้อยแห่ง ก็คนแล้วที่คิดว่าตัวเองหายโรคแล้ว โยนทิ้งไม้ค้ำยันของตน จากนั้นในความเจ็บปวดและความพิการพบว่าตัวเองต้องซื้อไม้ค้ำยันใหม่ และนอกเหนือจากความสะเทือนใจและความทุกข์ใจและความผิดหวังแล้ว บางคนก็ได้รับบาดเจ็บอย่างถาวร

B. หญิงชราสองคนถูกบอกให้โยนไม้ค้ำยันทิ้งไป ทั้งคู่ล้มและสะโพกแตก

Rev. Enoch Coppin แห่งนิวซีแลนด์ ผู้แต่งหนังสือและอาจารย์สอนพระคัมภีร์ที่มีชื่อเสียง เล่าเกี่ยวกับการประชุมทั้งหลายที่เมืองลอนเซสตัน, รัฐแทสเมเนีย

ประมาณสองเดือนต่อมาตัวผมเองกำลังจัดงานประชุมนมัสการพระเจ้าอยู่ในเมืองลอนเซสตัน ผมจึงคิดที่จะสืบสวนธรรมชาติของ “การรักษาโรค” แบบอัศจรรย์ที่เขาเรียกกันของชายคนนั้น นี่คือนิดหน่อยของสิ่งที่ผมได้ค้นพบ หญิงสูงวัยสองคนที่ใช้ไม้ค้ำยันมาเข้าร่วมการประชุมรักษาโรค และทั้งคู่พร้อมกับคนอื่น ๆ ยอมรับคำเชิญชวนให้ออกมาข้างหน้าเพื่อรับการรักษาโรคโดยการวางมือ พวกเขาเชื่อสุดใจเหมือนถูกสะกดจิตว่าพระเจ้าจะรักษาพวกเขาให้หายอย่างแน่นอน และทำตามสิ่ง พวกเขาทิ้งไม้ค้ำยันของตนไว้ข้างหลังขณะที่นักหลอกลวงที่สะกดจิตนั้นนำที่ประชุมให้สรรเสริญแต่ “พระเจ้า” ของเขาเสียงดัง อย่างไรก็ตาม ขณะฝูงชนนั้นกำลังกลับบ้าน และหญิงสูงวัยสองคนนั้นกำลังเดินลงบันไดด้านหน้าห้องโถงใหญ่ ทั้งสองคนก็ล้มและสะโพกแตก เพื่อน ๆ ส่งคนไปตามนักเทศน์พื้นเพคออสต์ผู้นั้นมา แต่คราวนี้เขาไม่ยอมมาช่วยเหลือพวกเขา! คุณเห็นแล้วว่า การเสนอแนะทางจิตแมนแบบที่เป็นศาสนาก็ไม่อาจรักษาสะโพกแตกได้ และ “นักรักษาโรค” ที่แหกตาผู้นั้นของกลุ่มพื้นเพคออสต์ก็หลบหน้าไปอย่างเจ้าเล่ห์และโหดเหี้ยม เขาไม่มาเยี่ยมหญิงทั้งสองในโรงพยาบาลด้วยซ้ำ (จาก *The Charismatic Renewal and Pentecostalist Spirit Baptism?* หน้า 41, โดย Enoch Coppin)

C. การรณรงค์เพื่อการรักษาโรคของ Dr. Price ในแวนคูเวอร์

Mr. Coppin ยกคำพูดมาดังต่อไปนี้:

Mr. A. Pollock ระบุจากแหล่งข่าวหนึ่งที่เชื่อถือได้ว่า “หลังจากงานรณรงค์สี่สัปดาห์ของ Dr. Price ในแวนคูเวอร์...มีการอ้างถึง 350 กรณีของผู้ที่ได้รับการรักษาให้หาย” เหล่าคริสเตียนแห่งกันไปตรวจสอบว่างานนี้เป็นของจริงไหม ผลการค้นพบคือ:

39 กรณีเสียชีวิตภายในหกเดือนจากโรคเหล่านั้นที่พวกเขาจะได้รับรักษาให้หายแล้ว;

5 กรณีเสียชีวิต;

301 กรณีถูกพบเมื่อสิ้นหกเดือนว่าไม่ได้มีอะไรดีขึ้นเลย หลายคนยอมรับตรง ๆ ว่าเป็นเช่นนั้นจริง;

5 กรณีได้รับรายงานว่าหายโรคแล้วจริง ๆ แต่พวกเขาต้องทนทุกข์กับความเจ็บป่วยทางกายอันเป็นผลมาจากการรักษาทางจิต

อย่างน้อยในบางกรณี “พวกนักรักษาโรค” ที่เป็นพวกพื้นเพคออสต์ขอคำพยานจากคนเหล่านั้นที่เชื่อว่าหายโรคแล้ว ก่อนจะเกิดความสงสัยใด ๆ ว่าการหายโรคนั้นเป็นแบบถาวรหรือไม่ คำพยานเหล่านี้ถูกใช้เพื่อประชาสัมพันธ์ และพวกเขาระบุชื่อและคริสตจักรรวมถึงเรื่องร้องเรียนนั้น ๆ ด้วย แม้การรักษาให้หายที่เชื่อกันนั้นไม่ได้หายจริง ๆ กรณีนั้นก็ยังคงถูกยกคำพูดราวกับว่าเป็นของจริง ในใบปลิวและหนังสือหลายเล่ม รวมถึงรูปภาพหลายรูปด้วย (จากหน้า 94 ของหนังสือ

ของ Rev. Coppin)

Dr. T. T. Shields แห่งรัฐโตรอนโต ประเทศแคนาดา ได้ตีพิมพ์รายงานของเขา “กรณีของหญิงสาวคนหนึ่งที่เป็นโรคเบาหวานและมีชีวิตอยู่ได้โดยการฉีดอินซูลินจนกระทั่งเธอมาอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้ที่เป็นเพื่อนเทศออสต์คนหนึ่ง เธอไม่ยอมรับการฉีดอินซูลินอีก โดยเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงรักษาเธอให้หาย แต่เธอเสียชีวิต”

VI. ศัลยแพทย์ที่เป็นนักวิชาการและมีชื่อเสียงศึกษา

การรักษาโรคของ Kathryn Kuhlman

การศึกษาชิ้นหนึ่งแบบระมัดระวังมาก ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้จะให้ความกระจ่างแก่เราอาจมากกว่าเรื่องเล่าประกอบแบบแยกกันหลายเรื่อง

Dr. William A. Nolen นายแพทย์และศัลยแพทย์จากเมืองลิทซ์ฟีลด์ รัฐมินเนโซตา ผู้จบการศึกษาจาก Holy Cross and Tufts Medical School พร้อมกับการฝึกงานศัลยแพทย์ที่ Bellevue Hospital เป็นผู้แต่งหนังสือ *Healing: A Doctor in Search of a Miracle* เขาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของ American College of Surgeons และเป็นหัวหน้าศัลยแพทย์ที่ Meeker County Hospital เขาเคยเป็นผู้ช่วยศัลยแพทย์ที่ Hennepin General Hospital ในมินเนอาโพลิส ซึ่งเป็นโรงพยาบาลทำการสอนที่เกี่ยวข้องกับ University of Minnesota เขาอยู่ในคณะกรรมการบรรณาธิการของวารสารการแพทย์ประจำรัฐมินเนโซตา

นานมาแล้วเขาใช้เวลาสองปีเพื่อศึกษาเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดนั้นของการรักษาโรคที่มาจากพระเจ้า ยกตัวอย่างเช่น เขาเดินทางไปยังหมู่เกาะฟิลิปปินส์เพื่อจะได้เห็นกับตาและถึงขนาดใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกศัลยแพทย์ที่ใช้พลังจิตของหมู่เกาะฟิลิปปินส์ซึ่งเป็นที่ ๆ คนอเมริกันหลายพันคนบินไปรับการรักษา เขาใช้เวลาสักพักอยู่กับ Norbu Chen ในเมืองฮูสตัน ซึ่งเขาอ้างว่าเป็นนักรักษาโรคชาวทิเบต ที่ได้รับคำชมอย่างกว้างขวางจากผู้คนมากมายในสถานที่สำคัญ ๆ และเขาใช้เวลาหลายสัปดาห์และจากนั้นหลายเดือนในการสืบสวนและศึกษาอย่างระมัดระวังเกี่ยวกับการประชุมรักษาโรคของ Kathryn Kuhlman และติดตามผลผู้คนเหล่านั้นที่ได้รับการรักษาโรคแล้วหรือถูกบอกว่าเป็นการได้รับการรักษาแล้ว

A. การศึกษาแบบนักวิชาการและด้วยใจกรุณาและละเอียดถี่ถ้วน

เกี่ยวกับ Kathryn Kuhlman

Kathryn Kuhlman ไปที่เมืองมินเนอาโพลิสเป็นประจำเพื่อจัดงานประชุมรักษาโรคในหอประชุมขนาดใหญ่ยัคนั้น และมีคนแน่นขนัดจนถึงประตูเสมอ Dr. Nolen ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ต้อนรับของแผนกรถเข็นโดยได้รับความเห็นชอบจาก Miss Kuhlman และเขาสัมภาษณ์ผู้คนมากมายที่มารับการรักษาโรคในตอนนั้น เขี่ยมเขียนและพูดคุยกับ Miss Kuhlman เป็นการส่วนตัวอย่างละเอียด ให้พวกเขาทางกฎหมายจดบันทึกชื่อและที่อยู่ของคนเหล่านั้นที่กล่าวว่าตนได้รับการรักษาให้หายแล้ว ถึงขนาดขออนุญาต Miss Kuhlman ที่จะไปเขี่ยมเขียนคนเหล่านั้นและติดตามผลพวกเขาแบบส่วนตัวด้วย ซึ่งเขาได้กระทำจริง ๆ

หนังสือของ Dr. Nolen ถูกตั้งชื่อว่า *Healing: A Doctor in Search of a Miracle* และนั่นก็เป็นชื่อหนังสือที่สุจริต เขาเสียเงินหลายพันดอลลาร์และเดินทางหลายพันไมล์ ซึ่งกินเวลาถึงสองปี Dr. Nolen

พยายามอย่างสุดจิตใจที่จะค้นพบกรณีต่าง ๆ ของการรักษาโรคที่เป็นการอัศจรรย์ ในหน้า 64 ถึง 68 เขากล่าวว่า:

Miss Kuhlman จะหันมาเป็นครั้งคราวและกล่าวว่า “ใครสักคนที่สวมเหล็กตามขา...เหล็กตามขาของคุณ...คุณไม่ต้องสวมเหล็กตามอีกต่อไปแล้ว ถอดมันทิ้งเลย ขึ้นมาบนเวที และอ้างสิทธิ์การรักษาของคุณ”

ครั้งแรกที่เธอเรียกให้ถอดเหล็กตามขา มีการชักช้าในขั้นตอนเหล่านั้น ไม่มีใครออกมา ผู้ชมเริ่มควบคุมยากแล้ว คุณรู้สึกได้เลยว่าพวกเขาทุกคนรู้สึกว่าเป็นตอนนำชายหน้าที่สุดสำหรับ **Miss Kuhlman** สุดท้าย หลังจากผ่านไปน่าจะแค่ไม่กี่ชั่วโมงแต่ดูเหมือนเป็นชั่วโมง หญิงสาวที่หน้าตาน่ารักมาก ๆ คนหนึ่งก็กะเผลกขึ้นมาบนเวที เธอยกเหล็กตามขาขึ้นมาโบกในอากาศและยื่น พร้อมกับกระดุกเชิงกรานที่เอียงน่ากลัวมาก บนขาข้างหนึ่งและอีกข้างเป็นขาที่สั้นและลีบ **Kathryn Kuhlman** ถามคำถามเธอ

“คุณอายุเท่าไรคะ”

“ยี่สิบค่ะ”

“คุณใส่เหล็กตามขามานานขนาดไหนแล้ว”

“สิบสามปีค่ะ ตั้งแต่ฉันเป็นโพลีโอดตอนเจ็ดขวบ”

“และตอนนี้คุณถอดมันออกไปแล้ว”

“ใช่ค่ะ” เธอกล่าว “ฉันเชื่อมากจริง ๆ ในองค์พระผู้เป็นเจ้าค่ะ ฉันอธิษฐานไปแล้วและพระองค์จะรักษาฉันให้หายค่ะ”

ทุกคนปรบมือ หญิงสาวผู้นั้นร้องไห้

ภาพเหตุการณ์นั้น สำหรับความคิดของผม น่ารังเกียจสันติ หญิงสาวผู้นี้มีขาข้างหนึ่งที่ลีบ อันเป็นผลมาจากโรคโพลีโอด มันลีบตอนนี้พอ ๆ กับที่มันลีบเมื่อสิบนาทีก่อนหน้า ก่อนที่ **Kathryn Kuhlman** เรียกให้ใครสักคนมาถอดเหล็กตามขาของเธอออก ตอนนี้อยู่หน้าผู้คนเป็นหมื่นที่กล่าวคำสรรเสริญพระเจ้า-และยกย่อง **Kathryn Kuhlman** แบบอ้อม ๆ สำหรับการรักษาหนึ่งที่ไม่ได้เกิดขึ้นและจะไม่มีวันเกิดขึ้น ผมนึกภาพออกเลยว่าเธอจะรู้สึกอย่างไรเช้าวันถัดมา หรือแม้กระทั่งหนึ่งชั่วโมงถัดมา เมื่อความตื่นเต้นของช่วงขณะนั้นได้จากเธอไปแล้วและเธอจะต้องสวมเหล็กตามขานั้นอีกซึ่งไปไหนมาไหนกับเธอมาตลอดสิบสามปีและคงจะอยู่กับเธอไปตลอดชีวิตที่เหลือของเธอ ตอนนี้อยู่อารมณ์พุ่งสูงมาก อีกเดี๋ยวเธอจะอารมณ์ร่วงต่ำ อาจหุดหู่เลยด้วยซ้ำ

กรณีนี้สั่นคลอนความหวังเล็กน้อยที่ผมเคยมีอย่างรุนแรงว่า **Kathryn Kuhlman** เคยเป็น “ผู้ทำการอัศจรรย์” คนหนึ่งจริง ๆ

ผมได้ยอมรับโดยความเข้าใจผิดการหลอกลวงนั้นที่ไปพร้อมกับ “แน่ใจนะว่าไม่ใช่ของคุณ?” ซึ่งหมายถึงรถเข็นคันนั้น-แม้ว่าตอนนั้นผมทราบผู้ชายผู้นั้นไม่เคยนั่งรถเข็นเลยจนกระทั่งบ่ายวัน

นั่น ผมเข้าใจผิดเพราะความหลงผิดแบบไร้เดียงสาจริง ๆ เมื่อการที่คนสุดท้ายใจเต็มปอดได้ถูกเสนอให้เป็นหลักฐานที่แสดงว่ามะเร็งปอดหายแล้ว (แม้ว่าตอนนั้นผมทราบว่าคนไข้ส่วนใหญ่ที่เป็นมะเร็งปอดสามารถสุดท้ายใจลึก ๆ ได้) ผมเคยคิดไปเองว่ามันเป็นแค่ความกระตือรือร้นเกินขนาดที่ทำให้ **Kathryn Kuhlman** เรียกคนไข้คนหนึ่งที่เป็นโรคร้ายแรงของเนื้อเยื่อหลายส่วนว่า “หายโรคแล้ว” แม้ว่าคนไข้คนนั้นยังเดินพร้อมกับทำเดินของคนที่เป็นโรคนี้อยู่ แต่เหตุการณ์ตอนนี้ที่เกี่ยวข้องกับหญิงสาวที่สวมเสื้อคลุมตามขาคนนั้นเป็นเรื่องไร้สาระแบบหน้าไม่อายขนาดไหน การที่ **Kathryn Kuhlman** จะเชื่อจริง ๆ ว่าพระวิญญูณบรุษุทธิ์ได้กระทำการอัศจรรย์หนึ่งแล้วกับหญิงสาวคนนี้ ผมเห็นว่า **Kathryn Kuhlman** คงจะเป็นคนที่ตาบอดหรือไม่มีใจแบบเหลือเชื่อ และเห็นได้ชัดว่าเธอไม่ใช่ทั้งสองแบบ ฉะนั้นเธอเป็นคนหน้าไหว้หลังหลอกหรือคนเสียสติไหม? ผมไม่รู้ แต่ผมเริ่มที่จะกังขาอย่างจริงจังแล้วเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของเธอและขององค์กรของเธอ

ไม่มีเลยสักครั้งเดียว ในหนึ่งชั่วโมงครั้งนั้นที่ **Kathryn Kuhlman** ใช้ไปกับการรักษาโรค ที่ผมได้เห็นคนไข้สักคนที่เป็นโรค ๆ หนึ่งทางเนื้อเยื่ออย่างชัดเจนได้รับการรักษาให้หาย (นั่นคือโรค ๆ หนึ่งซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้าง) มีอยู่ตอนหนึ่งชายหนุ่มคนนั้นที่เป็นมะเร็งตับกะผลกตามทางเดินในความพยายามอันสูงส่งเปล่านั้นที่จะขอรับ “การรักษาโรค” เขาถูกปฏิเสธอย่างสุภาพโดย **Maggie** เมื่อเขาทรุดตัวลงในเก้าอี้ตัวหนึ่ง ผมก็สามารถมองเห็นท้องที่บวมเป่งของเขา-มีเนื้อร้ายอยู่เต็มเหมือนที่เป็นมาก่อนหน้านี้

คุณแม่ที่จนตรอกท่านหนึ่งอุตสาห์เข็นรถเข็นลูกของเธอมาถึงด้านหน้าของหอประชุม สาวน้อยในรถเข็นนั้น ซึ่งอายุประมาณห้าขวบ ดวงตาซีม มีภาวะสมองคั่งน้ำ แสบจะนั่งตัวตรงไม่ได้เลย ผู้เป็นแม่ซึ่งร้องให้อุ้มลูกสาวของตนออกมาจากรถเข็นนั้นและพยายามพาเธอเดินไปที่เวทีเด็กคนนั้นที่มีแม่คอยพยุงเธอ พยายามอย่างน่าสงสารสองหนที่จะเดิน ซึ่งทั้งสองหนเกือบล้มไปบนพื้นก่อนที่คุณแม่คว้าตัวเธอได้ทัน สุดท้ายแล้ว คุณแม่ท่านนั้นที่ร้องให้พาลูกที่ดูเหมือนปัญญาอ่อนของเธอกลับไปขึ้นรถเข็นและเข็นเธอจากไปตามทางเดิน...

ก่อนที่กลับไปพูดคุยกับ **Miss Kuhlman** ผมได้ใช้เวลาสองสามนาทีในการเฝ้ามองพวกคนไข้ที่นั่งรถเข็นเหล่านั้นจากไป คนไข้ที่ป่วยอย่างจนตรอกทุกคนนั้นที่นั่งรถเข็นมาก็ยังนั่งรถเข็นอยู่เหมือนเดิม อันที่จริง ชายคนนั้นที่เป็นมะเร็งไตในกระดูกสันหลังและสะโพกของตน ชายคนนั้นที่ผมได้ช่วยพามาที่หอประชุมและเขาได้ขอยืมรถเข็นของเขาไปที่เวทีและให้ผู้ชมได้เห็นเมื่อเขาอ้างตัวว่าหายโรคแล้ว ตอนนั้นก็กลับไปนั่งรถเข็นเหมือนเดิม “การหายโรค” ของเขานั้น แม้หากว่าเป็นเพราะความตื่นเต้น ก็อายุสั้นสุด ๆ

ขณะที่ผมยืนอยู่ตรงทางเดินเฝ้ามองเศษที่ลื่นหวั่นเหล่านั้นจากไป ได้เห็นน้ำตาของพ่อแม่ขณะที่พวกเขาเข็นลูกที่พิการของตนไปที่ลิฟท์ ผมก็อยากให้ **Miss Kuhlman** อยู่กับผมจริง ๆ เลย เธอได้บ่นสองสามหนในระหว่างการประชุมนั้นเกี่ยวกับ “ความรับผิดชอบ ความรับผิดชอบ

มหาศาลนั้น” และเกี่ยวกับการที่ “ใจ (ของเธอ) ปวดร้าวเพราะคนเหล่านั้นที่ไม่หายโรค” แต่ผมอยากจริงจัง ๆ ว่าเธอได้มองไปที่พวกเขาจริง ๆ บ่อยขนาดไหน ผมอยากจริงจัง ๆ ว่าเธอรู้สึกอย่างไรจริงใจหรือไม่ว่าความเชื่อบานของคนเหล่านั้นที่ “ได้รับการรักษาให้หาย” จากโรคข้อไหล่อักเสบและไขข้ออักเสบชดเชยได้กับความปวดร้าวของคนเหล่านั้นที่จากไปพร้อมกับขาที่ลีบของตน ลูก ๆ ที่เป็นปัญญาอ่อนของตน มะเร็งตับของตน

ผมอยากจริงจัง ๆ ว่าเธอทราบจริง ๆ ไหมว่าเธอกำลังก่อความเสียหายอะไรอยู่ ผมไม่มีทางเชื่อว่าเธอรู้

B. การติดตามผลแบบจริงจังเกี่ยวกับคนเหล่านั้น “ที่หายโรคแล้ว”

ในการประชุมต่าง ๆ ของ Kuhlman

Dr. Nolen ได้แปดสิบสองชื่อของผู้คนที่อ้างว่าได้รับการรักษาให้หายแล้วในการประชุมนั้น ทุกชื่อพวกเขาได้จดบันทึกลงไปในเวลาที่ยกักตักในการพบกับผู้คนแบบต่อหน้า

ในหน้า 85 เขาพูดถึง Rita Swanson ผู้ซึ่งใบหน้ามีรอยแผลเป็นที่น่ากลัวซึ่งเกิดจากปัญหาด้านผิวหนัง ได้รับการรักษาจากแพทย์ผิวหนังแบบต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่องนานหลายปี Miss Kuhlman ในการประชุมนั้น ชี้มาทางเธอและกล่าวว่า

“ใครสักคนตรงนั้น-ใครสักคนในแถวทัก-กำลังทนทุกข์จากปัญหาด้านผิวหนัง ฉันทราบปัญหาในเวลานี้สามวันปัญหาโรคผิวหนังนั้นจะหายดี” Rita มองไปรอบ ๆ ไม่เห็นใครอื่นเลยในแถวของเธอที่มีปัญหาผิวหนังแบบเห็นได้ชัด และรู้ในตอนนั้นว่าเธอจะหายดี

จากนั้นในหน้า 85 Dr. Nolen กล่าวว่า:

มีสองประเด็นที่ควรกล่าวถึงตรงนี้ ซึ่งทั้งสองประเด็นเกี่ยวข้องกับโรคผิวหนังทั้งหลาย ประเด็นแรกก็คือว่า **Kathryn Kuhlman** ไม่ได้กล่าว และเท่าที่ผมสามารถชี้ขาดได้ ไม่เคยกล่าวเลยว่า “ใครสักคนที่เป็นโรคผิวหนังเพิ่งได้รับการรักษาให้หาย” ที่งานประชุมต่าง ๆ ของเธอ มีการรักษาให้หายทันทีของโรคมะเร็ง ข้อไหล่อักเสบ การสูญเสียการได้ยิน-ความเจ็บป่วยทั้งหมดที่ไม่มีใครมองเห็นได้-แต่ตำหนิบนผิวหนัง ซึ่งเห็นได้ชัด ต้องใช้เวลาสามวันหรือนานกว่านั้นถึงจะหาย **Kathryn Kuhlman** ไม่อยากให้ Rita หรือใครอื่นขึ้นมาบนเวทีเพื่อขอรับการรักษาให้หายจากโรคผิวหนังเมื่อมันจะเป็นที่ประจักษ์แก่ทุกคนว่าโรคนั้นยังอยู่ มันคงไม่เป็นการสุจริตใจ-และอย่างน้อยในความคิดของ **Kathryn Kuhlman** เธอก็สุจริตใจ- ที่จะให้มีอยู่ในหมู่ผู้ชมใครสักคนที่ใบหน้าปราศจากริ้วรอยและให้เธอขึ้นมาบนเวทีและขอรับการรักษา นอกจากนี้ทุกคนเหล่านั้นที่นั่งอยู่ถัดจากคน ๆ นั้นก็จะทราบว่าคุณกล่าวอ้างนั้นเป็นเท็จ จะดีกว่าเยอะหากจะสัญญาว่าจะหายจากโรคผิวหนังในอีกสามวันต่อมา เมื่อผู้ชมต่างแยกย้ายกันไปและ **Kathryn Kuhlman** ไปไกลหลายไมล์แล้ว

จากนั้น Dr. Nolen กล่าวว่าถ้าโรคผิวหนังชนิดหนึ่งเกิดจากเส้นประสาท มันอาจจะหายดีได้เมื่อคน ๆ นั้นมีความสุข แต่ Miss Kuhlman ไม่เคยนำเสนอกรณีของโรคที่ปรากฏให้เห็นชัดเจนซึ่งหายดีเดี๋ยวนั้นเลย มัน

ต้องหายดีในภายหลังเสมอ!

Dr. Nolen ตรวจสอบต่อไปอีกหลายกรณี และเขาให้รายงานนี้:

งานประชุมของ **Kuhlman** เสนอโอกาสแม้เพียงริบหรี่ใหม่ว่าคนไข้ที่ป่วยเป็นโรคร้ายอาจได้รับการรักษาให้หาย? แม้ว่าไม่มีสักคนในคนเหล่านั้นที่อ้างว่าหายจากมะเร็งแล้วตอนที่มาร่วมงานประชุมเคยกลับมาที่เมืองมินเนอาพอลิสเพื่อรับรองว่าตนหายแล้วจริง ๆ ผมก็อยากรู้จริง ๆ ว่าเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขา ผมได้เขียนไปหาทุกคนในรายชื่อของผมที่ตอนมาร่วมประชุมนั้นอ้างว่าหายจากโรคร้ายแล้ว ผมโทรไปหรือไปเยี่ยมคนเหล่านั้นที่ไม่ตอบกลับมา นี่คือนี่ที่ผมได้ทราบ

เคส A- **Richard Whalen** ชายหนุ่มอายุสี่สิบเอ็ดปีที่ดูเหมือนเป็นมะเร็งระดับ เขาได้พยายามขอรับการรักษาโรค แต่ **Maggie** ได้ขัดขวางเขามิให้ขึ้นไปบนเวที พวกเขาทางกฎหมายได้ที่อยู่ของเขา

Richard ได้เสียชีวิตจากโรคมะเร็งของตนสิบสองวันหลังจากไปร่วมงานประชุมของ

Kathryn Kuhlman

เคส B- **Leona Flores** หญิงผู้หนึ่งที่ได้ “อ้างว่าได้รับการรักษาให้หาย” จากมะเร็งปอดแล้ว และซึ่งขณะอยู่บนเวที ตามคำเสนอแนะของ **Kathryn Kuhlman** ได้ “พิสูจน์” ให้เห็นว่าเธอหายดีแล้วโดยการสูดหายใจลึก ๆ โดยปราศจากความเจ็บปวดใด ๆ

Leona กลับกลายเป็นว่าเมื่อผมติดต่อเธอไป ไม่ได้เป็นมะเร็งปอดเลยแม้แต่นิดเดียว เธอกล่าวว่า “ฉันเป็นโรคมะเร็งต่อมน้ำเหลืองค่ะ และต่อมบางตัวในหน้าอกของฉันก็ได้รับผลกระทบด้วย แต่เนื่องจากคนอื่นไม่ขึ้นไปตอนที่ **Miss Kuhlman** กล่าวว่า ‘ใครสักคนที่เป็นมะเร็งปอดกำลังได้รับการรักษา’ ฉันก็เลยคิดว่าฉันต้องเป็นฉันค่ะ”

“ฉันกลับมาหาหมอของฉัน และเขากล่าวว่าเขาไม่เห็นความเปลี่ยนแปลงใด ๆ เลยในผลเอ็กซเรย์ของฉัน ฉันคิดว่าฉันหายใจดีขึ้นกว่าก่อนการประชุมรักษาโรคนั้น แต่มันก็บอกยากนะคะ เพราะว่าฉันไม่เคยประสบปัญหาหนักกับการหายใจของฉันอยู่แล้ว ฉันเป็นมะเร็งต่อมน้ำเหลืองมาเกือบสี่ปีแล้วตอนนี้ ฉันยังต้องทานยาของฉันเป็นประจำ และคุณหมอของฉันก็บอกว่าฉันกำลังไปได้ดีค่ะ”

...**Leona Flores** ผู้ซึ่งได้สูดหายใจลึก ๆ จนผู้คนลุกขึ้นปรบมือเสียงดังในงานประชุมรักษาโรคนั้น ยังไม่ได้รับการรักษาให้หายจากมะเร็งปอด มะเร็งต่อมน้ำเหลืองหรือโรคอื่นใดโดย

Kathryn Kuhlman อย่างแน่นอน

เคส C- **Peter Warren** ชายอายุหกสิบสามปีที่ เป็นมะเร็งไตซึ่งลามไปถึงกระดูกแล้ว เขาเป็นชายคนหนึ่งที่ผมได้ช่วยพาเดินเข้าไปในหอประชุมนั้นและเป็นผู้ที่ผมหารถเข็นคันหนึ่งไปให้ เขาไปที่เวทีเพื่อขอรับการรักษาให้หายจากมะเร็งกระดูก รถเข็นคันนั้นที่ผมหามาได้เพื่อให้เขาได้ใช้ชั่วคราวถูกแบกไปที่เวทีโดยพนักงานต้อนรับคนหนึ่งและถูกวางลงข้างตัวเขาเพื่อเป็นหลักฐานว่าเขาหายโรคแล้ว เขาเป็นหนึ่งในคนมากมายเหล่านั้นที่ **Kathryn Kuhlman** ถามคำถามนี้ว่า

“นั่นเป็นรถเข็นของคุณใช่ไหมคะ?” ในน้ำเสียงที่เต็มไปด้วยความอัศจรรย์ใจ และเมื่อเขาตอบ เธอว่าใช่ เธอก็กล่าวเพื่อปลุกเร้าให้ผู้ชมปรบมือว่า “สรรเสริญพระเจ้า”

บนเวที **Mr. Warren** ได้แสดงให้เห็น ตามคำแนะนำของ **Kathryn Kuhlman** การงอเข้าแบบลึก ๆ หลายครั้งเพื่อสาธิตว่าเขาหายโรคแล้ว ผมได้ถามลูกสาวของ **Mr. Warren** เมื่อผมติดต่อเธอไปในสองเดือนต่อมา เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นตามมาของ **Mr. Warren**

“หลังจากงานประชุมรักษาโรคนั้นคุณพ่อก็รู้สึกดีจริง ๆ ประมาณสามหรือสี่วันค่ะ” เธอกล่าว “จากนั้นท่านก็เริ่มอ่อนแออีก และเราพาท่านกลับไปหาหมอ คุณหมอเอ็กซ์เรย์เพิ่มเติมและบอกเราว่าเนื้อร้ายนั้นมีขนาดใหญ่มากกว่าเดิม และว่านั่นทำให้เลือดของคุณพ่อลดลง หมอก็เลยให้คุณพ่อถ่ายเลือดและเปลี่ยนยาของท่านใหม่หมด

“ตั้งแต่นั้นมาท่านก็ต้องกลับไปฉีดยาสัปดาห์ละครั้ง ท่านน้ำหนักลดลง และท่านต้องทานยาแก้ปวดแล้วตอนนี้สำหรับหลังของท่าน

“ฉันเดาว่าคุณพ่อคิดผิดตอนที่ท่านคิดว่า **Kathryn Kuhlman** รักษาท่านจนหายแล้ว”

... เคส E- **Mrs. Helen Sullivan** หญิงอายุห้าสิบที่เป็นมะเร็งที่กระเพาะซึ่งได้ลามไปยังตับของเธอและกระดูกสันหลังของเธอแล้ว

ที่งานประชุมรักษาโรคนั้น **Mrs. Sullivan** ได้ทำตามคำแนะนำของ **Kathryn Kuhlman** นั่นคือ เอาเครื่องพุงหลังของเธอออกและวิ่งกลับไปกลับมาบนเวทีหลาย ๆ รอบ สุดท้ายเธอเดินกลับลงไปที่ทางเดินไปยังรถเข็นของเธอ โบกเครื่องพุงหลังของเธอไปด้วยขณะเดินไป ขณะที่ผู้ชมปรบมือและ **Kathryn Kuhlman** ขอบคุณพระเจ้า

สองเดือนหลังจากการอัศจรรย์นั้นผมได้พูดคุยกับ **Mrs. Sullivan** ณ เวลานั้นเธอต้องนอนอยู่กับเตียง ซึ่งถูกย้ายมาไว้ในห้องรับแขกของบ้านในไร่ของเธอแล้ว สามี่ของเธอทำงานอยู่ในทุ่งนาและลูกสาวอายุสิบแปดของ **Mrs. Sullivan** ซึ่งเป็นลูกคนสุดท้องในลูกสามคนของเธอ (อีกสองคนแต่งงานไปแล้ว) เพิ่งกลับมาถึงบ้านจากที่โรงเรียนและยุ่งอยู่กับการทำความสะอาดบ้าน

Mrs. Sullivan ไม่ได้ผอม เธอผอมแห้งแล้ว แขนของเธอไม่ได้หนาไปกว่าด้ามจับไม้กวาดเลย และโหนกแก้มของเธอแทบไม่มีหนังหุ้มแล้ว ทั้ง ๆ ที่ค่อย ๆ ผ่ายผอมไปแบบนี้ เมื่อเธอยิ้มคุณก็บอกได้เลยว่าเธอเคยเป็นผู้หญิงที่สวยงามก่อน ดวงตาของเธอ แม้ว่าจมูกเข้าไปในศีรษะของเธอ ยังฉายแสงความรู้สึกที่เป็นความอบอุ่นอยู่ ผมชอบเธอในทันที

เธอล้ำให้ผมฟังว่า “ในเดือนกันยายน ปี 1971 ฉันเริ่มมีปัญหาเกี่ยวกับการกลืนอาหาร อาหารชอบติดอยู่ในลำคอของฉัน แต่เมื่อฉันเริ่มน้ำหนักลด ฉันก็คิดว่าฉันควรไปพบหมอแล้ว เขาเอ็กซ์เรย์และบอกฉันว่าฉันมีเนื้องอกในกระเพาะอาหารส่วนบนและหลอดอาหาร พวกเขาผ่าตัดให้ฉันและพบมะเร็ง พวกเขาเอาชิ้นเนื้อส่วนที่เป็นเนื้อร้ายที่กระเพาะและหลอดอาหารออกไป แต่พวกเขาไม่สามารถรักษาฉันให้หายด้วยการผ่าตัดนั้นได้ เนื้อร้ายนั้นได้ลามไปที่ตับแล้ว

“หลังจากผ่าตัดฉันก็กินได้ค่อนข้างดี แต่ฉันไม่ค่อยอยากอาหารมากนัก และฉันก็น้ำหนักลด

ลงเรื่อย ๆ คุณหมอให้การรักษาฉันด้วย 5-F.U. [5-Fluorouracil ยาต้านมะเร็งที่ถือว่าเป็นตัวใหม่] และหลังจากที่ฉันเอาชนะอาการเวียนศีรษะที่เกิดจากการรักษานั้นแล้ว ฉันก็รู้สึกดีขึ้น นานประมาณสามเดือน จากนั้นฉันก็เริ่มน้ำหนักลดอีก คุณหมอของฉันให้การรักษาฉันอีก แนวทางด้วย 5-F.U. แต่คราวนี้มันไม่ส่งผลดีอะไรเลย

“ฉันได้ทราบเกี่ยวกับ Kathryn Kuhlman จากการรับชมโชว์ทางโทรทัศน์ของเธอ และเมื่อฉันได้อ่านว่าเธอจะมาที่มินเนอาพอลิส ฉันก็ตื่นเต้นมาก ๆ สามี่ของฉันพยายามทำให้ฉันใจเย็น ๆ-เขาบอกฉันตลอดว่าอย่าหวังสูงเกินไป-แต่เมื่อคุณป่วยหนักขนาดนี้และใครสักคนบอกคุณว่าคุณอาจหายได้ มันก็เป็นไปไม่ได้ที่จะไม่รู้สึกรื่นเริงตอนนั้น พอถึงตอนที่ Kathryn Kuhlman มาที่หอประชุมนั้น ฉันก็แน่ใจมาก ๆ เลยค่ะว่าฉันจะมีอาการดีขึ้น

“ที่งานประชุมนั้น ทันทีที่เธอพูดว่า ‘ใครสักคนที่เป็นมะเร็งกำลังได้รับการรักษา’ ฉันก็รู้เลยว่าเธอหมายถึงฉัน ฉันรู้สึกร้อนผ่าวไปทั่วตัวเลย และฉันก็เชื่อสุดใจในตอนนั้นว่าพระวิญญูญาณบริสุทธิ์กำลังทำงาน ฉันขึ้นไปบนเวที และเมื่อเธอถามฉันเกี่ยวกับเครื่องพวงนั้นที่ฉันเพิ่งถอดทิ้งไป แม้ว่าฉันไม่เคยถอดมันเลยตลอดสี่เดือน ฉันก็รู้สึกปวดหลังมาก ๆ

“ขณะที่ฉันอยู่บนเวที ก็มืดลง ตะแคงหัวของฉันและวิ่งขึ้นลงตามที่เธอขอให้ฉันทำ ฉันก็รู้สึกวิเศษมาก ๆ ตอนนั้นฉันไม่เจ็บตรงไหนเลย แม้ในตอนนั้นเรานั่งรถกลับบ้าน [Mrs. Sullivan อาศัยอยู่ห่างไป 130 ไมล์จากเมืองมินเนอาพอลิส] ฉันก็ปฏิเสธที่จะสวมเครื่องช่วยพยุงหลังนั้น ฉันแน่ใจในตอนนั้นว่าฉันหายดีแล้ว คืนนั้นฉันกล่าวคำอธิษฐานขอบคุณแด่พระเจ้าและ Kathryn Kuhlman และเข้านอน มีความสุขมากกว่าที่ฉันเคยสุขในช่วงเวลานานแล้ว

“พอถึงตอนตีสี่ฉันก็ตื่นขึ้นพร้อมกับความเจ็บปวดรุนแรงในแผ่นหลังของฉัน มันแย่มากถึงขนาดที่ฉันเหวี่ยงตัวออกจากรถ ๆ เลยค่ะ ฉันไม่กล้าขยับตัว ฉันเรียกหา Ralph และเขาลุกขึ้นและเอายาแก้ปวดมาให้ฉัน มันช่วยได้ แต่ไม่มากพอที่ฉันจะหลับลง ในตอนเช้าเราโทรหาหมอ เขาพาฉันไปโรงพยาบาลและได้ผลเอ็กซเรย์ที่แสดงให้เห็นว่ากระดูกสันหลังชิ้นหนึ่งของฉันได้หลุดไปบางส่วน เขากล่าวว่ามันน่าจะเกิดจากการก้มตัวและการวิ่งไปมาที่ฉันได้กระทำ ฉันนอนโรงพยาบาลและมีการดึงกระดูกนูนหนึ่งสัปดาห์ เมื่อฉันกลับบ้านไปฉันก็ต้องสวมเครื่องพวงหลังอีก

“ตั้งแต่นั้นมา คุณก็น่าจะเดาได้เมื่อมองดูที่ฉัน ฉันอ่อนแอไปเยอะมาก ฉันเดินขึ้นชั้นสองไม่ไหวแล้ว เราถึงต้องเอาเตียงมาวางไว้ตรงนี้ บางครั้งฉันก็ลุกขึ้นนั่งทานข้าวได้แต่ก็ไม่บ่อยค่ะ

“ฉันเคยซึมเศร้ามาก ๆ ประมาณเดือนนึงหลังจากไปร่วมงานประชุมของ Kathryn Kuhlman ฉันร้องไห้หนักมาก ผู้รับใช้ของเราโน้มน้าวฉันในที่สุดให้ลิ้มเกี่ยวกับนางและให้ฉันเชื่อในพระเจ้าเท่านั้น

“ฉันรู้ว่าฉันจะตายในไม่ช้า แต่ฉันได้เรียนรู้ที่จะยอมรับแนวคิดเกี่ยวกับความตายแล้ว ฉันมีชีวิตที่น่าอภิรมย์แล้ว...ฉันคิดว่าไม่มีอะไรหือหวา แต่ฉันมีสามี่ที่รักฉันและลูก ๆ สามคนที่ฉันภูมิใจ ผู้หญิงหลายคนไม่มีขนาดนี้

“ฉันยังอธิษฐานเยอะอยู่ค่ะ-ไม่ใช่เพื่อที่จะหายโรคและไม่แม้แต่จะหายเจ็บ แค่ขอให้เจ็บน้อยลง จนฉันทนได้ก็พอค่ะ และพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของฉัน พระองค์ไม่เคยประทานความเจ็บปวดมากเกินไปกว่าที่ฉันจะทนไหว ฉันขอบคุณพระองค์มาก ๆ เลยค่ะ”

Mrs. Sullivan เสียชีวิตจากโรคมะเร็งสี่เดือนต่อมาหลังจากเธอ “ได้รับการรักษาให้หาย” ที่งานประชุมรักษาโรคของ Kathryn Kuhlman (*Healing: A Doctor in Search of a Miracle*, หน้า 93, 94, 95, 97, 98, 99)

C. การวินิจฉัยโรคของคุณหมอท่านหนึ่ง

จากนั้น Dr. Nolen ให้การประเมินของเขา การประเมินด้วยใจกรุณาและเห็นอกเห็นใจของเขา เกี่ยวกับ Kathryn Kuhlman และงานของเธอ:

ซึ่งนำผมกลับมาสู่การขาดความเจตจำนงทางการแพทย์ของ Kathryn Kuhlman- ประเด็นหนึ่งซึ่งถือว่าร้ายแรงในกรณีของเธอ ผมไม่เชื่อว่า Miss Kuhlman เป็นคนซีโกหก ผมไม่เชื่อว่าเธอเป็นคนหลอกลวง ผมไม่เชื่อว่าเธอจงใจทุจริต ผมคิดว่า (และแน่นอนว่าเป็นความคิดเห็นของผมเท่านั้น) อิงตามการได้รู้จักกับเธอเพียงช่วงเวลาสั้น ๆ) เธอเชื่ออย่างสุดจิตใจว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำกิจผ่านตัวเธอเพื่อทำการรักษาโรคแบบอัศจรรย์ทั้งหลาย ผมคิดว่าเธอเชื่ออย่างจริงใจว่าคนไข้หลายพันคนนั้นที่มาร่วมงานประชุมของเธอทุกปีและอ้างว่าได้รับการรักษาแล้ว ผ่านการทำงานของเธอ กำลังได้รับการรักษาให้หายจากโรคร้ายไข้เจ็บทางกาย ผมคิดเช่นกัน-และการสืบสวนของผมก็ยืนยันเรื่องนี้-ว่าเธอคิดผิด

ปัญหาจริง ๆ ก็คือ และผมเสียใจที่ต้องพูดตรง ๆ ขนาดนี้ ปัญหาที่เกิดจากความไม่รู้ Miss Kuhlman ไม่รู้ความแตกต่างระหว่างโรคทางจิตกับโรคทางกาย เธอไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับการสะกดจิตและพลังของการเสนอแนะ เธอไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับระบบประสาทอัตโนมัติ ถ้าเธอรู้อะไรสักอย่างเกี่ยวกับเรื่องใดหรือทุกเรื่องเหล่านี้ เธอก็ได้เรียนรู้ที่จะซ่อนความรู้ของเธอไว้อย่างแน่นอน

มีความเป็นไปได้อีกอย่างเดียวเท่านั้น อาจเป็นไปได้ว่า Miss Kuhlman ไม่อยากเรียนรู้ว่างานรับใช้ของเธอไม่ได้มีความอัศจรรย์เหมือนที่ปรากฏ หากเป็นเช่นนั้น เธอได้ฝึกฝนตัวเองให้ปฏิเสธในด้านอารมณ์และด้านสติปัญญา สิ่งใดที่อาจคุกคามความน่าเชื่อถือของงานรับใช้ของเธอ

...ผมพบว่ามันยากที่จะเชื่อว่าทุกคนเหล่านั้นที่รายล้อมเธอเป็นผู้เชื่อแท้ ยกตัวอย่างเช่น ผมทราบจากการพูดคุยกับผู้คนที่เคยเข้าร่วมงานประชุมหลายหน ว่าหนึ่งในหน้าที่หลักของ Maggie คือการหาพวกคนไข้ที่ลังเลใจให้เจอและหนุนใจพวกเขาให้ยืนขึ้น ขอรับการรักษาโรค และเริ่มแห่กันไปที่เวที-ซึ่งเป็นงานที่แทบจะไม่สุจริตหรือมีเกียรติเลย

ผมไม่มีอะไรจะกล่าวเพิ่มแล้วเกี่ยวกับ Kathryn Kuhlman ในฐานะคน ๆ หนึ่ง หลังจากเสร็จสิ้นรายงานของผมแล้ว ผมขอฝากเศษของผมไว้กับความจริงนั้น ซึ่งถูกใช้บ่อยโดยอัยการในคดีที่เป็นการปฏิบัติโดยมิชอบทั้งหลายเมื่อฟองน้ำอันหนึ่งถูกพบในช่องท้อง, *res ipsa*

loquitur นั้น- “สิ่งนั้นฟ้องตัวมันเอง” (หน้า 101, 102)

ผมไม่คิดว่าเรื่องของกรณีต่าง ๆ ที่เป็นการรักษาโรคเคยถูกศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนพร้อมกับความสุจริตทางวิทยาศาสตร์มากไปกว่าที่ Dr. Nolen ได้ศึกษาของ Miss Kathryn Kuhlman และคนเหล่านั้นที่อ้างว่าได้รับการรักษาในงานประชุมต่าง ๆ ของเธอ ผมคิดว่างานประชุมต่าง ๆ ของเธอเป็นแบบฉบับ และผมคิดว่ากรณีของเธอเป็นแบบฉบับ ผมคิดว่าเธอเจตนาดี เธอตั้งใจเก็บสิ่งต่าง ๆ ไว้ในฉากหลังแห่งจิตใจของเธอ และไม่อยากจะทราบทั้งหมดที่ได้เกิดขึ้น นอกจากนั้นแล้ว เมื่อเธอรับเงินถวายจากหลายพันคนและพวกเขาหลายคนถูกคะยั้นคะยอให้ถวาย \$25, \$50, \$100 เราก็เห็นได้ว่าเธอมีอคติที่เข้าข้างงานรับใช้นั้น

พระคัมภีร์กล่าวว่า “ด้วยว่าการรักเงินนั้นเป็นรากเหง้าแห่งความชั่วร้ายทั้งสิ้น” (1 ทธ. 6:10)- นั่นคือความชั่วร้ายทุกรูปแบบ และ “คนทั้งหลายที่อยากจะร่ำรวยก็ตกอยู่ในที่ทดลองและกับดัก” (1 ทธ. 6:9)

VII. ความฝันสลาย ความเจ็บปวด และความเสียใจ

ของผู้คนที่ถูกหลอกขำน่าเศร้าจริง ๆ

ผมเข้าใจได้ว่า Dr. Nolen เศร้าใจขนาดไหนที่ได้เห็นผู้คนมาพร้อมความหวังอันเต็มเปี่ยมยังงานประชุมรักษาโรคของ Kathryn Kuhlman และจากนั้นก็เห็นหลายพันคนที่มาโดยหวังว่าจะได้รับการรักษา กลับบ้านไปโดยไม่ได้รับการรักษา นั่นเป็นเรื่องที่ทำให้ใจสลายบ่อย ๆ สำหรับพวกเขาและสำหรับผู้คนที่พวกเขารัก

A. เพราะว่าคุณแม่ของเธอตาย เธอจึงกล่าวว่าพระเจ้าทำให้เธอผิดหวัง

หญิงคนหนึ่งได้เขียนมาหาผมจากซานอันโตนิโอเมื่อหลายปีก่อน โดยขอร้องให้ผมอธิษฐานเผื่อคุณแม่ของเธอซึ่งเป็นมะเร็งระยะสุดท้าย ผมเขียนตอบกลับไปว่าผมจะอธิษฐานแต่ผมบอกไปว่าผมไม่ทราบว่าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์หรือไม่ที่จะรักษาคุณแม่ของเธอให้หายและว่าเธอต้องอธิษฐานขอให้ขึ้นไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ถ้าพระเจ้าทรงหนุนใจเธอให้อธิษฐาน ก็จงอธิษฐานอย่างจริงจัง แต่มันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่รักษาคนป่วยให้หาย

เธอเขียนกลับมาอย่างยืงกราน: “คุณแม่เป็นทั้งหมดที่ฉันมีค่ะ พระเจ้าต้องรักษาท่านให้หาย” เธอกล่าวว่าเธอได้อธิษฐานคำอธิษฐานแห่งความเชื่อและเธอรู้อยู่แล้วว่าพระเจ้าจะรักษาคุณแม่ของเธอให้หาย เธอได้ถูกสอนเช่นนั้นในการประชุมรักษาโรคบางงานและเชื่อเช่นนั้น

ต่อมาเธอเขียนกลับมาด้วยความเศร้าใจและฝันสลาย คุณแม่ของเธอเสียชีวิตแล้ว และเธอกล่าวว่า “พระเจ้าใจร้ายกับฉัน พระเจ้าไม่ทำตามที่พระองค์ตรัสไว้ พระเจ้าเอาแม่ของฉันไป คุณแม่ที่ฉันรักมากที่สุดในโลก เมื่อในใจของฉัน ฉันได้ไว้ใจพระองค์แล้วว่าจะรักษาท่านให้หาย!” เธออาจมั่นใจว่าคุณแม่ของเธอจะต้องหายดี แต่มันไม่ใช่ความเชื่อที่มีพื้นฐานอยู่บนพระสัญญาที่ชัดเจนประการใดของพระเจ้า มันไม่ใช่ความเชื่อที่พระเจ้าประทานให้ เธอไม่มีสิทธิ์กล่าวอ้างนอกจากว่าพระเจ้าทรงใส่ความเชื่อไว้ในใจของเธอ แต่เธอก็ต้องเสียใจและทุกข์ใจ

บางครั้งคน ๆ หนึ่งที่ตอนนั้นหมดความมั่นใจทุกอย่างในตัวนักรักษาโรคที่ทำให้เขาผิดหวังแล้ว ต่อมาก็หมดความมั่นใจทุกอย่างในพระเจ้า วิบริษหรือวิรสตรีของพวกเขา คนที่ดูเหมือนเป็นทูตแห่งความสว่าง ได้

สัญญาว่าพวกเขาจะหายโรคหรือคนที่พวกเขารักจะหายดี มันไม่ได้ผล นักรักษาโรคนั้นจึงเป็นคน
แหกตาหรือ? อาจเป็นไปได้ว่าชาวประเสริฐที่พวกนักรักษาโรคเหล่านั้นประกาศก็เป็นของปลอมเช่นกัน พระเจ้า
อาจไม่รักผู้คนและไม่สนใจเกี่ยวกับพวกเขาจริง ๆ ก็ได้ และที่แย่ไปกว่านั้นก็คือบรรยากาศฝ่ายวิญญาณของคน
ที่ผิดหวังอย่างหนักและรู้สึกว่าการรักษาไม่สำเร็จของพระองค์ในการรักษาโรค ความมั่นใจของเขาเป็น
ความมั่นใจที่ผิด ๆ และไม่ตั้งอยู่บนสิ่งที่พระเจ้าตรัสไว้แต่บนสิ่งที่นักรักษาโรคคนนั้นกล่าวไว้ ผลลัพธ์ฝ่าย
วิญญาณเหล่านั้นเป็นเรื่องน่าเศร้า บางครั้งผู้คนที่ใจสลายเช่นนั้นเริ่มเสียมศกทางจิต และบางครั้งก็รู้สึกขมขื่น
ไปจนชั่วชีวิต

B. Dr. Torrey เล่าเกี่ยวกับชายผู้อ้างว่าหายโรคแล้ว ตาย

ในอีกไม่กี่วันต่อมาแบบคนเสียดสี

Dr. R. A. Torrey ในแผ่นพับของเขา *Divine Healing* ซึ่งตอนนี้ถูกจัดพิมพ์โดย Baker Book House
เล่าเกี่ยวกับการรักษาให้หายแบบมหัศจรรย์หลายหนในการตอบคำอธิษฐาน ขณะอธิบาย ยากอบ 5:14-16
เขากล่าวเกี่ยวกับคนที่ป่วย:

ไม่ เขาจะต้อง “เรียกบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา”- คำ ๆ นี้เป็นเพศชายเสมอ เขาจะ
ต้องไม่ “เข้าร่วมการประชุมสามวัน” (หรือสามชั่วโมง หรือสามนาทีก่อน) เพื่อจะตกอยู่ใต้มนต์
สะกดของอิทธิพลด้านจิตวิทยาทั้งหลายที่คล้ายกับอิทธิพลเชิงบำบัดที่เป็นการพูดกับตัวเอง เขา
จะต้องไม่ไปอยู่ในบรรยากาศที่ชวนเคลิบเคลิ้มของการประชุมใดที่มีการวางแผนอย่างเชี่ยวชาญ
ดนตรีที่เร้าอารมณ์อย่างมากและการเอนกายไปมาและโบกมือไปมาและโห่ร้องว่าฮาเลลูยา ที่
ปลุกเร้าจินตนาการและทำให้ร่างกายสั่นสะท้าน ไม่ เขาจะต้อง “เรียกบรรดาผู้ปกครองของค
ริสตจักรมา และให้คนเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อเขา” ในความเงียบสงบที่บ้าน และ “การอธิษฐาน
แห่งความเชื่อ (ที่พระเจ้าวิญญาณประทานให้) จะช่วยผู้ป่วยนั้นให้รอด” และไม่ใช้ความตื่นเต็นฝ่าย
เนื้อหนังชั้นรุนแรงที่ใช้กระแสไฟฟ้ากระตุ้นเขาชั่วคราวให้ทำกิจกรรมสั้น ๆ ที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาที่
น่ากลัว ซึ่งบ่อยครั้งทำให้เหยื่อที่น่าสงสารของคนหลอกลวงทางศาสนานั้นแย่งลงกว่าเดิม และ
บ่อยครั้งทำให้เขาถูกส่งไปโรงพยาบาลบ้าหรือสุสาน*

เกี่ยวกับผลกระทบที่เป็นอันตรายและความน่ากลัวของการประชุมรักษาโรคเหล่านั้นและพวกผู้
ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรค เขากล่าวต่อไปว่า:

* ตัวผู้เขียนเคยประสบกับเหตุการณ์ที่ทำให้ใจสลายเช่นนี้ภายใต้การรักษาโรคสองคนที่ถูก
โหมโฆษณาอย่างแพร่หลายที่สุดในยุคปัจจุบัน ผู้ซึ่งดึงดูดหลายพันคนมายังการประชุมที่พิลึกและ
สะกดจิตของพวกเขา การได้ฟังเรื่องราวเกี่ยวกับเพื่อนคนหนึ่ง น้องสาวที่ใจสลายคนหนึ่ง ที่พี่
ชายของเธอ ซึ่งเป็นผู้รับใช้แบปติสที่ถวายเป็นคน ได้ถูกหลอกให้ไปร่วมการประชุมเหล่านี้และได้รับ
“การรักษาให้หาย” และการรักษาให้หายของเขาถูกประกาศเสียงดัง แต่เขาก็เสียชีวิตในสถาน
อนามัยในอีกไม่กี่วันต่อมา เป็นคนบ้าที่เพ้อคลั่ง นี่เป็นหนึ่งในปัจจัยเหล่านั้นที่นำมาสู่การตีพิมพ์
หนังสือเล่มนี้ (หน้า 13, 14)

มีผลลัพธ์ที่น่ากลัวหลายประการในการสอนผู้คนให้กล่าวอ้างสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้ประทานให้และการรักษาโรคชนิดที่เป็นการเสแสร้งและจอมปลอมที่ทำให้ผู้คนกลับบ้านไปพร้อมกับความคาดหวังที่ผิด ๆ และตีพิมพ์จดหมายแห่งความฝันสลายและความล้มเหลว

C. ความฝันสลายและความเสียใจของชายผู้มีชื่อเสียงสองคน

ความผิดหวัง ความปวดร้าวใจ และความรู้สึกล้มเหลวที่มาสู่คริสเตียนทั้งหลายที่ได้คาดหวังว่าจะหายโรคและไม่หายถูกให้ภาพประกอบชัดเจนในหนังสือ *Miraculous Healing* โดย Frost แห่ง China Inland Mission Dr. Frost มีบทหนึ่งที่กำลังกล่าวถึงชายผู้ยิ่งใหญ่สองคนของพระเจ้า, Dr. A. J. Gordon และ Dr. A. B. Simpson ทั้งคู่เป็นชายที่โดดเด่นและดำเนินตามทางของพระเจ้า: Dr. Gordon ศิษยาภิบาลแบปติสและผู้ก่อตั้ง Gordon College; Dr. Simpson ผู้ก่อตั้ง Christian and Missionary Alliance นักเทศน์คนหนึ่งที่กระโจมนั้นในนิวยอร์ก

ชายทั้งสองคนนี้เคยเชื่อว่าการรักษาให้หายมีอยู่ในการไถ่โทษนั้นสำหรับทุกคน พวกเขาเคยเชื่อว่าการใช้พวกหมอและยารักษาโรคเป็นการขาดความเชื่อและไม่จำเป็น กระนั้นกลับกลายเป็นว่าทั้งสองคนมีความเจ็บป่วยยาวนานและทุกข์ใจอย่างมากเกี่ยวกับเรื่องนี้เพราะว่าพวกเขาไม่หายโรค

Ernest B. Gordon ซึ่งเขียนเกี่ยวกับคุณพ่อของเขา Dr. A. J. Gordon กล่าวว่า:

คุณหมอถูกเรียกตัวมาและโรคนั้นถูกประกาศว่าเป็นไข้หวัดใหญ่ ซึ่งมีแนวโน้มจะเป็นโรคหลอดลมอักเสบ จากนั้นท่านก็ตื่นเหมือนอยู่ในพายุกึ่งที่บังตา ใช้นั้นเริ่มรุนแรงและมาพร้อมกับการเพ้อเป็นช่วง ๆ คืบแล้วคืบเล่าเขาเอนกายด้วยความทรนทรายเพราะนอนไม่หลับ เขาบ่นเกี่ยวกับ “พายุที่พัดไม่หยุด เสียงรบกวนที่ดังไม่หยุดเหมือนเสียงฝนเม็ดใหญ่ ๆ ที่กระหน่ำบนหน้าต่าง” แม้ว่าตลอดเวลาที่อากาศข้างนอกสงบนิ่งดูจหน้าร้อนของคนอินเดีย เขาชอบร้องโอดครวญเพราะ “ความมืดที่ระเบิดแบบฉับพลัน” ซึ่งครอบคลุมเขา “ราวกับว่าเขาถูกไม้กระบองทุบลงถึงดิน” บ่อยครั้งในยามค่ำคืนเราจะได้ยินเขากระซิบเพลงนมัสการของ John Angelus:

“พระเยซู พระเยซู ขอทรงมาเยี่ยมข้า
จิตวิญญาณข้าโหยหาพระองค์จริง ๆ!
เมื่อไรหนอ มิตรสหายดีเลิศของข้าเอ๋ย
ที่การแยกจากกันของเราจะสิ้นสุดลงเสียที?”

เพราะพร้อมกับการทนทุกข์ฝ่ายร่างกายที่รุนแรงทั้งหมดนั้น มีความรู้สึกโดดเดี่ยวและความพินาศมาอยู่ด้วย คืนวันพุก่อนเขาเสียชีวิต ความรู้สึกนี้ดูเหมือนจะเข้าครอบงำ เขาขอให้ทุกคนออกไปจากห้องเพื่อที่เขาจะอยู่ลำพังกับพระเยซูแบบหน้าต่อหน้า จากนั้นมีการรับสารภาพแบบปวดร้าวใจตามมาเกี่ยวกับความไม่คู่ควร การวอนขอที่จะได้เข้าเฝ้าและมีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอยู่เป็นเพื่อน คำสัญญาทั้งหลาย พร้อมกับการร้องไห้และน้ำตามากมาย ที่จะถวายตัวใหม่อีกรอบ ที่จะขยันขันแข็งมากขึ้นและทุ่มเทหนักขึ้นในงานรับใช้ของพระเจ้า ซึ่งแทบไม่เคยได้ยินเลย มัน

เหมือนกับว่าคำอธิษฐานที่สวนเทศสนนี้กำลังลอยขึ้นไปอีก

เช้าวันถัดมาเห็นได้ชัดว่าเขามีอาการแย่ลง การนอนไม่หลับเป็นเวลานานกำลังทำให้เขาหมดแรงอย่างรวดเร็ว พอถึงตอนเย็นคุณหมอมือที่เข้ามา ก็กล่าวด้วยน้ำเสียงร่าเริงเพื่อปลุกเขาให้ตื่นจากความเฉื่อยชาว่า “ดร. กอร์ดอน คุณมีคำพุดดี ๆ จะกล่าวแก่เราคืนนี้ไหมครับ?” ด้วยน้ำเสียงที่เต็มและชัดเจน เขาตอบว่า “ฮัยชนะ!” มันเหมือนกับว่า หลังจากความเจ็บป่วยนั้นที่เป็นเหมือนพายุได้ผ่านไป เขาได้ผ่านพ้นช่วงสุดท้ายของคลื่นกระหน่ำแล้วและได้เห็นเมืองนิรันดรนั้นที่ส่องแสงเรืองรองอยู่เลยไปอีก

นี่เป็นคำพุดสุดท้ายของเขาที่เราได้ยิน ระหว่างสามทุ่มถึงสี่ทุ่มนางพยาบาลกวั๊กมือเรียกภรรยาของเขาให้มาเพราะสามีต้องการเธอ ขณะที่เธอกำลังลงเหนือเขา เขาก็กระซิบว่า “มาเรีย อธิษฐานเถิด” เธอนำในการอธิษฐาน เขาแทบจะตามทีละประโยคไม่ทัน โดยพยายามในตอนท้ายที่จะเอ่ยคำทูลขอเพื่อตัวเขาเอง แต่เรี่ยวแรงของเขาไม่เพียงพอที่จะออกเสียง ทำหน้าที่หลังเที่ยงคืนในเช้าวันที่ 2 กุมภาพันธ์ เขาล่วงหลับในพระเยซูแล้ว” (*Miraculous Healing*, หน้า 62, 63)

จงหมายเหตุความกังวลที่น่าสงสารนั้น เกือบจะเป็นความสิ้นหวัง ขณะที่ “เขาบ่นเกี่ยวกับ ‘พายุที่พัดไม่หยุด เสียงรบกวนที่ดังไม่หยุดเหมือนเสียงฝนเม็ดใหญ่ ๆ ที่กระหน่ำบนหน้าต่าง’ และ ‘เขาชอบร้องโอดครวญเพราะ ‘ความมืดที่ระเบิดแบบฉับพลัน’ ซึ่งครอบคลุมเขา” มันเป็นเหมือนสวนเทศสนหนึ่ง นั่นเป็นส่วนหนึ่งของความฝันสลายและความใจสลายของคนเหล่านั้นที่เชื่อมั่นเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาให้หายและไม่ได้รับการรักษา

A.E. Thompson เล่าเกี่ยวกับความเจ็บป่วยระยะสุดท้ายของ Dr. Simpson:

เขาพยายามรับมือกับแรงกดดันที่ตกอยู่บนตัวเขาในช่วงเดือนแรก ๆ ที่ร่างกายของเขาเริ่มถดถอยเหมือนที่เขาเคยทำมาตลอด ปรีภักซ์ที่นั่นที่นั่น ที่เขาได้ทำสงครามอย่างกล้าหาญต่อสู้อาณาจักรของมัน ได้โจมตีเขาในความอ่อนแอของเขาและประสบความสำเร็จในการให้เมฆก้อนหนึ่งมาทาบทับจิตวิญญาณของเขา

เขากับเพื่อน ๆ ของเขาสู้ศึกในการอธิษฐานกับความเจ็บป่วยนั้น เขาคำครวญให้เพื่อนสองคนฟังว่า “เพื่อน ๆ เอ๋ย ดูเหมือนฉันไม่สามารถรับทั้งหมดที่พวกนายได้ทูลขอเลย” เขาส่งข่าวไปยัง Annual Council of the Christian and Missionary Alliance ว่า “ผมหวังว่าอีกไม่นานจะได้พบกับพวกคุณทุกคนอีกตามที่พระองค์ประสงค์ ข้อพระคำของผมนวันนี้คือ ยอห์น 11:4- ‘ความเจ็บป่วยนี้จะไม่ถึงตาย แต่เกิดขึ้นเพื่อถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า’” แต่ความเจ็บป่วยนั้นก็ถึงตาย-สำหรับเขาผู้ซึ่งมีเมฆก้อนหนึ่งทาบทับจิตวิญญาณของเขา เพราะการไม่หายโรคเมื่อเขาคิดว่าทุกคนควรที่จะมีความเชื่อว่าจะหายโรค นั่นแสดงให้เห็นภาพของความทุกข์อันน่าเศร้าและความใจสลายและความฝันสลายของผู้คนที่คาดหวังมากกว่าที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้และคิดว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หาย

Dr. Frost สรุปย่อเรื่องนี้ในถ้อยคำเหล่านี้:

1. Dr. Gordon และ Dr. Simpson เคยได้รับการรักษาให้หายหลายหนจากโรคร้ายแรงต่าง ๆ และไม่ต้องสงสัยเลยว่า พวกเขาได้มีชีวิตอยู่และทำงานตลอดหลายปีเพราะเหตุที่พระคริสต์ประทานฤทธิ์เดชในฝ่ายร่างกาย

2. แต่บางครั้งความเจ็บป่วยได้เอาชนะพวกเขา และในที่สุดโรคร้ายที่สุดท้ายทั้งหลายก็เกาะกุมพวกเขา-ใช้หัวใจใหญ่ โรคหลอดเลือดอักเสบ และปอดบวมในกรณีของ Dr. Gordon; และการแข็งตัวของหลอดเลือดและการเป็นอัมพาตของร่างกายและสมองในกรณีของ Dr. Simpson

3. ทั้งคู่ได้รับการดูแลโดยพวกหมอในที่สุด- Dr. Gordon ทานยา ส่วน Dr. Simpson ไม่ทานยาเลย นี่เป็นเพราะว่าหมอได้กล่าวว่ามีอะไรที่จะทำได้แล้ว ซึ่งหมายความว่าเขาเชื่อว่าโรคนั้น (หลอดเลือดแดงแข็ง) ไม่ได้ขึ้นอยู่กับวิธีการรักษาทางการแพทย์และไม่อาจรักษาให้หายได้ ซึ่งนี่พิสูจน์ว่าเป็นความจริง

4. ในทั้งสองกรณี การอธิษฐานมากมาย โดยตัวผู้ป่วยเองและโดยคริสเตียนที่เชื่อหลายร้อยคน ได้ถูกถวายเพื่อขอการรักษาโรคแบบทันทีและแบบปลิดทิ้ง พระสัญญาในพระคัมภีร์หลายข้อถูกอ้างอย่างยำเกรงและคาดหมายการช่วยให้พ้นในฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกายด้วยความเชื่อวางใจ

5. ทั้งสองคนไม่ได้ตามพวกผู้ปกครองของคริสตจักรมา และทั้งคู่ไม่ได้ถูกเจิมด้วยน้ำมัน Dr. Simpson ไม่เคยถูกเจิมเช่นนั้นเลย

6. ทั้งสองคน ในช่วงเวลานาน ได้ตกอยู่ภายใต้เมฆฝ่ายวิญญาณก้อนหนึ่ง ทั้งสองคนสรุปว่าตนได้สูญเสียการร่วมสามัคคีธรรมกับพระเจ้าไปแล้วและกำลังทนทุกข์จากความไม่พอพระทัยและการติสสอนของพระองค์ แต่สุดท้ายแล้วทั้งสองคนได้รับการช่วยให้พ้นจากความมืดฝ่ายวิญญาณและถูกนำกลับมาสู่ความสว่างนั้น แม้วานี้ไม่ได้ส่งผลเป็นคำอธิษฐานขอการรักษาโรคที่ได้รับคำตอบและได้รับการรักษาให้หายก็ตาม

7. ทั้ง ๆ ที่อธิษฐานและมีความเชื่อและได้พวกหมอ พวกนางพยาบาลและเพื่อนฝูงคอยช่วยทั้งคู่ก็เสียชีวิต

ผมจะไม่ออกความเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่พบเหล่านั้นข้างบนนอกจากการออกความเห็นประการหนึ่ง: แม้ว่าเราโทษชายสองคนนี้ของพระเจ้าไม่ได้เพราะความเจ็บป่วย การทนทุกข์และความตายของเขา แต่มันก็เป็นข้อเท็จจริงประการหนึ่งที่ว่ามีความขัดแย้งกันอย่างมหาศาลระหว่างประสบการณ์สุดท้ายของพวกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเคยสอนเกี่ยวกับบอสิทธ์ของคริสเตียนในการได้รับชีวิตฝ่ายร่างกายอย่างต่อเนื่องทุกชั่วขณะจากชีวิตของพระคริสต์ผู้ทรงคืนพระชนม์แล้ว

(*Miraculous Healing*, หน้า 67, 68)

คนทั้งหลายที่สอนความเท็จเกี่ยวกับสิ่งใดก็ส่งผลเสียอย่างมหาศาล และพวกเขาเล่นกับความทุกข์ใจและใจที่แตกสลายของผู้คนที่เดือดร้อนเมื่อพวกเขาสอนผู้คนให้คาดหวังสิ่งที่พระเจ้าไม่ได้สัญญาไว้และเมื่อพวกเขากล่าวอ้างสิ่งที่พระเจ้าไม่ประทานให้-นั่นคือ พระองค์ไม่ประทานการรักษาให้หายเสมอไปแก่ทุกคนที่ร้องทูล

ต่อพระองค์อย่างสุดความสามารถ มันไม่ใช่หน้าที่ของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หาย และคนเหล่านั้นที่สอนเช่นนั้นก็ส่งผลเสียอย่างมหาศาลและก่อให้เกิดความทุกข์มากมาย

VIII. การทดลองใหญ่โตหลายอย่างมาสู่พวกนักรักษาโรค

พวกนักรักษาโรคปกติแล้วกล่าวอ้างว่า “ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” พวกเขาส่วนใหญ่กล่าวอ้างว่ามี “ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ” หลายคนอ้างเช่นกันว่าได้บรรลุถึง “การชำระให้บริสุทธิ์แบบหมดจด” แล้ว กระนั้นมีการทดลองหลายอย่างที่ไปพร้อมกับการกล่าวอ้างว่ามีฤทธิ์เดชของพระเจ้าในการรักษาผู้คนให้หาย ฉะนั้นเราจึงพบกับความเศร้าใจว่าพวกผู้นำกลุ่มเพนเทคอสต์มักคิดเรื่องเงินทอง บางครั้งก็เมามาย บางครั้งก็ทำผิดศีลธรรม และดูเหมือนว่าพวกเขาถูกดึงดูดไปสู่การคบหากับพวกสอนผิด-พวกคาทอลิก, พวกเอพิสโคปัล, พวกมอรมอน และใครก็ตามที่พูดในภาษาต่าง ๆ หรือเชื่อเรื่องการรักษาโรค

A. การทดลองเรื่องเงิน

เราไม่ปฏิเสธว่าพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคหลายคนเป็นคริสเตียนที่ทุ่มเท แต่คุณคิดหรือว่าพวกเขาไม่ถูกทดลองและไม่ได้รับอติพลส่วนใหญแล้วจากเงินรางวัลก้อนโตที่มาสู่พวกเขา? ยกตัวอย่างเช่น Miss Kathryn Kuhlman ได้รับความนิยมนานเสียจนเธอเกือบได้ชื่อว่าเป็นอัครทูต หรือเกือบเป็นพระเจ้าเลย แน่แน่นอนว่าเธอกล่าวเสมอว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ที่ทำการรักษานั้น หากบางคนได้รับการรักษาให้หาย ฉะนั้นแน่นอนว่า ความล้มเหลวใด ๆ ในการรักษาโรคเป็นเรื่องที่โทษเธอไม่ได้ มันต้องเป็นความรับผิดชอบของผู้ที่แสวงหาหรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ Miss Kuhlman ก็ยังเป็นผู้ที่ได้รับการเทิดทูนอยู่เหมือนเดิม

Miss Kuhlman ซึ่งพูดเหมือนกับว่าเธอพูดแทนพระวิญญาณบริสุทธิ์ ชอบบอกผู้คนว่า “ฉันรู้สึกว่ามีหลายคนที่นี่ควรถวาย \$250 คนอื่น ๆ ควรถวาย \$100 บางคนควรถวาย \$50” และแน่นอนว่าบางคนได้ถวายจริง ๆ ในงานประชุมใหญ่ยักษ์เหล่านั้น พร้อมกับทุกหอประชุมที่เธอใช้มีคนแน่นขนัดจนถึงประตู ตั้งแต่ 5,000 หรือ 6,000 ไปถึง 18,000 คน รายรับของเธอมหาศาลอย่างแน่นอน ว่ากันว่าเธอมีเครื่องเพชรสวยงามจำนวนมากและเงินหนึ่งล้านดอลลาร์หรือมากกว่านั้น เราไม่กล่าวว่าเงินนั้นไม่ได้ถูกถวายด้วยความเต็มใจ หลายคนเห็นพ้องว่าเธอสมควรได้รับมัน

เธอน่าจะคิดว่าความสำเร็จพิสูจน์ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงโปรดปรานเธอ เธอไม่น่าจะพิจารณาความใจสลายของคนเหล่านั้นที่ไม่หายโรคหรือคนเหล่านั้นที่ถูกนำไปขอรับการรักษาโรคและจากนั้นก็ไม่ได้รับมัน เธอไม่น่าจะคิดว่าหลักคำสอนของเธอผิดที่สอนว่าการรักษาโรคมิเสนาอให้แก่ทุกคนฟรี ๆ トラบใดที่มีเงินมากมายขนาดนั้นในงานเหล่านั้น และเธอก็ทำแบบนั้นต่อไป มันยากที่นักรักษาโรคคนใดจะหยุดและพิจารณาการหลอกลวงนั้น บางครั้งก็เป็นการแหกตานั้น หลักคำสอนเทียมเท็จเหล่านั้น และการคบหากับพวกสอนผิดที่เกี่ยวข้องในการประชุมรักษาโรคและพูดภาษาต่าง ๆ เนื่องจากเงินมากมายเหลือเกินเข้ามาเกี่ยวข้อง

เราเชื่อว่า Dr. Oral Roberts เป็นผู้ที่รอดแล้วและเป็นคริสเตียนที่ดี แต่พร้อมกับเงินหลายล้านดอลลาร์ที่อยู่ใกล้มือและอีกมากที่จะเข้ามา เราจึงเห็นได้ว่าทำไม Mr. Roberts ถึงเดินในเส้นทางของตนต่อไป เขาได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากหลายพันคนในงานรับใช้ด้านการรักษาโรคและการพูดภาษาต่าง ๆ ของ

เขา

คงเป็นเรื่องโง่เขลาที่จะเชื่อว่าความมั่งคั่งมหาศาลนั้นที่มักถูกสังสมโดยพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคเหล่านี้ไม่มีอิทธิพลต่อพวกเขาและบางครั้งก็ทำให้พวกเขาเสียคน

B. ความผิดศีลธรรมถูกพบเห็นบ่อยเกินไปในหมู่พวกผู้นำกลุ่มเพื่อนเทคอสต์

รายงานข่าวจากหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งเล่าว่า A. A. Allen หนึ่งในพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคที่มีชื่อเสียงมากที่สุด เสียชีวิตในสภาพเมามายในโรงแรมแห่งหนึ่งในซานฟรานซิสโก

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐหญิงคนหนึ่งที่มีชื่อเสียง ภรรยาของผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เน้นการรักษาโรคคนนั้นที่เสียชีวิต ประกาศในภายหลังว่าเธอจะมีลูกโดยมีการตั้งครรภ์และการคลอดแบบอัจฉริยะ แน่แน่นอนว่าเด็กนั้นเป็นลูกนอกสมรส

มันเป็นประสบการณ์ที่น่าสะเทือนใจสำหรับผม ในการพูดถึงเหล่านักเทศน์หญิงจำนวนมากที่เป็นพวกเพื่อนเทคอสต์ ที่ได้พบว่าปกติแล้วสามีของฝ่ายหญิงนั้นมักเป็นคนที่ไม่รอดและบ่อยครั้งลูก ๆ ของเธอก็ไม่รอด และพวกเขาไม่มีความเชื่อมั่นในคำกล่าวยอมรับของเธอ ผมตัดสินใจแล้วว่าในกลุ่มผู้หญิงทุกคนที่เป็นพวกเพื่อนเทคอสต์ที่ผมเคยพบมา พวกเธอส่วนใหญ่มีสามีที่ไม่รอด นั่นกล่าวแทนอิทธิพลของพวกเธออย่างไม่ได้เรื่องเลย

ชายหนุ่มคนหนึ่งเขียนมาหาผมเมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อนโดยเล่าว่าเขาและภรรยาของเขาได้เกี่ยวข้องกับกระแสพูดภาษาต่าง ๆ ภรรยาของเขาเคยพูดในภาษาต่าง ๆ แล้ว แต่เขาพบว่าตัวเองมาตกอยู่ภายใต้การถูกสิงของวิญญาณชั่วตนหนึ่งและเชื่อแนใจว่าแผนงานในกรณีนั้นโดยเฉพาะเป็นมาจากซาตาน

มันน่าแปลกมิใช่หรือที่พวกผู้นำที่โดดเด่นที่สุดใน Full Gospel Christian Businessmen's Association ส่งต่อข้อมูลผิด ๆ อย่างหน้าไม่อายว่า D. L. Moody เคยพูดในภาษาต่าง ๆ ว่า Charles G. Finney เคยพูดในภาษาต่าง ๆ? และพวกเขากล่าวอย่างเดียวกันเกี่ยวกับเหล่าผู้นำคริสเตียนคนสำคัญ ๆ วันนี้ผู้ซึ่งผมรู้จักเป็นการส่วนตัว มีความไม่รับผิดชอบอันน่าแปลก การขาดความน่าเชื่อถือ ในผู้คนที่เป็พวกเพื่อนเทคอสต์

และเหล่าผู้ติดตามที่ไม่รู้เรื่องราวหลายพันคนก็กล่าวหาอย่างเปิดเผยเป็นครั้งคราวว่าพวกเราที่ไม่พูดในภาษาต่าง ๆ นั้นถูกผีสิง ว่าเราหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฯลฯ มีบางสิ่งที่ไม่ดีปกติกกับพวกที่สอนผิดในกระแสเพื่อนเทคอสต์ที่มักทำลายอุปนิสัย

C. การคบหาสมาคมกับพวกสอนผิดและพวกคนที่ไม่รอดในกระแสเพื่อนเทคอสต์

ผมเคยอาศัยอยู่ใกล้กับคริสตจักรเอพิสโคปัลขนาดใหญ่แห่งหนึ่งที่มีการเดินรำใหญ่โตคืนวันเสาร์และการประชุมรักษาโรคคืนวันอาทิตย์ เหตุใดถึงไม่มีการฟ่องใจเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย?

เหตุใดพวกผู้นำกลุ่มเพื่อนเทคอสต์ถึงขึ้นชมยินดีที่พวกคาทอลิกสี่พันคนที่ Notre Dame ได้พูดในภาษาต่าง ๆ และเชื่อเรื่องการรักษาโรค แต่พวกเขาไม่รู้ที่จะเชื่อวางใจพระคริสต์เป็นการส่วนตัวเพื่อรับความรอดและกำลังพึ่งการสารภาพบาปต่อบาทหลวง การสวดภาวนาต่อนางมารีย์ ฯลฯ? นี่เป็นหลักคำสอนแบบไหนกันที่ให้คน ๆ หนึ่งคบหาสมาคมกับพวกคาทอลิกที่ไม่ได้กลับใจเชื่อ กับพวกลัทธิที่ไม่กลับใจเชื่อ และในบางกรณี

กับพวกเสรีนิยมที่ไม่เชื่อพระคัมภีร์ ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ การประสูติจากหญิงพรหมจารี?

เหตุใด Dr. Oral Roberts ถึงรู้สึกสบายใจขนาดนั้นที่จะเข้ามาในนิยายเมโธดิสต์และแสวงหาและคบหาสมาคมกับพวกสมัยใหม่นิยมที่หน้าด้านที่สุด? Dr. George Buttrick, Bishop Oxnam, Bishop Kennedy และคนอื่น ๆ ที่ไม่ยอมรับข้อพื้นฐานเหล่านั้นทั้งหมดแห่งความเชื่อคริสเตียนนั้น-การร่วมสามัคคีธรรมกับพวกเขาและแผนงานแบบของพวกเขาไม่ได้ทำให้เขากระอักกระอ่วนใจเลย นี่มันเป็นการขาดความรู้ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับพระคัมภีร์และความเชื่อมั่นแบบไหนกันที่ทำให้พวกเพื่อนเทคอสต์คนหนึ่งรู้สึกสบายใจเหลือเกินกับคนที่เปี่ยมมอรมอน คาทอลิก หรือใครอื่นที่จัดประชุมรักษาโรคหรือพูดในภาษาต่าง ๆ? คำสอนผิดส่งผลโดยนัยทางศีลธรรมเสมอและเป็นทางไปสู่ความตกต่ำเสมอ

เหตุใดในหมู่พวกนักรักษาโรคและพวกเพื่อนเทคอสต์ถึงมีพวกนักเทศน์หญิงในปริมาณที่เยอะขนาดนั้น? พระคัมภีร์กล่าวชัดเจนว่า “แต่ข้าพเจ้าไม่อนุญาตให้ผู้หญิงคนใดสั่งสอน หรือใช้อำนาจเหนือผู้ชาย แต่ให้หญิงเยียบเสีย” (1 ทธ. 2:12) พระคัมภีร์กล่าวชัดเจนว่า “จงให้บรรดาผู้หญิงของพวกท่านนิ่งเสียในคริสตจักรทั้งหลาย เพราะว่าไม่ได้อนุญาตให้พวกเขาพูดได้ แต่พวกเขาได้รับคำบัญชาว่าให้เชื่อฟัง ตามที่พระราชาบัญญัติกล่าวไว้ด้วย และถ้าพวกเขาประสงค์ที่จะเรียนรู้สิ่งใด จงให้พวกเขาถามสามีของตนที่บ้าน เพราะว่าเป็นสิ่งที่น่าอายที่ผู้หญิงทั้งหลายจะพูดในคริสตจักร” (1 คร. 14:34, 35)

เหตุใดถึงไม่สนใจเกี่ยวกับคำสอนที่ชัดเจนนี้ของพระคัมภีร์? ผมกำลังกล่าวว่าการแสวงหาเพื่อนเทคอสต์ทั้งหมดนั้น พร้อมกับการประชุมเพื่อพูดภาษาต่าง ๆ และการรักษาโรคของมัน ไม่ได้มีพื้นฐานอยู่บนพระคัมภีร์และมักปล่อยให้ผู้คนเจอกับการทดลองทุกรูปแบบ

D. แต่ความล้มเหลวของบางคนไม่เปลี่ยนแปลงพระทัยของ

พระเจ้าผู้ทรงรักษาคนป่วยให้หายบ่อยครั้งจริง ๆ

เราจะไม่ไปจากการอธิบายเรื่องการรักษาโรคนี้โดยไม่เตือนใจคุณว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานอย่างมหัศจรรย์หลายต่อหลายครั้งจริง ๆ ที่ขอการรักษาผู้ป่วยให้หาย พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานในการช่วยเหลือพวกหมอและนางพยาบาลในการทำให้เห็นชัดเจนว่าต้องใช้โภชนาการและการออกกำลังกายและยารักษาโรคใดบ้าง ผมได้พรรณนาที่อื่นไปแล้วถึงการตอบคำอธิษฐานมากมายที่ขอการรักษาให้หาย ผมได้รับการปลอบประโลมใจที่จะเตือนใจผู้อ่านอีกเรื่อง

ในงานรวมญาติ ลูกสาวของผมเจ็บท้องใกล้คลอดและคลอดลูกชายที่โรงพยาบาลก่อนกำหนด เขาตัวเล็กและอ่อนแอมาก เขาต้องรับการดูแลในโรงพยาบาลนานหลายสัปดาห์ พวกเขาไม่พบสูตรนมใดที่จะทำให้เขาอิ่มท้องได้ มันเป็นแบบนี้หลายวัน และเด็กน้อยนั้นน้ำหนักลดลงเหลือสี่ปอนด์หรือน้อยกว่านั้น วันหนึ่งด้วยความเป็นห่วงสุดหัวใจ ผมเข้าไปในรถและขับไปรอบตึกของโรงพยาบาล ผมวิงวอนต่อพระเจ้าวันนั้นให้ทรงช่วยเหลือพวกหมอและพยาบาลที่จะทราบว่าต้องทำอะไรและที่จะรักษาเด็กน้อยคนนี้ให้หาย เมื่อผมรู้สึกพอใจแล้วว่าพระเจ้าทรงสดับฟังผมแล้ว ผมจึงขับรถกลับบ้าน วันนั้นพวกเขาลองนมสูตรใหม่ มันเป็นนมแบบที่เด็กนั้นต้องการจริง ๆ เขาเริ่มน้ำหนักเพิ่มวันละออนซ์ และเขาเติบโตและตอนนี้เป็นเด็กที่มีพลังและแข็งแรงในโรงเรียน พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานจริง ๆ ในเรื่องของพวกหมอและยารักษาโรคเช่นกัน

และพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานอย่างแสนมหัศจรรย์ในบางครั้งโดยไม่ใช่พวกหมอและตรงข้ามกับสารพัดที่พวกเขาคิดว่าตนรู้ ผมได้เห็นเช่นนั้นครั้งแล้วครั้งเล่าอย่างแสนมหัศจรรย์จริง ๆ กับคุณพ่อของผม กับเกรซลูกสาวของผม กับ Mrs. Jewel Duncan กับภรรยาของศิษยาภิบาลที่มีกำหนดการแล้วว่าต้องเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานอย่างแสนวิเศษจริง ๆ และบ่อยครั้งพระองค์ทรงทำการรักษาโรคอย่างอัศจรรย์ในการตอบคำอธิษฐาน

ขอให้เราจดจำไว้ว่าทางทั้งหลายของพระเจ้าเป็นทางที่ดีและน้ำพระทัยของพระองค์นั้นดี มันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าเสมอไปที่จะรักษาคนป่วยให้หาย มันไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าบ่อยมากนักที่จะทำการอัศจรรย์ อาจแค่ครั้งเดียวเท่านั้นในชีวิตของเปโตรที่พระเจ้าทรงทำให้คนอย่างโตรคัสเป็นขึ้นจากตาย เราคิดว่าแค่ครั้งเดียวเท่านั้นในชีวิตของเปาโลที่พระเจ้าทรงทำให้ผู้ใดเป็นขึ้นจากตาย-ชายหนุ่มคนหนึ่งที่ร่วงลงมาจากหน้าต่างชั้นสามและตาย พระเจ้าได้ทรงทวิแบ่งและน้ำมันให้หญิงม่ายคนหนึ่งที่ศาเรพีทในกรณีของเอลิยาห์ แต่นางเป็นหญิงม่ายคนเดียวเท่านั้นที่ได้รับการปฏิบัติเช่นนั้นในตอนนั้น

ฉะนั้นการอัศจรรย์ทั้งหลายจึงไม่ใช่เรื่องปกติธรรมดา เป็นเรื่องหนึ่งที่อัศจรรย์และแสนวิเศษเหนือสิ่งอื่นใด ผมเปิดประตูนั้นทิ้งไว้ และเมื่อผมต้องการการอัศจรรย์หนึ่ง ผมก็จะขอลอการอัศจรรย์หนึ่ง แต่การอัศจรรย์ทั้งหลายไม่เคยเป็นของเล่น ไม่เคยถูกประทานให้เมื่อมีความปรารถนาเล่น ๆ หรือเพื่อจะแสดงให้ดู ฉะนั้น “มีผู้ใดในท่ามกลางพวกท่านป่วยหรือ จงให้ผู้ผู้นั้นเรียกบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้คนเหล่านั้นอธิษฐานเผื่อเขา โดยเจิมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า และการอธิษฐานแห่งความเชื่อจะช่วยผู้ปวยนั้นให้รอด และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรักษาเขาให้หาย และถ้าเขาได้กระทำบาปทั้งหลาย ก็จะไปรอดยกโทษบาปเหล่านั้นให้เขา จงสารภาพความผิดทั้งหลายของพวกท่านต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเผื่อกันและกัน เพื่อพวกท่านจะได้รับการรักษาให้หาย” (ยก. 5:14-16)

นั่นเป็นข้อพระคำตอนหนึ่งที่แสนวิเศษ ผมเชื่อมั่น ผมได้พยายามที่จะเชื่อฟังมันในการร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อคนป่วย เมื่อพระเจ้าประทานความเชื่อนั้น พระเจ้าก็ประทานการรักษาให้หาย พระองค์ไม่ประทานความเชื่อนั้นเสมอไป